

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ ve EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

Muharrem GÜZELDİR

ABUŞKA LÜGATİ
(Giriş - Metin - İndeks)

DOKTORA TEZİ

TEZ YÖNETİCİSİ
Doç. Dr. Avni GÖZÜTOK

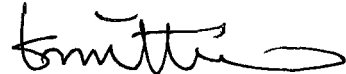
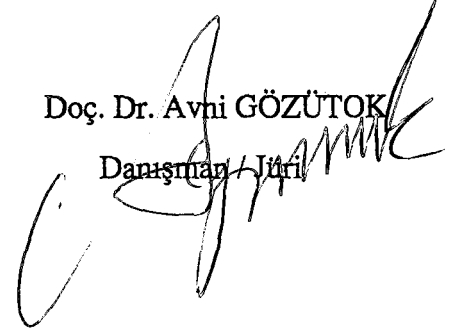
ERZURUM - 2002

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Bu çalışma , Türk Dili ve Edebiyatı ana bilim dalının Türk Dili bilim dalında doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Avni GÖZÜTOK

Danışman / Jüri

Yard. Doç. Dr. Kalım KÖRTEKİN

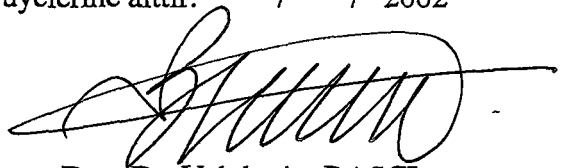
Jüri

Prof. Dr. Bekir TOPARLI

Jüri

Yukarıdaki imzalar , adı geçen öğretim üyelerine aittir.

/ / 2002

Doç. Dr Vahdettin BAŞÇI

Enstitü Müdürü

İÇİNDEKİLER

Sayfa No

ÖZET.....	V
ABSTRACT.....	VII
ÖNSÖZ.....	IX
KISALTMALAR.....	XI
TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ.....	XIII
1.GİRİŞ.....	1
1.1. Çağatay Dili ve Edebiyatı ve Ali Şir Nevâî	1
1.2. Çağatay Lügatleri	6
1.3. Abuşka Lügati	10
1.4. Metni Kurarken Tutulan Yol.....	15
1.5. Metindeki Çağatayca Kelimelerin İmlâ Özellikleri.....	18
2.METİN.....	21
2.1. Harfû'l-Elifi'l-Meftûha (Üstünlü Elif).....	24
2.2. HarfûL-Elifi'l-Meksûre (Esreli Elif).....	67
2.3. Harfû'l-Elifi'l-Mazmûme (Ötreli Elif)	120
2.4. Harfû'l-Bai'l-Meftûha (Üstünlü Ba).....	167
2.5. Harfû'l-Bai'l-Meksûre (Esreli Ba).....	173
2.6. Harfû'l-Bai'l-Mazmûme (Örteli Ba).....	190
2.7. Harfû't-Tai'l-Meftûha (Üstünlü Ta).....	207
2.8. Harfû't-Tai'l-Meksûre (Esreli Ta).....	234
2.9. Harfû't-Tai'l-Mazmûme (Ötreli Ta).....	257
2.10. Harfû'l-Cimi'l-Meftûha (Üstünlü Cim).....	288
2.11. Harfû'l-Cimi'l-Meksûre (Esreli Cim).....	301
2.12. Harfû'l-Cimi'l-Mazmûme (Ötreli Cim).....	309

2.13. Harfû'l-Hai'l-Meftûha.....	319
2.14. Harfû'l-Hai'l-Meksûre.....	319
2.15. Harfû'd-Dali'l-Meftûha (Üstünlü Dal).....	320
2.16. Harfû'd-Dali'l-Meksûre (Esreli Dal).....	323
2.17. Harfû'd-Dali'l-Mazmûme (Ötreli Dal).....	331
2.18. Harfû'r-Rai'l-Meftûha (Üstünlü Ra).....	332
2.19. Harfû'r-Rai'l-Mazmûme (Ötreli Ra).....	333
2.20. Harfû'z-Zai'l-Meksûre (Esreli Za).....	333
2.21. Harfû's-Sini'l-Meftûha (Üstünlü Sin).....	333
2.22. Harfû's-Sini'l-Meksûre (Esreli Sin).....	347
2.23. Harfû's-Sini'l-Mazmûme (Ötreli Sin).....	357
2.24. Harfû's-Şini'l-Meftûha (Üstünlü Şin).....	369
2.25. Harfû's-Şini'l-Meksûre (Esreli Şin).....	369
2.26. Harfû's-Şini'l-Mazmûme (Ötreli Şin).....	371
2.27. Harfû't-Tai'l-Meftûha (Üstünlü Ta).....	372
2.28. Harfû't-Tai'l-Mazmûme (Ötreli Ta).....	372
2.29. Harfû'l-Ayni'l-Mühmele.....	372
2.30. Harfû'l-Ğayni'l-Meftûha (Üstünlü Ğayın).....	373
2.31. Harfû'l-Ğayni'l-Meksûre (Esreli Ğayın).....	374
2.32. Harfû'l-Ğayni'l-Mazmûme (Ötreli Ğayın).....	375
2.33. Harfû'l-Fai'l-Meftûha (Üstünlü Fa).....	375
2.34. Harfû'l-Fai'l-Meksûre (Esreli Fa).....	375
2.35. Harfû'l-Fai'l-Mazmûme (Ötreli Fa).....	376
2.36. Harfû'l-Kafi'l-Meftûha (Üstünlü Kaf).....	376
2.37. Harfû'l-Kafi'l-Meksûre (Esreli Kaf).....	395
2.38. Harfû'l-Kafi'l-Mazmûme (Ötreli Kaf).....	403
2.39. Harfû'l-Kafi'l-Meftûha (Üstünlü Kaf).....	420
2.40. Harfû'l-Kafi'l-Meksûra (Esreli Kaf).....	426
2.41. Harfû'l-Kafi'l-Mazmûme (Ötreli Kaf).....	436
2.42. Harfû'l-Lami'l-Meftûha.....	453

2.43. Harfû'l-Lami'l-Meksûre.....	454
2.44. Harfû'l-Lami'l- Maẓmûme.....	455
2.45. Harfû'l-Mimi'l-Meftûha (Üstünlü Mim).....	455
2.46. Harfû'l-Mimi'l-Meksûre (Esreli Mim).....	458
2.47. Harfû'l-Mimi'l-Maẓmûme (Ötreli Mim).....	461
2.48. Harfû'n-Nuni'l-Meftûhea (Üstünlü Nun).....	466
2.49. Harfû'n-Nuni'l-Meksûre (Esreli Nun).....	467
2.50. Harfû'n-Nuni'l-Maẓmûme (Ötreli Nun).....	470
2.51. Harfû'l-Vav.....	470
2.52. Harfû'l-Hai'l-Meftûha (Üstünlü Ha).....	471
2.53. Harfû'l-Hai'l-Meksûre (Esreli Ha).....	471
2.54. Harfû'l-Hai'l-Maẓmûme (Ötreli Ha).....	472
2.55. Harfû'l-Yai'l-Meftûha (Üstünlü Ya)	472
2.56. Harfû'l-Yai'l-Meksûre (Esreli Ya).....	493
2.57. Harfû'l-Yai'l-Maẓmûme (Ötreli Ya).....	500
3. SONUÇ.....	505
4. İNDEKS.....	507
4.1. Kelimelerin İndeksi.....	507
4.1.1 Kelimelerin Latin Harfleriyle İndeksi.....	507
4.1.2. Kelimelerin Arap Harfleriyle İndeksi.....	558
4.2. Eser Adları İndeksi.....	622
4.3. Kişi Adları İndeksi.....	627
4.4. Yer Adları İndeksi.....	633
5. BİBLİYOGRAFYA.....	635
6. ÖZ GEÇMİŞ.....	639

ÖZET

DOKTORA TEZİ

ABUŞKA LÜGATİ

Muharrem GÜZELDİR

Danışman : Doç. Dr. Avni GÖZÜTOK

2002-SAYFA : XIV + 639

Jüri : Doç. Dr. Avni GÖZÜTOK

: Prof. Dr. Recep TOPARLI

: -Yard. Doç. Dr. Kazım KÖKTEKİN

On altıncı yüzyılda yazılmış Çağatayca-Osmanlıca bir sözlük olan Abuşka Lügati veya Çağatay Lügati adlarıyla anılan eser üzerinde hazırlanmış bu çalışma; Giriş, Metin, Sonuç ve Dizin bölümlerinden oluşmaktadır.

Çalışmanın “Giriş” bölümünde Çağatay Edebiyatı ve Çağatay Türkçesi, Ali Şir Nevâî, Çağatay Türkçesi Sözlükleri ve Abuşka Lügati hakkında bilgi verildi.

Çalışmanın esasını teşkil eden “Metin” bölümünde ise Abuşka Lügati’nin transkripsiyonlu ve edisyon kritikli metni yer aldı. Bu metin kurulurken ulaşabildiğimiz 20 yazma nüshadan 5’i ve bir de Besim Atalay’ın hazırladığı, ancak ölümünden sonra basılan Latin harfli eser (Abuşka Lügati, Ank. 1970) kullanıldı. Gerektiğinde diğer nüsnalardan da yararlanıldı.

“Sonuç” ta çalışmamızdan çıkarılan sonuçlar maddeler halinde sıralandı.

“Dizin” bölümünde ise 3027 madde başı Çağatayca kelimenin Latin ve Arap harfleriyle ayrı ayrı indeksi verildi. Ayrıca Abuşka Lügati’nde tanıklarda kullanılan eserler, adları geçen şair ve yazarlar ile özel adlar ve yer adları için ayrı ayrı indeks hazırlandı.

ABSTRACT

Ph.D. THESIS

THE DICTIONARY OF THE ABUŞKA

Muharrem GÜZELDİR

Advisor : Assoc. Prof. Dr. Avni GÖZÜTOK

2002 - PAGE : XIV + 639

Jury : Assoc. Prof. Dr. Avni GÖZÜTOK
: Prof. Dr. Recep TOPARLI
: Assist. Prof. Dr. Kazım KÖKTEKİN

This study on a sixteenth century Jagatay-Ottoman dictionary entitled Abuşka Lugat or Çağatay Lugat consist of an introduction, the main text and a conclusion.

In the introduction part, information about Jagatay Literatuare and Jagatay Turkish, Ali Şir Nevai, Jagatay dictionaries and the Abuşka dictionary is given.

The transcriptional and editorial text of the Abuşka dictionary makes up the main part of text. Here five manuscripts out of twenty and Besim Atalays work written with the Latin alphabet were used.

3027 Jagatay words are given with their Latin and Arabic forms in the “İndex”. Also a seperate index is given for the names of authors, writers and places.

ÖN SÖZ

Zengin ve köklü bir kültürel mirasa sahip olan Türk Milleti'nin dil, edebiyat, tarih ve sanatının en ince ayrıntılarına kadar inilerek araştırılması, gelecek kuşakların faydalanacağı pek çok kaynağın gözler önüne serilmesi gerekmektedir. Kütüphanelerin tozlu raflarında kendi kaderlerine terk edilen bu eserlerden, yeterince yararlanılabilmesi için onların bugünkü yazıya aktarılarak yeni nesillerin istifadesine sunulmasında büyük yarar vardır.

Biz bu çalışmamızda, bu noktadan hareket ederek, 16. yüzyılda yazılan Abuşka Lügati veya Lügat-i Çağatayî adıyla anılan eseri kütüphanelerin raflarından gün ışığına çıkarıp bu alanda çalışma yapacakların istifadelerine sunmayı amaçladık.

Abuşka Lügati hakkında Türkiye'de yapılmış tek çalışma Besim Atalay'ın Abuşka Lügati adlı eseridir. Ayrıca Batı dünyasında pek çok baskıları yapılmıştır. Bugün bunları temin etmek güç olduğu için ve yeni baskıları da yapılmadığından Çağatay Türkçesi üzerinde çalışma yapanlara yardımcı olması bakımından bu çalışmayı yapmayı uygun gördük.

Abuşka Lügati veya Lügat-i Çağatayî adlarıyla anılan "Çağatay Türkçesi Sözlüğü"nin Türkiye kütüphanelerinde, hemen her kütüphanede olmak üzere, pek çok nüshası ve Batı âlemince; İngilizler, Fransızlar, Macarlar ve Ruslar tarafından baskıları mevcuttur. Biz bu çalışmayı yapmadan önce çeşitli kütüphanelerde bulunan 20 nüsha tespit ettik. Ayrıca Vambéry Armin tarafından hazırlanan Abuşka adlı eseri de temin ettik. Bu nüshalara Besim Atalay'ın hazırladığı çalışmayı da dahil ettik. Bu nüshalar arasında büyük bir farkın olmadığını gördük. Kimi nüshalar çok eksik olduğu için, kimi nüshalarından pek çok sayfalarını okunamayacak kadar silik olduğundan çalışmamızı; Ayasofya (A), Besim Atalay (B), Esad Efendi (E), Lala İsmail 1 (Li.1), Seyfettin Özege (S) ve Şehid Ali Paşa (Ş) nüshaları üzerinde yaptık. Bu 6 nüshayı karşılaştırarak orijinaline en yakın metni tespit etmeye çalıştık. Bu nüshalarda bulunmayan kelimeler - varsa- diğer nüshalardan aldık ve kısaltmalar ile birlikte verdik. Böylece ilim alemine Abuşka Lügati'nin bugüne kadar yapılmamış olan transkripsiyonlu ve edisyon kritikli bir metnini sunduk.

Çalışmamız; Çağatay Edebiyatı ve Çağatay Türkçesi, Ali Şîr Nevâî, Çağatay Türkçesi sözlükleri ve Abuşka Lügati hakkında bilgi verdiğimiz “Giriş”, transkripsiyonun ve edisyon kritiğinin yapıldığı “Metin”, nüshalarda tespit ettiğimiz 3021 kelimenin Latin ve Arap harfleriyle verilmiş indeksi; metinde her kelimeyle ilgili tanık olarak verilen manzum ve mensur örneklerin alındığı eserlerin indeksi, eserlerinden örnekler verilen şair ve yazarların adlarının yer aldığı kişi adları indeksi, özel adlar indeksi ve yer adları indeksini ihtiva eden “Dizin” bölümleri ile bu çalışma yapılırken yararlanılan kaynakların listesini verildiği “Bibliyografya” bölümlerinden oluşmaktadır.

Başlangıcından son aşamasına kadar büyük bir zevk ve heyecanla sürdüğüm bu çalışmanın, bu konuya ilgi duyanlara faydalı olabilmesi en büyük arzumdur.

Bu çalışmamda; konuyu tespit etmekten başlayıp çalışmayı sonlandırıncaya kadar hemen her safhasında büyük yardımlarını gördüğüm Danışman Hocam Doç. Dr. Avni GÖZÜTOK’a, zaman zaman bilgilerine baş vurduğum ve değerli yardımlarını hiçbir zaman esirgemeyen Doç. Dr. Turgut KARABEY’e, Yard. Doç. Dr. Kazım KÖKTEKİN’e, çalışmalarımda büyük destek ve teşviklerini gördüğüm Prof. Dr. Recep TOPARLI’ya, özellikle Topkapı nüshasını elde etmemde ve diğer nüshaların mikrofilmlerinden fotokopilerinin yapılmasında maddi ve manevi yardımlarını gördüğüm Gazeteci-Yazar Rıza MÜFTÜOĞLU’na, bilgisayarla ilgili konularda ve diğer çalışmalarımda yardım ve desteklerini esirgemeyen sevgili oğlum Osman Tuğrul GÜZELDİR’e ve Süleymaniye Kütüphanesinde yaptığım çalışmalar esnasında değerli yardımlarını esirgemeyen Süleymaniye Kütüphanesi Müdürü Dr. Nevzat KAYA’ya teşekkürü bir borç bilirim.

Erzurum, Ağustos 2002

Muharrem GÜZELDİR

KISALTMALAR

A.	: Ayasofya Nüshası	Li.1	: Lala İsmail Nüshası I
Ank.	: Ankara	Li.2	: Lala İsmail Nüshası II
A.V.	: Abuşka, Vambery	M.	: Milâdî
B.	: Besim Atalay'ın Hazırladığı Abuşka Adlı Eser	M.1	: Muallim Cevdet Nüshası I
bkz.	: Bakınız	M.2	: Muallim Cevdet Nüshası II
C.	: Cilt	MEB	: Millî Eğitim Bakanlığı
Çev.	: Çeviren	N.	: Nuruosmaniye Nüshası
DTCF	: Dil Tarih Coğrafya Fakültesi	Ø	: Boş eleman (Yok)
DTCFD	: Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Dergisi	S.	: Seyfettin Özege Nüshası
Erz.	: Erzurum	s.	: Sayfa
H.	: Hicrî	Ş.	: Şehid Ali Paşa Nüshası
Haz.	: Hazırlayan	T.	: Topkapı Nüshası
İ.	: İstanbul Üniversitesi Nüshaları	TDAY	: Türk Dili Araştırmaları Yıllığı
İst.	: İstanbul	TDED	: Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi
L.	: Laleli Nüshası	Z.	: Zühdi Bey Nüshası

TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ

A, Ā; ā, a; e	: l, Ā	K, k	: ق
B, b	: ب	K, k; G, g	: ك
P, p	: پ	ñ	: ك
T, t	: ت	ng	: نك
S, s	: ث	L, l	: ل
C, c	: ج	M, m	: م
Ç, ç	: چ	N, n	: ن
H, h	: ح	V, O, Ö, U, Ü,	
H, h	: خ	v, o, ö, u, ü	: و
D, d	: د	H, h; A, a; E, e:	: ه
Z, z	: ذ	Y, y; I, i; Ī, ī	: ی
R, r	: ر		
Z, z	: ز		
J, j	: ژ		
S, s	: س		
Ş, ş	: ش		
S, ş	: ص		
Z, z; D, d	: ض		
T, t	: ط		
Z, z	: ظ		
‘	: ع		
Ġ, ġ	: غ		
F, f	: ف		

1. GİRİŞ

1.1. Çağatay Türkçesi ve Edebiyatı ve Ali Şir Nevâî

Karahanlı (Hakaniye) ve Harizm-Altın Ordu Türkçelerinin devamı olarak Çağatay, İlhanlı ve Altın Ordu devletlerinin kültür merkezlerinde XIII.-XV. yüzyıllar arasında gelişme gösteren ve Timurlular döneminde (1405-1506) İslam medeniyetinin tesiri altında zengin bir edebiyat meydana getiren Türk yazı diline Çağatay Türkçesi adı verilmektedir. Ayrıca bu yazı dili, Orta Asya'dan batıya doğru göç edenlere nazaran, doğuda kalan Türk boylarının konuşup yazdıkları dil olduğundan Doğu Türkçesi, Ali Şir Nevâî ile klasik bir nitelik kazandığı için Nevâî dili olarak da isimlendirilmiştir.¹

Moğol istilas ve bunu takip eden Moğol devletlerinin meydana getirdikleri, eski Uygur ve Hakaniye Türkçelerine dayalı yeni bir Orta Asya Türkçesi'ne doğru bir gelişme görülür. Bu yeni yazı dili; Harzem'de, Altınordu ve Kıpçak sahalarında az çok farklı olmakla beraber Çağatay Türkçesi olarak mütalâa edilir.

Başlangıçtan 12.-13. yüzyıla kadar tek ve ortak bir edebiyat ve yazı dili (Göktürk-Uygur-Karahanlı) ne sahip olan Türk âleminde 12.-13. yüzyıllarda büyük değişiklikler ve gelişmeler olmuştur. Bu asırlarda , Türklerin bir kısmı Orta Asya'da kalırken, bir kısmı Hazar Denizi'nin kuzeyinden kuzeye doğru, bir kısmı da Hazar Denizi'nin güneyinden batıya göç etmişlerdir. Böylece başlangıçta tek ve ortak olan edebiyat ve yazı dili, üç ayrı bölgede üç ayrı edebiyat ve yazı dili (Oğuz-Çağatay-Kıpçak) haline gelmiştir. Bunlardan, Osmanlı sahasındaki edebiyat ve yazı dilinden sonra en mühimi ve en zengini Çağatay Dili ve Edebiyatı olmuştur.

“Çağatay” ismi, Batı ve Doğu âlimleri ve filologları tarafından birbirinden oldukça farklı anlamlarda kullanılmıştır. Bu kelimeyle anlatılmak istenilenlerin sınırları belirlenememiş ve hep kapalı kalmıştır.

Çağatay kelimesi;

1. Cengiz'in ikinci oğlu olan Çağatay ve ona mensup olanlar,
2. Çağatay'a mensup olanların kullandıkları Türk Şiveleri,

¹ Mustafa Özkan , Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi , Filiz Kitabevi , İst. 2000 , s. 33-38

J. Eckman, Tarihî Türk Şiveleri, Çağatayca, Çev. Mehmet Akalın, Ank. 1988, s. 173-210

3. Çağatay, çocukları ve Timurlular devrinde inkişaf eden ve bir dereceye kadar Çağatay'a mensup olanların meydana getirdikleri edebiyat anlamlarında kullanılagelmiştir.

Çağatayca, Doğu Türkçesi'ne sonradan verilmiş bir addır. 12.-13. yüzyıldan önce tek yazı dili olan Eski Türkçe'den sonra başlıca iki yazı dili ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri Batı Türkçesi, diğeri Kuzey-Doğu Türkçesi'dir. Oğuz şivesine dayalı olan Batı Türkçesi, 13. asırdan başlayarak bugüne kadar devam eden ve Batı Türklük sahasında kullanılan yazı dilidir. Kuzey-Doğu Türkçesi başlangıçta (13.-14. yüzyıllarda) tek yazı dili olmasına rağmen, 15. yüzyılda Kuzey Türkçesi ve Doğu Türkçesi olmak üzere iki kola ayrılmıştır. Kuzey Türkçesi Kıpçak şivesine, Doğu Türkçesi ise Orta Asya'da yaşayan Türklerin kullandıkları şivelere dayalı yazı dilidir. İşte Çağatay kelimesi, Cengiz'in ikinci oğlu ve kendisinden sonra hükümdar olan Çağatay adına izafeten Doğuda yaşayan Türklerin 14. yüzyılda başlayıp 15.-16. yüzyıllarda Ali Şir Nevâî ile en parlak devrini yaşayan, sonra yerini Modern Özbekçe'ye bırakan yazı dillerine ve bu yazı dillerinin oluşturduğu edebiyata verilen addır.

Çağatayca'nın temeli Uygur yazı diline dayandırılmaktadır. Başlangıçta Kaşgarlı Mahmut, Ali Şir Nevâî, Bâbü'r ve diğeri müellifler kendi dilleri için "Türk tili" tabirini kullanmışlardır, fakat 16. yüzyıldan itibaren Orta Asya edebî dili ve edebiyatı için "Çağatay" kelimesi kullanılmıştır. 19. yüzyılın ortalarından itibaren de bu terim "Çağatay", Çağatay Türkçesi", "Eski Özbekçe", "Doğu Türkçesi" ve "Çağatay Edebiyatı" gibi değişik şekillerde kullanılmaya başlanmıştır. Vambery, Çağatayca'yı 12. yüzyıldan başlatır. Radlov, Osmanlıca gibi yapma bir dil olarak kabul eder. Şçerbak, Eski Özbekçe adıyla 10. yüzyıldan başlatır. Samoyloviç, Karahanlı ve Kıpçak-Oğuz Türkçelerinden sonra 15. yüzyıldan başlatır.²

Çağatayca hakkında önemli araştırma ve incelemeler yapan J. Eckman (Mirzâ Mehdîs Darstellung der tschagaischen Sprache, *Analecta Orientalia memoriae Alexandri Csoma de Körös dicata*. Budapestini MCMXLII - MCMXLVII, s. 156-222. / Çağatay Dili Hakkında Notlar, TDAY 1958. s. 115-126 / Çağataycada Yardımcı Ünlüler, TDAY

² A. K. Borovkov, Özbek Yazı Dilinin Kurucusu Ali Şir Nevâî, TDAY Belleten, Ank. 1954, s. 59-96.
J. Eckman, Çağatay Dili Hakkında Notlar, TDAY Belleten, Ank. 1958, s. 115- 126.

1959. s. 27-58. / Çağataycada İsim-Fiiller, TDAY 1962. s. 51-60); Çağatayca'nın temeli, yapısı ve dönemleri hakkında çalışan Vambery (Abuşka.Csagatajtörök szogyüjtemeny. Pest 1862. / Iagataische und Wörterbuch der Cagataischen Sprache, Leipzig 1867.); (Radlov (Opyt slovarja tjurkskix narevif "Versuch eines Wörterbuches der Türk-Dialecte", s-Gravenhage 1960, Moskova 1963-1964.), Korş, Krımskiy (İstoriya Turcii i ee literaturi, 1916.), Samoyloviç (K istorii literaturnogo sredneaziatskoturetskogo yazıka (Orta Asya Edebî Türkçesinin Tarihine Dair) Sovyetler Birliği Akademisi, Mir-Ali-Şir Dergisi, Leningrad 1928. Çev. Abdülkader İnan, Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları yayllığı, Ank. DTCF , 1940-1941.), M. Fuad Köprülü (Çağatay Edebiyatı, İslam Ansiklopedisi, İst. 1963, C. 3, s. 270-323.), Bertels, Şçerbak (Sravnitel'naja fonetika tjurskix jazikov, Leningrad 1970. / Ocerki po sravnitel'noj morfologii tjurskix jazkov. Leningrad, 1977.), Reşetov (Grammatika uzbekskogo jazsyka, Taşkent 1934 / Kratkij uzseksko-russkij slovar , Taşkent 1936.), Baskakov (Tjurkzkie jazyki, Moskova 1960 / vvedeniie v izucenie tjurskix jazzyki, Moskova 1966.), Artamoşina ve Blagova gibi isimler , Çağatayca üzerinde çalışmalar yapan burada sıralayabileceğimiz belli başlı isimlerdir.

13.-14. yüzyıllarda başlayan ve Timurlular devrinde özellikle 15. yüzyılda klasik bir mahiyette zengin bir edebiyat oluşturan Çağatay Dili ve Edebiyatı'nın tarihi gelişimini M. Fuad Köprülü şöyle tasnif eder:

I.İlk Çağatay Devri: XIII. yüzyılın ilk yarısından XV. yüzyıla kadar olan dönemdir. XII. yüzyıl Hakaniye Türkçesi ile XV. yüzyılın Klasik Çağataycasını birbirine bağlayan bu dönem, daha sonraki Klasik Çağatayca'yı meydana getirmiştir.

II. Klasik Devrin Başlangıcı (Klasik Öncesi Devir) : XV. yüzyılın ilk yarısındaki dönemdir. Nevâî'ye kadar devam eder. XV. yüzyılın başlarından Nevâî'nin ilk eseri olan Ġarāībü'ş-Şıġar'ı verdiği 1465 yılına kadar olan dönemi kapsar. Bu devir, Eski Türkçe'nin hususiyetlerinin (arkaizm) korunduğu bir geçiş dönemidir. Bu dönemin başlıca temsilcileri şunlardır: Sekkakî, Lutfî, Ataî, Hocendî, Seyyid Ahmed Mirza, Haydar Harezmi, Yusuf Emirî, Yakînî, Ahmedî, Gedayî, Durbek, Kutbî, Naimî, Kalender, Tarhanî, Derviş Nazikî, Mukimî, Kemalî, Mir Saîd, Garibî, Seyyid Hasan

Erdeşir, Halil Sultan, Baysungur Mirza, İskender Mirza, Ebu Bekir Mirza, Ebülkasım Babür-Kalender.

III. Klasik Çağatay Devri (Nevâi Devri): XV. yüzyılın ikinci yarısını, özellikle 1465-1600 yılları arasındaki dönemi kapsar. Başlıca temsilcileri şunlardır: Hüseyin Baykara, Mir Ali Şir Nevâî, Hamidî, Şeybanî Han, Ubeydî, Muhammed Salih, Meclisî, Gazi Zahirüddin, Babür, Bayram Han, Bakî, Mevlana Herevî, Efserî, Padişah Hoca b. Abdulvahhab, Seyyid Hasan Hoca, Mirim Be , Haydar Mirza Duglat.

IV. Klasik Devrin Devamı: Babür ve Şeybanlılar devridir. XVI. asır bu dönemi kapsar. Bu dönemi Klasik Çağatay Devri içinde mülahaza etmek de mümkündür.

V. Gerileme ve Çökme Devri (Klasik Dönem Sonrası Devir): 1600 yılından 1921 yılına kadar devam eden bir süreyi içine alır. Bu dönemde bir yandan Nevâî taklid edilirken öte yandan Özbekçe unsurların geliştiğini görmekteyiz. Bu dönemin başlıca temsilcileri şunlardır: Ebulgazi Bahadır Han, Baba Rahim Meşreb, Saykalî, Sufiyullah Yâr, Hüveydâ, Muhammed Rıza Agehî, Ömer Han, Nadire, Mahzune, Üveysî, Nadir, Gülhanî, Mahmur, Mukimî, Fırka , Ubeydullah Zevkî, Osman Hoca Zarî, Nemerganlı Şevkî.³

M. Fuad Köprülü'nün de zikrettiği gibi, Çağatayca'nın tarihi gelişimini gösterirken onun tarihi seyrini kesin çizgilerle ayırmak oldukça zordur. Eski Türkçe'den sonra bir geçiş dönemi yaşadığı, Eski Türkçe'nin izlerinin devam etmesinden anlaşılmaktadır. Bu geçiş döneminden anlaşıldığı kadarıyla Çağatayca Uygur Türkçesi üzerine kurulmuştur. Çağatayca'yı; Geçiş Dönemi'nden sonra Klasik Dönem'in hazırlandığı Klasik Öncesi Devir, olgunlaştığı ve Ali Şir Nevâî ile zirveye ulaştığı Klasik Dönem, bu dönemin taklit edildiği Klasik Sonrası Dönem ve son dönemde Özbekçe'nin izlerinin başladığı Gerileme ve Çöküş Devirlerine ayırmak mümkündür. Bu tarihi seyirden sonra Çağatayca bugün yerini Modern Özbekçe'ye bırakmıştır.

Çağatay Türkçesi'nin bütün güzelliklerini kendi sanatında toplayarak, Orta Asya Türk Edebiyatı'nı ve Çağatay Türkçesi'ni en ileri dereceye ulaştıran şüphesiz Ali Şir Nevâî'dir. Çağatay Dili ve Edebiyatı'nın yüzyıllar içinde Ali Şir Nevâî ile zirveye

³ M. Fuad Köprülü, Çağatay Edebiyatı, İslam Ansiklopedisi. İst. 1963 , 3. cilt , s. 270-286.

ulaştığı ve en parlak devrini yaşadığı bir gerçektir. Ali Şir Nevâî, çok iyi anlaştığı Sultan Hüseyin Baykara ile birlikte kendi çağında ve çevresindeki edebiyata çok parlak ve uzun, tesirli bir edebî devir yaşatmıştır. Bu arada Orta Asya Türkçesi de en olgun seviyesine Nevâî'nin manzum ve mensur eserleriyle ulaşmıştır.

Ali Şir Nevâî, yalnız Çağatay Türkçesi'nin değil belki bütün Türkçe'nin en büyük şairlerinden biridir. Aynı zamanda çağının sayılı bilginlerinden olan Nevâî pek çok dalda bilgi sahibidir. Türkçe, Arapça ve Farsça bilgisi kuvvetlidir. Türkçe ve Farsça şiirler yazacak, kuvvetli tenkidler yapacak, bu iki dilin zayıf ve kuvvetli yönlerini gösterecek kadar geniş bir bilgiye sahiptir. Devrinin büyük İran şairi Molla Cami'nin, yazdığı şiirlerle ilgili Nevâî'nin görüşlerine başvurması onun ne büyük bir şair olduğunun kanıtıdır. Nevâî, eserleriyle Doğu Türkçesi'ni en üst seviyeye çıkararak Klasik Çağatayca'nın kurucusu olmuştur.

Nevâî, Bilge Kağan ve Kaşgali Mahmut'dan sonra Türk aleminin tanıdığı en şuurlu Türk milliyetçisidir. Derin ve geniş bir milliyetçilik anlayışına sahiptir. İlk zamanlarda devrindeki şairlerin izlediği Farsça şiir yazma geleneğine o da katılmış, olgunluk dönemine geldiğinde Türkçe şiirler yazmaya yönelmiş ve Muhakemetü'l-Lügatayn adlı eseriyle Türkçeçiliğin en iddialı ismi olmuştur. Böylece büyük bir Türk milliyetçisi olduğunu ortaya koymuştur.⁴

Hakkında kısaca bilgi vermeye çalıştığımız Ali Şir Nevâî, üzerinde çalışma yaptığımız Abuşka Lügati'nin hazırlanmasında da tercih edilen bir şair olmuştur. Çağatay Türkçesi Sözlüğü olarak hazırlanan Abuşka Lügati'nde, başka şair ve yazarların eserlerinden de örnekler verilmekle beraber daha çok Ali Şir Nevâî'nin eserlerinden örnekleri içermektedir. Zaten Çağatay Türkçesi denilince ilk akla gelen Ali Şir Nevâî olduğundan böyle bir eser hazırlanırken onun eserlerinden örnekler vermemek elbette mümkün olmazdı. Abuşka Lügati'nde, Ali Şir Nevâî'nin eserlerinden çok sayıda örnekler alınmakla ki Çağatay Lügatlerinin pek çoğunda da Nevâî'nin eserlerinden örnekler verilmiştir, onun Osmanlı sahasında da ne kadar çok sevilen bir şair olduğu ve Çağatay Türkçe'sinin en büyük temsilcisi olduğu bir kez daha vurgulanmış olmaktadır.

⁴ Nihad Sami Banarlı, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, MEB Devlet Kitapları, cilt I, s. 419-434.
Ahmet Kabaklı, Türk Edebiyatı, Türkiye Yayınevi, cilt : 2, s. 81-87.

1.2.Çağatay Lügatleri

Çağatay Türkçesi'nin Türk ve İslam ülkelerinde büyük ve kuvvetli bir tepkisi olmuştur. Çeşitli ülkelerde Çağatay Türkçesi ile ilgili olarak daha ziyade sözlük ve gramer çalışmaları yapılmıştır. Bu alanda yapılan sözlük çalışmaları, Türk Dili'nin tarihî gelişimi içinde büyük bir değere haizdir.

Çağatay Sözlükleri Orta Asya, İran, Hindistan ve Anadolu sahalarında yazılmıştır. Nerede yazılmış olursa olsun bu sözlükler hem birer millî dil yadigarımız olmuş, hem Ali Şir Nevâî'nin klasik dilinin geniş yayılımını temin etmiş, hem de Türk Edebiyatı içinde coğrafi dağınıklığı ortadan kaldırmıştır.

Çağatay Lügatleri'nin başlıcaları şunlardır:

1. **Bedāyi'ü'l-Lügat:** Çağatay Lügatleri'nin en eski olanlarından. Tek yazma nüshası Leningrad Devlet Kitaplığı'ndadır. Sultan Hüseyin Başkara'nın saltanatı zamanında 15. yüzyılda yazılmıştır. Yazma nüsha 1117/1705-6 yıllarında istinsah edilmiştir. A. Vambery'ye ait yazma nüshası 1715'te yazılmıştır. Müellifi bilinmeyen bu nüsha tumturaklı bir önsözle başlar.

Yazma nüshanın giriş kısmında, bu eserin Sultan Hüseyin Baykara'nın emriyle yazıldığı belirtilmektedir. Ali Şir Nevâî'nin eserlerinden yararlanılarak yazılmıştır. Nevâî'nin eserlerinde geçen kelimeleri izah etmektedir. Yazarı "İmanî" mahlaslı Tali'dir.

Bu lügat kendinden sonra yazılan diğer lügatlere kaynaklık etmiştir. Bedāyi'ü'l-Lügat de başka lügatlerden faydalanılarak yazılmıştır, ama yararlanılan kaynakların adları belirtilmemiştir.

2. **Fazlullah Han Lügati:** XVII. Yüzyılın başlarında Fazlullah Han tarafından Hindistan'da yazılmıştır. Fazlullah Han hazırladığı lügate "Lügat-i Türkî" adını vermiştir, fakat daha çok "Risale-i Fazlullah Han" adıyla tanınır. 1825 yılında Münşi Abdurrahim tarafından Kalküta'da yayınlandığı için "Kalküta Lügati" adıyla da anılır. Lügat üç kısma ayrılmıştır. Giriş kısmında sarfa yer verilmiştir. Birinci kısımda alfabetik sırayla fiiller; ikinci kısımda isimler; üçüncü kısımda grup halinde sayılar, hayvan, bitki, made , Türk kabile ve aşiret adları ve askerî deyimler vardır. Yazma nüshası British Museum Kütüphanesi'nde bulunmaktadır.

3. **Kitāb-ı Zebān-i Türkī:** Fazlullah Han'ın çağdaşlarından ve Hint bilginlerinden Muhammed Yakup Çingi tarafıhdan 17. yüzyılda Hindistan'da yazılmıştır. On dört kısımdan oluşur. Oldukça hacimli bir lügattir. Hem sarf, hem de lügat özelliğini taşır. On üç kısmı alfabetik sırayla fiilleri ihtiva eder. Fiilleri mastar şekilleriyle değil, sıyga ve zamanlar dahilinde sıralanmıştır. On dördüncü kısımda ise isimler, sıfatlar, zamirler, zarf ve atıflar bulunmaktadır. Tek nüshası British Museum'dadır. Çağatay-Fars dili lügatidir.

4. **Senglah:** Nadir Şah'ın başkatibi ve vakantüvisi olan Mirza Mehdi Han Esterabādī tarafından 18. yüzyılda 1760'a doğru İran sahasında yazılmıştır. Çağatayca-Farsça çok zengin bir lügattir. Çağatay dili tarihi için çok kıymetli bir eserdir. Tali Herevî, Mirza Abdul Celil Nasırî, Ferarî ve Nasr Ali gibi yeterince araştırılamayan ve haklarında bilgi sahibi olunmayan kişilerin Çağatayca lügatlerinden yararlanarak hazırlanmıştır. Bu kişilerin sözlüklerinden faydalanırken onların yanlışlarını da tenkid etmiştir.

Senglah'ın ilk kısmını "Mebainü'l-Lügat" teşkil etmektedir. Bu bölüm sarfa ait bir mukaddimedir. Çağatayca'nın imlasından da söz edilmektedir. İkinci kısım Çağatayca-Farsça lügattir. Üçüncü kısım bir ek olup Nevâî'nin 12 manzum eserinden ve Mahbubu'l-Kulub'da rastlanılan Arapça ve Farsça kelime ve tabirleri içermektedir. Nevâî'nin 12 manzum, 9 mensur olmak üzere 21 eserinden iktibas edilmiştir.

Denison Ross tarafından yayınlanmıştır. Eser hem Çağatay, hem de Turan ve Maveratünnehir Özbekleri ile Run ve Arran Türkleri Türkçeleri için önemli bir kaynak sayılır. Fuzulî'nin dilinden de örnekler alınarak Azerî Türkçesi de ihmal edilmemiştir. Senglah, çağının iyi bir araştırmasıdır. Hem batılı, hem de doğulu bilginler için kaynak rolü oynamıştır.

5. **Hulase-i Abbasî:** XIX. Yüzyılın ilk yarısında Hoyî (Huveyî) tarafından İran'da yazılmıştır. Senglah'a dayanmaktadır. Senglah'ın onda biri kadardır. Üç yazma nüshası vardır. Tahran nüshası pek çok hatalarla doludur. Paris nüshasında da bir takım istinsah hataları vardır. Tebriz nüshası her bakımdan daha iyidir.

6. **Et-tamga-yı Nasırî:** XIX. Yüzyılın ikinci yarısında Şeyh Muhammed Salih İsfahanî tarafından İran'da yazılmıştır. Senglah'dan büyük ölçüde istifade edilerek ve

Senglah örnek alınarak hazırlanmıştır. Farsça-Türkçe bir lügattir. Giriş kısmı Mebainü'l-Lügat'e benzemektedir. Tam bir nüshası British Museum'dadır. Diğer nüshası da Saint Petersburg Asya Müzesi'nde bulunmaktadır. Tahran'da taşbasması halinde 1855'te basılmıştır.

7. Feth-Ali Kacar Lügati: Behcetü'l-Lügat adıyla da anılır. İran sahasında hazırlanan lügatlerin en büyüğüdür. XIX. Yüzyılda yazılmıştır. Yazarı Feth-Ali bin Kalbali bin Mürşid Kulı bin Feth-Ali Kacar Kazvinî'dir. Ali Şir Nevâî'nin eserleri üzerine tertiplenmiş, 1862'de bitirilmiştir. Farsça-Türkçe bir lügattir. Uzunca bir giriş kısmı mevcuttur. Giriş kısmında Azerî Türkçesi ile Çağatayca arasında mukayese yapılmıştır. Senglah'dan istifade edilerek yazılmıştır. Yalnız Senglah'ın ıslah olunmuş ve baştan başa genişletilmiş bir şekli olmayıp büsbütün yeniden işlenmiş bir eserdir. Sadece bir lügat olmayıp aynı zamanda bir coğrafya kamusudur. Eserin en önemli tarafını kelimelerle ilgili örnekler teşkil etmektedir. Nevâî'nin eserleri (22 eseri) ön planda tutulmakla beraber Lutfî , Mir Haydar , Ubeydullah Han , Fuzulî ve Molla Sofî'den de örnekler verilmiştir. Eserin iki yazma nüshası vardır. British Museum'da bulunan nüshası 19. yüzyıldan kalma bir istinsaktır. Çağatay Dili'ne ait lügatlerin en zenginlerindendir.

8. Şeyh Süleyman Efendi Lügati: Lügat-i Çağatay ve Türkî-i Osmanî adını taşır. Özbek şivesine göre düzenlenmiştir. İstanbul'da 1928'de neşredilmiştir. 69 sayfalık bir mukaddime ile başlar. 7560-8000 kelime ihtiva eder. Kaynaklar muhtelif Çağatay metinlerinden alınmıştır. Orta Asya dervişlerinin yaşayan şivelerinden de örnekler verilmiştir. Eserin giriş kısmında müellif hem kendisi, hem de eseri hakkında bilgi vermiştir. Eser tam anlamıyla Çağatayca sayılmaz. Samoyloviç'e göre bu lügat Pavet de Courteille'inkine benzemektedir. I. Kunos tarafından kısaltılarak Almanca'ya tercüme edilmiştir.

9. Elfaz-ı Celiyye fi Beyanı Lügati't-Türkî: 18. yüzyılın ilk yarısında Nakşibendî tarikatı müntesiplerinden Şayh Tayyib Buharî tarafından Farsça olarak yazılmıştır. Üç kısma ayrılır. Birinci kısımda kelimeler 25 fasılda toplanmıştır. İkinci kısım sarf olup bu da 25 fasıldır. Üçüncü kısımda mükalemeler vardır. Bir nüshası British Museum'dadır.

10. 1855’de Tebrizde neşredilen ve Hidayet adlı birine ait olan Çağatayca-Farsça bir lügat daha vardır ki Senglah’dan istifade edilerek yazılmıştır.

11. Kitab-ı Zeban-ı Türkî gibi aynı şekil ve mahiyette ve çok hacimli Çağatayca-Farsça bir lügat daha vardır. 17. yüzyıldan kalma bu eserin müellifi, yazıldığı tarih ve nerede yazıldığı hakkında bilgi yoktur. Eser, alfabetik sırayla 492 fiili ihtiva etmektedir. Her fiil; zamana, kemiyet ve şahsa göre, olumlu ve olumsuz şekilleriyle gösterilmiştir. Bir nüshası British Museum’da bulunmaktadır.

12. Hindistanlı Hoca Emr Han tarafından yazılmış kısa bir lisan kitabı daha vardır. Eser sarf ve lügat kısımlarından oluşur. Farsça yazılmıştır. British Museum’da bulunan nüshası 18. yüzyılın sonlarında yapılmış bir istinsaktır.

13. Üss-i Lisan-ı Türkî: Orta Asya Türkçesi’nin sarfına ait 76 sayfalık bir eserdir. Mehmed Salih Efendi’nin eseridir. 1896’da neşredilmiştir.

Yukarıda bahsettiğimiz lügatler dışında Orta Asya ve İran sahalarında başta Çağatayca olmak üzere Türk Dili’ne ait pek çok lügat yazılmıştır. 16.-17. yüzyıllarda ve 18. yüzyılın ilk yarısında Çağatay Türkçesi hakkında lügatler yazan müellifler vardır. Bunların varlığından yalnız Senglah’da söz edilmektedir. Eserleri ve müellifleri hakkında bilgi mevcut değildir.

Avrupa’da da müsteşrikler tarafından çeşitli Çağatayca lügatler meydana getirilmiştir. Vambéry’nin Cagataishe Sprachstudien’i, Leipzig, 1867; Pavet. de Courteille’in Dictionnaire Turk-Oriental’i, Paris, 1870. Yeni basım: Amsterdam, 1972, ; Jules Theodore Zenher, Dictionnaire Turc Arab Persan’ı, Leipzig, 1866-1867; Lazar Budayev, Sraunitel’nıy Slavor Turecto Tatarskix Nareçiy’i, Petersburg, 1869-1871; W.W. Radloff’un Opıt Slavodya Tyurksskix Nareçiy’i, Petersburg, 1893-1911. lügatleri bu sahada zikredebileceğimiz başlıca büyük lügatlerdir.⁵

⁵ Ahmet Caferoğlu , Türk Dili Tarihi , Enderun Kitabevi , İst. 1984 , s. 233-229

Hasan Eren , Çağatay Lügatleri Hakkında Notlar , DTCFD. VIII/1-2 , 1950 , s. 145-163

J. Thury , A közep azsial török nyelv ismertztszi (Orta Asya Türkçesi Üzerine Tetkikler) ,Çev. Ragıp

Hulusi Özdem , Millî Tettebbular Mecmuası II , s. 207-233

Ragıp Hulusi Özdem , Dil Bilimi Yazıları , Haz. Recep Toparlı , Ank. 2000

1.3.Abuşka Lügati

Zengin bir edebiyat meydana getirmiş olan Çağatay Türkçesi'ni daha geniş çevrelere yaymak, tanıtmak , Çağatayca metinlerin kolayca anlaşılmasını sağlamak ve Nevâî'nin eserlerini tanıtmak için birçok lügat yazarı, Nevâî'nin manzum ve mensur eserlerinden derledikleri örneklerle Çağatay Türkçesi'ni izah etmişlerdir.

Çağatay Türkçesiyle yazılmış eserleri anlamak için; Hindistan ve İran'da Çağatayca-Farsça, Anadolu'da Çağatayca'dan Osmanlı Türkçesi'ne pek çok sözlük yazılmıştır. Bu lügat çalışmalarının ilk ürünü, bilinmeyen bir müellif tarafından 16. yüzyılda Anadolu'da Osmanlı Türkçesiyle yazılmış olan Abuşka Lügati'dir. Abuşka Lügati'nin çeşitli kaynaklarda 2000-2250 kelimedenden oluştuğu söylenmesine rağmen biz bu çalışmamızda 3027 Çağatayca kelime tespit ettik.

Lüğatin hangi tarihte, kimin tarafından düzenlendiği bilinmemektedir. İlk kelime “Abuşka” olduğu için “Abuşka Lügati” adı ile tanınmıştır. Bu adın yanı sıra; Lügat-i Abuşka, Kitâb-ı Lügat-i Abuşka, Abuşka der Lügat-i Çağatay, Lügat-i Nevâî, Lügat-i Mevlânâ Nevâî, Lügat-i Mir ‘Alî Şîr Nevâî, El-Lügat alâ Lisân-ı Nevâî, El-Lügatü'n-Nevâiyye ve'l-İştihâdütü'l-Çağataiyye, Kitâbü'l-Lügat fi Lisân-ı Çağatay, Kitâbü Lügati Çağatay ve Divân-ı Lügat-i Nevâî adlarıyla da anılmaktadır.

Abuşka Lügati 16. yüzyılın ortalarında Çağatay Türkçesi'nden Osmanlı Türkçesi'ne düzenlenmiş bir sözlüktür. Eser kısa bir mukaddime ile başlıyor. Burada Çağatayca ve Osmanlıca imlaları arasındaki farklara dair bir takım izahatlar vardır. Bundan sonra sözlükte geçen kelimelerin, Arap alfabesi sistemine göre alfabetik fihristi vardır. Kelimelerin Osmanlı Türkçesiyle anlamları verildikten sonra, özellikle Nevâî ve diğer müelliflerin eserlerinden tanık olacak örnekler veriliyor. Kelimelerin yalnız asıl şekilleri değil, örnekler alınan müelliflerin eserlerinde geçtiği şekilleriyle izah ediliyor. Çağatayca kelimelerin doğru okunabilmesi için kelimeler ilk harflerine göre meftûhe, meksûre ve mazmûme diye bir takım fasıllardan oluşan sıraya konuluyor. Ayrıca fetha, zemmelerin yanı sıra cezim ve teşdidi de dikkatlice kullanıyor. Bazı ünsüzler kaf-ı Arabî ve kaf-ı Acemî şeklinde tavsif edilerek birbirinden ayrılıyor. Böylece Çağatayca kelimelerin doğru okunuşu sağlanmış oluyor.

Abuşka Lügati, yalnız kelimelerin anlamlarının ve tanıklarının verildiği bir kelimeler fihristi olmaktan öte, birçok yerde Doğu Türkçesi'nin imlasına, sarf ve nahvine ait önemli izahatların verildiği bir eserdir. Eserde bulunan bazı kelimeler, başka eserlerde rastlanamayacak ve ilk defa burada geçen kelimelerdir.

Eserin yazma nüshalarını manzum ve mensur mukaddimeli olmak üzere iki grupta toplamak mümkündür. Mensur mukaddimeli olanlar muhtasar, manzum mukaddimeli olanlar mufassaldır. Çalışmamızı teşkil eden Esad Efendi nüshası hem manzum, hem de mensur mukaddimeyi ihtiva eder.. Bu da Esad Efendi nüshasının daha mufassal bir nüsha olduğunu göstermektedir.

Her iki gruptaki nüshalar da “Abuşka” kelimesi ile başlamakta, ancak muhtasar olanlar “Yumay”, mufassal olanlar “Yulduz” kelimesi ile sona ermektedir. Mensur mukaddimede Doğu Türkçesinin özellikleri anlatılmakta, sözlükte bazı maddelerde de Çağatayca'nın gramer özellikleri açıklanmaktadır.

Abuşka Lügati, kendisinden sonra yazılan Çağatay Lügatlerine kaynaklık etmiştir. Eserin dünya ve Türkiye kütüphanelinde pek çok yazma nüshası vardır. Çeşitli adlarla kayıtlı olan bu nüshalar birbirinden oldukça farklıdır.

Sözlüğün Avrupa kütüphanelerinde bulunan nüshaları şunlardır:

1. Eserin en eski tarihli yazmasıdır. Paris'te Bibliotheque Nationale'dedir. Lügat-i Abuşka adlı bu yazma 172 varaktır. H.949/M.1542 tarihinde istinsah edilmiştir.
2. Lügat-i Nevâî adlı 134 varak olan diğer bir nüsha H.954/M.1547 yılında istinsah edilmiştir.
3. H.958/M.1551 tarihinde istinsah edilmiş bir başka nüsha da Supplement 963'te kayıtlıdır ve 210 varaktır.
4. Yine Supplement 964'te kayıtlı, 117 varaklı ve H.972/M.1564 tarihinde istinsah edilmiş bir nüsha daha vardır.
5. XVII. yüzyılın sonlarında istinsah edildiği tahmin edilen nüsha ise Abuşka Lügat-i Nevâî adını taşımaktadır . 112 varaktır.
6. Abuşka adındaki bir başka nüsha ise 61 varaktır. H.1267/M.1850 tarihinde istinsah edilmiştir.

7.Viyana Millî Kütüphanesi'nde bulunan ve Kitâb-ı Lûgat fî Çağatay adını taşıyan nüsha 213 varaktır. H. 959/ M. 1552 tarihinde istinsah edilmiştir.

8.Viyana Millî Kütüphanesi'de ikinci bir nüsha daha bulunmaktadır. H. 1279/ M. 1862 tarihinde istinsah edilmiştir. 176 varaktır.

9. Münih'te H. 960/ M. 1553 tarihinde istinsah edilmiş bir başka nüsha daha vardır.

10. Lûgat-i Mevlânâ Nevâî: Leiden'de Akademi Kütüphanesi'de bulunmaktadır. H. 960/ M. 1553 tarihinde istinsah edilmiştir.

11. Kitâb-ı Lûgat-i Abuşka: Leiden'de Akademi Kütüphanesi'nde bulunan ikinci nüshadır. H. 983/ M. 1576 tarihinde istinsah edilmiştir.

12. Lûgat-i Mir Ali Şir Nevâî: Leiden'de bulunan üçüncü nüshadır.

13. el-Lûgatü'n-Nevâiyye ve'l-İştihâdü'l-Çağatiyye: Leningrad Genel Kitaplığı'ndadır. Bu nüshanın H. 967/ M. 1560 yılından önce istinsah edildiği tahmin edilmektedir. Bu nüsha, Petersburg'da 1868-1869 yıllarında V.V. Vel'yaminov-Zernov tarafından 33 sayfalık Rusça, 27 sayfalık Fransızca ön sözle yayınlanmıştır.

14. el-Lûgat alâ Lisâni Nevâî: Leningrad Hariciye Kütüphanesi'ndedir. Bu nüshada Nevâî'nin 9 eserinin tarandığı ifade edilmektedir.

15. Lûgat-i Çağatay: Nevâî'nin 19 eserinin tarandığı belirtilen bir başka nüshadır. Diğerlerinden daha hacimlidir. Kaynaklarda bu nüshanın Jozsef Thury'de bulunduğu belirtilmektedir.

16. Abuşka: Vambéry Armin Macaristan'da bulunan bu nüshayı, madde başı olan kelimelerin okunuşunu transkripsiyonlu olarak Latin harfleriyle vererek Jozef Budenz'in ön sözüyle Peşte'de 1862'de yayınlamıştır. Kelimelerin yalnız Macarca anlamlarını vermekle yetinmiş, kelimelerle ilgili tanıklara yer vermemiştir. Vambéry'nin yayınladığı bu eser oldukça muhtasardır.

17. Abuşka Lûgati'nin yukarıda verdiğimiz nüshaların dışında, Londra British Museum'da, Berlin'de ve dünyanın başka şehirlerindeki kütüphanelerde birçok yazma nüshası bulunmaktadır.

Abuşka Lûgati'nin Türkiye kütüphanelerinde de pek çok yazma nüshası vardır. Bizim bu çalışmamız için tespit edebildiğimiz nüshalar ve tavsifleri şöyledir:

1. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi Nüshaları (İ.):

a) TY.nr.1387 numarayla kayıtlı olan ve manzum mukaddimeli nüsha 133 varaktır. H.941/M.1534 tarihinde istinsah edilmiştir. Bilinen en eski nüshadır.

b) TY.nr.1760 numarayla kayıtlı, manzum mukaddimelidir. 102 varaktır.

c) TY.nr.2782 numarayla kayıtlı, manzum mukaddimeli ve 147 varaktır.

ç) Ty.nr.3836 numarayla kayıtlı, manzum mukaddimelidir.

İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nde bulunan bu nüshalar, kütüphane 1997 depreminde hasar gördüğü için depoya kaldırılmış olup bugüne kadar defalarca müracaatlarımıza rağmen okuyucunun istifadesine sunulmadığı için tarafımızdan görülememiştir.

2. Esad Efendi Nüshası (E): bkz. 1.4. - 3. bölüm.

3. Lala İsmail Nüshası 1 (Li.1) : bkz. 1.4. - 4. bölüm.

4. Lala İsmail Nüshası 2 (Li.2): İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi Lala İsmail Bölümü'nde, Lala İsmail. 736/2 numarayla Hazā Kitāb-ı Lüġat-i Nevāi adıyla kayıtlıdır. Sözlük başka bir eserin içinde 97'den 169'a kadar olan kısmı içermektedir. 136 varaktır. Ahtarlı kağıda yazılmıştır. Ebatları 200x130, 140x75-85 mm. dir. Her sayfada 13 satır vardır. Talik ile yazılmıştır. Mensur bir mukaddime ile başlamaktadır. Muhtasardır. Müstensihi belli değildir.

5. Ayasofya Nüshası (A.): bkz. 1.4. - 1. bölüm.

6. Laleli Nüshası (L.): İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi Laleli Bölümü'nde, Laleli. nr.1911/2 numarayla, Lüġat-i Abuşka adıyla kayıtlıdır. 39 varaktır. Her sayfada 19 satır vardır. Mensur bir mukaddime ile başlar. Oldukça muhtasardır. Sırtı siyah bez, üstü nakışlı kağıtla kaplıdır. Çaġatayca kelimeler kırmızı, diġer kısımlar siyah mürekkeple yazılmıştır. 182x125, 152x95 mm. ebadındadır. Müstakil bir kitap halinde değildir. Başka bir eserin içinde 40 -79. sayfaları içermektedir. H.952/M.1545 tarihinde istinsah edilmiştir. Müstensihi belli değildir. Nesih ile yazılmıştır.

7. Topkapı Nüshası (T.): Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Bölümünde III. Ahmed. Nr. 2103 A. 2773 numarayla Abuşka veya el-Lüġat-en-Nevâiye adıyla kayıtlıdır. Çaġatayca'dan Osmanlıca'ya bir lüġat olup bilhassa Nevâi'nin eserlerinden toplanan kelimeleri ihtiva eder. Müellifinin isimi belli değildir. Nevâi'nin

ölümünden tahminen bir asır sonra yazılmıştır. Aharlı kalın kağıt kullanılmıştır. 212 mm. boy ve 135 mm. eninde, 128 varaktır. Her sayfada 19 satır vardır. Talik ile yazılmıştır. Manzum mukaddime ile başlar. Cetveller kırmızı, diğer kısımlar siyah mürekkeple yazılmıştır. Açık kahverengi deri ciltlidir.

8. Seyfettin Özege Nüshası (S.): bkz. 1.4. - 5. bölüm.

9. Nuruosmaniye Nüshası (N.): İstanbul , Nuruosmaniye Kütüphanesi'nde 4848 numarayla, Kitāb-ı Lügat-ı Nevâî adıyla kayıtlıdır. 130x210 mm. ebadındadır. 65 varaktır. Her sayfada 19 satır vardır. Muhtasardır. Çağatayca kelimeler kırmızı, diğer kısımlar siyah mürekkeple yazılmıştır. Sırtı kahverengi meşin, üzeri kağıt ciltlidir. Aharlı kalın kağıda yazılmıştır. Müstensihi belli değildir.

10. Şehid Ali Paşa Nüshası (Ş.): bkz. 1.4. - 6. bölüm.

11. Zühdi Bey Nüshası (Z.): İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi, Zühdi Bey Bölümü'nde, 157/2 numarayla ve Lügat-i Abuşka adıyla kayıtlıdır. 51 varaktır. Her sayfada 13 satır vardır. Muhtasardır. Ebatları ; 200x125 , 120x75 mm. dir. Talik ile yazılmıştır. H.1079/M.1672 tarihinde istinsah edilmiştir. Müstensihi belli değildir. Kahverengi meşin ciltlidir. Sırtı kahverengi bezlidir. Bu eser de başka bir eser içinde 16-66. varaklar arasında bulunmaktadır. Mensur bir mukaddime ile başlar.

12. Muallim Cevdet Nüshası I (M.1): İstanbul Büyük Şehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı M. Cevdet Yazmaları Bölümü'nde K.308 numarayla, Abuşka Lügat - Çağatayca Adıyla kayıtlıdır. Silik olan ve okunmayan mensur bir mukaddime ile başlar. 'Arī Nesih ile yazılmıştır. 227 varaktır. Her sayfada 12 satır bulunmaktadır. 115x185 mm. ebadındadır. Cildi kahverengi meşin kaplıdır. Son kısmında 4 varak noksandır. Ara sayfalarda da eksiklikler çoktur.

13. Muallim Cevdet Nüshası II (M.2): İstanbul Büyük Şehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı M. Cevdet Yazmaları Bölümü'nde K.208 numarayla, Mir 'Ali Şir Nevâî, Abuşka Lügat - Çağatayca adıyla kayıtlıdır. 83 varaktır. Her sayfada 17 satır vardır. 'Arī Rik'a ile yazılmıştır. 125x51 mm. ebadındadır. Söz başları kırmızı, diğer kısımlar siyah yazılmıştır. Baştan 50 varak eksiktir. Aralarda da noksan sayfalar vardır. 9 sayfa da siliktir ve okunamamaktadır. Cildi kırmızı renkli meşindir.

14. Besim Atalay , Abuşka veya Çağatay Lügati (B.): bkz. 1.4. - 2. bölüm.

15. Abuşka , Vambery (A.V.): Ankara, Millî Kütüphane'de SYS No: 0437 040, Yer: 1964 A 1211 (Vambery) bilgileriyle kayıtlı basma bir nüshadır. Vambery Armin tarafından Çağatayca-Macarca olarak hazırlanmıştır. Pest. 1862 tarihinde yayınlanmıştır. Çağatay Dili hakkında bilgi verildiği XVII sayfalık bir girişten sonra 107 sayfalık sözlük kısmı yer alır. Sözlük kısmı kısaltılmış, kelimelerin yalnız okunuşları ve Macarca karşılıkları verilmiştir. Kelimelerin geçtiği tanıklara yer verilmemiştir.

Bizim bütün araştırmalarımıza rağmen kütüphanelerde bulamadığımız, fakat çeşitli kaynaklarda söz edilen şu nüshalar da vardır:

- a) Hâlet Efendi. Nr. 57 , H.970/M.1562.
- b) Aşir Efendi. Nr. 348.
- c) Fatih. Nr.5243, 142 varak , manzum mukaddimeli.
- d) Vehbi Efendi. Nr. 579, İst. Süleymaniye Kütüphanesi.
- e) Arkeoloji Müzesi Kütüphanesi, nr. 1222.
- f) Üsküdar Hacı Selim Ağa Kütüphanesi, nr. 1215. ⁶

1.4. Metni Kurarken Tutulan Yol:

Yukarıda tavsiflerini verdiğimiz nüshalar içinden çalışmalarımıza esas olmak üzere; Ayasofya, Esad Efendi, Lala İsmail 1, Seyfettin Özege ve Şehid Ali Paşa nüshalarını tercih ettik. Diğer nüshaları; hem muhtasar, hem de eksik veya okunmayacak kadar silik sayfalara sahip oldukları için çalışmalarımızın dışında bıraktık. Türkiye'de bugüne kadar yapılan tek çalışma olması sebebiyle Besim Atalay'ın hazırladığı ve ölümünden sonra varisleri tarafından bastırılan eseri de üzerinde çalışma yaptığımız nüshalar içine dahil ettik. Böylece çalışmalarımız altı nüsha üzerinde yaptık. Çalışmalarımızı sürdüğümüz bu altı nüshanın nüsha tavsifleri aşağıya çıkarılmıştır:

⁶ a) Ahmet Caferoğlu , Türk Dili Tarihi , Enderun Kitabevi , İst. 1984 , 3. Baskı , s. 222-229.
b) Ragıp Hulusi Özdem , Dil Bilimi Yazıları , Haz. Recep Toparlı , Ank. 2000 , s. 473-501.
c) Thury , A közep azsial török nyev ismertztsci (Orta Asya Türkçesi Üzerine Tetkikler) ,Çev. Ragıp Hulusi Özdem , Millî Tetebbular Mecmuası II , s. 207-233
ç) İslam Ansiklopedisi , MEB , İst. 1965 , I. Cilt , s. 116.
d) Osman F. Sertkaya , Abuşka Lügati , Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi , C. I , İst. 1988 , s. 312-314.

1. Ayasofya Nüshası (A.): İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi Ayasofya Bölümü'nde, Ayasofya.TY:nr. 4748 numarayla Abuşka (Çağatay Lügati) adıyla kayıtlıdır. Ayrıca Ankara Millî Kütüphane'de Abuşka adıyla A. 727 numarayla kayıtlı mikrofilmî vardır. Bu mikrofilm 1957 yılında hazırlanmıştır. H.956/M.1549 yılında istinsah edilmiştir. 85 varaktır. Her sayfada 25 satır vardır. Aharlı kağıda yazılmıştır. Manzum bir mukaddime ile başlar. Mestî Nā-murād adında biri tarafından istinsah edilmiştir. Ebadı 195x105 mm. dir. Talik ile yazılmıştır. Çağatayca kelimeler kırmızı, diğer kısımlar siyah mürekkeple yazılmıştır. Mufasssaldır.

2. Besim Atalay, Abuşka veya Çağatay Lügati (B.): Ankara, Millî Kütüphane'de SYS No: 0214063, Dewey 030.4, Dewey T.477-5, Yer: 1971 AD 1111 bilgileriyle kayıtlıdır. Ankara'da 1970 yılında yayınlanmıştır. IV+450 sayfadır. Besim Atalay, Fatih Nüshasını esas alıp Muallim Cevdet Yazmaları'nda bulunan M. Cevdet I ve II , Konya nüshalarıyla Petersburg baskısını karşılaştırarak hazırlamıştır, ancak eser Atalay'ın ölümünden sonra yayınlanmıştır. Bu da eserin hazırlanışında bütün nüshaların göz önünde bulundurulmadığı, belki Atalay'ın ömrü vefa etseydi daha kapsamlı bir eser meydana getirebileceği fikrini uyandırmaktadır.

3. Esad Efendi Nüshası (E): İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Bölümü'nde, Esad Efendi.3264/2 numarayla ve Abuşka Lügati adıyla kayıtlıdır. 191 varaktır. Manzum ve mensur mukaddimelidir. H.951/M.1544 tarihinde istinsah edilmiştir. Müstensihî belli değildir. Kitap 125 mm. En ve 210 mm. Boyundadır. Sırtı kahverengi meşin ciltli, kağıt kaplıdır. Ahterlidir. Aharlı orta kağıda yazılmıştır. Her sayfada 15 satır bulunmaktadır. Rika ile yazılmıştır. Çağatayca kelimeler kırmızı, diğer kısımlar siyah mürekkeple yazılmıştır. Tespit ettiğimiz ve bugüne kadar bilinen nüshalar içinde en hacimlisidir. 3027 Çağatayca kelimenin izahı vardır. Tanık olarak verilen örnekler Nevâî'nin 28 eserinden ki bu eserlerin adları 9. varakta verilmiştir, ayrıca Sultân İskender Mirzâ, Kûṭbî, Mevlânâ Luṭfî, Mîr Ḥaydar, Bâbü'r Mirzâ, Na'îmî, 'Ubeyd Ḥan, Sultân Hüseyin Baykara, Kemâl-i Ümmî, **Nizâmî**, Penâhî (Ḥ'âce Kelâm), Hâṭefî, Bâbü'r Mirzâ, Benâyî, Şâbü'r zü'l-Eknâf, Şeyḥ 'Aṭṭâr'dan olmak üzere 16 ayrı müellifin eserlerinden de alınmıştır.

4. **Lala İsmail Nüshası 1 (Li.1)**: İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi Lala İsmail Bölümü'nde, Lala İsmail.670 numarayla ve Divân-ı Lügat-i Nevâi adıyla kayıtlı bulunmaktadır. 128 varaktır. Aharlı kağıda yazılmıştır. Her sayfada 19 satır bulunmaktadır. Ebadı; 155x105, 115x65 mm. dir. Sırtı kahverengi bez ve üstü desenli kağıt kaplıdır. Talik ile yazılmıştır. H.968/M.1561 tarihinde istinsah edilmiştir. Müstensihi Hafız Ahmed adında birisidir. Manzum bir mukaddime ile başlar. Muhtasardır.

5. **Seyfettin Özege Nüshası (S.)**: Erzurum, Atatürk Üniversitesi Kütüphanesi, Seyfettin Özege Kütüphanesi'nde Muhammet Muhtar Karahanlıoğlu Bölümü'nde Lügat-ı Abuşka adıyla, MMK. 38-81 numarayla kayıtlıdır. 150x205 mm. ebadındadır. 146 varaktır. Her sayfada 17 satır vardır. Çağatayca kelimeler kırmızı, diğer kısımlar siyah mürekkeple yazılmıştır. Sırt ve kenarlar kahverengi meşin, üstü meşin üzerine sarı kağıt kaplıdır. Manzum bir mukaddime ile başlar. Mufassaldır. Müstensihi belli değildir. Eserin sonunda Nevâî'nin vefatından sonra yazıldığı yazılıdır. Müstensihi belli değildir.

6. **Şehid Ali Paşa Nüshası (Ş.)**: İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi, Şehid Ali Paşa Bölümü'nde 2156/3 numarayla kayıtlıdır. 120 varaktır. Her sayfada 21 satır vardır. Çağatayca kelimeler kırmızı, diğer kısımlar siyah mürekkeple yazılmıştır. Kahverengi meşin kaplı, nakışlı (tezhipli) dir. Talik ile yazılmıştır. 211x127, 145x66 mm. ebadındadır. H.963/M.1556 tarihinde istinsah edilmiştir. Müstensihi belli değildir. Aharlı kağıda yazılmıştır. Manzum bir mukaddime ile başlar. Bu da başka bir eser içinde 132-250. varaklar arasında bulunmaktadır. Mufassaldır.

Bu altı nüsha içinde; hem en hacimli nüsha olması, hem Çağatayca kelimelerin harekeli verilmesi, hem de Nevâî'nin daha fazla eserinden (28 eser) ve diğer nüshalardan daha farklı müelliflerden (16 farklı müellif) tanık olarak örnekler vermesi sebebiyle Esad Efendi Nüshası'nı esas nüsha olarak kabul ettik. Altı nüsha dışında kalan nüshaları, nüsha tavsifleri verilirken belirtilen özelliklerden dolayı mecbur kalmadıkça çalışmamıza dahil etmedik. Çalışmamıza dahil etmediğimiz nüshalara da, çalışmamıza dahil ettiğimiz nüshalarda tereddüte düştüğümüz ve onlardan farklılıklar bulunca zaman zaman müracaat ettik. Metni kurarken farklı nüshalardaki farklı kelimelerden anlama

en uygun olanları almayı tercih ettik. Sözlükte geçen bütün kelimeleri Arap alfabesi sitemine göre dizilen sırasına göre aldık. Bu sırada bir değişiklik yapmadık. Sözlükte geçen Çağatayca kelimeler; meftûha (üstünlü) , meksûre (esreli) , mazmûme (ötreli) değerleri ile ayrı ayrı fasıllara ayrılarak gösterilmiştir. Meftûha grubundaki kelimelerin ilk harflerini a-e, meksûre grubundaki kelimelerin ilk harflerini ı-i , mazmûme grubundaki kelimelerin ilk harflerini o-ö şeklinde okundu. Bazı ünsüzler kâf-ı ‘Arabî ve kâf-ı Fârisî şeklinde vasıflandırılarak birbirinden ayrılmıştır. Biz de kelimeleri okurken bu özelliklerine dikkat ederek okuduk. Kelimelerin Latin harflerine göre dizini verilirken, araştırmacılara kolaylık sağlaması bakımından Latin alfabesindeki alfabe sitemine göre hareket ettik.

1.5. Metindeki Çağatayca Kelimelerin İmlâ Özellikleri:

Abuşka Lüğati’ndeki Çağatayca kelimeler, şüphesiz ki Çağatay Türkçesinin imlâ özelliklerini taşımaktadır. Biz burada Çağatayca kelimelerde gördüğümüz bazı seslerin sözlükte gördüğümüz imlâ özelliklerini vermeye çalıştık.

a) a ünlüsü: Kelime başında ve kelime ortasında bazen elif (ا), bazen de medli elif (آ) ile yazılmıştır.

abuşka (24) ابوشقا , abağa (24) ابغا , abraş (24) ابراش , atıp (26) آتیب , atıkmak (27) آتیقماق
atarlar (26) اتارلار , atay (26) اتای , alaman (47) الآمان , aldaray (48) الدارای

Kelime sonunda elif (ا) veya he (ه) ile yazılmıştır.

Ara (37) ارا , asra (38) اسرا , araba (37) اراهه , almağın bolsa (50) الماغین بولسه

b) e ünlüsü: Kelime başında (ا) ile, kelime ortasında elif (ا) ile veya işaretli gösterilmiştir. Kelime sonunda ise elif (ا) ile ve he (ه) ile yazılmıştır.

egek (46) اکاک , ekeci (47) اکجی , emgek (53) امکاک , enbe (54) انبه , eymenmek (63) ایتماس
(ایمانماک) , eye (65) ایا , itemes (67) ایتماس

c) ı-i ünlüleri: Kelime başında elif-ye (ای) ile, kelime ortasında ye (ی) ile veya işaretli, kelime sonunda ise (ی) ile yazılmıştır.

ıçkındı (76) ایچقیندی , ırğanıp (83) ایرغانیب , ıslankanı (86) ایسلانکانی , ısıtkalı (87) ایستقالی

itimek (67) ايتيماك , itik (72) ايتيك , itip min (69) ايتيب مين , itkeli (73) ايتكالي , itküsi (73) ايتكوسي

ايتكوسي

ç) o-ö ünlüleri: Kelime başında elif-vav (و) ile , kelime ortasında vav (و) ile yazılmıştır. Kelime sonunda o-ö ünlülüne rastlanmamıştır.

otun (126) اوتون , otluğ (126) اوتلوق , otluğ (126) اوتلوق , oğşaşur (133) اوغشاشور
ötrüside (125) اوتروسيده , ötrü (125) اوترو , ötkerü (123) اوتكارو , ötkenür (124) اوتكانور

d) u-ü ünlüleri: Kelime başında elif-vav (و) ile, kelime ortasında ve kelime sonunda vav (و) ile yazılmıştır.

uçru (128) اوجرو , utuzay (127) اوتوزاي , uçkun (127) اوجقون , uçursa (130) اوجورسا
üçevle (129) اوجولا , üçegü (129) اوجاكو , üçünc (129) اوجونج , üçük (130) اوجوك

e) g ünsüzü: “g” ünsüzü hem Türkçe kelimelerde , hem de Farsça kelimelerde kef (ك) ile yazılmıştır.

gezek (423) كزك , kirgec (428) كيركاج , kirgüğe (429) كيركوكا , gine (434) كنه , göçürgünğ (438) كوركونك , gönendi (451) كورنندي

g) nğ ünsüzü: Nun - kef (نك) ile ve kef (ك) ile yazılmıştır.

körgünğ (440) كوركونك , kölegenğ (447) كولكانك , mañga (457) منك , mininğ (457) مينك
minğ (459) مينك
miñiñ (460) ميكيك , bizniñ (186) بيزنيك , bildiñ (189) بيلديك

h) t ünsüzü: Kalın ve ince ünlülü kelimelerin hepsi te (ت) ile yazılmıştır. ıtı

(ط) ile yazılmış yalnız üç kelime vardır.

tatay (210) تاتاي , tartar (211) تارتار , teskeri (217) تسكري , tiprenmek (234) تيبيرانماك
tağay (372) طغاي , tolğa (372) طولغا , toy (372) طوي

ı) p ünsüzü: Türkçe kelimelerde, özellikle gerundium ekleri be (ب) ile;

gerundiumların dışında ise pe (پ) kullanılmıştır.

bürketip (197) بوركاتيب , bulğap (205) بولغاب , boyalıp (206) بوياليپ , südreliپ (357) سوسستاييب
sürgenip (358) سوركانيب , sustayıپ (362) سوستاييب
pelpuş (176) پلپوش , püpük (190) پوپوك , pütüti (190) پوتتي , puc (194) پوج , puğsadı (194) پوگسادى
püledi (205) پولادى , tapşurmağay (207) تاپشورماغاي , tapay (208) تاباي

i) s ünsüzü: Çağatayca kalın ve ince ünlülü kelimelerin hepsi sin (س) ile yazılmıştır. Sat (ص) ünsüzü kullanılmamıştır.

salğay (339) سالغای, salğadı (340) سالغادی, salkın (341) سالقین, salgac (341) سالغاج, sanap (342) ساناب

sirmemek (348) سيرماماك, sizmek (349) سيزماك, sisgendi (351) سيسكاندى, südrelmek (357) سودرالماك, sürdikler (358) سوردك لار

2. METİN

Yüz hamd añā kim vaşfıdadur il tili lāl
Gerçi til ara andın irür sözge mecāl
Ger elsine³-i muhtelife cem^c olsa
Hamdını edā kılmak irür emr-i muhāl

Der Naʿt-ı Seyyidü'l- Mürselîn

Ol şāh-ı rüsûl zâtı durur nūr u şafā
Muhtāc durur şefāʿatığa her şāh u gedā
Bolsa birev ism ü naʿt-ıdın nükte-serā
Di şallī ʿalā Muḥammed ve sellimū teslīmā

Ve ʿalā ālihi āmmā baʿd ve āşhābihi

Çünkü evzā^c-ı künbed-i dāʾir
Rūhım itti beden sārī-i sāʾir
Tüştüm uşbu cihān-ārā giryān
Kördüm işide her kişi hayrān
Hürd u hālīçe gūşış eyleb fāş
Ötkerür bir tarīk birle maʿāş
Gūşe-i ihtiyār itip min hem
Ni enis irdi anda ni maḥrem
Yapıp ildin köz ü kulağımnı
İtegimge çikip ayağımnı
Raḳamım ḥāmeni figār iylep
Ḳalemim şafḥanı nigār iyleb
Künc-i ʿuzlet ara yok irdi kişim
Ser-nüviştimni yazmak irdi işim
Mūnisim barça ehl-i faẓl sözi
Ni tefāvüt sözi durur yā özi

Niçe bustān u bāğ geşt ittim
 Niçe gül-zār seyrğa yittim
 Niçe reyḥān isledim vü gül hem
 Niçe gül bisledim vü sünbül hem
 Tā ki bir ravzağa güzer kıldım
 Gül ü reyḥānığa nazar kıldım
 Reng ü bû özge her güli de anıñg
 Nağme bir nev° bülbulide anıñg
 Serv-i āzādesi kilip ser-keş
 Naḥl-ı cān-perveri bolup dil-keş
 Sebzesi ābdār u ḥōş-selvet
 Lālesi dāğ-dār-ı pür-ḥālet
 Mürğ-i cān bülbul oldı her güliğa
 Çırmadı dil özini sünbilığa
 Serv-i āzādığa bolup bende
 Hem benefşesiğa ser-efkende
 Lālesi urdı cānım üstiga dāğ
 Birgeli özge ravzalarğa ferāğ
 Ḥāk-i ḥōş-būyı müşk-i tatari
 Mīr ‘Alī Šīr bāğ u gül-zārı
 Talmadım her niçe ki seyr ittim
 Seyr ile niçe kūşeğa yittim
 Andaq aylandı köñglüme bu heves
 Ki lügātini cem° itey min bes
 Ehliniñg pāyığa yüzüm sürdüm
 Şarḥ-ı ḥıdmet yirige yitkürdüm
 Her ni kim kıldılar alar irşād
 Uşbu defter-ārā o buldı sevād
 Bar ümīdim ki ehl-i faẓl u kemāl
 Birip ıslāḥ birle zīb-i cemāl
 Tā bu sehv ü zelev ḥaṭā gūşi
 Mīr ‘Alī Šīr’niñg siyeh gūşi
 Ki ulus içre ḥayr ile ola yād
 Her niçük cism-i ḥāki bolğay bād⁷

⁷ Manzum Mukaddime: ø A.V. , B. , L. , Li.2 , M.1 , M.2 , Z.

‘Aşk u muhabbet meyhanesinüñ rind-i kadeh-i peymâyı ve şi‘r ü belāgat
kâşenesinüñ tûfî-yi şeker -câyı , Mîr ‘Alî Şîr Nevâyî kudde envârıhu envâr-ı
esrârınüñ zürefâ-yı diyâr , ve bülegâ-yı sühan-güzâr , mâ-beynlerinde mütedâvil olan
nazm u inşâları nüshâlarınüñ imlâlarında her meftûhdan soñra elif ve her mazmûmdan
soñra vav ve her meksûrdan soñra ya imlâ olunmak kâ‘de-i muttaridedür. Elif-i
meftûhadan gayrı hurûfda taḥallûf itmek az vâkı‘ olur. Egerçi bu ḥarfler gâhi telaffuz
olınur , amma ekseriyyâ mücerred mâ-ḳablinüñ ḥarekâtına delâletçün imlâ olup
telaffuzda edâ olunmaz , ve bu risâlenüñ tertîbinde ḥarf-i evveli bile ḥarf-i imlâdan soñra
gelen ḥarf ki şüret-i kitâbetde şâliṣ ve ekseriyyâ telaffuzda şânîdür . Bu iki ḥarf itibâr
olinmışdur ki me‘nûs-ı tıbbâ‘ ve me‘lûf-ı istimâ‘ olmayın lafz-ı bedi‘üñ evvel ḥarfînüñ
mâ-ba‘dında elif yazılmış ise meftûhada , ya yazılmış ise meksûrede, vav yazılmış ise
mazmûmede taleb olına ḥavâşî şaḥâ‘ifde sürḥ ile işâret olınan ḥurûf tertîbi üzre. *in-şâ‘-*
*Allahu Ta‘âlâ.*⁸

⁸ Mensur Mukaddime: ø A. , A. V. , B. , İ. , Li.1 , N. , S. , Ş. T.

2.1. [A.2a], [E.2b], [S.2a] Ḥarfü'l- Elifi'l- Meftūḥa

Abuşka¹: (ابوشقا) 'Avrat erine dirler şoy ma'nânasına ki Mecnûn u Leylî'de Mecnûn [

Li.1 2a] un [S. 2b] atası ölicecek anası ḥâlinde gelür ki :

[S.2b] Beyt: Bir yandın oğul ğam u şikenci
[Ş.133a] Bir yandın abuşka derd ü renci

Abâğa²: (اباغا) Atanıñ kardeşine dirler, gerek atadan büyük ve gerek küçük olsun [Li.1

2b] Muḥâkemetü'l- Lügateyn'de gelür ve bular atanıñ büyük kardeşine küçük kardeş ağa inisin abâğa dirler.

Abraş³: (ابراش) Cins ata itlâk olunur.

[Ş. 133b] At ⁴: (ات) Esb ma'nâsınadır ve emr idüp at dimekdür. Bindâz ma'nâsına ve

ad dimekdür. İsm ma'nâsına Muḥâkemetü'l- Lügateyn'de üçü daḥi bu tuyukda gelür ki :

Tuyuk: Çün perî vü ḥûrdur atıñg bigim
Sür-at içre dîv irür atıñg bigim
Her ḥadengi kim ulus andın kaçar
Nâ- tûvân cânım sarı atıñg bigim

Ve yine ism ma'nâsına Ferhâd u Şîrîn 'de Ferhâd Ḥusrev kâsıdına ayıtdı :

¹ ölicecek : vefat idicek B. // derd ü renci : der ü renci B.

² Abâğa : ø E., A. // olsun : olsun ki Li. 1 , Ş. , B. // kardeşine : karındaşığa Li. 1 // derler : dirler Li. 1 // ve bular atanıñ büyük kardeşine küçük kardeş ağa inisine abâğa dirler : ve bular atanıñ ebnâsına abâğa dirler. Ş.

³ Abraş : ø S. A. L. , B. // abraş : Cins at , Li. 2

⁴ At :Üç ma'nâya kelür evvel ism ma'nâsınadır ve esb ma'nâsınadır ve at dimekdür bindâz ma'nâsınadır ki Muḥâkemetü'l-Lügateyn'de üçü daḥi bir tuyukda kelür. Ve yine Ferhâd u Şîrîn'de ism ma'nâsına kelür ki Ferhâd Ḥusrev kâsıdına ayıtdı:Beyt : Mini at anğlamakdın edip yâd / Min atdın yat u mindin yat olup at, S. Li.1 , B. // Ad dimekdür . Nâm ma'nâsına Ferhâd-nâme'de ḥâkân ad komak dilediği maḥalde aydur ki : Beyt : Cemâli birle könlün eyleben ḥöş / Atın koymak sarı boldı raqam-keş // atımı : adıma dimekdür ya'ni nâmumu dimekdür ma'nâsına Beyt : Yeri kabûl aytalmayanı meger kim min / Kılıp atımnı zulüm u cehûl birle eda , ve Çakatay dilinde mevzi-i ma'külde vâkı' olan elfâzınıñ âhirine nûn ilḥâk olmaq kâ'ide-i külliyyedür. Az olur ki ḥazf olunur. Münâcât eşnâsında kelür : Beyt : Sin koyup evide pinḥânı / Kâr-gâhı dimâğ-ı üftânı , Li.2 , B. ø // Üç ma'nâya kelür , evvel ism ma'nâsına ki ad dirler ve esb ma'nâsınadır ve bindâz ma'nâsına ki at dimekdür. Türkî ve Muḥâkemetü'l-lügateyn'de üçü bir tuyukda kelür , Ş. // Ad dimekdür . Ferhâd-nâme'de ḥâkân Ferhâd'a ad koymak dilediği yerde gelür : Beyt : Cemâli birle könlün eyleben ḥöş / Atın koymak sarı boldı raqam-keş . Ve Seb'â-i Seyyâre'de ta kâfiyesinde kelür : Beyt : Dime 'âlem-i firâk u zulümâtı / Şâm-ı hicrân kilip anıñ atı .Z. // ḥûrdur : ḥûr irür , A. // cânım : cismim , S. // atdın : etdin B.

Beyt: Mini at anğlamakdın ıışk idüp yat
Min atdın yât u mindin yat bolup at

Çağatay dilinde Türkî lügâtiñ dal ta ile edâ olunmak kâide-i muṭṭaridedür. İltifât ile vuḳûf ḥâsıl olunur, adımı diyecek maḥalde atımnı deyü taḥrîr ü ta'bir olunur .

Beyt: Peri kabûl aytalmay anı meger kim min
Kılıp atımnı zulûm u cehûl birle edâ

Çağatay dilinde mevki'-i mef'ulde vâkı' olan elfâzıñ âhirinde nun ilḥâk olunmak kâide-i muṭṭariddür. Az olur ḥazf olunur. Seb'â-i Seyyâre'de münâcâtta gelür :

Beyt: Sin koyup fark evide pinhânı
Kâr-gâh-ı dimâğ-ı insânı .

Atamak¹: (اتاماق) Ad kımakdur, tesmiye ma'nâsına 'Abîd Ḥan eş'ârında Na't-ı Nebî

'Aleyhi's-Selâm'da bu beytde gelür.

Beyt: Atap atıñnı ḥabîb ü kerem birle sañga
Eyledi 'izzet ile künc-i şefâ'atnı 'aṭâ

Ve dîvân-ı evvel dîbâcesinde bu beytde.

Ataldı²: (اتالدى) Adlandı ve nâmdâr oldı demekdür, bir daḥı bir emr içün ta'ayyün oldı

dimekdür ki Sedd-i İskenderî'de İskender Dârâ'yı alup İrân'a gelicek eṭrâf-ı 'aleme ḥâkimler gönderdügi maḥalde gelür:

[E. 3a] Beyt : Ataldı biri Mısr u Bağdâd'ğa
Yazıldı biri mülk-i Nûşâd'ğa

Atkıadı ve atadı³: (اتادى - اتقادى) Ad kıdı demekdür.

Atap⁴: (اتاب) Ad kıoyup demekdür ki 'Ubeyd Ḥan eş'ârında na't'da gelür .

Beyt : Atab atıñnı ḥabîb ü kerem birle sañga
Eyledi 'izzet ile künc-i şefâ'atnı 'aṭâ

¹ Atamak : ø . , Li.1 , Ş. , A. , S. // kımakdur : kırmek , Li.2

² İrân'a : İrân-ı zemîne , S. , A.

³ demekdür : demekdür , Ş.

⁴ demekdür : demekdür Ş. // ḥabîb ü kerem birle : ḥabîb gûyi birle Ş.

[A.2b , S.3a] Atıgıp¹: (آتغیب) Adlanup dimekdür. Atağıl, adlağıl ve ad koğıl deyü emr eylemekdür ve adağıl nāmzed edā eylegil dimekdür.

Atıp²: (آتیب) Atup dimekdür ve dağı adlayup ve ad koyup dimekdür ki Ferhād u Şirîn'de Mehîr Bānū Husrev kâşısına ayıtdı .

Beyt: Kim ol kim Husrev atıp dir ki Ferhād
İmas sîret ü emşāl âdemi zād

Atarlar³: (اتارلار) Atarlar dimekdür ve adlarlar ya'nî bir adla añarlar dimekdür ki

Bedāyisü'l-Bidāye'de ki dīvān-ı evvel, [Li.13a] bir meşnevîde gelür ki :

Beyt : Bināğa gerçi her kim bolsa bānî
Atarlar bānî ismi birle anı

Ve yine Tevārīh-i Enbiyā'da Hâzret-i Nüh 'Aleyhi's-Selām [Ş.134a] oğullarına eķālīm ārāzi taķsīm itdügi maħalde gelür ki:

Bu oğlanlarığa her birni ki birdi ol yirni ol oğlı atı bile atadılar.

Atay⁴: (اتای) Atayın dimekdür. Biyendāzem ma'nāsına ve aķın ve ilgār ma'nāsına dağı gelür ki bir dağı ad koyayın dimekdür ki Dīvān-ı Lūtfî'de na't'da gelür.

Beyt: Nūr baħrının arıķ zātınıñ durur dürr-i yetīm
Mîn nitip atay anıñ dik gevher-i ayın mā vü ĩn

Ve yine Muħākemettü'l-Lūgateyn'de ism [E.3b] ma'nāsına ve esb ma'nāsına ve atmaķ ma'nāsına üçi dağı bir tuyuķda gelür.

Tuyuķ: Çün perî vü hūr irür atıñ bigim
Sür'at içre irür atıñ bigim
Her ĥadengi kim ulus andın kaçār
Nā-tüvān cānım sarı atıñ bigim

¹ koğıl deyü emr eylemekdür : koğıl deyü demekdür , emr eylemekdür . S. // ve adağıl nāmzed eda eylegil demekdür : ve adağıl ya'nî nāmzed eylegil demekdür. S.

² adlayub ve ad koyub demekdür : adlayup ya'nî ad koyup demekdür. S. , A. , Li.1 // atup dimekdür ve dağı ad koyubp dimekdür. Ş.

³Atarlar : atarlar demekdür ve adlarlar demekdür . A. , Ş. Li.1. // eķālīm ārāzi taķsīm...eķālîmi taķsīm ..S., A. , Li.1 // ol yirmi ...: ol birni...A. Li.1 ; ol yirmi...: ø Ş.

⁴ zātınıñ durur : zātın durur Li.1 // gevher-i ayın : gevher atın S. , gevher-i aşlın Ş. , Li.1 , A. // Ve yine Muħākemettü'l- Lūgateyn'desarı atıñ bigim: ø S. , A., Ş., Li.1

Atıkmak¹: (آتيمقاق) Ad çıkarmak ma'nāsınadır. Atıkıp ad çıkarup demek olur.

Beyt : Tığ ile başıma kilding ki bu kevn işide
Hüblar içre ser-āmedsin olub sin atıkıp

[A.2b] Atıgıp²: (آتیغیب) Adlanup dimekdir.

Atağıl³: (اتاغیل) Adlağıl, ad koğıl dimekdir ve adağıl ya'nī nāmzed eylegil dimekdir.

Ataklık ve atağlıg⁴: (اتاغلغ و اتالیق) Ba'zı maħalde ğaynla kaf bir ma'nāya isti'māl

olup kelime āhirinde elifle ha kibi ki falānga vü filānga gibi adanmış u nāmzed olmuş dimekdir ki Seb'a-i Seyyāre'de beşinci hikāyede Mihr ü Süheyl vaşfinda gelür.

Beyt: Mihr zülfiğa köñli bağlıg idi
[S.3b] Güyiyā bu anga atağlıg idi
Ve yine Tevārīh-i Enbiyā'da Hāzret-i Mūsā ile Hāzret-i Şu'ayb 'Aleyhi's-Selām zikrinde gelür ki Şu'ayb 'Aleyhi's-Selām Mūsā 'Aleyhi's-Selām'nı evige indep ħaseb vü nesebin ma'lūm kılıp Şafūrā atlıg kızın anğa atadı.

Atağ⁵: (اتاغ) Adak dimekdir.

Atalıg ve atağlıg⁶: (آتاغلغ و اتالیق) Atalık ma'nāsınadır ki Gül ü Nev-rüz-ı Luţfı'de

süsen güle ayıtdı.

Beyt : Melāmet başladı gülge kim ey mäh
Atalıgıñıñ durur ħāķān kibi şāh

Atağlıg⁷: (آتاغلغ) Adaklı kızı dirler. Nişānlu kızı dirler. Seb'a-i Seyyāre'de beşinci hikāyede Mihr ü Süheyl vaşfinda gelür.

¹ Atıkmak : ø S. , A. , Ş. , Li.1

² Atıgıp : ø E. , S.

³ Atağıl : ø E. , S. Atağıl : adğıl ve ad koğıl dimekdir. Ş. // atağıl : adlağıl ve ad koğıl dimekdir ve adağıl ya'nī nāmzed eylegil dimekdir. Li.1

⁴ Ataklık u atağlıg : atalık u atağlıg Ş. // Ba'zı : ya'nī S. // Ba'zı mahaldedimekdir ki : Ya'nī mahalde ğaynla kaf kâfiyedür. Redif maşlahatı için kelime āhirinde vü evvelinde vü ortasında bir ma'nāya isti'māl olunur. Elifle ha kibi falānga vü filānga dirler. Adanmış vü nāmzed dimekdir ki S. , A. , Li.1 // köñli : köñülni A. // Ve yine Tevārīh-i atadı. : ø E.

⁵ Atağ : ø S. , A. , Ş. , Li.1 // Atağ : Atağ nezr atağlıg : Nişānlu kızı dirler Li.2

⁶ ey mäh : ey yār S.

⁷ Atağlıg : ø E. , S. , Li.1, A. , Ş. // Atağlıg : Atağ nezr atağlıg : Li.2 // Bu madde yalnız Zühdü Bey ve Li.2 nüshalarında vardır. .

Beyt : Mihr zülfıta kön {gül batlıp idi
Güyyā bu aña atağlıg idi

Atılıg ve atılık ¹: (أتایق و آتلیغ) Bu dağı nām-dār ma'nāsınadır ki Seb'a-i Seyyāre'de Behrām Şāh Nevāyī Hāzretlerine h'ābda didi.

Atlıg ve atlık ²: (أتایق و آتلیغ) Atlu dimekdür. [Li.1 3b] Suvār ma'nāsına ki Seb'a-i

Seyyāre'de Behrām Şāh'ın āhir şikāri vaşfinda gelür ki:

Beyt: Anda atlıkğa had yok irdi bedīd
[Ş.134b] Şaydgā hem 'aded yok irdi bedīd

³Bu dağı nām-dār ma'nāsınadır ki Seb'a-i Seyyāre'de Behrām Şāh Nevāyī Hāzretlerine h'āb içinde ayıtdı.

Beyt : Min ki bezl ü seḥāda atlıg min
Bolsa yüz munca hem uyatlıg min

Atlıg ⁴: (أتلیغ) Atlı dimekdür. Ğayn kāfiyesinde bu beytde gelür.

Beyt: İsterem la'liğa kılğay min çüçük cānım fedā
Ey Nevāyī aña dir min kilmegey nā-geh açığ

Atlıg ⁵: (أتلیغ) Nām-dār dimekdür. Atlık dağı dirler. Çağatay dilinde ki meksūru'l- āhir olan Türkī lügatinde Ğayn veya kaf ilhāk olunmak kā'ide-i külliyledür.

Atkuca ⁶: (اتقوجه) Atınca dimekdür. Nun ile atkunca dağı denilür. Niteki nev-diyārda rüstāy-ı etrāk şubḥ olunca dinecek maḥalde tañ atınca dirler. Kezālik Çağatay dilinde dağı tang atkunca dinilür.

Beyt: Vaşl-ı bezmīde nevā kadrin Nevāyī bilmedinğ
Kice firḳat içre tañ atkunca fiğāndur sezā

¹ Atılıg u atılık : Ø S. A. , Ş. , Li.1 , B.

² Atlu demekdür , suvār ma'nāsına : ve bir dağı atlu demekdür , suvār ma'nāsına, S. // Ayasofya nüshasında : (Bu dağı nām-dār ma'nāsına ki) şeklinde kelimenin yalnız bir ma'nası verilmiş.

³ Bu bölüm , E. nüshasında yoktur.

⁴ Bu madde yalnız Li.2, Esad Efendi ve Zühdü Bey nüshalarında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Li.2 nüshasında vardır.

⁶ Atkuca : Ø , S. , A. , Ş. , Li.1 // Atkuca : atkunca , Z. , Li.2 // Atkunca : Atınca dimekdür. Atkuca dağı dirler. Niteki diyārda rüstāy-ı etrāk şubḥ olunca diyecek maḥalde tañ atınca dirler. Kezālik Çağatay dilinde tañ atkunca dirler. Meşelā bu beyitte , Z. // Atkunca : Atınca dimekdür. Atkuca dağı dirler. Tañ atkunca , şabāḥ olunca demek olur. Li 2.

Atage¹: (اٲاكه) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Lala vü atabeg ma‘nâsınadır ki Mecâlisü’n-

Nefâ’is’de beşinci meclisde ‘Abdu’l-vahhâb vaşfinda gelür:

Şeyhüm bigning h̄vâher-zâdedür [E.4a] kim ‘Abdu’r-rezzâk etegening oğlu bolğay.

Ve yine bu meclisde Kevkebî vaşfinda gelür ki:

[S.4a] İmdi zâhir bolupdur , Şeyh Bâyezid etegening nebiresidür. Bu iki kişi Sultân Hüseyn Baykara’nıñ ba‘zı oğullarınıñ atabegleri idi.

Tevârih-i Mülük’da ehl-i târih İskender’in atası Dārâb idi dedikleri vech üzre ki Filkos’ıñ kızın alub yine Filkos’a gönderdüğü maħalde gelür.

Andağ ki havâdiş yüzlendi kim yolda ol kız bir etege ve bir h̄vâce sarây birle kaldı.

Atabig²: (اٲابيك) Kaf-ı ‘Arabî ile atabeg dimekdür. Nev-diyâr müteressilleri ‘örflerinde ya imlâ olunmaz. Ferhâd-nâme’de hâkânıñ vezîr Melik-ârâ hakkında idi.

Beyt : Hem ol Ferhad’ğa irdi atabig
Bilip Ferhâd h̄öd anı atadig

Anage³: (اناكه) Bu dağı atabeg ma‘nâsınadır.

Açun⁴: (آچون) Dünyâ ma‘nâsınadır ki Luţfî eş‘ârında gelür .

Beyt: Sin dik açunda bir közi ‘ayn-ı belâ kanı
Min dik anıñ cefâsı bile mübtelâ kanı

Ve yine Mahzen-i Mîr Haydar’da İskender Mirzâ vaşfinda gelür ki:

¹ Atage : ø Li.2 // Atage : Atabeg ma‘nâsınadır. Z.

² Atabig : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Atabig : Atabeg dimekdür. Bu diyar müteressilleri harfinde ya imlâ olunmaz.Z. // hakkında idi : hakkında kilür. Z. // Atabig : Atabeg Li.2 , Atage dağı dirler . Atabig ma‘nâsına . Li.2

³ Anage : ø A. , B. , Li.1 , Li.2 , S. , Ş. , Z.

⁴ Açun : Acun A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Acun : Cim-i ‘Arabî’yle dünyâ ma‘nâsınadır. A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Acun Cihân ma‘nâsınadır. Luţfî’niñ gazeliyatında kilür. Z. // Acun :Cihân , Luţfî gazeliyatında kelür. Li.2 // Ve yine kelür ki , beyt.... murâd , ba‘zı.....vâkı‘ olmuştur. Ø Z. // Luţfî kitâblarında h̄öd ekşer : huşûşâ Luţfî kitâblarında ekşer , A. , Li.1 , S. // Min dik anıñ cefâsı bile mübtelâ kanı : Min dik anıñ cefâsı mübtelâ kanı E. , Min dik anıñ belâsı bile kanı Li.2 // Sin dik açunda bir közi ‘ayn-ı belâ kanı / Min dik anıñ cefâsı bile mübtelâ kanı : Sinniñ açunda bir közi ‘ayn-ı belâ kanı / Minniñ anıñ belâsığa bir mübtelâ kanı , Z. // Ba‘zı nüshada uçun vâkı‘ olmuş Luţfî’niñ kitâblarında h̄öd ekşer uçun vâkı‘ olmuştur. : Ba‘zı nüshada ucun vâkı‘ olmuş huşûşâ Luţfî kitâblarında ekşeri açun vâkı‘ olmuştur. B.

[A.3a] Beyt: Bolsun açun içre arıg köñli şād
Barça ulus üstige sürsün murād

Ba'zı nüshada uçun vāķı¹ olmuş, Luṭfī'niñ kitāblarında ḥōd ekşer uçun vāķı¹ olmuşdur.

Açırgındı¹: (آچیرغیندی) Mazlūmı esirgeyüp zālime qahr eylemede dirler ki Mahzen-i

Mīr Haydar'da evvelki maqāle hikāyesinde gelür.

Beyt: Ol dem açırgındı bir ehl-i qabūl
Kim bu kişiler irür irkin fuşūl

Acıg ve açık²: (آچیق و آجین) Acı demekdür. [Li.1 4a] Telḥ ma'nāsına ve ḥayf u teessūf ma'nāsına daḥı gelür.

Acıglanmak³: (آجیغلانماق) Acınmak ma'nāsınadır. Mazlūma merḥamet maḥallinde isti'māl olunur. Ācırğanmak daḥı denilür. Acınmak ma'nāsına acıgungdur, acısañg gerek dimek olur. Çagatay'da bu şığa muṭṭaridedür. Meşelā : Atıgungdur atsañg gerekdür ve kılğungdur kılsañg gerek dimek olur. Vaķıs 'ālā hazā.

Beyt: Sin dik açunda bir közi 'ayn-ı belā qanı
Min dik anıñg belāsı bile mübtelā qanı

[Ş.135a] Açkuñg⁴: (آچقونك) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Acsañ gerek dimekdür.

Açay⁵: (آچای) Ben açayın dimekdür.

Açmay⁶: (آچمای) Açmazın u açmayayın dimekdür.

Açkalı⁷: (آچقالی) Açalı ve açmak içün dimekdür. 'İllet ma'nāsına.

¹ Açırgındı : Ø, Li.2 , Z. // Açırgındı : Acırgındı , Li.1 , S. // fuşūl : fuşūl , E. ; Mazlūmı esirgeyüb zālime qahr eylemede dirler ki : Cim-i 'Acemī ile mazlūmı esirgeyüb zālime qahr eylemege derler ki , A. , B. , Li.1 , Ş.

² Acıg ve açık : Ø , Li.1 // Açıg : Acı dimekdür. Z. // Acıg ve açık : Acı demekdür. : Cim-i 'Arabī ile acı demekdür. A. , B. , Li.1 , S. Ş.

³ Acıglanmak : Ø , A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Acıglanmak : Acımak , mazlūma merḥamet ma'nāsına. Li.2 // Acırğanmak daḥı..... dimek olur. Vaķıs 'ālā hūdā , ve bu cümlelerden sonra gelen beyit : Ø , Li.2 , Z.

⁴ Açkuñ : Ø , Li.2 , Z. // Açkuñ : Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür ve cim-i 'Acemī'yle açsañ gerek dimekdür. A. , B. , Li.1 , S. // Açkuñ : Açkuñ , kaf , kaf-ı 'Acemī ile acsañ gerek dimekdür. Ş.

⁵ Açay : Ø Li.2 , Z. // Açay : Ben açayım demekdir. B.

⁶ Açmay : Ø Li.2 , Z. // Açmay : Acmazın ve acmayayın dimekdür. Ş.

⁷ Açkalı : Ø Li.2 , Z. // 'İllet ma'nāsına : Ø A. , Li.1 , Ş.

Açılmayın¹: (أجلىماين) Açılmadın demektür.

Ahtacı²: (أختجى) Mîr-âhûr ma'nâsınadır ki Seb'a-i Seyyâre'de dördüncü hikâyede

[E.4b] Mes'ûd Çöne şâha gelicek kendü atını mîr-âhûr elinde gördüğü maħalde gelür ki:

Beyt: Bâğ ara çünkü kirdi ol maħzûn
Ahtacı iligide idi gül-gûn

Ammâ Münşeât'da müselsel bir niçe mektûb vardır ki cümlesinde hâmil-i mektûb [S.4b] bir kimesne muhâtab olunup ve maḳşûd olunup gâh ahtacı vü gâh mîr-âhûr dimekle zıkr olunur. Siyâḳ-ı kelâm tamâm iş'âr ider ki ahtacıdan murâd mezkûr mîr-âhûr ve mîr-âhûrdan murâd mezkûr ahtacı ola.

Ahtarmağ³: (اختارماغ) Ahtarmak ma'nâsınadır. Çağatay dilinde Türkî lügâtde vaḳı' ta

harfî külliyyen ta ile telaffuz olunur. Dal gibi ki geçdi, ahtardıñg aḳtardıñ dimektür.

Beyt: Tîğ ile hâk-i tenimni her taraf bardıñg kilip
Naḳd-ı cân almakğa bu tofrağnı aḳtardıñg kilip

Aḥsum⁴: (اخصوم) Bed-meste dirler ki Maḥbûbu'l-Kulûb'da üçüncü tenbihâtta gelür ki:

Beyt: Aḥsum üsrüklerdin hâric terâne
Tilbe itler uluşkandın nişâne

Adaḳ⁵: (اداق) Muṭlaḳ nezre dirler ki keşret iḥsânla edâ oluna, ve yine vaḳt ve mevsim

ma'nâsına gelür ki Mecâlisü'n-Nefâ'is'de ikinci meclisde Mîr Sa'îd kelimâtında bu tuyuḳda gelür ki:

¹ Açılmayın : ø Li.2 , Z // Açılmayın : Açılmadın demektür. (Açılmadan) B.

² Ahtacı : Mîr-âhûr , gül-gûn , atlu , at vaşında kelür. Li.2 // maħzûn : mecnûn Li.2 // iligide : ilginde A. , ilginde B. , ilinde Li.1 , Li.2 , S. , ilinde Ş. // Bâğ ara çünkü kirdi ol maħzûn / Ahtacı iligide idi gül-gûn : Bâğ ara kirdi çünkü ol maħzûn / ahtacı iligide idi gül-gûn Z. // Ammâ Münşeât'da ahtacı ola : ø Z.

³ Ahtarmağ : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. , ; Ahtarmağ : Ahtarmak Li.2 ; Ahtarmak : Ahtarmak Li.2 ; tofrağnı : tofrağınını Li.2 ; Ahtarmak : Ahtarmak ma'nâsınadır. Ta ile telaffuz olunur. Z. ; kilip : kilüp Z.

⁴ dirler : derler S.

⁵ Muṭlaḳ nezre : Şol nezre E. // dirler : derler S. // ki keşret iḥsânla edâ oluna : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ikinci meclisde : ø E. // taşına : taşığa A. , B. , Li.1 , Ş. // adaḳ ve yine : ve yine Li.1 , S. , Ş. // üçüncü :

Tuyuk: Ey muhibler tiysenġiz ger yazesiz
Gül adakıda ġımārı yazesiz
Ger min ölsem türbetimning taşına
Küşte-i bir şūġ irür dip yazesiz

Adak ve yine Türkistān'da bir yerin adıdır ki Ĥayretü'l-Ebrār'da üçinci maķāle hikāyesinde Sultān Ĥüseyn Baykara vaşında gelür ki:

Beyt: Yüz iki yüzce kişi birle kazaķ
Geh biri Ĥārzem idi gāhi Adak

[E.5a] Adak aķa dimekdür, cezire ma'nasına.

Ardı: (آردی) [Ş.135b] Yorıldı dimekdür.

Armay: (ارمای) Yorılmaz ve yorılmazın dimekdür.

[Li.1 4b] Aralı¹: (ارالی) Yorulalım ve yorılmaġcün ve yorılalı dimekdür.

Arip²: (آریب) Yorulup dimekdür.

Aryıp³: (آریب) Bu daġı ayrılup dimekdür ki Mecnün u Leylî'de Mecnün Leylî

ķabilesi göcdüġi yire gelicek bir ġasta it gördüġi maķalde gelür ki:

Beyt: İti tiri zaġmetidin aryıp
Ā'zāsı ġıraşdın kızarıp

Ve bir daġı pāk ve arı olup ma'nasına [S.5a] gelür ki Ġarāibü's-Şıġar'da gelür.

Beyt: Yār 'aksiniġ olub cilve-gehi
Kişi kim ġatırı mir'atı aryıp

Arılmay⁴: (آریلمای) Şol ġastalıġa dirler ki bir kimesne emrāz-ı muġtelife olsa biri

tamām gitmedin biri daġı gele ki Ĥayretü'l-Ebrār'da [A.3b] evvelki Ĥayret'de bahār vaşında gelür.

üçüncü E. // maķāle hikāyesinde : ø A. // Adak aķa dimekdür : ve bir daġı ada dimekdür. A. , Li.1 , S. , Ş. // cezire : ġazîne B.

¹ Yorulalım : yorlalım B. // Yorulalım ve yorılmaġcün : yorulalım demekdür ve ... Li.1 , Ş. // demekdür : dimekdür Ş.

² demekdür : dimekdür Ş.

³ Bu daġı : Bir daġı Ş. // Mecnün u Leylî'de : Leylî vü Mecnün 'da Ş. // göcdüġi : göcdüġi A. , S. // ķabilesi : ķabilesinde Ş. // yire gelicek : yire gelicek ki Li.1 , Ş. // geltür ki : gelür A. , B., Li.1 // zaġmetidin : raġmetidin A. ; zaġmidin B., Li.1 , S.

⁴ Bir kimesne : bir kişiy e A., B. , Li.1 , S. , Ş. // emrāz-ı muġtelife olsa : emrāz-ı muġtelife 'arız olsa A. ; emrāz-ı muġtelife 'arız ola Li.1 , S. , Ş.

Beyt: Nergis arılmay marazıdın arık
Közleri ‘ayn-ı yarağandın sarık

Arığ ve arık¹: (اریق و ارینگ) Lager ma‘nāsınadur ki bu beytde mışra‘-ı evvel āhırinde

geçdi. Arığ ve arık bir dağı arı ve pāk ma‘nāsınadur ki Münşeat’da sekizinci mektūbda gelür.

İnsān cāizü’l- haṭādur ve likin nedāmet eşki kim ‘ibāret tövbe suydın bolğay günāh çirkin arınur özüñ bir nev‘i arık kılsarğ.

[E.5b] Ve yine Ḥayretü’l- Ebrār’da altıncı maḳāle hikāyesinde Nūşinrevān vaşfında gelür ki:

Beyt: Tā anı āhır bu arığ niyyeti
Bile hayā şivesi haşıyyeti

Arık ve arığ²: (اریق و ارینگ) Şu yoluna dirler ki anı şu akmak içün kesmiş olalar

degirmen argı gibi ki Ferhād u Şirīn’de Ferhād kesdügi arga şu şalacak [Ş.136a] maḳalde Şirīn Mehin Banū’ya haber gönderdi ki ‘Arabça ḥark didikleridür.

Beyt: Hem ol ḥārāken pūlād bāzū
Arığa min yetişmey salmasun su

Ve yine Ḥayretü’l- Ebrār’da toḳuzıncı maḳālede gelür ki :

Beyt: Derd yaşurmak yüzün eylep sarık
[Li.1 5a] Eşk akızmak közin eylep arık

Ammā ğaynla yine Ḥayretü’l- Ebrār’da evvelinde besmele meddi beyānında gelür ki:

Beyt: Bel arığıdur ki aḳar cān suyu
[S.5b] Yok dime kim cān suyu ḥayvān suyu

¹ Arığ ve arık bir dağı : Bir dağı A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ma‘nāsınadur ki : ma‘nāsına gelür ki Li.1 , S. Ş. // ve likin : ve liken A. , B. // bolğay : bolğay ki Li.1 // arınur : arıtur A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // bir nev‘i : bu nev‘i A. , B. , Li.1 // vaşfında gelür ki : vaşfında ki Li.1

² kesmiş olalar : kesmiş ola Ş. // degirmen argı gibi ki : ø E. // maḳalde : ol maḳalde Ş. // Mehin Banū’ya : ø E. // gönderdi ki : gönderüb ayıtdı ki A. , Li.1 , S. , Ş. // ‘Arabça ḥark didikleridür : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ḥārāken : ḥārākeni B. // salmasun : şalmaşun Ş. // su : şu S. , Ş. // maḳālede gelür ki : maḳālede bir beytde gelür S. // közin : gözin B. // ğaynla : ğayn ile Ş. // besmele meddi : besmeleniñ meddi Li.1 , S. , Ş. // arığıdur : arıkıdur Li.1

¹Ve yine Sākī-nāme'de gelür ki:

Beyt: Tā içib 'arbede bābın açayın
Mīr-mend arığı dik kef saçayın

Arılmak²: (آريلماق) Arınmak ve pāk olmak ma'nāsınadır. Arılmadı, arınmadı demek

olur. Arınmak dağı dinilür. Kesr-i rayla arınmak ma'nāsına ve bu beytde arıp
'ibāreti pāk ve mücellā olup dimekdür.

Beyt: Yār 'aksiniñ olup cilve-gehi
Kişi kim hātırı mir'atı arıp

Arınmak, sükün-ı rayla yorulmak ma'nāsınadır. Bu diyārda dağı müsta'mel
'ibāretdür.

Erk³: (ارك) Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür. Hışārlarda Aḥmedek didikleri şa'b yire dirler ve şehir

içinde bir mürtefi' yerde pādişāha maḥşūş olan ǧal'a mişāl sarāya dirler ki
Ferhād u Şīrīn'de Ermeniyye ǧal'ası vaşında gelür.

Beyt: Ni ǧurǧan bir ḥaşīn ü birk ǧurǧan
Felek ḥaşīnini erk dik yaşurǧan

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de bir ser-sūḥanda gelür ki:

Ḥusrev ǧurǧanını ǧabap tüşüp devri dayana bir ǧurǧan ikirkānı ve Ermeniyye
erk dik Ḥusrev ikirkānı ḥalḳanınǧ devriǧa kirkānı.

Ve yine Ḥayretü'l- Ebrār'da on [E.6a] toǧuzuncı maḳālede şehir-i Heri
vaşında gelür ki:

Beyt: Erki biyikrek toǧuz eflākdın
Eyle ki gerdün kürre-i ḥākdın

¹ Bu bölüm Esad Efendi nüshasında yoktur.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Erk : erek E. // Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : Kaf-ı 'Arabī ile Ş. // şehir içinde bir mürtefi' yerde : şehir içinde olan yüksek yere dirler ve A. , B. , Li.1 , S. Ş. // sarāya derler ki : sarāya dirler ki Li.1 , Ş. // Ni ǧurǧan bir ḥaşīn ü birk ǧurǧan : Ni ḥaşīn ǧurǧan u birk ǧurǧan. A. // bir ser-sūḥanda gelür ki : bir ser-sūḥanda gelür S. // ǧabab : ǧapab A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ikirkānı : engirkānı E. // devriǧa : devrige Ş. // vaşında gelür ki : vaşında A. // şehir-i Heri : Heri şehri A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // erki : ereki Li.1

Erke¹: (اركه) Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür .Nâz u şîve ve küstâhlik mâ‘nâsınadır ki İskender

Mîrzâ eş‘ârında gelür.

Beyt: Erke çağı ırk berdi ildin
Nâşih mini tutgıl imdi ma‘zûr

Arman²: (آرمان) Ārzû mâ‘nâsınadır ki Ferhâd u Şîrîn’de hâkân şâhlığını Ferhâd’a

virmek diledügi ma‘halde gelür ki:

Beyt: Karılık derdi bî-dermândur âhir
[Ş.136b] Bir iş könlümde köp armandur âhir

Arman³: (ارمان) Çâre ve dermân mâ‘nâsınadır.

Beyt: Öltürür hecrân tonı ölsem hem arman kalmağay
Tüşse hem bolsam ârâm-vişâlingni körüp

Arlat⁴: (ارلات) Çagatay’da bir kabîle adıdır ki Bedâyi‘ü-l Vasa‘ ki üçinci divânlarıdır

ki üçinci divânlarıdır anda bir şi‘rde gelür ki:

Beyt : [Li.1 5b] Ey Nevâyî mini zâr eyledi bir lüli-veş
[S.6a] Ki hem Arlat unut boldı ma‘ğa hem Bilkût

Ve yine Vakfîyye’de gelür ki :

Arlatı isimlik şadr-nişîn

Ve yine Nevâdirü’ş- Şebâb’da gelür ki ikinci [A.4a] divânlarıdır.

Beyt: Kim köngül şayd itse lüli bolsa kim tut muğtenem
İtmem Arlat ya Barlas’dın mîr-zâde tab

Arlas⁵: (ارلاس) Bu dağı Çagatay’da bir kabîle adıdır.

Argadamak⁶: (آرغاداماق) Aldamak mâ‘nâsınadır.

¹ Erke : Ereke Li.1 // Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : Kaf-ı ‘Arabî’ ile Ş. // imdi : eyledi B. , li.1 , S.

² Şâhlığını : şâhlığın A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ kabîle adıdır ki : kabîle adıdır Ş. // anda bir şi‘rde : bir şi‘rde S. // unut : utub S. // Bilkût : Bilgut // Şadr-nişîn : şadr-nişînler A. , Li.1 , S. , Ş. ; şadr-neşînler B. // Arlat yâ Barlas : Arlat veyâ Barlas Ş.

⁵ Bir kabîle adıdır : bir kabîledür . S. , Ş.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Argadı¹: (ارغادی) Aldadı demekdür.

Argaday dir min² : (ارغادای دی رمی) Aldayayın dirin demekdür ki Fevâidü'l- Kiber'de
ki dördinci divânlarıdır bir şi'rde gelür.

Beyt: Min bî-dil saña cân oynamak birle yaray dir min
Belî sin tıflını bu tuhfe birle argaday dir min

[E.6b] Argadal³: (ارغدال) Tağ eteklerinde olan alçağ depelere dirler ve anda olan
derelere ve emîn yerlerine dirler ki Garâibü's- Şıgar'da ki evvelki divânlarıdır
bir şi'rde gelür.

Beyt: Zülfiniğ her çİNide yüz fitnedür dİN ehliğa
Argadal içre karakçı eylegen yaŋlıg kemİN

Ve yine Sedd-i İskenderî'de deryâ-yı muhiğ vaşında bir ser-sühanda gelür ki :
Ve külekdin ol deşt-ârâ köp argadal nümü-dârı.

Artamak⁴: (ارتاماق) Göçüp gitmek ma'nâsınadır. İskender-nâme'de İskender Rûm'a
‘azm etdüğü yerde gelür.

Artayıp ve artanı⁵: (ارتایب و ارتانیب) Aşup ve atlayup geçmege dirler ki Sedd-i
İskender'de İskender Ye'cuce sed yapdugından şöŋra Rûm'a ‘azm etdüğü
maħalde gelür ki:

Beyt: Tıngiz eyleben kaç u tağ artayıp
Yürür irdi yol Rûm ‘azmi kılıp

Arbağ⁶: (ارباغ) Şol efsûna dirler ki yılaŋ delüŋine okusalar taşra çıkarur ve ışırdığı yire
okusalar zehr [Ş.137a] te'sir eylemez ki Bedâyi'ü'l- Vasat'da gelür.

¹ Demekdür : demekdür Ş.

² dir min : dırmin B. // dirin : ø A. , Li.1 , S. // demekdür : demekdür Ş. // ‘ de ki : ki Ş.

³ depelere dirler : depelere derler A. , S. // kemin yerlerine : kemin yerlere B. // dirler ki : derler ki Li.1 , S. ; dirler Ş. // bir şi'rde gelür : bir şi'rleridür A. ; gelür S. ; anda bir şi'rde gelür Ş. // dİN ehliğa : derd ehliğa S. // külekdin : kùbekdin B. // ol deşt-ârâ : ol vaht deşt-ârâ Li.1 , Ş.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Aşup ve atlayup geçmege dirler ki : Aşup geçüp demektir B. ; Aşup geçüp demekdür ki A. , Li.1 , S. , Ş. // Sedd-i İskender'de : ø S. // Sedd-i İskender'de İskender : Sedd-i İskender İskender A. // yapdugından şöŋra yapduğdan şöŋra A. , Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : gelür S. // eyleben : eyleyen A.

⁶ Işırdığı : şöğduğı A. , Li.1 , S. Ş. // zehr : zehri A. , Li.1 , S. , Ş. // sevdâsıda : sevdâsıyla A.

Beyt: Zülf-i sevdāsıda bilmeseler Nevāyī nüktesin
Kim cünün küftārıdır [Li.1 6a] yāhūd yılanın arbağı

¹Ve yine Maḥbūbu'l- Kūlūb'da bir tenbīhde gelür ki:

Nādāngā söz dimek arbağdur.

Ara²: (ارا) Arasında dimekdür. [S.6b] Kāfiye-i elifde çok gazelde redif vākı³ olmuştur.

Cümleden biriniñ maṭla'ı budur.

Beyt: Sevād ḥālı anıñ la'l-i rūḥ-perver ara
Meger ki mūrçe nıṣfı üzüldi şeker ara

Araba³: (ارابه) Ma'rūfdur bu diyār müteressilleri 'araba imlā iderler. Ferhād-nāme'de

dört kaşr bināsına mübāşeret olındığı yerde aydur:

Beyt: Taşırğa taş u ḥışt pıl ü araba
Tutup çin içre ābād u ḥarāba

Artuḫsılık⁴: (ارتوخصيليق) Nazmü'l- Cevāhir dibācesinde ziyādelik ma'nāsına gelür ve

bir dürlü daḥı dimekdür.

Azıqıp⁵: (ازيقيب) Azıgup, ya'nı yol azup dimekdür.

Azıtқан⁶: (ازيتقان) Yol azan dimekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de ḥāce şahrāda giceyle

Dilārām'ın üzerine geldügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Ürkürep yoldın atı çıkқан imiş
Bir iki kıl ile azıtқан imiş

Azıtқан⁷: (ازيتقان) Bu daḥı yoldan azan ma'nāsınadır ki [E.7a] Sultān Hüseyn eş'ārında gelür.

Beyt: Zülfide ser-keşte şabrım ḥayli sarı açtı yüz
Berķ urup aqşam azıtқан kārvanım artadı

¹ Bu bölüm Esad Efendi nüshasında yoktur.

² Kāfiye-i elifde budur. Ve sonra gelen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bir dürlü daḥı dimekdür : bir dürlü daḥı demek ma'nāsına gelür.A. , B. , Li.1 , S. // dimekdür :
dimekdür Ş.

⁵ dimekdür : dimekdür Ş.

⁶ dimekdür : dimekdür Ş. // gelür ki : gelür S. // atı : anı Ş. // kıl ile : kula ile

⁷ aqşam : aḥşam B. ; eşān Ş. // kārvanım : kārbanım A., B., Li.1 , S. Ş.

Azıgmaq¹: (آز یغماق) Yol azmak ma'nasınadır.

Azgurmak²: (آز غورماق) Azurğanmak dımeıkdür.

Azgurduñ³: (از غوردونك) Kaf, kaf-ı 'Ācemī 'dür; azırğandıñ, azdurdırıñ dımeıkdür.

Azguzguñ: (از غوزغونك) Azdırsañ gerek dımeıkdür.

Esrü⁴: (اسرو) Ziyāde ve çok dımeıkdür ki Ferhād u Şīrīn'de Sokrāt Hākīm Ferhād'a

ayıtdı:

Beyt: Munı bil kim cihān fānidür esrü
Hākikat ehli zindānıdur esrü

Beyt: ⁵ Kemend-i zülfiñ ara salmayınç vü tāb esrü
Köñgöl şikencesiğā ilişmegil vü tınāb esrü

Ve yine Bedāyī'ü'l- Vasa'at'da gelür ki:

Beyt: Ger tiri birle süngek min ta'ma hem kılmaz etiñg
Kim esrü çatıg bulmış süngek esrü çürtük

Asra⁶: (اسرا) Şakla, hıfz eyle dımeıkdür ki Sedd-i İskenderī'de Hākan ol gice İskender'e

gelicek beni bugün şakla, aḥşam gönder didügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Resülāne eylep mañga iltifāt
Bugün asraban şām bulgaç uzat

Asraban⁷: (آسر اباڻ) [A.4b] Asraban dımek şaklayuban dımeıkdür.

Asratay⁸: (اسراتای) Şakladayın dımeıkdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür. [Li.1 6b]

Beyt: Köñglüme ḥāliniñ ḥayāli kilse merdumlık kılıp
[Ş.137b] Köz evide anı merdümler içide asratay

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf, kaf-ı 'Ācemī'dür : Kaf-ı 'Ācemī'dür Ş. // azırğandıñ, azdurdırıñ dımeıkdür : azduruñ dımeıkdür . A., Li.1 ; azdırdın dımeıkdür B. ; azdurdıñ dımeıkdür. S. ; azdurdıñ dımeıkdür. Ş.

⁴ dımeıkdür ki : dımeıkdür Ş. //

⁵ Bu beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ dımeıkdür ki : dımeıkdür ki Ş. ; dımeıkdür Li.1 // gelicek : ki geldi Li.1, S. ; geldi Ş. // dedügi : didügi Li.1, S., Ş. // asraban : asrayan A., Li.1 ; asra S.

⁷ Asraban : Didügi şaklayuben dımeıkdür. A., Li. ; şaklayıben dımeıkdür . B., S. // dımeıkdür : dımeıkdür Ş.

⁸ merdumlık : merdümlük A., B., Li.1, S., Ş. // kaf-ı nĀcemī ile : kaf-ı 'Acimī'yle S. // ögredeyin dımek gibi körsetey gibi.....kıyās oluna. : ögredeyin dımeıkdür . Kuzgatay muḫtarib eyleyin dımek gibi bunlara kıyās oluna . A., Li.1, Ş. ; muḫtarib eyleyin : muḫtarib eyleyeyin S.

Ve ba'zı lügat dağı vardır ki [S.7a] örgetey gibi kaf-ı 'Acemî ile ögredeyin demek gibi körsetey gibi kaf-ı 'Arabî ile köstereyin demek gibi bunlara kıyās olına.

Asratay¹: (اسراتای) Şaklayayın dimekdür. Şaklamak ma'nāsına olan ısramak lafzından

me'ḥūzdur ki elif-i meksūrede gelür. İn-şā'-Allah ammā bu 'ibaret ekşer nüshada elif-i meftūhe imlāsında yazulur. Ol sebebdan bu bābda İrād olındı.

Asrağuluḡ²: (اسراغولوق) Şaklancaḡ ve şaklamalı dimekdür.

Asrağanı³: (اسراغانی) Şakladuḡı dimekdür.

Asrağucı⁴: (اسراغوجی) Şaklayıcı dimekdür.

Esrük⁵: (اسروک) Ser-ḥōş dimekdür. Bu diyārda dağı 'ibaret müsta'meldür.

Esrük-kine⁶: (اسروکینه) Kaf-ı evvel kaf-ı 'Arabî, kaf-ı şānî kaf-ı 'Acemî'dür. [E.7b]

Taşḡir ile ser-ḥōşca dimekdür ki Garāibü'-ş- Şıḡar'da gelür.

Beyt: Esrü yalḡan va'desi kim küymiş irdi cānıma
Anḡdıban bir kice tüşti ilkime esrük-kine

Esrük-ḡına ve esrük kına⁷: (اسروکینه و اسروکغنه) Bunlar dağı hemîn bu ma'nāyadır.

Astı⁸: (استی) Altı dimekdür, taht ma'nāsına Çihl Ḥadîş Tercümesi'nde bir rübā'ide gelür ki:

Rübā'î: Analarınḡ ayaḡı astıdadur
Ravza'-i cennet vü cinān bāḡı
Ravzā' bāḡı cişālin ister isenḡ
Bol ananınḡ ayaḡı tofraḡı

Ve yine Nevādirü'-ş- Şebāb'da gelür ki:

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Asrağuluḡ : E. // şaklamalı : şaklamalı A. , Li.1 , S. // demekdür : dimekdür Ş.

³ demekdür : dimekdür Ş.

⁴ Asrağucı : ø E. // Ş aklayıcı demekdür : Şaklayıcı dimekdür Ş.

⁵ Bu madda yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf-ı 'Araî : 'Arabî ; kaf-ı 'Acemî : 'Acemî Li.1 , S. , Ş. // taşḡir ile : taşḡirle i.1. // demekdür : dimekdür Ş. // Esrü : Asru B. // cānıma : cānıgım B.

⁷ Ve esrük kına : ø Li.1 , S. , Ş. // Esrük ḡına : bu dağı hemîn bu ma'nāyadır. A. , Li.1 , S. , Ş.

⁸ demekdür : dimekdür Ş. // ma'nāsına : ma'nāsına ki Li.1 , S. // Çihl Ḥadîş tercümesinde : Çihl Ḥadîş de Li.1 , S. // Rübā'î : Rübā'ıyye E. // Nevādirü'-ş- Şebāb'da gelür ki : Nevādirü'-ş- Şebāb'da gelür Li.1 , S. // ḡam : ḡum B.

Beyt: Tağ ‘āşıklık yükidin ham bulurğa yok hilâf
Kör ki ni nev’ oldı ham çün kaldı ‘ışk astıda kaf

As¹: (اس) Emr idüp aş dimekdür. Bugün ber-dâr ma’nāsına ki Ğarāibü’ş- Şığar’da
gelür.

Beyt: Ger kuyaş rengin felek reftârlık rahşınıñğa as
Kim tüzer ol reng Nüh’ınıñ nağmesin efğân ara

Asmağlığ²: (اسماغلیغ) Aşmak ma’nāsınadır.

Ast³: (است) Alt , taht ma’nāsınadır,

Astıda⁴: (استیدا) Altında demek olur .

Eyesi ve ayası⁵: (آیاسی و اِیسی) Şāhib ve şāhibi ma’nāsınadır.

Beyt: Bir ayası it bolub irdi Nevāyī yârsız
Bolmasun yā Rab herkez bende sulţândın cüdā

Astı⁶: (استی) Aşdı ma’nāsınadır ki Ğayrettü’l- Ebrār’da pâdişāh vaşfında gelür ki:

Ğavs anga bir ya ki çötertip ki çün
Astı felek tākığa menşür ucun

Asığlık⁷: (آسیغلیغ) Aşılı ve fâi’delü ma’nāsınadır. Aşılmış ma’nāsına dağı gelür ki

Ferhād u Şīrīn’de Süheylā-yı Hākim Ferhād’a eyitdi:

Beyt: [S.7b] İrür bir levḥ-i sīm üzre yazıglık
Taparsın div boynıda aşıglık

¹ demekdür : dimekdür Ş. // bugün ber-dâr ma’nāsına : bī-āvīz ma’nāsına : A. , B. , Li.1 , S. , Ş. //
rengin : zengin A. , Ş. // rahşınıñğa : rahşınıñge B. // reng : zeng A. , B. , Li.1 , Ş.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Eyesi , ayası : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş.

⁶ vaşfında : vaşfında B. // gelür ki : gelür Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür B. // çötertib : çökertib B. //
ki çün : küçün A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ucun : uçun A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

⁷ ma’nāsınadır.Aşılmış ma’nāsına : ma’nāsına ve aşılmış ma’nāsına A. // ma’nāsınadır. Aşılmış
ma’nāsına : ma’nāsınadır ve aşılmış Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : gelür Ş.

[E.8a] Asıg ve asık¹: (آسيق و آسين) Aşşı ve fâide ma'nâsinadur ki [Li.1 7a] Ferhâd u

Şîrîn hâtimesinde gelür. [Ş.138a]

Beyt: Bu da'vâ dest-gâhın bir zamân yığ
Çü da'vâ içre ma'nî yok ni asığ

Ve yine Nazmü'l- Cevâhir Dîbâcesi'nde gelür ki:

Beyt: Her nice edeb bolsa katık yitkürgil
Haylîngğa edeb kılıp asık yitkürgil

Tahfîf-i sinle aşşı demek olur. Çağatay dilinde vâkı' olan şad külliye sinle edâ olunur. Dalı ve tayı tayla ta'bîr itdükleri gibi ve bu lafzın âhîrinde vâkı' olan gayn-ı mu'acceme acığ lafzının gaynı kabîlindendir. Kafla asık dağı dinilür. Lakin bu beytde gayn kâfiyesinde gelür.

Beyt: Zehr-i hicr anıng çü 'ayşimge mini kıldı acığ
Nüş-ı vaşlîng elige yitkendin maña yokdur aşığ

Ve yine Lisânü't- Tayr'da gelür.

Beyt: Munca kim kılsağ figân u zârlık
Kılğusı yok bir ser-mûyı asık

Asapkur²: (آساپقور) Koyunun oñurga kemüğine dirler ki Çağatay 'adetine hürmetlü

ta'âmlarıdır, bir ziyâfet olsa envâ'ı ta'âm ki anda hâzır olsa, elbette bir niçe yirde ol kemük bütün bişüp bile olsa gerek ki Hayretü'l- Ebrâr'da mihmâna olan isrâf la mu'âbelesinde gelür ki:

Beyt: Pey-â-pey asapkurnı eylep revân
Yimekdin bolup 'âciz ol nâ-tüvân

Aşuqtı³: (اشوقتي) 'Acele ve ıztırâb eyledi demekdür.

¹ Ve yine Nazmü'l- Cevâhir..... gelür ki : Ve Nazmü'l-Cevâhir'de Dîbâcesi'nde gelür. Li.1 // Ve Nazmü'l- Cevâhir dîbâcesinde gelür ki S. , Ş. // gelür ki : gelür S. // Ve yine Lisân-1.....sermûyı asık ø E.

² dirler ki : dirler Li.1 , S. , Ş. // niçe yirde : niçe yerde S. // gerek ki : gerek Ş. // mihmâna : mihmân Li.1 , S. ; nihâyet B. // gelür ki : gelür S. // Beyitteki mısralar S. Nüşasında yer değıştirmiş.

³ demekdür : demekdür Ş.

Aşukdum ve aşuktum¹: (اشوقدوم و اشوقتوم) Ta ile ve dalla ikisi dağı cāyızdır, [A.5a]

yukaruda giçen gaynla kaf ve kelime āhirinde elif ile ha gibi, ‘acele ve ıztırāb eyledim demekdür ki Mecnūn u Leylī’de Zeyd şahrāda Mecnūn’a ayıtdı:

Beyt: Kām urğalı bu taraf aşukdum
Kā kim saṅga bu zamān yolukdum

Ve yine Bedāyi’ü’l- Vasat’da gelür ki:

Bey : Kilse ayturda aşukmang kim ferāhdın ölmeyin
Nükte-dānlıg birle ol sözi kaçımında ötkerinğ

²Ve yine Luṭfī eşārında gelür ki:

Beyt: Helvām uçun dudağı firākıda ey rakīb
Aşukmağıl ki şabr kerek kişi işığa

Aşukmak³: (أشوقماق) ‘Acele itmek ma’nāsınadır.

Aşukmañ⁴: (أشوقماك) Kaf-ı ‘Acemī ile cem‘-i ḥiṭābdur, ‘acele itmek demekdür.

Beyt:: Kilse ayturda aşukmañ kim ferāhdın ölmeyin
Nükte-dānlıg birle bu sözni yanımında ötkering

[S.8a] Aşukmang⁵: (أشوقمانك) Dimek kaf-ı ‘Acem’le ‘acele [E.8b] ve ıztırāb eylemek
dimekdür.

Aşukkan⁶: (اشوققان) ‘Acele ve ıztırāb eyleyen demekdür ki Maḥbūbu’l- Kulūb’da

üçinci kısımda Tenbihāt’da ‘acele zemminde gelür ki:

Beyt: Şabr ile köb bağıg iş açılır
İşde aşukkan köp tayılır

Beyt: Her kimse ki eyleses aşukmağnı hayāl
Yafrağnı ipek kıılır çiçek berkini bal

¹ Ta ile : tayla S. , Ş. // gaynla kaf gibi : kafla gayn gibi S. , Ş. // elif ile : elifle S. , Ş. // eyledim demekdür ki : eyledüm demekdür. Ş. // ayıtdı : ayıtdı ki Li.1 , Ş. // Ve yine Bedāyi’ü’l- Vasat’da gelür ki : Ve Bedāyi’ü’l- Vasa t’da gelür ki A. ; Ve Bedāyi’ü- Vasa t’da gelür Li.1 , Ş. ; Ve yine Bedāyi’ü’l- Vasa t’da gelür S.

² Bu bölüm Esad Efendi nüshasında yoktur. // gelür : gelür ki Li.1 , S. Ş. // işığa : aşığa Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Aşukmañg : ø A. , Li.1 , Ş. // dimek : ø S. // kaf-ı ‘Acem’le : kaf-ı mu‘acceme ile S.

⁶ ‘Acele ve ıztırāb eyleyen : ‘Acele eyleyen A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // zemminde gelür ki : zemminde gelür S. // şabr ile : şabrile Li.1 , S. , Ş. // yafrağnı : yafrağı A. , Li.1 , S. , Ş. ; yafrağını B.

¹Ve yine Luṭfî eş‘ârında gelür ki:

Beyt: Helvām uçun dudağı fıraķıda ey raķīb
Aşukmağıl ki şabr kirek kişi işığa

[Li.1 7b] Aşuk²: (أشوق) Bu dağı topuk ma’nāsına gelür ve dirsek kemüğine dağı dirler

ki Sirācü’l- Müslimîn’de [Ş.138b] taḥāret ferāyizi bābında gelür .

Beyt: Yumağ iki ayağın farz irür hem
İki aşuğnı hem kıymağ aña zam

Ve yine Tevārīḥ-i Enbiyā’da Kārūn’ı yer yutduğı maḥalde gelür ki:

Yer Kārūn’ı aşuğığa cā özige tartdı.

Eşgek³: (اشكك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemī ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabī’dür. Gemi küregine

dirler ki Luṭfî eş‘ârında gelür.

Beyt: Baḥr-ı eşk içre iki köz boldılar zevrāk mişāl
İki şaf kirpikler eşgekler bolupdur her taraf

Ağa⁴: (آغا) Büyük karındaşa dirler ki Mecnūn u Leylī āḫirinde Üveys şehzāde

naşīhatinde atası ile ‘ammusı vaşfında gelür.

Beyt: Şāhi ki atanıñ anğa aḡadur
Ol sanğa atadur vü aḡadur

Yine Tevārīḥ-i Mülūk’da Ferīdun’uñ üç oğlu vardı, Selem ve Tur ve İrec . İrec anlardan kiçi idi. Ammā İrec’e muḥabbeti anlardan ziyāde olduğı beyānında gelür ki:

¹ Bu bölüm yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu dağıdirler ki : Topuğa derler ve dirsek kemüğüne derler ki : A. , B. , Li.1 , S. // aşuğnı : ‘aşıkmı A. // Ve yine : Ve hem Ş. // yer yutduğı : yir yutduğı Li.1 , Ş. // Beyit ve ondan sonra gelen kısım Esad Efendi nüshasında yoktur.

³ Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemī ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabī’dür : Kaf-ı evvel ‘Acemī ve kaf-ı şānī ‘Arabī’dür. B. , Li.1 , S. , Ş. // dirler : derler S. // bolupdur : boluptur Ş. // Ferīdūn’ıñ : Ferīdūn’uñ ki Ş. // üç : üç Li.1 // vardı : var idi B. , Li.1 , S. , Ş. // Selem ve Tur ve İrec. İrec anlardan : Selem ve Tur ve İrec ve İrec anlardan Li.1 , Ş. // Ammā İric’e..... gelür ki : Fedīdūn İrec ‘i anlardan ziyāde sevdüğü beyān etdüğü maḥalde gelür ki A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // şöyle taşhīḥ etmişler ki : şöyle tşhīḳ etmişler ki B. // Ammā : ø B. , E. , Ş. // Ḥazretleri : ø Ş. // bu lügati ø B. // etmişler demekden : itmişler demekden Ş. // Nevāyī Ḥazretleriñiñ : Nevāyī’niñ Ş. // bir kitābı ola dağı : bir kitābı ola ki A. , B. , Li.1 , S. // dağı : ø Ş. // kendü dilinde : kendü dillerinde : A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // mütşkil lügati : lügati A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // taḳdīm ve tercīḥ ider : tercīḥ ider E. // tercīḥ ider : tercīḥ iderler A. , B. , Li.1 , S. // ehl-İ Fūrs : ehl-i Faris Ş. // ol lafzı edā itmeli olsa : ol nev‘i lafzı edā itmeli B. , Li.1 , S. , Ş. // olsa : olbalar A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Türkī dil ile edā iderler deyü

⁴ karındaşa : kardeş S. // dirler ki : derler ki Ş. // naşīhatinde : ø B. // ‘ammusı : ‘ammısı Li.1 , S. , Ş. // gelür : gelür ki Ş. // atadur : ata durur A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

Ammā İrec be-gāyet ‘ākıl u hālûk irdi. İki [E.9a] ağasıdın Ferīdun anı köprek siver irdi.

Ve yine Muhākemetü’l- Lügateyn’de Nevāyī Hāzretleri bu lügati şöyle taşhîh etmişler ki:

A ‘acam uluk kardaş ve kiçik [S.8b] kardaş ikelesin birāder dirler ve Türkler uluğnı ağa vü kiçikni ini dirler. Ammā Muhākemetü’l- Lügateyn’de Nevāyī Hāzretleri bu lügati böyle taşhîh itmişler dimekten şöyle aňlamaya ki Nevāyī Hāzretlerinin bir kitābı ola dağı kendü dilinde olan müşkil lügati taşhîh idüp beyān itmiş ola böyle degildür ve ol kitābın mefhumı budur ki Türkî dili Fārisī dil üzerine taqdīm ve tercih ider. Bu vechle ki Fārisī’de ba‘zı edā vardur ki muṭlaq Türkî’dür. Eger ehl-i Furs ol lafzı edā itmelü olsa yine Türkî dil ile edā iderler deyü ba‘zı istiṣhād yazarlar. Neteki bu maḥalde ağa lügatinde geçdi ve [Li.8a] sāyir maḥalde dağı in-şā-Allah gelse gerekdür ve ol [Ş.139a] istiṣhādlarda vākı‘ olan lügat ve ıstılāhātın dağı ba‘zın taşhîh iderler ba‘zın itmezler. Kendüler yanında ihtiyāc olmaduğıçün. Aşlı budur. İllā bu faķır-i kalilü’l- [A.5b] bizā‘a ve ‘adīmü’l- istiṭā‘a bu cem‘iyyete şuru‘ itdüğümde Nevāyī Hāzretlerinin on beş pāre kitābın cem‘ itmişdim ve lügati ve ıstılāhatı anlardan [E.9b] istiḥrāc iderdüm ve Ḥorāsān ve Çagatay ve Semerkand ehlerinden dağı niçe Türkî-gūy kimesnelerün dīvānların ve meşnevîlerin cem‘ itmişdim, tā ki bir şāhib-i devlet zikri ḥayr olsun benim bu sa‘y ve rencimi görüb Nevāyī Hāzretlerinin külliyyatın iḥsān itdiler ki cümle yigirmi toköz pāre kitāb idi, hemān bir genc bulmuş müflise döndüm. Cemī‘ ‘avāyık vü ‘alāyık terk idüp az fırsatda on dört pāre kitābı dağı yazup külliyyātlarına [S.9a] mālīk oldum. Bunlardur ki zikr olunur:

Münācāt-nāme ve Çihil Ḥadīş ve Nazmü’l- Cevāhir ve Sirācü’l- Müslimīn ve Nesā’imü’l- Muḥabbe ve Lisānū’t- Ṭayr ve Maḥbūbu’l- Kūlūb ve Tevārīḥ-i Enbiyā ve Tevārīḥ-i Mülūk ve Ḥamsetü’l- Muteḥayyirīn ve Mecālīstü’n- Nefā’is ve yine Ḥamse’den ki Ḥayretü’l- Ebrār ve Fedhād u Şīrīn

ve Mecnûn u Leylî ve Seb'â-i¹ Seyyâre ve Sedd-i İskenderî ve yine dört divân ki Ğarâibü's- Şığar ve Nevadürü's- Şebâb ve Bedâyi'ü'l- Vaşat ve Fevâidü'l- Kiber ve yine Mîzânü'l- Evzân ve Münşeât ve Muḥâkemetü'l- Lügateyn ve Menâkıb-ı Mîr Seyyid Ḥasan ve Menâkıb-ı Pehlivân Muḥammed ve Vakfiyye ve Sâki-nâme ve yigirmi sekizinci Fârisî Divânları ki yedi biñ beytden ziyâdedür ve anda fânî taḥalluş iderler ve yigirmi toḡuzuncı Fârisî Münşeâtlarıdır ve bunlardan ḡayrı daḡı kitâbları var idi ki ma'lûm olmadı ve maḡşûd [E.10a] lûgate müte'allık kitâbları görülmemiştir.

Aḡargudik²: (اغارغودیك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür aḡarur gibi dimekdür ki Bedâyi'ü'l-

Vasat'da gelür. Aḡarmalı ve aḡaracak dimekdür.

[Ş.139b] Beyt: Arımas eşkim bile közning kızargan rekleri
Baḡr mevcidin aḡargudik imes mercân kıvıl

Aḡrıḡ³: (آغریغ) Aḡrıdı dimekdür. Āḡirindeki ḡayn açığı lafzında vâkı' olan ḡayn

ḡabîlindendür. Bu 'ibâret Çaḡatay 'örfinde ekseriyyâ ḡastalıḡa itlâḡ olunur.

Aḡ öy⁴: (آغ اوی) Ma'nâ-yı Türkîsi aḡ ev dimekdür. Ḥayme ve ḡâr-ḡâhe itlâḡ olunur.

Aḡardı⁵: (اڭاردی) Bu daḡı aḡardı dimekdür.

Aḡarmak⁶: (اڭارماق) Aḡarmak dimekdür.

Aḡ öy⁷: (آق اوی) Çadır ma'nâsınadır ki Seb'â-i Seyyâre'de Behrâm Şâḡ şaḡrâda

ḡalduḡı gecede gelür ki:

Beyt: Gerçi tûn boldı ḡalk ara perde
Tiktiler aḡ öy ve serâ perde

¹ ve Sâkinâme ø E. // yigirmi sekizinci Fârisî divânları : yigirmi yedinci Fârisî divânları E. // yigirmi toḡuzuncı Fârisî Münşeâtlarıdır : yigirmi sekizinci Fârisî divânlarıdır E. // bunlardan ḡayrı daḡı kitâbları var idi ki : bunlardan ḡayrı kitâbları var idi ki E. ; var idi ki : var ki

² Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : Kaf-ı 'Arabî ile Ş. // demekdür : dimekdür Ş. // gelür : ø A. // Aḡarmalı ve aḡaracak dimekdür : Yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ demekdür : dimekdür Li.1 , Ş.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Behrâm Şâḡ : Behrâm E. // gecede gelür ki : gecede gelür A. ; gecede gelür ki Ş. // Rûbâ'î : Rûbâ'îyye E. ; Rûbâ'îyyet A. // bir biri : bu biri Ş. // firâşinḡe : firâşinḡe A. , Li.1 , Ş. ; firâşinḡa B. ; firâşinḡe S.

Ve yine Münşeāt'da yigirmi beşinci mektûbda bir rübâide gelür ki:

Rübâî: Tâ felek bahtıları tüzkey kaçar
Tâ tolun ay ak öy itkey âşikâr
[S.9b] Sâiebânîñğa ol olsun bārkeş
Bir biri ferrâşîñge ħar-geh-veş

Akşum¹: (اقسوم) Peşimân ma'nâsınadır ki Bedâyi'ü'l- Vasaţ'da gelür.

Beyt : Mey içsenğ olmağıl akşum ki pîr-i deyr didi
Ki bu iş oldı bizniñ deyr-ara kemîne yazuğ

Akırtduñg: (اقتوردونك) Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür, akırtduñ dimekdür.

Akçalı²: (اقچالى) Akmak için ve açalı dimekdür. Ammâ akmak için ma'nâsına bir

muħammesde gelür ki:

Mısrâc: Reşkdin her dem yağındur bağırim irib akçalı

Akızdı³: (آقیزدی) Akıtdı dimekdür ki Mecnûn u Leylî'de şıfat-ı bahârda zanbağ

vaşfinda gelür ki:

Beyt: Dal oldı demâğı za'fîğa bu
[A.6a] Kim şebnem birle akızur su

Akızdıñg⁴: (آقیزدینك) Dağı akıtdıñ dimekdür.

Akızmak⁵: (آقیزماق) Akmak ma'nâsınadır.

Akızdur⁶: (آقیزدور) Akıdır dimekdür.

[E.10b] Egek⁷: (اكاك) Kaf-ı evvel kaf-ı 'Acemî ve kaf-ı şânî kaf-ı 'Arabî'dür. Ege

dimekdür ki sühân ma'nâsına.

¹ Peşimân : beşimân A. ; pişimân B. // pîr-i deyr : pîr-i dir B. // bu iş : bu ik B. // deyr-ara : dir-ara B.

² dimekdür : demekdür A. , B. , S. // gelür ki : gelür S. // bağırim : yağırim S.

³ demekdür ki : demege ki A. ; dimekdür ki Ş. // gelür ki : gelür B. , S. // demâğı : dumâğı B. ; remâğı Li.1 // Kim şebnem birle : Ki şebnem pembe birle Ş. // akızur : akızdur B. , Li.1 , S.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Kaf-ı 'Acemî : 'Acemî ; kaf-ı 'Arabî'dür : 'Arabî'dür Li.1 , S. , Ş. // 'Arabî'dür. : 'Arabî'dür ki B. , Li.1 , S. // demekdür : dimekdür Ş. // demekdür ki : demekdür S.

Ekeci¹: (الكجي) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür, büyük kız karındaş ma‘nâsınadır ki Luṭfî eş‘ârında na‘tda gelür.

Beyt: Ni cān fedā ki ata vü ana aḡa ekeci
Eyā ḡabīb bu barça muḡabbetiṅḡa fedā

Ve yine Muḡāketü’l- Lüḡateyn’de Nevāyî Ḥazretleri bu lüḡati böyle taṣṡih etmişler ki:

A‘acam uluḡ kiçik kız ḡardaşnı hem ḡvāher dirler ve bular uluḡnı ikeçi ve kiçikni singil Li.1 9a] dirler.

Altayî²: (الطايي) Kızıl dilkü derisinden olan kürke dirler ki aña çilḡave daḡı dirler.

Üçinci divānlarında ki Bedāyi‘ü’l- Vasat’dur bir şi‘rde gelür.

Beyt: [Ş. 148a]Rüşen eyler şu‘le üstidin körünkey dūdnu
Dilberim iknide altayî bile başıda kiş

Ve yine bu divānda Nevādirü’ş- Şebāb’da bir şi‘rde daḡı gelür ki:

Beyt: Kör Nevāyî mestedin ıışḡ içre kim külḡan a
Şu‘le altayî vü küllerdür anḡa sincāb dik

[S.10a]Aldaḡ³: (الداغ) Aldamak ma‘nâsınadır ki Mîr Ḥaydar Maḡzeninde altıncı

maḡāle ḡikāyesinde bir ‘acūze zemminde gelür ki:

Beyt: Ḥīlesi çok alı vü aldaḡı köp
Mekr ü dega tonu bile boyı çob

Alaman ve alaḡan⁴: (الاخان و الامان) Tārāc olmış ma‘nâsınadır ve bî-ḡānmān

ma‘nâsınadır ki ḡarāibü’ş- Şıḡar’da gelür.

¹ Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür, ; kaf-ı ‘Arabî’, Ş. // barça : barca A., B., E. // muḡabbetiṅḡa : muḡabbetiṅḡe B., Li.1 // Muḡāketü’l- Lüḡateyn’de : Muḡāketü’l- Lüḡateyn A. // ḡardaşnı : ḡarındaşnı Ş. // hem ḡvāher dirler : hem ḡvāher derler A.

² çilḡave daḡı dirler : çilḡave daḡı derler S. // üçüncü divānlarında ki . ø Ş. ; divānları ki S. // Beyt : Rüşen eyler....ve sonra gelen kısım Şehid Ali Paşa nüshasında yoktur. // Ve yine bu divānda bir şi‘rde daḡı gülür ki : ø B., Li.1, S. // Ve yine Nevādirü’ş- Şebāb’da gelür ki : ø A., E. // mestedin : sindin S.

³ Mîr Ḥaydar Maḡzeninde : Maḡzen-i Mîr Ḥaydar’da S. // zemminde gelür ki : zemminde gelür : Li.1, S. // boyı çob : bāḡı köb Esad Efendi nüshasında iki şekli de kullanılmış ; bolı çob S., tuyı çob Ş.

⁴ ma‘nâsınadır ve : ma‘nâsına ve A. // tofraḡ : tofraḡ A.

Beyt: Hānımāndın ayırıp kılğanda tofrağ içre ḥabs
[E.11a] Kılma luṭfung min alaman vü alaḥandın cüdā

Aldaray¹: (الدارآی) İzdirāb ve infī'āl eyleyeyin dimekdür ve sevinmekden ḥılāf 'ādet

va'z etmege dirler ki Nevādirü's- Şebāb'da gelür.

Beyt: Bir kadeḥ mey birseler veh āyet iflāsdın
Niçe la'ḥ kıymeti tabğan gedā dik aldaray

Ve yine Fevāidü'l- Kiber'de gelür ki:

Beyt: Lebiniñ cevābıda kim va'de kıldı Teṅgri yāmān
Yok irse 'ömr-i ebed müjdeside aldaraman

Aldaramak²: (الداراماق) Kendüyi yitürmege dirler.

Aldaray³: (الدارای) Kendümi yavu kıldum dimekdür. Aldarağay 'ibāreti daḥı

bundandır. Kendüni yavu kıla dimekdür.

Beyt: Tilbe andaḫ ki perī cilvesidin aldaragağay
Ot salur her ṭaraf ol ṭarafa nümüdār maṅga

Beyt: Lebiñ cevābıda kim va'de kıldı Teṅgri yāmān
Yok irse 'ömr-i ebed müjdesidür aldaraman

Alnıda ve alınıda⁴: (الينيدا و النيدا) Öginde dimekdür ki Ğarāibü's- Şığar'da gelür.

Beyt: Ey könğül ger kimse aḥvālim dimes yār alyıda
Ḥāṭırım kimdin melül olsun kimim bar alyıda

Ve alnıda lügati Ḥayretü'l- Ebrār'da altıncı maḫāle ḥikāyesi āḥirinde gelür ki:

Beyt: Sākī edeb şartını āmāde tut
Alnıma toḫuz yükütüp bāde tut

¹ eyleyeyin : eyleyen A. , B. , S. // etmege : itmege A. // dirler ki : derler ki A. , B. , S. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // mey : ø Li.1 // veh : de S. // tabğan : tapğan A. , B. ; tabқан Li.1 , S. // gelür ki : gelür A. // Teṅri yāmān : Teṅrige man B. ; Teṅriğa man Li.1 , S. , Ş. // irse : ise B. // müjdeside : müjdesidür E.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır. yāmān kelimesini önceki maddede yāmān olarak yazdığı halde burada tereddüte düşmüş , ḡaman diye yazmış ve anlamını da bilmediğini söylemiştir.

⁴ Alnıda ve alyıda : Li.1 nüshasında bu madde daha sonra gelecek olan "allı" maddesiyle birlikte verilmiş ve ikinci beyit yerine örnek olarak "allı" maddesindeki beyit verilmiştir. // alnıda ve alyıda : alnıda ve alınıda E. ; alnıda ve alyıda A. , Li.1 , S. // öginde : önünde B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // kimim bar : kim yār S. // ve alnıda lügati : ve alnıda ve ozalıḡtıda B. // gelür ki : gelür S. // alnıma toḫuz : alnına toḫuz E. // yükütüb : yükünüb B. , S.

Allı¹: (آلى) Bu dağı öñ ve yan ma'nāsınadır ki Ḥayretü'l- Ebrār'da beşinci maqālede

mestler hakkında gelür ki:

Beyt: [Ş. 148b] Ton iteki balçığı olup allı ol
Allı ol ammā anıñg alyıda göl

Ve dağı elli 'aded ma'nāsına gelür.

Allıda²: (آلىدا) Lamıñ teşdüdiyle yanında dimekdür. Ba'zı nüshada āhirinde elif ve

ba'zende ha yazılır.Ammā ba'zı gāzeliyyātdaki redif vākıf olmuşdur. Ol gāzeliyyāt harf-i elifde şebt olunmuşdur. Cümleden biriniñ matla'ı budur.

Beyt: Ey könğül ger kimse aḥvālim dimes yār allıda
Ḥatırım kimdin melül olsun kimim bar allıda

Aluğ³: (الوق) Ğam-gīn ve perākende [Li.1 9b] ve perişān ma'nāsınadır ve dimāğ

muḥettil olmağa dirler ki Bedāyi'ü'l- Vasat'da gelür.

Beyt: [S.10b] Benefşeniñ niçe bolmuş dimāğı munca aluğ
Ki ḥattinge siniñ ol [A.6b] hindüyi irür mayruk

Alağtı⁴: (الافتى) Yağma ve tarac olındı [E.11b] ve zīr ü zeber oldı dimekdür.

Alağmak⁵: (الاقماق) Zīr ü zeber olmağ dimekdür.

Alğamış⁶: (القاميش) Alğış vermiş dimekdür ki Fevāidü'l- Kiber'de gelür ki:

Beyt: Sinde nāz oldı Nevāyī'de niyāz irmes 'aceb
Kim sin anı kargāğan sayı sini alğamış

Alğadı: (القادی) Alğış virdi dimekdür.

Alığ ve alığ⁷: (الليق و آليغ) Almağ ma'nāsınadır. Fevāidü'l- Kiber'de gelür.

¹ Bu dağı : ø S. // öñ : ön B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. // ol : öl B. // Allı : alı B. // Ve dağı elli : Bu kelime elli B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ muḥettil : muḥtel B. // derler ki : dirler ki B. // gelür : kelür B. // niçe : nice B. // ḥattinge : ḥatṭınka B.

⁴ dimekdür : demekdir B.

⁵ Alağmak : Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ vermiş : virmiş S. // gelür ki : gelür A. , Li.1 // Nevāyī'de : Nevāyī're B. ; Nevāyī Li.1 // niyāz irmes 'aceb : irkilmes 'aceb Li.1 // Kim sin : Kimsin B. // sini : sını B. ; sin Li.1

⁷ almağ : alman B. // sattıñ : seniñ S.

Beyt: Algalı dünyā ‘arūsun ey ki sattıñg naqd-ı cism
‘Ömr satıp merk almak anğla bu satıg alık

Algali¹: (الغالى) Alalı ve almak için dimekdür ki yukarıki beytde geçdi.

Alguluk²: (الغولوق) Almalu ve alıncağ ma’nāsınadur ki Bedāyi’ü’l- Vasat’da gelür.

Beyt: Şabr u qarār u hūşunu almağlıgıñg nidür
Ey cānlar āfeti singe cānımdur alguluk

Algum³: (الغوم) Alsam gerek dimekdür ki Fevāidü’l- Kiber’de gelür.

Beyt: Cānıñg algum diyeydiñg mühlük imiş derd ü firāk
Kalmasun köñglüñg siniñg evvel haber-dār eyledim

Alguci⁴: (الغوجى) İsm-i fā’ildür. Alıcı ma’nāsına ve külliye ism-i fā’ilde bu maqūle

gayn-ı mu’acceme veyā kaf-ı ‘Acemī irād itmek Çağatay dilinde muṭṭariddür.

Meşelā: Kılıcı diyecek halde kılıguci ve eydici diyecek maḥalde eytküci dir ve
‘alā hazā el- kıyas.

Algan⁵: (الغان) Alan dimekdür.

Almağlık⁶: (الماغليغ) Almak ma’nāsınadur.

Algay⁷: (الغاي) Ala dimekdür. Bu ‘ibāretde vākı‘ olan gaynlar daḥı kıyāsdur. Ba‘z-ı

evāzı‘da kaf-ı ‘Acemī ile gelür. İtkeni ve itkey gibi.

Beyt: Ayırma birbiridin cān bile köñglümni raḥm eylep
Birür min cānnı hem algıl çü sindürsin köñgöl algay

Almışanğ⁸: (الميشانك) Kaf kaf-ı ‘Acemī’dür. Almışsın dimekdür.

Almağın bolsa⁹: (الماغين بولسه) Almayan olsa dimekdür.

¹ algalı : alkalı S. // Yukarıki beytde : bu beytde E.

² alınacak : alnacak B. ; alıncağ S. ; alacak Ş. // gelür : ø E. ; gelür ki S. // hūşunu : hūşını A. , B. , S // nidür : nidur B. // sinğe : saña Li.1 , S. ; sañga B. ; saña Ş. // cānımdur al guluk : cānımdur B.

³ cānıñ algum : cānıñ alqum : B. ; canıñ algum Ş. // diyeydiñ : diyaydıñ B. ; dib aydıñg S. ; diyeydiñ Ş. // mühlük : hemm E. // imiş : ø Li.1

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ ‘Acemī’dür : ‘Acemī A. // Almışsın dimekdür : Ve almışsın dimekdir. B.

⁹ almayan : almayın A. , B. // dimekdür : demekdir B.

Alganga¹: (الغانغة) Alana demekdür.

Algay mu²: (الغايمو) Ala mı ve alur mı demekdür.

Almayın³: (المائين) Almadın ve almayup demekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de yedinci rāwī

Behrām Şāh'a Dilārām'dan naql idüb eyitdi.

Beyt: Almayın köz demi cemālimdin
Toymayın bir demi vişālimdin

Almay⁴: (المای) Almaz ve almazın demekdür ekser maḥalde [E. 12a] bir lafzla daḥi

isti'māl olunur ki kıla almay eyleyümezin ve eyleyümedin [S.11a] ve eyleyümez
dimekdür. İte almay idemezin ve idemedin demekdür ki Mecnūn u Liylī'de [Li.1
110a] Mecnūn atasından ve anasından utanup münfa'il olduğu maḥalde gelür ki:

Beyt: Ya'nī ki uyatdın özde ḳalmay
Andaḳ ki yukarı baḳa almay

“Yukarı baḳa almay”⁵, Yukarı baḳamayup demekdür.

Almañg⁶: (الالمانك) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür, bir emr ma'nāsına gelür ki almayasız dimek

gibi ve bir daḥi alımazsın dimek gibi, ammā ekser maḥalde bir lafzla daḥi
iski'māl olunur ki; di almañg diyümezsın dimek gibi, kıla almañg eyleyümezsın
dimek gibi ve tapa almañg bulımazsın dimek gibi Fevārdü'l- Kiber'de gelür.

Beyt : Diseñ ki öltüreyin ey firāḳ cismim ni
Bu za'f ara tapa almañg ölüḳ taşavvur kıḷ

¹ Alganga : alḡanu A. // demekdür : demektir B.

² demekdür : demektir B.

³ demekdür : demektir B. // Şāh'a : Şāh B. // köz demi : közümi B. // toymayın : tutmadın Li.1 ;
tutmayın S. // bir demi vişālimdin : bir dem-i vişālimdin B.

⁴ demekdür : demektir B. ; demekdür A. , Li.1 , S. // ekser : ekseri B. // lafzla : lafızla B. // kıla : ḳ ala
B. // eyleyümezin : eyleyumeyin B. // eyleyümedin : eyleyumedin B. // eyleyümez : eyleyumez B. //
dimekdür : demektir B. ; demekdür Li.1 // ite almay : ata almay E. , Ş. // idemedin : eyleyümedin A.
// ve anasından : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // utanub : ø E. // ḳalmay : ḳalmadı A. , Li.1 // baḳa almay :
baḳa almadı A.

⁵ Bu kısım B. nüshasında yoktur.

⁶ Bir emr : bir emir B. ; emir Ş. // gelür ki : ø B. , Li.1 // almayasız : almayasın S. // dimek gibi :
demek gibi A. , S. , demekdür Ş. // alımazsın : alımazsan B. // ekser : ekseri B. // lafzla : lafızla B.
// isti'māl olunur ki : isti'māl olunurdi S. // dey almañg : di almañg B. , S. // diyümezsın : diyumezsın
B. // eyleyümezsın : eyteyümezsın E. // tapa almañ : tapay A. , tapa alamañg . // gelür : kelür B. ;
gelür ki A. // Diseñ : Disañ B. // ni : anı S.

Alar¹: (الاي) Anlar dimekdür.

Alarnı²: (الارنى) Anları.

Beyt: Revā mudür bizniñ ferrūḥ zamānda
Alarnı der-beder kılmak cihānda

Altav ve altavla³: (التاولا و التاي) Altısı bile dimekdür. Altı dimekdür.

Alay mu bolur⁴: (الاي موبولور) Eyle mi olur, öyle mi olur dimekdür.

Alma baş ve ala luga ve ala pike⁵: (اله بكه و اله لوجه و اله باش) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür.

Bu üç lügat mürğ-ābiniñ her biri , bir nevī ma’nāsınadır. Birer çeşit ördek cinsi adı.

Algung⁶: (آلغونك) Kaf-ı ‘Acemī ile alsañ gerek ma’nāsınadır.

Almas⁷: (الماس) Bu bir ‘ibāretdür ki āhiri fi’le lāḥik olur, ol fi’li ibkā’a ‘acz izhār itmek

ifāde ider. Meşelā: Ayta almas aydamas ve kıla almas kılmaz demek olur. Ayta almas min aydamazın dimekdür.

Beyt: Ni ölük min ni tirik ni sağ u ni bīmār min
Fırkātiniñdin ayta almas min ni yanğlıg zār min

Çağatay dilinde nefy-i muzāri‘ āhirinde gelen ra-yı mu‘acceme külliyesin mühmele ile ta‘bīr olunur. Meşelā: Atmas ve kılmaz dimege aytmas ve kılmaz dirler ve almas ‘ibāretiniñ nefis-i mütekelliminde alman dāḥı dirler.

Beyt: Köz yüzüniñdin almasam ‘ayb itmegil ey muğbeççe
İyley alman dīdedin gayb-ı mini ḥayrān sini

¹ dimekdür : demekdür Li.1

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Altav ve altavla : altay ve altavla B. , E. // altısı ve altı bile dimekdür. S. // altısı bile : altı bile A. , B. // dimekdür : demekdür Li.1 // Altı dimekdür : ø A. , B. , Li.1 , Ş.

⁴ eyle mi olur : ø B. , Ş. // öyle mi olur ø A. , Li.1 , S. // dimekdür : ø B. , Li.1 ; demekdür : S.

⁵ pike : peke B. ; bige A. , S. ; büge Li.1 // Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür ø B. ; Kaf-ı ‘Arabī ile Ş. // üç : üç E. // mürğ-ābiniñ : mergābi B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Emgek¹: (امكك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemî’dür ve kaf-ı şânî ‘Arabî’dür. Emek ve zahmet

ma’nâsınadır ve oğlancıkların yürümezden evvel emekledüklerine dirler.

Mecnûn u Leylî’de Mecnûn vaşında gelür.

[E. 12b] Beyt: Yirde yûri alması da bî-şek
Verziş kılıban kiçikdin emgek

Anğıtmağ²: (انگيتماق) Diñglemek ma’nâsınadır. Bundağı nun dağı resmîdür.

Anğa³: (انكا) Aña ‘ibâretine lafza ve ma’nâ muvafıkdur. Farkı ancak kitâbetdedür ki

Çağatay’da külliyyen bu maqûledür. Kafiñ mâ-kabiline nun yazmağ kâ’ide-i muqarrerredür. Meşelâ: Anğaru ‘ibâretin añaru ve anğlamağ lafzın añlamak resminde imlâ iderler. Likin ol nun telaffuzda zâhir olmaz. Ancak kaf nâ-kabilindendür. Aña tenbîh içün bir ‘alâmet-i resmiyyedür. Hemân yine bu diyârdaki gibi telaffuz olunır ki ol nun dağı telaffuzda izhâr olunur. Neteki bu beytde cedîd ma’nâsına olan yañğı lafzında vezn-i şîr muķtezâsı üzre telaffuz olunur.

Beyt: Mavi yağlıkdın kaşın ey cānga bîdar itküci
Kör bulutğa kirdi gūyā yañı aynıñ bir uci

Anğdıp ve andıp⁴: (انديپ و انكديپ) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür . Mağfî cüst [A. 7a] u cū

kılmağa ve kemîn idüp söz diñgemege dirler ki Mecnûn u Leylî’de Leylî’yi İbni Selâm’e virdüklerinde Leylî ħalvetde mâtem iderken anası diñledüğü mağalde gelür.

¹ Emgek ø Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : Kaf-ı ‘Acemî Li.1 , S. ; ‘Acemî’dür Ş. // kaf-ı şânî : şânî Ş. // ma’nâsınadır ve : ma’nâsına gelür A. ,Li.1 ; ma’nâsınadır ve gelür E. // oğlancıkların : oğlancıkların E. // dirler : derler B. , Li.1 , S. // yûri : yürü E. // kiçikdin : kiçikdin A.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ diñlemege : diñlemeke B. // dirler ki : derler ki B. // Leylî’yi : Leylî’i A. , Li.1 // virdüklerinde : virdüklerinde B. // diñledüğü : dinledüki B. // gelür : kelür B. , gelür ki Li.1 // bu nevhâlar : bu nevâ nevhalar B. // bir şîrde gelür ki : gelür ki Li.1 // gelür ki : kelür ki B. // asru : asrî B. , esrî Li.1 ; Ş. // bir kice : bir kiçe Li.1 // elkime : ilkime B. // cüst u cū eyleyüb : ve yine cüst u cū eyleyüb B. , A. // uğrı destârın : destârın Li.1 // uğurladığı mağalde : aldığı mağalde A. , B. , S. // gelür : kelir B.

Beyt: Hâlvette anğa bu nevhâlar iş
 Anğdıp anası kemînde irmiş

Ve yine Garâibü's- Şıgar'da bir şi'rde gelür ki:

Beyt: [S. 11b] Asru yalğan va'desi kim köymiş irdi cânıma
 [Ş. 149b] Anğdıban bir kice tüşti elkime esrük-kine

Cüst u cû eyleyüp dimekdür ve yine Nesâ'imü'l-Muhabbe Dîbâcesi'nde Hazret-i Ebu'l- Vefâ-yı Hârzemî'niñ destârın uğurladığı maḥalde gelür ki:

Bir uğrı anğdıp alarnıñg destârın sırmapdur.

Engek¹: (انكاك) Kaf-ı evvel 'Acemî ve kaf-ı şânî 'Arabî'dür. Engek, zenehdân ma'nāsına dimekdür.

Enğ²: (انك) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür, yañaḡ ma'nāsınadır ki Mûnâcât-nâmelerinde gelür.

İlâhî kıyaş enğikler hevâsıda yaşımnı yıldız eyleme.

Enbe³: (انبه) Bir nev'i meyvedür. Şeftalüye müşâbih Hind vilâyetine maḥşûşdur ki

Seb'a-i Seyyâre'de dördünci hikâyede gelür ki Mes'ûd Cöne Şâh meclisine iletirdi.

Beyt: Taslar saz itip idi maḡbûl
 Niçe de enbe niçe de tenbul

[E. 13a] Andak⁴: (انداق) Ancılayın dimekdür. Keenne daḡ lafzı edât-ı teşbîhdür.

Meşelâ: mundaḡ buncılayın dimekdür.

¹ Engek : ø Li.1 // Engek : engek demekdür , zenehdân ma'nāsına B. , S. // dimekdür : ø Ş.

² Engek : ø Li.1 // mûnâcât-nâmlerinde : mûnâcâtlarında A. , mûnâcâtlerde B. , mûnâcâtlarda S. // gelür : kelür B. // kıyaş : kıyaş B. // enğikler : englikler A. , B. // hevâsıda : havâsıda B.

³ Enbe : ø Li.1 // meyvedür : meyvedir B. // maḥşûşdur ki : maḥşûş ki A. , B. , S. , mḡşûş ki Ş. // gelür : kelür B. // Cöne : Çöne B. // niçe : nice A. , B.

⁴ Andak : ø Li.1 // Keenne daḡ dimekdür. Bu bölüm yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Engirdi¹: (انگيردى) Kaf, kaf-1 ‘Acemî’dür. Çevürdi dimekdür ki Ferhād u Şîrîn’de

Husrev Ermeniyye kal’ası tavrına bir kal’a dağı yapduğı maħalde bir ser-sühahda gelür ki:

Husrev kurgannı kayap tüşüp devride yana bir kurgan engirdi.

Engir-keni²: (انگيركاني) Çevirdügi dimekdür.

Anğlankusı³: (انگلانقوسى) Kaf, kaf-1 ‘Acemî’dür. Añlansu gerek dimekdür.

Anğaca⁴: (انگاجا) Kaf, kaf-1 ‘Acemî’dür. Aña degin dimekdür.

Anğa tikru⁵: (انگاتيكرو) Kaf-1 evvel ‘Acemî ve kaf-1 şānī ‘Arabî’dür. Bu dağı aña degin dimekdür ki Ferhād u Şîrîn’de gelür.

Beyt: Qazādın bolğalı ‘ālem bināsı
Anğa tikru ki bolğay intihāsı

Anıkmak⁶: (آنيقماق) Büyümek dimekdür.

Anıktı⁷: (انيقتى) Büyüdi dimekdür.

Anıkıp⁸: (انيقيب) Büyüyüp dimekdür ki Qutbī eş‘ārında bir mev‘ızada [S. 12a] gelür.

Beyt: Kіçik ikeç iti nefsing anıkmadın öltür
Ki öltürür sini çünkim ulalsa ol bed-ğū

Anıkmadın⁹: (انيقمادين) Büyümedin dimekdür.

Anıtmak¹⁰: (آنيتماق) Şaklamak dimekdür.

¹ Engirdi : ø Li.1 // dimekdür : demekdir B. // tavrına : devrine A. , B. , S. ; devrinde Ş. // yapduğı : yapduğı B. // gelür : kelür B. // ki : ø S. // kurgannı : kurganını A. , B. // engirdi : engir E. , ø Ş.

² Engir-keni : ø Li.1 // dimekdür : demekdir B.

³ Anğlankusı : ø Li.1 // dimekdür : demekdir B.

⁴ Anğaca : ø Li.1 // Aña : ana B. // dimekdür : demekdir B.

⁵ Anğa tikru : ø Li.1 // aña : ana B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // Qazādın : Qazādın B. // anğa tikru : anğa tikru B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Anıktı : ø Li.1 // Büyüdi : Büyüdü B. // dimekdür : demekdir B.

⁸ Anıkıp : ø Li.1 // dimekdür : demekdir B. // mev‘ızada : mev‘ızade B. // gelür : kelür B. // Kіçik ikeç : Kіçing ikecen S. // nefsing : nağsın E.

⁹ Anıkmadın : ø Li.1 , Ş. // dimekdür : demekdir B.

¹⁰ Bu madda yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Anıttı¹: (آيتي) Şakladı demekdür.

Anın²: (انين) Anıñçün demekdür ki Sedd-i İskenderî'de Keşmîr Şāh'ı Melev Şāh'ın oğlu

anası Fîrûz Şāh hakkında İskender' e didi.

Beyt: Anın bu cihetdin haṭā eyledi
Ki şeh buyruğıdın ibā eyledi

Kaşr-ı elif ile işāret üslûbı üzre işte diyicek maḥalde isti'māl olunur.

[Ş. 140a] Ev³: (او) Bir kimesne demekdür , ammā bir lafzla daḥı birev dimekle isti'māl

iderler ki Sedd-i İskenderî'niñ evvel beytinde gelür ki:

Beyt: Hüdāya müselleḥ Hüdālık saṅga
[E. 13b] Birev şeh ki de'bī gedālık saṅga

Ve yine Ferhād u Şîrîn'de [A. 7b] gelür ki:

Beyt: Birev kim çıktı ildin āgeh oldur
Gedālıkdın kim āgehdür şeh oldur

Ev⁴: (او) Çağatay dilinde kişi demekdür. Bu beytde gelür.

Bey : Cānda öz dağın körtüp 'āşıklığımnı anğladı
Ol kişi dik kim tanınmay ev kılın bilkü körtüp

Avuşka⁵: (اوشقه) Bu daḥı abuşka ma'nāsına 'avrat erine dirler ki şoy ma'nāsınadır.

Maḥbūbu'l-Kulūb'da otuz yedinci faşda ḥatunlar zikrinde gelür ki:

Beyt: Yaman tillik bolsa avuşka köngli andan yaralığ
Yaman işlik bolsa irke andın yüz qaralığ

Avuncaḳ⁶: (اونجاق) Avunacaḳ nesne demekdür ki Gül-i Nevruz-ı Lütḫi'de sebeb-i

te'lifde gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Anın : ø Li.1 , Ş. // demekdür : demektir B. // Melev : Lemev S. // anası : atası B. // Kaşr-ı elif ile.....olunur , Bu bölüm yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Ev : ø Li.1 // demekdür : demektir B. // lafzla : lafızla B. // iderler ki : olunur dirler ki E. // Sedd_i İskenderî'niñ evvel beytinde : Sedd-i İskenderî'de S. ; Sedd_i İskenderî'nin beytinde B. // evvel beytinde : evveline Ş. // gelür : kelür B. // ki : ø S. // müselleḥ Hüdālık : Hüdālık müselleḥ Ş. // saṅga : sinḡe E. // ki de'bī gedālık : gedāyi Ş.

⁴ Bu madde yalnız Esar Efendi nüshasında vardır.

⁵ Avuşka : ø Li.1 // abuşka : apuşka A. , E. , Li.1 , Ş. // dirler ki : derler ki B. // irke : egüke Ş.

⁶ Avuncaḳ : ø Li.1 // demekdür ki : demektir ki B. ; demekdür S. // sivindi : sivündi E. ; sizindi Ş.

Beyt: Bu fermândın sınık könlüm sivindi
Bu ma'nîlik avuncağdın avundi

Avuncağdı¹: (اونجاقدی) Avundi.

A veh²: (آ وه) Āh diyecek maḥalde isti'māl olunur.

Avcağ³: (اوجاق) Avcı , av şikār-bāz ma'nāsına .

Ayar⁴: (آیار) Men' ider, dirig tutar, kaçurur dimekdür , dördinci divānlarıdur ki

Fevāidü'l- Kiber'dür anda bir şi'rde gelür ki:

Beyt: Qatlime çıktı itek bilke urup tīg çikip
Qan tikerdin ayar irkin itekin ol cellād

Ayar irkin⁵: (ایار ایرکین) Men' ider iken.

Ayındım⁶: (آیندیم) Men' olındum dimekdür [S. 12b] ki Garāibü's- Şığar'da gelür.

Beyt: Saçınğ köñül kuşınınğ her birike bağladı tarı
Nevāyî imdi sin ötkil ki min bu nev'î ayındım

Ayamay⁷: (ایامای) Hemān bu daḥı bu ma'nāyadur, dirig tutmaz ve men' itmez dimekdür

ve ben men' itmez ve dirig tutmazın ma'nāsına daḥı gelür. Ama dirig tutmaz
ma'nāsına Seb'a-yı Seyyāre'de dördinci hikāyede rāwī Çöne Şāh'a Mes'ūd
vaşında didi .

Beyt: [E. 14a] Ayamay andın ized muta'al
Hîç işde kemāl hâşşe ki māl

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Ayar : ø Li.1 // tutar : dutar S. // kaçurur : kaçurur E. // dimekdür : demektir B. // dördinci divānlarıdur ki : ø Ş. ; dördüncü divānları A. , B. , // Fevāidü'l-Kiber'dür anda : Fevāidü'-Kiber Ş. // bir şi'rde ø B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , Ş. // anda bir şi'rde gelür ø S. // Qatlime : Kılma B. , S. // çıktı : çıkıtı S. // itek : inek S. //

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Ayındım : ø Li.1 // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Ş. // gelür : kelür B. // kuşınınğ : kuşının S. // birike : berike B.

⁷ Ayamay : ø Li.1 // hemān : hemen B. // ma'nāyadur : ma'nāyadır B. // tutmaz : dutmaz S. // men' itmez dimekdür : men' etmez demektir B. // itmez ve : etmez ve B. // tutmazın : dutmazın B. // daḥı gelür : gelür A. , B. , E. , Li.1 , Ş. // gelür : kelür B. // dirig tutmaz ma'nāsına : ø B. , S. // muta'al : müta'al B.

Aya min¹: (آيامين) Bir ma'nā dağı ben aya dimekdür [Ş. 140b] ve aydayın ma'nāsına

dağı gelür. Ammā burada hemān men dirig tutmazın ve men^c eylemezin dimekdür ki Divān-ı Lutfi'de bir tuyuğda gelür ki:

Tuyuğ²: Bir nazar kördüm kul oldum aya min (men aya)
Ol sebebdin cānu dilni aya min (men' eylemezin)
Ger mini şāhımğa yitkürse Hudā
Hāzretide ser-güzeştim aya min (söyleyeyim)

[Li.1 11b] Ayap³: (اياب) Men^c eyleyüp dimekdür ki Maḥbūbu'l- Kulūb'da yigirmi

altıncı faşlda neccār zikrinde gelür ki:

Beyt: Nefis ecnāsın ayap çıpan kiymese
Ve leziz ağdıyanı isirkep kuruğ nān yimese

Ayama⁴: (ایامای) Emr idüp men^c eyleme ve dirig tutma dimekdür.

Ayamağ⁵: (آياماق) Şakınmak ma'nāsınadır.

Ayınmak⁶: (آيينماق) Şakınmak ve korunmak ma'nāsınadır.

Beyt: Saçınğ köñül kuşınınğ birbirige bağladı tārı
Nevāyī imdi sin ötkil ki min bu nev'i ayındım

Eymen⁷: (ایمن) Hıṭāb idüp utan , hicāb eyle dimekdür ki Gül-i Nevrūz-ı Luṭfi'de süsen

güle ni eyitdi:

Beyt: Ger andın fikr kılmassın sin āḫir
Ataṅ birle anaḡdın eymen āḫir

¹ Aya min : ø Li.1 // ben aya : ben aye A. , B. // dimekdür : demektir B. // aydayın : eydeyin B. // hemān : hemen hemen B. // tutmazın : dutmazın B. // demektür ki : demektir ki B. // bir tuyuğda : ø E. // gelür ki : kelür ki B.

² Tuyuğ : ø Li.1 ; Beyt S. // Tuyuğ'un son iki mısra'ı A. ve Ş. nüshalarında yoktur. // şāhımğa : şāhımge B. // ser-güzeştim : ser-güzeşim S. // Tuyuğ'un son mısra'ındaki aya min : söyleyeyim ; ideyin B.

³ dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Li.1 // neccār : tüccār B. , S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // ecnāsın : esecnāsın B. // kiymese : kiymeb B. , Li.1 , S. // ağdıyanı : ağdıyen B.

⁴ idüb : eyleyüb A. // tutma : dutma B. , Li.1 , S. // dimekdür : demektir B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ İdüb : edip B. // dimekdür : demektir B. // fikr : fikir B. // sin : ø Li.1 // anaḡdın : anaḡdın B.

Ayalgu¹: (ايالغو) Şadā-yı gūyendeye ve āheng ü fūrūdāşte ve şadā-yı bülbüle ve hōş [S.

13a] āvāzla ırlamağa dirler ammā baʿzı ehinden istimāc olındı ki muṭlaḳ bir hōş şadāya dirler ki ḳalb andan ḥazḳ ala ve meyl eyleye ki **Sedd-i İskenderī**'de İskender Çīn'e ʿazm itdükde bir beytde muḡannige ḥiṭāb idüp eydür ki:

Beyt: [E. 14b] Ayalḡuḡ niçe yār yār alḡusı
Miniḡ yıḡlarım zār zār alḡusı

Ve Ferhād u Şīrīn'de Ḥusrev Ferhād'ı dutıcaḳ ḥalk ol ḥāle münāsib elfāzla ırlarlardı.

Beyt: Ayalḡu barçağa Ferhād ḥālī
Sürūd ol ḥaste-i nā-şād ḥālī

Ve Maḡzen-i Mīr Ḥaydar'da [A. 8a] daḡı evvelki maḳālede bir beytde gelür ki :

Beyt: Türk sürüdını tüzük birle tüz
Yaḡşı ayalḡu bile köñle ḳokuz

Ve Ḥayretü'l- Ebrār'da söz tarīfinde muṭlaḳ āheng ü fūrūdāşt maʿnāsına gelür ki:

Beyt: Türk sürüdü bile salıp ḳolum
Ḳılsam edāyı tülügüm hey tülüm
Ol ḳıla almasa hem āvāzlık
Ḳılsa ayalḡu bile dem-sāzlık

Ve yine Lisānū'ṭ- Ṭayr'da Hindü-yı bāzī-ger ḥikāyesinde gelür ki:

Beyt: Yanıda bir ṭabl-ı ḥindī ḳalḡucı
Hindü-yı raḳḳaş ayalḡu alḡucı

Aylanmaḳ²: (ايلانماق) Dönmek maʿnāsınadır.

Aylandurmaḳ³: (ايلانورماق) Döndürmek demek olur.

¹ gūyendeye : gūvendeye E. // dirler : derler B. // dirler ki : derler ki B. // ḥazḳ : ḥaz : B. // beytde : beyitde : B. // muḡannige : muḡanniye B. // eydür ki : ider ki B. // niçe : nice E. // yār yār : bār yār S. // yıḡlarım : yıḡladım S. // ve Ferhād u : ve yine Ferhād u S. // dutıcaḳ : tutıcaḳ A. , E. , Ş. // ḥāle : ø Ş. // ırlarlardı : ayırırlardı B. ; ıralarlardı E. // Ḥaydar'da : Ḥaydar'de B. // daḡı : ø Ş. // beytde : beyitde B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // sürüdını : sürüdın B. // āheng ü : āheng-i B. // gelür : kelür B. // gelür ki : kelür ki B. // salıp : salıp A. // tülügüm : tüllüm B. // ol ḳıla : ḳıla Ş. // almasa : almasam B. // bāzī-ger : bāzī Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

[Ş.141a] Aylandı¹: (ایلاندى) Tollandı dimekdür ve döndi, devr itdi [Li.1 12a]

ma'nāsınadır, döndi ya'nī müşābih oldu, beñzedi ma'nāsına dağı gelür ve yine döndi rücū itdi ma'nāsına dağı gelür. Evvelā tollandı ma'nāsına Seb'a-yı Seyyāre'de İsmet-penāh vaşında gelür ki:

[S. 13b] Beyt: Perdeler birbirige aylanğan
Dürr-i encümdin incü turlanğan

[E.15a] Aylanğan²: (ایلانغان) Tolanın dimekdür. Tolanmış, birbirine tolanmış

dimekdür. Ve yine Hayretü'l- Ebrār'da onıncı makālede pervāne vaşında gelür.

Beyt: İgri uçuş birle çü köp aylanıp
Kayda ki pervāne barıp örtenip

Ammā devr itmek ma'nāsına Fevāidü'l- Kiber'de gelür ki:

Beyt: Kök tegirmen taşın aylandurmak ister başinge
Dime ay u kün başım üzre bu kim seyyāredür

Ammā müşābih oldu ma'nāsına Bedāyi'ü'l- Vasat'da gelür ki:

Beyt: Kör gamım efzūnlığın her dem ki eşkim haylīning
Kaṭresi baḥr oldu imdi aylanıbdur kaṅa hem

Ammā rücū ma'nāsına Hamsetü'l- Muteḥayyirin'de evvelki makālede

Kaṣīde-i Şeybiyye ta'rīfī ḥuşuşunda aḥbāb aḥvālī beyânında gelür.

Tā evvel cem'ga faḳīrniṅ söziniṅ şıdkı tamām zāhir bolup ol 'aḳīdeleridin aylanıp faḳīrniṅ 'aḳīdesiḡa kildi.

Aylandurmak³: (ایلاندورماق) Çevirmek .

Eylep⁴: (ایلاب) Eyleyü dimekdür.

¹ tollandı : dolandı B. , Li.1 , S. // dimekdür : demekdir B. // devr itdi : devr etdi B. // döndi ya'nī müşābih oldu : döndi müşābih oldu B. , Li.1 , S. // gelür : kelür B. // yine döndi.....dağı gelür ø B. , Li.1 , S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // turlanğan : tüzlanğan E.

² Aylanğan : aylanğan B. // Tolanmış.....dimekdür. : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // onuncı : onunci B. // gelür : kelür B. // Kayda ki : Kayda kim E. // barıp : yarıp S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // tegirmen : tikirmen B. , S. , Ş. // ister : eytser S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // gamım : gamım B. // haylīniṅ : siliniṅ B. // Kaṭresi : Kaṭrası B. // gelür : kelür B. // cem'ga : cem'ge B. // 'aḳīdeleridin : 'aḳīdelaridin B. // 'aḳīdesiḡa : 'aḳīdesiḡe B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Eyleben¹: (ايلابان) Eyleyüben dimekdür.

Eyley algunğ²: (ايلای الغونک) Kaf, kaf-1 ‘Acemī’dür. Eyleyü bilsek gerek dimekdür.

Eyley algusi³: (ايلای الغوسی) Eyleyü bilse gerek dimekdür.

Eyley almadınğ⁴: (ايلای المادینک) Eyleyümediñ dimekdür ki Bedāyi‘ü’l- Vasat’da gelür

ki:

Beyt: Tilbe könğlünğni Nevāyī zabı eyley almadıñ
İmde çik andın ilining her sarı barsa bardıñ

Eyley alman⁵: (ايلای المان) Eyleyümezın dimekdür ki Nevādirü’ş- Şebāb’da gelür ki:

Beyt: [S. 14a]Köz yüzünğdin almasam ‘ayb itmegil ey muğbeççe
Eyley alman dīdedin gāyīb min hāyrān sini

[E. 15b] Eylemekinğ⁶: (ايلاماکينک) Kaf-1 evvel [Li.1 12b] kaf-1 ‘Arabī’dür ve kaf-1 sānī

kaf-1 ‘Acemī’dür. Eyleyümezdüñ dimekdür. Hıttāb idüp ve eylemekligiñ dimekdür.

Eylegeç⁷: (ايلاکاچ) Kaf, kaf-1 ‘Acemī’dür. Eyleyicek dimekdür.

[Ş. 141b] Eylegüm⁸: (ايلاکوم) Kaf, kaf-1 ‘Acemī’dür. Eylesem gerek dimekdür ki Sedd-i

İskenderi’de Hākan-ı Çīn’iñg İskender mektübuna cevābıda gelür ki:

Beyt: Dimen kim anıñg sarı ‘azm eylegüm
Kaya yirde kim dise rezm eylegüm

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaf, kaf-1 ‘Acemī’dür: Kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür: demektir B.

³ eyleyü: eyleyü B. // gerek: gerekdür A. // dimekdür: demektir B.

⁴ dimekdür ki: demektir ki B. // gelür ki: kelür B. ; gelür A. , Ş. // könğlünğni: könğlünğni S. ; könğlünğni Ş. // zabı: hayt S. // iliniñg: ilin S. , Ş. // bardıñ: bardıñg S.

⁵ Eyley alman: eyley almanğ Ş. // eyleyümezın: eyleyumezsın B. // dimekdür: demektir B. // gelür ki: kelür ki B. // itmegil: etmegil B. // muğbeççe: mogbeçe B. // alman: almadın E. ; almay Ş. // sini: sañga Ş.

⁶ kaf-1 ‘Arabī’, kaf-1 ‘Acemī’: ‘Arabī’, ‘Acemī’ B. , Li.1 , S. , Ş. // eyleyümezdüñ: eyleyumezdıñ B. // dimekdür: demektir B. //

⁷ kaf-1 ‘Acemī’dür: ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür: demektir B.

⁸ kaf-1 ‘Acemī’dür: kaf-1 ‘Acemī’dir B. ; ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür ki: demektir ki B. ; dimekdür Li.1 // İskender mektübuna: mektübuna E. // gelür ki: kelür ki B.

Eylegüsi¹: (ایلاکوسی) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Eylese gerek dimekdür.

Eylerge²: (ایلارکا) [A. 8b] Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Eylemek için dimekdür. ‘İllet

ma‘nāsına ki dünyā vefāsızlığı beyānında bir terci‘de gelür ki:

Beyt: İmesdür kaçır bil kim kaçırırdu
Ki taķşır eylemes eylerge bidād

Eylemekge³: (ایلاماککا) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānî ‘Acemî’dür. Bu dağı eylemek

içün dimekdür ki yine bir terci‘de gelür ki:

Beyt: Kiyip қatl eylemekge lāledin ton
Fenādın tīg tartıb mışl-i cellād

Eylegünğ⁴: (ایلاکونک) Kaflar kaf-ı ‘Acemî’dür. Eyler isenğ ve eyleseñ gerek ve eyleyü

bilürseñ dimekdür ki Bedāyi‘ü’l- Vasať‘da gelür.

Beyt: Ey kebüter tavķ peydā eylegünğ tūbā kibi
Süzlık nālemni asam boynunğe tomar dik

Ve yine Ferhād u Şīrīn āhırinde şehzāde naşihatinde gelür ki:

Beyt: Ve ger tārīh sarı eylegünğ meyl
Munı bil keç ki ni iş kıldı her hayl

[E. 16a] [S. 14b] Eyleli⁵: (ایلالی) Eyleyelim dimekdür.

Eylegey⁶: (ایلاکayı) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Eyleye ve eyleyeyin dimekdür.

Eylemeydür irdi⁷: (ایلامای دور ایردی) Eylemezdi dimekdür.

¹ kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

² kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B.

³ ‘Arabî , ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Arabî , kaf-ı ‘Acemî’dür E. // içün : için B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür S. // gelür ki : kelür ki B. // eylemekge : eylemekdin Li.1 , Ş.

⁴ kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemî’lerdür E. ; ‘Acemî’dür Ş. // eyler isenğ : eylersenğ S. , Ş. ; eyler isenğ gerek A. // eyleseñ gerek : eyleseñ gerek dimekdür Li.1 // eyleyü : eyleyu B. // bilürseñ : bilürseñ B. // dimekdür ki : demektir ki B. // gelür ki : kelür ki B. // kibi : gibi B. // nālemni : nāmınını E. // tomar : tomar A. , B. , E. // Ve yine : Ve A. , Li.1 , Ş. // Ferhād u Şīrīn āhırinde : Ferhād u Şīrīn’de Li.1 , Ş. // gelür ki : kelür ki B. // ni iş : bi iş S.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

⁷ dimekdür : demektir B.

Eyley¹: (ایلاى) Eyleyeyin dimekdür ki Sirâcî'l- Müslîmin'de tahâret ferâyızı bâbında

gelür ki:

Beyt: Tahâret içre bilgil tört irür farz
Ki itsenġ istimâc eyley anı 'arz

Eylemeyin²: (ایلاماین) Eylemedin dimekdür ki ve eylemeyeyin ma'nâsına daġı gelür ki

Hayretü'l- Ebrâr'da tevġîdde [Li.1 -13a] gelür.

Beyt: Cilve vü nâz eylemeyin gül henüz
Zemzeme çikmey anġa bûlbûl henüz

Eylemişeng³: (ایلامیشانک) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Eylemiş sen dimekdür.

Eymenmek⁴: (ایمانماک) Kaşr-ı hemze ile bir emre ikdâmda ve hemze ve hâzer üzre

olmak bu diyârda daġı müsta'mel 'ibâretdür.

Eymenip⁵: (ایمانیب) Hâzer idüp demek olur.

Beyt: Min kim ü küstâġ öpmek iliginġ ey sulţân-ı ġüsn
İtlerinġ çün pâyın öper min eymenip

Eymenmes⁶: (ایمانماس) Kaçunmaz demek olur.

Eynelmaġ⁷: (اینالماق) Üzünmek ma'nâsınadır.

Ayaġmaġ⁸: (ایاقماق) Beliklemek ma'nâsına gelür Ekseriyyâ zammeyle uyaġmaġ dinilür.

Ayaġcı⁹: (ایاقجی) Sâķî ma'nâsınadır ki Sedd-i İskenderî'de gelür.

Beyt: Ayaġcı kitür cāmını leb-be-leb
Ki toy oldı hengâm-ı 'ıyş u šarab

¹ dimekdür ki : demektir ki B. // bâbında : yanında S. // itsenġ : itseñ Li.1 , S.

² Dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. // gelür : kelir B. ; gelür ki Li.1 , S.

³ Kaf-ı 'Acemî'dür : 'Acemî'dür Ş. // eylemiş sen : eylemişsin A. // dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esar Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Ma'nâsınadır ki : ma'nâsınadır Li.1 , Ş. // gelür : kelür B. // Ayaġcı : Ayaġçı B.

[Ş. 142a] Ayak ve ayağ¹: (اياغ و اياق) Kadeh dimekdür ve pây ma'nāsına dağı gelür.

Kadeh ve pây ma'nāsınadır.

Ayağ²: (اياغ) Bezm-i meyde devr iden kadehe itlāk olunur. Bu diyārda dağı

müsta'meldür. Ferhād-nāme'de sākīye hitāb idüp eydür ki:

Beyt: Mindin ehli yanglıg mey-perest it
Tola çini ayağlar birle mest it

Ayağı³: (اياقتى) Belürmez oldu gitti dimekdür . Ammā ay u güneş isti'māl olınsa tulundı

ma'nāsınadır ki Sultān Hüseyn eş'arında gelür.

Beyt: Ay ayakçac yana köñlümni bozup yalğuzluğum
Tire şāmim enduhīdin yığlarım köp derd ile

Ayakçac⁴: (اياقچاج) Ayakçac didüğü tulunacak dimekdür.

Ayık⁵: (ايق) Hüşyār ma'nāsınadır ve ayı didükleri cānavardur.

Ayığ⁶: (اييغ) Bu dağı ayı didükleri cānavara dirler ki Lisānū't-Ṭayr'da [E. 16b]

hüdhüdün toğanla münāzarası hikāyesinde gelür ki:

Beyt: Kūhī tağ içre bir ayığ tutup
Örtekib irdi anı köp kan tutup

[S. 15a] Ve yine Sedd-i İskenderī'de himmet maḳālesinde gelür ki :

Beyt: Ayıglıgıdın çetka kim nān irür
Anı itke salmaḳnı imkān irür

Aytman⁷: (ايتمان) Eytmezin dimekdür.

¹ Kadeh ve pây ma'nāsınadır ø E.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Oldı gitti dimekdür : oldı kitti demekdir B. ; oldı dimekdür E. // ay u güneş : ay ve güneş B. // gelür : kelür B. // yana : ø A. , Li.1 // köñlümni : köñlümi mindin Ş. // bozub : yüzüb Li.1 , S. // derd ile derdile Ş. // dimekdür : demekdir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ didükleri : didikleri B.

⁶ cānavara dirler ki : cānavardur ki : Ş. // toğanla : toğan ile Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // örtekip : örketip Li.1 , S. , Ş. // tutup . tutarak B. ; yutup Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // Ayıglıgıdın : ayıglığı din B. // çetka : cetka B.

⁷ dimekdür : demekdir B.

Aytıp¹: (ايتيب) Eydüp dimekdür. Bir zamân ma'nāsına ve idelüm dimekdür ve itmek için dimekdür, illet ma'nāsına.

Ayttık²: (ايتيق) Eytdik dimekdür. Bu dağı hemîn bu ma'nâyadır.

Aytqum³: (ايتقوم) Eytsem gerek dimekdür. Seb'a-i Seyyāre'de Māni Behrām Şāh'a eyitdi.

Beyt: İster idim hem özümni hem anı
Hem bu rāzı ki aytqum anı

Aytqanı⁴: (ايتقانی) Eytdükni demek olur.

Aytqay⁵: (ايتقاي) Eydi dimekdür.

Eytikeli⁶: (ايتيكالي) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Eydeli dimekdür. Bir zamân ma'nāsına ve idelüm dimekdür ve itmek için dimekdür, illet ma'nāsına. Eyldilmedin dimekdür.

Eyteli⁷: (ايتالي) Bu dağı hemîn bu ma'nâyadır.

Eyilmeyin⁸: (ايتيلماين) İdilmedin dimekdür.

Ayrılmayın⁹: (ايريلماين) Ayrılmadın dimekdür. Ayrıtmayın ayrılmadın dimekdür.

Eye¹⁰: (اي) Şāhib ma'nāsınadır ki Ġarāibü'ş- Şıgar'da gelür.

Beyt: Bir eyesiz it bolup irdi Nevāyī yārsız
Bolmasun Yārab ki her kız bende sultāndın cüdā

¹ dimekdür : demektir B. // Bir zamân..... illet ma'nāsına. Ø B. , E. , S. // itmek için : itmekçün Ş.

² Ayttık : ayıkkık S. // dimekdür : demektir B. // Bu dağı.....dur. Ø B. , E. , S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Eytikeli : etkeli B. ; eytkeli A. // Kaf.....dimekdür. Ø S. // dimekdür : demektir B. // eyldilmedin dimekdür : Ø B. , E. ; eylmedin Li.1

⁷ Eyteli : eteli B. ; Ø A. , Li.1 , Ş. // ma'nâyadır : ma'nâyadır B.

⁸ Eyilmeyin Ø A. , Li.1 , Ş. ; eytikeyin S. // dimekdür : demektir B.

⁹ dimekdür : demektir B. // Ayrıtmayın : Ø B. , E. , S.

¹⁰ gelür : kelür B. // Yārab ki : Yārab A.

[A. 9a] Eyrüm¹: (ایروم) Şuyuñ döne döne aqışına dirler ve sipāhılık üslūbı ve mahāreti

maʿnāsına dağı gelür ki Mecālistü'n-Nefā'is'de beşinci meclisde Mîr Hāydar vaşında gelür ki:

Sipāhılıkda hem eyrüm¹ler ki bolur ok atmağda celd ü kılıc çalmağda çapık ve sāyir celādetlerde anca bar kim [Li.1 13b] ʿaşrınñ ehli pesehd kılurlar.

Ve yine Tārīḫ-i Mülūk'de Erdşir Bebek vaşında gelür ki:

Barça bilik bile [E. 17a] eyrümde² yegāne bolup şöhret tuttı.

Eygendür³: (ایکاندور) Kaf , kaf-ı ʿAcemī'dür. Meyl ü muḥabbet eyledi dimekdür ki

Naʿīmī eşʿārında gelür.

Beyt [Ş. 142b] Dōstlar mindin tilemeñ siz dağı şabr u karar
Ki ol kuyaş yüzligini körken eygenür bī-iḥtiyār

Ayrıştı⁴: (ایریشتی) Ayrıldı dimekdür ki Mecnūn u Leylī'de Nevfel ile Mecnūn atasınıñ

cenginden [S. 15b] şofıra olan ḥālleri beyānında bir ser-sūḥanda gelür.

Ve felek manşübeleridin birbiridin ayrışkanları.

Eylük yusunluk⁵: (ایلوک یوسونلوق) Kābil ü hünerlü dimekdür. Kābiliyyetlü ve müstaʿad

maʿnāsınadır.

Ayrışkanları⁶: (ایلاشقانلری) Ayrıldıkları dimekdür. Ve's-selām.

¹ Eyrüm : eyrdüm S. // Şuyuñ : Şunun B. ; Şunuñ Ş. // derler : dirler B. // üslūbı : üslubu B. // gelür ki : kelür ki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // celd ü kılıc çalmağda : ø Li.1 ; celd ve kılıc çalmağda B. // ve sāyir : sāyir B. , Li.1 , S. // bar kim : yar kim S. // Erdşir Bebek : Rüşermeng S.

² Eyrümde : eyrdümde S.

³ Kaf-ı ʿAcemī'dür : ʿAcemī'dür Ş. ; kaf-ı ʿAcemī ile S. // Meyl : meyil B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelir B. // karar : qarār B. // kuyaş : qoyaş B. // yüzligini : yüzligini Ş. // eygenür : eygendür B.

⁴ dimekdür : demekdir B. // cenginden : cenkden B. // ḥālleri : ḥāller B. , S. // gelür : kelür B. // birbiridin : ø B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Ayrışkanları : ø B. // Ve's-selām : Yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

2.2. Harfî'l- Elifî'l- Meksûre

İtemes¹: (ايتاماس) Eyleyümez demekdür ve kesken olmaz ve iti almaz ma'nāsına dağı gelir ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelir.

Beyt: Eşkimni körüp tiz bolur köñli cefāğa
Arı itemes çünkü suyu bolmasa pülād

İtimek²: (ايتيماك) Kesr-i ta'yla keskin olmak demekdür.

İtimes³: (استيماس) Keskin olmaz demekdür.

Beyt: Eşkimni körüp tiz bolur köñli cefāğa
Arı itimes çünkü suyu bolmasa pülād

İtürürge⁴: (ايتوروركا) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Tiz ve keskin eylemege demekdür ki

Maḥbûbu'l-Kulûb'da otuz sekizinci faşlda mürâyî şüfîler zikrinde gelir ki:

Beyt: Misvaki tama' tişin itürürge sühân
Ve şâne dānide rîş-ḥand âleti nihân

İtik⁵: (ايتيك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Bu dağı keskin ve tiz ma'nāsınadır ki Fevāidü'l-

Kiber'de gelir.

Beyt: Köñlûme sancargā ey gül kılma müjgānıñnı tiz
Kim tikenniñ iknesin ḥācet imes kılmaḥ itik

Ve yine 'acele ma'nāsına Sedd-i İskenderî'de Dārā'nıñ vezîrleri [E. 17b]

İskender'e mektûb yazduḡları maḥalde gelir ki:

Beyt: Sikender'ge yazḡanlar irmiş bitik
Birevni yıbarḡan imişler itik

Ve yine Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de Nevruz [Li.1- 14a] ḡaḡkında gelir.

Beyt: İtiklep irdi Nevruz öz yürüşin
İşitti nā-gehān atlar tavuşın

"İtiklep irdi" demek "acele eylemişti" demekdür.

¹ İtemes : itemek S. // eyleyümez : eyleyumez B. // gelir ki : kelür B. ; gelir Ş. // cefāğa : cefāge B. // pülād : bulad E.

² Bu madde yalnız Esar Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : Kaf-ı 'Acemî'yle S. , Ş. // demekdür : demektir B. ; dirler S. faşlda : faşılada B. gelir ki : kelür ki B. , gelir S.

⁵ gelir : kelür B. // Sikender'ge : Sikender'ğa S. // gelir : kelür B. , gelir ki Li.1 // tavuşın : tavusın A. , Li.1 ; davuşın S. // demek : demek B. // demekdür : demektir B.

İtting¹: (ايتينك) Kaf, kaf-i ‘Acemî’dür. Harf-i ta’nın teşdidi ile eyledüñ dimekdür.

İtesel²: (ايتاسال) İtivar, düşür dimek [S. 16a] dür ki Seb‘a-i Seyyâre’de üçinci hikâyede

ikinci hakîm Sa‘îd’e tılsım bâbında ayıtdı.

Beyt: [Ş. 143a] Zâlniñ köksige urup itesel
Kir-ü bol mâhrem-i harîm-i vişâl

İt³: (ايت) Emr idüp eyle dimekdür ki Hayretü’l-Ebrâr evvelinde bismi’llâl ta‘rîfinde

gelür ki:

Beyt: Ba‘ısı muhâlif sarı harf-i nidâ
Ya’nî it elimde hayâtıñ fedâ

[A. 9b] Ve bir dağı et dimekdür, güş ma‘nâsına ki Seb‘a-i Seyyâre’de Behrâm’a
râvî Dilârâm’dan naql itdi.

Beyt: Lâle-zâr içre çün içüp mey-i nâb
Kör iti irdi bezmi içre kebâb

Ve bir dağı meşhûrdur kelb ma‘nâsına gelür. Ve bir dağı emr idüp git dimekdür,
birev ma‘nâsına. Ve bir dağı itivar ma‘nâsına gelür ki bu üç ma‘nâya
Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de bir tuyukda gelür.

Tuyuk: Ey rakîb özni anğa tutsağ hem it (it)
Bizge raylep anıñ küyidin it (git)
Gerçi bar duzağ-ı çeh-i ışkıñ şu‘lesi
Bizni öz ilgiñ bile ol sarı it (itivar)

İtti⁴: (ايتي) Haf-i ta’nın teşdidi ile gitti ma‘nâsına gelür ki Garâibü’s-Şıgar’da bir şi‘rde

gelür.

Beyt: ‘Aql u hüş u şabrım itti kergeç ol kirpik şafın
Bir bir ölmekni qara körgeç sipâhım bilmedim

¹ İtting: Ø Li.1, Bu kelimenin anlamı aşağıdaki itesel kelimesi ile birleştirilerek verilmiş. A., Ş. // Kaf, kaf-i ‘Acemî’dür: Kaf-i ‘Acemî’yle B., S. // teşdidi ile: teşdidiyle S. // dimekdür: demektir B.

² İtivar: itiver B. // Sa‘îd’e: Sa‘ad’e E. // ayıtdı: eyitdi S., gelür ki Ş. // bol: bul Li.1, S., Ş.

³ Dimekdür: demektir B. // Hayretü’l-Ebrâr: Hayretü’l-Ebrâr’da B., Li.1 gelür ki: kelür ki B., gelür S. // ba‘ısı: bası S., Ş. // Behrâm’a: Behrâm A., B., E., Li.1, S. râvî Dilârâm’dan: râvî vü lâzım Dilârâm’dan Li.1 // emr idüp: Ø S. // bu üç ma‘nâya: bu üç Ş., bu üç A., B. // tuyukda: tuyukde B. // anıñ: itsiñ B., itsiñ Li.1 // küyidin: köyidin B. // ışkıñ: ışkıñ // ilgiñ: illiñ B., Li.1, Ş.; ilinğ A.; iliniñ S.

⁴ gelür: kelür B. // bir şi‘rde: Ø S., Ş.; şiirde B.

İtirgüm¹: (ایتورگوم) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Gidersem gerek dimekdür ki Mecnûn u

Leylî’de atası Mecnûn anasına haber gönderdi Mecnûn’uñ [Li.1- 14b] hâlini bilicek.

Beyt: Haylîngni [S. 16b] bu deştdin itirgüm
Songra sanğa dağı qahr sürgüm

İtti²: (ایتتى) Bu dağı yavu kılındı ve zâyîc oldı ma’nāsına gelür ki Nevādirü’ş-Şebāb’da bir şi’rde gelür.

Beyt: Tilbe könğlüm ki leb ü zülfürğ içün itmiş idi
Kice mey-hâne ara mest ü perîşân taptım

Ve yine Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da bir tenbîhde [Ş. 143b] gelür ki:

Beyt: Hakk yolıdın çıkkān itti
Ve tüz bargān maḳşûdğa yitti

İtip³: (ایتیب) Zâyîc ve nā-bedîd olup dimekdür ki Ḥayretü’l-Ebrār’da ikinci münācâtda gelür.

Beyt: Yir qopup ornıdın olup cümle kird
Kim itip anda felekde lâciverd

İtip min⁴: (ایتیب مین) Belürsüz olup tururum dimekdür.

Beyt: İtip min gird arar virānım içre gerçi başımğa
Felek köb yağdurur gird-i fenā munça ne andın köp

İterdin⁵: (ایتاردین) Bu dağı zâyîc ve nā-bedîd olmaḳdan ve gitmekden ma’nāsına gelür ki Seb’a-i Seyyāre’de Behrām Şāh şikārda leşkeriyle helāk olduğı [E. 18b] maḥalde gelür.

Beyt: Tapmas irdi çömüp iterdin amān
Şayd-efken hemān u şayd hemān

¹ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : Kaf-ı ‘Acemî’yle S. ; Kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // atası : Leylî anası S. // gönderdi : könderdi B. // ḥaylîngni : ḥaylîñni A. , Ş.

² yavu : yavı A. , E. // gelür : kelür B. // bir şi’rde : Ø S. , Ş. // bir tenbîhde : Ø S.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // qopup : qopub B. , S. , Ş. ; koyub Li.1 // ornıdın : öznidin A. ; öz bendin Ş. // felekde : felek : A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Ma’nāsına gelür : ibâretdür Ş. // gelür : kelür B. // leşkeriyle : leşkeri ile S.

İtken¹: (ايتكان) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bu dağı zāyi‘ ve nā-bedīd olan dimekdür ki

Mecnûn u Leylî’de Mecnûn’la Leylî gül-istânda ol gice alup Leylî gidüp
Mecnûn alkı Mecnûn’ı istedikleri maalde gelür.

Beyt: Andın bolup ol gürûh efkâr
İtken Yusûfların aleb-kâr

İtken²: (ايتكان) Giden dimekdür.

Beyt: Ol töken sım tilbe dep itken kõngölge örtedim
oy sarı barsa ol aynın ullııa bilgüdür

İtken: (ايتكان) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Eyleyen dimekdür.

İtelik³: (ايتاليك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Gidecek ve zāyi‘ olacak nesne ma‘nāsınadır ve
dağı eylenecek nesne ma‘nāsınadır.

İtek⁴: (ايتاك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bu dağı hemîn bu ma‘nāyadır ve dāmen ma‘nāsına
dağı gelür ve bu zıkr olınan lûgat fi‘il ma‘nāsına dağı gelür ve şöyle ma‘lûm
olına.

İtek⁵: (ايتاك) Dāmen ma‘nāsına. Etek lafzını kesr telaffuz iderler.

İteklik⁶: (ايتاكليك) Eteklik dimekdür ve etekli demek olur.

İtti⁷: (ايتتى) Harf-i ta’nın teşdīdile eyledi dimekdür ki azāyintü’l-Ma‘ānī’de üçinci

dīvān [S.17a] dibācesinde tevīdde bir rûbā‘de gelür ki:

¹ Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür: Kaf ‘Arabî’dür Ş. // nā-bedīd olan: nā-bedīd ma‘nāsına A. // dimekdür: demekdir B. // Mecnûn u Leylî’de: ø A. // Mecnûn’la Leylî: Mecnûn u Leylî A. // gice: kice B. // gidüp: kidüb B. // gelür: kelür B. // gürûh: kürûh B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ A. ve Ş. nüshalarında itek kelimesi yerine itelik kelimesi yazılıp itek kelimesinin anlamı burada verilmiştir. // ma‘nāyadır: ma‘nāyadır B. // dāmen ma‘nāsına: dāmen ma‘nāsınadır S. // dağı gelür: ø A., B., Li.1, S., Ş. // lûgat: ø Ş.

⁵ Bu madde yalnız Esar Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ harf-i ta’nın: ta’nın S. // dibācesinde: dibaceside E.; dibācesidür B., Li.1, S., Ş. // tevīdde: aydarda Li.1 // rûbā‘de: rûbā‘ A., E. // gelür ki: kelür B.; gelür E. // Rûbā‘: Rûbā‘ıyye E.; beyt S. // ılatin: ılını B.; ılını Li.1, S.

Rübāʿī: [A.10a] Ol kim bi cihān hilkatin aḡaz itti
Şunʿi kilkini naḡş-perdāz itti
[Li.1-15a] İnsān ḡaylin nuṡḡ ile mümtāz itti
Nuṡḡ ehlini nazm ile ser-efrāz itti

İter¹: (ایتار) İde ve idem demekdür. İtkey daḡı dinilür.

İterde²: (ایايتارده) İderken demekdür.

İtse³: (ايتسا) Gitse demekdür.

Beyt: Bāde kim itse ihtiyār eyledin
Ni ʿaceb çıksa her ni bar eyledin

İtmegey⁴: (ایتماکای) İtmeye demekdür.

İtmiş idi⁵: (ایتمش ایدی) Belürsiz olmışdı demekdür.

Beyt: Tilbe könḡlüm ki leb ü zülfüñge üçün itmiş idi
Kice mey-ḡāne ara mest ü perişān tabtım

İtkümüzdür⁶: (ایتکومیز دور) Kaf, kaf-ı ʿArabīʿdür.Eylesek gerek demekdür ki Mecnūn u

Leylīʿde Leylī atası Nevfelʿe cevāb gönderdi.

Beyt: Andaḡ daḡı bolmasun anḡa fehm
Kim kinidin itkümüz durur vehm

İtküsi : (ایتکوسی) Eylese gerek demekdür.

İtmey⁷: (ایتمای) Eylemez ve ben eylemezsin demekdür. Ammā eylemez maʿnāsına

Ferhād u Şūrīnʿde [Ş. 144a] Ḥaḡahʿin taḡtı vaşfında gelür ki:

[E.19a]Beyt: Velī her burcın anıḡ nesr-i tāyir
Ṭayy itmey bolsa ger yüz ḡarn-ı sāyir

İtersin⁸: (ایتار سین) Eytersin demekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf , kaf-ı ʿArabīʿdür : Kaf ʿArabīʿdür. Ş. // gerekdür : gerek B. // atası Nevfelʿe : atasana ki Nevfelʿdür Li.1 // gönderdi: könderdi B.

⁷ ḡāḡānı : ḡāḡanın A. , B. , E. // vaşfında gelür ki : vaşfında bir beytde gelür S. // her burcın : her bir burcın A. , Li.1 , Ş.

⁸ eytersin : eylemezsın B.

İtmek¹: (ایتماک) Lafzen ve ma'nen etmek dimekdür ki eylemeye mürâdifdür ve bir dağı
gitmek ma'nāsına gelür ve bir dağı bitmek demek olur. Belürmez olmak
ma'nāsına bu beytde itti lafz-ı evvel üzre vârid olmışdur.

Beyt: Anca feryād itti bülbüller Nevāyî nazımıdın
Kim ʿuṭārid şîridin çerh üzre nāhid itmegey

İtmekîṅ²: (ایتماکینک) Kaf-ı evvel ʿArabî ve kaf-ı şānî ʿAcemî'dür. İtmekîṅ ve
eylemekîṅ ma'nāsınadır. Eyleṅ dimekdür, emr ma'nāsına.

İtey: (ایتای) Eyleyin dimekdür.

İtik³: (ایتیک) İtti , ya'nî keskin dimekdür.

Beyt: Könğlüme sancargā ey gül kılma müjgānıṅnı teber
Kim tikenniṅ ignesin ḥācet imes kılmaḳ itik

İtikrek⁴: (ایتبراک) İtikrek ʿibāreti tafzîl içündür. Keskinrek, ya'nî ziyāde şiddetli
dimekdür.

Beyt: İtikrek isti çün gül-şen şimālî
Çimenni barça güldin kıldı ḥālî

Ve fîl-i mezkûruṅ ta'diyesinde ititmek deyü ta'bîr iderler , ya'nî keskin itmek
dimek olur.

Beyt: Kara kara müje ḥancerlerin ititmek işiṅ
Ḥayāt naḥlini kiskey kaba kaba kışıṅ

İtiṅ⁵ (ایتینک) Kaf, kaf-ı ʿAcemî'dür. Eyleṅ dimekdür. Emr ma'nāsına.

İteliṅ ve iteli⁶: (ایتالی-ایتالینک) Kaf, kaf-ı ʿAcemî'dür. Eyleyelim dimekdür ki Bābūr

Mîrzā rübāʿiyyâtında gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (17b) vardır.

² Ve kaf-ı şānî : kaf-ı şānî Li.1 // ma'nāsınadır : ma'nāsına A. , B. , E. , Li.1 , S. , Ş. // Eyleṅ
...ma'nāsına : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Kaf , kaf-ı ʿAcemî'dür : Kaf ʿAcemî'dür Ş. // eyleṅ : eyleṅ E. , Ş.

⁶ iteliṅ : iteliṅ A. // Rübāʿiyye : Rübāʿī A. , B. , Li.1 // sindin : sendin S.

Rübā'iyye: Hōş ol ki bahār faşlı bu dünyāda
Bolğay ʔarab esbābı bar āmāde
Ger bolmasa esbāb itelinğ detkāne
Mindin kezek ü ʔa'am ve sindin bāde

İtey mü¹: (ایتایمی) Eyleyeyim mi dimekdür ki Ferhād u Şirīn'de Şāpūr Mehīn Bānū'ya

Ferhad'ın sağığı haberin vericek eytdi.

Beyt: Tevekkuf sözge kim dirsiz itey mü
[S.17b]Yok irse söz anğa batraq kitey mü

İtiştiler: (ایتیشتی لار) Öngüleşdiler ve ilişdiler dimekdür.

İtkeli²: (ایتکالی) Kaf , kaf-1 'Arabī'dür.Eyleyeli ve eylemek için dimekdür ki Fevārdü'l-

Kiber'de gelür.

Beyt: Yār ʔatlı itkeli 'uşşāqını yazğurğan imiş
Bir bu bezm içre Nevāyī'ğa taqaddüm Yārab

[Li.1- 15b] Ve yine Hayretü'l-Ebrār'da üçinci maqāledi gelür ki:

[E.19b] Beyt: Hāḡḡ sini 'adlı itkeli sulṭān itip
Zulm ile sin ḡalḡını virān itip

Ve ammā eyleyeli ma'nāsına Ġarāibü'ş-Şıḡar'da gelür ki:

Beyt: Kırıp ötken oḡlarınıñ cān perdesin rīş itkeli
Şafḡa dikedür kim kırılıḡay sehv ḡatlar yazılıp

İtküci³: (ایتکوجی) İsm-i fā'ıldür. İdici dimekdür.

İtküsi⁴: (ایتکوسی) Kaf, kaf-1 'Arabī'dür. Eylese gerek dimekdür.

İtküm⁵: (ایتکوم) Kaf, kaf-1 'Arabī'dür.Eylesem gerek ve eyleyelim dimekdür ki Seb'a-i

Seyyāre'de Behrām Şah'ın Dilārām'a mektübunda gelür ki:

Beyt: Ki tevekkuf kılurnı fehm itküm
Veh ki kilküḡ ve lik min kitküm

¹ dimekdür ki : dimekdür Ş. // eytdi : itti B. , S.

² Kaf , kaf-1 'Arabī'dür : Kaf 'Arabī'dür Ş. // dimekdür ki : dimekdür Li.1 // maqālede gelür ki : maqālede bir beytde gelür ki S. // Ve ammā : ø Li.1 , S. // gelür ki : gelür Li. 1 , S. , Ş. // şafḡa dikedür : şafḡadur A. , Li.1 , Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf , kaf-1 'Arabī'dür : Kaf 'Arabī'dür Ş.

⁵ Kaf , kaf-1 'Arabī'dür : Kaf 'Arabī'dür Ş. ; Kaf-1 'Arabī'yle S. // dimekdür ki : dimekdür Ş. ; demekdir ki B. // gelür ki : gelür Li.1 , S. ; kelür ki B.

[Ş.144b] İtek¹: (ايتاك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Kaftân iteki dimekdür, dâmen ma’nāsına.

İteklep²: (ايتاكلاب) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Etekim toldurup dimekdür ki Maḥzen-i Mîr

Ḥaydar’da evvelki maḳālede gelür ki:

Beyt: Kildim iteklep güher-i şāh-vār
Kılsa ḳabûl öz ḳulıdın şehr-yār

İtürmek³: (ايتورماك) İtmek lafzının ta’diyesinde dinilür.

İtürkeyler⁴: (ايتوركايلار) Mısrā’-ı evvelde murād yetiştiriler dimekdür ve şānide

belürsüz ide dimekdür.

Beyt : Kökke tofrağını itürkeyler
Tofrağ içre tenin itürkeyler

İncekülmüz⁵: (اينچاكوموز) İçegimiz dimekdür. İnçke sükûn-ı cimle ince dimekdür, bârik ma’nāsına.

İncerek⁶: (اينچاراك) İncerek dimek olur. Bârik ma’nāsına.

[A.10b] İçin⁷: (ايجين) Ortada ve aralarında dimekdür ki Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Cān u köngül nice didi asralı özni kilkeç oḳ
Veh yana ḳuzgalaştılar [S.18a] körkeç anı için ara

Ve yine Tārīḥ-i Mülük’da İskender Mülük-ı ṭavāifi tertīb itdügi maḥalde gelür ki Mülük-ı ṭavāifni İrān zemīnde ol yaḳīn ḳıldı kim üç yüz altmış yılga cā alar için ara nizā’ ḳılıp Rūmğa hīç ḳaysınınḡ zararı yitmedi.

¹ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : Kaf ‘Arabî’dür. Ş. // iteki : eteki B. , Li.1 , S.

² Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : Kaf ‘Arabî’dür. Ş. // dimekdür ki : dimekdür A. ; demekdir B. // öz : ol B. , E. // ḳulıdın : ḳuliden B. // şehr-yār : şehriyār B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Ortada : ortalarda B. // gelür : gelür ki Li. 1 ; kelür B. // nice : niçe S. , Ş. // yana : yanar B. // Tārīḥ-i Mülük : Tevārīḥ-i ülük Ş. // cā alar : cālar Li.1 , S.

İçkölük¹: (اچکولوک) Kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir. İçilecek nesneye dirler ve mest olan [E.

20a] kişiye dağı dirler ki Ferhād u Şīrīn’de Ferhād’ın gemisi şınup kendü bir taşa üzerinde kaldığı maħalde gelür ki:

Beyt: Bolup hūş anğa zāyil içkölük dik
Yatıp bir tahta üstide ölük dik

İçkeli²: (اچکالی) İçeli ve içilecek nesne ve içilmek [Li.1- 16a] için dimekdür ki

Hayretü’l- Ebrār’da üçinci hayret āhirinde gelür ki:

Beyt: Her ne ki me’kūl ile meşrūb irür
Kim yiykeli içkeli mergūb irür

İtürküm³: (ایتورکوم) Gidersem gerek dimekdür.

İtürkenler⁴: (ایتورکانلار) İtürkenler ‘ibāreti yitürenler, ya’nī yavu kılanlar dimekdür.

Beyt: ‘İşk şahrāsı ara ‘āqıl itürkenler mini
Boldılar nevmīd bir dīvāne-i ebter tapıp

İçek⁵: (اچک) Kā‘ide-i muḳarrere üzre ki bu ‘ibāret ya’yla ve elif’le kitābet olunur, ammā telaḳfuzda bayāğı içmekdür ma’nāsında ta’yla içti dimekdür ve muzārī’nde elif ile içep yazılır ammā elif resmīdür. Taşvīrde bu diyār edāsı üzre telaḳfuz olunur ve ism-i fā‘ilinde içküci dinilür.

İçmeyin⁶: (اچمایین) İçmedin dimekdür.

Beyt: İçkeli gül-reng mey nerkis mişli lebūn cāmı yār
Süseni ton birle ol kim serv dik endāmı yar

İçin⁷: (اچین) İçerüsi dimekdür.

¹ Kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir : Kaflar ‘Arabî’dir Ş. // kendü : kendi Ş. // üzerinde : üstinde Ş.

² içilmek için : içilmekçün Ş. // dimekdür ki : dimekdür : E. , Li.1 , ; demekdir B. // hayret : hayrette B. , Li.1 // ne ki : ni ki Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

İçkeri¹: (ایچکاری) Bu dağı içeri dimekdür.

İçkü ve içki²: (ایچکی و ایچکی) Kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür. Şarāb şöhetine dirler.

İçki³: (ایچکی) Yine kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. İçerüki dimekdür. Havāş ma‘nāsına ki Gül ü

Nevrüz-ı Luṭfî’de gelür.

Beyt: Çü Behmen çıktı boldı şöhet-i hāş
İtti içkidin mîr şāhib-i ihlāş

Ve yine Eş‘ār-ı Luṭfî’de gelür ki:

Beyt: Ol benenning devletidin toğdı könğlekning küni
Hüsni-ı tālî‘ kör kim oldur hālî içki mahremi

İçkindi⁴: (ایچقیندی) [Ş. 145a] Mütehayyir oldı dimekdür ki Gül ü Nevrüz-ı Luṭfî’de bir

māhî-gîr Nevrüz’ı gördügi maḥalde gelür ki :

Beyt: İllikdin içkınıp balıgnı saldı
Tenğizgāp [S.18b] barmağın tişledi qaldı

“İçkınıp” “mütehayyir” olup dimekdür.

İrkin⁵: (ایرکین) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bir lafzla dağı isti‘māl [E.20b] olunur ki bolmadı

irkin, olmadı mı ki dimekdür; itmedi irkin, eylemedi mi ki dimekdür. Neteki

Ḥazā’inü’l- Ma‘ānî’de bir rübā‘ide gelür.

Rübā‘⁶: İllik bile altmışğa yetti qademim
Ni ma‘nî ki bolmadı irkin raqamım
Ni tarafa ki şebt itmedi qalemim
Kim yok biridin hātır ara cüz elemim

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür : Kaflar ‘Arabî’dür Ş.

³ Kaf ,kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf ‘Arabî’dür Ş. ; kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür S. // dimekdür : demektir B. // gelür : gelür ki A. ; kelür B. // çıktı buldı : buldı çıktı A. // mîr : bir B. , S. // Ve yinegelür ki : ø E. // könğlekning : köñlekniñ S. ; könğlekniñ A.

⁴ içkindi : içkindi B. // māhî-gîr : mäh-i gîr B. // gelür ki : gelür S. ; kelür ki B. // tenğizgāp : tanğizgāb B. // içkınıp : içkindi B.

⁵ Kaf ,kaf-ı ‘Arabî’dür : Kaf ‘Arabî’dür Ş. // olunur ki : olunur ki B. // olmadı mı ki : olmadı mı Li.1 // neteki : netekim : Ş. // Ḥazā’inü’l- Ma‘ānî : Ḥazānîü’l- Ma‘āni E. ; Ḥazāyinü’l- Ma‘āni A. , Li.1 , Ş.

⁶ Rübā‘ : rübā‘ıyye Ş. // itmedi qalemim : itmedi irkin qalemim Li.1 , S.

İrken¹: (ايركان) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bu dağı hemîn bu ma‘nâyadur ki Ferhād u

Şîrîn’de Behr ām Dilāver Ermeniyye gelicek Şābūr’ı gördüğü maḥalde gelür ki:

Beyt: İſitmiş irdi anıñg vaſfını hem
Güzîn Ferhād’ga irken ni hem-dem

İrdi²: (ايردى) İdi dimekdür ki bu beytde geçdi.

İdiş³: (ايديش) Zarf ma‘nāsınadır.

Beyt: Sākīyā çini idiş birle tekellüf kılma kim
Bî-tekellüflerğa hoş aqtur şurāhıdın sebū

İrmek⁴: (ايرماك) Olmak, keynūnet ve būder ma‘nāsına ve şuden ma‘nāsına . İrdi lafzı

kelimeniñ āhırine lāḥika olur. Türkî’de idi ‘ibāreti lāḥika olacaq maḥalde bilgen
irdi ,bilür irdi ; itken irdi, ider irdi demek olur.Ke-enne ‘ālimen ve ‘āmilen.

İrtegi⁵: (ايرتاكى) Bu kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür.

İrte giçken⁶: (ايرتا كيچكان) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemî’dür ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabî’dür.

İrte ve irte çağda ve irtek⁷: (ايرتاك و ايرتاجاغدا و ايرتا) Bu kaf dağı kaf-ı ‘Arabî’dür. Bu

cümle evvelki zamānda ve evvel [Li.1-16b] giçenler ve qadīm gelenler dimekdür
ki Mecālisü’n-Nefā’is’de [A.11a] dibācede gelür.

Beyt: Burun ötken şu‘āra ve irte kiçken fuṣaḥā

Ve irte lügati Bedāyi’ü’l-Vasat’da qadīm ma‘nāsına gelür ki:

Beyt: Her teñg irte çikse gerdün-ı şubḥ tığın qaşdıma
Teñg imes kim bardur ol düşmenler içre irte kim

[E.21a] “Düşmenler içre irte kim “ didügi “benim qadīm düşmenim” dimekdür.

¹ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf ‘Arabî’dür Ş. // Şābūr : Şāpūr Ş. // gelür ki : gelür A. ; kelür ki B.

² dimekdür : demekdir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : Kaf ‘Acemî’dür Ş.

⁶ kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemî’dür Ş. // kaf-ı ‘Arabî’dür : ‘Arabî’dür Ş.

⁷ kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; ‘Arabî’dür Ş. // gelenler : kelenler B. // dimekdür : demekdir B. // dibācede : ø B. , Li.1 , S. // çikse : çike S. // Düşmenler içre irte kim : ø S. // gün: kün B. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // lügatiyle : lügati ile S. // ḥikāyedi : ø B. , E.

Ve ırte yarınki gün ve yarınkı şabâh ma'nâsınadır ki bu beytde mışrâ' evvelinde geçti. Veyâhûd tenğ lügatiyle bir ma'nâya olup tefennün ola [S.19a] her şabâh ma'nâsına. Aminâ zamân-ı kadîm [Ş.145b] ma'nâsına Seb'a-i Seyyâre'de dördinci hikâyedi râvî Behrâm Gûr'a eyitti.

Beyt¹: Çün du'â birle boldı nükte-serâ
Didi kim ırte cağda dehli ara

Ve yine Luţfî eş'ârında gelür ki:

Beyt: Luţfî firâkıñg imkekini defter itkeli
Efsâne boldı ırtekiler ıışk nâmesi

İrk²: (ايرك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. İhtiyâr ma'nâsınadır ki Ferhâd u Şîrîn'de Ferhâd'ın

Şîrîn firâkıında hâli beyânında gelür ki:

Beyt: Niçe efgândın itse ağzını birk
Yok irdi nâle çıkmekde arıga ırk

Ve yine Luţfî eş'ârında gelür ki:

Beyt: Hârût közniñ sihrini kördi hacil oldı
Andın yaşunup ırk idindi çeh-i Bâbil

İrke³: (ايركه) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Ördege dirler.

İrkenke⁴: (ايركلنكا) İrkine dimekdür.

İrkenin⁵: (ايركائين) İdügin dimekdür. İrkenni lafzı ile dağı ta'bîr olunur. İdügünü demek olur.

Beyt: Kılıp her bir anı bir nev'i ta'bîr
Biri bilmey ni nev'i ırkenni taqdîr

İrkende⁶: (ايركندا) İdüginde dimekdür.

¹ nükte-serâ : mükte-serâ B. // cağda : çağda A. , S. , Ş. // firâkıñg : firâkıñ A.

² Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf 'Arabî'dür Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // niçe : nice B. // çıkmekde : çıkmeye A. , S. , Ş. // Luţfî eş'ârında : Eş'âr-ı uţfî'de A. , Ş. // Hârût : Haruz B ; yazup E. // közniñ : közniñg B. , E. // sihrini : baħrini B. ; baħrını Li.1 , S. // hacil oldı : boldı hacil S.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf 'Arabî'dür Ş. ; kaf , kaf-ı 'Arabî'dir. B. // ördege : ördeke B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Adem **irkende** eylemek mevcūd
Bolsa mevcūd kılmagunġ nā-būd

İrdiñler¹: (ایردیکلار) Cem'-i hıṭābdur. İdüñüz dimekdür. Meşelā: Bendem irdiñler,

bendem idüñüz; ser-figendüm irdiñler, se-figendüm idüñüz dimekdür. Şān
Behrām Dilārām firākında kavm u ḥaylına hıṭāb idüp eydür.

Beyt: Kavm u ḥaylı ki bendem **irdiñler**
Ni disem ser-figendüm **irdiñler**

İrdikler ve irdiñler²: (ایردیکلار و ایردیکلار) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. İdüñüz dimekdür.

Ekşer bir lafzla daḥı isti'māl olunur ki bendem irdikler gibi ki ḳulum idiñiz
dimekdür. Hıṭāb idüp ki Seb'a-i Seyyāre'de Behrām Beg Dilārām firākında
'askerine hıṭāb idüp eytdi k :

[E.21b] Beyt: Kavm u ḥaylı ki benrem **irdiñler**
Ni disem ser-figendüm **irdiñler**

İrdem³: (ایردام) [Li.1-17a] Sipāhiliḳ ve silahşorluḳ mahāretine dirler ki Tārīḫ-i

Mülūk'da Siyāvūş vaşfında gelür.

Kim Yūsuf 'Aleyhi's-Selām'dın sonıra anıñg dik cemīl yikit yok irdi [S.19b] ve
barça irdemlerde ḥüsniga yaraşa irdi.

İrin⁴: (ایرن) Muṭlaḳ alt ṭuṭaḡa dirler ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn Kūh-ı Necid'de bir
āhūya hıṭāb idüp eytdi.

Beyt: Kılmak bile lāle berkidin ḳut
İriniñ tapıban dürr üzre yāḳūt

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² İrdiñler : ø Li.1 , S. , Ş. // Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : Kaf kaf-ı 'Arabī'dir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // idüñüz : idiñiz A. , B. , Li.1 ; itdüñüz : ; iyüñüz Ş. // ekşer : ekşeri B. // olunur : olunur B. // idiñiz : idiñüz S. // dimekdür : demektir B. // Beg : ø Li. 1 , S. // idüp : idüb B. // ser-figendüm : ser-efgendim B. ; ser-figendim Li.1 , S.

³ Yūsuf 'Aleyhi's-Selām'dın : Yūsuf 'Aleyhi's-Selām'dan B. ; Yūsuf 'Aleyhi's-Selām S. // mahāretine : meḥaretine B. // dirler ki : derler ki B. // gelür : kelür B. // // barça : ø A. , B. , E. // yaraşa : yaşa E.

⁴ ṭuṭaḡa : ṭuṭaḡına E. ; ṭuṭaḡna Li.1 ; ṭudaḡa Ş. // dirler ki : derler ki B. // eytdi : itdi B. ; eytdi ki Ş. // iriniñ : irniñ S. // tapıban : tabıban B.

İrniṅ¹: (ايرنيڭ) Tıtağıñ dimekdür ve yine Ğarābü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: Şafha-i hüsñünde cān-baḥş irniṅ ey sīmīn-beden
Ohşaşur kim eylegey 'İsā kıyaş içre vaṭan

Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da bir tenbīnde pīrlık 'aczi vaşında gelür.

İrni ki birbirige kavuşmay öz ḥālīga külp.

İrkinür²: (ايرکينور) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Qaşd u meyl eyler dimekdür ki Bedāyi'ü'l-

Bidāye'de gelür.

Beyt: Külmekke irkinür il her söz ki dirse [A.11b] Mecnūn
Ol sözni cemī' kılsa külmekni eyler efzūn

İrkene³: (ايرکنه) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Har-gāḥ esbābına dirler.

İrimke⁴: (ايرنيمکا) Tıdağıma dimekdür.

İritmek⁵: (ايريتماک) Eritmek dimekdür. Ta'dīyesinde iritmek dinilür. Eritmek ma'nāsına.

Beyt: Könğüller nālesi zūlfünğ kendin nā-gehān körgeç
İrür andağ ki quşlar kıcırışqaylar ilān körgeç

İritti⁶: (ايريتتى) Teşdīd ile eritdi demek olur.

Beyt : Taş iritti veh ki Husrev könğlige kār itmedi
Şu'leler kim şişedin siñer idi Ferḥād'nıñ

İrür⁷: (ايرور) Olur dimekdür ki Sirācü'l-Müslimīn'de 'aḳāid beyānında gelür.

Nazm: 'Azāb-ı kabır irür küfr ehli ḥāşşı
Yana din ehli ba'zı bolsa 'āşī
Şefā'at-ı enbiyādın hem irür ḥaḳ
[E.22a] Muḥammed barçanıñ ser ḥayli muṭlaḳ

¹ İrniṅ : irniñ S. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // ḥüsñünde : ḥüsñünde B. , E. // pīrlık : birlik Ş. // kavuşmay : kavuşmaz B. // ḥālīga : ḥālige B. // külp : gülüb B.

² Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf 'Arabī'dür Ş. ; kaf , kaf-ı 'Arabidir B. // Bedāyi'ü'l-Bidāye : Bedāyi'ü'l-Vasaṭ A. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // cemī' : cemī' S. , Ş.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf 'Arabī'dür Ş. ; kaf , kaf-ı 'Arabidir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Dimekdür ki : dimekdür Ş. ; demektir ki B. // gelür : kelür B. // 'azāb-ı : azam-i B.

İrkin¹: (ایرکین) Bu ‘ibâret bir fi‘lün âhirine lâhika olur, istifhâm maḥallinde gâhî edât-ı

istifhâmla ki müleffizidür cem‘ olur. Neteki bu gazelde redîf vâkı‘ olmuşdur ki matla‘ı budur.

Beyt: Bu kice hicr küni kır küni mü irkin
Yok irse şa‘b gamım duzâhı tütünü mü irkin

Ve gâhî edât-ı istifhâm ḥazf olunur.

Beyt: Ḥaṭṭ-ı ruḥsârın su irkindür yaşırgan sebzede
Yoksa közgüdür ki ḳalğay her taraf jenğâ renğâ

İrmes ve imes²: (ایماس و ایرماس) Nefy-i muzâri‘dür, olmaz dimekdir. Ekşeriyyâ degil

dimek ma‘nâsına imes diyicek maḥalde isti‘mâl olunur. Olmaz dimekdir ki Mecnûn u Leylî’de ikisi daḥı münâcâtıda bir beytde gelür.

Beyt: Bir iş ki imes rızası sindin
İrmes bu ḳabul iltimâs sindin

İrikdi³: (ایریکدی) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Şabâḥ [S.20a] irkenden ḳalḳdı dimekdir.

Mecnûn u Leylî’de [Li.1-17b] Leylî ḥâlinde gelür ki:

Beyt: Bir kün irikip meh-i mü‘eddeb
Tüşti başıḡa hevâ-yı mekteb

“İrikip” “erkenden ḳalḳup” dimekdir.

Ve yine Sedd-i İskenderî’de bir maḳâlede gelür ki:

Beyt: Bilindi ki köp ṭab‘î râḡıb durur
İrikrek anıḡ men‘i vâcib durur

Ve bir daḥı ṭarılmaḡ ve yorulmaḡ ma‘nâsına gelür ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfî’de Gül gül-şene varmaḡ diledüḡi maḥalde gelür ki:

Beyt: İriktim bu şafâsız mesken içre
Tiler min seyr kılsam gül-şen içre

“İriktim” “ṭarıldım” dimekdir.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Nefy-iolunur : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // münâcâtıda : bir münâcâtıda B. , Li.1 // ḳabûl : ḳabûle B.

³ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : Kaf ‘Arabî’dür Ş. ; Kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. // dimekdir : demektir B. // gelür ki : gelür S. ; kelür ki B. // erkenden : irkenden A. , Li.1 ; erken Ş. // ṭarılmaḡ : Tolmaḡ S. , Li.1 // Süsen’le : Süsen ile S.

Ve yine Gül ü Nevruz'da Süsen'le Nevruz ahvâlinde gelür ki:

Beyt:[Ş.146b] Sürer her bir hikâyetni mükerrer
İrikmey ol dağı itür ser-â-ser

Ve ba'zı maḥalde 'acele ma'nāsına dağı gelür.

İrig¹: (ايريك) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. İri, dürtüş ma'nāsınadır ki Garāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Faḳîr yolıda irig peşmînedür 'ār itme kim
Her taḥarrükün yakîn ḡam bendini sūhān kılar

[E.22b] İrikrek²: (ايريكراك) İrikrek 'ibāreti irketirek demek ma'nāsına gelmişdür.

Beyt: Bilindi ki köp ṭab'ı rāḡıb durur
İrikrek anıḡ men'î vācib durur

İrk³: (ايرك) Sükûn-ı ra'yla ihtiyār ma'nāsınadır. Bu diyârda isti'māl olunur. Meşelâ: Bir kişi ḡatunına tefvîz-i ṭalāk itse irken eline virdi dirler. Ferhād-nāme'de Ferhād vaşfinda eydür.

Beyt: Niçe efḡandın itse aḡzını birk
Yok irdi nāle çıkmekke anḡa irk

İrikmek⁴: (ايريكماك) İmāle ile bir işe iriken şürû' itmekdür. Leylî vü Mecnûn'da Leylî hakkında bu beytde irikip 'ibāretinden murād irkenden ḡalkup dimekdür.

Beyt: Bir kün irikip meh-i mü'eddeb
Tüşti başıḡa hevâ-yı mekteb

İrip⁵: (ايريب) İrişüp dimekdür ve bir dağı eriyüp dimekdür ki Ferhād u Şîrîn'de tevḥîdde rûz-ı kıyāmet vaşfinda gelür ki:

¹ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : Kaf 'Acemî'dür Ş. // ma'nāsınadır :ma'nāsınadır. B. // gelür : gelür ki A. ; kelür B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ İrişüp : irişib B. // dimekdür : demektir B. // eriyüp : eriyib B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // otı : odı A. // eyle kim : eyle B. , E. // ḡurḡaşan : ḡarḡaşur Li.1 // bir muḡemmesde : muḡammesde E. // irip aḡḡalı : aḡḡalı irip A. // aḡḡalı : çıḡḡalı Ş.

Beyt: Demi kim  ahrını  otı t tmey  r m
 rip k k eyle kim bir  ur a an c m

Ve yine bir mu ammesde gel r ki:

Mı r : Re kdin her dem yak nd r ba rım  rip a  alı

 rganı ¹: ( r     )  r alayup [S.20b] dimekd r.

 rse²: ( r   ) Bir lafzla da ı isti m l olunur ki bar irse, yok irse gibi ki varsa, yo sa

dimekd r ki  ar  b ' -   ar'da gel r.

Beyt: Ni kilse  er d n i  b de kim tev f ti yok
Eger  in yet [Li.1-18a] itersin an a yok irse  azab

 r³: ( r ) Emr id p  ri  dimekd r ve  rken dimekd r ve er, ya n  merd ma n sına da ı
gel r.

 rke⁴: ( r   )  ri en, ya n  yeti en ve  ri  r, yeti  r dimekd r.

 ren ve  rgen⁵: ( r         r   ) Kaf, kaf-1  Acem 'd r.  ri en dimekd r.

 rl k ve  renlik⁶: ( r          r     ) Er  k ma n sına gel r ki M r H ydar Ma zen 

  timesinde gel r ki:

Beyt: Bilkin ey  k s b-i     b  ay l
Kim sen e  rl k ve  renlik  el l

 rl   ⁷: ( r      ) Ka lar kaf-1  Arab 'd r.  rmi    k dimekd r.

 tkerme⁸: (        ) Kaf , kaf-1  Arab 'd r.       z eyleme ve mu ayyed olma kend   e

[A.12a] alma dimekd r ki Fev  d 'l-K ber'de gel r.

Beyt: K          k lsen   m dde  men ini **iskerme**
Tulun ay seyr iter de it h rer  n  ayda perv y 

¹  r alayup :  r alayub B. // **dimekd r** : demektir B.

² yok irse :   S. ,  . // varsa , yo sa :    .

³ id p : id b B. // **dimekd r** : demektir B. //  rken : erken B. ;  r  n A. , S. // da ı :   S. // gel r :
kel r B.

⁴ Bu madde yalnız Esar Efendi n shasında (13b) vardır.

⁵ Kaf , kaf-1  Acem 'd r . kaf  Acem 'd r  . // Kaf kaf-1  Acemidir B. // **dimekd r** : demektir B.

⁶ gel r ki : gel r S. ; kel r ki B.

⁷ Ka lar kaf-1  Arab 'd r : ka lar  Arab 'd r  . ; ka lar kaf-1  Arabidir. B. // **dimekd r** : demektir B.

⁸  skerme : itkerme E. ; istkerme Li.1 // **kaf , kaf-1  Arab 'd r** : kaf kaf-1  Arabidir B. ; kaf  Arab 'd r
 . // **kend   e** : kend   e Li.1 ,  . // **        ** : sekizinci S. // **iskermed   ** : itkermed    E.

[E.23a] Ve yine Münşeât'da [Ş.147a] altmış dokuzuncu mektûbda bir kimesneye naşihat bâbında buyurmuşlar ki:

Uluğlarınġ hem va'ad u te'kîdin iskermeginġ.

İzmek¹: (ایزماک) Ezmek dimekdür. Kesreyle telaffuz iderler.

İzdi²: (ایزدی) Ezdi dimekdür.

İskermek³: (ایسکارماک) Fetha-yı kaf-ı 'Arabî ile eskimek ma'nâsınadır.

İskirdi⁴: (ایسکیردی) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Köhne oldu , eskidi dimekdür ki Nevâdirü's-

Şebâb'da gelür.

Beyt: İşve-gerler daġıdın cân perdesin kör âh kim
Bu harîr iskirdi zâlim şâhlar tamğasıdın

Ve yine Maġbûbu'l-Ķulûb'da üçüncü kısımda tenbîhde gelür ki:

Beyt: Disenġ ki ta'âmınñ zâyi' [S.21a] olmaġay yidür
Ve tilesenġ libâsın'g iskirmegey keydür

İsırġa⁵: (ایسیرغا) Kulaġa takılan küpeye dirler ki Ĥayretü'l-Ebrâr'da yedinci maġâlede

gelür ki:

Beyt: Altun ısırġa ki kulaġ aġrıtur
Zer-ġal ütükdür ki ayaġ aġrıtur

İsirkep⁶: (ایسیرکاب) Esigeyüp, şaġınup.

İs⁷: (ایس) Ekseriyâ râyiġa-yı tayyibe ma'nâsına gelür. Meşelâ: Gül isi ve müşk isi ve

'anber isi denilür ve bir daġı 'aġl ma'nâsına gelür. Ferhâd-nâme'de Ferhâd içün

Şîrîn mâtem itdüġi yerde eydür.

Beyt: Uruben anca şûrişin kıldı
Ki zâf eylep isi ezip yıkıldı

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : Kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // dimekdür ki : demektir B. ; dimekdür E. // gelür : kelür B. // beyt : ø S. , Ş. // libâsınġ : libâsın A. , Ş. // iskirmekey : iskirmeke A. ; iskinmekey S.

⁵ gelür ki : kelür ki B. ; gelür S.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

İs¹: (ايس) Kōkıya dirler, bŭy ma'nāsına ve 'aķle daķı dirler ve kōķmak ma'nāsına daķı

isti'māl olunur ve jeng ve pas ma'nāsına daķı gelŭr ammā kōķı ma'nāsına Seb'a-i Seyyāre'de Dilārām yedinci rāviye ħ'āce kendŭyi [Li.1-18b] şahrāda baĝlu bulduĝı maķalde ol maķalli ħikāyet idŭp eytdi .

Beyt: Yaķşı isler tuyup dimāĝımĝa
Yŭzlerin sŭrtŭben ayaĝımĝa

Ve yine Nesā'imŭ'l-Muķabbe'de ki Menākıb-ı Evliyā'dur ve Terceme-i Nefehāt-ı Ŭns'dŭr , Mevlānā Celāle'd-dīn-i Rŭmī menķıbesinde gelŭr ki:

[E.23b] Hādımĝa sordılar kim öyde yiyĝŭlŭk nime bar mu .Hādım dipdur ki muţbaķ esbābı müheyyādur. Alar mŭnfa'il bolup dir irdi ki bŭ kŭn bu öyden fir'āvin öyi isi kiledŭr.

İslemek²: (ايسلاماك) Kōķmak ma'nāsınadur ve bir daķı sōz islemek ma'nāsına gelŭr.

İslemediĝ, sōz islemediĝ demekdŭr.

Beyt: Yŭz lāf-ı vefā özdŭn'ĝ minĝ tĭĝ-i cefā sŭrdŭnĝ
Her nice kim yalbardım ħiĉ istemediĝ barı

İslenmek³: (ايسلانماك) Kaf-ı 'Arabī ile kōķlanmak.

İslengey⁴: (ايسلانكاي) Kōķulandıĝı demek olur.

İslenŭr⁵: (ايسلانور) Kōķar demekdŭr. Nem-nāk olur ma'nāsına daķı gelŭr. İs ammā 'aķl

ma'nāsına gelen ki Ferhād u Şīrīn'de Şīrīn'in Ferhād māteminde ħālinde gelŭr ki

Beyt: Urunup anca şŭrişin ķıldı
[Ş.147b] Ki za' eylep isi ezip yıķıldı

Ve yine Lisānti't-Ṭayr'da Hŭdhŭd'ŭñ Mŭrgāb'a cevābı bābında gelŭr ki:

Beyt: Didi Hŭdhŭd kim irŭrsin mu'terif
[S.21b] Kim isiĝ bolmış ĝŭnehdin mŭnħarif

¹ kōķıya : kōķıya S. // olunur : olunur B. // gelŭr : kelŭr B. // maķalde ol : ø A. , E. , S. , Ş. // idŭp : idŭb B. // gelŭr ki : kelŭr ki B. // dir irdi kim : dir kim S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nŭshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nŭshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nŭshasında vardır.

⁵ İslenŭr : iŭlenŭr Li.1 // demekdŭr : demektir : B. // gelŭr : kelŭr B. // Şīrīn'in : Şīrīn'inĝ B. , E. // māteminde : mātemi S. // Hŭdhŭd'ŭñ : Hŭdhŭd'ŭnĝ A. , B. , E. // gelŭr ki : kelŭr ki B. ; gelŭr S. // irŭrsin : irŭrsŭn B. , E.

İs¹: (ایس) Ammā koçmak ma'nāsına gelen ki Ḥayretü'l-Ebrār'da on beşinci makâlede

mestler zemminde gelür ki:

Beyt: Sil suyn tapsa içip mül kibi
Say taşın tapsa isip gül kibi

İslep²: (ایسلاپ) Koçup dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: Tiler min islep islep gabğabinġni
Geh öpsem 'arızınġni geh lebinġni

İsledi ve isti³: (ایستی و ایسلادی) Koçdı dimekdür.

İstim⁴: (ایستیم) Koçdum dimekdür.

İstüray⁵: (ایستورآی) Koçudın dimekdür.

İsledi⁶: (ایسلادی) Bir dağı söz isledi, söz tutdı dimekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Yüz lāf-ı vefā özdün minġ [Li.1-19a] tığ-i cefā sürdünġ
[E.24a] Her niçe ki yalbardım hîç islemedinġ barı

[A.12b] Ve yine Tārîḫ-i Enbiyā'da Hüd 'Aleyhi's-Selām 'Ad kavmini islāma da'vet itdügi maḥalde gelür ki:

Hüd 'Aleyhi's-Selām ilik yıl alarnı imānga da'vet kıldı. Alar gaḫlet ve cebbārılıġdın islemediler.

İslanmak⁷: (ایسلانماق) Kaf ile işlanmak dimekdür. Şad'ı sin ile telaffuz iderler.

İslanqanı⁸: (ایسلانقانی) İşlandığı demek olur.

¹ İs : ø S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S.

² koçup : koçub B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. , Ş. // tiler min : tiler A. , E. , Li.1 ; til Ş. ; bilirem S. // gabğabinġni : gabğabiñni i.1 , S. // 'arızınġni : 'arızıñni A. , S. , // lebinġni : lebiñni A. , S. , Ş.

³ dimekdür : demekdir B.

⁴ dimekdür : demekdir B.

⁵ İstüray : ø B. , S. // koçudın : koçudayın Ş.

⁶ bir dağı : bu dağı S. , Ş. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki E. , S. // özdünġ : ördünġ E. , S. // islemedinġ : istemedinġ B. , E. , Ş. // niçe ki : niçe kim A. , E. // 'Ad : Aaad B. // ilik yıl : ilik yıl Ş.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

İsmek¹: (ایسماک) Yıl esmekdür. Hemziniñ kesresiyle telaffuz iderler. Mâzisinde isti

dinilür. Esdi dimekdür.

Beyt: İsti meger hâzân yili kim ham olup vedâ^c üçün
Vâkı^câ firâk irtür sünbül ü yâsemin ara

Isıg ve ısıq²: (ایسیق و اسیغ) Issı dimekdür. Germ ma'nāsına ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da

yedinci makāle āhirinde gelür.

Beyt: Yaz tapa almay çü ısıgdın penāh
Sāye içün köprük anğa h'āb-gāh

Isıttı³: (ایستتی) Teşdîd-i ta'yla ısıtma tutdı dimekdür ve kızdırdı , ıssı eyledi dimekdür.

Isıtқан⁴: (ایستیқан) Isıtma tutan kişiye dirler ki Fevârdü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Lebi hem örtedi cānım hem acıg [S.22b] söz didi ya'nî
Çüçüklikdin ısıtқаnğa acıg şerbet irtür nāfi^c

“Isıtаnğa” “ısıtma tutana” dimekdür.

⁵Isıtmağ dağı dirler. Isıtma manāsına.

Beyt: Isıtmağ çü şerâret zâhir eyler
Beden evvel hâreket zâhir eyler

[Ş.150a] Isıtқalı⁶: (ایستیқالی) Isıtma tutalı dimekdür ve ısıtma tutmağ içün dimekdür.

Isıtmış⁷: (ایستیmiş) Isıtma tutmuş dimekdür.

Isıttım⁸: (ایستیتم) Isıtma tutdı dimekdür ki Sultān Ḥüseyn eş'ârında gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki S. // ma'nāsına ki : ma'nāsına S. // gelür : kelür B. // yaz tapa almay : baz tapa almay A. ; yaz ya almay S. , Ş.

³ Isıttı : Ø Ş. // tutdı : dutdı Li.1 , S. // dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde Ş. nüshasında yoktur. // ısıтқан : ısıтған B. // tutan : dutan S. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. // lebi : bi B. // acıg : açıg S. // ısıтқаnğa : ısıтғанға B. // tutana : dutana Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. ; dirler Li.1 , S.

⁵ Bu açıklama ve sonra gelen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Isıtқalı : ısıтғalı B. // tutalı : dutalı Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. // tutmağ : dutmağ B. , Li.1 , S.

⁷ tutmış : dutmış B. , Li.1 , S. // dimekdür : demektir B.

⁸ ısıtma : ben ısıtma E. // tutdu : dutdı B. , S. // dimekdür : demektir B. // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // gelür : kelür B. // Şām-ı hicrāndın : sam-ı hicrāndın B.

Beyt: Şām-ı hicrāndın kutulğunca ısıttım mihr dik
Eşk silin ağızıp titrep ʿizār-ı zerd ile

İsırğanmak¹: (ایسیرغانماق) Bir kişiniñ hayādan yüzi kızarup derlemege [E.24b] dirler

ki muṭlaḳ utanmağa kızardı dirler ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfī’de Nevruz Bülbül’i
hücre sine alup varduğı maḥalde gelür ki:

Beyt : Alıp kıldı anı öz mesnediğa
İsırğandurdu luṭf-i bī-ḥaddiğa

“İsırğandurdu” “utandırdı” dimekdür ve ısındırdı ve yaşıdırdı m’nāsına daḥı
gelür.

İsti²: (ایستی) Yel esdi dimekdür.

İstürey³: (ایستورای) Yel esdüreyin dimekdür.

İstürgüsi⁴: (ایستورکوسی) Esecek dimekdür.

Beyt: Şubḥ çün isti şabā içkil ḳadeḥ kim bolmağanḡ
Sin ü köp istürgüsi bu bāḡdur andın şahā

İsgey⁵: (ایسکای) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Ese dimekdür, [Li.1-19b] ya’nī yel ese
dimekdür ki bir terci’de gelür.

Beyt: Hüşüşā kim fenā deştidin isgey
O şol tofraḡ eṭrāfiğa sarsar

İsgen⁶: (ایسکان) Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür. Esen dimekdür, ya’nī esen yel ki Mecnün u

Leylī’de Leylī mektebden gül-istāna geldügi maḥalde bir ser-sühande gelür ki:

¹ kızarup : kızarıb B. // dirler ki : derler ki B. // Bülbül’i : Bülbül’e Li.1 // gelür ki : kelür ki B. // mesnediğa : mesnede B. // ḥaddiğa : ḥaddige B. // “İsırğandurdu” “utandırdı” dimekdür ø Ş.

² dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esar Efendi nüshasında vardır.

⁵ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // Ese dimekdür : ese Ş. ; ese demektir B. // yel ese dimekdür : yel dimekdür A. ; yel ese demektir B. // terci’de : terci’-i bendde A. // gelür : kelür B. // sarsar : şarşar A. , S. , Ş.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // Esen dimekdür , ya’nī : ø Li.1 // dimekdür : demektir B. // esen yel : esen yele B. // esen yel ki : esen yel dimekdür ki A. , Li.1 // geldügi : keldüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // nefes nefes : nefes B. , Li.1

Bahār ferrāşı nefes nefes isgen nesimler. Bolma ki bile lāle çırāğın [S.22b]
yarutķanda.

İstep¹: (ایستاب) İsteyüp demek olur.

Beyt: İstep ol bütñi ħired bilide zünnārın körünğ
Bir kelābe ib bile Yūsuf ħaridārın körünğ

İsteli²: (ایستالی) İsteyelim dimekdür.

İstegeli³: (ایستاکالی) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. İsteyeli ve istemek içün ve isteyelim
dimekdür.

İstegen⁴: (ایستاکان) İsteyen dimekdür.

İstey⁵: (ایستای) İster ve isteyeyin dimekdür.

İsteydür⁶: (ایستای دور) İsteyü ħurur dimekdür ki Bedāyi’ü’l-Vasaf’da gelür ki:

Beyt: Bu nev’i isteydür imdi rey-y-i ‘ālī
Ki kılķay fikretinğ divān ħayāli

İsküci⁷: (ایسکوجی) Esici dimekdür .

İsramak⁸: (ایسراماق) Şaklamak, ħırasat ve ħimayet ma’nāsına.

Beyt: Ol aynınğ ħurrem-i ħüsnin ħazāndın ısırgıl Yārab
Gül ü şimşādın asıp zamāndın ısırgıl Yārab

İsuran ve ısurğan⁹: (ایسورغان و ایسوران) Yemek yiyen m’nāsınadır. Maĥzen-i Mür

Ĥaydar’da dördinci maķālede gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² İsteli : isleli B. // dimekdür : demektir B.

³ İstegeli : istegey S. // Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ İster : isterim Li.1 // dimekdür : demektir B.

⁶ İsteyü ħurur : isteyudurur B. ; isteyi durur Li.1 , S. // dimekdür ki : demektir ki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // kılķay : kılğay A. , Ş. ; kılğan S. // ħay āli : cefāli Li.1 ; ħāli Ş.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. ; ma’nāsınadır ki E. // Ĥaydar’da : Ĥaydar’de B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // kısar : kısa E.

Beyt: [Ş.150b] Her ki nitük yıgđı anıñg dik kıoyar
[E.25a] Artuğ ısırgan kıusar itler toyar

Israğan¹: (ایسر اغان) Şaklıanan dimek olur.

Beyt: Yaşurun derdimni zāhir kıldı efğan ‘ākıbet
Israğan zārımnı yaydı seyl-i müjgān ‘ākıbet

İsnemek²: (ایسنماک) Esnemek dimekdür. Kesreyle telaffuz olunur.

Isırganmak³: (ایسیرغانماق) Utanup kızarmak ma‘nāsınadır. Ta‘dīyesinde

ısingandurmak dinilür. Utandırmak ma‘nāsına. Neteki Luţfī’niñ Gül ü
Nevrüz’unda Nevrüz Bülbül’i odasına iletdügi yirde eydür.

Beyt: Alıp gitti anı öz mesnediğa
Isırgandurdı luţf-i bī-ħaddiğa

İsa ve ise⁴: (ایسه و ایسا) Ekşer bir lafzla dağı isti‘māl olunur: Yok irse, bar irse; yoğsa,

varsa dimek gibi ki ‘Ubeyd Ĥan eş‘ārında gelür.

Beyt: Mihri yok dip niçe biz andın şikāyet eyleli
[A.13a] Bizge yokdur yok ise mihri anıñg bar özgeke

İsnedi⁵: (ایسنادی) Uykusı geldi, esnedi dimekdür.

İş⁶: (ایش) Eşe ve yoldaş a dirler, akrān ve emşāl ma‘nāsına ve iki kıalbin birbirine

irtibātına dirler ve iki ipiñ uçların birbirine bağlamak ma‘nāsına Ğarāibü’ş-
Şıgar’da bir şi‘rde gelür.

Beyt: Bili tarı hicridin cismim bolupdur tar dik
Ey felek rahm it bu iki rişteni birbirge iş

Ve yine bir tercī‘de gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Ekşer : ekşeri B. // lafzla : lafızla B. // olunur : olunur B. // gibi ki : kibi B. ; gibi S. // gelür : kelür B. // mihri yok dip : mihri dip A.

⁵ geldi : keldi B. // dimekdür : demekdir B.

⁶ Eşe ve yoldaş : eş ve yoldaş A. , E. , Li.1 , Ş. ; İş ve yoldaş B. // dirler : derler B. // irtibātına : irtibātına : Li.1 , S. , Ş. // ipiñ : ipin B. // bir şi‘rde : bir şi‘rde B. // bir beytde S. // rişteni : reşteni B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // işip : işup S.

Beyt: [Li.1-20a] Şürâhını but eyleben ağzınıñ...

Kılıdın ışıp bilge zünnâr hem

[S.23a] “Işıp” didügi “bağlayup” dimekdür.

İşilgen¹: (ایشیلگان) Kaf , kaf-1 ‘Acemî’dür. Birbirine bağlayan dimekdür ki Ferhâd u

Şîrîn’de Ferhâd vaşfında gelür.

Beyt: İşilgen riştesi tâb-ı vefâdın
Tişilgen bağı hakkāk-ı kazâdın

İşenme²: (ایشانمه) Bu dağı bu ma’nâyadur ki Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da bir tenbîhde gelür ki

Ḥatunga koşanma vü hayrga işenme.

[E.25b] İşlegen³: (ایشلگان) İş işleyen ve birbirine koşulan ma’nâsınadur.

İş⁴: (ایش) Bir dağı cenge dirler ki Ḥayretü’l-Ebrâr’da pâdişâhın atı vaşfında gelür ki:

Beyt: İş küni bu raḥş üze cevân urup
Yüz tümen âdâ çirikin sindirüp

Ve yine Ğarâibü’ş-Şıgar’da gelür ki:

Beyt: Gam tapar hicriñde eşkim içre köñglüm pâresin
İş küni tapkan kibi il gâyibin kanlar ara

İş⁵: (ایش) İmâle ile telaffuz olındığı taḳdîrde işmek lafzından emrdür. Bük demek olur.

Beyt: Bili tarı hicridin cismim bolupdur tar dik
Ey felek raḥm it bu iki rişteni birbirige iş

İşmek⁶: (ایشمک) Bükme ma’nâsınadur. Ferhâd-nâme’de Ferhâd tıfl iken anda ‘ışk

emârâtı zuḥûra geldügi aḥvâl zikrinde bu beytde işilgen ‘ibâreti bükülen demek ma’nâsınadur.

¹ Kaf , kaf-1 ‘Acemî’dür : kaf kaf-1 ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // bağlayan : bağlanan Li.1 , S. , Ş. // dimekdür ki : demektir ki B. // gelür : kelür B. // riştesi : reştesi B.

² ma’nâyadur : ma’nâyadır B. // gelür : kelür B. // hayrga : hayırğa B.

³ koşulan : kuşanan E. ; koşılan Ş. // ma’nâsınadur : ma’nâsınadır B.

⁴ dirler : derler B. // gelür ki : kelür ki B. // küni : günü B. // sindirüp : sindürüb B. ; sindürüp Li.1 , S. // tapkan : Ø Li.1 , S. ; tabkan Ş.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: İşilgen riştesi táb-ı vefâdın
Tişilgen bağrı ĥakkâk-ı ĥazâdın

İřnamak¹: (ایشناماق) İşilmak, ziyâ virmek ma'nâsına.

İdiş ve ıdıř²: (ایدش-ایدش) Eyleyiş dimekdür, fi'l ma'nâsına ammâ mutlak zarfa dirler

ki Bedâyi'ü'l- Vasat'da gelür.

Beyt: [Ş.151a] Sâķiyâ Ćinî idiř birle tekellüf ĥılma kim
Bî- tekellüflerğa ĥôřraqdur şürâhidin sebû

Ve yine Sedd-i İşkenderî'de Dârâ İşkender'e güncüd gönderüp kendü leřkerinġ
iş'âr itdüġi maĥalde gelür ki:

Beyt: Yana bir idiş güncüd bî-hesâb
Birip anda hem ĥıldı sözler ĥıřâb

İřnar³: (ایشنار) Şu'le virici nesneye dirler ve bahâr gicelerinde uçan yıldız ĥurdına dirler

ki Fârisî'de aña kerm-i şeb-tâb dirler. Nevâdirü'ş-Şebâb'da gelür ki :

[S.23b] Beyt: Sin ki yoksın mâh-rûlar cilve eyler velî
Kice işnar ĥurt közi mihr çıkķaç bilküdü

Ve yine Münşeât'da altmış toķuzuncı mektûbda nevmidlik [Li.1- 20b] beyânında
gelür ki:

Kice işnar ĥurtınġ tîre peykerin cehd bile ĥûřşîd-i raĥşân yasar min.

Ve yine muķaţţâ'âtta [E.26a] bir kış'âda gelür ki:

Beyt: Ol cebîn kim közge altun yanlıġ işnar ĥıl'atı
Köpreki bil kim necâset üzedür ârâm anġa

Ve yine Lisânü't-Ṭayr'da gelür ki:

Beyt: Uķkun oldı 'azim-i çerĥ-i zebûn
Ķaldı ĥazurât üze işnar cebîn

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² İdiş : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektür B. // fi'l : fi'il B. // dirler : derler B. // gelür :
kelür B. // Ćinî : Cinî B. , E. , Ş. // gönderüp : könderüb B. // itdüġi : etdüġi B. // gelür ki : kelür
B. ; gelür ki A. , S.

³ İşnar : işnar B. // virici : verici B. // dirler : derler B. // gicelerinde : kicelerinde B. // yıldız :
yılduz B. , E. // gelür ki : kelür ki B. // ĥurt : ĥurd S. // bilküdü : bilkürür B. // Münşeât'da :
Münşâât'da B. // toķuzuncı : toķuzuncı B. // nevmidik beyânında ø Ş. // ĥurtınġ : ĥurdınġ S. //
tîre : tin S. // bir kış'âda : ø S. // gelür ki : kelür ki B. // Beyt : Kış'a A. // yanlıġ : yanlıġ B. //
üzedür : üzredür S. // oldı : oldım Ş.

İşnaban¹: (ایشنابان) İşnaban 'ibāreti ya'nī ışılyuban dimekdür.

Beyt: Her eşheb ki kökke bakıp kişnaban.
Kıyaş eşhebi tanı dik işnaban

İşek²: (ایشاك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Eşek dimekdür, har ma'nāsına ki Ferhād u Şîrîn
hâtimesinde [A.13b] gelür.

Beyt: Denîlerge birev kim zer-feşârdur
İşek alnığa tökmek zağfirândur

İmiş dük sin³: (یمیشدوکسین) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. İmişsin sen dimekdür. Bedāyî'ü'l-

Vasa'at'da gelür ki:

Beyt: Könğül alurda 'aceb dil-rübā imiş dük sin
Ni dil-rübā ki belā-yı Hudā imiş dük sin

Ve ba'zı maħalde āyibāne filānmiş demek ma'nāsına dağı gelür ki Ferhād u
Şîrîn'de Husrev Ferhād'ı tutıcağ Mehîr Bānū'ya gāyibāne Ferhād'ın sağlığı
haberini getürdüğü maħalde [Ş.151b] gelür ki:

Beyt: Munğa tikrüge hālā sağ imiş dük
Yiri ki deşt ü gāhi tağ imiş dük

İşer⁴: (ایشار) Yeri eşer ve qazar dimekdür ki Ferhād u Şîrîn'de Ferhād'ın şu yolu

qazduğı [S.24a] maħalde gelür ki:

Beyt: Tapıp 'ql irtifā'nınğ şumārı
İki minğ qarı her birinğ işeri

Eşilmiş ve kazılmış dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabî'dür B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür :
kelür B. // zer-feşârdur : zereşârdur B. // alnığa : alyığa B. ; altığa S. // zağfirândur : zağfirân S.

³ Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür : Kaf kaf-ı 'Arabî'dür B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // imişsin sen : imişsen sen S. //
dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki Li.1, S. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1, S. // tutıcağ :
düticağ Li.1 // tikrüge : tikuvge B.

⁴ yeri : yer B. , Li.1 // dimekdür : demektir B. // Ferhād'ın : Ferhād'un B. ; Ferhād E. // qazduğı :
qazdığı B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // tapıp : tapıp B. // birinğ : biriniñ S.

[E.26b] İšten¹: (ایشتن) Diz tonına dirler ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da ikinci maḳāle

ḥikāyesinde ol bir qarı şatduğı bez vaşında gelür ki:

Beyt: Köñglek ü iştenğa çü lāyık digül
Her ni bahā birle muvāfıx digül

İşitküci²: (ایشبتکوجی) İşidici dimekdür. Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür.

[Li.1-21a] İşitmeli³: (ایشیمالی) İşitmeyelüm dimekdür ki Tārîḥ-i Enbiyā'da Ḥazret_i

Nūḥ Şalavātu'llahu 'Aleyh küffarı da'vet itdükleri maḥalde bir terkîbde gelür.

Ol da'vet sözün itse işitmeli dip kulağların tutar irdiler.

İşik⁴: (ایشیک) Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür. Kapuya dirler ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Her işikdin 'azm kılsam gūyîga bağığ durur
Başım ü ol āsitāndur tā açılğay bir işik

Ve yine Münşeāt'da onıncı mektûbda gelür ki:

Bu devletlîğ işik āsitānesiğa tofrağ dik tüşüp irdim.

Ve yine Tārîḥ-i Mülûk'da Hūşenk Şāh vaşında gelür ki:

Ve dip durlar kim yığacdın tahta ol kisip öylerge işik ol yasadı.

⁵Beyt: Çaklık köksüm işiktür cism öyi bulıtı'l-ḥüzn
Ol işikniñg halkasıdur na'ı ü gül münici tüken

İgen⁶: (ایگان) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Ekşer bir lafzla daḥı isti'māl olunur ki filān igen,

filān iken ve filān idügi dimekdür ki Ḥamsetü'l-Müteḥayyirin'de Mevlānā Cāmī
vaşında bu terkîbde gelür ki:

¹ tonına : donına B. , Li.1 , S. // dirler : derler B. // bez : biz Ş. // gelür ki : kelür ki B. // iştenğa : iştenge B. ; iştenğa E.

² dimekdür : demektir B. // Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. // kaf 'Arabî'dür Ş.

³ işitmeyelüm : işitmeyelim B. , S. , Ş. // dimekdür ki : demektir ki B. // Şalavātu'llahu 'Aleyh : 'Aleyhi's-Selām : S. // itdükleri : etdükleri B. // terkîbde : terkîb A. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. // ol : evvel B. , Li.1 , S. // irdiler : irdi Li.1

⁴ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // devletlîğ : devletlig B. // āsitānesiğa : āsitānesige B. // öylerge : oylarğa B. ; oylarke E.

⁵ Bu beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // olunur ki : olunur ki B. ; olunur Ş. // bu terkîbde ø A. , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // Leylî vü Mecnun'da : Mecnûn u

Alar kiçik yaşlıg **igende** [E.27a] hem alardın mufriṭ fehm [S.24b] ü ṭab'ı āṣārı zāhir bolur irmiş.

Ve yine **Leylī vü Mecnūn**'da gelür.

Beyt: **Mecnūn** atası **igen** ni bildi
[Ş152a] Āh urdı vü alyıga yıkıldı

Atası idügni bildi dimekdür.

Ve yine **Nevâdirü's-Şebâb**'da gelür.

Beyt: Meger ki mescid **igendür** ki boldı büt-ḥāne
Yüzünüñ ki ki qaşdın turıdadur mihrâb

İgin¹: (ایگن) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Arqa ma'nâsınadur ki **Mecnūn** u **Leylī**'de **Leylī** ol

gice ḥaydan ṭaşra **Mecnūn**'la mülākāt olup bî-ḥūd oldılar daye varup **Leylī** götürüp gitdügi maḥalde gelür.

[A.14a]Beyt: İginige koyup birini ḥālī
Āndaq ki quyaşnı çerḫ-i zālī

İkenni²: (ایکانی) İkenni lafzı ideñni dimek, ya'nī filān idenġni.

İkmek³: (ایکماک) Kaf-ı 'Arabî ile ekmek, zirā'at ma'nâsına ve kaf-ı 'Acemî ile egmek,

ya'nī egri eylemek ve bir yana māyil kılmak, muzārî'nde iger dinilür. Kaf-ı 'Arabî ile zirā'at ider ve kaf-ı 'Acemî ile bir cānibe māyil ve egri kıılır dimek ma'nâsına.

İkin⁴: (ایکین) Kaf, kaf-ı [Li.1-21b] 'Arabî'dür. Ekser bir lafzla da isti'māl olunur ki bu

irdi ikin gibi, bu mu idi ki dimekdür ki **Ġarāibü's-Şığar**'da gelür.

Beyt: Sebeb bu irdi **ikin** ḥilkatidin Ādem'niñ
Ki bolğay anğa siniñg dik ḥuceste ferzendi

Leylī'de Ş. // alyıga : alyıka B. // Atasıdimekdür. : ø B. , Li.1 , S. , Ş. // igendür ki : igen dur ki B. ; igendür Ş. // büt-ḥāne : but-ḥāne B.

¹ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // gice : kice B. // ḥaydan : ḥayden B. // oldılar : olup S. // götürüp : kötürüb B. // gitdügi : kitdügi B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // Beytin birinci mısraı Ş. nüshasında yoktur. // quyaşnı : qoyaşnı B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // lafzla : lafızla B. // olunur ki : olunur ki B. ; olunur Ş. // gibi : kibi B. // dimekdür ki : demekdir ki B. // gelür : kelür B. Ādemniñ : Ādemniñ A. , Li.1 , S. , Ş. // siniñg : sebebniñ B. ; siniñ S. // dik : tek S. // ferzendi : firzendi B. // ḥikāyesinde : ḥikāyesinde gelür S. // itdügi : etdügi B. // ta'abınğga : tabanınga A. ; ta'bınıñga S. , Ş.

Ve yine Ḥayretü'l-Ebrār'da evvelki maḳāle ḥikāyesinde Bāyezīd-i Bisṭāmī
Ḥazretlerinden bir mürid melāmetlerin sū'āl itdüğü maḥalde gelür ki:

Beyt: Könglünge ni işdin ikin bu ta'ab
Bu ta'abınğa ni iş irkin sebeb

İkin¹: (ايكين) Yine kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Ekin ,ya'nī mezra'a ma'nāsına gelür ki

Garāibü'ş-Şığar'da gelür.

Beyt: [E.27b] Ḥaṭṭıng baş çikkeli ḥāling körünmes
Kökerdi çün ikin kem boldı dāne

Ve yine Ḥayretü'l-Ebrār'da ikinci ḥayretde şıfat-ı şebde gelür .

Beyt: [S.25a] Perde ki oldı ikin içre kerek
Uçtı açıp perdelerin şeb-perek

İkin²: (ايكين) Ve yine kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. İkinin dimekdür ki Garāibü'ş-Şığar'da gelür.

Beyt: Ey köngül köydür ṭama' toḥmın temennā mezra'ın
Bu ikin niçün ki her kız eylemes dānā pesend

İkti³: (ايكتي) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Ekin ekti ma'nāsınadur ki Mecnūn u Leylī'de Leylī

tenhā ağladuğı maḥalde gelür ki:

Beyt: İkti saçıban sirişk-i enbūh
[Ş.152b] Ten mezra'ı içre toḥm-ı endūh

İkgen⁴: (ايكگان) Kaf-ı evvel 'Arabī ve kaf-ı şānī 'Acemī'dür. Ekin eken dimekdür ki:

Münşeāt'da sekizinci mektübda gelür.

'Ādili ki anıñ 'ahidlğ şeceresiğa murād şemeresin birdi tā ol şecereni ikgen kişi
bu şemereni bitirdi.

¹ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür: kaf kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // gelür ki : kelür ki B. // gelür :
kelür B. ; gelür ki A. , Li.1 , Ş. // kem : kim B.

² kaf , kaf-ı 'Arabī'dür: kaf kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // ikisin : ikin S. // dimekdür :
demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // kez : kız A. , Li.1 , S. , Ş.

³ kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadur : B.
// gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // ikti : iki B. // mezra'ı : meza'ı B.

⁴ 'Acemī'dür : 'Acemīdir B. // ekin : igin B. // eken : igen B. // Münşeāt : Münşaāt B. // gelür :
kelür B. // 'Ādili ki anıñ : 'ādiliniñ B. , Li.1 ; 'Adliniñ S. // 'ahidlğ : 'ahidlğ B. // şeceresiğa :
şeceresige B.

İkelesi¹: (ایکالاسی) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. İkisi bile dimekdür ki Bedāyi’ü’l-Vasat’da

Süheyl vaşfinda gelür, Türkî vü Fārisî şi‘r dimege kudreti beyânında.

[Li.1-22a] Hāliyā ikelesi elfāz-ı nazmığa kâbil belki divân tekmilîğa mâil bolğay.

İkevlesi²: (ایکاولاسی) Vav ile bu dağı cāyızdır. İki bile demek ma’nāsına.

Beyt: Ey cefācu bir vefā kıl kim ikevlen bolğa biz
Min cefā çıkmekidin ve sin vefālıkdın halāş

İkevle ve ikevlen³: (ایکاولان و ایکاولا) Yine kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bu dağı ikisi bile

dimekdür ki Ferhād u Şīrīn’de Ferhād’a kaşr yapduklarında қaran-ı seng tıraşla māni‘ [E.28a] naķķaş vaşfinda gelür ki:

Beyt: Hıtā milkide irdi iki üstād
İkevlen tev-emānlıķ birle hem-zād

İkek⁴: (ایکاک) Kaflar ‘Arabî’dür. Demür kesicek ige ki Fārisî’de aña sūhān dirler.

Beyt: Ta‘aşşuқumdın irik pendler halāş itmes
Bu pendni kise almas kişi ikekler ile

İkelemiz⁵: (ایکالامین) Yine kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. İkimiz bile dimekdür ki Mecnūn’a atası

ve anası hālinde eyitdi.

Beyt: Min beyle ve ol za‘ıfe bile
Kil ikelemizge çāre eyle

Ve yine Hāmsetü’l-Mütehayyirīn’de Divān-ı Cāmī muķābelesinde birer ikirer ‘ibāreti [S.25b] gelür ki birer ve ikişer dimekdür.

¹ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // şi‘r : şi‘ir B. // tekmilîğa : tekmilge B. ; tekmilğa Li.1 , S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. Kaf ‘Arabî’dür S. // dimekdür : demektir B. // yapduklarında : yapduqları hinde B. , Li.1 , S. // tıraşla : tıraş ile Ş. // māni‘ : mānī S. ,Ş. // gelür ki : kelür B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. // kaf ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // eyitdi : ø Li.1 ; gelür B. , S. // beyle : bile S.

İkegü¹: (ایکاو) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şânî kaf-ı ‘Acemî’dür. İkisi bile dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı Lutfî’de Gurbet’de Gül ile Nevruz hâli beyânında gelür ki:

Beyt: İkegü bir biri vaşlın kılıp kut
Yaraşda yandaşp çün dürr ü yâkut

[A.14b] İkev²: (ایکو) Bu dağı ikisi bile dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn’de Melik-ârâ

Ferhâd’ın Yunan zemîne gitmek istediğin Hâkân’a didügi maḥalde gelür ki:

Beyt: İkev ol miḥnet-i enbüh birle
Besi yığlaştılar endüh birle

İkevge³: (ایکوکا) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şânî kaf-ı ‘Arabî’dür. İkimize ve ikisine dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn’de Ferhâd Ehrimen kaşında [Ş.153a] bulduğı hazîneyi Hâkân’la Melik-ârâ’ya teslim itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Hâzâyinni ikevge kıldı teslim
[E.28b] Kılıp hâtem ḥadîsin dağı tefhîm

İke⁴: (ایکا) Eye gibi şâhib ma’nâsınadır.

İkelen⁵: (ایکالان) İkelen didügi temellük ve zabt idin dimekdür.

Beyt:

İgeledi⁶: (ایکالادی) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. İye ma’nâsınadır ki şâhib dimekdür, ya’nî

şâhib olup zabt eyledi ve taşarruf itdi dimekdür ki Mecâlisü’n-Nefâ’is’de ikinci meclisde Şâh-ı Bedeḥşân vaşfında gelür ki:

¹ kaf-ı ‘Arabî: ‘Arabî S. , Ş. // kaf-ı şânî: şânî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür: kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. ,Ş. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B. // yaraşda: baydaşda S.

² dimekdür: demektir B. // Melik-ârâ: ø Ş. // Ferhâd’ın: Ferhâd’ın B. // Yunan zemîne: Yunan-ı zemîne B. // gelür ki: kelür ki B.

³ kaf-ı ‘Arabî: kaf-ı ‘Arabî’dür A. , Li.1 ; ‘Arabî S. , Ş. // kaf-ı şânî: şânî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür: kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. , Ş. // dimekdür ki: demektir B. // Hâkân’la: Hâkân ile Ş. // itdügi: etdügi B. // gelür ki: kelür ki B. ; gelür S.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır. Beyt yazılmış ama tanık verilmemiş.

⁶ Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür: kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // ma’nâsınadır: ma’nâsınadır B. // dimekdür: demektir B. // şâhib olup: şâhib olub B. ; şâhibi olup A. ,Ş. // zabt eyledi ve taşarruf itdi: zabt ve taşarruf eyledi Ş. // itdi: etdi B. // gelür ki: kelür ki B. ; gelür kim Ş. // ve mülklerin:

Sultān Ebū Saʿīd Mīrzā [Li.1-22b] alarını müsteʿşil kıldı ve mülklerin igeledi.

Ve yine Sebʿa-i Seyyāre'de ikinci hikâyede zeyd Zehhāb Deyr ehline eytdi.

Beyt: Barıban ol nuḳūdın igeley
Yana Lāt u Menāt sarı kiley

“İgeley” didüğü “şāhibi olayın , zabt ideyin” dimekdür.

İgesi¹: (ایکاسی) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Şāhibi dimekdür ki Bedāyi‘ü'l-Vasat’da [S.26a] gelür.

Beyt: Kiterdi ‘aqlını ışkınıḡ şehi kilip yiridin
Vaṭanga çün igesi kildi ol celā kıldı

İger²: (ایگان) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Eyer dimekdür, zeyn mʿnāsına ki Sedd-i

İskenderī’de Hāḡan’ın İskender’e virdüğü pīş-keş atları vaşfinda gelür ki:

Beyt: Hem altun iger daḡı altun licām
Hem altun taḡa daḡı altun sitām

Ve yine Tevārīḡ-i Mülūk’da Hūşenk Şāh vaşfinda gelür ki:

Ve atḡa iger ol yasadı.

İgergüci³: (ایکاروجی) Kaflar, kaf-ı ‘Acemī’dür. Dönüci ve döndürtüci [E.29a] dimekdür

ki Mecnūn u Leylī’de ceng vaşfinda gelür ki:

Beyt: Deşt üze igergüci heyūnlar
Aşup da eyle kim koyunlar

İnḡerenmak⁴: (اینکرانماق) Kaf, ‘Acemī’dür ve nun resmīdür. Eylemek maʿnāsınadır.

mülklerin B. , E. // Zehhāb : Zehāb B. // eytdi : itdi B. // barıban : bariyan A. , B. , E. , Li.1 // kiley : kiledi E. // “İgeley” didüğü dimekdür ø Ş. // zabt ideyin : zabtedeyin B.

¹ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // şāhibi : yine şāhibi Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // kilip : kilib B. ; kiyip S. // yiridin . biridin S. // kildi ol celā : kildi celā A. , E.

² Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // hāḡanın : hāḡanın B. ; hāḡanınḡ A. // İskender’e ø A. , E. // atları : anları S. // gelür ki : kelür ki B. // taḡa : ø A. , Li.1 , // yasadı : yatsadı A.

³ Kaflar , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaflar ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // üze : üzre B. , Li.1 , S. , Ş. // igergüci : igürgici B. , E. // heyūnlar : hayvānlar B. , Li.1

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: İçimde yüz başak ey gül ni 'ayb inğerensem
Alsam tapar tabanığa birev ki hā barur

İgirmek¹: (ایکیرماک) Kaf-1 evvel kaf-1 'Acemī ve kaf-1 s̄anī kaf-1 'Arabī'dür. Dönmek

ma'nāsınadur ki Ferhād u Şīrīn'de Ferhād'ın atı vaşfında gelür ki:

Beyt: Harāmī urge çıkmakda tütün dik
İgirmek vakti deşt üzre koyun dik

İgirmek²: (ایکیرماک) Bu dağı hemīn [Ş.153b] bu ma'nāyadur ki Vakfiyye'de at vaşfında

gelür ki:

Beyt: İgirmekde yok çerh-i devvār dik
Ki her nokta-i devride perkār dik

İgrim ve igrik³: (ایکریک-ایکیریم) Kaf-1 evvel kaf-1 'Acemī ve kaf-1 s̄anī kaf-1 'Arabī'dür.

[Li.1-23a] Şuyuñ döne döne aқdugına dirler ki Ferhād u Şīrīn'de Ferhād'ın atı
vaşfında gelür ki:

Beyt: Hem ıldamlıkda şarşar dik revāne
Hem aylanmakda igrimdin nişāne

Ve yine girdāb ma'nāsınadur ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: [A.15a] 'Işk bahrı igrikige tüşmemiş min çıkka dik
'Işk ol [S.26b] deryāda kıldı esrū ser-gerdān mini

Ve yine Lisānū't-Ṭayr'da tevḥīdde gelür.

Beyt: Çün kolunrı deşt ara aylandurup
Sevdā igrimni dağı tolgandurup

İgri⁴: (ایگری) Kaf, kaf-1 'Acemī'dür. Egri [E.29b] dimekdür.

¹ Kaf-1 'Acemī: 'Acemī B., S., Ş. // kaf-1 s̄anī: s̄anī Ş. // kaf-1 'Arabī'dür: 'Arabīdir B.; 'Arabī'dür B. S., Ş. // ma'nāsınadur: ma'nāsınadır B.; ma'nāsına Ş. // Ferhād'ın: Ferhād'ın B. // gelür ki: kelür ki B. // urge: urga B.

² igirmek: igernek A., Li.1, S., Ş. // hemīn: hemān Ş. // ma'nāyadur manāyadır B. // gelür: kelür B. // perkār: bir kār Li.1

³ igrik: igirmek S. // kaf-1 'Acemī: 'Acemī B., S., Ş. // kaf-1 s̄anī: s̄anī Ş. // kaf-1 'Arabī'dür: 'Arabīdir B.; 'Arabī'dür S., Ş. // şuyuñ: şuyun B. // dirler: derler B. // gelür ki: kelür B.; gelür S. // şarşar dik: şarşar B. // igrimdin: igrindin B. // gelür: kelür B. // gelür ki S. // 'ışk: 'aşk B. // çıkka: çıkku Li.1, S., Ş. // deryāda: diyārda Ş. // mini ø A.; meni B. // aylandurup: aylandurub B. // tolgandurup: tolgandurub B.

⁴ kaf, kaf-1 'Acemī'dür: kaf kaf-1 'Acemīdir B.; kaf 'Acemī'dür Ş. // dimekdür: demektir B.

İgîrür¹: (ایکیرور) Döner dimekdür ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'de gelür.

Beyt²: Çerḥ zulmıda ki bağrumnı kırıp yığlar min
İgîrür min çerḥ kibi inckirip yığlar min

İgek³: (ایکاک) Kaf-1 evvel kaf-1 'Acemî ve kaf-1 şânî kaf-1 'Arabî'dür. Demür kesecek

egeye dirler, sîhân ma'nāsına ki Fevāidü'l-Kîber'de gelür.

Beyt: Teşavvukdın irik bendler ḥalāş itmiş
Bu bendni kise almas kişi iğekler ile

İkec⁴: (ایکاج) Kaf, kaf-1 'Arabî'dür. Ekşer bir lafzla daḥı isti'māl olunur; filân ikec, filân

iken dimekdür ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da söz ta'rîfinde şu'ara-yı qadîm vaşında gelür.

Beyt: Ya buluban barçası 'azm ittiler
Bezmge min yitmes ikec yittiler

Burada yetişmedin dimekdür.

Ve yine Luṭfî eş'ârında gelür ki:

Beyt: Felâḥ ehli ikec Luṭfî kâmetinîgni körüp
Egerçi bardı özidin velî şalâḥ irdi

İgeci⁵: (ایکاجی) Kaf, kaf-1 'Acemî'dür. Büyük kız qarındaşa dirler ki Muḥākemetü'l-

Lügateyn'de Nevāyî Ḥazretleri bu lügati şöyle taşḥîḥ iderler ki:

A'cam uluğ kiçik kız qarındaşa hem ḥvâher dirler ve bular uluğnı iğeci ve kiçikni sinğil dirler.

¹ döner : düter B. , Li.1 // dimekdür ki : demekdir ki B. // gelür : kelür B.

² zulmıda : zıllıda B. // kırıp : kırıp B. // igîrür min : igîrür A. , B. , E. , Li.1 , S. , Ş. // inckirip : inckirib B. ; inckirip Ş.

³ kaf-1 'Acemî : 'Acemîdir B. ; 'Acemî S. , Ş. // kaf-1 şânî : şânî Ş. // kaf-1 'Arabî'dür : kaf-1 'Arabîdir B. ; 'Arabî'dür S. , Ş. // egeye : eğeye B. // dirler : derler B. // gelür : kelür B.

⁴ Kaf , kaf-1 'Arabî'dür : kaf kaf-1 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // lafzla : lafızla B. // filân ikec ø A. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Ş. // söz ta'rîfinde ø B. , Li.1 , Ş. // gelür : kelür B. // bezmge : bezmğa Li.1 , Ş. , S. // Burada yetişmedin dimekdür : Yetişmedin dimekdür A. , E. , Li.1 , S. , Ş.

⁵ Kaf , kaf-1 'Acemî'dür : kaf kaf-1 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // dirler : derler B. // Muḥākemetü'l-Lügateyn'de : Muḥākemetü'l-Lügateyn'de gelür Ş. // Nevāyî Ḥaz.....iderler ki ø Ş. // hem ø E. // uluğnı : uluğ S. // iğeci : igec S.

İgme¹: (ایگمه) Kaf, kaf-1 ‘Acemî’dür. Eğilmiş, iki kat olmuş dimekdür.

İlik²: (ایلیک) Kaf, kaf-1 ‘Arabî’dür. [Li.1-23b] El dimekdür . dest ma’nāsına ki [S.27a]

Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Tenga taş ü kolğa tiş zaḥmı ki saldı tilbelik
Fāş kıldı ilke köñgleksiz beden yiyniksiz ilik

İgninġe³: (ایگنینگا) Arkaña dimek olur.

Beyt: Ey Nevāyī kisvet-i fakr u fenā sal igninġe
Yoksa hırkanıñ tik durur ger aṭlas olsun ger pelās

Ve bir daḥı rābiṭadur. Meşelā: Mundaḥ mu ikin, böyle mi ikin dimek olur. Bu gazelde redīf vāḫı⁴ olmuşdur.

Beyt: Zer ü katın ya kibi qaşınġda zebūr mu ikin
Ya meger müşkin hilāl üstide aḥter mu ikin

İnġek⁴: (اینگاک) Enġek dimekdür, zekān ma’nāsına, kesre-yi hemze ile edā olunur.

İkinc⁵: (ایکینج) Kaf, kaf-1 ‘Arabî’dür. [E.30a] İkinci dimekdür.

İlkimdi⁶: (ایلکیمدین) Elimden dimek olur.

İlikige⁷: (ایلیکیگا) Kaf-1 evvel kaf-1 ‘Arabî ve kaf-1 şānī ‘Acemî’dür. Eline dimekdür.

İlikide⁸: (ایلیکیدا) Elinde dimekdür.

İlikley⁹: (ایلیکلای) Kaf, kaf-1 ‘Arabî’dür. Ele götür ve ele götüreyin dimekdür ki

Münşeāt’da altıncı mektübda gelür.

Ṭaleb deryāsıdın maḫşūd gevherin birev ilikley alġay kim.

¹ Kaf , kaf-1 ‘Acemî’dür : kaf kaf-1 ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

e redīf² Kaf , kaf-1 ‘Arabî’dür : kaf kaf-1 ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // fāş : qaş S. // beden : bir ben E. // beden yiyniksiz ilik : sizidenning sır ilik S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Kaf , kaf-1 ‘Arabî’dür : kaf kaf-1 ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Kaf-1 ‘Arabî : ‘Arabî B. , S. , Ş. // kaf-1 şānī : şānī Ş. // dimekdür : demektir B.

⁸ dimekdür : demektir B.

⁹ Kaf , kaf-1 ‘Arabî’dür : kaf kaf-1 ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // götür : kötür B. // götüreyin : kötüreyin B. // dimekdür : demektir B. // gelür . kelür B. ; gelür ki A.

İliklep¹: (ایلیکلاب) Bu dağı ele götürüp dimekdür ki Tevārîh-i Mülûk'da Ferîdûn

Dahhâk'ı tutduğı maħalde gelür ki:

Dahhâk'dın çün il yorulup irdi türe almay ammâ anı kavup iliklep Ferîdûn anı
cezâsığa yitkürdi.

İllig²: (ایلیک) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Teşdîd-i lam'la elli dimekdür, 'aded ma'nāsına ki

Sedd-i İskenderî'de Keşmîr tağı vaşında gelür ki:

Beyt: Yüz illig karı evc-i rif'at anğa
Yana munca dağ-ı zahâmet anğa

Ve yine üçinci divân dibâcesi Hazâ'inü'l-Ma'ani'de bir rübâide gelür ki:

Rübâiyye: İllig bile altmışğa yitti qademim
Ni ma'nî kim bolmadı irkin raqamım
Ni tarafa ki şebt itmedi irkin qalemim
[E.30b] Yok her biridin hâtır ara cüz elemim

[A.15b] İl³: (ایل) Bu dağı el dimekdür, dest ma'nāsına ki Münşeât'da yedinci mektûbda

bir rübâide gelür.

Rübâiyye⁴: Kim itse fenâ pîşesinde budı anıñg
Her şāhgā il [S.27b] ormağ imes sudi anıñg
İster ki yetişkey ölçe maqşûdı anıñg
Ma'dûm kirek her ni mevcûdı anıñg

İl⁵: (ایل) Bir dağı halk ma'nāsına gelür ki Nazmü'l-Cevāhir'de bir rübâide gelür.

Rübâiyye: Halk içre hağ evliyāsını bil raħmet
Ol hayldın oldı ilge māyil-i raħmet
[Ş.154b] Zikr eylep alarnı eyle hāşıl-ı raħmet
[Li.1-24a] Kim zikrleri eyledi nāzil-i raħmet

¹ iliklep : ilikleb B. // götürüp dimekdür : kötürüb demekdir B. // tutduğı : dutduğı B. , i.1 , S. // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

² Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. ; kaf-ı 'Acemî'yle S. // lam'la : lam ile Ş. // dimekdür . demekdir B. // tağı : dağı Li.1 , S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür E. , Ş. // rübâiyye : rübâi B. , Ş. // Ş. nüshasında rübainin birinci beyti verilmiş ve "tamamı yukarıda geçendür" denilmiştir.

³ Dimekdür : demekdir B. // Münşeât'da : Münşaat'da B. // yedinci.....rübâide ø Ş. // gelür : kelür B.

⁴ Rübâiyye : rübâi A. , B. , Li.1 // anıñg : anıñ A.

⁵ gelür ki : kelür ki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Ş. // Rübâiyye : rübâi A. , B. , Li.1 // nāzil : bāzil E.

İl¹: (ایل) Bir dağı yıl ma'nāsına, ya'nī sāl ma'nāsına Seb'a-i Seyyāre'de Behrām Şāh

Dilārām'ı almak için Hārzem Şāh'a bir yıllık Hārzem malın viresin didüğü
maḥalde gelür.

Beyt: Yine Hārzem şehga yazdı mişāl
Bu ki Hārzem'din bir ılık māl

Ve yine Münşeāt'da yetmiş toközuncü mektübda gelür ki:

Muḳarrer ittim ki ay u ılda bir kün.

İlkı²: (ایلقی) Yıllık dimekdür.

İlgı ve ılık³: (ایلقى و ایلغی) At sürüsi dimekdür. Kele ma'nāsına ve mādiyān ma'nāsına

dağı gelür. Ammā mādiyān ma'nāsına ve yıllık ma'nāsına ikisi dağı Hayretü'l-
Ebrār'da beşinci maḳālede isrāf vaşında gelür.

Beyt: At anğa birür ki yüz ılıkısı bar
Sim anğa birür ki yüz ılgısı bar

[E.31a] Ammā kele ma'nāsına Maḫzen-i Mūr Haydar'da altıncı maḳālede gelür.

Beyt: Hiç kişi körgey mu cihān ḫalkıda
H'āce yayağ kizgey ve at ılıkıda

İlgı ve ılık⁴: (ایلیق و ایلغی) Ilıcak ve ıssıcak dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vaşaṭ'da gelür.

Beyt: [S.28a] Savuğ āhı kim çıkar min germ olup aḳmağga eşk
Çeşmelerde su bolur ılığ ḫavā bolğac savuğ

İlgerdi⁵: (ایلکاردی) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Ele götürdi dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı

Luṭfī'de Behrām Yemenī Nevruz'a ḫıṭāb idüp eyitdi.

¹ sāl : sāl yıllık Li.1 ; sāl ki S. // ma'nāsına : ø E. , Li.1 , S. , Ş. // için : için B. // viresin : viresün S. , Ş. // didügi : didüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , B. , Li.1

² ılık : ılık E. , Li.1 // dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B. // kele : kelle E. , Ş. // mādiyān ma'nāsına : mādiyān kısrak ma'nāsına S. // gelür : kelür B. // mādiyān ma'nāsına : mādiyān S. , Ş. // ılıkısı : ılgısı A. , Li.1 , S. ; ılık Ş. // ılgısı : ılgı Ş. // ılıkıda : ılgıda Ş.

⁴ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // āhı : ayı S.

⁵ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // götürdi : kötürdi B. // dimekdür : demektir B. // Yemenī : ø Ş. // saḡga : seḡke E. ; senke B. , Li.1 ; saḡga Ş. // ilgersenğ : ilgerseñ Li.1 , S. // 'Aden'ni : 'avnni Ş. // didügi : didüki B. // götürseñ : kötürseñ B. // dimekdür : demektir B.

Beyt: Saḡa tikmeş ki ilgersenġ Yemen'ni
Çirik tartıp ʔamaʕ kılşaḡ ʕAden'ni

“İlgersenġ” didüġi “ele götünseñ” dimekdür.

İldamıdın¹: (ایلامیدین) Hareketinden dimekdür.

İldam durur²: (ایلامدورور) Hareket itdürür dimekdür.

Beyt: Veh ki Selmī naķesin ıldam durur min ʔaste ḡāl
Luṭf itip ey sorban fitrākini boynumġa taķ

İldam³: (ایلام) İzṭırāb ve ḡarekete dirler ve şol cünbüş ki tünd ve tiz ola aña dirler ve

yaz günlerinde ıssı vaķitlerinde şaḡālarda müteḡarrik şuʕleler görünür, anıḡ
berķleriniñ sürʕatle ḡareketine dirler ki Sedd-i İskenderī'de [Ş.155a] Belinās
Ḥakīm İskender anasına ʕaza virip eyitdi.

Meşnevī: [Li.1-24b] Munı bil ki her ni ki bar cünbişi
Nihāyetġa yitkeķ sükündür işi
Tapar ġüy-i ʕevġāndın ıldamlıķ
Velikin bolur āhir ārāmıķ

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de bir şi'rde gelür ki:

[E.31b] Beyt: Veh ki Selmī naķesin ıldam durur min ʔaste ḡāl
Luṭf itip ey sarban fitrākini boynumġa taķ

“İldam durur” “ḡareket itdürür” dimekdür ve Nazmü'l-Cevāhir'de [A.16a]

“Süküntü'l-lisān ḡalāşü'l-ins ān” ḡadışi tercemesinde gelür.

Beyt: Til ıldamıdın bolur ġarāmet ḡāşıl
Yüz nev'ı melāmet ü nedāmet ḡāşıl
Az sözlegenidin istiķāmek ḡāşıl
Sākin ligidin velī selāmet ḡāşıl

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dirler : derler B. // vaķitlerinde : vaķitlerde Li.1, Ş. // şaḡrālarda : ø Ş. // görünür : körinir B. // anıḡ : anın B. ; anıñ A. ; anuñ Li.1, S., Ş. // Belinās ø Li.1 // anasına : atasına A. // virip : verib B. // nihāyetġa : nihāyetge B. // ʕevġāndın : ʕuvkandın B. // velikin : veli kim B. // bir şi'rde : ø S. , Ş. ; şi'rde B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // Selmī : bilmi Li.1, S. // taķ : taķ Li.1, S. ; sal Ş. // İldam durur.....dimekdür ø Ş. // itdürür : et durur B. // dimekdür : demekdir B. // tercemesinde : tercümesinde B. , E. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // ġarāmet : nedāmet S. // melāmet : melānet B. // sözlegenidin : söylegenidin B.

İleyimde¹: (ايلاييمدا) Öñümde demekdür ki [S.28b] Ferhād u Şīrīn'de Ferhād'ın Şīrīn'e mektübunda gelür.

Beyt: İleyimde kisek küh-ı belādur
Közümge pise rişte-i ejdehādur

İllide²: (ايليدده) Teşdīd-i lam ile ilinde, ya'nī yanında ve öñünde demek olur ve elinde

lafzını bu diyārda isti'māl olınuğu vech üzre dağı edā iderler.

İlme³: (ايلمای) Gözine ilmez demekdür. Ğāyib ben gözüme ilmez ben demekdür, ya'nī

gözüne göstermez ve iltifāt itmez ve gözüme göstermez, iltifāt itmez demekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Ferhād'ın müvekilleri Ferhād için Hüsrev'e iltifāt itmedügi beyânında gelür.

Beyt: Anıñg hükmiğa pervā kılmaganı
Esāsın közge muṭlaḳ ilmağanı

Gözine göstermedüğini ve iltifāt itmedüğini demekdür.

İlmen⁴: (ايلمان) Bu dağı bu ma'nāyadur ki 'Ubeyd Hān eş'ārında gelür.

Beyt: Gül sarı kılmān nazar zibā cemālīñg barıda
Közge ilmen servni nāzik nihālīñg barıda

[E. 32a] İlmaḳ⁵: (ايلماق) İlişdürmek ma'nāsınadur ki Nevādirü's-Şebāb'da iltifāt

ma'nāsına ilişdürmek ma'nāsıyla ikisi bir beytde gelür.

Beyt: Niçe ol kirpik sinanīga evāyī könġlini
Her zamān ılgaysın [Li.1-25a] ey bed-mihr anı bir közge il

¹ demekdür ki : demektir ki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Li.1 ; gelür kim Ş. // pise : bise S. // rişte : reşte B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Gözine : közüne B. // demekdür : demektir B. // ğāyib ben : ğāyibe ve ben B. , S. ; ğāyibdin A. ; ğāyibdin Li.1 // ilmez : ilmezin S. // ğāyib ben.....demekdür : ø Ş. // gözine : közüne B. // göstermez : köstermez B. // itmez : etmez B. // gözüme : közüme B. // göstermez : köstermez B. // itmezin : etmezin B. // Ferhād'ın : Ferhād'ın B. // itmedügi : etmedügi B. // gelür : kelür B. // hükmiğa : hükmiğe B. // gözine : közüne B. // göstermedüğini : köstermedüğini B. // ve iltifāt itmedüğini : ø Ş. // itmedüğini : etmedüğini B.

⁴ ma'nāyadur : ma'nāyadır B. // gelür : kelür B. ; bir şīrde gelür ki S.

⁵ ilişdürmek : ilişdirmek B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // iltifāt ma'nāsına.....bir beytde : ø Ş. ; bu ma'nāya ve iltifāt manāsına gelür. Ş. // ilişdürmek ma'nāsına : ø B. // ma'nāsına ilişdürmek : ø A. // niçe : veh ki Ş. // sinanīga : sinanige B. // ılgaysın : ılmaysın E. // anı bir közge : anı közge B. , E. // didügi : didüki B. // demekdür : demektir B.

“İlgaysın” didügi “ilişdüresin” dimekdür. “il” didügi “ emr idüp [Ş.155b] iltifât eyle” dimekdür.

İlmek¹: (ايلماك) Maşdardur. İlişmek ve bend itmek maʿnāsına ve ism-i maşdar istiʿmāl olunur.

Beyt: Melāʾik-dām zülfidin kutulmas veh kutsalğay mu
Hızın köñglüm tüşğa eylese ol halkadın ilmek

İlmegeni²: (ايلماكانى) İlişdür mini dimekdür. Gözine ilişdür mini, ya'nî iltifât itmedi dimek murâddur. Ferhād'ın müvekkileri Hüsrev'e iltifât itmedügi yirde gelür.

Beyt: Anıñ hükmiğa pervā kıлмағанı
Esāsın közge muṭlaq ilmegeni

İlgaban³: (ايلغابان) İlğar eyleyüben dimekdür ki Sebʿa-i Seyyāre hātimesinde gelür ki:

Beyt: Az kişi birle bir taraf kitmiş
Haşmı başığa ılgaban yitmiş

İlbaranmak⁴: (ايلبارانماق) Kişi elini kaynar şuya şokdukda şu elini haşlamakdur.

İlbaratıp⁵: (ايلباراتيپ) Bir ʿuzva ıssı kaynar şu dökülse [S.29a] dağı yansa, haşlansa aña dirler ki Mecnūn u Leylî'de táb-istān vaşfında ıssı şular beyānında gelür.

Beyt: Ördek anğa çün ayağ uzatıp
Şu cuşı ayağın ılbaratıp

İlbarar⁶: (ايلبارار) Yanar, haşlanur dimekdür ki Hayretü'l-Ebrār'da beşinci makāledi gelür ki:

Beyt: Kim ki kızık suğa ilikin urar
Her niçe kim iliki yitar ılbarar

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Dimekdür : demekdir B. // gelür ki : kelür B. ; gelür E. , S.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ İlbaratıbp: ilbaratıbp B. // haşlansa : ø Ş. // aña : anğa A. // dirler ki : derler ki B. ; dirler A. ; dirler neteki Ş. // Mecnūn u Leylî'de.....beyānında : ø A. , Ş. ; bir beytde Ş. // cuşı : çusu B. ; çusu S.

⁶ A. nüshasında “ılbarar” kelimesi yazılmadan anlamı verilmiş. // yanar : ø ; yine S. // dimekdür : demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // yitar : yınar E. ; Ş.

İlinsam¹: (ایلینسام) Meşakkat gamıyla mahrūr olsam ve ‘aciz kalsam dimekdür ki

Maḥzen-i Mîr Ḥaydar’da altıncı makāle hikāyesinde gelir.

[E.32b] Beyt: Munca ‘alāmetga bir kefeş üçün
Şarfa iter mu ki ilinsam küçün

İlğ²: (ایلغ) Tahfîf-i lam ile ılı lafzına ḡayn lâhiḳ olmuşdur. Isıḡ ve acıḡ mişli ılıcaḳ
dimekdür.

İlaban³: (ایلابان) İlyuben.

İlap⁴: (ایلاب) Eyleyüp dimekdür. Kesre-yi hemze ile telaffuz iderler.

İlengüci⁵: (ایلنگوجی) İledici dimekdür.

İlğ⁶: (ایلغی) Bu diyârda kiçi sürüsine iṭlāk olunur. Lakin Çagatay’da at sürüsine dirler.

Ve bir daḡı yıllıḡı demek olur.

İlturamak⁷: (ایلتوراماق) Yaldırma ziyā virmek ma‘nāsına.

İlindim⁸: (ایلیندیم) Maḥrūr oldum ve ‘aciz oldum dimekdür.

İlind⁹: (ایلیندی) Maḥrūr oldı ve ‘aciz oldı dimekdür.

İlîngac¹⁰: (ایلینغاج) Maḥrūr olıcaḳ ve ‘aciz olıcaḳ dimekdür.

İlitt¹¹: (ایلیتی) Teşdîd-i ta’yla ışıtdı , ya‘nî germ eyledi dimekdür.

¹ A. nüshasında “ilinsam” kelimesi yerine “ılbarar” kelimesini yazmış ve “ilinsam” kelimesinin anlamını vermiş. // gamıyla : gamı ile A. // dimekdür ki : demektir ki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // munca : bunca A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ‘alāketga : ‘alāmetge B. // üçün : uçun B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ dimekdür : demektir B.

⁹ ilind : ilindim Ş. // dimekdür : demektir B.

¹⁰ dimekdür : demektir B.

¹¹ ta’yla : ta ile B. // ışıtdı : ısıddı B. // germ : kerm B. // dimekdür : demektir B.

İletti¹: (ايلتى) Yine teşdîd-i ta'yla iletdi demekdür ki Mecnûn u Leylî'de sebep-i te'lîfde

pâdişâh vaşfinda gelür ki:

Beyt: Tâ iletti bir hüceste menzil
Her nev'î murâd anda hâşıl

İletürge²: (ايلتوركا) Kaf , kaf-1 'Acemî'dür. Almak için ve iletmek için demekdür.

[A.16b] İletürgüm³: (ايلتوركوم) Kaf , kaf-1 'Acemî'dür. İletsem gerek demekdür.

İlete alur⁴: (ايلتاآلور) Eyledi bilür demekdür ki Hâyetü'l-Ebrâr'da on üçüncü makâle

hikâyesinde gelür.

Beyt: [Li.1-25b] Anca ni hem ilete alur çağlaban
Birk tañgıp arķasığa bağlaban

İlgerürek⁵: (ايلكاروراك) Kaf-1 evvel kaf-1 'Acemî ve kaf-1 şânî kaf-1 'Arabî'dür. İlerürek
dimekdür.

İlgeri⁶: (ايلكارى) İlerü demekdür.

İltırar⁷: (ايلتيرار) Yaldırar, şu'le virür demekdür ki Fevâidü'l-Kiber'de bir şi'rde gelür.

Beyt: Ahteridür naḥs-i 'uşşâķ bed-ahter cānıġa
[Ş.156a] Ol ki her yan ıltırar hicrān tüniniñģ şoderunı

¹ ta'yla: ta ile B. // dimekdür: demektir B. // gelür ki: kelür B.; gelür S. // tā: yā A.

² Kaf , kaf-1 'Acemî'dür: kaf kaf-1 'Acemîdir B.; kaf 'Acemî'dür Ş. // dimekdür: demektir B. // dimekdür ki Ş.

³ Kaf , kaf-1 'Acemî'dür: kaf kaf-1 'Acemîdir B.; kaf 'Acemî'dür Ş. // iletem: ilettüm E. // dimekdür: demektir B.

⁴ bilür: bilür B. // dimekdür ki: demektir ki B. // üçünci: üçüncü B. // gelür: kelür ki B.; gelür ki Li.1, Ş. // çağlaban: çağlaban E., Li.1 // tañgıp: tañgıp B.; taķıp S.

⁵ ilgerürek: ilgerrek: A., B., Li.1, S., Ş. // kaf-1 'Acemî: 'Acemî B., S., Ş. // kaf-1 şânî: şânî: Ş. // kaf-1 'Arabî: 'Arabî B., S., Ş. // 'Arabî'dür: 'Arabîdir B. // ilerürek: ilerük S. // dimekdür: demektir B.

⁶ dimekdür: demektir B.

⁷ yaldırar: yaldurur A., Li.1; yalturar E.; yıldırar E.; yaltırar Ş. // şu'le virür: ø Ş. // virür: verir B. // dimekdür: demektir B. // bir şi'rde: ø S., Ş. // şi'rde: şi'rde B. // gelür: kelür B. // şoderonı: şuderunı A., S., Ş.; şu derdni Li.1

İltırargucı¹: (ايلتيرارغوجي) Yaldırıcı demekdür ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da [E.33a] bir tenbīhde gelür.

Zer-beft kisvetlik dünyā güzīn necāset üstide ıltırargucı cibīn .

İlbasun²: (ايلباسون) Ördekdür, murğ-ābī ma'nasına ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'de

Nevāyī Ḥazretleri bu lügati şöyle taṣḥīḥ etmişler ki:

Ve kildük kuşğa ki anda muḳarrer ü meşhūr ilbasun ördekdür ve şart ol ilbasun ni ḥōd bilmes ve tağı Türk ördekiniñ irkekin suna ve tişisin bōrçin dir , sart mūrğa hem at qoymaydur ve nervemāda ikelesin murğ-ı ābī dir.

İmes³: (ايماس) Olmaz demekdür ki Mecnūnu Leylī'de Mūnācāt'da gelür ki:

Beyt: Bir iş ki imes rızāsı sindin
İmes bu ḳul iltimāsı sindin

Ve yine Çihil Ḥadīs'de bir rübā'ide gelür ki:

Rübā'iyye: İmes o pehlivān ki özge ḳaddin
Baş üze iltaban nigūn ḳılğay
Pehlivān anı bil ki bitse ḡazab
Nefs-i emmāreni zebūn ḳılğay

İmenğ⁴: (ايمانك) Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür. Degilsin demekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasaf'da bir

şīrde gelür ki:

Beyt: Ey Nevāyī dem be demdür tut ḡanīmet bāde iç
Özge bir demge [S.30a] yiter yitmeske çün vāḳıf imenğ

¹ demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // zer-beft : zer-yeft A. , Li.1 , S. // dünyā : ø E. // cibīn : sin cin A. , Li.1 , S. , Ş.

² ilbasun : ılyasun S. // ördekdür : ördektir B. // Muḥākemetü'l-Lügateyn'de : Muḥākemetü'l-Lügateyn'de gelür Ş. // Nevāyī Ḥazretlerietmişler ki ø Ş. // itmişler ki : etmişler ki B. // ilbasun : ılyasun S. // ördekdür : ördek S. // bōrçin dir : bōrçin ve bir B.

³ demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // İmes bu ḳul : imes bu ḳul E. , Ş. // Çehil : Çihil B. // rübā'iyye : rübā'ī A. , Li.1 // iltaban : iltiban Ş. // nigūn : negün B.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // degilsin : değilsin B. // demekdür : demektir B. // şīrde : şīrde B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // yitmeske : yitmes ki B.

İmen¹: (ایمان) Degilin dimekdür ki [Li.1-26a] Ḥayretü'l-Ebrâr'da ḥâtime münâcâtında gelür.

Beyt: Gerçi imen kâbil-i lutf u kerem
[E.33b] Lik imen bir yolu nevmîd hem

İmağ²: (ایماق) Şol rüstâyiye dirler ki koyunu çok ola.

İmenğ³: (ایمانك) Cem'e hıtab olındukda dinilür. Degilsiz demek ma'nâsına anğa 'ibâretinğ şerhinde geçmiştir. Bu mağûle kafîñ muḳâbiline nun olunmak muḳarrer olup ol nun telaḫfuzunda sâkıṭ olup ve gâhi telaḫfuzda daḫı edâ olunur. Pes bu 'ibâretde daḫı ekseriyyâ nun telaḫfuz olunmaz. Lakin bu gâzeliñ taḫallüşünde cenğ ü nenğ ü tenğ kâfiyesinde gelmiştir.

Beyt: Ey Nevâyî dem bu demdür tut ḡanîmet bâde iç
Özge bir demğa yiter yitmeske çün vâkıf imenğ

İmgekleğen⁴: (ایمگاگلاگان) Kaf-ı evvel ve kaf-ı şâliş kaf-ı 'Acemî'dür ve kaf-ı şânî kaf-ı

'Arabî'dür. Emekleyen tıfl ma'nâsınadır. Garâibü's-Şıḡar'da gelür.

Beyt: Her zamân közdin yaşım imgekleğen bir yaş dik
Meyl iter tofrağa veh öltürgüsi bu imgegim

"İmgegim" "zâḫmetim ve meşakḫatim" dimekdür.

[Ş.156b] İmgek⁵: (ایمكاك) Bu daḫı bu ma'nâyadur ki Ferhâd u Şîrîn'de Ferhâd'ın tıfllığı

beyânında gelür ki:

Beyt: Qâdem urdı vü terk-i mehd kıldı
Qoyup imgek yürürge cehd kıldı

Emeklemeyi koyup yürümege cehd eyledi dimekdür.

¹ degilin : degilim Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // yolu : yol B.

² dirler : derler B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf-ı şâliş : şâliş B. , Ş. // kaf-ı 'Acemî'dür : 'Acemîdir B. ; 'Acemî'dür S. , Ş. // kaf-ı şânî : şânî Ş. // kaf-ı 'Arabî'dür : 'Arabîdir B. ; 'Arabî'dür S. , Ş. // emekleyen : emikleyen E. ; imekliyen Ş. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. ; ma'nâsınadır ki S. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // tofrağa : tofrağka B. // İmgegim : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir B.

⁵ ma'nâyadur : ma'nâyadır B. // Ferhâd u Şîrîn'de ø S. // tıfllığı : tıfıllığı B. ; tıfıllıḡ S. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // yürürge : yürük S. // Emeklemeyi koyup.....dimekdür ø Ş. // yürümege : yürümege B. // cehd eyledi : cehd kıldı S. // dimekdür : demektir B.

İmgek¹: (ایمکاک) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemî’dür ve kaf-ı şānī kaf-ı [A.17a] ‘Arabî’dür.

Zahmet ve meşakkat ma’nāsına gelür ki Mecnûn u Leylî’de Leylî’yi İbn-i Selem’e virdüklerinde Mecnûn añup aydurdı.

Beyt: Sağıngay ol imgek aşınası
Ki mindin bolmak bu iş rızası

Ve yine Münşeât’da yetmiş tokuzuncı mektûbda gelür ki:

Bu fakîriniğ munca yıllık sa’y u imgekim ni.

İmgen²: (ایمکان) Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür. Sûd emen , ya’nî şîr-hörde dimekdür veya gayrı nesne emen m’nāsına ola.

İmgende³: (ایمکاندا) Sûd emdüğü vaktin dimekdür ki [E.34a] Luţfî’niñ Gül ü Nevruz’unda Şeh-zâde Nevruz vaşında gelür.

Beyt: Sûd imgende sa’âdet dâye boldı
Tili çıkkaç hüner hem-sâye boldı

[S.30b] İmcek⁴: (ایمچاک) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. ‘Avret memesine dirler ki Tevārîḡ-i

Mülûk’da Hümây Dārâb’ı gördüğü maḡalde gelür ki:

Dārâb’ı anḡa körgüzdiler közi anḡa tüşkec [Li.1-26b] könḡlige ıztırâb tüşüp imcekige sût kildi.

İmdi⁵: (ایمدی) Şimdi ma’nāsına isti’mâl olunur.

İmgendim⁶: (ایمکاندیم) Emek çekdim dimekdür.

Beyt: Firāk tîḡi helâkidin anca imgendim
Ki yitse daḡı ecel ölmemege örgendim

¹ kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. , Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // kaf-ı ‘Arabî’dür : ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî’dür S. , Ş. // gelür ki : ø Ş. ; kelür ki B. // Leylî’yi : Leylî Ş. // Mecnûn : Mecnûn’ı Li.1 // añup: anḡıb B. // aydurdı : aydırdı B. // mindin : ki mindin S. // Münşeât’da : Münşeât’da B. // gelür ki : kelür ki B.

² Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. // kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demekdir B.

³ dimekdür : demekdir B. // Luţfî’niñ : Luţfî’nin B. // Şeh-zâde : ø B. , S. , Ş. // gelür : kelür B.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // dirler : derler B. // Tevārîḡ-i Mülûk’da : Tārîḡ-i Mülûk’da A. , Li.1 , S. , Ş. // Dārâb’ı : Dārâ’yı Li.1 , S. , Ş. // gördüğü : kördüğü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // közi anḡa tüşkec : közi tüşkec Li.1 , S. // tüşkec : düşkec A. // könḡlige : ø B. , E.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

İmgenür¹: (ایمکانور) Emek çeker dimekdür.

İmiş dük sin²: (ایمشدوکسین) İmiş sen demek olur. Filân imiş sin diyicek yirde, filân imiş dük sin dinilür.

Beyt: Könğül alurda ‘aceb dil-rübā imiş dük sin
Ni dil-rübā ki belā-yı Hūdā imiş dük sin

İndamak³: (اندماق) Kığırmaḡ ma‘nāsınadur. Hayret.

İndurmaḡ⁴: (اندورماق) Bu daḡı kığırtmaḡ ma‘nāsınadur.

İndedi⁵: (ایندادی) Da‘vet itdi, kığırdı dimekdür ki Hayretü’l-Ebrār’da beşinci maḡāle

ḡikāyesinde Hātem-i Tayī’den naḡl olunur ki:

Beyt: Didı ki bir kün kılıban çeşn-i ‘ām
İndep idim bādeye ehlin tamām

İnde ve indem⁶: (ایندام-ایندا) Emr idüp da‘vet eyle dimekdür ki Hayretü’l-Ebrār’da gelür.

Beyt: İnde tekellüf bile aşḡābnı
Carla mürā‘āt eyle aḡbābnı

İndep⁷: (اینداب) Da‘vet idüp kığırıp dimekdür.

İndürdi⁸: (ایندوردی) Da‘vet itdi, kığırdı dimekdür ve bir nesneyi yukarıdan aşağı indürdi dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Ezad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ İndedi: ildedi Li.1 // İtdi: etdi B. // dimekdür: demektir B. // indep: indeb B. // indep idim: indep ideyin Ş. // bādeye: bāde B., Ş.

⁶ İnde: ø A., Li.1, Ş. // indem: ø B., S. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B.; gelür ki A., Li.1 // inde: indem E.

⁷ İndep: indeb B. // idüp: idüb B. // kığırıp: kığırıp B.; kığırdı Ş. // dimekdür: demektir B.

⁸ Ş. nüshasında “indürdi” kelimesi verilmeyip “indep” kelimesinin devamı gibi yazılmış. // itdi: etdi B. // dimekdür: demektir B. // indürdi: indirdi B.

İndürmesenġ¹: (ایندورماسانک) Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür. Da‘vet idüp kıgırmasañ dimekdür

ki ‘Ubeyd Hân eş‘ârında gelür.

Beyt: İndürmesenġ ‘Ubeyd’ni bezm-i vişâlinge
[Ş.157a] Kūyunuñ itige kıl anı hem-hâne bolmasa

İni²: (اینی) Küçük qarındaşa dirler ki [E.34b] Seb‘a-i Seyyāre’de yedi iklîmiñ şāhları

gelüp Behrām Gür’a havar-naķ yapduķları maħalde gelür ki:

Beyt: İni yanlıġ veyā oġul yanlıġ
Şehġa hıdmet kılurdu ķıl yanlıġ

Ve yine Ferhād u Şīrīn’de gelür ki Ferhād vefāt iderken Behrām Dilāver’e hıtab idüp eydürdi ki:

Beyt: Ki ey cānım tapıp cānıñġa peyvend
[S.31a] Könġülteş ü ini şākird ü ferzend

Ve Muħākemetü’l-Lüġateyn’de Nevāyī Hāzretleri bu lüġati şöyle taşhīh itmişler ki:

A‘cām uluķ ķardaş ve kecek ķardaşı ikelesin birāder dirler ve türkler uluġnı aġa ve kecekni ini dirler.

İnmey³: (اینمای) İtmeyin dimekdür.

İnmeyin⁴: (اینمایین) İtmedin dimekdür .

İneg⁵: (ایناک) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Bu daġı küçük qarındaş dimekdür.

İnegesi⁶: (ایناکاسی) Küçük qarındaşı dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı Luţfî’de gelür.

¹ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş.

² ini : iti Li.1 , S. // dirler : derler B. // iklîmiñ : iklîmin B. // gelüp : kelüb B. // gelür ki : kelür B. // gelür ki : ø E. , S. ; kelür ki B. // eydürdi ki : eydürdi S. ; iderdi ki B. // ki ey : ey A. // tapıp : kapıp B. // cānıñġa canıñġa S. // ini : iti Li.1 , S. // ferzend : firzend B. // itmişler ki : etmişler ki B. // ķardaşı : ķardaşnı : B.

³ Bu madde yalnız Esad Efende nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ İneg : iteg A. , Li.1 , Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // ķarındaş dimekdür : ķarındaşa dirler Ş. // dimekdür : demekdir B.

⁶ inigesi : itegesi A. // dimekdür ki : demekdir ki B. // gelür : kelür B. // inegesi bar irdi : inegesi anıñ bar irdi S. // atı süsen : süsen Li.1 , S. // Mecālisü’n-Nefā’is’de : Mecālisü’n-Nefā’s’de gelür Ş. // Mevlānā Muħammed Cāmī : Mevlānā Muħammed Cāmī’ye // vaşfinda Mevlānā Cāmī’ye : ø S. //

Beyt: [Li.1-27a] İnegesi bar irdi atı süsen

[A.17b] Tili tığ irdi gâhî geh süzen

Ve yine Mecâlistü'n-Nefâ'is'de evvelki meclisde Mevlânâ Muhammed Câmî vaşfinda Mevlânâ Câmî'ye nisbet idüp yazarlar ki:

Ol ağağa inilikge lâyıq ve tarîkleri alar alar tarîki bile muvâfık irdi, zîrâ ağa büyük qarındaşa dirler.

İngrendi¹: (اینگرندی) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Derdle yab yab gizlüce ağladı dimekdür ki

Muhâkemetü'l-Lügateyn'de Nevâyî Hazretleri bu [E.35a] lügati taşhîh itmişler ki:

İngrenmek ve sinğrenmek derdle yaşırup âheste yığlamakdur. Türkîce bu matla^c yazar kim:

Beyt: İstesem derd ehlidin ıışkıngnı pinhân eylemek
Kiceler geh inğremekdür 'âdetim geh sinğrenmek

Ve yine kaf-ı 'Arabî ile eşek âvâzına dirler ve yine Nevâdirtî's-Şebâb'da gelür.

Beyt: İçimde yüz başak ey gül ni 'ayb inğrensem
Elem tapar tabanığa bir öke hâr barur

[Ş.157b] İncu²: (اینجو) Tapu adamı demek olur ki bir kimesne ihtiyâr ile [S.31b] gelür

bir bege yanaşur 'ulûfesine girüp hıdmetinde olur ki Vakfiyye'de vezâretten şikâyet bâbında gelür ki:

Ve âzâdelerniñ inculükge kirmek tamarıdın teşni³.

³“Yanaşur” “icâriye tutulmuş hıdket-kâr” dimekdür.

Mevlânâ Câmî'ye : Mevlânâ Hâciye A. ; Mevlânâ Hâşiye E. // inilikge : itilikge Li.1 // zîrâ : zîrâ ki Ş.

¹ ingrendi : ingretti Li.1 // Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // yab yab : yap yap A. , E. // gizlüce : ø ; kizlüce B. // dimekdür : demektir B. // Muhâkemetü'l-Lügateyn'de : Muhâkemetü'l-Lügateyn'de gelür S. , Ş. // Nevâyî Hazretleri.....itmişler ki : ø Ş. // yaşırup : yaşıran A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // Beyt : matla^c Ş. // pinhân : penhân B. // sinğrenmek : sinğremek S. , Ş. // dirler ve yine : dirler ki . // ey gül ni : ay kör ki B. // tabanığa : tapanığa A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

² demek olur ki : demek olur Ş. // gelür : kelür B. // girtüp : kirüb B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S.

³ Bu cümle yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

İnçi¹: (اینجی) Hatun-ı perde-nişine dirler ki Tārīḡ-i Mülūk'da gelür, Behrām kıızı

Hümāy pādīşāh olduğı maḥalde gelür ki:

Beyt: Yana bir niçe kün Hümāy aldı mülk
İrenler barıp inçige kaldı mülk

İnçu ve inci²: (اینجی و اینجو) İncü dimekdür, dürr ma'nāsına ki Seb'a-i Seyyāre'de

İsmet-penāh vaşında gelür ki:

Beyt: Perdeler birbirige eylenğan
Dürr-i encümdin incu türlenğan

İnce³: (اینجه) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. İnce dimekdür, bārik ma'nāsına ki Seb'a-i

Seyyāre'de [E. 35b] Behrām'la Dilārām [Li.1-27b] şahrāda iken Dilārām
Behrām Gür'ı ok atmağa terğīb eyledüğü maḥalde gelür ki:

Beyt: Dimedi nāzenīn ḥadīşini yok
Çıktı evvel şadağdın incke ok.

Ve yine Luṭfī eş'arında gelür ki:

Beyt: Kıldım disem inckerek bilinğni
Yokdur kişiniñ ki kāl u kılını

İnckirmek⁴: (اینجکیرماک) Kaflar kaf-ı 'Arabī'dür. Bu lügati dağı Nevāyī Ḥazretleri

Muḥāketü'l-Lügateyn'de şöyle taṣṡīḥ iderler ki:

Yana yığlamağnıñ öğürmeki muḳābeleside inckirmek dağı bar ve ol incke ün
bile yığlamağdur ve ol Türkī lafzı da bir nev'ı terkīb bile edā tapıpdur kim bu
beytde gelür.

¹ Perde-nişine : perde-neşine B. // dirler : derler B. // gelür : ø S. , Ş. ; kelür B. // gelür ki : kelür ; gelür Ş. // irenler : ireyler A. , Li.1 , S. , Ş. ; ireler E. // barıp : barıb B.

² incü : incu B. // dimekdür : demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // eylenğan : eylengen B. // türlenğan : türlengen B.

³ incke : incek B. Li.1 , Ş. ; inçek A. ; incik S. // Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // dimekdür : demekdir B. // Behrām'la : Behrām ile A. , S. , Ş. // iken : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // Behrām Gür'ı : Behrāmī Gür'ı S. ; Behrām Gūra A. S. , Ş. // Gür'a : göre göre Ş. // eyledüğü : eyledüki B. // bilinğni : biliñni S. // kişiniñ : kişiniñ Ş. // kılını : kılı B.

⁴ Kaflar kaf-ı 'Arabī'dür : kaflar kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaflad 'Arabī'dür Ş. // Bu lügatitaṣṡīḥ iderler ki : Muḥāketü'l-Lügateyn'de gelür ki Ş. // Ḥazretleri : ø A. // muḳābeleside : muḳābelesinde B. , Li.1 , Ş. // dağı : dağı S. , Ş. // incke : ince A. // bu beytde gelür : Yalnız S. nüshasında vardır. // igirtür min : igirtür A. , B. , E. , Li.1 , Ş. // kibi ø A. // müsta'meldür : müsta'meldir B.

Beyt: Çerh zulmıda ki boğzumnı kırıp yığlar min
İgirür min çerh kibi inckirip yığlar min

Bu lügat bu vilâyetde dahı [S.32a] müsta‘meldür ki inçkıri inçkıri ağladı dirler.

İnge¹: (اينكاك) [A.18a] Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemî ve kaf-ı şânî kaf-ı ‘Arabî’dür ki eñgek

dimekdür , zenâhdân ma‘nâsına Vakfiyye’de ‘ulemâ ta‘rîfinde gelür ki:

Meşakkat [Ş.158a] tünleri üftâdelik tirseklerin felâket buriyasığa koyup şabr
kolların şikestelik ingekige sütün idip.

[E.36a] İnağ: (ايناغ) Bî-tekellûf olan muşâhibe dirler.

İnağ²: (ايناغ) Nâyib ve muqarrib dimekdür.

İnevlî³: (ايناولى) Şikâr-gâhda şikâr tutmağ içün kazdıkları çukurlara dirler.

İneñg⁴: (اينك) Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür. Yañağ ma‘nâsınadır ki Sedd-i İskenderî’de

İskenderî hâtimesinde hamselerin Câmî Hâzretlerine iletdüklerinde beşâset idüp
elleriyle arkaların şıgaduqları maħalde gelür ki:

Beyt: Sözüüm açıban büstân dik iñin
Kılıp luğt ikinimge saldı iñin

“İñin” didügi “yeñğın” dimekdür.

Ve yine Luğfî eş‘ârında gelür ki:

Beyt: Ey ineñleriniñ hadıka yı firdevs lâlesi
Gül-zâr-ı hüsn revnâkı közüñg gazâlesi

[Li.1-28a] İñiñg⁵: (اينينك) Kaflar kaf-ı ‘Acemî’dür. Seniñ yañağñ dimekdür ki

Mizânü’l-Evzân’da ki ‘Arüz risâlesidür muzâri’-i sâlim bahrında gelür ki:

¹ kaf-ı ‘Acemî : ‘Acemî A. , S. , Ş. // kaf-ı şânî : kaf-ı şânîsi E. ; şânî A. , Ş. // kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî’dür A. , S. , Ş. // eñgek : egek B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // tünleri : tün Li.1 // üftâdelik.....felâket : ø Li.1 // koyup : ø Li.1 ; koyub B. // şabr : şabır B.

² dimekdür : demektir B.

³ tutmağ içün : dutmağışün : Li.1 , S. ; dutmağışün B. // çukurlara : çukura B. , Li.1 , S. , Ş.

⁴ İneñ : ineg B. , Li.1 , S. , Ş. // Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf ka-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // ma‘nâsınadır : ma‘nâsınadır B. // iletdükleri : iletdikliri B. // elleriyle : elleri ile B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // iñin : yengin B. ; iñgin E. // didügi : didüki B. // dimekdür : demektir B. // inegleriniñ : ineñleriniñ S. , Ş. // közüñg : közüñmün B. ; közüñ S.

⁵ iñiñg : iñginğ B. ; iñiñ S. // kaflar kaf-ı ‘Acemî’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemîdir B. // kaflar ‘Acemî’dür Ş. // seniñ : senin B. // yañağñ : yanağınğ B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ;

Beyt: İñiñ aydur ‘izārıñg ‘ārızıñ gül saçın sünbül
Bular şevkıdın içer min tün ü kün mül

İñg¹: (اينك) Yine kaf kaf-ı ‘Acemī’dür. ‘Avretler yüzlerine sürdükleri kızıl renge dirler

ki Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da otuz yedinci faşda zenān [E.36b] zikrinde gelür ki:

İñglik bile yüz kızartmak alarga tezyīn.

İvdürmek²: (ايودرماك) Çevirmek dimekdür.

İvürgeç³: (ايورگاج) Çevrilecek demek olur. Ferhād-nāme’de Ferhād’ın silāḥ-şorlığı

vaşfında eydür.

Beyt: İvürgecninde sin devr-i felek var
Bolup ḳalkan özige çerḫ-i devvār

İvrülmek⁴: (ايورولماك) Çevrilmek dimekdür.

İvrülgeli⁵: (ايورولگالي) Çevrilmege ve çevrilmeli ma’nāsınadır.

İvrülgey⁶: (ايورولگاي) Çevrile dimekdür.

İviñg⁷: (ايونك) Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür. Eviñ , ya’nī ‘acele eyleñ dimekdür.

İvürdi⁸: (ايوردي) Döndürdi dimekdür ki Nesā’imü’l-Muḥabbe’de İmām-ı Ā’zam

Radiya’llahü Anh menākıbında gelür ki:

Dirler ki yüz kıble-i ḥaḳīḳığa kiltürüp ḥaḳdın yüz ivürdi, ya’nī yüz çevirdi.

İvrüşmenğ⁹: (ايوروشمانك) Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür. Yanına varmañ ve yöresine uğramañ

dimekdür.

gelür S. // ‘izārıñg : ø A. , E. , Ş. ; ‘izārıñ Li.1 , S. // ‘ārızıñ : ‘ārızıñg Li.1 , S. // gül : güldür S. // saçın : saçın S. , Ş. // içer min : icer min E. // mül : bul B. ; mil Li.1 , S.

¹ kaf kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // yüzlerine : yüzüne B. , Li.1 , S. // dirler : derler B. // zikrinde : vaşfında Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // inğlik : inğ Ş.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

⁸ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // dirler ki : ø S. // ḥaḳdın : ḥaḳdın Li.1 , S. , Ş. // ya’nī yüz çevirdi : ø A. , B. , E. , S. , Ş.

⁹ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

İvrürgeç¹: (ایورورکاج) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Döndüricek dimekdür.

İvrüldi²: (ایورولدی) Döndi dimekdür ki Seb‘a-i Seyyâre’de altıncı hikâyede Muḫbil

simyâ meclisinde [Ş.158b] olduğu maḥalde gelür ki:

Beyt: Eyle ivrüldi cām-ı nūṣ-ā-nūṣ
Ki ṭarabdın yitişti kökke ḥurūṣ

İvürünğ³: (ایورونک) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Emr idüp dönderün dimekdür.

İvrülüp⁴: (ایورولوب) Bu daḥı yüz döndürüp ma‘nāsına gelür ki Tārīḫ-i Mülük’da

Daḥḥāki Ferīdūn öldürdüğü maḥalde gelür ki:

Daḥḥāk’din çün il ivrülüp virdi türe almay kaçtı ammā anı kovup iliklep Ferīdūn
cezāsıḡa yitkürdi.

Ve yine Bedāyi‘ü’l-Vasaṭ’da çevirünğ ma‘nāsına gelür ki:

Beyt⁵: Sorğalı kildi ivürdünğ başıḡa ḳoldap mini
[A.18b] Kim imesdür laḥza-yı başım üze olurgudik

İylep⁶: (اییالاب) [E.37a] Şāḥibi olup dimekdür ve bir nesneyi kendüniñ eyleyüp

dimekdür ki Seb‘a-i Seyyâre [Li.1-28b] ḥātmesinde Behrām Şāḥ Nevāyī
Ḥazretlerine vāḳı‘asında Sultān Ḥüseyn ḥaḳkında didi.

Beyt: İylep tāt ü mülk-i [S.33a] meskenini
Tapmış öz kāmı birle düşmenini

¹ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

² döndi : döndürdi A. // dimekdür : demektir B. // simyâ : saḥba B. , Li.1 , S. ; sīmā S. // gelür ki :
kelür ki B. ; gelür S. // eyle : öyle B. , E. //

³ ivürünğ : ø B. // kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf ‘Acemî’dür Ş. // idüp : idün S.

⁴ döndürüp : döndürüb B. // gelür ki : kelür ki B. // öldürdüğü : öldürdüki B. // kaçtı : kaçdı S. //
anı : atı S. , Ş. // Bedāyi‘ü’l-Vasaṭ’da : Bedāyi‘ü’l-Vasaṭ’da gelür Ş. // çevirünğ : çevirünğ B. ; çevirün
Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : ø Ş. ; kelür ki B. ; gelür E.

⁵ İvürdünğ : ivrülüp Ş.

⁶ dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A. // Seb‘a-i Seyyâre ḥātmesinde : Seb‘a-i Seyyâre’de A. ;
Seb‘a-i Seyyâre’de ḥātmesinde Li.1 , S. // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // mülk-i meskenini : mülk ü
meskeneti B. , A. , Li.1

İyeledi¹: (اییلادی) Bu daḡi hemīn bu ma'nāyadur ki Tārīḡ-i Mülūk'da āḡir-i Mülūk-ı

‘Acem Ferruḡ-zād degirmende gizledüḡi maḡalde gelür.

Tikirmen iyesi anıḡ at ve tonıḡa köz ḡaratıp anı öltürüp cihātın iyeledi.

2.3. Ḥarfü'l-Elifü'l-Maẓmūme

Obḡin²: (اوبچین) Cenḡ esbābından cebeye dirler ki Ferḡād u Şīrīn'de Ḥazret-i Hızır

‘Aleyhi's-Selām Ferḡād'a İskender tılsımı vaşfında beyān eyledi.

Beyt: Ve liken uşbu peyker pāy tā fark
Bolup ot dik timur obḡin ara ḡarḡ

Opurmas³: (اوپورماس) Yıpranmaz ve eskimez dimekdür ki Maḡbūbu'l-Ḳulūb'da bir

tenbīhde gelür .

Yalanḡḡanı keydürsenḡ opranmas ton ol irür.

Ot⁴: (اوت) Āteş ma'nāsınadur.

Ot⁵: (اوت) [Ş.159a] Yerde biten ot ma'nāsınadur.

Ot⁶: (اوت) Od, āteş ma'nāsına. Dal ta'yla munḡalib olur. Ad lafzını at deyü ta'bīr

itdükleri gibi ki geḡdi ve bir daḡı ötmek lafzından emrdür. Geḡ, git demek olur.

Otḡa⁷: (اوتقا) Oda dimekdür.

Beyt: Otḡa salḡıl servni ol ḡadd-i mevzūn bolmasa
Yılḡe birḡil ḡölni ol ruḡsār-ı ḡöl-ḡün bolmasa

Öpkeli⁸: (اوپکالی) Öpeli ve öpmeḡe dimekdür.

¹ ma'nāyadur : ma'nāyadır B. // Ferruḡ-zād : Feraḡ-zād B. // degirmende : deḡirmininde B. // gizledüḡi : gezindüḡi B. ; gizlendüḡi Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // tikirmen : tikirmen B. , S. // iyesi : iyelesi Ş. // ḡaratıp : ḡaratıp B. ; ḡaratıp A. // öltürüp : öltürüb B.

² dirler : derler B. // beyān eyledi : beyān etdi B. , Li.1 , S. // bolup : bolub B. // ara : ora E.

³ Opurmas : oparmas B. , Li.1 , Ş. ; obartmas S. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // yalanḡḡanı : yalanḡḡa ni S. , Ş. // opranmas : opranmas S.

⁴ ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B.

⁵ ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Öpkeç¹: (اوپكاج) Öpicek ma'nāsınadır.

Öt²: (اوت) İmāle ile emr idüp geç demekdür. Ammā Nevayî Hazretleri ot lüğatini

Muḥākemetü'l-Lügateyn'de şöyle taṣḥīḥ itmişler ki:

Ot ki mahrūḳdur [E.37b] ve öt mürür ma'nāsı biledür ve muḥammerga bud cihetidin emrdür ve üt kelleni otga tutup tükin eritür ma'nāsınadır ve ot ki baridin araḳ hareketdür.

Ötti³: (اوتتى) Gitdi demekdür ve geçdi ma'nāsına daḳı gelür ve ba'zı maḥalde te'sir vi

sirāyet ma'nāsına daḳı gelür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Tır-i bārān-ı ḡamıñḡdın cān u köñḡldin ötti
Allah Allah ni belā bu yaḡın irmiş ötkün

Ötkün⁴: (اوتكون) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Sirāyet eyleyüp eṣer eyleyen [S.33b] ve geçen

dimekdür ki bu beytde geçdi.

Ötkünci⁵: (اوتكونجى) Geçici demekdür.

Öte öte⁶ (اوتا اوتا) [Li.1-29a] Geçe geçe demekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki:

Beyt: Ni nev' siñirmeyin hicr-ara ki baḡrım ü köñḡlüm
Fırāḳ igneleridin öte öte tişilipdür.

Ötmek⁷: (اوتماك) Geçmek manāsınadır.

Öter⁸: (اوتار) Geçer demekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² İdüp : idüb B. // demekdür : demektir B. // Hazretleri : ø Ş. // itmişler ki : itmişlerdür ki Ş. // Ot ki : ot Ş. // biledür : biledir B. // muḥammerga : muḥemmerge B. // bud cihetidin : berd ciheti B. ; bu vechdin S. ; bud ve cihetidin Ş. // tutup : tutub B. // eritür : eriten S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // baridin : yaridin S. // araḳ : ırak B.

³ gitdi : kitti b. // demekdür : demektir B. // geçdi : kecdi B. ; gecdi E. , Li.1 // gelür : kelür B. // tır-i : teber-i E. // ḡamıñḡdın : ḡamıñḡ B.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Li.1 , Ş. // geçen : keçen B. // demekdür : demektir B. // geçdi : kecdi B.

⁵ geçici : keçici B. // demekdür : demektir B.

⁶ geçe geçe : keçe keçe B. // demekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // nev' : nevî B. // siñirmeyin : siñirmeyin S. , Ş. // igneleridin : ikneleridin B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ötke¹ irdi: (اوٲكار ايردي) Geçer idi demek ma'nāsına.

Ötmey²: (اوٲمائي) Geçmez ve geçmez dimektür ve zemānda mürür ma'nāsına dağı gelür ki Lisānū't-Ṭayr'da gelür.

Beyt: Yılđa biş kün kim çimenda açılır
On kün ötmey tofrağ üzre saçılır

Ötti³: (اوٲٲي) Bir dağı ferāğat itdi, vaz geçdi dimektür.

Ötkerdi⁴: (اوٲكار دي) Kaf 'Arabī'dür. Geçürdi dimektür. Ferāğat itdürdi dimektür ve eşer itdürdi dimektür.

Ötkeriniğ⁵: (اوٲكار ينك) Geçürüñ. ferāğat itdürüñ.

[E.38a] Ötkergeysin⁶: (اوٲكار كاي سين) Kaf-ı evvel kaf-ı 'Arabī ve kaf-ı s̄nī kaf-ı

'Acemī'dür. Ferāğat itdüresin dimektür ki [A.19a] Ferhād u Şīrīn'de Şīr Veyh Şābūr'a tazarru' itdi ki Behrām Dilāver kendüyi ferāğat ide.

Beyt: Ki bu ma'nīdin ötkergeysin anı
Kerem yolıga başkargaysın anı

Ve yine Tārīḫ-i Enbiyā'da İbrāhīm Peyğamber 'Aleyhi's-Selām tıfl iken atası Azer Nemrūd [Ş.159b] ḫavfindan öldürmek diledüğü maḫalde gelür ki:

Mübārek yüzün körgeç atalığ muḫabbeti anı ol ḫayāldin ötkerdi.

Ötüpdür⁷: (اوٲوتور) Geçüptür demek olur. Ta'diyesinde ötkermek dinülür. Geçürmek ma'nāsına.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Geçmez: keçmez B. // geçmez: keçmez B. // dimektür: demektir B. // gelür: kelür B. // kün: gün B.

³ itdi: etdi B. // geçdi: keçdi B. // dimektür: demektir B.

⁴ Kaf 'Arabī'dür: kaf 'Arabīdir B. ; kaf-ı 'Arabī ile A. , Ş. kaf-ı 'Arabī'yle S. ; // geçürdi: keçürdi B. // dimektür: demektir B. // itdürdi: etdürdi B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf-ı 'Arabī: 'Arabī A. , Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı s̄nī: s̄nī Ş. // kaf-ı 'Acemī'dür: 'Acemīdir B. ;

'Acemī'dür A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // itdüresin: etdüresin B. // dimektür: demektir B. // itdi: etdi B. // ḫavfindan: ḫarafından B. // gelür ki: kelür ki B. ; gelür Ş. // ḫayāldin: ḫayālden S.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ötkerip¹: (اوٲكارىب) Geçürüp demek olur. Mâzîsinde ötkerdi dinülür. Geçürdi demek ma'nāsına.

Ötkerü² : (اوٲكارو) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Emr idüp geçür dimekdür ki ötker m'nāsına Sultān Hüseyn eş'arında gelür.

Beyt: Kûtğarur da nā-tüvān cismimni ol bî-bakdin
Yüz cefā eylep anı kiltür qaşımın ötkerü

Ötkergeli³: (اوٲكاركالى) Kaf-ı evvel 'Arabî ve kaf-ı şānî kaf-ı 'Acemî'dür. [S.34a]

geçürmek için dimekdür. İllet ma'nāsına ve geçüre dimekdür ki Sultān Hüseyn eş'arında gelür.

Beyt: La'l irür iki lebiniñ söz riştesin ötkergeli
Seft irür ağzınıñ ki zāhir boldı la'l-i nāb-ara

[Li.1-29b] Ötküzip⁴: (اوٲكوزىب) Geçürüp dimekdür ki Lisānū'ṭ-Ṭayr'da Hüdhüd'ün

[E.38b] uhu kuşına münāzarası cevābında gelür ki:

Beyt: Genc ümidi bile 'ömrin ötküzip
Her dem ol virāne bir yanın qazıp

Ötüzme⁵: (اوٲوزماى) Ben geçürmezin dimekdür, ya'nî va qtin geçürmezin dimekdür ki

Ferhād u Şîrîn hātmesinde gelür.

Beyt: Saçıp yüz nev' güldin dāne anda
Çü saçtı kām koymay yane anda
Ötüzme⁵ vaktidin bir laḫza rüyın
Ṭama' eylep bu sudın āb-ı rüyın

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür: kaf kaf-ı 'Arabîdir B.; kaf 'Arabî'dür Ş. // idüp: idüb B. // dimekdür: demektir B. // Hüseyn: Hüseyin B. // gelür: kelür B.; gelür ki Ş. // kûtğarur: turğarur B.; kûtğarur S., Ş. // cismimni: cismini B., Li.1, S., Ş.

³ kaf-ı şānî: şānî Ş. // kaf-ı 'Acemî'dür: kaf-ı 'Acemîdir B.; 'Acemî'dür Li., S., Ş. // geçürmek: keçürmek B. // dimekdür: demektir B. // geçüre: keçüre B. // Hüseyn: Hüseyin B. // gelür: kelür B. // riştesin: reştesin B. // ağzınıñ ki: ağzınıñ B., E. // nāb-ara: nabārā B.

⁴ geçürüp: keçürüb B. // dimekdür: demektir B. // uñu: uhu B. // kuşına: kuşu ile B. // gelür: kelür B. // genc: genç Li.1 // bile: birle A., E.

⁵ Geçürmezin: keçürmezin B.; geçürmezin E., Ş. // dimekdür: demektir B. // ya'nî.....dimekdür: ø Ş. // dimekdür ki: dimek ma'nāsına ki S. // gelür: kelür ki B.; gelür ki A., S. // beyt: meşnevî Ş. // rüyın; uyın S.

Ötkenür¹: (اوٲكانور) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Öykünür ve taklîd eyler dimekdür ki

Ġarāibü’ş-Şıġar’da gelür.

Beyt: Kāmetinġga serv taklîd eyleben taptı şikest
Bu sezādur ger kiye serv sehiġa ötkenür

Ve yine Ġarāibü’ş-Şıġar’da gelür ki:

Beyt: Şühlik resmin anġa taklîd iteler hūblar
Siñrimek de eyle kim uçkun çaķınġa ötkenür

Ötkeney²: (اوٲكاناي) Öyküneyin ve taklîd ideyin dimekdür.

Ötkengey³: (اوٲكانكاي) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şanı ‘Acemî’dür. Öyküne ve beñzeye

dimekdür ki Maħbūbu’l-Kulūb’da bir tenbîhdi gelür ki:

Seyyid zāde-i ki lülülerġa ötkengey maymūn-bāzlık ve düktraşlık örgengey.

Ötü⁴: (اوٲوك) Kaf-ı ‘Arabî ile geçmiş dimekdür ve ayaġa [Ş.160a] giyilen edük

m’nasınadır ki Ĥayretü’l-Ebrār’da [E.39a] yedinci maķālede gelür.

Beyt: Altunı ısırġa ki kulaġ aġrıtur
Zer-ħal ötükdür ki ayaġ aġrıtur

[S.34b] Nükte derin bil kulaġ ārayişi
Kiñg ötü⁴ oldu ayaġ ārayişi

Ötmek⁵: (اوٲماك) Kaf ‘Arabî’dür. Gitmek ve geçmek ma’nasınadır ve daħı etmek

dimekdür, nān [A.19b] ma’nāsına.

Ötrük⁶: (اوٲتروك) Kaf-ı ‘Arabî ile yalan söze dirler.

¹ Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. ; kaf-ı ‘Arabî’le Li.1 , Ş. // eyler : eder B. ; ider A. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // kāmetinġga : kāmetinke B. // taptı : tabtı B. // sehiġa : sehiġe B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S.

² Bu madde yalnız B. nüshasında vardır.

³ Kaf-ı şanı : şanı Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemî’dir B. // beñzeye : benzeye B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // zāde-i : zāde Li.1 , s. // düktraşlık : duktraşlık B.

⁴ ‘Arabî ile : ‘Arabî’yle S. // geçmiş : keçmiş B. // dimekdür : demektir B. // ayaġa : ayaķa : B. // giyilen : kiyilen B. ; geyilen Li.1 // ma’nasınadır : ma’nasınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // zer-ħal : zerħal B. // ötü⁴ : ölü⁴ S.

⁵ ‘Arabî’dür : ‘Arabî’dir B. // gitmek : kitmek B. // geçmek : keçmek B. // ma’nasınadır : ma’nasınadır B. // dimekdür : demektir B. // nān ma’nāsına : nān ma’nasınadır B. ; nān ma’nasınadır Li.1 ; nān dimekdür A

⁶ ‘Arabî ile : ‘Arabî’yle Li.1 // dirler : derler ki B. ; dirler ki S. , Ş.

Ötrükine¹ : (اوتروك كينه) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şānî ‘Acemî’dür. Taşgîr ile

yalancık dimekdür. Ve yine Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da [Li.1-30a] bir tenbîhde gelür ki:

Az söz ki hem ötrükdür zehr-i mühlükdür. Egerçi miḳdârı öksükdür.

Ve yine Nevâdirü’ş-Şebâb’da gelür ki:

Beyt: Ḳahr ile tehdîd bî-dillerga barı çingına
Mihr ile her va‘de kim kıldı barı ötrükine

Ve yine Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da üçinci faşlda nâ-münāsib nâyibler zikrinde gelür ki:

Yalğan ḥükm yitküriḡa bâ‘iş ṭama‘-ı şûm ve ötrük pervâne yitküriḡa sebep hırş-ı mezmûm.

Ötrüside²: (اوتروسیده) Ḳarşusunda demek ve bir daḡı yanında demek ma‘nâsına gelür.

Ötrü³: (اوترو) Ḳarşu dimekdür ki Ḥayretü’l-Ebrâr’da Mîrâc vaşfinda gelür ki:

Beyt: Anda yitip kim buluban ötrüsi
Her niçe köz salsa baḡa közgüsi

[E.39b] “Ötrüsi” “ḡarşusi” dimekdür.

Ve yine Tārîḡ-i Mülûk’da Rüstem ve İsfendiyâr kışşasında gelür ki :

İsfendiyâr Rüstem üstige barıp Rüstem mülâyemet ve ‘özü-ḡāhlıḡ bile anḡa ötrü kilip.

¹ kaf-ıArabî : kaf-ı ‘Arabî’dür Li.1 ; ‘Arabî A. , Li.1 , S. , Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. // yalancık : yalancuk B. // dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki S. // dimekdür ve yine : dimekdür ki ve yine S. // gelür ki : kelür ki B. // Nevâdirü’ş-Şebâb’da gelür ki : Nevâdirü’ş-Şebâb’da bir beytde gelür ki Li.1 , S. // ḡahr ile : ḡahrı S. // bî-dillerga : bî-dillerge B. // çingına : çingine B. // faşlda : faşıl S. // zikrinde gelür ki : zikrende kelür ki B. ; zikrinde gelür S. // ḡükm : ḡüküm B. // yitküriḡa : yitküriḡe B. , S. , ; yitküriḡa E. ; yitkürdiḡa A. // şûm : şom B. // ṭama‘-ı şûm ve ötrük pervâne : ṭama‘-ı şûm ötrük pervâne A. , E. , Li.1 , Ş. // yitküriḡa : yitküriḡe B. ; yitkürdiḡa S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // yitip : sinidib B. ; sininip Li.1 // üstige : üstiḡa Ş. // barıp : barıp B. ; yarıp S. // ‘özü-ḡāhlıḡ : ‘özü-ḡāhlıḡ B. // kilip : kilib B. // Ḥāḡān’ın : Ḥāḡā’ın B. // ‘İvaz : ‘İvaz’ı B. // itdüḡin : itdükün B. // itdürdiḡi : itdürdiki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // zevḡ : zevḡın E. // yitti : bitti Li.1

Ve yine ‘İvaz’la muḳābele eylemek ma’nāsına gelür ki Ferhād u Şīrīn’de Ferhād Hāḳan’ın saltanat teklīf itdügin ḳabūl idicek Hāḳan daḳı anuñ ‘İvaz ḥazīnesin temāşā itdürdiḡi maḥalde gelür ki:

Beyt: Anḡa mundaḡ ki ‘ıyş u zevḡ yitti
[S.35a] ‘İvaz ötrüside yüz fikir itti

Otaḡa¹: (اوتاغه) Şorguc dimekdür.

Otıḡa²: (اوتیغه) Oḡana demek olur.

Otluḡ³: (اوتلوغ) Oḡlu dimekdür. Āteşīn ve āteş-nāk ma’nāsına.

Otun⁴: (اوتون) Oḡun dimekdür. Ḥayretü’l-Ebrār’da ḡamse nazmına iḡdām itdüḡine
iṣtizār idüp eydür.

Beyt: Gerçi gül ü lāle ḡarīdārı bar
Lik otunnıñ daḡı bāzārı bar

Otluḡ ve otluḡ⁵: (اوتلوغ و اوتلوق) Āteşīn [Ş.160b] dimekdür.

Utḡanıḡ⁶: (اوتغانیب) Utanıḡ dimekdür ki Luṭfī eş‘ārında gelür.

Beyt: Yār ireni bile ḡılmanḡız ey ḡand-i şekker-lāf
Çün āb-ı ḡayāt utḡanıḡ andın yaşunupdur

Utḡandı⁷: (اوتغاندى) Utandı dimekdür.

Utuzdı ve utḡuzdı⁸: (اوتوزدى و اوتوزدى) Utuldı dimekdür, ya‘nī yeñildi, elinde olanın

aldurdı dimekdür ki Ḥayretü’l-Ebrār’da bahār vaşfında gelür.

Beyt: Gül ol oyunḡa çü heves körgüzüp
[Li.1-30b] Cibi daḡı ḡurdaların utḡuzup

(Burada “utḡuzup” “ütüdürüp” dimekdür.)

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ Utḡanıḡ : utḡanıḡ B. // utanıḡ : utanıḡ B. // gelür : kelür B. // ey : en B. // ḡand-i şekker-lāf : ḡand ü şekker-lāf S. , Ş. ; ḡand ü şükker-lāf B.

⁷ dimekdür : demektir B.

⁸ utuldı dimekdür : utuldı demektir B. // yeñildi : ø Ş. ; yenḡildi B. // gelür : kelür B. // ol oyunḡa : evvel oyunḡa Ş. // körgüzüp : körgüzüb B. // utḡuzup : utḡuzub B. // ütüdürüp : ütüdürüb B. // () içerisindeki kısım Li.1 ve Ş. nüshalarında yoktur. // burada : ø S. // burada utuzup : ø A.

Utuzay¹: (اوتوزای) Ütüleyin ve unudayın dimekdür.

Utuzmay²: (اوتوزمای) Ütülmez ve yeñilmez, ütülmezin ve yeñilmezin dimekdür.

[E.40a] Ötleş ötleş³: (اوتلاش اوتلاش) Kat kat ve pey-ā-pey dimekdür, Nevādirü's-

Şebāb'da gelür.

Beyt: Gam u derd zindānı içre köngülge
Tüşüp ötleş ötleş giriftārılıqlar

Ve yine Tārīḡ-i Enbiyā'da Süleymān 'Aleyhi's-Selām Belkıs'ı tahtı ile divlere getürdügi maḥalde gelür ki:

Yana bir cin didi kim köz yumup açkunca kiltürey. Süleymān 'Aleyhi's-Selām kılğay da'vāsı bile ḥāzır [A.20a] kıldı ve ol tahtnı yiti ötleş içide koyup barçasın münfa'il kılıp irdi.

Uçun⁴: (اوجون)Edāt-ı ta'lıldür. İsm āhirine lāḥik olur , içün lafzı maḥallinde ve bir daḥı

açun lafzı ki cihān ma'nāsına elif-i metūhede geçdi. Ba'zı nüshada zammıla uçun yazılmışdur.

Beyt: Közüme kilmes uçun kilgende ol yüz ellime
Anca yahşsı anğlamas köz kim kıyaşğa öter durur

Uçkun⁵: (اوجقون) Āteşden çıkan zebāneye dirler ki Fevārdü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: 'İşk kim birdi tenim şu'lesige kökde urun
Çikti birbirdin anı irip uçkun uçkun

Ve yine Garāibü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: Şūḥlık resmin anğa taḳlīd iterler ḥūblar
Siñrimek [S.35b] de eyle kim uçkun çaḳınga ötkenür

¹ Bu madde E. , S. nüshalarında yoktur. // ütöleyin : ütöledin Li.1 // dimekdür : demekdir B.

² yeñilmez : yenğilmez B. ; yeñilmez dimekdür ve Li.1 // ve yeñilmezin : ø E. // dimekdür : demekdir B.

³ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki Ş. // Süleymān 'Aleyhi's-Selām : Süleymān Peyğamber 'Aleyhi's-Selām S. // Belkıs : Belğısı S. // getürdügi : ketürdügi B. // yumup : yumub B. // kiltürey : kiltür . Ey B. // yiti : bini Li.1 ; biti S. // koyup : koyub B. // kılıp : kılıb B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ dirler : derler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // irip : irüb B. // siñrimekte : siñrimek S. //

Leyl : ø A. // anasınıñ : atasınıñ S. , Ş. // gelür ki : kelür B. // gelür Li.1 ; Ş.

Ve yine Mecnûn Leylî'de Leylî anasının Leylî'ye maḥabbeti beyânında gelür ki:

Beyt: Bir meş'al ile közi münevver
Kim uçkun irürdi mihr-i hâver

Uçru¹: (اوجرو) Mâzî ma'nāsına, geçmiş yakın zamân dimekdür ki Mecâlisü'n-

Nefâ'is'de [Ş.161a] üçinci meclisde riyâzî vaşfında gelür ki:

Bu uçruda dirler kim şäkirdleri bile [E.40b] tağ kişige barıp.

Ve yine Münşeât'da sekizinci mektûbda gelür ki:

Bu uçruda çerh-i nigûn kazâsıdın ve sipihr-i dûn iktizâsıdın.

Uçramak²: (اوجراماق) Uçramak ve tuş gelmek ma'nâsınadır.

Uçratay³: (اوجراتای) Göstereyin diyecek maḥalde isti'mâl olunur.

Uçradı⁴: (اوجرادی) Göründi ve buluşdı ve tuş geldi dimekdür ki Seb'a-i Seyyâre'de

Behrâm Şâh şahrâda 'ıyş iderken Mânî-i nakḳaşı gördügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Böyle işler tutar idi özige
[Li.1-31a] Deşt ara uçradı birev közige

Uçratay⁵: (اوجراتای) Tuş götüreyin ve buluşdurayın dimekdür.

Uçradım⁶: (اوجرادیم) Buluşdurdum dimekdür ki Nesâ'imü'l-Muḥabbe'de İbrâhim

Sa'dü'l-'Alevî (Ḳuddûsu'l-lahu Sırrehu) menâkıbında gelür ki:

Gayrı mevsimde Mekke 'azîmeti kıldım , yolda iç kişige uçradım.

¹ uçru : ucru B. , E. // geçmiş : keçmiş B. // dimekdür : demekdir B. // üçinci : üçüncü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // uçruda : ucruda B. , E. // barıp : barıb B. ; yarıp S. // sipihr-i dûn : sipihr S.

² Bu madde yalnız Esad Efende nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ göründi : köründi B. // tuş geldi : ḥōş keldi B. // gördügi : kördüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür E.

⁵ Uçratay : uçramay B. , Li.1 , S. , Ş. // tuş ; ḥōş B. // dimekdür : demekdir B.

⁶ ş. nüshasında bu madde başı verilmemiş , bu maddenin anlamı uçratay kelimesi ile birlikte verilmiş. // buluşdurdum : buluşdum B. // () işareti içindeki kısım Ş. nüshasında yoktur. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // Mekke : meger B. , S.

Üçevle¹: (اوچولا) Üçi bile dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Hākan ve Ferhād ve Melik-

ārā, İskender tılsımına vardıkları maḥalde gelür ki:

Beyt: Çıkıp şeh-zāde birle şāh ikevle
Vezīr-i kārṡān birle üçevle

Üçelesi²: (اوچالاسی) Üçi bile dimekdür ki Mecālistü'n-Nefā'is'de yedinci meclisde

Timur Hān'ın hükmi maḥallinde gelür.

Nevāci mi'ād bile çapıp üçelesininġ başın kiltürsin.

Üçüncü³: (اوچونج) Üçinci dimekdür, 'aded [S.36a] i'tibāri ile.

Üçegü⁴: (اوچاکو) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Bu daḥı üçinci dimekdür.

Üçev⁵: (اوچاو) Üçi dimekdür.

E.41a] Üçevge⁶: (اوچاوکا) Üçine dimekdür.

Uçmak⁷: (اوچماق) Bu dilde ekşeriyyā sevinmek ma'nāsına gelür.

Uçragay⁸: (اوچراغای) Ğayn-ı mu'acceme ile tuş gele dimekdür. Seb'a-i Seyyāre'de

Ferruḡ Şāh hikāyesinde bu beytdi bu 'ibāret kaf ile uçragay yazılmışdur.

Uçmağ ve uçmak⁹: (اوچماق و اوچماغ) Hāreket ve ıztırāb ma'nāsınadır ki gözde

isti'māl olsa göz sefirimege dirler. Yürekde isti'māl olsa yürek oynamasına dirler

ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Köz bile köñglemge bolmuş güyyā vaşlınġ çağı
Kim közümninġ uçmağı tiz oldı köñglüm salmağı

¹ dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // kārṡān : kārṡān B. , Ş.

² dimekdür : demektir B. // Hān'ın : Hān'ın B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki Ş. // Nevāci : Nevāci B. // üçelesininġ : üçelesin Li.1 , S.

³ üçinci : üçüncü B. // dimekdür : demektir B.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dür B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. ; kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. //

üçinci : üçüncü B. // dimekdür : demektir B.

⁵ üç : üçü B. // dimekdür : demektir B.

⁶ üçine : üçine B. // dimekdür : demektir B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır : B. // gözde : közde B. // göz : köz . B. // sefirimege : sefirimeke B.

// dirler : derler B. // gelür : kelür B.

Üçük¹: (اوجوك) [Ş.161b] Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Söyünmüş şem‘aya dirler ki Ferhād u

Şīrīn’de Ferhād [A.20b] Yunan zemīnden gelicek ikinci def‘a āyineye bakup bī-
hāl olduğu maḥalde gelür ki:

Beyt: Bolup pervāne dik eṭrāfıga cem‘
Velī ol yatıp andaḵ kimi üçük şem‘

Uçtı²: (اوچتی) Bir nesne zāyil oldu ve nā-bedīd oldu dimekdür ki farazā uyku uçtı dirler

ve kuş uçtı dirler ammā şem‘de isti‘māl olinsa söyündi dimekdür ki Münşeāt’da
on beşinci mektûbda bir merşīye rûbā‘îsinde gelür ki:

Rûbā‘î: Gül bardı ise çimen mu‘aṭṭar bolsun
Şem‘ uçtı ise kuyaş münevver bolsun
Şeh-zādega ger ravzā müyesser boldı
Suṭānga cihān mülki müyesser bolsun

Uçursa³: (اوچورسا) Söyündürse dimekdür ki Luṭfî eş‘ārıda gelür.

[E.41b] Beyt: ‘İşk otıda Luṭfî yıḡlama köp
Su birle anı uçursa bolmas

Uçurdı⁴: (اوچوردی) Attı, pür-tāb eyledi dimekdür ve haaya şavurmak, münāsib olan

nesneyi yele virdi dimekdür ve şem‘i söyündürdi dimekdür ki [S.36b] bu iki
ma‘nāya bir beytde ‘āşık vaşfında Mecnūn u Leylī ḥātimesinde gelür ki:

Beyt: Āhı yeli tofraḡın uçursa
Eşki suyu otını uçursa

Ve atup pür-tāb eylemek ma‘nāsına Ḥayretü’l-Ebrār’da ḥamse ta‘rīfinde gelür ki:

Beyt: Tilmek üçün cism ü uçurmağa baş
Andaḵ kılıp ta‘biye köp oku taş

¹ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür A. , Ş. ; kaf-ı ‘Arabî’yle Li.1 , S. // dirler : derler B. // gelicek : kelicek B. // bakup : bakub B. // gelür ki : kelür ki B. // bolup : bolub B. // yatıp : yatub B. // Ferhād u Şīrīn’de : Ferhād u Şīrīn Ş. // āyineye : aynaya B. , S.

² dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Li.1 , S. // dirler : derler B. // kuş uçtı dirler : ø Ş. // uçtı : uçdı A. // rûbā‘îsinde : rûbā‘îde E. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // rûbā‘î : rûbā‘iyye S. // bardı : yarı S. // çimen : çemen S. , Ş. // şeh-zādega : şeh-zādege B.

³ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // ‘İşk : ‘Aşk B.

⁴ attı : atdı S. // eyledi : itdi Ş. // dimekdür : demekdir B. // virdi : verdi B. // söyündürdi : söyündürddi B. // ‘āşık vaşfında : ø S. // ḥātimesinde : ø B. , Li.1 , S. // āhı : ayı S. // atup : atub B. // eylemek : etmek Ş. // gelür ki : kelür ki B. // kılıp : kılıb B.

Uçurgunġ¹: (اوچورغونك) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Kuş uçursanġ gerek m‘nāsına Münācāt-

nāme’lerinde gelür ki:

Āhirol kuşnı bu dām-gehdin uçurgunġ.

Uçurdum²: (اوچوردوم) Uçurdum deyü ta‘bîr iderler, sevindürdüm diyicek maḥalde.

Uçursa³: (اوچورسا) Lafzından tecnīs-i lam tarīkiyle mışrā‘-ı evvelde uçurmak ve

mişrā‘-ı şānīde sevindürmek ma‘nāsı murāddur.

Beyt: Āhı yeli tofracın uçursa
Eşki suyu atını uçursa

Uçurup irdi⁴: (اوچوروب ایردی) Uçurmuşdı ya‘nî pür-tāb itmîş idi dimekdür.

Beyt: Kim ol itkü bezm için tîġim
Uçurup irdi başını tîġim

Uçar⁵: (اوچار) İzīrābla hareket eyler ve talabır ve segirür dimekdür ki Fevāīdū’l-

Kiber’de gelür.

Beyt: Közüm uçar ki hümāyūn yücünġni körgey bat
Bī-‘aynihi anġa kirpikler olmış iki kanat

[Ş.162a] Uça⁶: (اوچا) Arka manāsınadır. Belki arka ortasında olan oñurġa kemüġine

dirler ve muṭlaḳ arka maḥallinde daḥı isti‘māl iderler ki Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da yedinci faşlda fāsied-ma‘āş [E.42a] mezemmetinde gelür ki:

Tozlarıdın āşūfte alarġa dertār u dertār ‘alāḳasıdın uçalarında āzār.

Ve yine Tārīḫ-i Enbiyā’da Ḥazret-i İbrāhim ‘Aleyhi’s-selām Kābe bināsın şerefehā-Allah tamām itdüġi maḥalde gelür ki :

¹ Kaf, kaf-ı ;Acemî’dür : kaf kaf-ı ;Acemîdir B. ; kaf ;Acemî’dür Ş. // uçursan{g : uçursañ S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. // āḫir : āḫer B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ İzīrābla : izīrāb ile A. , Li.1 , S. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // körgey : kerkey B.

⁶ arka ma‘nāsınadır : arka ma‘nāsınadır B. ; arkadur Ş. // ortasında olan : olan S. // dirler : derler B.

// maḥallinde daḥı isti‘māl : maḥallinde isti‘māl A. , E. // isti‘māl iderler ki : isti‘māl olunur ki S. // gelür

ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // āşūfte : āşifte B. // āzār : izar B. // Kābe bināsın : Kābe Ş. // itdüġi :

etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // ḳılıp : ḳılıb B. // ḳoyup : ḳoyub B.

Ve ol öy [Li.1-32a] itmāmğa yitkendin sonğra şükür kılıp uçasın Kābe dıvārığa
koyup tefāhur kıldı.

Uçıda¹: (اوچیده) Ucında oimekdür.

Uçuñ²: (اوچوڭ) Seviniñ dimekdür ve bir dağı bu diyārda isti'māl olınuğı üzre kuş
uçmak ma'nāsına gelür.

Uçkusı³: (اوچقوسی) Uçup gitmeli dimekdür.

Beyt: Ol perī uçkusı ra'nālıgıdın
Ādemi bunca bolur mu ra'nā

Uça⁴: (اوچا) Ve yine Çagatay diyārında bu 'adettür ki eger koyun, eger kuzu ve eger

tavuk vi sayir yenecek [A.21a] hayvānı bişürseler, arkasın eyegülerin bile bütün
bütün kesüp ayrırılar, ta'am üzerine [S37a] korlar. Pādişāh veyā gayrı ekābir bir
kimesneye ikrām itmelü olsa meclisinde ol uçalardan birin gönderürler ki
pādişāh ol kişiye tamām ri'āyet itmiş olur. Her ta'amda ki bu uçalar olmasa ol
ta'amıñ şāhibin hissetle yād idüp ve ol ta'ama çenden i'tibār itmezler. Sedd-i
İskenderī'de Hākān İskender'i ziyāfet itdügi maħalde gelür.

Beyt: Ni di ölçe ol han kıyasi idi
Ki tokuz atnıñg uçası idi

Ve yine Sirācü'l-Müslimīn'de şalavatıñ sünneti beyānında gelür ki:

Beyt: [E.42b] Rükū' içre ilin tizge kılıp yār
Uçanı tutmak ol hāletde hem-vār

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ 'adettür: 'adettir B. // tavuk: tavık B. // hayvānı: hayvānātı B. , Li.1 , S. // eyegülerin: eyegüleri
E. , Li.1 // bile: ile E. , Li.1 // bütün bütün: bütün E. // ayrırılar: ayrurlar Ş. // bişürseler: bişurseler
B. // uçalardan: ucalardan E. // gönderürler: könderürler B. ; gönderür A. , E. , Ş. // ri'āyet itmiş:
ri'āyet etmiş B. // yād idüp: yād idüb B. ; yād iderler A. // i'tibār itmezler: i'tibār etmezler B. ; i'tibār
itmezler ki S. // ziyāfet itdügi: ziyāfet etdügi B. // gelür: kelür B. ; gelür ki S. // han: hun Ş. //
atnıñg: at-niñg B. // içre: içra B. // ilin: ilinğ S.

Uçamdudur¹: (اوچامدادور) Benim penâhımda ve hıfzımda ve yanımdadır demekdür ki

bir kimesneye bir âhıere nisbet idüp aña arķalanur ve aña tayanur diseler aña uķalanur dirler.

Uçru²: (اوچرو) Yakın zamânda demekdür. Mâzîde ve müstakbelde isti'mâl olunur.

Ohşamak³: (اوخشاماق) Beñzemek demekdür. Ohşasmaķ daķı dinilür.

Ohşatma⁴: (اوخشاتما) Beñzeme , ya'nî teşbîh itme demekdür.

Beyt: Tiredür Mecnûn ki min dik dip sin anı ey hıred
‘Aķl u hûş eyleyenı bir divâneĝa ohşatma köp

Ohşaşur⁵: (اوخشاشور) Daķı beñzer demekdür.

Üçkü⁶: (اوچكو) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Keçiye dirler ki Ĥayretü’l-Ebrâr’da dördünci

maķâlede gelür.

Beyt: Turfa saķalın asıban külĝü dik
[Ş.162b] İki yıĝaķ üzre çıkıp üçkü dik

⁷Ve yine Sedd-i İskenderî’de Mi‘râcda gelür.

Beyt : Süti üçküniñ ĝıre-i cân bolup
Anıñ kaťresi dürr-i ĝaltân bolup

Ohşar⁸: (اوخشار) Beñzer demekdür ki Münâcât-nâme’de gelür.

İlâhî, her nige ki teşbîh kılsalar ohşamazsın.

Ohşası⁹: (اوخشاسی) Beñzemesi demekdür.

Ohşaş¹⁰: (اوخشاش) Beñzemek demekdür.

¹ benim : benüm Ş. // yanımdadır : yanımdadır B. // demekdür ki : demektir ki B. // bir kimesneye :

ø Ş. ; bir kimesneyi S. // idüp : idüb B. // tayanur : dayanur S. // dirler : derler B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Li.1 , Ş. // dirler : derler B. // gelür :

kelür B. // külĝü : külkü B. // çıkıp : çıkıp B.

⁷ Bu bölüm ve sonra gelen beyit yalnız B. nüshasında vardır.

⁸ Beñzer : benzer B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş.

⁹ beñzemesi : benzemesi B. // demekdür : demektir B.

¹⁰ beñzemek : benzemek B. // demekdür : demektir B.

Ohşaş¹: (اوخشاشى) Lafzı şebîhi ve nazîri dimekdür.

Beyt: Nergis gözünġnġnġ ohşaşı kayısı çemende bar
Yüzünġ tarāveti kaçan ey gül çemende bar

Ürkürer²: (اورکورار) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Uyuqlar dimekdür ki Ferhād u Şirîn’de
bahār vaşfında gelür.

Beyt: Bulut eyler ruṭūbet ol şıfat fāş
Ki nergis ürkürer salıp kayı baş

[Li.1-32b] Ürküre³: (اورکوراب) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Uyuqlayup dimekdür ki Seb’a-i

Seyyāre’de [S.37b] H̱āce Dilārām’ı görmege gelürken bir gice at üzerinde
uyuklayup atı yoldan çıkup Dilārām üzerine geldügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Ürküre³ yoldın atı çıkkan imiş
Bir iki kıl ile azıtkan imiş

Uruk kıyaş⁴: (اوروق قاباش) Hışm, kavm [E.43a] ma’nāsınadır. Bu iki lügat birbirinden

ayru isti’māl olunmadığı sebebdan kıyaş lügati daḥı bu maḥalde taşḥīḥ olındı kı
uruk ve uruġ kışıye kendünün oġlı ve kıarındaşı ve sāyir yakın olanlara dirler
ḥıvış gibi. Kıyaş ḥıvışavünde-i ḥıvış olanlara dirler kı bu zıkr olanlara oġul ve
kıarındaş olalar, tebar gibi kı Mecnūn u Leylî’de Leylî atası Nevfel’e maġlūb
olıcak Leylî’yi öldürmek meşveret itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Çarlattı revān uruk kıyaşın
Saldı araġa ol iş kınkeşin

Ve yine Ġarāibü’ş-Şıġar’da bir şîrde gelür ki:

¹ Bu bölüm ve sonrasında gelen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür: kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B. ; gelür ki Ş. // eyler: eyle B. , Li.1 , Ş. // salıp: salıp B.

³ Ürküre: ürküre B. // Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür: Yalnız S. nüshasında vardır. // uyuqlayup: uyuqlayıp B. // dimekdür: demektir B. // görmege: körmeke B. // gelürken: kelürken B. // gice: kice B. // çıkup: çıkup B. // geldügi: keldüki B. // gelür ki: kelür ki B. ; gelür Li.1 // azıtkan: azıkkan S.

⁴ Hışm: hışım A. , B. // ma’nāsınadır: mā’nāsınadır B. // kıyaş kıyaş E. // olındı: olundu B. // dirler ki: derler ki B. // Nevfel: Nofel B. // itdügi: etdüki B. // gelür ki: kelür B. ; gelür Ş. // çarlattı: çarlattı Ş. // bir şîrde gelür ki: bir şîrde kelür ki B. ; bir şîrde gelür S. // anca: anı B. // vaşfında gelür ki: vaşfında kelür ki B. ; vaşfında gelür S. // Ferāmürz: Kıara Mirzā E. // def’ığa: def’ığa E. ; def’ığa B. // yıbardı: yitkürdi Ş. // tenbîhde gelür ki: tenbîhde kelür ki B. ; tenbîhde gelür S. // kıyaş: kıyaş S.

Beyt: Perî vü hür ol ayğa qarâbet irmişler
Ve lik anca kişi yok uruk kayaşında

Ve yine Tārîḥ-i Mülûk'da Keyḥusrev vaşında gelür ki:

Ferāmûrz bile Tus'ın Efrasiyab defîğa yıbardı ve ol ikev anğa yakın uruk irdiler.

Ve yine Maḥbûbu'l-Ḳulûb'da bir tenbîhde gelür ki:

Mürüvvet [Ş.163a] keremniñ uruk kayaşı belki teve-man kardasıdır.

Urun ve urn¹: (اورن-اورون) Bu iki lügat maḥam ve cāy-gāh ma'nāsınadır ki Sedd-i

İskenderî'de [E.43b] Nüşîrevân hakkında gelür ki:

Beyt: [S.38a] Urun gerçi kâfirğa dūzāḥ durur
Anıñ 'adlidin urnı berzaḥ durur

"Urnı" didügi "cāy ve mekânı" dimekdür.

Ve yine Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: [Li.1-33a] Nevāyî firḳatıñdin anıñ dik za'ıl oldı
Kir urnıda il baksa digeyler meger yokdur

Ve yine Ḥayrettü'l-Ebrār'da toközüncü makālede gelür ki :

Beyt: Könḡleki tāze tükendin urun
Hırḳa-i idbarığa yetüzüñ burun

Pîrehende tāze dağ yerleri vardur dimekdür. Mecāzen mekân ma'nāsınadır.

Orn²: (اورن) İmāleyle anıñ yerine dimekdür. Bedel ma'nāsına ki Sedd-i İskenderî'de

Pîşe Nigār Aṭbārî vaşında gelür.

Beyt: Çük aṭlas eylep özige libās
Kiyip börk ornığa başığa taş

Ve yine bir tercî'de gelür ki:

¹ urn : uran Ş. // ma'nāsınadır ki : ma'nāsınadır ki B. ; ma'nāsınadır Ş. // hakkında gelür ki : hakkında kelür B. ; hakkında gelür S. , Ş. // kâfirğa : kâfirge B. // dūzaḥ durur : dūzaḥ dūrür B. // berzaḥ : berzeh B. // "Urnı" didügi..... dimekdür : ø Ş. // didügi : didüki B. // dimekdür : demekdir B. // N. Şebāb'da gelür : N. Şebāb'da kelür B. ; N. Şebāb'da gelür ki Ş. // firḳatıñdin firḳatıñdin : A. , Ş. // anıñ : anın A. , B. , E. // digeyler : dikeyler B. // meger yokdur : meger ki yok Ş. // makālede gelür ki : makālede kelür ki B. ; makālede gelür S. // idbarığa : idbarige B. ; odbarığa S. // yetüzüñ : yetürdüñ B. , E. // pîrehende.....ma'nāsınadır : ø B.

² orn : orun B. ; oran Ş. // imāleyle : imāle ile Li.1 , S. // anıñ : anuñ S. // Aṭbārî : Aṭyārî A. , Li.1 // gelür : kelür ki B. ; gelür ki Li.1 , Ş. // çük : çün B. // eylep : eyleb B. // kiyip : kiyib B. // taş : tas B. // gelür ki : kelür ki B. // nihān kelimesi A. nüshasında boldı kelimesinden önce gelmektedir.

Beyt: Tā boldı yüzünġ nihān közümdin
Eşk ornıġa yıtmayın barur an

Ornıġa¹: (اورنیغہ) Yerine dimekdür. Ekşeriyyā izāfet ile isti‘māl olunur.

Ornıda²: (ارنیده) Yerinde dimek ma‘nāsına.

Uran³: (اورآن) İmāle ile geceyle yol azan kişi yoldaşına aġırdıġına dirler ki farazā

leşker-gāhda kendü bir bege mensüb olsa ol begiñ mensübātına aġırmaq gibi ki
Devlet-yār Beg ġalkı ve Sa‘ādet-yār Beg ġalkı ne [E.44a] cānibdedür dimek gibi.

Ornanmas⁴: (اورنناماس) Yanmaz dimekdür.

Örtengüci⁵: (اورتنگوجی) Yanıcı dimekdür .

Örtmek⁶: (اورتاماك) Od yakmak .

Örküremek⁷: (اورکوراماك) Uyuqlamak ma‘nāsınadır.

Örkürer⁸: (اورکوراری) Uyuqlar dimekdür.

Örkürep⁹: (اورکوراب) Uyuqlayup dimekdür.

Uruk ayař¹⁰: (اوروق قایاش) Uruk tārık, ya‘nī ġıřm, avm dimekdür.

Beyt: Perī vü ġür ol ayġa arābet olmuşlar
Ve lik anca kişi yok uruk ayaşıda

ayař lafzı vaġid isti‘māl olunduġı mesmū‘ degil ammā uruk lafzı yalañuz
isti‘māl olunur ve ġayn-ı mu‘acceme ile uruġ daġı dinilür , ġıřm ma‘nāsına.

Örtentür¹¹: (اورتاتور) Yanar dimekdür. şöyle ki bir nesne tamām yanup eşeri almamaġa
dirler ki Mecnün u Leylī’de Mecnün vaşfında gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ İmāle ile : imāleyle B. , E. // geceyle : gece ile ř. // azan kişi : azan A. , B. , E. , Li.1 , S. , ř. // dirler ki : derler ki B. // leşker-gāhda : leşker-gāh Li.1 // begiñ : begün Li.1 , ř. // Beg : Big ř. // cānibdedür : cānibdedir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹¹ dimekdür : demekdir B. ; dimekdür ki Li.1 , S. // şöyle : ø Li.1 , S. ; şöyle : B. , E. , ř. // yanup : yanub B. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki ř.

Beyt: Zārı ki üçük yane çırağı
Bat örtenür artuğ olsa yağı

Örtedi¹: (اورتادی) Yakdı dimekdür.

Örtedim²: (اورتادیم) Yakdım dimekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da bir beytdē gelür.

Beyt: Ey Nevāyī [S.38b] könğlüme ıışkıda koydum dāğlar
[Ş.163b] Ger mini ol örtedi min dağı anı örtedim

Ört³: (اورت) Şu'le-i âteşe dirler ve bir şahrānıñ bir tarafından âteş qorlar, yel önünce

gidüp ol şahrāyı tamām yakduğına dirler. Ammā şu'le-i âteş ma'nāsına Sedd-i

İskenderī de hamse tekmīli vaşfında tālīc ve bahta hıṭāb itdüğü maḥalde gelür ki:

Beyt: [Li.1-133b] Yolum üzre menzil çü bu tört idi
Çıkarım binğ eyle kim ört idi

Örtengüci⁴: (اورتنگوجی) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Yanıcı dimekdür.

Örtenğey⁵: (اورتنگای) Yana dimekdür.

Örtegen⁶: (اورتاکان) [A.22a] Yaқан dimekdür.

Örterge⁷: (اورتارکا) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Yakmak için dimekdür. 'İllet ma'nāsına ki
bir müseddesde gelür.

Beyt: Cānım örterge ol otluk çehre gül-zār-ı Ḥalīl
Anı rüşen eylegen kükürd otı yanında Nīl

Örtergeli⁸: (اورتارکالی) Yine kaf, kaf-ı [E.44b] 'Acemī'dür. Yaqalı ve yakmak için
dimekdür.

¹ dimekdür : demektir B.

² yakdım : yakdı Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // ger mini : kermini B.

³ dirler : derler B. // şahrānıñ : şahrānuñ Li.1 , S. // gidüp : gidüb B. // tālīc : talih B. // itdüğü : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // üzre : üze A. // binğ eyle : belik ile B.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // dimekdür : demektir B.

⁵ örtenğey : örtenğey B. // dimekdür : demektir B.

⁶ örtegen : örteken B. // dimekdür : demektir B.

⁷ örterge : örtege S. // Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dür B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁸ örtörgeli : örtergeni S. // kaf , kaf-ı āAcemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dür B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. ; kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. // dimekdür : demektir B.

Örtük¹: (اورتوك) Yanmış demekdür.

Örtük²: (اورتوك) Yine kaf-1 ‘Arabî ile örtülü demekdür. Maḥfî manasına.

Örtüklük³: (اورتوكلك) Kaflar, kaf-1 ‘Arabî’dür. Bu daḥı örtülmüş demekdür.

Örçenmede⁴: (اورچانمده) Az zamānda demek olur.

Örgenmek⁵: (اورگانمك) Ögrenmek demekdür. Keenne-hu ‘ibāret ta’kīs olmışdur.

Örgenip⁶: (اورگانيب) Ögrenip demekdür.

Beyt: Ol belāğa örgenip min ile kim cānım çıkar
Körmesem başımda bir sâ‘at min şeydā bile

Örgenmes⁷: (اورگانماس) Ögrenmez demek olur. Nefy-i muzāri’dür.

Beyt : Ötüp ıışk içre ‘ömrüm zāhidā koy zühd irşādın
Kişi mundaḳ uluḡ işni za‘îf olḡanda örgenmes

Ürkün⁸: (اوركون) Kaf-1 ‘Arabî ile tuḡyan manāsınadır ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelir.

Beyt: Derd kör kim istese kilmek ḡamım sormakḡa
Rāzî irmen kim sirişkim siliniḡ bar ürkünü

Örgendi⁹: (اورگاندى) Kaf-1 ‘Acemî ile öğrendi demekdür.

Örük¹⁰: (اوروك) Kaf, kaf-1 ‘Arabî’dür. Erik didikleri meyveye dirler ve muṭlak

zerdālūye dirler ve üfürülmüş nesneye dirler ve bir yerde muḳîm olmuş

kimesneye dirler. Netekim bir leşker bir menzilde otursa ol gün örük oldu dirler.

¹ S. nüshasında bu kelime “ürkün” kelimesi ile aynı kabul edilmiş ve “ürkün” kelimesinin anlamı burada verilmiştir. // **dimekdür** : demektir B.

² Bu madde S. nüshasında yoktur. // **dimekdür** : demektir B.

³ Bu madde S. nüshasında yoktur. // **Kaflar , kaf-1 ‘Arabî’dür** : kaflar kaf-1 ‘Arabîdir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // **örtülmüş** : örtülmüş B. // **dimekdür** : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde S. nüshasında yoktur. Bu maddedeki açıklamaları ve tanıḡı “örtük” kelimesinin açıklamasında vermiştir. // **ma‘nāsınadır** : ma‘nāsınadır B. // **gelür** : kelür B. ; gelür ki A.

⁹ **kaf-1 ‘Acemî ile** : kaf-1 ‘Acemî’yle Li.1 , S. // **dimekdür** : demektir B.

¹⁰ **Kaf , kaf-1 ‘Arabî’dür** : kaf kaf-1 ‘Arabîdir B. ; kaf-1 ‘Arabî ile Ş. // **erik** : erük Ş. // **dirler** : derler B. // **üfürülmüş** : üfürülmüş B. // **zerdālūye dirler ve** : zerdālūye derler ve B. ; zerdālūye ve // **olmuş** : olmuş B.

Örütmiş¹: (اورتمیش) İmâle ile bir yerde karar itmiş dirler.

Örgemci²: (اورکامجی) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Örümcek dimekdür. [S.39a] ‘Ankebût

ma‘nâsına ki Divân-ı Luṭfî’de tevḥîdde gelür.

Beyt: Döstlarınḡ alıda bir dik pest Ḥayber kal‘ası
Düşmeniñ def‘iḡa örgemci öyi hışn-ı ḥaṣîn

Ve yine Mûnâcât-nâme’de gelür ki:

Eger perde-püş sin olmabaṅg ridâ hemân [E.45a] ışık örgemcisi hemân.

Uruş³: (اوروش) Cenge dirler ki Bedâyi‘ü’l-Vasat’da gelür.

Beyt: Cihân ili ger uruşsun u ger baraşunlar
Ki ni uruşum alar birle bar u ni baraşım

Ve yine Tārîḡ-i Mülûk’da gelür ki:

[Li.1-34a] Efrasiyab uruşıdı Kerşab fevt boldı.

Örk ve ör⁴: (اور و اورک) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. İmâle ile yoķuş ve yoķaru dimekdür ki

Ferhâd u Şîrîn’de Fehâd’ın atı vaşfında gelür ki:

[Ş.164a] Beyt: Ḥarâmî örke çıķmaķda tütün dik
Egirmek vaķtı deşt üzre koyun dik

Örek⁵: (اوراک) Direk demek olur.

Örek urdı⁶: (اوراک اوردی) Direk dikdi demek ma‘nâsına.

¹ karar itmiş dirler : karar itmiş derler B. ; karar eylemiş dirler ; karar eylemiş dimekdür : karar eylemiş dirler Ş.

² Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // örümcek dimekdür : örümcek demektir B. ; örümcekdür Ş. // gelür : kelür B. // döstlarınḡ : döstlarınḡ A. , Li.1 // pest : best A. // düşmeniñ : düşmeniñ Li.1 , S. // def‘iḡa : def‘ige B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // olmasaṅg : olmasaṅg de B. // ridâ : ø B.

³ cenge : çenge B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // cihân : hemân Li.1 // baraşunlar : yaraşunlar B. , Li.1 , S. // baraşım : yaraşım A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // Kerşab : Kerşab B. // fevt boldı : fevt oldı E. , Ş.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // kaf-ı ‘Arabî ile ve Li.1 , Ş. // dimekdür ki : demedir ki B. ; dimekdür E. // Ferhâd’ın : Ferhâd’ın B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , Li.1

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Örlep¹: (اورلاب) Yokuşlayup demekdür, ya'nī yokuşa çıkup ma'nāsına ki Gül ü Nevruz-ı

Luṭfī'de Gül ile Nevruz'ın gurbetleri beyânında gelür.

Beyt: Geh örlep çerh taķığa minālar
Geh inişlep yiti birle inerler

Örlendi²: (اورلندی) Urdıldı, örtüldi demekdür ki Tārīḡ-i Enbiyā'da 'Uzeyr 'Aleyhi's-

Selām eşekiniñ dirildügin gördügi maḥalde gelür ki:

Ve merkebininḡ çürüngen sünḡekleri baķtı kördi kim birbirige muṭṭaşıl bolup
üstige it örlendi.

Urum³: (اوروم) Sipāhılık üslubı ve maḥāreti ve şecā'ati ve silāḡşorluk ma'nāsına

[E.45b] dur ki Mecālisü'n-Nefā'is'de beşinci meclisde Mīr Ḥaydar vaşfında
[Sb39b] gelür ki:

[A.22b] Sipāhılık urumlar kim bolur, oķ atmaķda, celd ü kılıç çalmaķda çabik ve
sāyir celādetlerde anca bar kim aşrınıñ ehli pesend kılurlar.

Ornatmaķ⁴: (اورناتماق) Yerleşdürmek ma'nāsınadır.

Ornatı⁵: (اورناتتی) Bir nesneyi bir yere urdı, berkişdürdi ve şancdı ve mıḡladı
dimekdür.

Ornaşıp⁶: (اورناشیب) Ötürtüşüp ve berkişüp demekdür.

Ornaşmaķ⁷ (اورناشماق) Yerleşmek ma'nāsınadır ve yerleşüp demekdür.

¹ örlep: örleb B. // yokuşlayup: yokuşlayub B. // demekdür: demektir B. // çıkup: çıkub B. // ma'nāsına: demekdür B., Li.1, S. // Luṭfī'de: Luṭfī'de kelür B. // gelür: kelür ki B.; gelür ki A., S., Ş. // minālar: minerler B., Li.1, S. // inişlep: inişleb B.; işbulep S. // birle: yirle B.; yirke A.; birke Li.1, Ş. // inerler: iterler B., Li.1

² urdıldı: uruldı B., Ş. // demekdür: demektir B. // eşekiniñ: eşekiniñ B.; merkebinḡ Ş. // dirildügin: dirildükini B.; dirildügi Ş. // gördügi: ø Ş.; kördüki B. // gelür ki: kelür ki B.; gelür S. // sünḡekleri: sünḡekleri B. // bolup: bolub B.

³ ma'nāsınadır: ma'nāsınadır B. // gelür ki: kelür ki B.; gelür Li.1 // bar kim: yār kim S. //

aşrınıñ: aşrınıñ Li.1

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ yere: yerde A. // berkişdürdi: berkişdirdi B. // şancdı: şaṇdı Ş. // demekdür: demektir B.

⁶ Bu madde B. ve E. nüshalarında yoktur.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Mümkün ırnes taratmağ peykânların kim cism ara
Her sarı mesken tutupturlar sünğgekke omaşıp

Urar¹: (اورار) Urur dimekdür, zeden ma'nāsına. Ammā imāle ile okınsa biçer
ma'nāsınadır ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Mezra'-ı dehrğa sac luğ ile ihsân toğmını
Her ni iksenğ anı ok çünki urarsın āhir

Ve yine Sedd-i İskenderī'de gelür .

Beyt: Çü dehkan kim dāne mevrū iter
Anı ok urar çünki vağti yiter

Ve yine Mağbūbu'l-Kulūb'da gelür.

Şalāh [Li.1-34b] u fesād toğmın kim ikti kim urmadı.

Urar²: (اورار) Vav telaffuz olunmayup mağzā 'alāmet zamm içün imāle olınmış olduğı
tağdırce it ürmek ma'nāsına urar demek olur.

Urar sin³: (اورارسين) Der-anbar idersin demek olur.

Ur⁴: (اور) Emrdür. Hem çarb eyle dimekdür ve hem bic dimekdür.

Urgac⁵: (اورغاج) Urıcağ ve biçicek dimekdür.

Urgalı⁶: (اورغالی) Uralı ve urmağ içün dimekdür.

Ura⁷: (اوره) Tağıl kıyusına ve at köstegine dirler.

Orguştek⁸: (اورغوشتك) [Ş.164b] Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. 'İlm-i mūsikide [E.46a] bir

uşıldür ki Mızānū'l-Evzān'da ki 'Arūz risālesidür, koşuğ lüğatin taşğih itdüğü
mağhalde bir terkıbde gelür ki:

¹ urur : urar B. , Ş. // dimekdür : demektir B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür . kelür B. // dehrğa : dehrğa E. ; dehrge A. , B. , Li.1 ; dehrğa S. // luğ ile : luğla Ş. // toğmını : toğmın S. , Ş. // āhir : āher B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki E. // gelür : kelür B. // ikti kim urmadı : ikti urmadı Ş.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ emrdür : emirdir B. // eyle dimekdür : eyle Ş. ; eyle demektir B. // bic dimekdür : biç demektir B.

⁵ biçicek : biçecek B. // dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ ura : urda S. // kıyusına : kıyusuna B. // köstegine : kösteğine B. // dirler : derler B.

⁸ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabī'dir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // ki 'Arūz risālesidür : ø Ş. // itdüğü : etdüğü B. // bir terkıbde : ø Ş. // gelür ki : kelür ki B. // edvār kütübide : edvārda kütübide A. , Li.1 , Ş. // sürer : süler Li.1 ; sürev S. // nev : nev'i B. // hayātım : hayātın B.

Yana koşuğdur ki orguştek uşūlide şāyi'dür ve ba'zı edvār kütübide ol uşūl zikr boluptur ve ol sürūd 'Arab'nıñg tive sürer haddileri vezni bile reml-i murabba'-i mahzūfda vākı' bolur [S.40a] ve anıñg aşlı bu nev'dür kim:

Beyt: Veh ki ol ay hasreti derd ü dağ firqati
Hem irür cānımğa ört hem hayātım āfeti

Ve yine Mahbūbu'l-Ḳulūb'da evvelki faşlda selātin-i 'ādil zikrinde gelür ki:

Ra'iyetğa serā vü bāğ anda ma'mur ve sipāhiğa kāmu ferāğ andın mevfūr. Andın kiceler etrāk zu'afāsı işi orguştek.

Öz¹: (اوز) Kendü dimekdür.

Özge²: (اوزگا) Gayrı ma'nāsınadur.

Özgelerge³: (اوزگالارکا) Gayrılar dimekdür.

Öz özümni⁴: (اوزاوزومنی) Kendü kendümi dimekdür.

Özüme⁵: (اوزما) Ba-ḥōd, ya'nī kendüyi bilür demek olur. Seb'a-i Seyyāre'de Dilārām

fırākında Şāh Behrām hakkında gelür.

Beyt: Bir zamān özüme bir zamān bī-ḥōd
Ni selāmet mizācıda ni ḥired

Özge⁶: (اوزگا) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Özige daḥı dinilür. Kendüye dimekdür ve gayrı

ma'nāsına daḥı gelür ve medḥ ü zemm ma'nāsına daḥı gelür ki bir kişiniñ hakkında özgedür dirler ki Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür ki:

Beyt: Ni 'aceb 'uşşāk ara bolsam min zār özgece
Kim irür ma'sūqlardın ol sitem-kar özgece

Ammā gayrı ma'nāsına Ğarāibü's-Şığar'da gelür ki:

¹ dimekdür : demekdir B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // Özige daḥı dinilür : Bu bölüm yalnız Esad Efendi nüshasında vardır. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // kişiniñ : kişinüñ Li.1, S. // dirler ki : derler ki B. ; dirler A. , E. // B. Vasaṭ'da gelür ki : B Vasaṭ'da kelür ki B. ; B.Vasaṭ'da gelür Li.1, S. // Ammā gayrı : V e yine gayrı E. // cām-ı mey : mey S. // Çihil : Çehil B. // rübā'ide gelür ki : rübā'ide kelür ki B. ; rübā'ide gelür S. , Ş. // rübā'tyye : rübā' B. , S. , Ş. // 'ayb : 'ayb B. // hūner-ver : hūnerdür A. , E. // közige : közike B. ; köziğa A.

Beyt: Çü bardı kişi sürgeli şerh-i hāl
Ki öz hıdmetin niçün itmiş usal

Üsrük¹: (اوسروك) Kaf ‘Arabī’dür. Mest ma‘nāsına gelür.

Üsürken²: (اوسوزكان) Mest olan ma‘nāsınadır ki Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da bir tenbīhde
gelür.

Üsürken tabılır.

Üstiga³: (اوستيغا) Üstine [S.41a] dimekdür ki Sultān Ḥüseyn eş‘ārında gelür.

Beyt: Sezze-i ḥaṭṭıñg sevādı la‘l-i ḥandān üstiga
[Ş.165b] Hızır güyā sāye salmış āb-ı ḥayvān üstiga

[E.47b] Uşuḳtı⁴: (اوشوقتي) İztirāb ile ‘acele eyledi dimekdür ki Ġarāibü’ş-Şıgar’da
gelür.

Beyt: Didiler ol şūḥ her dem uşuḳup öydin çıkar
Cān işi çıkmakğa her dem iztirāb oldı yine

Uşatmak⁵: (اوشاتماق) Uşalmaq daḥı dinilür. Uvatmaq dimekdür ki bir tercī’de gelür.

Beyt: Uşatmaq istesenḡ bu bendlerini
Muḳayyed olma anda uşbudur pend

Uşol⁶: (اوشول) Ol nesne ve ol kimesne dimekdür ki Ḥayretü’l-Ebrār’da evvelki
münācātta gelür.

Beyt: [A.23b] Liken uşol çehre-i ‘uşşāk-süz
Kim anḡa her lem‘adur āfāk-süz

¹ Kaf ‘Arabī’dür : kaf ‘Arabī’dir B. ; kaf kaf-ı ‘Arabī’dür A. ; kaf-ı ‘Arabī ile B. , Li.1 , S. // gelür :
kelür B. // S. nüshasında “Beyt” ibaresini yazmış , fakat beyti vermemiş.

² Üsürken : üsüzken E. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // gelür : kelür b. // tabılır : tapılır B. ,
Li.1

³ üstiga : üstige B. // üstine : üstüne B. // dimekdür : demektir B. // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // gelür :
kelür B. ; gelür ki Li.1 , S.

⁴ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // uşuḳup : uşuḳub B.

⁵ uşatmak : uşanmak E. // Uşalmaq daḥı dinilür : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir ki
B. ; dimekdür ki A. , Li.1 // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Li.1

⁶ dimekdür : demektir B. // evvelki : ø A. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki Ş.

[E.47b] Uzattı¹: (اوزاتتی) Gönderdi demekdür ki Vakfiyye'de gelür.

Dermândalar hâliniñg teftişi ve alarnı rızâları bile uzatmaķnıñg teşvîşi.

“Uzatmaķnıñg” didügi kaf-ı ‘Acemî ile “göndermek” demekdür.

Ve yine Fednâd u Şîrîn'de Hüsrev ile Büzürk Ümid, Mehîñ Bânû'dan Ermeniyye hişârın istediklerinde gelür ki:

Beyt: Dikec bu söz tapıp şahş-ı sühandân
Uzattılar anı ğam-gin ü ğandân

Uzalmak²: (اوزالمغ) Uzamak ma'nāsına .

Uzalur³: (اوزالور) Uzar demekdür.

Uzaldı⁴: (اوزالدى) Uzadı demek olur.

Uzalsa⁵: (اوزالسا) Uzansa ve ‘alā hazā'l-kıyās cemi'inde lam'la telaffuz olunur.

Uzağu kün⁶: (اوزاغو کون) Kaf, kaf-ı ‘Arabî'dür. Dünki gün degil, öteki gün demekdür

ve uzun gün ma'nāsına dağı gelür.

Uzalıp ve uzala⁷: (اوزاله و اوزاليب) Uzanıp ve büyüyüp demekdür ve uzanup yatup

ma'nāsına dağı gelür ki Eş'âr-ı Luţfî'de gelür.

Beyt: Közüñg ki lāle vü nesrîn üze uzala yatur
Ğuten çiçekleri üzre [Li.1-35b] meğer ğazāla yatur

Usal⁸: (اوزال) Tehāvün ve tekāsül idüp oyalanmağa dirler.

¹ gönderdi : könderdi B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // dermândalar : dermânda lâ B. ; ve dermândalar S. , Ş. // teftişi ve : teftüşide S. , Ş. // uzatmaķnıñg : uzatmaķnıñ Li.1 , S. // teşvîşi : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // didügi : dedüki B. // uzatmaķnıñg didügi : uzatmaķnıñ Ş. // göndermek : köndermek B. // Ermeniyye : ø Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // dikec : ve yıķaç B. // söz : ø B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Arabî'dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî'dür Ş. // dünki : düñkü B. // dünki gün degil : dün deĝil Ş. // degil : deĝil B. // öteki : ötekü S. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁷ uzalıp : uzalıb B. // uzanıp : uzanıb B. // büyüyüp : büyüyüb B. // demekdür : demektir B. // uzanup : uzanub B. // gelür : kelür B. // Eş'âr-ı Luţfî'de : Luţfî Eş'ârı'nda B. // ğazāla : ğazāle B.

⁸ idüp : idüb B. // Tanık olarak verilen beyit yalnız B. nüshasında vardır.

Oframak¹: (اوفر افاق) Eskimek ve yıpranmak.

Ofranur²: (اوفرانور) Eskir ve yıpranur demekdür.

Oğ³: (اوق) Hemân demekdür.

Oğ⁴: (اوق) Odun.

Oğt⁵: (اوقت) Vaqt ma'nāsınadır.

Oğurda⁶: (اوقوردا) Oğurken demekdür.

Beyt: Oğurda oğtı yaşıım ihtiyârsız gūyā
Ki hicr dūdesidin nāmeğa midād itinğ

Oğuldi⁷: (اوقولدی) Oğındı demekdür.

Oğuy⁸: (اوقوی) Oğuyayın demekdür.

Oğup⁹: (اوقوب) Oğuyup demekdür. Kırā'at ma'nāsına.

Oğuş¹⁰: (اوقوش) Oğuyuş demekdür ki Mecālisü'n-Nefā'is'de kırā'at ve oğuş lafzı gelür.

Oğup¹¹: (اوقوب) Oğuyup demekdür, kırā'at ma'nāsına.

Oğar¹²: (اوقار) Yüksek ve bālā ma'nāsınadır.

Oğ¹³: (اوق) Nağd ma'nāsınadır ve hemân ma'nāsınadır ki Ġarā'ibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Kūyunuñ oğ ister Nevāyī niye cennet ehli zühd
[Ş.166a] Munca oğ bolğay tefāvüt 'ālim ü cāhil ara

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² demekdür : demektir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ oğındı : oğundı B. // demekdür : demektir B.

⁸ demekdür : demektir B.

⁹ oğup : oğub B. // oğuyup : oğuyub B. // kırā't ma'nāsına : ø A. , B. , E. , Ş.

¹⁰ demekdür : demektir B. // ki Mecālisü'n-n.....gelür. : ø Li.1 // gelür . kelür B.

¹¹ Bu madde A. , E. , ve Ş. nüshalarında ikinci kez yazılmıştır.

¹² ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B.

¹³ nağd : nağid B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : ø A. ; kelür B. // kūyunuñ : köyünüñ

B. // zühd : zuhd B.

Uşal¹: (اوشال) Bu dağı hemîn bu ma'nâyadur ki Bâbü Mirzâ eş'arında gelür.

Beyt: Figānım aştı bülbüldin gamı yok zerre bu kuldin
Besî Bâbü uşal güldin könğülde hārḥārım bar

Uşalgay²: (اوشالغای) Uşalgay 'ibāreti ufana demek ma'nāsına uşatıp min şıyup tırurum
dimekdür.

Uşukmak³: (اوشوقماق) Aşukmak ki 'acele ve ıztırāb ma'nāsına geçdi. Ba'zı nüshada
zammla uşakmāk kitābet olunur. Bu beytde uşukup lafzı 'acele ve ıztırāb idüp
dimekdür.

Beyt: Didiler ol şūḥ her dem uşukup öydin çıkar
Cān işi çıkmakğa her dem ıztırāb oldu yana

Uğan ve uğun ve uğanım⁴: (اوغانیم و اوغون و اوغان) Hudā ma'nāsınadur ki Ferhād u

Şirīn'de Hākan sultānlığın Ferhād'a teklif itdüğü maḥalde gelür ki:

Beyt: Bugün yüz şükr kim kıldı uğanım
Sini miṅ anca kim bolğay gümānım

(“Uğanım” didüğü “Hudām” dimekdür.)

Ve yine Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de gelür ki:

Beyt: Uğun taḳdīridin bī-ğavş gavvāş
[E.48a] Tiṅgizde taptılar bu gevher-i ḥāşş

Ve yine Gül ü Nevruz'da Nevruz'la Gül Ka'be'de atalarıyla cem' [S.41b]
oldukları maḥalde gelür ki:

Beyt: [Li.1-36a] Körüp Nevruz u Gül bu derd-i dilni
Köterdiler uğan şükriye tilni

Uğ⁵: (اوغ) Ḥar-gāh esbābına dirler.

¹ hemîn : hemān S. // ma'nâyadur : ma'nâyadır B. // gelür : kelür B. // aştı : rişti S. // besi : besa S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ ve uğanım : Yalnız Esad Efendi nüshasında vardır. // ma'nāsınadur : ma'nāsıradır B. // itdüğü : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // () içindeki kısım B. ve Ş. nüshalarında yoktur. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // bu gevher-i ḥāşş : bir gevher-i ḥāşş Ş. ; bir gecher-i ḥāşş B. // Nevruz'la Gül : Nevruz ile Gül B. // atalarıyla : ataları bile B. ; ataları ile Li.1 , Ş. // körüp : körüb B. // köterdiler . künevdiiler S.

⁵ uğ : ugu S. // dirler : derler B.

Öngelgay¹: (اونكالغاي) Öñüle dimekdür.

Beyt: Könğülge yüz tümen nış ursa hicrân eyleme nâle
Vişâlinğ nüşidin ol zağmlar bir kün öngelgay dip

Ökte²: (اوكته) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Tünd olup gażab itmege dirler ve köñül perîşân

idecek söze dirler ki Sedd-i İskenderî’de Hâķan maḥfi İskender’e geldügi
maḥalde gelür ki:

Beyt: Yoķ irse saḡa ökte söz yoķ idi
[A.24a] , [Li.1-36b] Ni bolsa bizniñ saridin oķ idi

Ve yine Ğarāibü’ş-Şıġar’da gelür.

Beyt: Nāşihā çün ‘ömr öter koy kim bola ‘işret bile
‘İyş terkin kim buyurdunğ öktedür bu nev‘ öġüt

“Öktedür” didügi “bu nev‘ naşihat köñül perîşân ider” dimekdür.

Ve yine Maḥbübu’l-Kulüb’da üçinci kısımda bir tenbîhde gelür ki:

Ökte ḥükmi bir atı kıysa nâ-büd ol zamân peşimân bolmaķ [E.49a] nî-süd.

Öktetür³: (اوكتاتور) Kaf ‘Arabî’dür. Köñül perîşân ider dimekdür.

Öġti⁴: (اوگتي) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Öġdi , medḥ itdi dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı

Luṭfî’de gelür.

Beyt: Geh öġtiler Huten zîbâlarını
[Ş.166b] Zamânı Rûm’nınğ ra‘nâlarını

Öktek⁵: (اوكتاك) Kafları kaf-ı ‘Arabî’dür. Öpkelü ve gażabludur dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Ökte : ökne Li.1 // Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // olup : olub B. // itmege dirler : etmege derler B. // maḥfi : maḥfice B. // geldügi : keldüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // bizniñ : bizniñ // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // nāşihā : zāhidā B. // dimekdür : demekdir B. // kısımda : kısımda B. // atı : onu B.

³ Bu madde yalnız S. nüshasında vardır.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // itdi : etdi B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // Huten : Haten B.

⁵ Kafları kaf-ı ‘Arabî’dür : kafları kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kafları ‘Arabî’dür Li.1 , Ş. ; kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür. A. // öpkelü :

Ökölgen¹: (اوکولگان) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şanî ‘Acemî’dür. Cem’ olup yığılan

dimekdür ki Ferhād u Şîrîn’de Ferhād Sokraṭ Hākīm hışārında gördi.

Beyt: Ganîmet kördi her yan ḥaddin efzûn
Ökölgen her taraf yüz genc-i Kārûn

Öker²: (اوکال) Cem’ ider, yığar dimekdür ki Ḥayretü’l-Ebrâr’da söz ta’rîfinde gelür ki:

Beyt: ‘Arşada şaṭrancı ol kim töker
Nice yığac pâresidür kim öker

[E.48b] Ökse³: (اوکسا) Yine kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Cem’ idüp bir nesneyi bir yere yığsa

dimekdür ki Seb’a-i Seyyâre’de gelür.

Beyt: Kim cevâhîrni alyığa tökse
Tile ḡaflet kibi anı ökse

Öger⁴: (اوکال) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Un ögüdüür ma’nâsına gelür ve medḥ ider
dimekdür.

Öğün⁵: (اوگون) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Ḡayrı dimekdür ki Eş’âr-ı Luṭfî’de gelür.

Beyt: [S.42a] Vaşlınḡdın öḡün hıç nime ḥaḡdın tilemes min
Yārab ki icābet ola bu bende du‘āsı

Ökmek⁶: (اوکماک) Kaf-ı ‘Arabî ile cem’ itmek ma’nâsınadır.

Öknetür⁷: (اوکناطور) Kōkîdûr ve incidür. Keenne-hu ögne lafzındandır.

Öñelmek⁸: (اوñکاماق) Öñelmek ma’nâsınadır. Nun resmîdür.

¹ kaf-ı şanî : şanî Ş. // olup : olub B. // dimekdür : demektir B. // gördi : kördi B. // Ökölgen her :
Ökölgen her B.

² dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , S. // ol kim : her kim Li.1 , S. // töker :
nöker S. // nice : niçe S. , Ş.

³ ökse : ök S. // yine kaf : ø Li.1 , S. // kaf-ı ‘Arabî’dür. : kaf-ı ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî’dür Ş. ; kaf-ı
‘Arabî ile Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelir B. ; gelür kim A. // alyığa : alyınınḡa B.
; aynığa Li.1 // tile : tel A. , B. , Li.1 ; teli S.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir. B. ; kaf ‘Acemî’dür A. , Ş. ; kaf mu‘accemedür S. //
öḡüdüür : üḡüdüür B. // gelür : kelür B. // dimekdür : demektir B.

⁵ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. ; kaf yine kaf-ı ‘Acemî’dür Li.1 //
dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ḥaḡdın : ḡıḡdın S. // Yārab : Yāreb B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Öksünmek¹: (اوکسونماک) Eksilmek dimekdir.

Öng²: (اونك) Ön, ya'nī pīş ma'nāsına. Nun resmîdür ve sağ cānibe dağı itlāk olunur.

Öksüdi³: (اوکسودی) Eksildi dimekdir ki Lisāntü't-Ṭayr'da tevḥiddi gelür.

Beyt: [Li.1-37a] Yir yüzün yamğur suyu birle yudı
Gerd çirki ol yumağdın öksüdi

Ulcar⁴: (اولجار) İmāle ile haber ma'nāsınadır, ammā muṭlaq pādişāh cānibinden sefer

içün leşkere olan habere dirler ki Ferhād u Şīrīn'de gelür.

Beyt: Çirikge eyleben mī'ād bolcar
Tevāci her taraf yitkürdi ulcar

Ölcek ve ölçek⁵: (اولچك و اولچك) Kaf 'Arabî'dür. Kıyās ma'nāsınadır ki Fevāidü'l-

Kiber'de gelür.

Beyt: Çıdar min her nice zaḥm urşa ol kâtil velī bolmas
Çıdarmak ger birin öz 'uzvıda kılsa kişi ölçek

Ulçaş⁶: (اولچاش) Bir kişi ekābin önünde bir dizin yere koyup ve bir dizin kaldurup elin

başına koyup [Ş.167a] soñra varup elin öpse ve görüşse bu vaşfa dirler ki Gül ü
Nevrüz-ı Luṭfî'de Hākan'ın elçileri geldügi maḥalde gelür.

Beyt: Kilip bigler bile utru yürüşüp
Töresi birle ulçaşıp körüşüp

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdir: demektir B. // gelür: kelür ki B.; gelür ki S. // yamğur: yağmur A.

⁴ ma'nāsınadır: ma'nāsınadır b. // pādişāh: ø A. // cānibinden: cānibdin A. // gelür: kelür B. // bulcar: bulçar Ş. // tevāci: nevāhi E.; turci S. // ulcar: ulçar Ş.

⁵ ölcek ve ölçek: E.; ölçek S.; ölcek A., B., Li.1, Ş. // kaf 'Arabî'dür: kaf 'Arabîdir B.; kaf kaf-ı 'Arabî'dür A.; kaf-ı 'Arabî'yle S. // ma'nāsınadır: m'nāsına gelür E.; ma'nāsına kelür B. // nice: niçe Li.1, S., Ş.

⁶ ulçaş: ulçaş Li.1 // koyup: koyub B. // kaldurup: kaldırub B. // varup: varub B. // görüşse: körüşse B. // vaşfa: va'za B., Li.1; va'za S., Ş. // dirler: derler B. // geldügi: geldüki B. // gelür: kelür B.; gelür ki A., Ş. // kilip: kilib B. // yürüşüp: yürüşüb B.; buruşup S. // ulçaşıp: ulçaşıp A.; ulçaşıb B. // körüşüp: körüşüb B.

Ögürmek¹: (اوگورماك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemî’dür ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabî’dür.

Ağlamak ma‘nāsına. Muḥākemetü’l-Lügateyn’de Nevāyî Ḥazretleri bu lügati şöyle taṣḥīḥ itmişler ki:

Yana büyük ün bile kim itidālsiz aşup bile yığlağaylar anı ögürmek dirler ve Türkîcede ol ma‘nide bu maṭla‘ sar kim.

Beyt: İşim tağ üzre her yan eşk seylābını sürmekdür
Fırāk āşubidin her dem bulut yanğlıg ögürmekdür

Ve istifragiñ evvel ḥāletine daḡı dirler.

[S.42b] Öküş²: (اوگوش) Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür . Çok dimekdür. Bī-ḥōd ma‘nāsınadır.

Öksük³: (اوگسوك) Kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür. Eksik dimekdür. Bedāyī‘ü’l-Vasaṭ’da gelür.

Beyt: Mini ki muğbeçe deyr içre eyledi üsrük
Ni teng közüme kıyaş bolsa zerredün öksük

Öksüp⁴: (اوگسوب) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Eksik eyleyüp ve eksilüp dimekdür ki Gül ü

Nevrüz-ı Luṭfî’de Nevrüz Behmen’e eyitdi.

Beyt: Isıñg azıp durur saḡal ağartıp
Mununğ dik ‘aqlıñg öksüp cehlinğ artıp

[E.49b] Öksülür ve öksünür⁵: (اوگسونورو اوگسولور) Bu daḡı eksilür dimekdür.

Beyt: Fenā mey-ḡānesiḡa sal mini ey rind-i ‘ārif kim
ḡamımnı öksünür deyr-i fenā mey-ḡāne andın köp

¹ kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür : Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānī : sānī Li.1 , Ş. // kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî’dür Li.1 , Ş. // Ağlamak ma‘nāsına : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Nevāyî Ḥazretleri itmişlerdür ki : ø Ş. // Muḥākemetü’l-Lügateyn ‘de : Muḥākemetü’l-Lügateyn’de gelür ki Ş. // itmişlerdür ki : etmişlerdir ki B. // büyük : bitik B. ; niñg S. // Türkîcede : Türkîde S. // seylābını : seylābın E. // yanğlıg : yanlıg S. // Ve istifragiñ dirler : ø Li.1 // ve istifragiñ : ve daḡı istifragiñ S. // daḡı dirler : dirler S.

² Bu madde A. , E. , Li.1 ve Ş. nüshalarında yoktur. // Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demekdir B. // Bī-ḥōd ma‘nāsınadır : ø A. , B. , E. , Li.1 , S. , Ş.

³ A. , Li.1 ve Ş nüshalarında bu maddede “öküş” yazılmış , “öksük” kelimesinin anlamı verilmiştir. // Kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. ; kaf ‘Arabî’dür E. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // kıyaş : kıyaş B.

⁴ öksüp : öksüb B. // Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // eyleyüp : eyleyüb B. // eksilüp : eksilüb B. // dimekdür : demekdir B. // eyitdi : itdi B. // ısıñg : ısıñ S. // azıp : azıb B. // ağartıp : ağartıb B. // dik : rüyñ Li.1 // artıp : artıb B.

⁵ öksülür : öksülür Li.1 , S. // öksünür : öksütür E. // eksilür : eksilir B. // dimekdür : demekdir B. // Bu maddede tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Ey Nevāyī yiniñde pinhān itme ol ay rıķ‘asın
Çün sañğa öldür hemîşe eşk artımaķ birle yiniñ

[E.50b] Ülge¹: (اولكه) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Tımar ve sancak nāhiyesine dirler ki

Hayretü’l-Ebrār’da on altıncı maķālede gelür.

Beyt: Yüz kişi reşk itküce cırgem kıanı
Minğ yikit atlanğuca ülgem kıanı

“Ülgem” didüğü “benim tımarım ve sancagım” dimekdür.

Öldikler²: (اولديكلار) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Olsunlar [S.43b] dimekdür ki Sedd-i

İskenderī’de İskender deryā-yı muhîte girmelü olıcaķ leşkeriniñ ba‘zına icāzet
virdüğü maķalde [Ş.167b] gelür.

Beyt: Vaţanğa yanıp halk āsüde-dil
Bārī bizdin öldikler ammā helāl

Uluğ ve uluķ³: (اولوق و اولوغ) Ulu ve büzürk ma‘nāsınadur ki Tevārīķ-i Mülük’da

Cemşid vaşfinda gelür ki:

Andaķ uluķ bināyı saldı ki hālen āsarı ve nişāneleri bardur.

Ve yine Tārīķ-i Enbiyā’da Yūsuf ‘Aleyhi’s-Selām kıarındaşları satduğı maķalde
gelür ki:

O kāfileniñ uluğı bile kim anı Mālik’dür on yiti kıalb diremğa bey‘ kııldılar.

Beyt: Ağzı kimi sözde Mesīħa dik kıılur ilni tebrīk
Bes uluķ sözlü durur gerçi irür esrü kıicik

Ultanğ⁴: (اولتانك) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Şol göne dirler ki çizme ve paşmaķ altına

dikerler. Hasb ü hāl meşnevisinde gelür ki:

¹ Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dirler : derler B. // on altıncı : altıncı E. // gelür : kelür B. // atlanğuca : atlanğuca B. // didüğü : didüki B. // dimekdür : demekdir B. // Ülgem didüğü.....dimekdür : ø Ş.

² Kaf, kaf ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabī’dir b. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // dimekdür : demekdir B. // girmelü : kıirmelü B. // virdüğü : virdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // yanıp : yanıp B.

³ ma‘nāsınadur : ma‘nāsınadır b. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // bināyı : binā B. // hālen : hālā B. // satduğı : şatduğı S. , Ş. // anı : atı Ş. // Mālik’dür : Mālik’dur B. ; Mālik’tür S. // diremğa : diremge B. // Bu maddenin sonunda verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dirler : dermer B. // çizme : cizme A. , E. , Ş. // paşmaķ : başmaķ S. , Ş. // dikerler : dikerler ki Li.1 , Ş. // Hasb ü hāl : Hasb-i hāl

[A.24b] Ölenġ¹: (اولنك) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Muṭlak sebze-zāre dirler ki Ḥayretü’l-

Ebrār’da şıfat-ı bahārda gelür.

[E.50a]Beyt: Kök ölenġ eṭrāfıda gūna verd
Encüm ile dāyire-i lāciverd

Ve yine Ferhādu Şīrīn’de bahārī kaşr ta’rīfinde gelür ki:

Beyt: Şemer sular bolup āyine āheng
Ölenġ eylep ‘iyān ol közgüde jeng

Ulandı²: (لولاندی) Ulaşdı ve yetişdi dimekdür ki Lūṭfī eş‘ārında gelür ki :

Beyt : Saçınġ selāsili Lūṭfī’ni haḳ sarı çıktı
Mecāz ulandı haḳīkatğa münthā boldı

Ve yine Mūnācāt-nāme’de gelür ki:

Ve bu huşyārılıġnı bī- iştibāhlıġğa ulandır.

Öl³: (اول) Yaş ki nem ma’nāsınadır ki ıslanmış dimekdür. İmāle ile muṭlak yaş

dimekdür, nem ma’nāsına ve deryā manāsına daḥı gelür ki Sedd-i İskenderī’de

İskender deryā seyrine [Li.1-37b] gitdüġi maḥalde gelür ki:

Beyt: Sürüp kimeni ölge andaḳ ki ṭayr
Hem ol suğa kıldılar āheng seyr

Ve yine Ḥayretü’l-Ebrār’da nem ma’nāsına mestler zemminde gelür ki:

Beyt: Ton iteki balçığı olup elli öl
Elli öl ammā anıġ alyıda köl

Ve yine Fevāidü’l-Kiber’de gelür ki:

¹ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dirler : derler B. // şıfat-ı bahārda : bahār vaşında S. // gelür : kelür B. // bahārī kaşrı : bahār kaşrı B. , Li.1 , S. // gelür ki : kelür : B. ; gelür S. // şemer sular : şemşir sırlar E. // bolup : bolup B. // āheng : āhenk B. // eylep : eyleb B. // jeng : jenk B.

² dimekdür : demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // saçınġ : saçın A. // selāsili : selāsi A. // Lūṭfī’ni : Lūṭfı A. ; Lūṭfī-i ni S. // Mūnācāt-nāme’de : Mūnācāt’da A.

³ Yaş ki dimekdür : ø A. , B. , Li. , S. , Ş. // yaş dimekdür : yaşıdır B. ; yaşıdur Li.1 , S. ; yaş ma’nāsınadır Ş. // nem ma’nāsına : nem dimekdür Ş. // daḥı gelür ki : daḥı kelür ki B. // gitdüġi : kitdüki B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür E. , Ş. // sürüp : sürüb B. // ve yine : ve Li.1 // nem ma’nāsına : nem ma’nāsına gelür A. // zemminde gelür ki : zemminde kelür ki B. ; zemminde gelür S. // balçığı : balçığı B. // Kiber’de gelür ki : Kiber’de kelür ki B. ; Kiber’de gelür Li.1 , S. // öldür : odur Li.1 , S.

Ve yine Tārīḫ-i Mülūk'da Keyḥusrev saltanatın Lührāsīb Şāh'a yirdügi maḥalde gelür ki:

Atası anı velī [S44a]-ahd kılıp pādīşāhlığın anğa birip özi çün ulğayıp irdi küşeyi tutup ʿibādetğa meşğül boldı.

Ve yine Mecālistü'n-Nefā'is'de üçinci meclisde Mevlānā Melik vaşında gelür ki:

(Otuz yaşığaca nazm aytmaydur irdi. Ulğanganda nazmğa meşğül boldı.

Ve yine bu meclisde Zāhirī vaşında gelür ki:)

Kicikide kefeşdüzlükğa mensüb irdi hem ol eyyāmda andın nazmlar naql kılurlar irdi.

[E.51b] Ulğaban köprek boldı.

“Ulğaban” didügi bunda “mertebe-i kühūla varınca” dimekdür

Öltürgen¹: (اولتوركان) Öldüren, ya'nī katl iden demek ma'nāsına öltürğan dinilir.

Öldüren ve ötüren ma'nāsına.

Beyt: Sin kılursun nāz öltürğan temāşā kılğalı
Rūḥ şaḥşı dūd imes köz merdümü rüzen ara

Öltürmek²: (اولتورماک) Öldürmek. Vav resmīdür. Bu beytde öltürse ʿibāreti bundandır.

Katl itse dimekdür.

Beyt: Kizer min küyide eyler nazar ḥālimğa kılğay dip
Eger öltürse kanım rengi tofrağıda ƣalğay dip

Ve bu ʿibāret vav ile telaffuz olındügi taqdırce ötürse demek olur. Zīrā öltürmak işbāʿ ile iki ma'nāya gelür. Bir öltürmak ve bir daḥı ötürmak demek olur. Sebʿa-i Seyyāre'de Behrām Şāh Mānī Nakḫaş ḥuzūruna getürdügi yirde tecnīs-i mürekkeb tarīķiyle eydür.

Beyt: Körmedi şāh münāsib öltürmak
Yāqınıda buyurdı öltürmak

Ve Ferḥād-nāme'de Ḥaḫan ile Ferḥād ʿişret bünyād itdükleri yirde bu beytde öltürdi ʿibāreti ötürdi demek ma'nāsınadır.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendī nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendī nüshasında vardır.

Beyt: Ötüp ultanğı tahta na'leyn anğa
Bolup bir qadem ornı kevneyn anğa

Ölmek¹: (اولماک) Mevt ma'nāsına. Elif ile yazılır.

Ölmekim²: (اولماکیم) Kaf-ı 'Arabī ile öleceğim dimekdür. Muzārī'nde fethayla öler dirler. Öler dimek ma'nāsına.

[E.51a] Ölük³: (اولوک) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Mürde ma'nāsınadır.

Ölken⁴: (اولکان) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Ölen dimekdür. Mürde olan ma'nāsınadır.

Ulganganda⁵: (اولغاناندا) [Li.1-38a] Ulalup büyüdüğü [A.25a] vakit dimekdür.

Beyt: Ötüp ıışk içre 'ömrüm zāhidā koy züh'd irşādın
Kişi mundaq uluğ şunı za'ıf ulğanda ürkenmes

Bir mertebe-i kühüle dirler ve bazı maħalde kühüldan pīrlık mertebesine dirler ki Tevārīq-i Mülük'da Ferīdūn'ın Selem ve Tur adlu oğulları, İrec'i öldürdükleri maħalde gelür ki küçük karındaşlarıdır.

Ferīdūn ulğayup irdi alardın intikām tatardın 'aciz irdi.

Burada "uğlayup irdi" didüğü "pīr olmuşdı" dimekdür.

S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. // ultanğı : ultanğ A. // tahta : tahta A. , B. , E. // ornı : özi A. , B. , Li.1 , Ş.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. ; ma'nāsına Ş.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. ; ma'nāsına Ş.

⁵ Ulalup : ulalub B. // büyüdüğü : büyüdüki B. // dimekdür : demektir B. // bu maddede tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır. // Bir mertebe-i kühüle : bir dağı mertebe-i kühüle : Ş. // dirler : derler B. // kühüldan : kühülda S. // dirler ki : derler ki B. // Ferīdūn'ın : Ferīdūn'ınğ B. , E. // gelür ki : kelür ki B. // Ferīdūn uğlayıp : Ferīdūn E. // uğlayıp : uğlayıp B. // tatardın : tartardın S. , Ş. // Uğlayıp irdi : burada uğlayıp irdi B. // didüğü : didüki B. // pīr olmuşdı : pīrlemişdi demektir B. ; pīr olmuş idi Ş. // saltanatın : tahtın S. // Lührāsib : Kührāsib Ş. // Şāh'a virdüğü : Şāh'a pādīşāhlık virdüğü E. // virdüğü : virdüki B. // maħalde gelür ki : maħalde kelür ki B. ; maħalde gelür S. // kılıp : kılıb B. // birip : birib B. // uğlayıp : uğlayıp B. // tutup : tutub B. // 'ibādekğa : 'ibādekge B. // üçinci : üçinci B. // yaşığaca : yaşığa Li.1 , Ş. // nazm aytmaydur : aytmaydur Li.1 , Ş. // aytmaydur irdi : aytmaydur idi Li.1 , Ş. // () içindeki kısım Ş. nüshasında yoktur. // Zāhirī : Tāhirī S. // Ulgaban köprek boldı : ø B. // ulğaban didüğü : burada ulğaban didüğü Ş. // didüğü : didüki B. // bunda mertebe-i kühüle : bunda bu mertebede mertebe-i kühüle A. // dimekdür : demektir B.

[E.52a] Ulğatıp¹: (اولغاتيب) Besledüp büyüdüp dimekdür.

Ulgaygunca²: (اولغايفونجا) Büyüyünce dimekdür.

Ulaldı³: (اولالدى) Büyüdi dimekdür ki ẖuṭbī eşārında bir mevʿızada gelür ki:

Beyt: Kiçik ikec iti nefsinġ anıkmadın öltür
Ki öltürür sini çünkim ulalsa ol bed-ḥū

Olganga⁴: (اولغانغ) Olana maʿnāsınadır ki şöyle olana dimekdür.

Olgunġ⁵: (اولغونك) Kaf , kaf-ı [A.25b] ‘Acemī’dür. Olsañ gerek dimekdür.

Olganınġdın⁶: (اولغانينكدین) Olduġuñdan dimekdür.

Olturdi⁷: (اولتوردی) Oturdi dimekdür.

Öltürdi⁸: (اولتوردی) İmāle ile öldürdi dimekdür.

Öltürġüsi⁹: (اولتوركوسى) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Öldürse gerek dimekdür.

Ölgende¹⁰: (اولكانده) Kaf ile öldükde dimek maʿnāsına ölganda dinilür. Ğayn-ı

muʿacceme ile veyā ẓaf ile öldükda dimek maʿnāsına ölgenge dinilür. Ölmege
dimek maʿnāsına ölganga dinilür. Ölmege dimek maʿnāsına.

Ölüġni¹¹: (اولوكنى) Ölüyi dimek olur.

Beyt¹²: Ölüġni tirküzür laʿlinġ Mesīḥ āsāb kelām eylep
Tekellüm çāşnısın şerbet-i yuḥyi’l-ʿizām

¹ ulğatıp : ulğatıp B. // besledüp : besledüb B. // büyüdüp : büyüdüb B. ; büyüyüp S. // dimekdür : demektir B.

² dimekdür : ø Ş. ; demektir B.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür b. // kiçik : küçük B. // ikec : ikeç B. // nefsinġ : nefsiñ A. , Li.1 // çünkim : çünkin B.

⁴ maʿnāsınadır : maʿnāsınadır B. // dimekdür : demektir B.

⁵ olġunġ : olġinġ B. // kaf , ka-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // olsañ : şöyle olsañ A. // dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ dimekdür : demektir B.

⁸ dimekdür : demektir B.

⁹ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹² Bu beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Şeh öltürdi yanında şāh-zāde
Kılıp ‘arızların gül-reng bāde

Öltürgüsü¹: (اوتورکوسی) Katl itse gerek ma’nāsına öltürgüsü dinilür, ötürse gerek dimek olur.

Ulgayıp²: (اولغایب) Büyüyüp, ulalup dimekdür ve pîr oldı ma’nāsına dağı ba’zı maḥalde isti‘māl iderler.

[Ş.168a] Ulgansa³: (اولغانسه) Büyüse dimekdür ve pîr olsa dimekdür. Ve yine

Mecālisü’n-Nefā’is’de dördinci meclis āhirinde Mevlānā Şerbetī vaşfinda gelür ki:

Ol hem faḳîr kaşıda ulgayıpdur.

Bu terkîbden ma’lûm oldı ki mertebe-i kühûla dağı dirler.

Ulgaydı⁴: (اولغایدی) Bu dağı büyüdi dimekdür ki Tārîḫ-i Enbiyā’da Ḥazret-i Nüh

‘Aleyhi’s-Selām gemi yapduğı maḥalde gelür ki:

Ol ḥazret ilken yığac niçe yıldın sonıgra ulgaydı emr boldı kim anı kisip gemi yasağay.

Ammā ba’zı maḥalde muṭlaḳ mertebe-i civānī ma’nāsına gelür ki yine Tārîḫ-i Enbiyā’da Ḥazret-i İsmā’l ‘Aleyhi’s-Selām tıfl iken Ḥazret-i İbrāhîm ‘Aleyhi’s-Selām beyābāna iledüp [Li.1-38b] terk itdüğü maḥalde gelür ki:

Ḥazret-i [S.44b] İbrāhîm ‘Aleyhi’s-Selām Sare’niñ ḥatırı için anı Hācer bile Mekke beyābānıga iletip koyğanı anda İsmā’l ‘Aleyhi’s-Selām ulgayıp tığ peydā kıldı ve dā’im avğa meyl kılar irdi.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Ulgayıp : ulgayıb B. // büyüyüp : büyüyüb B. // ulalup : ulu bolub B. // dimekdür : demekdir B. // ma’nāsına dağı : ma’nāsına dağı gelür ş. // ba’zı.....iderler. : ø Ş.

³ dimekdür : demekdir B. // dördinci : dördüncü B. // āhirinde : āherinde B. // gelür : kelür B. // ulgayıpdur : ulgayıbdur B. // dirler : derler B.

⁴ dimekdür : demekdir B. // Ḥazret-i Nüh : Nüh Ş. // gelür : kelür B. // emr boldı : emir boldı B. // kisip : kisib B. // gemi : kemi B. // civānī ma’nāsına : civānī Li.1 // tıfl iken Ḥazret-i İbrāhîm ‘Aleyhi’s-selām : tıfl iken B. , E. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür Li.1 , Ş. // Ḥazret-i İbrāhîm ‘Aleyhi’s-Selām Sare’niñ : İbrāhîm ‘Aleyhi’s-Selām Sare’niñ A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // Mekke : ø Ş. // ulgayıp : ulgayıb B. // peydā : teb’a B.

Beyt: Ey Nevāyī ölme kim anğlap ol aynınğ kūyıda
İtlire bir dem ulup bir laḥza turdı bu kice

Olğa biz¹: (اولغابیز) Olavuz [Li.1-39a] dimekdür.

Ulağ ve ulaḡ²: (اولاق و اولاغ) Ata dirler ki Mecālistü'n-Nefā'is'de dördinci meclis

āhirinde Ḥāce Ḳuṭbu'd-dīn Aḥmed ta'rīfinde gelür ki:

Ḳuş salur çağda ulaḡları yok irmiş begāyet büyük kişi bir ḡullarığa özlerin
kütertip ḡuş salur irmişler.

Ülüş³: (اولوش) Bir miḡdār ve bir bölük ve bir baḡş dimekdür ki Rāy-i Sind'in İskender'e
nāmesinde gelür.

Beyt: İlim kim bolup ḡatlı ü yaḡmağa tüş
Kilip on ülüşdin bu yan bir ülüş

Ve yine Sirāci'l-Müslimīn'de ṭahāret ferāzī bābında gelür ki:

Beyt: Yana baş meşhini hem farz bilgil
Ve liken dört ülüşdin birini ḡıl

Ülüş⁴: (اولوش) Ve bir daḡı ḡişşe ve naşīb ma'nāsına gelür ki Ferḡād u Şirīn'de gelür.

Beyt: Ketür sāḡī ḡıkıp yıḡlar üçün on
Maḡa ṭoydın ülüş [E.53a] bir cām-ı ḡül-gün

Ve yine Luṭfī eş'ārında gelür ki:

Beyt: Sindin eger tilense ḡül ḡüsn ülüşi 'aceb tükül
Bay ḡişilerge çāre yok arı gedā sū'ālidin

Ulus ve ulusḡa⁵: (اولوسغه و اولوس) Ḥalk ma'nāsınadır ki Ḡarāibü's-Şıḡar'da gelür.

¹ dimekdür : demekdir B.

² dirler : derler B. // āhirinde : āherinde B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // büyük : big S. // kütertip : kütertib B. // ḡuş salur irmişler : ḡoş salur irmişler Ş.

³ dimekdür : demekdir B. // İskender'e nāmesinde : İskender nāmesinde Li.1 , S. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Ş. // bolup : bolub B. // kilip : kilib B. // on ülüşdin : ol ülüşdin B. // meşhini : meshin Li.1 , S. // hem : ø Li.1 , Ş.

⁴ Ve bir daḡı : bir daḡı B. , Li.1 , S. // gelür ki : kelür ki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // ketür : kitür Ş. // ḡıkıp : ḡıkıḡ B. ; ḡikip S. // yıḡlar : tıḡlar B. , Li.1 , S. // on : ol B. , S. // tükül : tekül B. // ḡişilerge : ḡişilerḡa A. , S.

⁵ Ulus ve ulusḡa : ulus A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // tirküzür : tirkürür B. , Li.1 , S. // la'linḡ : laalin B. // eylep : eyleb B. // Ulusnıdimekdür : ø B. , Ş. // Bu bölümdeki ikinci beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Öler hâlinde¹: (اولار حالنده) Öli yorur demek olur.

Beyt: Öler hâlinde min ansız tarabdın olmayın körmey
Dimenġ ta'cîl eyle ger bolsa ol nâ-mihr-bân peydâ

Ölküce²: (اولکوجه) Ölince dimekdür. Ölmeyin. Bu lafzda vav hemzeninġ zammesine

delâlet için mersûm olup telaffuzda izhâr olunmaduġı taġdîrce ölmedin ,ya'nî
cânı çıkmadın demek olur. Mezbûrda bu vech üzredür vav telaffuz olunduġı
taġdîrce ölmedin, ya'nî vücûda gelmedin demek olur.

Beyt: Ni nev'î bülbül-i zâr itmesin fiġân ki gülüñ
Bu gül-şen içre bahâr ötmeyin ġazân saladur

Öltürgenige³: (اولتورکائیگا) İki kaf daġı kaf-ı 'Acemî'dür. Öldürdüġine dimekdür ki

Mucnûn Leylî'de gül-istânda Leylî vaşfında gelür.

Beyt: Öltürgenige özi yıyıban ġam
Yıġlap tutar irdi bile mâtem

Öltür ve öler⁴: (اولار-اولور) İmâle ile öltür dimekdür, mürde ma'nâsınadur ki Ferhâd u

Şîrin'de Şîrin Ferhâd tâbûtı üzerinde [Ş.168b] kendüyi öldürdüġi maġalde gelür.

Beyt: Egerçi bar idim bânûġa yatlık
Ölerdim de uyatlık min uyatlık

Olar⁵: (اولار) Anlar dimekdür.

Olçe⁶: (اولچه) Ol ya'nî ol nesne dimekdür.

Ulu⁷: (اولوب) [E.52b] Ulu ve büzürk dimekdür ve olup dimekdür, şüde ma'nâsına ve

daġı it uluyup [S.45a] dimekdür ki Fevâidü'l-Kiber'de gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ İki kaf daġı kaf-ı 'Arabî'dür : ø Ş ; iki kaf daġı 'Arabî'dür B. ; iki kaf daġı 'Arabî'dür S. // öldürdüġine : öldürdükine B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. // yıġlap : yıġlab B.

⁴ dimekdür : demektir B. // ma'nâsınadur : ma'nâsınadır B. // Şîrin : ø S. // öldürdüġi : öldürdüki B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki Li.1 // bar idim : yâr idim A. , Li.1

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ ulu ve büzürk dimekdür ve olup : ulu büzürk olup A. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir B. ; demek S. // gelür : kelür B. // anġlap : anġlab B. // küyıda : köyide B. // ulup : ulub B.

Beyt: Müyesser olmadı cān birmek ü lebin öpmek
Nidin ki kalmadı cānım anı onatķunca

“Onatķunca” “anı rāzñ eyleyince” demekdür.

Ve yine Tārīķ-i Enbiyā’da Ādem Şafıyy ‘Aleyhi’s-Selām Kābıl’iñ kız ķarındaşın Hābıl’e virmek diledügi maķalde gelür ki:

Kābıl öz sinğiliniñ ħüsni cihetidin anğa māyil irdi. Onamadı kim Hābıl’iğa birgeyler.

Rāzı olmadı demekdür.

Onamadı¹: (اونامادی) Rāzı olmadı demekdür ki anı rāzñ eyleyince demekdür.

Ondamak²: (اونداماق) Kığırmaq ma’nāsına. İndemaķ ki elif-i meksürede geçdi.

Zammeyle daķı gelür.

Ündedi³: (اوندادی) Kığırdı , da’vet eyledi demekdür.

Ünde⁴: (اوندا) Emr idüp kığır demekdür.

Ünder⁵: (اونداری) Kığırur ve da’vet ider demekdür. Gül ü Nevruz-ı Luţfı’de gelür.

Beyt: Cihān keşte misāfirlerni ünder
Sorar bütüşüñg aķvālin ser-ā-ser

Öndür⁶: (اوندوری) Yüksek, bālā ma’nāsınadır ki Seb’a-i Seyyāre’de söz ta’rīfinde gelür.

Beyt: Eylemek pest cirm-i ġabrānı
Öndür itmek sipihr-i ħazrānı

Üncü⁷: (اونجو) İncü demekdür , dürr ma’nāsına.

Uncu⁸: (اونجو) Anda demekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ demekdür : demektir B.

⁴ idüp : idüb B. // demekdür : demektir B.

⁵ kığırur : kığırır B. // kığırur ve da’vet ider : kığırur , da’vet ider A. , E. // demekdür : demektir B. ; demekdür ki B. , Li.1 , S. // gelür : kelür B.

⁶ ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // ġabrānı : ġayrātı S. ; ġayr ānı Ş.

⁷ üncü . ünçü B. // incü : incu B. // demekdür : demektir B.

⁸ uncu : unçu B. // demekdür : demektir B.

Beyt: Ulusnı tirküzür la‘lin’g Mesîh âsâ kelâm eylep
Tekellüm çeşninin şerbet-i yuhyi’l-‘izâm eylep

“Ulusnı” didügi “halkı” dimekdür.

Beyt: Veh ki bu köksüm şikâfîdin ulusğa boldı fehm
‘İşk otı bağırmğa koyğan dâğ-ı pinhân ‘âkıbet

Onamağ¹: (اوناماك) Râzı olmağ ma‘nâsınadır.

Omağ²: (اوماق) Kabîle ma‘nâsınadır ki rivâyet iderler ki Binâyî bir kabîlede bir kız

sevmiş, dahı bu beyti [S.45b] dimiş.

[Ş.169b] Beyt: Cefânı cānga talay aldınğız alay mu bolur
Sizniñ omağda bikec resminğiz bolay mu bolur

[A.26a] Ve yine Gül ü Nevruz-ı Luṭfî’de gelür ki:

Beyt: Kilip Hâkan-ı Çîn ilçileri hem
Omağdın her biri hâkân-ı a‘zam

[Li.1-39b] Onar³: (اونار) Râzı olur dimekdür.

Onap⁴: (اوناب) Râzı olup dimekdür.

Onaman⁵: (اونامان) Râzı olmazın dimekdür ki Fevârdü’l-Kiber’de iki ma‘nâ üzre bir

beytde gelür.

Beyt: Tamuğ otığa onap hicriniñ otığa onaman
Başım barurğa cıdarmin firâkınga cıdamın

[E.53b] Onatğunca⁶: (اوناتفونجا) Anı râzı eyleyince dimekdür ki Bedâyi’ü’l-Vasat’da

gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² ma‘nâsınadır ki : ma‘nâsınadır ki Ş. ; ma‘nâsınadır Ş. // Binâyî : Peyâmî B. // dimiş : demiş B. // cefânı : cihânı S. // sizniñ : sizin S. ; sizin S. // bikec : bikeç B. // bolay mu bolur : bolay mu olur E. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // kilip : kılıb B. // Çîn : ø Ş.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ onap : onab B. ; onaman Ş. // olup : olub B. // dimekdür : deledir B.

⁵ dimekdür : demektir B. // iki ma‘nâ üzre : iki ma‘nâya gelür A. // gelür : ø A. ; kelür B. // otığa : onığa S. // onap : onab B. ; otap S. // hicriniñ : hicridiñ Ş. // firâkınga : firâkınge Li.1 , S. , Ş. // cıdamın : çıdamın Ş.

⁶ onatğunca : ona Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür Li.1 // “Onatğunca”.....dimekdür : A. ve Li.1 nüshalarında vardır. // Şafiyy : ø Ş. // qarındaşın : kardaşın S. // diledügi : diledüki B. // Hâbîl’iğa : Hâbîl’ige B. // birgeyler : birkeyler B. // Râzî olmadı dimekdür : ø B. , E.

Öndi¹: (اوندى) İki kat olur [S.46a] dimekdür.

Öngey²: (اونكاي) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Bükülür ve iki kat olur dimekdür ki Luṭfî eş‘arında gelür.

Beyt: Öngey barı ravza içre nerkis
Çün Luṭfî irür közüñg katîli

Ve yine kaf-ı ‘Acemî ile ve kıyye manāsına gelür ki Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da toḡuzıncı [E. 54a] faşlda ehl-i bâzâr vaşfinda gelür.

[Ş.169b] Ordu bâzârı yasaḳlıkğa katḳucı. Öngey almay [Li.1-40a] ağır satḳucı.

Öngey³: (اونكاي) İgile, iki kat ola dimekdür. Luṭfî eş‘arında gelür.

Beyt: Öngey barı ravza içre nergis
Çün Luṭfî irür közüñg katîli

Öng⁴: (اونك) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Evvel dimekdür ve şağ taraf ma‘nāsına daḡı gelür ki

Ferhād u Şîrîn’de dört kaşr tamām olıcaḳ Ḥaḳan ve Ferhād ve Melik-ārā seyrine gitdükleri maḥalde gelür ki:

Beyt: Sürüp sol yanıdın ferḡunde düstür
Sevād-ı Melik-Ārā’yı birle pür-nür
Yürüp öñg yanıdın şeh-zāde Ferhād
Bolup şeh şād bil şeh-zāde hem şād

Ve yine Sirācû’l-Müslimîn’de teyemmüm bâbında gelür ki:

Beyt: Teyāmündür biri ya‘nî ki bünyād
Yumaḳğa öñg taraıdın kıymaḳ irād

Ammā Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da dördinci faşlda zālîm ve cāhil ve fāsıḳ pâdişāhlar zikrinde şavāb ve rast ma‘nāsına gelür ki:

¹ Bu madde Ş. nüshasında yoktur. // olur : oldu S. // dimekdür : demektir B. // A. ve Li.1

nüşalarında bu maddeden sonra gelecek olan “öñgey” kelimesinin anlamı ve tanıkları burada verilmiştir.

² Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : ø S. , Ş. ; kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. // bükülür ve : ø S. // olur : oldu Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // faşlda : faşılada B. // vaşfinda gelür : vaşfinda kelür ki B. ; vaşfinda gelür ki Ş. // ordu : ordı Ş. // yasaḳlıkğa : basaaḡlıkğa B. , Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf-ı ‘Acemî’yle Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // kaşr : kaşır B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // sürüp : sürüb B. // sol : şol S. , Ş. // yürüp : yürüb B. // bolup : bolub B. // dördinci : dördüncü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // daḡsızlarga : daḡsızlarga A. ; daḡsızlarge B. // tutḳanlarga : tutḡanlarga A. , Li.1 , S

Haṭārayı öñg kilmese daḥlsızlarğa şirket belki naķız tutқанlarğa töhmet.

[A.26b] Uyalğan¹: (اويالغان) Utanan dimekdir.

Öntüc²: (اونتوج) Ödünc dimekdir, qarz ma'nāsına.

Uvalatıp³: (اوالايب) Yuvalayup dimekdir ki Nesāyimü'l-Muḥabbe dibācesinde

meşāyihdan ehl-i ḥiref olanlar zikrinde [E.54b] gelür ki:

Ve Şeyḫ İbrāhīm Ācurī ki hişet uvalatıpdur . Hişet-gerd demekden kināyedür.

Öykü⁴: (اويكي) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Tekāsül eylemege , oyalanup öşek tutmağa dirler.

Öy⁵: (اوي) Ev dimekdir. Hāne ma'nāsına ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn'ı atası

beyābāndan eve getürdügi maḥalde gelür.

Beyt: Saldılar anı öy içre bī-ḥūd
Zincir ile eyleben muḳayyed

Öylük⁶: (اوي لوك) Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür. Evli dimekdir. Ketḥüdā ma'nāsına ki Mīzānū'l-

Evzān'da baḥr-ı hezcede tevḥide müte'allıq bir beytde gelür ki:

Beyt: Zihey melekütunḡ anın on sikiz binḡidin birkilip 'ālem
Bu 'ālem içre bir öylük ḡulunḡ Ḥavvā bile Ādem

Öylenmek⁷: (اوي لانماك) Evlenmek demek olur. Tezevvüc ma'nāsına.

Öylenür yiri⁸: (اوي لانور ييري) Evlendügi yer dimekdir.

¹ dimekdir : demektir B.

² ödünç : ödünç B. // dimekdir : demektir B.

³ uvalatıp : uvalatıp B. // yuvalayup : yuvalayıp B. ; yuvalayıp A. , Li.1 , S. // yuvalayup dimekdir : yuvalayıp utanan dimekdir Li.1 ; yuvalayıp demektir B. // dibācesinde : dibācesinde B. // gelür ki : kelür ki B. // uvalatıpdur : uvalatıbdur B. // hişet-gerd : hişet-ker B. // demekden : demekden B. // kināyedür : ø S. ; kināyedir B. ; kināyetdür Ş.

⁴ Bu madde S. nüshasında yoktur. // kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. // eylemege : eylemeke B. // oyalanup : oyalanub B. // öşek : ösek A. , B. , Li.1 // tutmağa : dutmağa B. ; tutmağa Li.1 // dirler : derler B.

⁵ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdir : demektir B. // getürdügi : getürdüki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , Li.1 , Ş.

⁶ Bu madde S. nüshasında yoktur. // kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. // dimekdir : demektir B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 // melekütunḡ : melekütun A. , Li.1 // binḡidin : minḡidin B. , Li.1 ; minḡidin Ş. // birkilip : birkilip B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Öydeki¹: (اويداکی) Evdeki demekdür. Hatundan kināyetdür.

Uykanmak²: (اويقانماق) Nun ile uyanmak ma'nāsınadır. Uyğudan uyanmağa ve çirāğ yanmağa itlāk olunur.

Beyt: Könğül harāretin inğletti āh derd-ālūd
Öyi içre ot ikenin ilge zāhir eyledi dūd

Uykanmas³: (اويقانماس) Uyanmaz demekdür. Bu beytde gün toğmaqdan ta'birdür.

Beyt: Velī bu țarafa dūr kim fiğānı çağdın ötsün
Ol ay nāz uykusıdın çıqmağunca mihr uykanmas

Uykatmak⁴: (اويقانماق) Ta ile uyandırmak ma'nāsınadır.

Uykat⁵: (اويقات) Emrdür. Uyandır demekdür.

Beyt: Şüh iki gazālınğnı nāz uykusıdın uykat
Tā uyğuları bitsün gül-zār içide uykat

[Ş.170a] Uy⁶: (اوی) İmāle ile sığır ma'nāsına gelür ki Ferhād u Şīrīn'de Şīrīn'i

virmemege Mehīn Bānū'nuñ 'özri maħallinde gelür ki Hüsrev eytdi .

Beyt: [Li.1-40b] Ğazanfer hūd niter cenkal ü bālin
Çıkar bolsa tiş uynunğ mecālin

Ve yine Hayretü'l-Ebrār'da at vaşfında gelür ki:

Beyt: Çīnī vü gerdün körüben tusenin
Uy ki yürüp yancar anıñ ħırmenin
Ħırmen uyu bolmasa niyu çün müdām
Deyr iter sir ü toz itmes ħarām

[E.55a] İstesenğ ol ħırmen ü uydın nişān
Bes bu nişān sünbüle vü keh-keşān

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde S. nüshasında yoktur. // Uy : öy (uy) B. // sığır : sığır B. ; sığır A. , Li.1 , Ş. // gelür : kelür B. // Bānū'nuñ : Banū'nun B. // Hüsrev eytdi : ø A. , B. // cenkal : çenkāl Ş. // çıkar : çiker Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. // Çīnī vü gerdün : Çīnī ve gerdün b. ; Çīnīde E. // yürüp : yürüb B. // yancar : pancar B. ; bancar Ş. // ħırmenin : ħarmenin B. // ħırmen : ħarmen B. // bes . pes A. , B. , Li.1 // keh-keşān : gehkeşān B.

Uykatma¹: (اويقاتما) Uyandırma demek olur.

Beyt: Közlerinġ kim mest ġāb-ālūd irūr köp evvelā
Her sarı uyķuġa bargān fitne uykatma köp

Uyalmak²: (اويالماق) Utanmak ve ŧerm-sār maʿnāsınadır.

Uyalıp³: (اوياليپ) Utanıp demekdür.

Beyt: Lebi söz dir de eyledin egip cān
Leblerin ħün körüp uyalıp cān

Uyaldı⁴: (اويالدى) Utandı .

Uyalur⁵: (اويالور) Utanur.

Uyaķtur⁶: (اوياقطور) Döñġ, ŧolandur, döñ demekdür.

Beyt: Eŧkim encüm miŧl lik aķturduñġ
Devletim mihriñi uyaķturduñġ

Uyaġlıġ ve uyaġalıġ⁷: (اوياغليغ و اوياغليغ) Uyanıklık demek olur. Kāf ile uyaġalıġ daġı
dinilir.

Uyalsız⁸: (اويالسين) Utanmaz demek olur.

Uyaķmak⁹: (اوياخماق) Gün ve ay ve yıldız ŧolanmak.

Uyatlıġ¹⁰: (اوياتليغ) Uyatlı, yaʿnī otlı ve ħicāblı ve ŧermende ve ŧerm-sār demek olur.

Uyaldı¹¹: (اويالدى) Utandı demekdür.

Uyalġay min¹²: (اويالغاي مين) Utanam demekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

¹¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // **dimekdür** : demektir B.

¹² Bu madde S. nüshasında yoktur // **dimekdür** : demektir B.

Uyalmay¹: (اويالماي) Utanmayup dimekdür ki Fevārdü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Cünün taşı başıngga yağdı dip 'ayb itme ey nāşih
Taşavvur kılma kim bu serzenişlerdin uyalgay min

Uyat²: (اويات) Bu dağı şerm ma'nāsınadur ki Ferhād u Şīrīn'de Şīrīn Ferhād tābūtı
üzerine varduğı maħalde gelür.

Beyt: Egerçi bar idim bānūga yatlık
Ölerdim de uyatlık min uyatlık

“Şerm-sārim” “şerm-sārim” dimekdür.

Uyatıp³: (اوياتيپ) Utanup dimekdür.

Uyatlık⁴: (اوياتليق) Şermende ma'nāsınadur ki Mīzānū'l-Evzān'da ki 'arūz risālesidür,

Ḳarīb-i Sālim bahrında bu beytde gelür.

Beyt: Cemālīngdin kıyaş usrubar uyatlık
Saçıngga bende bağ içre sünbül atlık

Uyaqtı⁵: (اوياقتي) Tulundı dimekdür, ya'nī güneş ve ay ve sāir nesne ki Sedd-i

İskenderī'de İskender anası İskender māteminde eydürdi.

Beyt: 'Aceb lu'ub körküzdi ef'āl-i çerḡ
[A.27a] Ki ḡūrşīd uyaqtı ḡalıp zāl-i çerḡ

Ve yine Mecnūn u Leylī'de cenk vaşında ok ta'rīfinde gelür ki:

Beyt : [E.55b] Her tenga ki merk otını yakıp
'Ömür aḡteri turmayın uyaqıp

Ve Kemāl-i Ümmi Raḡmetu'l-lahı 'Aleyh eş'ārında gelür ki maḡz Türki'dür.

¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // utanmayup : utanmayub B. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // taşı : taşını B.

² Bu madde S. nüshasında yoktur. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // Şerm-sārim şerm-sārim dimekdür : ø B. , Ş.

³ uyatıp : uyatub B. // utanup : utanub B. // dimekdür : demekdir B.

⁴ Bu madde S. nüshasında yoktur. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // Mīzānū'l-Evzān'da : Mīzānū'l-Evzān B. // ki 'arūz risālesidür : ø Ş ; ki 'arūz risālesidir B. // bu beytde : ø B. ; bir beytde A. // gelür : kelür B. // kıyaş : kıyaş B.

⁵ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demekdir B. // anası : atası A. , Li.1 // eydürdi : iderdi B. // körküzdi : körközdü B. // ḡalıp : ḡalıb B. // gelür : kelür B. // tenga : tenge B. // merk : merkeb A. , Li.1 // yakıp : yakub B. // uyaqıp : uyaqub B. // maḡz Türki'dür : ø Li.1 // uykan : uyğan A. , B. , Li.1 , Ş. // olmaduñ : olmading B.

[Li.1-41a] [Ş.170] Beyt: Ey müdām ay u kün ile bile toğan uykan
Olmaduñ kuṭubla şābit sen ey seyyāre könġül

Uykağ¹: (اويقاغ) Uyanuḵ ma'nāsınadır ki Seb'a-i Seyyāre'de Nevāyī Ḥazretleri Behrām-

ı Küri vāqıfalarında gördüğü maḥalde gelür.

Beyt: Cilve kıldı nazar kaṣāsıda

Nevm ü uyağlık arasında

"Uyağlık" "uyanıklık" demektür.

Uyağ²: (اوياغ) Bu daḡı uyanıḵ ma'nāsınadır ki Seb'a-i Seyyāre'de Dilārām yedinci

rāviye eytdi.

Beyt: Ḥāce bilmey ki mest irür yasağ

Yanımay uyḡuda durur yā uyağ

Uyup³: (اويوب) Mütāba'at idüp ma'nāsınadır ve bir daḡı [S.46b] uyuyup demektür ki

Tārīḡ-i Enbiyā'da Ḥazret-i Nūḡ 'Aleyhi's-Selāti ve's-Selām bir gün uyurken

'avret 'uzvı açıldıḡı maḥalde gelür ki:

Dip durlar ki Nūḡ 'Aleyhi's-Selām uyup irdi ve 'avret 'uzvı açılıp irdi. Ḥām körüp

küldi ve Yāsef ve Sām men' kılıp yaptılar. Ve's-selām.

2.4. Ḥarfü'l-Bai'l-Meftūḡa

Bat⁴: (بات) Tez demektür , zūd ma'nāsına ki Ferḡād u Şirīn ḡātimesinde gelür ki:

¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // uyanuḵ : uyanıḵ A. , B. , Li.1 , Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Ḥazretleri : ø Ş. // Küri : Kürdi B. , Li.1 // gördüğü : kördüki B. // gelür : kelür B. // "uyağlıkdemektür : ø B.

² Bu madde S. nüshasında yoktur. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // eytdi : itdi B. // bilmey : bilmedi B. , Li.1 // yanımay : tatımağ B. ; yatımay A. , Li.1 ; tanmağ Ş. // uyḡuda durur : uyḡuda dururdur B.

³ uyup : uyub B. // mütāba'at.....bir daḡı : ø S. // uyuyup demektür : uyuyub demektür B. // 'Aleyhi's-Selāti ve's-Selām : 'Aleyhi's-Şalavati ve's-ām A. ; 'Aleyhi's-Selām Li.1 , S. , Ş. // uyurken : ø B. , Li.1 // açıldıḡı : açıldıḡı B. // gelür ki : kelür ki B. // dip : dib B. // uyup : uyub B. // ve 'avret 'uzvı : 'uzvı E. // açılıp : açılıp B. // körüp : körüb B. // küldi : ø A. ; güldi B. // Yāsef : Yāfes S. , Ş. // men' kılıp : men' kılıp B. ; meni kılıp A. // Ve's-selām : ø A. , B. , Li.1 , S.

⁴ demektür : demektür B. // gelür ki : kelür ki B. // itti : itdi B. , Li.1 , S. // Bu maddedeki ikinci beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Eger Ferhād'ğa zulm itti Hüsrev
 İvaz bat eyledi çerh-i sebük-rū
 Beyt: Kitürse mey kadeh hürşidini bat
 İçer şeh-zāde yādı birle heyhāt

[E.56a] Bahşı¹: (بخشی) Türk-istān şāhlarınıñ kâtiplerine dirler ki hîç Fārisî bilmeyeler.

Hayretü'l-Ebrār'da on ikinci makālede gelür.

Beyt: Sartğa gerçi bu barur bahşılar
 Türk ile hem yaḥşı barur bahşılar

Bu "barur bahşılar" didügi kâtip 'Acem'dür. Zîrā sart 'Acem'iñ şehirlüsine dirler ki Türkî bilmeye ve "bardur bahşılar" didügi kâtib 'Acem'dür.

Ve yine Münşeāt'da altıncı mektûbda gelür ki:

Bir şabāhdın tuş vaḳtığaca ve pişinden aḳşamgaca oturup anca iş kılurlar kim niçe divān niçe nüvisende bahşı ve niçe pervāneci kıla almaḡaylar.

Pade²: (پاده) [Ş.171a] Şıḡır sürüsine [Li.1-41b] dirler ve bölük dimek ma'nāsına daḡı

gelür ki Ferhād u Şîrîn'de Melik-i Ermen vaşfında gelür.

Beyt: Hamil dik kuzı yüz minḡ ziyāde
 [A.27b] Koy anda şevr yaḡlıḡ pade pade

Barış³: (باریش) Gidiş dimekdür, gitmek ma'nāsına.

Barganınḡdın⁴: (بارغانینکدین) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. [S.47a] Seniñ gıtdüḡinden

dimekdür ki bu iki lügat Nevādirü's-Şebāb'da bu şi'rde gelür.

¹ şāhlarınıñ : şāhlarının B. // dirler ki : derler ki B. // Fārisî bilmeyeler : Türkî bilmeyeler B. ; Fārisî bilmeyeler ki Li.1 , S. // gelür : kelür B. // bu barur bahşılar : bu yarur bahşılar : A. // Beytin ikinci mısraı A. nüshasında yoktur. // hem yaḥşı : eyleyem S. // 'Acem'dür : Acemdir B. // Zîrā sartkâtib 'Acem'dür : ø Li.1 // 'Acem'i : Acemin B. // şehirlüsine dirler ki Türkî bilmeye : Türkî bilmeyen şehirlüsine dirler S. ; şehirlüsine dirler ki Türkî bilmeyeler Ş. // dirler ki : derler ki B. // ve bardur.....'Acem'dür. : ø A. , Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // vaḳtığaca : vaḳtıḡaça B. // oturup : oturub B. // niçe : nice B.

² sürüsine dirler : sürüsüne derler B. // bölük dimek ma'nāsına : bölük demek ma'nāsına B. ; bölük bölük dimek ma'nāsına : S. , Ş. ; bölük ve bölük dimek ma'nāsına Li.1 // gelür ki : kelür ki B. // dik : din A.

³ gidiş : kidiş B. // dimekdür : demektir B. // gitmek : kitmek B.

⁴ barganınḡdın : barganınḡdın Li.1 , S. // kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // seniñ : senin B. // gıtdüḡinde : kitdüḡinde B. // dimekdür : demektir B. // bu şi'rde : ø Ş. ; bu şi'rde B. ; bir şi'rde Li.1 , S. // gelür : kelür B.

Beyt: Barganırğdın cān talaşmak irdi min maḥzūnga iş
Kildinğ vü cānımnı aldınğ ol barışğa bu kiliş

Baray¹: (بارای) Varayın dimekdür.

Bar²: (بار) Var dimekdür. Hest ma'nāsına ve bir daḥı emr idüp var git dimekdür.

Bar³: (بار) Çok gazelde redif vākı⁴ olmuştur. Cümleden biriniñ maṭla'ı budur.

Beyt: Kim ki anınğ bir melek sīmā perī-veş yārı bar
Ādemi irse melek birle perīdin 'ārı bar

Ve lisān-ı Fārisī'de hest lafzı ki bar lafzınıñ mürādifidür. Var dimekdür. Gāhi kelāmıñ evveline daḥil olup āḥirinde est ma'nāsın ifāde ider. Neteki Şeyḥ Nizāmi'niñ Maḥzenü'l-Esrār'ında bu beytde gelür.

Beyt: Hest der-in dāire-i lāciverd
Mertebe-i mürd be-miḳdār-ı merd

Kezālik Çağatay dilinde bar lafzı daḥı bu vech üzre iski'māl olunur niteki bu maṭla'da.

Beyt: Cism-i bīmārımğa bar ol nerkis-i şehlā belā
Can efkārımğa bar ol la'ı-i rūḥ-efzā belā

Barıp⁴: (باریب) Varup.

Barida⁵: (باریده) Varısında, ya'nī hepsinde demek olur ve bir daḥı varken demek olur, zīrā

ki barmaḳ varmaḳ ma'nāsınadır.

Bardı⁶: (باردی) Vardı.

Barur⁷: (بارور) Varur .

Bargalı⁸: (بارغالی) Varalı ve varmağa.

Bar ikenin⁹: (بارایکاین) Varıdığın.

¹ dimekdür : demektir B.

² dimekdür : demektir B. // idüp . idüb B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi Nüshasında vardır.

[E.56b] Bardik¹: (بارديك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Varsun gitsün dimekdür ki Bedāyî‘ü’l-

Vasat’da gelür.

Beyt: Tilbe könğlünğni Nevāyî zabt eyle almadınğ
İmdi çik andın ilik her sarı barsa bardik

Baru²: (بارو) Bu dağı var git dimekdür ki Ğarāibü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Ey şabā āvāre könğlüm isteyü her yan baru
Vādī vü tağ u beyābānlarnı bir bir ahtarı

Barı³: (باری) Dükelişi dimekdür ve dağı emr idüp var git dimekdür.

Barganca⁴: (بارغانجا) Varınca ve varduğunca dimekdür.

Bargan⁵: (بارغان) Varan dimekdür .

Bargac⁶: (بارغاج) Varıcağ dimekdür.

Bara algısı⁷: (بارالغوسی) Varı bilse gerek dimekdür.

Bargay biz⁸: (بارغای بین) Varuruz dimekdür.

Barıda⁹: (باریده) Var iken dimekdür ki ‘Ubeyd Ğan eş‘arında gelür.

Beyt: Gül sarıklılman nazar zibā cemālınğ barıda
Közge ilmen servni nāzik nihālınğ barıda

Barlığ¹⁰: (بارلیغ) Varlu dimekdür ki aqçalı ma‘nāsına Fevāidü’l-Kiber’de gelür.

Beyt: Nevāyî eşk-i dürr ü la‘lidin ni vaşl tapkay kim
Bu devlet yitmedi Ğārūn mişillik barlığlarğa

“Barlığlarğa” “varlılara” dimekdür.

¹ Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür ş. // varsun : varsın B. // gitsün : kitsün B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // zabt eyle : zabt eyley B. // imdi çik : eyledi çenk Li.1

² git dimekdür : kit demektir B. // gelür : kelür B.

³ idüp : idüb B. // git dimekdür : kit demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ bargac : barğaç B. // dimekdür : demektir B.

⁷ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁸ dimekdür : demektir B.

⁹ barıda : barı E. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

¹⁰ dimekdür : demektir b. // gelür : kelür b. ; bir beytde gelür S. // tapkay : tabkay B. , Li.1 // yitmedi : yetmedi B. ; bitmedi ş. // Barlığlarğa varlılara dimekdür . ø B. , ş.

Bar ikin ve bar irkin¹: (بارايکين و بارايکين) [Ş.171b] Kaflar [Li.1-42a] kaf-ı 'Arabî'dür.

Var mi ki [S.47b] dimekdür.

Barmağları²: (بارماغلاری) Barmağları dimekdür ve varup [E.57a] gitmeleri ma'nāsına dahı gelür.

Barça ve barı³: (باری و بارچا) Cümlesi dimekdür ki Mecnûn u Leylî'de Leylî mektebe geldügi maħalde gelür ki:

Beyt: Kinide niçe keniz hem qadd
Barça gül-rüy u erguvân qadd

Amma cümle ma'nāsına Ferhād u Şîrîn'de Ferhād İskender tılsımını açduğı maħalde gelür ki:

Beyt: İtip barı çirikge rāhberlik
Alar kinice eylep pey siperlik

Barın⁴: (بارين) Cümlesi dimekdür.

Paru⁵: (پارو) Kürek dimekdür ki Ferhād u Şîrîn'de Ferhād'ın tağ kesdügi ta'rîfinde gelür ki:

Beyt: Geh balçığ püştesin nûki itik bil
Veyā paru bile qar arıtur il

Barlas⁶: (برلاس) Çağatay'da bir t̄ayifedür ki Vakfiyye'de gelür.

Barlası nihād āzādeler.

¹ Kaflar kaf-ı 'Arabî'dür : kaflar kaf-ı 'Arabîdir B. // dimekdür : demekdir B.

² dimekdür : ø Ş. ; demekdir B. // varup . varub B. // gitmeleri : kitmeleri B. // gelür : kelür B.

³ dimekdür : demekdir B. // geldügi : keldüki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 // açduğı : açduğı A. , Ş. // maħalde gelür ki : maħalde kelür ki B. ; maħalde gelür A. , Li.1 , S. , Ş. // itip : itib B. ; inip S. // alar kinice : ala kinica B. // eylep : eyleb B. // pey siperlik : pey siperlik B. ; bî-sırlık Ş.

⁴ dimekdür : demekdir B.

⁵ dimekdür : demekdir B. // Ferhād'ın : Ferhād'ın B. // kesdügi : kesdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , Li.1 , S. , Ş. // balçığ : balçığ B. // il . bil S.

⁶ t̄ayifedür : t̄ayifedür S. // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

Bas¹: (باس) Bas demektür.

Baskıc²: (باسقيج) Nerdübān demektür.

Basruğ³: (باسروغ) Har-gāh esbābına dirler.

Başkanın⁴: (باسقائين) Basılğan demek olur. Ayak başkanın dirler, ya'nī ayağı basdığın demektür.

Bas⁵: (باس) Bu 'ibāret de kıāide-i muḳarrere üzre sin şad'dan münḳalib olmışdur. Baş demektür. Ba'zı gazelde redif vākı' olmışdur ki harf-i sin'de şebt olunmışdur.

Başıda⁶: (باشيده) Başında demektür.

Başığa⁷: (باشيغه) Başına.

Başımğa⁸: (باشييمغه) Başıma.

Başınğu⁹: (باشينگو) Başın demek olur.

Başak ve başak¹⁰: (باشاق و بشق) Oḳ demrenine dirler ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: [A.28a] Nevāyī encümen-i şevḳ-i cān-ārā tüzsenḡ
Anınḡ başaklıḡ oḳın şem'-i encümen kılḡıl

“Başaklıḡ oḳın” “demrenlü oḳın” demektür.

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Anḡa yiterge başak şikāli men' iter gerçi
Ḥaddinḡi keşretidin çıktı bāl ü per mindin

¹ bas : pas S. ; baş Ş. // demektür : demektür B.

² baskıc : baskıç Ş. // demektür : demektür B.

³ dirler : derler B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Başak ve başak : başak B. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. // cān-ārā : cān A. // tüzsenḡ : tursanḡ S. , Ş. // demektür : demektür B. // gelür : kelür B. // yiterge : yeterke B. // gerçi : kerçi B.

Baş tuman ve baş tuban¹: (باش تويان و باش تومان) Başı aşağı [E.57b] demekdür ki

Hayretü'l-Ebrâr'da beşinci makâlede gelür.

Beyt: Yaşurup encüm-i dürr min Türk mihr
Birke körme baş tuman anı sipihr

Baş tuban²: (باش تويان) Bu dağı başa aşağı demekdür ki Nesâyimü'l- Muḥabbe [S.48a]

fihristinde Şeyḥ Ebū Saʿīd Ebu'l-Ḥayr Ḳaddese Sırrehu menâkıbında gelür ki:

Her kice alar bir çaḥdın baş tuban özlerin asar ırmışler ve taṅgaca zıkr itür
ırmışler.

Başlap³: (باشلاب) İbtidâ eyleyüp [Li.1-42b] demekdür ki kulavuz olup yol gösterip

demekdür ki Sebʿa-i Seyyâre'de dördüncü makâlede Mesʿūd hikâyesinde gelür.

Beyt: Yandılar şehr sarı yol başlap
[Ş.172a] Bir iki iski keykülük taşlap

Ve yine Tārîḫ-i Enbiyâ'da Ḥazret-i Hızır 'Aleyhi's-Selâm kışşasında gelür ki:

Zü'l-Ḳarneyn âb-i hayvân hayâli bile zulumâtğa kirkende Hızır 'Aleyhi's-Selâm
anı başlap kirdi.

Başlamak⁴: (باشلاماق) Kılâğuzluk itmek ma'nâsınadur. Sebʿa-i Seyyâre'de Ferruḥ Şâh

Cânâne'yi Ḥvâce Ahî'ye nikâḥ idüp ḥalkı zifâf için öñüne düşürüp alup gitdüğü
yerde bu beytde başladılar 'ibâreti bundandur.

Beyt: Ḥvâce ni başladılar ol sarı
Geh nihân irdi mâh ruḥsârı

¹ baş tuman ve baş tuban : baş tuman B. , Li.1 , S. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // yaşurup : yaşurub B. ; başarup B. , Li.1 // Türk : ø S. // birke : yirke S. // körme : körmes S.

² demekdür : demektir B. // Ḳaddese Sırrehu : ø Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. // alar : ø Li.1

³ eyleyüp : eyleyüb B. // demekdür ki : demektir ki B. ; demekdür Ş. : demekdür ve A. , S. , Ş. // olup : olub B. // gösterip : kösterib B. // dördüncü : dördüncü b. // makâlede : ø E. // gelür : kelür B. ; gelür ki E. // yol başlap : bu başlab B. ; bu başlap Li.1 , S. // keykülük : keylülük Li.1 ; keylkülük Ş. // taşlap : taşlab B. // Tārîḫ-i Enbiyâ : Tārîḫü'l-Enbiyâ A. , E. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // kirkende : kirkende B. // başlap : başlab B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ve yine hikâyede halk dönüp gittükleri yerde bu beytde başlağan ‘ibâreti dahı bundandır, ya‘nî öñüne düşüp ileten dimekdür.

Beyt: Hı‘ace ol öyke çok ki koydı ayak
Başlağan halk çıktı yayak

Başkarmak¹: (باشقارماق) Bu dahı hemân başlamak ma‘nâsınadır.

Başkaru²: (باشقارو) Kulağuzlıya dimekdür.

Beyt: Ala kilür bolsa Mecnûn şîve vü bî-ihtiyâr
Koymayın ura ihtiyâr yıga bu sarı başkaru

Başkarur sîn³: (باشقارورسین) Bu dahı bu ma‘nâyadır, yol gösterürsîn dimekdür ki

Ferhâd u Şîrîn’de Hüsrev Ferhâd’ı tutup öldürmek diledügi ma‘halde gelür,
Ferhâd eyitdi ki:

Beyt: ‘Adem yolıga gerçi başkarur sîn
Bir ölmek birle andın kütkarur sîn

Başkaru⁴: (باشقارو) Bu dahı emr idüp yol göster demek ma‘nâsına gelür ki Sultân

Hüseyn eş‘ârında gelür.

Beyt: Ahtarur da tapsa ol könğlüm ki Mecnûn-şîvedür
[E.58a] Her niçün bolsa ‘adem şahrâsı sarı başkaru

Başkarıp⁵: (باشقاریب) Yol gösterüp kılavuzlayup dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ ma‘nâyadır : ma‘nâyadır B. // gösterürsîn : kösterürsîn B. // dimekdür : demektir B. // tutup : dutub B. ; dutup Li.1 , S. // diledügi : diledüki B. // gelür : kelür B. // eyitdi : itdi B. // Ferhâd eyitdi ki : ø Ş. // Beytin ikinci mısraı E. nüshasında yoktur. // kütkarur : kütgarur S.

⁴ idüp : idüb B. // göster : köster B. // demek : demek B. // gelür : kelür B. // Hüseyn : Hüseyin B. // ahtarurda : ihtiyârur da B. , Li.1 ; ahtadır da S. // tapsa ol : tapsaıg B. ; tapsaı A. ; tapsaıg Li.1 , S. , Ş.

⁵ başkarıp : başkarıb B. // gösterüp : gösterüb B. // kılavuzlayup : kılavuzlayub B. ; kulağuzlayup Ş. // dimekdür : demektir B. // E. nüshasında “başkarıp” kelimesi yazılmış , fakat daha sonra gelen “başkarmak” kelimesinin anlamı ve tanıkları verilmiş.

Başkarmak¹: (باشقارماق) Bir daħı bir işi başarmak ve becermege dirler. Ol ma'nāya gelür

ki Ferhād u Şīrīn'de Ferhād atası Yunan zemīne gitmegi rāzı olduğın bildügi maħalde gelür ki:

Beyt: [S.48b] Bilip kim ger dise yalguz barur min
Bu işni öz qaşımın başqarur min

“Başqarur min” “başarur min” dimekdür.

Başkara almay²: (باشقارالماي) Başarımaz ve haqqından gelimez dimekdür.

Bağlıg ve bağlık³: (باغليق و باغليغ) Bağlu ve baçelü dimekdür ve bir daħı bendle bağlu

dimekdür ki Kemālī eş'arında Mecālisü'n-Nefā'is'de ikinci meclisde gelür.

Beyt: İrning kıludur ni şeker ey cān bili bağlık
Gül dağı yüzünğ bendesidür tonı yamağlık

Bağışda⁴: (باغيش ده) Bağdaş kुरup [Li.1-43a] oturmağa dirler ki Seb'a-i Seyyāre'de

yedinci hikāye rāvisi vaşında gelür ki:

Beyt: Kıldı bağışda oturup bünyād
Şeh du'āsın ki çerğ-i köhne nehād

Bağış⁵: (باغيش) [A.28b] Bend ü bağ ma'nāsınadır ve ħar-gāh esbābına daħı dirler.

Bağlayan⁶: (باغلاغان) Bağlayan dimekdür ve bağlanan ma'nāsına da gelür.

Bağltağ⁷: (بغلطاق) Başda ve gövdede cebe altına giydükleri penbelü kaftana dirler.

Bakmayın⁸: (باقمايىن) Bakmayup dimekdür ve bakmayayın dimekdür.

¹ Bir daħı : bu daħı B. , S. // becermege : beçermek S. // ma'nāya gelür : ma'nāya kelür B. // atası : anası E. // Yunan zemīne : Yunan-ı zemīne B. // gitmege : kitmeke B. // olduğın : olduğın B. , Li.1 , S. // bildügi : bildüki B. // maħalde gelür ki : maħalde kelür b. ; maħalde gelür A. // bilip : bilib B. // Başqarur min başarur min dimekdür : ø A. , B.

² gelimez : kelimez B. // dimekdür : demekdir B.

³ dimekdür : demekdir B. // Kemālī eş'arında : ø S. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Li.1

⁴ kुरup : kुरub B. // dirler ki : derler ki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // bağışda : yağışda S. // oturup : oturub B. // çerğ-i : çerğ-i B.

⁵ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // esbābına daħı dirler : esbābına dirler A. , B. , E. , S. , Ş.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ giydükleri : keydükleri B.

⁸ bakmayup : bakmayub B. // dimekdür : demekdir B. // bakmayup dimekdür ve : ø Ş.

Bağgun¹: (باغغونك) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Bağsañ gerek dimekdür.

Bakar²: (باقارى) Bakış³ [E.58b] dimekdür ki Nevâdirü’ş-Şebâb’da gelür.

Beyt: [Ş.172b] Kişi bağrım tomuzların o perî
Gamze birle itik itik bakarı

Bekevül³: (بكاول) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Çeşni-gır ma’nâsınadur ki Hayretü’l-Ebrâr’da
âhırinde bir hikâyede gelür.

Beyt: Bar idi hıdmet-ârâ bir kul anğa
Pâye-i hıdmetde bekevül anğa

Ve yine Târîh-i Enbiyâ’da Hâzret-i Yûsuf ‘Aleyhi’s-Şalavatu Ve’s-Selâm
kışşasında gelür ki:

Melik Reyyân sücüsü bile bekevüli anğa zehr birür tevehhidin yazgurup zindânga
yıbardı.

Pelpuş ve pulpuş⁴: (پلپوش و پلپوش) Eviñ saķfı altında olan kiriş ağacına [S.49a] dirler

ki Ğarābü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Yağdurup nâvek bozuk könġlüm ‘imâret eyledinġ
Güyâ pelpuş itip koyduñġ anğa her yan sütün

Belâlıġ ve belâlık⁵: (بلالیق-بلالینگ) Belâlu dimekdür.

Bala⁶: (بالا) Kuş yavrusına dirler ve sâyir hayvânât yavrusına dirler.

¹ Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. kaf kaf-ı ‘Acemîdir b.; kaf ‘Acemî’dür Ş. // gerek : kerek b. // dimekdür : demekdir B.

² bakış³ : bakış B.; bakış S. // dimekdür : demekdir b. // gelür : kelür B. // bağrım : bağrın B. // tomuzların : tamurların Ş.

³ Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B.; kaf ‘Arabî’dür Ş. // ma’nâsınadur : ma’nâsınadır B. // Hayretü’l-Ebrâr’da âhırinde : Hayretü’l-Ebrâr’da âhırinde B.; Hayretü’l-Ebrâr âhırinde A., Ş. // gelür : kelür B. // Şalavatu Ve’s-Selâm : ø B., Li.1, S., Ş. // tevehhidin : tevehhüdün b. // yazgurup : yazgurub B.

⁴ eviñ : evin B. // dirler : derler b. // gelür : kelür B. // yağdurup : yağdurub B. // güyâ : güyiyâ Ş.

⁵ dimekdür : demekdir B.

⁶ dirler : derler B. // hayvânât yavrusına dirler : hayvânât yavrusına dağı dirler S.

Balalap¹: (بالالاب) Kuş ve hayvân yavrulayup dimekdür ki Hayretü'l-Ebrâr'da onıncı

maķâle hikâyesinde arslan vaşfında gelür ki:

Beyt: Çün bolur irdi balalap zevķ-nāk
Mür balasın kılur irdi helāk

[Li.1-43b] Ve yine Ferhād [E.59a] u Şirîn'de Fedhād'ın tıfıllığı beyânında gelür.

Beyt: İçerde mürdın öksük gıdāsı
Tapıp kuvvet anca kim arslan balası

Balaladı²: (بالالادی) Yavruladı dimekdür ki Tārīḥ-i Mülük'da Hüsrev-i Pervîz saltanatı

vaşfında gelür ki:

Yana minḡ ḡalada pili bar irdi ve anıḡ zamânında pil Hind-ustân'dın özge yirde
balaladı.

Beltute³: (بالتوته) Bir yerde qarâr idüp mesken tutmağa dirler ki Vakfiyye'de kendülir

binā itdüḡi medâris şerâitinde gelür ki:

Yana şart ol kim medrese mevâlisi medresede beltute kılğaylar.

Baltu⁴: (بالتو) Balta dimekdür. Teber ma'nāsına ki Tārīḥ-i Enbiyâ'da Hâzret-i İbrâhîm

'Aleyhi's-Şalatu Ve's-Selâm Nemrüd'un bütlerin şıduḡı maḡalde gelür ki:

Bir bahâne bile şehirde ḡaldı daḡı baltu alup küffârınḡ bütlerin uşattı.

Beyla ve beyle⁵: (بيله-بيلا) Buncılayın ve bunuḡ gibi dimekdür.

¹ balalap: balalab B. // yavrulayup: yavrulayub B. // dimekdür: demekdir B. // onıncı: onuncı B. // vaşfında gelür ki: vaşfında kelür B.; vaşfında gelür A., Ş.; vaşfında bir beytde gelür S. // çün bolur: cün bulur B. // Ferhād'ın: Ferhād'ın B. // beyânında gelür: beyânında kelür B.; beyânında gelür ki E. // tapıp: tapıp B.

² dimekdür: demekdir B. // gelür ki: ø E.; kelür ki B.; gelür S. // anıḡ: onıḡ B.; Li.1 // Hind-ustân'dın: Hindistandın B.

³ idüp: idüb B. // tutmağa: dutmağa B., Li.1, S. // dirler: derler B. // gelür ki: kelür ki B.; gelür A., S.

⁴ dimekdür: demekdir B. // 'Aleyhi's-Şalatu Ve's-Selâm: 'Aleyhi's-Selâm B., Li.1, S., Ş. // Nemrüd'un: Nemrüd'un B. // bütlerin: butların B. // şıduḡı: şıduḡı S. // gelür ki: kelür B.; gelür A., S. // bile: birle A. // şehirde: şehirde B. // daḡı: daḡı A., Ş. // alup: alub B. // küffârınḡ: küffârınḡ B., Li.1; küffârın Ş.

⁵ bunuḡ gibi: böyle A. // dimekdür: demekdir B.

Behli¹: (بهلی) Fārisī ile müşterekdür. [S.49b] Destüvāneye dirler [Ş.173a] ki toğancılar

ellerine giyerler. Mecālisü'n-Nefā'is'de altıncı meclisde Mevlānā Nāşirü'd-din Aḥmed vaşfinda gelür ki:

Қуш sala atlangay ü ṭabil-bāz bağlap bilike behli sançkay.

Ve yine [E.59b] Maḥbūb [A.29a] u'l-Ḳulūb āhirinde gelür ki:

Eger sungar iyyesi dik bilinğde behli zer-kār yok.

Babiri²: (بابری) Ḳadīmī ma'nāsınadır ki Mecālisü'n-Nefā'is'de beşinci meclisde Mīr

Ḥaydar vaşfinda gelür ki:

Bu der-gāhnınğ babirisi belki toğması durur.

Bayat³ (بیات) Ḥudā ma'nāsınadır.

Baygazı ve badgazı⁴: (بادغزی و بایغزی) Rüstāyi ma'nāsınadır ve nāḥiye ma'nāsına daḥı

gelür ve Ḥorāsān'da bir yere dirler ki anda pişte çoğ olur ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Ağzınğ bile tinğlik talaşur piste uyalmas
Ol ağzı açuḳ baygazınınğ puclığın kör

Beyik⁵: (بییک) Kaf-ı Arabī ile büyük dimekdür.

Beyik⁶ (بییک) Aşl büyük dimekdür ammnā ekşeriyyā yüksek ve yüce ma'nāsına gelür.

Beyt: Ḳaddi koyğac serv eger tüşse ayağın öpkeli
Yok aceb kim pest olur sāye kıyaş bolğac beyik

¹ destüvāneye : destüvāniye B. // dirler : derler B. // toğancılar : doğancılar B. ; doğancılar Li.1 , S. // giyerler : kiyerler b. ; giyerler ki S. // altıncı meclisde : ø E. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // ṭabil-bāz : ṭabil-yaz S. // bağlap : bağlab B. // sançkay : sancğay A. , B. , S. // Maḥbūbu'l-Ḳulūb : Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da Ş. // āhirinde gelür ki : āherinde kelür ki B.

² babiri : bayrısı B. ; bayrı Li.1 ; bayrı ve babiri S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür ki : kelür ki B. // babirisi : bayrısı B. , S.

³ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B.

⁴ rüstāyi : rustāyi B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ve nāḥiye ma'nāsına daşğı gelür : ø E. // gelür : kelür B. // puclığın : puçlığın A. , B. , S.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

2.5. Harfî'l-Bai'l-Meksûre

Bibek¹: (بببك) Kaf-ı 'Arabî ile merdûmek-i çeşm ma'nâsınadır ki Beḍayî'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: İmes bu ḥāk ki köz 'ārızınḡga yitkende
 Ḳalıp durur yapuşıp 'ayn şevkıdın bibekim

Bibi²: (بيبي) Mükerrerme Ḥatun ma'nâsınadır ki Maḥbûbu'l-Ḳulûb'da üçinci kısımda tenbîhâtda gelür ki:

Ḥvâce kim bibi barıda dedekge aylanḡay bibininḡ hem 'ıffeti iteki ḡulḡa bulḡanḡay.

Biçek³: (بيچك) Kaf 'Arabî'dür. İḡne dimekdür, sözen ma'nâsına [E.60a] ki Ğarāibü's-Şıḡar'da gelür .

[S.50a] Beyt: Yaramnı tikkeli başınḡ üze biçek mu ikin
 Biçekde rişte-i cānım yāḡûd ipek mu ikin

Bitimek⁴: (بيتيمك) Yazmak.

Bitilmek⁵: (بيتيلماك) Yazılmak.

Bitilgen⁶: (بيتيلاكان) Yazılan.

Bitilgey⁷: (بيتيلاكاي) Yazıla.

Bitik⁸: (بيتيك) Biti, ya'nî mektûb ve berât ve ḡacet ve ḡayrı.

Beyt: Hem uşal tofraḡdın saçıp ḡurutunḡ nāmeni
 Yazsaḡız ol ayḡa cismim tofraḡ alḡandın bitik

¹ Kaf-ı 'Arabî ile : kaf-ı 'Arabî'yle S. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // gelür : kelür B. // imes : imas B. // 'ārızınḡga : 'ārızınḡa A. , S ; 'ārızınḡke B. ; 'ārızınḡge Li.1 // ḡalıp : ḡalıb B. // yapuşıp : yapuşıb B. ; yabuşıp E. // 'ayn : Ø Li.1 . S. // şevkıdın bibekim : şevkıdın köz bibekim Li.1 ; şevkıdın köz pibekim S.

² ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // üçinci : üçüncü B. // kısımda : kısımda B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // dedekge : ve dekge S. // bibininḡ : bibinin B. // ḡulḡa bulḡanḡay : ḡulḡanḡay Ş.

³ biçek : bicek A. , B. ; piçek S. ; picek Ş. // kaf 'Arabî'dür : kaf 'Arabî'dir B. : kaf-ı 'Arabî'yle S. , Ş. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // rişte i cānım : reşte-i cānım B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Bitidi¹: (بيتيدي) Yazdı demekdür.

Bititti²: (بييتي) Yazdurdı demekdür.

Bitik³: (بيتيك) Kaf-ı ‘Arabī ile muktūba dirler ve yerden biten nebāt ma‘nāsına dağı gelür

ki Bedāyī‘ü’l-Vasat’ da gelür.

Beyt: Dehr bāğnıñg güli otdur bitik eşcārıdur
Yılge bir ol gülünü hem ot salgıl eşcārığa hem

Ammā mektüb ma‘nāsına Ğarābü’s-Şıgar’ da gelür.

Beyt : Derd-i hicrimni ni bilgey çün yur eşkim şafhanı
Ol müsāfir sarı kim gāhi raqam kılsam bitik

Biti⁴: (بيتي) Bu dağı [Ş.173b] mektüb ve nāme ma‘nāsınadır.

Bitey⁵: (بيتي) Ben yazayın demekdür.

Bitküci ve bitiküci⁶: (بيتكوجي و بيتكوجي) Kaflar, kaf-ı ‘Arabī’dür. Yazıcı ma‘nāsınadır.

Bitilip⁷: (بيتيليب) Yazılıp demekdür ki Münşeāt’ da on birinci mektübda gelür.

Ol [Li.1-44b] nāmede şefkat-engiz sözler bitilip irdi.

Bitiley⁸: (بيتيلي) Biz yazalım demekdür ki Ğamsetü’l-Mütehayyirin’de dördinci

mağālede Mu‘ammā risālesi yazmak beyānında Mevlānā Cāmī’den naql iderler ki
Alar didiler kim sin bu teşvīşni tartıma biz bitiley.

Bitirige⁹: (بيتيريك) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Yazmasına demekdür ki Ğasb-i hāl Meşnevi’

[E.60b] sinde gelür.

¹ demekdür : demektir B.

² yazdurdı : yazdırdı A. , B. // demekdür : demektir B.

³ kaf-ı ‘Arabī ile : kaf-ı Arabī’yle S. // yerden : yirden E. // gelür : kelür B. // dehr : dehir B. // bāğınurğ : bağınıñ A. // gülünü : gülünü A. , Li.1 , S. , Ş. // bilgey : ø E. ; bilkey B. ; bilgen Li.1 // yur : bur S.

⁴ ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B.

⁵ bitey : bitini A. , E. // demekdür : demektir B.

⁶ ‘Arabī’dür : ‘Arabīdir B. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B.

⁷ bitilip : bitilib B. // yazılıp : yazılıb B. // on birinci : on yedinci S. // gelür : kelür B.

⁸ demekdür : demektir B. // dördinci : dördüncü B. // teşvīşni : teşvīşi : B. , Li.1 , S.

⁹ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // yazmasına : bir nesne Li.1 , S. , Ş. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // yiter : biter Li.1 , S. , Ş. // ki bolsa bitirige : ki bolsa bitige E.

Beyt: Yiter Tengridin anca kuvvet maṅga
Ki bolsa bitirige fırsat maṅga

Bitiklik¹: (بيتك ليك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabī’dür. Yazılmış dimekdür.

Biti almaḡay²: (بیتی الماڭای) Yazamaya dimekdür ki Vakfıyye’de gelür.

Beyt: [A.29b] Tabımğa demi bolur ni vārid
Yüz yıl [S.50b] biti almaḡay ‘Uṭārid

Bitildi³: (بیتیلدی) Yazıldı dimekdür ve bir daḡı bitdi ma’nāsına gelür, yerden ot bitmek

gibi ve ağacdan meyve bitmek gibi ki Tārīḡ-i Mülük’da Nūşinrevān tārīḡinde gelür k :

‘Adl-i cūy-bāridin mülk bağıda ferāḡat eşcārı gülleri açıldı ve āsāyiş meyveleri bitildi.

Birgüni⁴: (بیرکونی) Kaf ‘Acemī’dür. Virdüğini dimekdür ve birisini demek ma’nāsına

daḡı gelür ki Mūnşeāt dibācesinde gelür.

Şabūrı ki maḡşūd gevherin te’emmül deryāsıḡa saldı tā her kim ol deryāḡa ḡavş kıldı birgüni oldı.

Birigi⁵: (بیریگی) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Virecek nesne ve virilecek nesne dimekdür ve

birisi demek ma’nāsına daḡı gelür ki Seb’a-i Seyyāre’de beşinci ḡikāyede Cābir Nuṣmān Şāḡ gemisine yetiştüḡi maḡalde gelür ki:

Beyt: Birigidin sorup çü şüret-i ḡāl
Zāḡir anḡlap ki ni durur aḡvāl

“Birigidin” didüḡi “birisinden” dimekdür.

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Arabī’dür : Kaflar kaf-ı ‘Arabī’dir B. ; kaflar ‘Arabī’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

² yazamaya : yazameye B. // dimekdür : demektir B. // gelür : melür B.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // mülk : felek B.

⁴ Kaf ‘Acemī’dür : kaf ‘Acemī’dir b. ; kaf kaf-ı ‘Acemī’dür S. // virdüğini : virdükini B. // dimekdür : demektir B. // birisini : birseni B. ; birisi Li.1 , S. // gelür : kelür B. // dibācesinde gelür : dibācesinde kelür B. // deryāḡa : deryāya B.

⁵ ‘Acemī’dür : ‘Acemī’dir B. // dimekdür : demektir B. // birisi : birisini B. // dimek : demek B. ; dimekdür A. // birisi dimek : virgen S. // ma’nāsına daḡı gelür ki : Ø A. // B. // gemisine : kemisine B. // yetiştüḡi : yetiştüki B. // gelür ki : kelür ki B. // sorup : sorub B. // çü . cü B. , Li.1 // anḡlap : anḡlab B. // “Birigidin.....dimekdür. : Ø S.

[E.61a] Birgisi ve birgüstü¹: (بیرکوسی و بیرکوسی) Yine kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Virecegi

dimekdür ve virse gerek dimekdür ve birisi [Li.1-45a] dimekdür ki Hayretü’l-Ebrâr’da yigirminci maqâlede gelür.

Beyt: İkisidin birgisi alsa hesâb
Memleket içre tüşer di inqılâb

Birgücü²: (بیرکوجی) [Ş.174a] Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Virici dimekdür ki Münâcât-nâme’de gelür.

İlâhî birgücisin sin hem fışk, hem fücürni.

Birmey³: (بیرمای) Virmez ve virmezin dimekdür.

Biri⁴: (بیری) Birisi dimekdür ve beri cânibe dimekdür ki Seb‘a-i Seyyâre’de evvelki hikâye âhırinde gelür.

Beyt: [S.51a] Biri kildim könğül belâsı bile
Şahnıñg kulluğı hevâsı bile

Bir⁵: (بیر) Emr idüp vir dimekdür ve bir ‘aded ma’nâsına dağı gelür.

Birmek⁶: (بیرماک) Virmek dimekdür. Barmağ, varmağ demek olduğu gibi.

Birgey⁷: (بیرکای) Vire.

Birmegey⁸: (بیرماکای) Virmeye.

Birtür⁹: (بیرور) Virtür.

¹ kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B.; kaf ‘Acemî’dür Ş. // virecegi: vireceki b. // dimekdür: demektir B. // ve virse gerek dimekdür: Ø B., Li.1, S. // dimekdür ki: demektir B.; dimekdür E., S. // tüşerdi: tüşer A., E., Ş.

² Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür: kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B.; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B. // hem fışk hem fücürni: hem fışk ü hem fücürni A., S.; hem fışk ü hem fücürri Li.1, Ş. // fücürni: fücürri B.

³ dimekdür: demektir B.

⁴ dimekdür: demektir B. // âhırinde: âherinde B. // gelür: kelür B.

⁵ idüp: idüb B. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Birip¹: (بیریب) Virip dimekdür. Ferhād-nāme'de şayf vaşında gelür:

Beyt: Birip yafrag nişān tūtī perīdin
Şecer tāvūs-ı cennet peykeridin

Biride²: (بیری‌دا) Birinde dimekdür.

Birgün³: (بیرگونک) Kaflar, kaf-1 'Acemī'dür. Virseñ gerek dimekdür ki Ferhād u

Şīrīn'de Mehīn Bānū Hüsrev ilçisine Ferhād hakkında didi.

Beyt: Yüzi gül-zārıdın çün vird tırgün
Ni aytay kim özün inşāf birgün

Birtürge⁴: (بیرورکا) Kaf 'Acemī'dür. Virmek için dimekdür ki Hayretü'l-Ebrār'da beşinci

maķālede gelür.

Beyt : Bil ki seḫā kılğalı kim dur muḫıkk
Sim birtürge kim irür müsteḫakk

Birgeli⁵ : (بیرکالی) Yine kaf , kaf-1 'Acemī'dür . Vireli ve vermek için dimekdür ki

[E.61b] Hayretü'l-Ebrār'da beşinci maķālede gelür.

Beyt: Müştehi il yüz ise nān birgeli
Loķma taturmas tileben mümteli

Bire alur sin⁶: (بیرا الورسین) Vire bilürsin dimekdür.

Bire alur min⁷: (بیره الورمین) Vire bilürin dimekdür.

Birdin ok⁸: (بیردین اوق) Hemān virirdin dimek olur.

Birles⁹: (بیرلاس) Çağatay'dan bir kabīledür ki maḫbūbları çok olur.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² biride : birde B. , Li.1 // dimekdür : demektir B.

³ Kaflar , kaf-1 'Acemī'dür : kaflar kaf-1 'Acemīdir B. ; kaflar 'Acemī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // çün : cün B.

⁴ Kaf 'Acemī'dür : kaf 'Acemīdir B. ; kaf kaf-1 'Acemī'dür S. // için : için B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁵ kaf , kaf-1 'Acemī'dür : kaf kaf-1 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür . kelür B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ dimekdür : demektir B.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Ey yüzüñg levhîde mahfûz âyet emrû'l-kitâb
Toğmadı pirles ulusıdın siniñ dik âftâb

Birle¹: (بیرلا) Edâtdur. İsm âhirine lâhîk olur. Muķârenet ma'nâsını ifâde ider. Fülân
birle, filân ile dimek olur.

Birk²: (بیرك) Kaf-ı 'Arabî ile berķ, muķkem ma'nâsınadır ki Sedd-i İskenderî'de ra'cd ile
vahşı cenginde gelür ki:

Beyt: Keçek muķkem olgac çıkip kıldı pest
Anıñg dik ki birk olsa [Li.1-45b] mähı şest

[A.30a] Birkitip³: (بیرکیتیب) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Berkidüp dimekdür.

Birkigen⁴: (بیرکیگان) Kaf-ı evvel kaf-ı 'Arabî ve kaf-ı şānī 'Acemî'dür. Berk olan ve
berminen ma'nâsınadır ki Ğarāibü'ş-Şıĝar'da gelür.

Beyt: 'İşk ara tiş baĝrıma ursam iķer min ķan daĝı
Bil çiker min hicr [S.51b] okıdın birkigen peykân daĝı

Birĝına ve birgine⁵: (بیرگنه و بیرغنه) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür . Taşĝır ile biricik dimekdür
ki Ğayretü'l-Ebrâr'da ĥâtımede şeh-zâde naşîhatinde gelür ki:

Beyt: Kıldı 'ademmenzili kâşânesin
[Ş.174b] Her birisin birgine ķuş dânesin

Birev⁶: (بیراو) Bir kimesne dimekdür ki Sedd-i İskenderî'de evvel beytde gelür ki:

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaf-ı 'Arabî ile : kaf-ı 'Arabî'yle S. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. , Ş. // çıkip : çıkib B. // anıñg : anıñg

³ birkitip : birkitib B. // Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir b. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // berkidüp . berkidüb B. // dimekdür : demekdir B.

⁴ kaf-ı 'Arabî : 'Arabî Li.1 , S. , Ş. // ve kaf-ı şānī : şānī Ş. // 'Acemî'dür : 'Acemîdir B. // gelür : kelür B. // peykân daĝı : daĝı Ş

⁵ birĝına ve birgine : birgine ve birkine B. // kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür A. // Ğayretü'l-Ebrâr'da ĥâtımede : Ğayretü'l-Ebrar ĥâtımesinde S. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 // kıldı : kıldım S.

⁶ dimekdür : demekdir B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , S. // müsellemin : müslem B. // birev şeh : birev şeh ki A. , B. , Ş. ; birev şeh ger S. // sañga : saña S. // Ve yine Mecâlistü'n-Nefâ'is'de.....gelür. ve sonra gelen beyit yalnız E. nüshasında vardır.

Beyt: Hudāya müsellemler hüdālık saṅga
Birev şek de'bi gedālık saṅga

Ve yine Mecālisü'n-Nefā'is'de bir şā'iriñ terk ve tecrīde gūşe-niş'in inzivā olduğında gelür.

Beyt: Birev kim çıkdı ildin āgeh oldur
Gedālıkdın kim āgeh şeh oldur

[E.62a] Ve yine Sedd-i İskenderī'de cenk vaşfında gelür ki:

Beyt: Sikender şafıdın birev sürdi raḥş
Anıñg dik ki tüşkey çaķıdın dıraḥş

Bir yolu¹: (بيرولى) Bir nev' ile ve bir vech ile ve bir kezden ve bir uğurda dimekdür ki

Mecnūn u Leylī'de Nevfel kızını içün Leylī Mecnūn'a mektūb gönderüp eytdi.

Beyt: İnşāfğa hem kenāra tutma
Bizni dağı bir yolu unutma

Biş²: (بيش) Beş 'aded ma'nāsınadır.

Bişevle³: (بيشولا) Beşi bile dimekdür.

Bişlesi⁴: (بيشالاسى) Beşi bile ve beşincisi dimekdür ki Vakfiyye'de gelür.

Ve muḳarrerdür kim bişlesi ḥavāssı kimde bolmasa.

Big⁵: (بيك) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Beg dimekdür, mīr mā'nāsına.

Bike⁶: (بيكه) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Eri olmayan 'avrete dirler ve dağı şol 'avrete dirler ki

dağı veled getürmemiş ola ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da [Li.1- 46a] gelür.

Beyt: 'İşk eger bolsa yaman u yaḥşıdın pāk ey könğül
Yok tefāvüt dil-berinğ ger bike bolsun ger minin

¹ Nev' ile : nev'le Li.1 , Ş. // vech ile : vechle Li.1 , Ş. // cevḥ ile : vechle dimekdür : Li.1 , Ş. ; vech ile dimekdür S. // Ve bir kezden.....dimekdür ki : ø E. // Nevfel : Nufel B. // gönderüp : könderüb B. // eytdi : itdi B. // bir yolu unutma : bir yolu unutma B.

² 'aded : 'adet B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ḥavāssı : ḥavās A. , E. , Ş. // kimde bolmasa : kim bolmasa E.

⁵ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. dimekdür : demektir B.

⁶ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabī'dir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // eri : adı Li.1 // dirler : derler B. // dağı şol 'avrete dirler ki : ø S. // getürmemiş : ketürmemiş B. // gelür : kelür B. // 'ışk : 'aşk B. // yaḥşıdın : şaḥşıdın B. // bolsun ger minin : bolsunlar minin E. ; olsun ger minin S.

Bizni¹: (بِزْنِي) Bizi demekdür ki Mecnûn u Leylî'de Nevfel kızı için Leylî Mecnûn

cānibine mektûb [S.52a] gönderüp eytdi.

Beyt: İnşāfğa hem kenāra tutma
Bizni dağı bir yolu unutma

Bizedi²: (بِزَادِي) Bezedi, ya'nî ziynet itdi demekdür.

Bizey³: (بِزِي) Bezeyeyin, ya'nî ziynet [E.62b] ideyin demekdür ve dağı emr idüp beze,

ya'nî müzeyyen eyle demekdür ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da altıncı maḳāle
hikāyesinde Behlûl ile Ḥalîfe hakkında gelür ki:

Beyt: Özge yalañg tutma ayağınğ bizey
Ḥayf bu devletni tapar yir yüzi

Bizep⁴: (بِزَاب) Bezeyüp, ziynet idüp demekdür ki Sultān Ḥüseyn eş'arında gelür.

Beyt: Ol kadd u yüz hicridin ölsem bizep gül-berk ile
Tofrağımınğ başı üzre serv ikip meyl eyle kil

[Ş.175a] Bizelip⁵: (بِزَالِيب) Bezenüp, müzeyyen olup demekdür.

Bizelgen⁶: (بِزَالِكَان) Kaf, kaf-1 'Acemî'dür. Bezeyen, müzeyyen olan demekdür.

Bizniñ⁷: (بِزْنِيْكَ) Kaf, kaf-1 'Acemî'dür. Bizim demekdür ki Ğarāibü's-Şıḡar'da gelür.

Beyt: [A.30b] Miḥnet otıdın yaruḡdur her zamān kāşānemiz
Oldı gūyā ejdehā kāmı bizniñ virānemiz

Bizege⁸: (بِزِيْكَ) Bize demekdür.

¹ demekdür: demektir B. // Nevfel . Nufel B. // Nevfel kızı için: ø A. // gönderüp: könderüb B. // eytdi: itdi B. // bizni: bizi Li.1 // yolu: yol A. , B. , Ş.

² itdi: etdi B. // demekdür: demektir B.

³ bezeyeyin: bezeyeyim B. // ya'nî ziynet: ziynet A. , Li.1 , S. , Ş. // demekdür: demektir B. // emr idüp: emr idüb B. // müzeyyen: ø Ş. // gelür: kelür B. // yalañg: yalan B. ; yalañ Li.1 , S. // yir yüzi: yer yüzi A. , B. , Li.1 , S. ; bir yüzey Ş.

⁴ bizep: bizeb B. // bezeyüp: bezeyüb B. // ziynet idüp: ziynet idüb B. // demekdür: demektir B. // Ḥüseyn: Ḥüseyn B. // gelür: kelür B. // tofrağımınğ: tofrağımınñ A. // ikip: ikib B.

⁵ bizelip: bizelib B. // bezenüp: bezenüb B. // olup: olub B. // demekdür: demektir B.

⁶ Kaf , kaf-1 'Acemî'dür: kaf kaf-1 'Acemîdir b. ; kaf 'Acemî'dür Ş. ; kaf 'Arabî'dür Li.1 // demekdür: demektir B.

⁷ Kaf , kaf-1 'Acemî'dür: kaf kaf-1 'Acemîdir b. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // bizim demekdür: bizim demektir B. ; bizim , bizleriñ demekdür E. // gelür: kelür B. // otıdın: oynioin B. // ejdahā: ejhā E. // kāmı: gāmı B.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Bilmes¹: (بيلماس) Nefy-i muzāridür. Bilmez dimekdür.

Beyt: Fiğān kim könğlüm alğan dil-berim dil-dārlıg bilmes
Bilür ‘aşıqnı ğam-gin eylemek ğam-ğārlıg bilmes

Bigec²: (بيكاج) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Duğter dimekdür, kız ma’nāsına mi Benāyī bir

ķabīlede bir kız sevüp bu beyti didügi maħalde gelür ki:

Beyt: Cefānı cānga talay aldınğız alay mu bolur
Sizniñ omağda bigec resminğiz bolay mu bolur

Bilgölük³: (بيلگولوك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemī’dür, kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabī’dür. Bilmeklü,

ya’nī ma’rifetlü dimekdür ve bilmelü ve bilinmelü ma’nāsına dağı Bedāyi’ü’l-
Vasa’da gelür.

[E.63a] Beyt: ‘ışk otıdın ħulluğınğ dāğını [Li.1-46b] koydum köksüme
Özni bu nev’ eyledim ‘ışk ehli içre bilgölük

Bilgüci⁴: (بيلكوجي) Bilici.

Bilgen⁵: (بيلگان) Bilen.

Bilgürmek⁶: (بيلگورماك) Belürmek.

Bilgürdi⁷: (بيلگوردی) Belürdi.

Biltek⁸: (بيلتاك) Biltek ki gücle söyler.

Beyt: Nevāyī ol yüz ü leb şevķıdın nāgeh nevā çikse
Dem urmas bülbul ü tütü bu devr keçe ol biltek

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bigec : bigeç B. // kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür . kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // Benāyī : Betālī S. // sevüp : sevüb B. // didügi : didikleri B. ; didükleri Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S.

³ kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf-ı ‘Acemīdir b. ; ‘Acemi ve Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānī : ø Ş. // kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf-ı ‘Arabīdir B. ; ‘Arabīdir Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ‘ışk : ‘aşk B. // dāğını koydum köksüme : ø A. // özni bu nev’ : ø A.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Bilgürür¹: (بيلگورور) Belürdür ve belürür dimekdür ki [S.52b] bir muhammesde gelür.

Beyt: Zülfî vaşlın istesem ruşsâr-ı mihr-efrüzidin
Yok ‘aceb çün yıl kilişi bilgürür nev-rüzidin

Bilgürüp²: (بيلگوروب) Belürüp dimekdür.

Bilgü³: (بيلگو) Yine kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Nişân ve ‘alâmet ve bilinecek nesne ma‘nâsına
gelür ki Ğarāibü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Cân üze dâğın körüp ‘aşıklığımı anırladı
Ol kişi dik kim tanıgay öz kılın bilgü körüp

Ve yine Hayretü’l-Ebrâr’da altıncı maqâlede gelür ki:

Beyt: Terk-i edebdin biri külgü durur
Külgü edeb terkige bilgü durur

Bilig⁴: (بيليك) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Bilmek ve idrâk ma‘nâsınadır ki Seb‘a-i

Seyyâre’de ikinci hikâyede Zeyd Zehhâb zâhdan kaçduğı maḥalde gelür ki:

Beyt: Anca mekr ü ferîb ü nev‘ bilig
Tişlitip laḥza laḥza şehga ilig

Ve yine Ferhâd u Şîrîn ḥâtimesinde şeh-zâde naşîhatinde gelür ki:

[Ş.175B] Beyt: Bilig şâh eylese ḥayvânınḡ atın
Ni tenḡ ger kimse tapsa şâh zâtın

[E.63b] Ḥayvânın şâh olması budur ki tûṭîniñ faşîḡ söyleyenine şâh-tûṭî dirler.

Bilmenḡ mü⁵: (بيلمانگو) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Bilmez misin dimekdür.

¹ Bilgürür : bigürür B. // dimekdür : demekdir B. // bir muhammesde gelür : muhammesde kelür B. ; muhammesde gelür Ş. // zülfî vaşlın : zülf-ı vaşlın B. // vaşlın : vaşfın A. // çün : cün B. // yıl : bil Li.1 , S. // kilişi : kişi S.

² bilgürüp : bilgürüb B. // belürüp : belürüb B. // dimekdür : demekdir B.

³ yine : ø Li.1 , Ş. // kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir b. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // gelür : kelür B. // körüp : körüb B. // kişi dik : kişidin A. // maqâlede gelür ki : maqâlede kelür ki B. ; maqâlede gelür A. , Li.1 , S. // terk-i edebdin : terk idüp Li.1 // külgü : külkü B. // terkige : terkike B.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir b. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // ma‘nâsınadır : ma‘nâsınadır B. // çâhdan : câhdan A. , E. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. // nev‘ bilig : nev‘i bilik B. // tişletip : tişletib B. // şehga : şehka B. // ilig : ilik B. // naşîhatinde gelür ki : naşîhatinde kelür ki B. ; naşîhatinde gelür E. // bilig şâh : bilik şâh B. // ḥayvânınḡ : ḥayvânınḡ B. // zâtın : zatin B. // Ḥayvânın şâh : Ḥayvânın şâh B. // tûṭîniñ faşîḡ söyleyenine : tûṭîniñ söyleyenine E. // dirler : derler B.

⁵ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir b. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demekdir B.

Bildiñ¹: (بيلديڭ) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Bilsün dimekdür ki Nazmü’l-Cevāhir’de

“Rütbetü’l-‘ilmī ā‘le‘r-rüteb” hadîsi tercemesinde gelür ki:

Rübā‘iyye: Hâk irdi çü ilge ‘ilm sermāyesini
Hürşid üze saldı ‘ulemā sāyesini
Alğanlar anıñg rütbesidin vāyesini
Bildiñ barıdın [S.53a] büyük anıñg pāyesini

Bilmey²: (بيلماي) Bilmezin ve bilmez dimekdür.

Bilmeyin³: (بيلمايىن) [Li.1-47a] Bilmeyüp ve bilmedin dimekdür.

Bilgin⁴: (بيلگين) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Bilgil dimekdür ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar’da

altıncı maḳālede gelür.

Beyt: Bilgin eyā kāsib-i şāhib-‘ayāl
Kim senge irlık ü irenlik ḫelāl

Bilgüsidür⁵: (بيلگوسى دور) Bilse gerek dimekdür.

Bilgüci⁶: (بيلگوجى) Bilici dimekdür.

Bilküt⁷: (بيلكوت) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. (Türk-istān’da bir tā‘ife ve bir ḳabile adıdır.)

Çağatay’da bir tā‘ifedür ki Ğarābü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Ey Nevāyî mini zār eyledi bir lüli-veş
[A.31a] Kim hem Arlat unut boldı maḅga hem Bilküt

¹ bildiñ : bildiñg Li.1 , Ş. // kaf , kaf-ı āAcemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // sāyesini : māyesini E. // alğanlar anıñg : alğğanlarnıñ B. , Li.1 ; alğanlar anıñ A. // vāyesini : dāyesini Li.1 , S. // barıdın : barıdıñ A. // büyük : biñg Li.1 , Ş. ; nebiñg S. // anıñg pāyesini : pāyesini Li.1

² dimekdür : demektir B.

³ bilmeyüp : ø Li.1 ; bilmeyüb B. // dimekdür . demektir B.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // altıncı maḳālede : ikinci maḳālede Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // senge : senğge B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabī’dir B. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // () içindeki kısım yalnız E. nüshasında vardır. // gelür : kelür B. // Arlat : Erlat B. // unut : utup A. , Li.1

Bileyi¹: (بيلايى) Yanınca ve bilesince dimekdür ki Seb'a-i Seyyâre'de yedinci hikâyede

rāvī Behrām'a Dilārām'la H'āceden haber virüp eytdi.

Beyt: Kim kilür təcir H'atā-yı zād
Bileyi bir keniz h'ub-nihād

Bilegey²: (بيلاگى) Kaf [E.64a] kaf-1 'Acemī'dür. Bu dağı bu ma'nāyadur.

Bigin³: (بيگين) Kaf, kaf-1 'Acemī'dür. Gibi ma'nāsınadur ki Maḥzen-i Mīr Ḥaydar'da

dördinci maḳālede gelür.

Beyt: Serv dik āzād bol u rast-kār
Yā ürük ü elme bigin meyve-dār

Ve yine Eş'ār-ı Luṭfī'de gelür .

Beyt: Kim körüp nergis bigin köz birle gül dik yüzini
Yilge birip 'aql u fehmin mest ü ḥayrān ḳalmadı

2.6. Ḥarfü'l-Bai'l-Maḫmūme

Püptük⁴: (پوپوک) Kaf, kaf-1 'Arabī'dür. Ba'zı ḳuşlaruñ ḥuşuşan hüdhdüdün başındağı tāca dirler.

[Ş.176a] Pütti⁵: (پوتتى) Bitdi dimekdür, eger yerden nebāt bitmekdür veyā cerāḥat añulup bitmekdür veyā bir iş ve bir binā tamām olup bitmekdür.

Bütmek⁶: (بوتماک) Bitmek dimekdür. 'Ale'l-ıflāk bu diyārda kesreyle telaffuz olunur.

Çağatay'da zammeyle telaffuz olunur. Ağac bitmek ve yemiş bitmek ve cerāḥat bitmek ve bunuñ emşāline ki var.

¹ dimekdür : demektir B. // Dilārām'la : Dilārām ile B. , S. // virüp : virtüb B. // eytdi : itdi B. // H'atā-yı zād : h'itāb-ı zād S. ; h'itā-yı zād Ş. // keniz : kız B.

² Kaf , kaf-1 'Acemī'dür : kaf kaf-1 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş.

³ Kaf , kaf-1 'Acemī'dür : kaf kaf-1 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // gelür : kelür B. // serv dik . servdiniğ B. , Li.1 , S. // Eş'ār-ı Luṭfī'de : Luṭfī eş'ārında : Li.1 , S. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // körüp : körüb B. // birip : birib B.

⁴ Kaf , kaf-1 'Arabī'dür : kaf kaf-1 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // ḳuşlaruñ : ḳuşların B. // hüdhdüdün : hüdhdüdün B. // başındağı : başında olan B. , S. // dirler : derler B.

⁵ pütti : bütti : S. // dimekdür : demektir B. // bitmekdür : bitmekdir B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Bütmes¹: (بوتماس) Bitmez dimekdür. Seb'a-i Seyyāre'de Ferruḥ Şāh hikāyesinde gelür.

Beyt: Didi bu 'acz birle bütmes işim
Bar durur Tinḡrim er yok irse kişim

Bütmemiş²: (بوتمامیش) Bitmemiş dimekdür .

Beyt: Tapmasanḡ her kez vefādur ilide 'ayb itme kim
Bütmemiş bu meyve devvār bāḡınıñ eşcārıda

Bütretme³: (بوتراتمه) Kōkutma dimekdür. Bu beytde bu 'ibāret ibhāmdan ḡālī degüldür.

Beyt: Zülf ü yüz ü sünbülünḡni gül üze tarḡatma köp
Dehr bāḡıda gül ü sünbül isin bütretme köp

Bütremaḡ⁴: (بوتراماق) Kōkcek rāyiḡa kōḡkmaḡ ma'nāsına gelür. Ta'ḡdiyesinde bütretmaḡ

dinilür. Kōkutmaḡ ma'nāsına gelür ve bir daḡı bütremaḡ ḡaḡıtmāḡ ma'nāsına gelür.

Büter⁵: (بوتار) Biter dimekdür ki [S.53b] Mecnūn u Leylī'de bahār vaşfında gelür.

Beyt : [Li.1-47b] Mihr istedi çün ḡamel ferāḡı
Deşt üze бүter ḡuzı ḡulaḡı

Bütüp⁶: (بوتوب) Bitüp, tamām olup dimekdür, yana tamām olmaḡ ma'nāsına ki Seb'a-i

Seyyāre'de beşinci hikāyede gelür.

Beyt: Taşıban anda şandal-ı ḡōş-bū
Ki bütüp ol 'imāret-i dil-cū

Ammā cerāḡat bitmek ma'nāsına Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Zülm ile gerçec bolḡanı tenḡa yüz merhem ḡoyup
Bütkerür biz diseler ol zaḡımlarını bütmenḡiz

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Büter : pütür B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. , Ş. // çün : cün B. , Ş.

⁶ bütüp : pütüb B. // bitüp : bitüb B. // tamām olup : ø Li.1 , S. ; tamām olub B. // dimekdür : demekdir B. // yana : ø Li.1 , S. , Ş. // Bitüp ,tamām olmak : bitüp dimekdür , tamām ma'nāsına B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // taşıban : taşıbanı E. // ki bütüp : ki pütüb B. ; ki tütüp Li. 1 ; S. // bolḡanı : bolḡan A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // tenḡa : tenge B. // ḡoyup : ḡoyub B. // zaḡımlarını : zaḡımlerini B. // "Bütkerür.....dimekdür : ø Ş. // didüḡi : didüki B. // dimekdür : demekdir B.

“Büt kertür biz diseler” didügi “bitürürtüz diseler” dimekdür.

Bütmenğiz¹: (بوتمانگيز) Kaf-ı ‘Acemî ile yukarıki beytde geçdi. İnanmañız ve müteselli olmñız dimekdür.

Büt kermek²: (بوتكارماك) Bitirmek ve oñutmaq ve bir yere bitişdürmek.

Beyt: Çāk bolğan köñglüme kılamak ‘ilac āsān imes
Gonca kim açıldı büt kermek anı imkān imes

Büt kerü³: (بوتكارو) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Emr idüp bitür dimekdür ki Sultān Hüseyn eş‘ārında gelür.

Beyt: İsteben kilse yana köksüm şikāfın tapmağay
Veh ki bir merhem koyup ol çāh köksüm büt kerü

Bütken⁴: (بوتكان) Kaf-ı ‘Arabî ile biten dimekdür ki Mecnūn u Leylî’de Mecnūn’uñ divāneligi ta‘rīfinde gelür ki :

Beyt: Üstige yağıp gubār-ı miñnet
Bütken ayağığa hār-ı miñnet

Bütkerip⁵: (بوتكاريب) Tamām idüp ve örtüp, setr idüp, perde-püşluk ma‘nāsına gelür ki

Tārīḥ-i Enbiyā’da İbrāhīm ‘Aleyhi’s-Selām Ka‘be bināsın şerefeha’llah tamām itdügi maḥaldeki mübārek arqasın Ka‘be divārına urup tefāhurla şükr eyledügi maḥalde gelür ki:

Hıṭāb kildi ki bir acnı mu toyğarıp sin yā bir yalañgacnı mu bütkerip sin.

¹ Kaf-ı.....geçdi : Lüğati ka-ı ‘Acemî ile bu beytde geçdi. A. , E. , Li.1 ; ammā lüğati kaf-ı ‘acemî ile bu beytde geçdi Ş. ; ügati ki kaf-ı ‘Acemî ile bu beytde geçdi S. // dimekdür : demekdir B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // idüp : idüb B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // isteben : isteyen S. // tapmağay : tapmağası S. // koyup : koyub B.

⁴ Kaf-ı ‘Arabî ile : kaf ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // yağıp : yağıb B.

⁵ bütkerip : bütkerib B. // idüp : idüb B. // örtüp : örtüb B. // gelür ki : kelür ki B. // Ka‘be bināsın : Ka‘be şerefe bināsın Ş. // şerefeha’llah : ø Ş. // itdügi : etdüki B. // urup : urub B. // eyledügi : eyledüki B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür S. // toyğarıp : toyğarıb B.

Bota ve bote¹: (بوتہ و بوتا) Oğul dimekdür ki Ferhād [S.54a] ü Şîrîn'de Ferhād öldüğü

maḥalde gāyibāne atasına hıṭāb idüp aydurdı.

[A.31b] Beyt: Botam dip gāh bozlap gāh ögürse

[E.65a] Cefā taşın sınık köksige ursa

“Botam” didüğü “oğlum” dimekdür.

Ve yine Tārīḫ-i Enbiyā'da Şālih Peyğamber ‘Aleyhi’s-Selām’dan [Li.1-48a]

kavmi mu‘cize taleb idüp eytdiler ki:

Hāre taşdın durā kılıp bir potelik tıve çıkargıl.

Büte²: (بوتای) Bütün ve dürtüst dimekdür ki Ġarābü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Tartıban tīg-i cefā bağrımın yüz çāk eyledi
Bardı evvel kim dirler irdi il mini bağı бүтев

Bütreşip³: (بوتراشيب) Tağlaşup dimekdür.

Beyt: Bir ḫaylī könglüm içre mūr dik eylep hücum
Gerçi vaşl ümīdi yetkende cebīn dik bütreşip

Büt ve but⁴: (بوت و بت) Buṭ dimekdür, rān ma‘nāsına.

Butratay⁵: (بوتراتای) Perīşān ve perākende eyleyeyin dimekdür ki Bedāyī‘ü’l-Vasaf’da gelür.

Beyt : Zühd ü taḳvā ehli pendimğa eger cem‘ olsalar
Ġam imes bir āh berḳıdın barısın butratay

Butrattı⁶: (بوتراتتی) Perīşān ve perākende eyledi dimekdür ki Sedd-i İskenderī’de

İskender Çīn’e gıtdüğü maḥalde gelür.

Beyt : Balıgların butrattı girdāb-ı bīm
Anıḡ dik ki tal yafragını nesīm

¹ dimekdür: demektir B. // idüp aydurdı: idüp aydurdı ki S., Ş.; ıderdi ki B., E., Li.1 // dip: dib B. // bozlap: bozlab B. // sınık: sınık B., S. // didüğü: didüki B. // taleb idüp eytdiler ki: taleb idüp itdiler ki B.; taleb itdiler ki S. // kılıp: kılıb B. // potelik: potelik B.; botesin S.

² dimekdür: demektir B. // gelür: kelür ki B.; gelür ki Li.1, S. // evvel: o Li.1; ol S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Büt ve but: but A. // dimekdür: demektir B.

⁵ dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B. // pendimğa: pendimge B. // barısın: kusın S.

⁶ dimekdür: demektir B. // gıtdüğü: kıldüki B. // maḥalde: maḳālede Li.1, Ş. // gelür: kelür B.; gelür ki S. // anıḡ: anıñ A., S.

Butratıp¹: (بوتراتیب) Perîşân ve perâkende eyleyip dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı Lutfî'de gelür.

Beyt: Cihânda butratıp seyyâhları
Tinğizlerge salıp mellâhları

Beyt-i diger: Taşlar kim ol perî-peyker bu mecnûnga atıp
‘Aklı u dâniş kuşların könğlüm öyidin butratıp

Ve yine Ferhâd u Şîrîn'de bir ser-suğanda gelür.

Ve kurganda kabalğanlarınğ [E.65b] tağ u deştka butraşkanları.

“Butraşkanları” didügi “tağılıp perâkende oldukları” dimekdür.

Puc²: (پوج) Bî-mağz [S.54b] dimekdür, ‘ağılsız ma‘nâsına ki Nevâdirtü’ş-Şebâb’da gelür.

Beyt: Ağzınğ bile tinğlik talaşur piste uyalmas
Ol ağzı açuğ bayğazınınğ puçlınğ kör

Puhsadı³: (بوخسادی) ‘Aşıkıñ hicr ü firqatde ağladığına dirler ammâ sâyir ağlamak

mağallinde isti‘mâl olunmaz. Mücerred ‘aşığ ağladığına dirler ki Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de Nevâyî Ḥazretleri bu lügati şöyle taşhîḥ idüp bu beyti yazmışlardır.

Beyt: [Li.1-48b] Hicr endühıda puhsap min bile alman nitey
Mey ‘ilâcımdur koyup devr-i fenâğa ‘azm itey

“Puhsap” didügi “ağlayup” dimekdür.

Büdene⁴: (بودنه) Bildırcın dimekdür.

¹ butratıp : butratıb B. // eyleyip : eyleyib B. ; eyleyüp Li.1 , S. , Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. // salıp : salıb B. // Beyt-i diger : Yalnız E. ve Ş. nüshalarında vardır. // ser-suğanda gelür : serḥanda kelür B. ; ser-suğanda gelür ki A. , Li.1 , Ş. // kurganda : kurḳanda E. , S. // kabalğanlarınğ : kabalğanların A. // deştka : deştğa A. // “Butraşkanları”.....dimekdür. : ø Ş. // didügi : didüki B. // tağılıp : tağılıb B. // dimekdür : demekdir B.

² puc : puç A. , B. , Li.1 ; buc S. // dimekdür : demekdir B. // ‘ağılsız : ‘ağılsuz Li.1 , S. // Nevâdirtü’ş-Şebâb’da gelür : ø Yukarı bir beytde geçdi Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // Tanık olarak verilen beyit Ş. nüshasında yoktur. // tinğlik : tiñlik A. // bayğazınınğ : bayğazınıñ S. // puçlınğ : puçlın A. , B. , S.

³ puhsadı : buhsadı A. , E. // ağladığına : ağladuğına S. , Ş. // dirler : derler B. // olunmaz : olunmaz B. // dirler ki : derler B. // Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de Nevâyî : Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de gelür. Ş. // Nevâyî Ḥazretleri yazmışlardır. : ø Ş. // şöyle : böyle A. // idüp : idüb B. // yazmışlardır : yazmışlardır B. ; yazmışlardır ki A. , Li.1 , S. // alman : almanı S. // mey . ni A. // koyup : kopup A. ; kopub B. // “Puhsap”.....dimekdür. : ø B. ; Ş.

⁴ Bildırcın dimekdür : bıldırcın kuşı dimekdür. : S. // dimekdür : demekdir B.

Böri¹: (بوری) Qırda dirler. Kürk ma'nāsına ki Sedd-i İskenderī'de Bedāyi'ü'z-zamān

Mirzā naşihatında gelür ki:

Beyt: Eger koy böri haylī pā-mālidür
Yakın bil ki çöbānga it hālidür

Ve yine Mahbūbu'l-Ḳulūb'da evvelki faşlda pādīşāh-ı 'ādil vaşfında gelür ki:

Horāsetidin kuzı böri havfdın eymin.

Burun²: (بورون) Evvel dimekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de [Ş.177a] Dilārām Behrām Şāh'a

[E.66a] şikārda eytdi.

Beyt: Ki burun sal iki kuluğa şikāl
Eyle kim turgay öz yiride ğazāl

Ve yine Sirāctü'l-Müslimīn'de şavm bābında niyet-i şavm-ı nāfile beyānında gelür.

Beyt: Nevāfilde velī niyyetni kılmağ
[A.32a] Saŋga cāyiz durur tuşidın burundağ

"Burundağ" didügi "evvelcek" dimekdür.

Burnağı³: (بورناغی) Evvelki dimekdür. Burnağı ve burunağı dağı dinilür. Seb'a-i

Seyyāre'de Dilārām firākında Şāh Behrām'ın aḥvālī zikrinde eydür.

Beyt: Burnağı bunca yüz ḥarāblığı
Miḥnet otı üze kebāblığı

Burunlar⁴: (بورون لار) [S.55a] Evveller dimekdür.

Burna⁵: (بورنا) Bu dağı bu ma'nāya gelür ki Ḥayrettü'l-Ebrār'da pādīşāh naşihatinde bir

beytde gelür ki:

¹ Qırda dirler. Kürk ma'nāsına ki : Qırda dirler ki kürk ma'nāsına B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , Ş. // faşlda : faşilda B. // eymin : eymen B. , Ş.

² dimekdür : demektir B. // Behrām Şāh'a : Şāh'a A. , B. , Li.1 , S. // eytdi : aytdı B. ; didi Ş. // niyet-i beyānında : Ø Ş. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Li.1 // saŋga : saña S. //

"Burundağ".....dimekdür : Ø Ş. // didügi : didüki B. // dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B. // Burnağı ve burunağı.....eydür. cümlesi ve sonra gelen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ gelür : kelür b. // bir beytde gelür ki : bir beytde kelür B. // gelür Ş. // iş küni : iş sarı Ş. // töre : türne B. , Li.1 , S.

190

Beyt: İş küni koyganda ‘adū sarı yüz
Töre bile burna yasalıñgı tüz

Burnağica¹: (بورناغیجه) Evvelki deklü dimekdür.

Burnaştı²: (بورناشتی) Birbirine taqaddüm itdi oimekdür.

Burdağan³: (بورداغان) Yumurda başan tavuğa dirler ki Sedd-i İskenderī’de Keşmīr

fethinden soñra seyāhat ta’rīfide maḳāle-i evvelde gelür ki:

Beyt: Ketekde kalan burdağan mākiyān
Ni ma’lūmı uçmaḳğa sūd u ziyān

Burdadı⁴: (بوردادی) Bir kimesne bir ḥayvān besleyüp semīz eyledi dimekdür ve yağan

karı [Li.1-49a] yel bir yerden bir yere şavurup yıḡmaḡına dirler.

Burtaḡ⁵: (بورتاغ) İnişlü, yokuşlu, çukurlu şarb yollara dirler ki Sedd-i İskenderī’de

sebeb-i te’līfde gelür.

[E.66b] Beyt: Mu alımğa kilken biyiñ taḡ idi
Taşı anıñ ü yolu burtaḡ idi

Ve yine Bedāyi’ü’l-Vasaṭ’da gelür.

Beyt: Köz ac eşk-i nedāmet sac öz aḥvālīñḡa kim bardur
Tününḡ tire közüñ ḡire yolunḡ burtaḡ atınḡ aḡsāk

Bürgüt⁶: (بورگوت) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Tavşancıl didükleri yırtıcı kuşa dirler ki

Mecnūn u Leylī’de Mecnūn atası anasıñ vefātına düş gördüḡi maḡalde gelür ki:

Beyt: Yuḡarıdın indi iki bürgüt
Kıldı ol iki ḡammāmeni ḡut

Ve yine Lisānū’t-Ṭayr’da gelür ki:

¹ dimekdür : demektir B.

² dimekdür : demektir B.

³ yumurda : yumurta B. // gelür ki : kelür B. // ma’lūmı . ma’lūm B.

⁴ kimesne : kimse B. // besleyüp : besleyüb B. // dimekdür : demektir B. // şavurup : şavurub B.

⁵ inişlü : inişlu B. // dirler : derler B. // sebeb-i te’līfde gelür : te’līfde kelür B. // mu : çü B. , S. // biyiñ : bitik B. , Li.1 , S. , Ş. // anıñ : itik : B. , Li.1 , S. , Ş. // aḥvālīñḡa : aḥvālīḡge B. // tününḡ : tütünüñ Li.1 ; tütünḡ Ş. // közüñ : közüñ A. , Ş. // yolunḡ : yoluñ Ş. // atınḡ aḡsāk : atıñ aḡsaḡ A. , Li.1 ; atınḡ aḡsaḡ Ş. ; itıñ aḡsaḡ S.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dirler : derler B. // Mecnūn u Leylī’de : ø B. , E. , Li.1 , S. , Ş. // gördüḡi : kördüki B. // gelür ki : kelür ki B. // kirdi . kirtü B.

Beyt: Kirdi bürğüt ortağa ya'nī 'uqab
Didi ey kuşlar ara mālīk-i rīkāb

Bürkedi¹: (بورکادی) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Başın bürüdi dimekdür ki Fevāidü'l-Kıber'de
bir şi'rde gelür.

Beyt: Bāğ eṭrāfıda ağzıñgdın [S.55b] kızarıp sargarıp
Gonce jengārı libāsı birle başın bürkedi

Bürketip²: (بورکاتیب) Yine kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Bu dağı bürünüp ve örtünüp dimekdür
ki Sultān Hüseyn eş'ārında gelür.

Beyt: Örtənip kalğac otumğa maḥfī ister ğayrdın
Olturup min ṭarafa iş kör kim külümni bürketip

Bozladı³: (بوزلادی) Mātem-zedeler şağu şağup ḥazīn āvāzla iñledi dimekdür ki Ferhād u
Şīrīn [E.67a] da Ferhād ḥīn-i mevtde atasına ayıtdı.

Beyt: Botam dip gāh bozlap gāh öğürse
Cefā taşın sınık köksige ura

“Bozlap” didüği “ağladı ve iñledi” dimekdür.

Ve yine deveniñ āvāzına dirler ki Muḥāketü'l-Lügateyn'de bu lügat böyle
taşhīḥ olınmışdur.

[Li.1-49b] Bozuğ⁴: (بوزوğ) Virāne ma'nāsınadur ki Ḥayretü'l-Ebrār'da söz ta'rīfinde
gelür.

¹ Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabī'dür B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // bir şi'rde : Ø S. , Ş. ; bir şi'rde B. // gelür : kelür B. // ağzıñgdın : Ø B. // kızarıp : kızarıb B. // sargarıp : sargarıb B. // başın bürkedi : başın bürüdi B.

² bürketip : bürketib B. // kaf, kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabī'dür B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // bürünüp : bürünüb B. // örtünüp : örtünüb B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // örtənip : örtənib B. // ister . isteb B. // ğayrdın : ğayirdin B. // olturup : olturub B. // bürketip : bürketib B.

³ mātem-zedeler : mātem-zedelerde B. , Li.1 , S. // şağup : şağıb B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür E. // ayıtdı : ğāyibāne ḥıṭāb idüp ayıtdı S. // dip : dib B. // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur. // sınık : sınık B. , S. // bozlap : bozlab B. // didüği : didüki B. // ve yine deveniñ : ve deveniñ B. // dirler : derler B. // bu lügat olınmışdur : muşarışdur Ş. // olınmışdur : olmış E. , Li.1 ; olmışdur A. , B.

⁴ bozuğ : bozuğ B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // Ş. nüshasında “Beyt” yazılmış , fakat tanık olacak beyit verilmemiş.

Böz¹: (بوز) İmāle ile gāyet yoğun [A.32b] penbe bezine dirler ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da

yigirmi yedinci faşlda şehirlerde alup satıcılar mezemmeti zikrinde gelür ki:

Alurda ketenni böz dip satarda böz vaşfıda ketendin artuḡ söz dip.

Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da yigirmi altıncı faşlda tüccār mezemmetinde gelür ki:

Biri yüz bolurdın başıda sevdā. Bözi keten bolurdın könḡlige temennā.

Bozcin²: (بوزجين) Cim-i 'Arabī ile ḡaraca āhūnuñ dışisine dirler ki Nevāyī Ḥāzretleri

Muḥākemetü'l-Lügateyn'de bu lügati şöyle taṣḥīḥ iderler ki:

Türk kiyikniḡ irkekin hüne ve tişisin bozcin dirler.

Borçin³: (بورجين) [S.56a] Cim-i 'Acemī ile ördegiñ dışisine dirler ki Nevāyī Ḥāzretleri

Muḥākemetü'l-Lügateyn'de şöyle taṣḥīḥ iderler ki:

Ve kildük kuşḡa ki anda muḡarrer ve meşhūr ilbasun [E.67b] ördekdür. Sart ol ilbasunni ḥöd bilmes, taḡı ördekniḡ irkekin suna ve tişisin borçin dir ve sart munḡa hem at ḡolmaydur ve ner-ü-māda ikelesin murḡābī dir.

Bosaḡa ve bosaḡa⁴: (بوساقه و بوساغه) Āsitāne ma'nāsınadur ki Münşeāt'da yigirminci

mektūbda gelür ki Könḡülge sarıḡ yüzni altun bosaḡaḡa sürtmek müdde'ası bī-nihāyet irdi.

Ve yine Gü l ü Nevruz-ı Luṭfī'de gelür.

Beyt: Bu bādedin anḡa hem bir ayak tut
Bosaḡasın öpüp mindin ḡulaḡ tut

¹ yoğun : yoğun B. // faşlda : faşılada B. // alup : alub B. // mezemmeti zikrinde : mezemmetinde Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // dip : dib B. // bözi : yüzi Li.1

² āhūnuñ : āhūnun B. // dirler : derler B. // Nevāyī Ḥāzretleri : ø Ş. // Muḥākemetü'l-Lügateyn'de : Muḥākemetü'l-Lügateyn'de gelür Ş. // bu lügatiiderler ki : ø Ş. // kiyikniḡ : kiyikniñ A.

³ borçin : borcin B. // Cim-i 'Acemī ile : Ammā cim-i 'Acemī ile S. ; cim-i 'Arabī ile E. ; Ammā cim-i Fārisī ile Ş. // Nevāyī Ḥāzretleriiderler ki : ø Ş. ; yazaru Muḥākemetü'l-Lügateyn'de naşş ile istiṣhād geḡdi Ş. // Muḥākemetü'l-Lügateyn'de : ø S. // Ve kildük dir. : ø Ş. // taḡı : daḡı Li.1 , S. // ner-ü-māda : ner-ü-māde A. // murḡābī dir. : murḡābī dirler Li.1

⁴ ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // Könḡülge sarıḡ : Ve könḡülge sarıḡ S. , Ş. // sürtmek : sürünmek Ş. // müdde'ası : müdda'ası B. // gelür : kelür B. ; gelür ki E.

Bosağa¹: (بوساغه) Har-gāh eşigine dirler ki [Ş.178a] Muhākemetü'l-Lügateyn'de Fārisī

dilde bu 'ibāreti ehl-i Fūrs yine bu edā ile edā iderler ve muṭlaḳ Türkī'dür didükleri maḥalde gelür ki:

[Li.1-50a] Bir müte'ayyin nime kim aḳ öydür aña har-gāh at koyup dururlar ammā anıñ eczāsınınñ köpin Türkī til ile ayturlar andaḳ ki basāğa.

Bustağan²: (بوستاغان) Gemi vaşında uzun ḳadehe dirler ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Helāl ana süti dir dur ger ol ḳuyaş tutsa
Tapuḡ ḳılıp yükütüp bustağan içinde ḳımız

Buştı³: (بوشتی) Gılzatla tünd oldı, ḳaḳıdı dimekdür ve incindi ve bī-ḥuzūr oldı ma'nāsına

[E.68a] daḫı Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Ni bāk şaf könḡül sarı çerḫ salsa küdüret
Zülāl közküsini sāye ḳılḡalı buşmış

“Buşmış” “ḳaḳımış” dimekdür.

Ve yine Sedd-i İskenderī'de İskender Hind ilçilerine 'özr idüp aytdı.

[S.56b] Beyt: Tilin 'özz sarı ḳılıp nükte senc
Ki buşḳunca ḥöd yitmedi yolda renc

Buradaki “buşḳunca” “zaḥmet çekince ve perīşān-dil olunca” dimekdür.

Ve yine Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de gelür ki:

Beyt: Buşurḡatmay salıp barganlarıḡa
İcāzet birdi hem ḳalḡanlarıḡa

¹ ehl-i Fūrs : ehli Fūrs B. // edā iderler : iderler A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür kim Ş. // müte'ayyin : müta'ayyin B. // at koyup dururlar : at koyub durur B. ; ad aya dip dururlar A. // eczāsınınñ : eczāsınınñ A. , Li.1 , S.

² gemi : kemi A. , B. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. // ger : ki B. , Li.1 , S. // tutsa : tulsā S. // tapuḡ : tapuḡ B. // ḳılıp : ḳılıb B. // yükütüp : yükünüb B. ; yükünüp Ş.

³ gılzatla : ḡilzetle B. ; ḡilzat ile Ş. // dimekdür : demektir B. // incindi ve bī-ḥuzūr : incindi bī-ḥuzūr A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // daḫı Fevāidü'l-Kiber'de : daḫı gelür ki Fevāidü'l-Kiber'de A. , B. , E. , Li.1 , S. , Ş. // gelür : kelür B. // ni bāk : nīpāk B. // küdüret : küdüret B. // ḳılḡalı : ḳılḡay B. , Li.1 // “Buşmış” “ḳaḳımış” dimekdür : ḳaḳımış A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // ilçilerine : ilçilerine B. // 'özr idüp . 'özür idüb B. // 'özr : 'özür B. // ḳılıp : ḳılıb B. // buradaki : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // olunca : olunca B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // buşurḡatmay : buşurḡanmay B. // salıp : salīb B. // barganlarıḡa : yarḡanlarıḡa S. // ḳalḡanlarıḡa : ḳalḡaylarıḡa B. // Burada : ø A. , E. , Li.1 // Burada buşurḡatmay”.....dimekdür. : ø Ş. // buşurḡatmay dimek : Yalnız S. nüshasında vardır. // incinmeyüp : incitmeyüb B. // itmeyüp dimekdür . itmeyüb demektir B.

Burada “buşurgatmay” demek “ incinmeyüp ve gâzab itmeyüp” dimekdür.

Buğın¹: (بوغينه) Taşgîr ile bunuñ gibice ve böylece dimekdür.

Bogcı²: (بوغجي) Yayın bir bağı za‘îf olup bir bağı kavî olsa, kavî cānibinden kirişle
yaya bir ib bağlarlar [A.33a] ki iki cānibi berāber olur, aña dirler.

Boğuz³: (بوغوز) Boğuz dimekdür, hulkūm ma‘nāsına.

Boğzum⁴: (بوغزوم) Sükūn-ı gayn ile boğazım dimekdür.

Buğu⁵: (بوغو) Āhūnuñ erkeğine dirler ki Seb‘a-i Seyyāre’de Nūzır Şāh Cābir cezīresinde
şikār itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Güyyā şaydlardın ol çengel
Vaķı‘ irdi tula buğu vü merāl

Bükse⁶: (بوكسا) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Eger insānıñ ve eger ḥayvānıñ belinden
yuḡarusına dirler ki Maḥzen-i [Li.1-50b] Mīr Ḥaydar’da Timur Ḥan [E.68b]
köprü sāyesinde ol bir mecrūḥ ḡarınca gördügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Kördi ki bir mūr ayağ ili yok
Büksesi mecrūḥ yarım bili yok

Bügreyip⁷: (بوكر ايب) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. İki bükülüp dimekdür ki Nevādirü’ş-
Şebāb’da gelür.

Beyt: Çerḡ-i şeb gerdiḡa güyā naḡd-i ‘ömrinḡdür ḡaraż
Tiker anḡa güyā ki iki bükreyip aylanedür

¹ dimekdür : demektir B.

² yayın : yayın B. // olup : olub B. // bir bağı : biri A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // kirişle : kiriş ile S. , Ş. // ib : ip B. , Li.1 // bağlarlar : bağlarlar B.

³ boğuz : boğuz B. // dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ erkeğine : erkekine B. // dirler : derler B. // itdügi : itdüki B. // gelür ki : kelür ki B. // şaydlardın : şaydlardın B.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabī’dür B. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // insānıñ : insānunı S. // ve eger : eger B. , Li.1 , S. , Ş. // belinden : bilinden B. // dirler : derler B. // ḡarınca : ḡarıncayı B. // gördügi : kördüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A.

⁷ bügreyip : bügreyib B. // ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. // bükülüp : bükülüb B. // dimekdür : demektir B. // gerdiḡa : gerdige B. // güyā ki : ø Ş.

Bügredi¹: (بوكردى) İki büküldi dimekdür.

Bolalı ve bulalı ve böleli²: (بولالى و بولالى و بولالى) Olalım dimekdür ve bulalım dimekdür. Yâften [S.57a] ma'nāsına ve imāle ile bölelim, nişf eyleyelüm dimekdür.

Bolmağunca ve bulmağunca³: (بولماغونجه و بولماغونجه) Olmayınca ve bulmayınca dimekdür.

Bolmağın bolsa⁴: (بولماغين بولسا) Olmayın olsa, ya'nī olmamış olsa dimekdür ki Sultān Hüseyn eş'ārında gelür.

Beyt: Uc eger tuttı nige kirdi yana tofrağ ara
Bolmağın bolsa sirişkim baħrının tūfān ħacel

Bolğaca ve bolğuca ve bolğanca ve bolğunca⁵:
(بولغونجا و بولغانجا و بولغوجا و بولغاجا) Olınca dimekdür.

Bolulsa⁶: (بولولسا) Olınsa dimekdür.

Bolğın⁷: (بولغين) Emr idüp olğıl dimekdür ki Gül ü Nevrüz-ı Luṭfî'de gelür.

Beyt: Biliñ bağlap ayağ bastıñ közüñge
Revān bolğın qadem koyğın yüzümge

Bolırğa⁸: (بولورغه) Olmağçün dimekdür.

Bolurğa⁹ (بولورغه) Olmağa dimekdür ki Lisāntü't-Ṭayr'da Mi'rāc'da gelür.

¹ dimekdür : demekdir B.

² bolalı ve bulalı ve böleli : bolalı A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // olalım dimekdür : olalım demekdir B. ; olalım A.

³ bolmağunca ve bulmağunca : bolmağunca : A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demekdir B.

⁴ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // uc : uç B. // nige : nigār E. // ħacel : ħacil B.

⁵ bolğanca ve bolğunca : Bu kelimeler B. nüshasında yazılmış ama anlamları verilmemiş. // dimekdür : demekdir B.

⁶ bolulsa : bolusa B. ; bolunsa S. // olınsa : olunsa B. ; olursa Li.1 // dimekdür : demekdir B.

⁷ idüp : idüb B. // dimekdür : demekdir B. // Gül ü Nevrüz-ı Luṭfî'de : Gül ü Nevrüz'da A. , E. , Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // bastıñ : bastıñ A. , Li.1 // közüñge : közüñke B. // yüzümge : yüzümke B.

⁸ bolırğa : bolurğa Li.1 , S. // olmağçün : olmağçün S. // dimekdür : demekdir B.

⁹ dimekdür : demekdir B. // gelür : ø S. ; kelür B. // tüşüp : tüşüb B. // yavuşup : yavuşub B.

[E.69a] Beyt: Arslan it dik ayağığa tüşüp
Hōşe tohmıdur bolurğa yavuşup

Bolğum¹: (بولغوم) Olsam gerek dimekdür.

Bolur dik dur²: (بولوردیک دور) Olur gibi dur dimekdür.

Bolğay³: (بواغای) Ola dimekdür.

Bolğanda⁴: (بولغانده) Oldukda.

Bolğusı⁵: (بولغوسی) Olsa gerek dimekdür. Ferhād-nāme'de Ferhād için binā olınan

kuşūr-ı bī-kuşūr evşāfında getürür.

Beyt: Garāib köp hüveydā bolğusıdur
Besi şekl anda peydā bolğusıdur

Bolğusı min⁶: (بولغوسی مین) Olsam gerek.

Bolğu dik min⁷: (بولغودیک مین) Olmaluyın dimekdür. Bu beytde ba'zı nüshada bolğusı

min ve ba'zısında bolğu dik min yazılır. İkisi dağı cāizdür. Ma'nāda birbirine muḳarrebdür.

Beyt: Ger budur kāfir közü zünnār ey zülfi faḳīh
Bolğusı min deyr ara mest ü perīṣān 'āḳıbet

Bolçar⁸: (بولچار) İstimālet virmekdür.

Bolğalı⁹: (بولغالی) Olmağıçün ve olıcaḳ ve olalı dimekdür. Ammā olmağıçün ma'nāsına

Lisāntü't-Ṭayr'da Şeyḫ 'Aṭṭār Ḥazretleri Ḳaddese Sırrehu menḳıbetinde gelür ki:

Beyt: Bolğalı zāhir her andaḳ 'illeti
Bu dükkān içre müheyṡā şerbeti

Bolmağunca¹⁰: (بولماغونجه) Olmayınca dimekdür.

¹ bolğum: bolğum B. ; bolğu S. // dimekdür: demektir B.

² olur gibi dur: olursan S. // gibi: kibi B. // dimekdür: demektir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ olmağıçün: olmak için Li.1 // dimekdür: demektir B. // Ḥazretleri Ḳaddese Sırrehu: ø Ş. //

gelür ki: kelür ki B. // gelür Li.1, S., Ş. // her andaḳ: bir andaḳ B.

¹⁰ bolmağunca: bolğanca E. // dimekdür: demektir B.

Bolğunğuz¹: (بولغونگوز) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Olsañız gerek dimekdür.

[Li.1-51a] Bulcar²: (بولجاری) Bir pâdişâh sefere gitmelü olıcağ va‘deyle leşkeri cem‘

olıcağ dernek yerine dirler ki Ferhād u Şîrîn’de Hâkan Yunan zemîne gitdügi maħalde gelür ki:

Beyt: Çirikge eyleben mi‘ād bulcar
Tavacı her taraf yitkürdi ulcar

[Ş.179a] Ve yine [S.57b] Sedd-i [A.33b] İskenderî’de Rāy-ı Hind’inğ İskender-nāme’si cevābında Dārā’dan hikāyet idüp aytdı ki:

Beyt: Çü yettünğ anınğ cār u bulcarığa
Şeh-i Rūm ili birle bikārığa

Boldig³: (بولديگ) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Olsun dimekdür ki Fevārdü’l-Kiber’de gelür.

Beyt: Hāfız itken kibi hāq luṭfı anı Kur’ān’da
Boldig anınğ dağı her hālde Kur’ān-ı hāfız

Ve yine [E.69b] Hayrettü’l-Ebrār’da üçinci na‘tda kalem vaşfinda gelür ki:

Beyt: Nāme kıra kılğalı boldig serî
Nāme siyehlerğa çü sin sin şefîr

Bulağ⁴: (بولاغ) Yerden kaynayup çıkan buñara dirler ki Ğarābü‘ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Mücibi köp yığlamak ırmış nazar-pāk olmaınğ
Eyle kim eyler suyn efzün arıtmağdın bulağ

Ve yine eş‘ār-ı Luṭfî’de gelür.

¹ Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B.

² bulcar : buncar B. // gitmelü : kitmelü B. // va‘deyle : va‘dile B. ; va‘de ile S. // cem‘ olıcağ : cem‘ olacağ B. // dirler : derler B. // Yunan zemîne : Yunan-ı zemîne B. // gitdügi : kitdüki B. // gelür ki : kilür B. ; gelür Li.1, S. , Ş. // çirikge : çirik Li.1 // mi‘ād bulcar : mirād buncar B. // Hind’inğ : Hind’in Ş. // hikāyet idüp : hikāyet idüb B. // aytdı ki : aytdı : B. , S. // yettünğ : yetyük A. , B. , Ş. ; yetyik S. // anınğ : anın A. ; itik S. // cār u bulcarığa : çār u bulcarığa A.

³ boldig : boldinğ Li.1, S. // kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // kibi : gibi B. // boldig anınğ : boldinğ anınğ S. ; boldig dağı anınğ Li.1 // üçinci : üçünci b. // vaşfinda gelür ki : vaşfinda kelür ki B. ; vaşfinda gelür Ş. // Nāme kıra : Nā kıra Ş. // kılğalı : kılğay Li.1 // boldig serî : boldinğ serî S. // siyehlerğa : siyehlarga B.

⁴ kaynayup . kaynayub B. // buñara : bınara B. ; buñgara Li.1, S. , Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // eyle kim eyler : eyle kim eyle E. // Luṭfî’de gelür : Luṭfî’de kelür b. ; Luṭfî’de gelür ki Li.1 // vaşfinda gelür ki : vaşfinda kelür ki B. ; vaşfinda gelür Li.1 // çikip . çikib B. // yiti : yidi A. ; yedi Ş.

Beyt: Mözüm hayâli hayliğa rüşen harîm irür
Arı perî bulâğ başıda muķîm irür

Ve yine Ferhâd u Şîrîn'de Ferhâd haste ve za'îf olıcaķ hûkemâ Ferhâd'ı
iledecekleri tağ vaşfında gelür ki:

Beyt: Çikip baş ol cezîre içre tağı
Bu tağ üzre yiti sikiz bulâğı

Bulğag¹: (بولغاغ) Ürkülük ve tefrîka ma'nâsınadır ve tārâc ve tālân ve harâb
ma'nâsınadır ki Ğarâibü's-Şığar'da gelür.

Beyt : Dime könglünğ milki koy çağdın bu nev' olmuş harâb
Tâ bu kişver ehliğa tüşmiş firâkıñg bulğagı

Ve yine Gül ü Nevruz-ı [Li.1-51b] Luţfî'de şıfat-ı şubhda gelür ki :

Beyt : Çü Yûnus çıktı balıķ kursağıdın
Huten bitdi Habeşniñg bulğagıdın

[E.70a] [S.58a] Ve yine eş'âr-ı Luţfî'de gelür.

Beyt: Zülfünğ çü baş kötürdi bozuldı köngül ili
Kıydın tapılsun emen ki bulğagı çağı dur

Bulğanur²: (بولغانور) Bulunur dimekdür.

Bulgancuğluk³: (بولغانجوغلوک) Bu dağı tefrîka ve talağlık ma'nâsınadır ki Tārîh-i

Enbiyâ'da Hâzret-i İlyas 'Aleyhi's-Selâm ümmeti zikrinde gelür ki:

Benî İsrâîl [Ş.179b] arasında millet haysiyyetidin köp bulgancuğluk vâkı' boldı.

Ve yine Fevâirdü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Közüm bulğandı mevc-i eşkdin vây
Kördünğ külekidin 'ummânda aşup

¹ tefrîka ma'nâsınadır : tefrîka ma'nâsına B. , Li.1 , S. // harâb ma'nâsınadır : harâb ma'nâsınadır B. // gelür : kelür B. // milki : ø B. // nev' olmuş : nev' olmuş B. // ehliğa : ehliğe B. // şıfat-ı şubhda gelür ki : şıfat-ı şubhda kelür B. ; şıfat-ı şubhda gelür A. , S. , Ş. // balıķ : balıg B. , Li.1 , S. // Eş'âr-ı Luţfî'de gelür : Luţfî Eş'arı'nda kelür B. ; Eş'âr-ı Luţfî'de gelür ki S. , Ş. // köngül ili : köngli ili A. , B. // emen ki bulğagı : emen ki bolğay Li.1 // çağı : çağı A.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ talağlık : dalağlık Ş. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // Enbiyâ'da : ø A. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // kördünğ : körtünğ A. , B. , Li.1 , Ş. ; közünğ S. // aşup : aşub B. // gözüüm : közüüm B. // bulğandı demek : bulğandı demek B. // bulandı ma'nâsına gelür : bulandı ma'nâsına kelür B. ; bulandı ma'nâsına gelür ki A. , Li.1 , S. // çümki : ø S. ; çünkü B. // olındı : olundı B. // kinâye ola : kinâyet ola S. , Ş. ; kinâyed ola Li.1 // gözi ağumağa : közi ağumağa B. // közi bulandı : gözi bulandı B.

Gözüm eşk mevcinden harāb oldu demekdür, ammā “bulgandı” demek bir dağı şu bulandı ma’nāsına gelür. Çünkü gözde isti’māl olındı, kan ağlamağdan kināye ola ki bir kişiniñ gözi ağrımağa başlasa “közi bulandı” dirler.

Bulap¹: (بولاب) Bulayup ve bulaşdurup demekdür.

Bulgap²: (بولغاب) Bu dağı bulaşdurup demekdür ki Tārīḫ-i Enbiyā’da Yūsuf ‘Aleyhi’s-

Selām’ın [A.34a] kardaşları ahvālinde gelür ki:

Könğlekin koy anığa bulgap Yūsuf’ı bōri yidi dip qanlığ könğlekin Ya’qūb ‘Aleyhi’s-Selām qaşığa kiltürdiler.

Bulgaştı³: (بولغاشتی) Bulaşdı oimekdür.

Bulgadı⁴: (بولغادی) Tolaşdurdı [E.70b] bürüdi demekdür.

Bolmaq⁵: (بولماق) Olmaq demekdür ve ğayn-ı mu‘acceme ile bolmaq dağı dinilür.

Boynığa⁶: (بوینیغه) Boynına demekdür.

Bölük⁷: (بولك) Kaf-ı ‘Arabī ile şol siyāh nesneye dirler ki yaylarıñ iki başında kiriş

geçürdükleri yere yapışdururlar ki Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Firāqlardın bölük cān riştesidin cile var itmiş
 Kaşınğ yasın Nevāyī qaşdığa ger istesenğ qurmak

Püledi⁸: (پولادی) Üfürdi demekdür ki Mecālisü’n-Nefā’is’de ikinci meclisde [Li.1-52a]

Mevlānā ‘Abdü’l-ḳahhār vaşında iksire ṭālib [S.58b] olup ot üfürdüği beyānında gelür.

¹ bulap : bulab B. // bulayup : bulayub B. // bulaşdurup : bulaşdurub B. // demekdür : demektür B. // S. nüshasında “bulap ve bulgap” kelimelerinin ikisi birlikte “bulgap” maddesinde verilmiştir.

² bulaşdurup : bulaşdurub B. // demekdür : demektür B. // Yūsuf ‘Aleyhi’s-Selām’ın : Yūsuf’uñ ‘Aliyhi’s-Selām’ın A. , B. , Li.1 , Ş. // gelür ki : kelür ki B. // bulgap : bulgab B. // Yūsuf’ı : Yūsuf ‘Aliyhi’s-Selām’ı Ş. // dip : dib B.

³ demekdür : demektür B.

⁴ demekdür : demektür B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Eferdi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ ‘Arabī ile : ‘Arabī’yle Li.1 , S. // yaylarıñ : yayların B. ; yaylarıñ Ş. // geçürdükleri : keçürdükleri B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki Li.1 // riştesidin : reştesidin B. // cile : cille S. , Ş. ; çile A. ; kıble Li.1 // kaşınğ : kaşın Li.1

⁸ püledi : büledi A. // üfürdi : üfür E. // demekdür : demektür B. // olup : olub B. // üfürdüği : üfürdüki B. // beyānında : maḥalde Ş. // gelür : kelür ki B. ; gelür A. , Li.1 // otı : otni B. // köb :

Otnı köp pülemekidin mādde kulağı sarı barıp ger boldı.

“Pülemekidin” didügi “üfürdüginden” dimekdür.

Pülep¹: (پولاب) Üfürüp dimekdür ki Seb‘a-i Seyyāre’de üçinci hikâyede gelür.

Beyt: Kimse boğzığa tığ sürkey mü
‘Ömr-i şem‘in pülep uçurkey mü

Bolay mu bolur²: (بولایموبولور) Böyle mi olur dimekdür.

Boy başığa³: (بویباشیغه) Egnine ve başına dimekdür.

Boyap⁴: (بویاب) Bir rengle boyayup dimekdür.

Boyağcı⁵: (بویااچجی) Boyacı dimekdür.

Boyğalğan⁶: (بویغالغان) Boyanan dimekdür ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: [Ş.180a] Yāmān hālimğa bağı ağığay her kimse kim körgey
Bağı pergālesidin kağa boyğalğan ‘izārımın

Boyatğan⁷: (بویاتغان) Bu dağı hemīn bu ma’nāyadur.

Boyalıp⁸: (بویالیب) Boyanmış dimekdür.

Boyalmış⁹: (بویالمش) Boyanmış dimekdür.

Bu yan¹⁰: (بویان) Bu taraf dimekdür.

ø A. // pülemekidin: bülemekidin A. // mādde: ø Li.1 // barıp: barıb B. ; yarıp S. // didügi: didüki B. // dimekdür: demekdir B.

¹ pülep: püleb B. // üfürüp: üfürüb B. // dimekdür: demekdir B. // üçinci: üçünci B. // gelür: kelür; gelür ki E. , Ş.

² bolay mu bolur: bolay mı bolur B. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür: demekdir B.

³ dimekdür: demedür B.

⁴ boyap: boyab B. // bir rengle: bir reng ile B. // boyayup: boyayıb B. // dimekdür: demekdir B.

⁵ boyaçcı: boyaççı Li.1 , S. // dimekdür: demekdir B.

⁶ dimekdür: demekdir B. // gelür: kelür B. // hālimğa: hālimge B. // ağığay: ağıkay B. // körgey: körkey B. // pergālesidin: pergālesin Li.1

⁷ Bu madde B. nüshasında yoktur.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde E. nüshasında yoktur. // dimekdür: demekdir B.

¹⁰ dimekdür: demekdir B. ; ma’nāsınadur S.

2.7. Harfî't-Tai'l-Meftûhe

Tatmay¹: (تاتمای) Tatmayın.

Tatmağan² (تاتماغان) Tatmayın demekdür.

Tatkuṅğdur³: (تاتقونکدور) Tattañ gerek demek olur. Vaḳıs 'alā haza.

Taban⁴: (تابان) Taban demekdür.

Tapıp⁵: (تابیب) Tabıp 'ibāreti bolup demek ma'nāsınadur.

Beyt : Tapıp ārāyiş andın mülk ü ziynet
Bolup il içre mülk arağa şöhet

Taptı⁶: (تابتی) Boldı, tapar bolur.

Tapğalı⁷: (تابغالی) Bolalı ve bolmağa demekdür.

Tapmas⁸: (تابملس) Bolmaz.

Tapılmas⁹: (تابیلماس) Bulunmaz demekdür.

Tapuğ¹⁰: (تابوғ) Tapu demekdür.

Tapşurmak¹¹: (تابشورماق) Tapğurmak, teslim itmek ma'nāsına.

Tapşuray¹²: (تابشورای) Tapşıra ve tapşırayın demek olur.

Tapşurmağay¹³: (تابشورماغای) Tapşırmaya ve tapşırmayın.

Tapuḳ¹⁴: (تابوق) Bulınmış bir nesneye dirler ve maḥdūma hıṭāb olinup hızmeye ve tapuya

diyicek yerdür ki Münşeāt'da toḳuzıncı mektübda gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁴ bulunmuş : bulunmuş B. // bir nesneye : nesneye A. , Li.1 , S. , Ş. // dirler : derler B. // olinup : olunub B. // yerdür : yerdür B. ; yerde S. // toḳuzıncı toḳuzıncı B. // gelür : keltür B. ; gelür ki A. , Ş. // ḥaḳāretiga : ḥaḳāretige B. // kılğay : kılğaylar B.

Ammā iltimās hem kılınur kim ol perîşān ebyātga kim **tapuḡga** tapşuruldı, qābil haḡāretiga bakmay mülāḡaḡa kılḡay.

Tapşuruldı¹: (تاپشورولدى) Teslim olındı demekdür ki bu beytde geḡdı.

Tapuḡcı²: (تاپوḡجى) Hıdmet-gār ma‘nāsınadır.

Tebinḡü³: (تېنḡو) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Eyer perkine dirler ki Ġarāibü’ş-Şıḡar’da gelür.

Beyt : Şeh-süvārımınḡ ayaḡın öpkeli rāzı idim
Ay ile kün her birisi **tebinḡü** alyıda

Tapmaḡ⁴: (تاپماḡ) Bulmaḡ demekdür.

[S.59a] Tapa almay⁵: (تاپالمای) Bulunmaz demekdür.

Tapay⁶: (تاپای) Bulayın demekdür.

Tapmaḡum⁷: (تاپماḡوم) Bulmasam gerek demekdür, bulacaḡım ve bulmaḡlḡım demekdür

ki [Li.1-52b] Ferhād u Şirīn’de Ferhād Yunan zemīne gitmege Hāḡan’dan icāzet istedüḡi maḡalde Melik-ārā’ya eytdi.

Beyt: Anıḡ himmet bile ger bolsa yādı
[A.34b] Şek irmes **tapmaḡum** bu iş küşādı

Tapḡanḡa⁸: (تاپḡانḡا) Bulana demekdür, ya‘nī bulan kişiyе [E.71b] demekdür ki Ġarāibü’ş-

Şıḡar’da gelür.

Beyt: Bil Nevāyī ki taleb birle tapılmas maḡşūd
Lik **tapḡanḡa** daḡı bar idi elbette taleb

¹ olındı : olundı B. // **dimekdür** : demektir B. // **geḡdı** : kecdi B. ; gecdi E.

² ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B.

³ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // **dirler** : derler B. // **gelür** : ø A. ; kelür B. // **şeh-süvārımınḡ** : şeh-süvārımınḡ A. // **ay ile kün** : ayla kün B. , S.

⁴ **dimekdür** : demektir B.

⁵ **tapa almay** : taba almay : A. , E. // **dimekdür** : demektir B. // **bulunmaz dimekdür** : bulunamaz , bulamaz demektir B.

⁶ **dimekdür** : demektir B.

⁷ **dimekdür** : ø Ş. ; demektir B. ; dimekdür ve S. // **Yunan zemīne** : Yunan-ı zemīne B. // **gitmege** : kitmeke B. // **istedüḡi** : istedüki B. // **anıḡ** : anıḡ A. // **bolsa** : kılsa A.

⁸ **bulana dimekdür** : bulana demektir B. // **kişiyе dimekdür** : kişiyе demektir B. ; kişiyе dimek ma‘nāsına Li.1 ; kişiyе ma‘nāsına S. , Ş. // **gelür** : kelür B. ; gelür ki A. // Beytin birinci mısraı A. nüshasında yoktur. // **bar idi** : var idi Ş.

Tapkunğuz¹: (تاپقونغوز) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Bulsanğız gerek ve bulcağıngız
dimekdür.

Tapku dik²: (تاپقودیك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bulur gibi dimekdür.

Tapışur³: (تاپیشور) Buluşur dimekdür ki Seb‘a-i Seyyāre’de evvel hikāyede ikisi dağı bir
beytde Ferruḥ kavmine bir gice nāme yazup gitdügi maḥalde gelür.

Beyt: Kim tilep munda tapkunğuz yokdur
Tapışur yirimiz vaṭan okdur

Tapak⁴: (تاباك) Tabalanmak ve hareket ve ıztırāb etmek. Fernād-nāme evvelinde
Münācāt’da gelür.

Beyt: İşi Mecnūn kibi bend içre tabak
Eger dāye yumay cismini nā-pāk

Tapkusı⁵: (تاپقوسی) Bulsa gerek dimekdür.

Tapkalı⁶: (تاپقالی) Bulalı ve bulmak için dimekdür.

Tapmay⁷: (تاپمای) Bulmazın ve bulmaz dimekdür ki Mecnūn u Leylî’de Mecnūn atası
māteminde aydurdı.

Beyt: Tapmakda mini saçıp diremler
[Ş.180b] Tapmay mindin becüz elemeler

Tapır⁸: (تاپیر) Talabır dimekdür.

¹ tapkunğuz : tapğunğuz S. ; tapkunğuz Li.1 , . // kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf kaf-ı ‘Arabî’dür Li.1 , S. , Ş. // A. , E. , Li.1 , S. ve Ş. nüshalarında daha sonra gelen “tapku dik” kelimesinin anlamı burada verilmiş.

² ‘Arabî’dür : ‘Arabî’dir B. // A. , E. , Li.1 , S. ve Ş. nüshalarında bu kelimenin anlamı yukarıda geçen “tapkunğuz” kelimesinde verilmiş.

³ dimekdür : demektir B. // gice : kice B. // yazup : yazub B. // gitdügi : kitdüki B. // gelür : keltür B. ; gelür ki Ş. // tilep : tileb B. // yirimiz : birimiz Li.1 ; birelmen S. ; birelmez Ş.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁶ tapkalı : tapkanı B. // için : için B. // dimekdür : demektir B.

⁷ bulmazın ve bulmaz : bulmaz Ş. // dimekdür : demektir B. // aydurdı : aydırdı B. // saçıp : saçıp B.

⁸ tapır : tabır : S. // talabır : talbır B. // dimekdür : demektir B.

Tapırcır¹: (تايرجير) Bu dağı talabır ve ıztırāb ider dimekdür.

Tapırcılar²: (تايرجى لار) Bu dağı bu ma'nāyadır ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de Gül'ün

Nevruz fırkatinde ḥālî beyânında gelür.

Beyt: Tabırcılar çü murg-ı nîm besmel
Öz özi sözleşür gam-ı dil

Tatlığ³: (تاتليغ) Tatlu dimekdür.

Tatay⁴: (تاتاي) Tadayın dimekdür, ya'nî bir nesneniñ lezzetin tadayın dimekdür.

[S.59b] Taturmas⁵: (تاتورماس) Tatdurmaz dimekdür ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da beşinci

maḳālede gelür.

Beyt: Müştehi il yüz isenen birkeli
[E.72a] Lokma taturmas tileben mümteli

Tat⁶: (تات) Ra'âyādan bir tâ'ifeye dirler ki şehirde sākin olmayalar ve ekābir ḳolından

gayrı yanında ve ḥıdmetinde olanlara dirler ve ḥıdmetinde olanlara dirler ve bî-kār ve levend [Li.1-53a] tâ'ife ma'nāsına dağı gelür ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da arslanla dürrāc ḥikāyesinde gelür.

Beyt: Kıcırıban dām ile ol mübtelā
Nice didi tat mini tutti lā

Ve yine Ḥayretü'l-Ebrâr'da on ikinci maḳālede zulm maḳālesinde gelür ki:

Beyt: Çü dağı toḥm arpasını at yiyip
Öyde tavuḡlarını sürük tat yiyip

¹ tapırcır : tabırcır S. // talabır : talbır B. // dimekdür : demekdir B.

² ma'nāyadır : ma'nāyadır B. // Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de : Gül ü Nevruz Ş. // Gül'ün : ø Li.1 , Ş. // Nevruz fırkatinde : fırkatinde Ş. // ḥālî beyânında : ø A. // gelür : kelür B. // sözleşür : şunlar S. // gam-ı dil : gam u dil A.

³ dimekdür : demekdir B.

⁴ dimekdür : demekdir B.

⁵ dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // isenen : istenen B. , Li.1 , Ş.

⁶ şehirde : şehirde B. // olanlara dirler : olanlara derler B. // ḥıdmetinde olanlara dirler : ø A. , E. , Li.1 , S. , , , Ş. // tâ'ife ma'nāsına : tâ'ifesi ma'nāsına Ş. // arslanla : arslan ile Ş. // ḥikāyesinde gelür : ḥikāyasende kelür ki B. ; ḥikāyesinde gelür ki A. , Li.1 , S. // kıcırıban : kıcırıban A. , B. // nice : niçe Li.1 // maḳālesinde gelür ki : maḳālesinde kelür ki B. // çü : çi S. // at yiyip : at yiyib B. // sürük : sürdün Li.1 // tat yiyip : tat yiyib B. ; tapıp S.

Tartar¹: (تارتار) Çeker dimekdür, kılıç ve yay çeker gibi ve sāyir nesne çekmek

ma'nāsına daḥı gelür ve içmek ma'nāsına daḥı gelür ki tamām çekdi dirler ki Mecnūn u Leylī'de sebep-i te'lifde gelür.

Beyt: Çün bar idi baht-ı cāvidāne
Tartar idi mini bī-ḥūdāne

Ammā içmek ma'nāsına Sultān Ḥüseyn eş'arında gelür.

Beyt: Kahrı cāmın dem-be-dem tartar min ol bed-ḥüyniḡ
Güyyā Tenḡri mini ḥalk eylemiş tartarga kahr

Evvelki mışrā'da olan "tartar min" lafzı "içerin" dimekdür ve ikinci mışrā'da olan "kahr çekmek için" dimekdür.

Tar²: (تار) Tar dimekdür, tenḡ ma'nāsına ki Ferhād u Şīrīn'de [A.35a] [E.72b] Ferhād

āyīnede [S.60a] Şīrīn ḥayālīn gördüḡi maḥalde gelür ki:

Beyt: Cebīnler gül gül ve kirpikleri ḥār
Kabaḡlar kink kink ve ağızları tar

Ve yine Luṭfī eş'arında gelür.

[Ş.181a] Beyt: Bir ağız tarlıḡını sormadı bu bende hīç
Gerçi o piste ağız fikride ḥayrān boldum

Tartanḡız³: (تارتانگیز) Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür. Emr idüp çeküñüz dimekdür.

Tartmaḡ⁴: (تارتماغ) Çekmek.

Tartayın⁵: (تارتایین) Çekin.

Beyt: Niçe cevrim tartayın ol serv-i ḥūrī-zādnıḡ
Yok mudur pāyānı āyā cevri ile bī-dādnıḡ

¹ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // dirler ki : dirler Ş. // sebep-i te'lifde gelür : sebep-i te'lifde kelür B. ; sebep-i te'lifde gelür ki A. , Ş. // bar idi : yār idi Li.1 // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // eş'arında gelür : eş'arında kelür B. ; eş'arında gelür ki Li.1 , Ş. // Tenḡri : Teñri Li.1 // içerin dimekdür : içerin demektir B. // kahr çekmek için dimekdür : kahr çekmek içündür A. , E. , Li.1 , S..

² dimekdür : demektir B. // gördüḡi : kördüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , Li.1 , S. , Ş. // kink kink : kink Li.1 , S. // gelür : kelür B. // İkinci beyit birinci mısraı nüshalarda şu şekillerde farklılıklar göstermektedir : Bir ağız Luṭfī tarlıḡını sormadı hīç E. ; Bir ağız tarlıḡını sormadı bu bende hīç B. ; Bir ağız tarlıḡını sormadı yüce nide hīç Li.1 , S. ; Bir ağız Luṭfī köñḡül tarlıḡını sormay hīç B.

³ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // idüp : idüb B. // dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tartılursın¹: (تارتیلور سین) Lam ile çekilirsin dimekdir. Bu beytde ekşer nüshada nun ile tartınursın yazılmışdır, çekinürsin ma'nāsına.

Beyt: Kilgil ey kurbān könğöl ol kaşı ya terkinı tut
Çün cefādın tartınursın imdi bar bir güşe tut

Tartardın²: (تارتاردین) Çekmeden dimekdir ki Münşeāt'da altmış beşinci mektübda gelür.

Her kimge kim beķā cāmıdın neş'et yitişti fenā hımārını tartardın girizi yokdur.

Tartқан³ : (تارتқан) Çeken ve çekdügi dimekdir ki Münşeāt'da tokuzuncı mektübda gelür.

Bu faķırning [Li.1-53b] yıllar tartқан sa'y u imkekimni.

Tartımadı⁴: (تارتیمادی) Çekilmedi, ya'nı ol zamāna varmadı dimekdir ki imtidād-ı

zamāndan kināyedür ki Hımsetü'l-Mütehayyirîn'de hātımeye Mecdü'd-dîn Muḥammed ta'rîfinde gelür ki

On on bey künge tartımadı kim.

Tartıma⁵: (تارتیما) Çekme dimekdir ki yine Hımsetü'l-Mütehayyirîn'de dördinci

maķālede mu'ammā risālesin yazmaķ bābında Mevlānā Cāmī'den naķl idüp yazarlar ki:

Alar didiler kim sin bu teşvışini tartıma biz bitili.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Tartardın : tartardin B. // çekmeden : çekmedin B. // dimekdir ki : demekdir B. // Münşeāt : Münşaāt B. // gelür : kelür B. // her : ger B. // kimge : kime S. // kimke B. // hımārını : hımārın S.

³ çekdügi : çekdüki B. // dimekdir : demekdir B. // Münşeāt : Münşaāt B. // gelür : kelür B. // tartқан : tartğan Li.1 // tartқан sa'y u imkekimni : tartқansı ve imkekimni B.

⁴ dimekdir ki : demekdir ki B. ; dimekdir S. // kināyedür : kināyedir B. ; kināyetdür Li.1 , S. Hımsetü'l-Mütehayyirîn'de hātımeye : Hımsetü'l-Mütehayyirîn hātimesinde S. // Mecdü'd-dîn Muḥammed : Mecdü'd-dîn Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // künge : künke B.

⁵ dimekdir : demekdir B. // yine : ø S. // dördinci : dördüncü B. // idüp : idüb B. // yazarlar ki : ø S. ; yazarlar Li.1 // alar didiler : alar dirler Li.1 , S. ; alardınlar S.

Tarttı¹: (تارتتی) Bu dağı bu ma'nâyadur, ya'nî ol zamāna, ol müddete çekdi dimekdür ki

Tārīḥ-i Enbiyā'da Mu'cizāt-ı [E.73a] Mūsā 'Aleyhi's-Şalavatü's-Selām'da Fira'vnilerin şuları kan olduğu maḥalde gelür ki:

Hak Ta'ālā alarga Nıl şuyın kan kıldı. Benī İsrā'ıl'ğa su irdi. Kıbtılarga kan. Bu hem yiti künge tarttı.

Ve bir dağı yazmak ma'nāsına [S.60b] gelür ki 'Acem yazmağı keşid dimekle ta'bır etdügi itibārınca ki Tārīḥ-i Mülük'da Şābūr-ı zü'l-ektāf tārīḥinde gelür ki :

Bir yumurtgaca kârede 'âlem mişâlin tartıp ve cem' ekālim ve bilād ve cibālini meşrûḥ yasap.

Tartıkan²: (تارتقان) Çekmek, ya'nî dizmek ma'nāsınadır ki Nazmü'l-Cevāhir

Dībācesi'nde gelür.

Cevāhir ara çeşm-i zaḥm def'i üçün şibhini tartıkan dik.

Tarḳamağ³: (تارقاماق) Tağılmaq.

Tarḳatmağıl⁴: (تارقاتماغیل) Tağıtmağıl demek olur.

Beyt : Şabā zülfin açıp tarḳatmağıl miskīn köngülleri
Ki mesken eylemişler bir sürük bī-ḥānmān anda

Tarḳadı⁵: (تارقادى) Tağıldı ve perīşān oldı dimekdür.

Tarḳanğ⁶ (تارقانك) Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür. Emr idüp tağılın dimekdür ki Ğarāibü's-

Şıgar'da gelür.

¹ ma'nâyadur : ma'nâyadır B. // dimekdür : demektir B. // 'Aleyhi's-Şalavatü's-Selām'da : 'Aleyhi's-Selām'da S. ; 'Aleyhi's-Selām Ş. ; 'Aleyhi's-Şalavatü's-Selām A. , B. , E. , Li.1 // Fira'vnilerin : Fira'vinlerin B. ; Fira'vnilerün Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // künge : künke B. // Ve bir dağı : Ve bu dağı Li.1 // keşid : kişiden B. // dimekle : demek ile S. // etdügi : etdüki B. // Şābūr-ı zü'l-ektāf : Şāhbūr-ı zü'l-ektāf S. // Şābūr-ı zü'l-eknāf Li.1 , Ş. // tārīḥinde gelür ki : tārīḥinde kelür ki B. ; tārīḥinde gelür S. // yumurtgaca : yumurdanğaça Li.1 , S. // tartıp : tartıḅ B. // cem' : cem' Li.1 , S. , Ş. // cibālini : cibālını Li.1 , S. , Ş. // yasap : yasab B.

² tartıkan : tartıgan B. , Li.1 , S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ Kaf , ka-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // idüp : idüb B. // tağılın : tağılın B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // iteler : isteler B. ; iseteler Li.1 ; isterler S. // kim siz : kime siz Li.1 // hicri : hicr-i Li.1 // İkinci beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Ger aḥbāb itseler gül-keşt ey cān u könġül tarḳanġ
[Ş.181b] Nidin kim siz birey hicri ġamıdın mübtelādur siz

Beyt: Tarḳanġ ey ‘uṣṣāk kim şayd itti mini muġ-beçe
Deyr ara siz hem kiriġ küfr ehliniġ evlādı köp

Tarḳatmaġı¹: (تارقاتماغی) Taġıtmaġı ma‘nāsınadur ki Sedd-i İskenderi’de ehl-i buḥl

zemminde kisesin açmaġdan ġaraız beyānında gelür ki:

Beyt: Aġardın imeske mi [Li.1-54a] tarḳatmaġı
Ġaraız bar anġa özge bir ḳatmaġı

[E.73b] Ve yine Münācāt-nāme’de gelür ki:

Ve ‘āfiyetim ḥaylin yazuḳ sipāhi türktezidin tarḳatınıñ.

Taġıtduñ dimekdür kaf-ı ‘Acemī ile.

Tarık²: (تاریق) Tarlık ma‘nāsına gelür.

Tarıġmaġ³: (تاریغماق) Tarılmak ve toncuġmak ma‘nāsınadur.

Tarıġtım⁴: (تاریقتیم) Tarıldım demek olur.

Beyt: Tarıġtım ḥān-ḳahda deyr sarı yüzleney imdi.

Tarmaşmaġ⁵: (تارماشماق) Tarmaşup çıġmak.

Tarmaşıp⁶: (تارماشیپ) Tarmaşup dimekdür.

Beyt: Çıktı zülfin salġac oġ çāh-ı zenehdāndın könġül
‘Ankebüt ol nev’e kim tarıġa çıġġay tarmaşıp

Tarıġmaġan ve tartıġmaġan⁷: (تاریغماغان و تارتیغماغان) Tarılmayan dimekdür ki

Lisānü’ṭ-Ṭayr’da ‘ömri ‘izār itdüġi maḥalde gelür.

¹ ma‘nāsınadur : ma‘nāsınadır B. // buḥl : buḥil B. // beyānında gelür ki : beyānında kelür ki B. // bar : yār A. // özge : özke B. // Münācāt-nāme’de gelür ki : Münācāt-nāme’de kelür ki B. ; Münācāt-nāme’de gelür Li.1 , Ş. // tarḳatınıñ : tarḳatınıġ B. , Li.1 , S. , Ş. // taġıtduñ : taġıdıġ b. ; daġıtduñ Li.1 , S.

² tarık : darlık S. // ma‘nāsına gelür : ma‘nāsına kelür B. ; ma‘nāsınadur ki Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır. Beytin ikinci mısraı yoktur.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ tarıġmaġan : tarıkmaġan S. // tartıġmaġan : tarıkmaġan S. // tarılmayan : tarılmayın E. ; tarılmayan B. ; darılmayan S. // dimekdür : demektir B. // ‘ömri : ġumru B. ; ġumrı A. , Li.1 , S. , Ş. // itdüġi : etdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // seyridin tarıġmaġan : seyridin tarıkmaġan S. , Ş.

Beyt: Min kuşıdır min çimendin çıkmayan
Deşt ü vâdi seyridin tarıgmayan

[A.35b] Tarıkma¹: (تاریقما) Taralma dimekdür ki Garāibü'ş-Şıgar'da gelür.

Beyt: Köb tarıkma ey köngül ol şüh-ı hicrânı ara
Şāyed uşbu işde [S.61a] ok irdi ikin bihbüd hem

Tarıkıp²: (تاریقپ) Taralup dimekdür.

Tarıkqanda³: (تاریققاندا) Taraldığı vakt dimekdür.

Tarık⁴: (تاریق) Mezra'a ma'nāsınadır.

Tardı⁵: (تاردی) Ekdi , ya'nī ekin ekdi dimekdür.

Tarıp⁶: (تاریپ) Ekin eküp dimekdür ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da üçinci makālede gelür
ki :

Beyt: Arpa tarıp buğday ürer mü ikin
Körmedik aşılgıcı buğday bikin

Ve yine Garāibü'ş-Şıgar'da gelür.

Beyt: Könğlini kıldı Nevāyî ḥōş-yār
Toḥm-ı mihriṅni bu mezra'da tarıp

Ve yine bu ma'nāya Luṭfî tuyuklarında gelür.

Tuyuk: Tā işim tüşti bir ağzı tar ile (tenğ ma'nāsına)
Könğlümi esrār sacı bir tar ile (bir kalemle)
[E.74a] Köz tutar min kim közümniṅ suydın
Könğlide toḥm-ı muḥabbet tarıla (toḥm-ı muḥabbet
ekile dimekdür.)

¹ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // şüh-ı hicrânı : şüh hicrânı B. , S.

² tarıkıp : tarıkıp B. // taralup : taralıb B. ; taralıp Ş. // dimekdür : demektir B.

³ tarıkqanda : tarıkqanca Li.1 // vakt : vakit B. // dimekdür : demektir B.

⁴ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ tarıp : tarıb B. // eküp : eküb B. // dimekdür : demektir B. // makālede gelür ki : makālede kelür ki B. ; makālede gelür S. // ürer : üler S. // aşılgıcı : aşılgıcı S. // Garāibü'ş-Şıgar'da gelür : Garāibü'ş-Şıgar'da kelür ki B. ; Garāibü'ş-Şıgar'da gelür ki Li.1 // könğlini : könğli Ş. // ḥōş-yār : ḥōş-tar S. // mihriṅni : mihriṅni S. , Ş. // tuyuklarında gelür : tuyuklarında kelür ki B. ; tuyuklarında gelür ki A. , Li.1 , S. // tuyuk : beyt A. , E. // tenğ ma'nāsına , bir kalemle , toḥm-ı muḥabbet ekile dimekdür : Mısra sonlarındaki bu açıklamalar yalnız Esad Efendi nüshasında vardır. // sacı : saçı S. // köz : kün S. // közümniṅ : közimniṅ Ş. // "toḥm-ı muḥabbet tarıla" demek : Ø S. ; "toḥm-ı muḥabbet tarıla" Ş. // muḥabbet toḥmı ekile dimekdür : muḥabbet toḥmı ekile demektir B. // 'özrinde gelür ki : 'özrinde kelür ki B. // fışk : fışk B. // ol kim turur : o kim turur E. , Li.1 // "Tarır" didügi "eker" dimekdür : Yalnız Esad Efendi nüshasında vardır

“Toħm-ı muħabbet tarıla” demek “muħabbet toħmı ekile” demekdür.

Ve yine Lisānũ’-ı-Ṭayr’da ördek ‘özrinde gelür ki:

Beyt: Fısk toħmın nefis ile ol kim tarır
Su ara her ğuṭa kim urdı arır

“Tarır” didüğü “eker” demekdür.

Tarığ¹: (تاریغ) Taru, ya‘nī erzen ma‘nāsınadır ki Ğarāibü’ş-Şıgar’da [Li.1-54b] ehl-i

imsākıñ telefı mişālinde gelür ki:

Beyt: Tarığ kibi su bılır telḥ kāmılg birle
[Ş.182a] Tarığ tarığ ki yığışturdı altunen nārenc

Tartığ²: (تارتیغ) Pīşkeş ma‘nāsınadır.

Beyt: Ol ay külbemğa kildi cān birür ḥün-āb eyle hem
Ni tartığlar müretteb eylemiş min mihmānımğa

Tarmandı³: (تارماندی) Tırmadı, çıkdı demekdür.

Tarañġu⁴: (ترانگهو) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. İlġun ağacına dirler ki Nevādirü’ş-Şebāb’da
gelür.

Beyt: Kāmetiñg nāzik ü ṭübā nāzik
Serv ra‘nā vü tarañġu ra‘nā

Tarağ⁵: (تراغ) Tarağ demekdür.

Tarağanda⁶: (ترانغاندا) [S.61b] Tarağuğı vaḳtde demekdür ki Luṭfī eş‘arında gelür.

Beyt: Sünbülünġni tarağanda gül üze tenġdür ‘arağ
Kim bulutlıġ kiceniñg elbette bolmas şebnemi

Tarḥan⁷: (ترخان) Çaġatay’da bir ḳabiledür ki Vaḳfiyye’de gelür.

¹ taru : daru B. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , S. // kibi : gibi B. // su bılır : suylur B. // yığışturdı : yığışurdı A. , B. , Ş. // altunen : altun B. , Li.1 , S. // nārenc : tāriḡ S. ; tarığ Ş.

² ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // Tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.
³ demekdür : demektür B.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dür B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. // nāzik ü ṭübā : nāzik ve ṭübā B. // ra‘nā vü tarañġu : nāzik ve tarañġu B.

⁵ demekdür : demektür B.

⁶ vaḳtde : vaḳitde B. // demekdür : demektür B. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür Li.1 // kiceniñg : kiceniñ A. , S.

⁷ ḳabiledür : ḳabiledir B. // gelür : kelür B. // resmlik : resmlik Ş.

Tarḥanī resmlik ʿıyş güzīnler.

Terek¹: (ترك) Kaf-ı ʿArabī ile kavaḡ ağacına [E.74b] dirler ki Ferhād u Şīrīn'de Ḥazān

bāḡ taʿrīfinde gelür ki:

Beyt: Terek sarḡatıban yüz zārler dik
Sarıḡ aḡrık bile bīmārlar dik

Tas²: (تاس) Sin-i mūhmele ile ṡas dimekdür.

Teskeri³: (تسکری) Kaf, kaf-ı ʿArabī'dür. Ber-ʿaks maʿnāsına gelür. Ḥvāce Kelān ki

Penāhī taḡalluṡ kılur, Hind'de Bābūr Şāh'ın beglerindendür. Hind'ün germ havāsına ṡākat getürmeyüp Ḡaznī sancāḡın istemiş ki ḡayet şavuk yerdür. Hind'den Dilli'ye gelicek Ḥavz-ı ḡāş dimekle meşhūr bir mevzī'de ki mecmaʿ-ı ḡalk ve seyrān-ḡāhdur bu beyti diyüp bir mermere yazdırup ve ḡazdurup divāra ḡomıṡ.

Beyt: Eger be-ḡayr u selāmet ḡüzer be-şind künem
Siyāh-rū şevem ger havā-yı Hind künem

Efvāhdan Bābūr Pādīşāh bu beyti işidicek bu Türkī [A.36a] rübāʿiyi yazup ḡöndermiş.

¹ dirler ki : derler ki B. ; dir ki Li.1 ; dirler Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // sarḡatıban : sarḡartıban Ş. ; sarḡartıban B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf, kaf-ı ʿArabī'dür : kaf kaf-ı ʿArabīdir B. ; kaf ʿArabī'dür Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // Bābūr Şāh'ın : Bābūr Şāhın B. ; Bābūr Pādīşāh'ın Li.1, S. // beglerindendür : beglerindendir B. ; beglerinden Li.1 // Hind'ün : Hind'in B. // germ : kerm B. // getürmeyüp : ketürmeyüb B. // şovuk : souk B. // yerdür : yerdir B. // Dilli'ye : Delhi'ye B. // gelicek : kelicek B. // meşhūr : maʿrūf Li.1, S. , Ş. // mecmaʿ-ı ḡalk : mecmaʿ-ı ḡalāyık A. // seyrān-ḡāhdur : sayrān-ḡāhdır B. // diyüp . diyüb B. // mermere : mermerde B. , Li.1, S. // yazdırup ve : ø Li.1, S. ; yazdırub ve B. // siyāh-rū şevem : siyāh-rū şevem ki B. // Bābūr Pādīşāh : Bābūr Pādīşāh da A. ; Babūr Şāh B. // yazup ḡöndermiş : yazub köndermiş B. // kerīm ü ḡaffār : kerīm ḡaffār E. // savuḡ yüzini : savuḡ yüzünü Ş. // cevāb yazup ḡöndermiş : cevāb ḡöndermiş E. ; cevāb köndermiş B. ; cevāb yazup pādīşāha ḡöndermiş S. // niyüçün : niçün Ş. // dimekdün : demekden B. // Hind ehlinin aḡvāli : ḡind ehlinin Li.1 // gıyerler : kıyerler B. // ḡāḡ bir ṡarafın ve ḡāḡ bir ṡarafın : ḡāḡ bir ṡarafın ḡāḡ bir ṡarafın Ş. // ekābiri . ekābirleri S. , Ş. // ḡice ile : kice ile B. ; ḡice ile Li.1 ; ḡiceyle S. // şaḡ ṡarafından şaḡ ayakların : şaḡ ṡarafından ayakların B. // ḡoyup : ḡoyub B. // nice : niçe A. , Li.1, S. , Ş. // bunuḡ ḡibi daḡı : bunuḡ ḡibi E. , Ş. // evzālārı vardır : evzālārı var. B. , E. , Li.1, S. , Ş. // Telev ḡan : Telü ḡan B. // cenk eylerken : cenk iderken Ş. // sipāḡi pillerden : siyāḡi pillerden Li.1 // ḡavf eyledüḡi : ḡavf eyledüki B. // maḡalde Timur ḡan'dan : maḡalde gelür Timur ḡah'dan A. , Li.1, S. ; maḡalde kelar Timur ḡan'dan B. // naḡl ider ki : naḡl ider A. , S. , Ş. // ḡıṡa : meşnevī B. , S. // ki ān astini : ki av astin Li.1, S. , Ş. ; ki av astini A. // Bedāyi'ü'l-Vasaṡ'da gelür : Bedāyi'ü'l-Vasaṡ'da kelür B. ; Bedāyi'ü'l-Vasaṡ'da gelür ki A.

Rübā'iyye: Yüz şükr di Bābtür ki kerīm ü gaffār
 Birdi saṅga Hind ü Sind ü mülk bisyār
 Isıǵlıǵa ger saṅga yok irse tākāt
 [Li.1-55a] Savuǵ yüzini körey disenǵ Ğaznī bar

Penāhī daǵı bu rübā' ile cevāb yazup göndermiş.

Rübā'iyye: İzhār-ı zarāfet ü leṭāfet kılasız
 [E.75a] Bir harfde yüz tümen nezāket kılasız
 [S.62a] Ger Hind işi teskeri irmes niyüçün
 Isıǵ yirdin şavuǵ zarāfet kılasız

[Ş.182b] Hind işi teskeri demekden ğaraǵ, ekşer Hind ehliniñ aḥvāli her ḥuşuşda
 ʿālem ehliniñ ḥāline muḥālifdür. Evvelā dülbendden yektā bir libās giyerler gāh
 bir tarafın ve gāh bir tarafın döndürüp giyerler ve dülbendlerin ʿaksine şararlar ve
 pādişāhları ve ekābiri gice ile divān iderler ve ata binmelü olsalar sağ tarafından
 sağ ayakların rikāba koyup binerler ve nice bunuñ gibi daǵı ber-ʿaks evzā'ları
 vardır. Neteki Hātefi Zafer-nāme'sinde Timur Ḥan Hind'de Telev Ḥan ile cenk
 eylerken sipāhi pillerden ḥavf eylediǵi maḥalde Timur Ḥan'dan naql iderler ki:

Kıṭʿa: Netersi zi-ḥarṭüm-i pilān mest
 Ki ān astini est ḥālī zidest
 Dümi dāred ez pīş-i ḥarṭüm nām
 Buved ü ejkūn kār-i Hindī tamām

Ve yine Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt¹: Lebinǵnıñ ḥālidin cān istedim ol aldı cānımnı
 Güneh mindin dūr andın yok çü iş ʿaks iter Hindü

Taşladı²: (تاشلادی) Atdı dimekdür ki Sedd-i İskenderī'de Nigār-i Çinī vahşiyi [E.75b]

tutduǵı maḥalde gelür ki:

Beyt: Çü pür-ḥöşdın ḥaşm boldı nejened
 Anǵa taşladı eyle peycān kemend

Ve yine Mecālistü'n-Nefā'is'de evvelki meclisde Ḥāfız Sa'd taʿrīfinde gelür.

Ve buyurdılar kim ḥücesin bozup tofraǵın ḥān-gāhdın taşkarı taşladılar.

¹ Beyt : ø B. // lebinǵnıñ : lebininiñ S. // aldı cānımnı : canım aldı A. , E. , Li.1 , S. ; cānımnı aldı Ş.
 // iş ʿaks iter : işni ʿaks iter B. // Hindü : Hindī A.

² dimekdür : demektir B. // Sedd-i İskenderī'de : ø Li.1 , S. // tutduǵı : dutduǵı B. , Li.1 , S. //
 maḥalde gelür ki : maḥalde kelür B. ; maḥalde gelür ki A. , Ş. // pür-ḥöşdın : bir ḥaşdın S. // ḥaşm :
 ḥaşım B. // taʿrīfinde gelür : taʿrīfinde kelür B. ; taʿrīfinde gelür ki A. , Li.1 , Ş. // buyurdılar kim :
 buyurdılar ki B. // ḥān-gāhdın : ḥān-kāhdın Li.1 , S. , Ş.

Taş¹: (تاش) Taş dimekdür, seng ma'nāsına [Li.1-55b] ve bir dahı taşra dimekdür ki ikisi

dahı Ğarāibü's-Şıgar'da gelür ki:

Beyt: [S.62b] İçi de dağnıñ kan taşı da yüz minğ belā taşı
Anıñ taşı vü içi muṭlaq dikeysin iç ü taşındur

Ve yine Vakfiyye'de tevḥiddi gelür ki:

Beyt: Ki sırr-ı İlāhîni bilmes kişi
Kişi fehmidin taş irür ḥaḳ işi

Bu "Ḥaḳkın işi kişi fehminden taşra olur" dimekdür.

Taş irür²: (تاش ايرور) Taşra olur dimekdür.

Taşkarı³: (تاشقاری) Taşra dimekdür.

Taşkarmak⁴: (تاشقارماق) Taşra çıkarmak ve taşrada ḳomak.

Taşlamak⁵: (تاشلاماق) Atmak ma'nāsınadır.

Taşıgmak⁶: (تاشيغماق) Yorulmak ma'nāsınadır.

Taşmak⁷: (تاشماق) Sükün-ı sin ile taşmak ma'nāsınadır.

Taşkuca⁸: (تاشقوجه) Taşınca dimekdür.

Taşkunca⁹: (تاشقونجه) Taşkunca dahı taşınca demek olur.

Beyt: Kadeḡga bāde tiryākını taşkunca ey sāḳī
Ki ḡam zehri bile cānım tolupdur bil ki taşıptur

Taşkun¹⁰: (تاشقون) Taşkun.

Taşkucı¹¹: (تاشقوجی) Taşıyıcı.

¹ dimekdür : demektir B. // seng : senk B. // taşra dimekdür : taşra demektir B. // Ğarāibü's-Şıgar'da gelür : Ğarāibü's-Şıgar'da bir şiirde kelür B. // Ğarāibü's-Şıgar'da gelür ki S. , Ş. // içi de : içi da B. // dağnıñ : dağ nıñ B. ; tağnıñ S. , Ş. // tevḥidde gelür ki : tevḥidde kelür ki B. ; tevḥidde gelür S. // bilmes : bileş S. // Bu : Ø A. , E. , Li1 , S. // Ḥaḳkın : Ḥaḳkınğ B. , E. // dimekdür : demektir B.

² Bu madde yalnız S. nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Taşku dik¹: (تاشقوديك) Taşmalı.

Taşıp²: (تاشيب) Taşup dimekdür ve bir dağı taşıyup demek ma'nāsına gelür. Zirā taşımak kesre-i şin ile taşmak ma'nāsınadır.

Tag³: (تاغ) Dağ dimekdür.

Taka⁴: (تاقه) Toğa dimekdür ki Sedd-i İskenderī'de Hākānī [Ş.183a] İskender'e pîşkeş çekdügi atlarıñ rahtı vaşında gelür ki:

Beyt: Hem altun iger dağı altun licām
Hem altun taka dağı altun sitām

Tegev⁵: (تكاو) Kaf-ı 'Acemī ile dereden akan şuya dirlir.

Tegrük⁶: (تگروک) Kaf-ı evvel 'Acemī ve kaf-ı şānī 'Arabī'dür . Müdevver ma'nāsınadır ki Garāibü's-Şıgar'da gelür .

Beyt: Kül imes külbünde kanlıg dāg irtür kim nesteren
[A.36b] [E.76a] Tegrük olupdur mamuk koymağğa merhem ey refik

Tag⁷: (تاغ) Tag dimekdür.

Tagar⁸: (تغار) Tagar deyü ta'bir olunur. Bu diyārda beyne'l-aqvām mey meclisinde ortaya koyup içinden içerler. İçine bāde koyup isti'māl olunur. Ferhād-nāme'de sākīye hıtab idüp eydür.

Beyt: Kitür sākī tagarı baħr timsāl
Kadeh keşti sini baħr-ı ğasāl

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B. // Sedd-i İskenderī'de : Sedd-i İskenderī A. // Hākānī : Hākān B. // çekdügi : çekdügi B. // atlarıñ : atların B. ; atlarıñ S. , Ş. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , S. // licām : kām Li.1

⁵ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S.

⁶ Tegrük : tegzük B. // 'Acemī : kaf-ı 'Acemī A. // kaf-ı şānī : şānī B. , Li.1 , Ş. // 'Arabī'dür : 'Arabīdir B. // ma'nāsınadır ki : ma'nāsına ki A. , B. , E. // gelür : kelür B. ; bir şi'rde gelür Li.1 // olupdur : olubdur B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tek¹: (تك) Kaf, ‘Arabî’dür. Bedel ve gibi ma’nâsınadır.

Tela ve tala²: (تالا و تالا) Sebze-zâr ma’nâsınadır ki Bâbü Mirzâ’nın bir rübâ’isinde gelür.

Rübâ’iyye: Hâtırnı bahâr faşlida keş aladır
Köz nûrını reng-i lâle-i deşt aladur
Höş ol ki telalarğa yürüp seyr itse
Bu faşlida kim laţif ü dil-keş taladur

Tele tele³: (تله تله) Päre päre dimekdür ki Bedâyi’ü’l-Vasaf’da gelür.

Beyt: Tele tele ni okunğ könglümde güyâ sındı kim
Tivrülüpdür nâ-tüvân könglümde yer yer lâleler

Ve yine Bedâyi’ü’l-Vasaf’da [S.63a] gelür ki:

Beyt: Besî müştakınğ olduk deyr ara kic kildinğ ey muţrib
Ki sazınıñ terkidin bizge yanğı ay oldı her tele

Tal⁴: (تال) Tal, budak ma’nâsınadır ki rübâ’iyyâtta gelür.

Rübâ’iyye: Tağ içre [Li.1-56a] ‘aceb şâhdur ol şifte-ğâl
Kim tapsa bolağı suyu andağ ki zülâl
Başı üze çetr-i salţanat bir yanğı tal
Su içkeli cām-ı ‘ıyş bir ezki sıfâl

Ve yine dağı mücerred söktüt ağacına dirler ki Sedd-i İskenderî’de İskender muhîte giricek deryâ vaşfında gelür.

Beyt: Balıqlarını butrattı girdâb-ı bîm
Anınğ dik tal yafrağını nesîm

¹ Kaf, ‘Arabî’dür : kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür S. ; kaf ‘Arabî’dir B. // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B.

² ma’nâsınadır ki : ma’nâsınadır ki B. ; ma’nâsına neteki Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Ş. // hâtırnı : hâtıreti B. // yürüp : yürüb B. // faşlida : faşıl de B. // taladur : tadur S.

³ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // tele tele ni okunğ : Ø S. // tivrülüpdür : tivrülübdür B. // yer yer : bir bir Ş. // lâleler : lâle-vâr Li.1 // Ve yine.....gelür ki ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // kic : kiç A. , S. , Ş. // kildinğ : kildiñ Ş. // muţrib : maţrib B. // terkidin : terki din B.

⁴ Tal budak : tal, ya’nî budak Li.1 ; tal butak A. // ma’nâsınadır ki : ma’nâsınadır ki B. ; ma’nâsına S. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. ; bir rübâ’ide gelür ki S. // yanğı tal : yanğı dal S. // ve yine dağı : ve yine Li.1 , S. , Ş. // söktüt . söküdü Li.1 // dirler : derler B. // giricek deryâ : giricek ol deryâ Li.1 // vaşfında gelür : vaşfında kelür ki B. ; vaşfında gelür ki A. , S. // Eş’âr-ı Luţfî’de gelür ki : Luţfî eş’ârında bir şiirde gelür ki Li.1 ; Eş’âr-ı Luţfî’de kelür ki B. // kibi : gibi B. // minğ : mininğ Li.1 , Ş. // Ve yine Hayretü’l.....gelür ki ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // maqâlede gelür ki : maqâlede kelür B. // maqâlede gelür A. , S. , Ş. // perrân : biran S. // bolup : bolub B.

Ve yine eş‘ār-ı Luṭfî’de gelür ki:

Beyt: Könġlüm hemîşe tal kibi titrese ni tenġ
[E.76b] Kim va‘denġiz minġ bile dāyim ħilāfdur

Ve yine Ḥayrettü’l-Ebrār’da on yedinci [Ş.183b] maḳālede gelür ki:

Beyt: Talġa ḥazān nāveki perrān bolup
Cismide her yafraġı peykān bolup

Talac¹: (تالاج) Egri gözlü dimekdür ki Nevādirtü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Nergis ol köz dik imes ey bāġ-bān baġ közüñġ a
Ni üçün kim bu biri kımac irür ol biri talac

Talın²: (تالين) Bir it yorulup veyā ħuduz olup dilin çıkarup şoluduġına dirler ki Sedd-i

İskenderî’de Ye‘cüc vaşfinda gelür ki:

Beyt: Barı aġzıda tilbe it dik talın
‘Adedde velî it tügidin ħalın

Talġan ve talġan ve talġa ve talġa³: (تالغا و تالغان و تالغان) Yaġma ve tārāc

ma‘nāsınadur ki Ferhād [S.63b] u Şîrîn’de Ferhād’ı tutanlar Ḥusrev’den in‘ām aldıkları maḥalde gelür ki:

Beyt: Alıp çuldu tutup barmaġğa ħalġan
Dikil kim eylemişler taġnı talġan

Talġadi⁴: (تلغادی) Fesād eyledi ma‘nāsına gelür.

Talardın⁵: (تالاردين) Yaġma eylemekden dimekdür.

Talay⁶: (تالای) Ben yaġma ideyin dimekdür ve daġı talan ve yaġma ma‘nāsınadur ki

Benāyî eş‘ārında gelür. [Li.1-56b]

¹ gözlü : közlü B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ac : aç A.

² yorulup : yorulub B. // olup : olub B. // çıkarup : çıkarub B. // şoluduġına : şoluduġuna B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // velî it : velî Li.1

³ ma‘nāsınadur : ma‘nāsınadır B. // aldıkları maḥalde : aldıklarında Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // alıp : alıb B. // çuldu : culdu Li.1 // tutup : tutub B. // barmaġğa : yarmaġğa A. ; parmaġğa B. , S. , Ş. // ħalġan : ħalkān A. , B. , Ş. // taġnı talġan : taġnı talġan S.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Yaġma : yaġma B. // eylemekden : eylemekdin B. // dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B. // talan ve yaġma : talan ve yaġma B. // ma‘nāsınadur ki : ma‘nāsınadır ki B. ; ma‘nāsına daġı gelür ki Li.1 // gelür : kelür B. ; bu beytde netekim münasebetle yukarıda zikr olunmuşdur. Li.1 // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur. // sizniñ : sizniñ S.

Beyt : Cefānı cānga talay aldınğız alay mu bolur
Sizning omaqda bikec resminğiz bolay mu bolur

[E.77a] Talap¹: (تالاب) Bu dağı yağma ve tārāc eyleyüp ma'nāsınadır ki Tārīḥ-i

Mülūk'da Şābūr zū'l-Eknāf tārīḥinde gelür ki:

Ba'zı işek faķīrlerni talap kiltürüp [A.37a] irdiler.

Talğan²: (تالغان) Bu dağı yorulan ma'nāsına gelür ki Ġarāībū's-Şıġar'da gelür.

Beyt: Kıl özlük deştini tay istesenğ maķşūda āsāyiş
Ni tenğ tinse ḥarem içre beyābāhn kaçıda talğan

Taldı³: (تالدى) Yoruldı dimekdür ki Ġarāībū's-Şıġar'da gelür.

Beyt: Fenā yolıda Nevāyī'ğa bolmadınğ hem-rāh
Bu deşt püyesidin zāhidā meger taldınğ

"Taldınğ" didügi kaf-ı 'Acemī ile "yorulduñ" dimekdür.

Talğan⁴: (تالغان) Bu dağı mezra'ada buğday tamām puhtu olmadın āteşe gösterüp elile

urup yemege dirler ki Türkī'de ütme buğday dirler ki Fārisī'de pīş-ḥörd dirler.

Talğanğız ve talğanğuz⁵: (تالغانگوز و تالغانگين) Kaflar, kaf-ı 'Acemī'dür. Emr idüp āteşe yaķıñız [Ş.184a] dimekdür.

Talaş⁶: (تالاش) Gerçekden ve yalandan kaville ve fi'ille çekişmege ve cenk itmege dirler

ki Ḥayretü'l-Ebrār'da [S.64a] üçinci maķāle ḥikāyesi evvelinde Sultān Ḥüseyn

Bayķara vaşfında gelür ki:

¹ talap: talab B. // yağma: yağma B. // eyleyüp: ø Ş. // ma'nāsınadır: ma'nāsınadır B. // Tārīḥ-i Mülūk'da: ø B. // zū'l-Eknāf: zū'l-āf B. // gelür ki: kelür ki B.; gelür S. // işek: işeklik B. // kiltürüp irdiler: kiltürüb B.; kiltürüp E. // kiltürüp irdi S.

² yorulan: yorula Ş. // gelür ki: kelür ki B. // gelür: kelür B.; bir şifrede zikr olunur Li.1 // maķşūda: maķşadke B.; maķşūdğa S. // āsāyiş: aşāyiş B. // beyābān: ø B.

³ dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B. // bolmadınğ: bolmadıñ A. // püyesidin: bñyesidin B. // "Taldınğ".....dimekdür: ø Li.1; "yorulduñ dimekdür Ş. // didügi: didüki B. // 'Acemī ile: 'Acemī'yle S.

⁴ talğan: talğan A. // puhte: pohte B. // gösterüp: kösterüb B. // urup: urub B. // dirler: derler B. // Türkī'de: ø A., B., E., Li.1, S., Ş. // ütme buğday: ütme Li.1

⁵ kaf-ı 'Acemī'dür: kaf-ı 'Acemīdir b.; 'Acemī'dür Li.1, Ş. // idüp: idüb B. // yaķıñız: yaķuñız Li.1 // dimekdür: demektir B.

⁶ itmege: etmeke B. // ḥikāyesi evvelinde: ḥikāyesinde A., Ş. // Sultān Ḥüseyn Bayķara: Sultān Ḥüseyn Bayķara B.; Ḥüseyn Bayķara E. // gelür ki: kelür ki B.; bir beytde gelür ki S. // andaķ ki:

Beyt: Andaç ki gāzī şeh-i ferhunde-baht
 Tāc alayın dip talaşur irdi taht

Tāc alayın deyü taht çekişürdi dimekdür ki gerçekten çekişmek ma'nāsına.

[E.77b] Ve yine Mecnūn u Leylī'de el oyunu ve laṭife ma'nāsına Mecnūn Leylī
çöbānına buluşduğı maḥalde Leylī vaşfında gelür.

Beyt: Kızlar bile olnaya talaşa
 Koy sağmağın itkeli temāşā

Ve yine Maḥbūbu'l-Kulūb'da yedinci faşlda bed-ma'āş bahādırlık lāfin uranlar
zıkrinde gelür ki:

Bezmdede da'vāları ḥātemlik ve rezmdede talaşları rüskemlik.

Talbınmak¹: (تالبنماق) Dürüşmek ve çalışmak ma'nāsınadır ki Nazmü'l-Cevāhir'de
gelür.

Beyt: Nefs emride her niçeki talbınğay sin
 Köp gerçi bütünlük tilesenğ singay sin

"Talbınğay sin" didügi "dürüşüp çalışsın" dimekdür.

Talıkp²: (تالقب) Yorulup dimekdür.

Tamur³: (تامور) Tamar dimekdür, rek ma'nāsına ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt : Kisti bağrım tamurların o perī
 Ğamze birle itik itik bakarı

Tamışmak⁴: (تامش ماق) Şarābı kadeḥden tiz içmeyüp lezzetin iz'ān idinmekle giç

içmege dirler ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'de Nevāyī Ḥazretleri bu lügati böyle
taşḥiḥ itdükleri maḥalde gelür ki:

anda ki S. // andaç ki gāzī : gāzī andaç ki Li.1 // dip : dib B. // tāc alayın deyü : ya'nī Li.1 // deyü :
deyu B. // dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A. // gerçekten çekişmek ma'nāsına : ø Li.1 // Ve
yine Mecnūn u Leylī'de.....ve sonra gelen kısımlar Li.1 nüshasında yoktur. // maḥalde Leylī vaşfında
gelür : maḥalde gelür Leylī vaşfında ki A. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. , Ş. // faşlda : faşılada B. //
zıkrında gelür ki : zıkrinde kelür ki B. // ḥātemlik : ḥātemlik B. // rüstemlik : rüstemlik B.

¹ ma'nāsınadır ki : ma'nāsınadır ki B. ; ma'nāsınadır neteki Li.1 // gelür : kelür B. // niçeki : niceki
B. // bütünlük : bütünlük B. // "Talbınğay.....dimekdür : ø Ş. // didügi : didüki B. ; didügi ya'nī
Li.1 // dürüşüp : dürüşüb B. // dimekdür : demektir B.

² talıkp : talıqı B. ; talıqı S. // yorulup : yorulub B. // dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B. // ma'nāsına ki : ma'nāsınadır . Neteki Li.1 // gelür : kelür B. ; gelüp bu
beytde Li.1 // o perī : ol perī B.

⁴ şarābı : şarābdan B. // içmeyüp : içmeyüb B. // giç : kiç B. ; geç S. // içmege dirler : içmeke derler
B. // Nevāyī Ḥazretleri.....maḥalde : ø Ş. // böyle : şöyle Li.1 // itdükleri : etdikleri B. ;

Tamışmak ki ğayet zevkđın şarābnı bat içmes ve lezzetin tapa tapa az az içer bu
garīb ma'nī edāsında Türkçe'de bir maṭla' bar kim.

Beyt: Sākī çü içip maṅga tutar қоş

[E.78a] [S.64b] Tamşı tamşı anı kılay nüş

Tamızdım¹: (تامیز دیم) Tamızurdum demekdür.

Tamızmak²: (تامیز ماқ) Tamızurmak demek olur.

Tamuğ³: (تاموغ) Tamu, duzāḥ ma'nāsına.

Tamuğ ve tamuk⁴: (تاموق و تاموغ) Tamu demekdür, cehennem ma'nāsına.

Tamcı⁵: (تامجی) Tamla demekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Tamcı dik eşkim imes köñglüm otı def'i üçün
Geh beden külbesini kılgalı virān tamadur

"Tamadur" didügi "tamlayup" demekdür.

Tamızıp⁶: (تامیز یب) Tamıldup demekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de Behrām Şāh Dilārām'a

mektüb gönderdügi maḥalde gelür ki:

[A.37b] Beyt : Şūḥnıñ rıķ'ada pinhānı
Tamızıp eşkdin bağır qanı

Tamız⁷: (تامین) Emr idüp tamlat [Li.1-57b] demekdür ki Ğarābü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Didi közüm kıcışur ayıttım ki bāde tamız
Didi ni ḥācet anğa bāde mest irür ansız

eyledükleri Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // tamışmak ki : tamışmak Li.1 // az az içer :
az içer S. // Türkçe'de : Türkçe Li.1 ; Türki'de B. , S. // tamşı tamşı : tamşı maḥnı Li.1 // kılay nüş
: kıldı min nüş Li.1

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ demekdür : demektir B.

⁵ demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür bu beytde Li.1 // üçün : uçun B. // "Tamadur"
didügi : ø Li.1 ; ya'nı Li.1 // didügi : didüki B. // tamlayup : tamlayub B.

⁶ tamızıp : tamızıp B. // tamıldup : tamıldab B. ; tamlayup A. // demekdür : demektir B. //
göndürdügi : könderdüki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , S. // rıķ'ada : rıķ'asıda B. ; rıķ'ası S. ,
Ş. // bağır qanı : bağır fanı A.

⁷ idüp : idüb B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // kıcışur : kıcışur Ş. //
ansız : anız E.

Tam¹: (تام) Bu dağı tam dimekdür. Saķaf ma'nāsına ve ıamla ma'nāsına dağı gelür ki

ikisi dağı Sedd-i İskenderi'de Hıaķan'ın ıaşrını vaşfında gelür ki:

Beyt: Yağının anıñ tamı tam körmegen
Çaķın şu'le tamıģa yitkürmegen

Tanğıp²: (تانگيب) Kaf-ı 'Acemī ile şarup ve bağılayup dimekdür ki Ferhād u Şirīn'de

Ferhād'ın firākı beyânında gelür ki:

Beyt: Tanğıp derdiģa çerħ kayd-ı peyvend
[E.78b] Kemend üzre kemend ü bend üzre bend

Ve yine Hıayretü'l-Ebrār'da on üçinci maķāle hikāyesinde gelür ki:

Beyt : Anca ni hem ilter alur çağlaban
Birk tanğıp arķasıģa bağılaban

Ve yine Gül ü Nevruz-ı Luţfı'de gelür.

Beyt: Kilip seyyāhlar dik ildin ilge
Tanğıp himmet ķurın merdāne [S.65a] bilge

Tanğasanğ³: (تانكاسانگ) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Taķsañ ve bağılasañ dimekdür ki

muķaţta'atta gelür.

ķıţa: Le'im farkıģa iķbāl tācını ķoymaķ
Yaķın ki bulğusıdur mūcib 'azābı anıñ
Nuţuķķı başıģa sunğar tumağasın tanğasanğ
Ki bulğusı sebeb-i renc ü iztirābı anıñ

¹ bu dağı : bir dağı Li.1 , Ş. // dimekdür : demekdir B. // dağı gelür ki : dağı kelür ki B. // vaşfında gelür ki : vaşfında kelür ki B. ; vaşfında gelür Li.1 , S. // yağının : yağıın E. ; bağıının S. // körmegen : körmeken B. // yitkürmegen : yitkürmeken B.

² tanğıp : tanğıb B. // kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. // şarup : şarub B. // bağılayup : bağılayub B. // dimekdür ki : demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // derdiģa : derdige B. // çerħ : cerħ B. // kemend üzre : kemend üze B. , S. // bend üzre : bend üze B. , Li.1 , S. // Ve yine Hıayretül-Ebrār'da..... gelür ki : Ve sonra gelen kısım Li.1 nüshasında yoktur. // hikāyesinde gelür ki : hekāyesinde kelür B. // hem ilter : kim ilete B. // birk tanğıp : birk tanğıb B. ; terk tenğip A. // Gül ü Nevruz-ı Luţfı'de gelür : Gül ü Nevruz'da gelür ki Ş. ; Gül ü Nevruz-ı Luţfı'de kelür B. ; Gül ü Nevruz-ı Luţfı'de gelür ki A. // kilip : kilib B. // ilge : ilke B. // bilge : bilke B.

³ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dür B. ; kaf 'Acemī'dür A. , E. , Ş. // taķsañ : taķsañ Li.1 ; ıtısañ Ş. ; dısañ S. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür E. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // ķıţa : beyt S. // bulğusıdur : bulğusudur B. // 'azābı anıñ : 'azābı anıñ A. ; 'azābı anuñ S. // nuţuķķı : nuţuķcı B. // sunğar : sufğar S. // tumağasın : tubğasın Li.1 // tanğasanğ : tanğlasanğ Li.1 // iztirābı anıñ : iztirābı anıñ A. , S.

Tanğdılar¹: (تانكدیلار) Şardılar ve bağladılar demekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Ferhād

toğduğı maħalde gelür ki:

Beyt: Ĥarīr ü ĥulle içre bağlaban cüst
Muraşşaḥ mehd içide tanğdılar dūrüst

Tanğıban²: (تانکبان) Şaruben ve bağlayuben demekdür ki Ĥayretü'l-Ebrār'da Mi'rāc'da
gelür.

Beyt: Hem tanğıban alyıda cevzā kemer
[Ş.185a] Hem sereṭān toz boluban cılve-ger

Tanğarga³: (تانکارغه) [Li.1-58a] Şarmağa ve bağlamağa demekdür.

Tanğardın⁴: (تانکاردین) Bağlamağdan demekdür.

Tanğ⁵: (تانك) Kaf-ı 'Acemī ile ṭaṅ demekdür, ta'accüb ma'nāsına ki Luṭfī eş'ārında gelür

Beyt: Sünbülünğni tarağanda gül üze tanğdur 'arağ
[E.79a] Kim bulutluğ kiceniğ elbette bolmas şebnemi

Tanmağ⁶: (تانماق) Sükün-u nun ile inkār itmek ma'nāsına gelür.

Tanmadım⁷: (تانمادیم) İnkār itmedim demek olur.

Beyt: Zāhid didi ki rehn itiben ĥırқа deyr ara
Kılmıışsın anda bütğa dağı secde tanmadım

Tanımağ⁸: (تانیماق) Kesr-i nun'la sezinmek ve bilmek ve fıkır itmek ma'nāsına gelür.

¹ demekdür ki : demektir ki B. ; demekdür E. // toğduğı : doğduğı B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. ; gelür bu beytde Li.1 // cüst : çüst B. // içide : içinde B. // tanğdılar : tenğdiler A. // dūrüst : rüst B. , S.

² bağlayuben : bağladılar A. // demekdür ki : demektir ki B. ; demekdür neteki Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , B. , S. , Ş. // boluban : boluben S.

³ demekdür : demektir B. ; dirler Ş.

⁴ demekdür : demektir B.

⁵ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. // ṭaṅ : tenğ B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // gül : kül B. // tanğdur : tenğdür B. // bulutluğ : bulutluğ Li.1 // kiceniğ : kiceniğ A.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tanımas¹: (تانیماس) Bilmez demek olur. Ferhād-nāme'de Hākan fuşûl- erba'aya münāsib dört kaşr binā olunmak emr itdüğü yerde bu beytde tanıp 'ibāreti fikr idüp demek olur.

Beyt: Tanıp ol faşl-ı rengin ehl-i nireng
Muvāfık eylegeyler kaşr yeni reng

Tanlamak²: (تانلاماق) Bu dağı hemān tanımak ma'nāsınadır. Bu beytde tanlap 'ibāreti dağı fikr eyleyüp dimekdir.

Beyt: Hıta vü Çin'de tanlap nāzeninler
Bārī ğilmān-veş ü havrā-cirler

Tanğızgama³: (تانگیزغام) Tañlama dimekdir ki Fevāidü'l-Kiber'de gelir.

Beyt: Riyāğa 'açz kitürsem tanğızgama ey şeyh
Ol işde çünki itipdür mini Hudā 'aciz

Tenğizgap⁴: (تانگیزغاب) Tañlayup dimekdir ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de pīr-i māhi-gīr Nevruz'ı gördüğü maḥalde gelir.

Beyt: İlikdin içkınıp balıĝnı saldı
Tenğizgap barmağın tişledi kaldı

Tansuğ ve tansuğ⁵: (تانسوگ و تانسوق) Tañmalu dimekdir ki Maḥzen-i Mīr Ḥaydar'da

İskender Mīrzā medhinde gelir ki:

Beyt : Anda ki bu dāyire urdı ḥayāl
Ortağa kitürdi bu tansuğ mişāl

Tanğ⁶: (تانگ) Kaf-ı 'Acemī ile şabāḥ [A.38a] ma'nāsına gelir ki Münşeāt'da tokuzuncı

mektūbda bir rübā'ide gelir.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdir : demektir B. // gelür : kelür B. // riyāğa : rızāğa B. // çünki : çüñkü B. // mini : ø S.

⁴ tenğizgap : tenğizgeb B. // tañlayup : tañlayub B. // dimekdir : demektir B. // Gül ü Nevruz'ı Luṭfī'de : Gül ü Nevruz'da Ş. ; Ferhād u Şīrīn'de A. // pīr-i māhi-gīr : pīr-i māhi-kir B. ; bir māhi-gīr S. // gördüğü : kördüki B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , S. , Ş. // içkınıp : içkınıb B. // tenğizgap barmağın : tenğizgeb barmağın B. ; tenğizlap barmağın Li.1

⁵ Bu madde S. nüshasında yoktur. // tañlamalı : tañlamalı Li.1 ; tañlayup Ş. // dimekdir : demektir B. // medhinde : vaşında Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // urdı : urdi B. // kitürdi : kiltürdi Li.1 , Ş.

⁶ Bu madde S. nüshasında yoktur. // Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına kelür ki B. ; ma'nāsına gelür A. , Li.1 // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // rübā'ide gelür :

Kıf'a: Eger yüz katla bûlbûl çıkse efğân
Bahâr olmay gül açılmak ni imkân
Eger 'âlemni tutsun şâm-ı deycûr
Tanğ atmay kûn çıkarmak kimge mağdûr

“Tanğ atmay” didügi “şabâh olmayınca” dimekdür.

Tanğlayım ve tanğım¹: (تانكلايم و تانكيم) Kaflar, kaf-ı ‘Acemî’dür. Benim irtaki günüm
dimekdür.

Tanğla²: (تانكلا) İrte ma’nāsınadır.

Tanır³: (تانير) Bilür dimekdür.

Tanıştı⁴: (تانیشتی) Bilişdi dimekdür.

Tanmay⁵: (تانمای) Bilmez ve bilmez dimekdür. [Li.1-58b] Ammâ bilmez ma’nāsına
Seb’a-i Seyyâre’de yedinci hikâyede H’âce beyâbânda Dilârâm’ı bulduğı mağalde
gelür.

Bejt: H’âce bilmes ki mest irür yâ sağ
[E.79b] Tanmay uyqudadur mu yâ uyğag

Tanırımı⁶: (تانیریمنی) Bildük mi dimekdür.

Tanma⁷: (تانما) Bilme ve şöyle şanma. dimekdür ki Ğarâbü’ş-Şığar’da gelür.

Bejt: Helâk okın tüzük urmuş köngülge tanma ki bar
Yanıda kirpik ü kaşdın ok u yası henüz

Tanladım⁸: (تانلادیم) Sızındım demek olur ve bir dahı bildim demek olur.

Tanışmak⁹: (تانیشماق) Birbirin bilmek ma’nāsınadır.

meşnevîde kelür B. // kıf'a : meşnevî B. , Li.1 ; bejt A. , Ş. // açılmak : açılmay Ş. // tanğ atmay :
tanğ itmey Li.1 // kimge : kimke B. // didügi : didüki B. // dimekdür : demektir B.

¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // kaflar , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaflar
‘Acemî’dür Li.1 , Ş. // irtaki günüm : ertesi künüm B. // dimekdür : demektir B.

² Bu madde S. nüshasında yoktur. // irta : erte B. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B.

³ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B.

⁴ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B.

⁵ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁶ Bu madde S. nüshasında yoktur. // bildük : bildik B. , Li.1 // dimekdür : demektir B.

⁷ Bu madde S. nüshasında yoktur. // tanma : tanıma Li.1 // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür
B.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tanışdılar¹: (تانیشدیلار) Birbirin bildiler demek olur.

Tanqtar² (تنقتار) Pās-bān dimekdür.

Tanumğa³: (تنیمغه) Tenime dimekdür. Gayn-ı mu‘acceme lâhık olmak bu maḳāmda muṭṭariddür.

[Ş.185b] Tanqaman⁴: (تانقامان) Añlamazın dimekdür.

Tandı⁵: (تاندی) Bildi dimekdür ki muḳaṭṭa‘atta bir kıṭ‘ada gelür.

Qıṭ‘a: Falān bay kim koyı biş miñgdin ötmüş
Yana hem miñgdin artux sağığ üçkü
Qızılık koy didi vü tandı āḫir
Ki andın yaḫşırax oğlağığ üçkü

Tanıp⁶: (تانیپ) Bildür dimekdür, ya‘nī a‘lām ma‘nāsına.

Tanı almay⁷: (تانی المای) Bilemezin ve bilemez dimekdür.

Tanılmaz⁸: (تانیلماس) Bilinmez dimekdür.

Tanlap⁹: (تانلاب) TemyİZ ider, fark ma‘nāsına; añlar, bilür ve ihtiyār ider dimekdür ki

Vaḳfiyye’de gelür.

Kiyāset tezyİN ħired peyvendlerni salṭanat umūrığa müte‘allık işler kifāyeti üçün
sāyir nāsdın tanlap u ‘āmme ḫalāyıkdın sicip.

Tanlamış¹⁰: (تانلامیش) Bilmiş ve añlamış ve ihtiyār eylemiş dimekdür ki Ġarāibü’ş-

Şıġar’da gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde S. nüshasında yoktur. // añlamazın : anlamazın B. // dimekdür : demektir B.

⁵ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B. // bir kıṭ‘ada : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // kıṭ‘a : beyit B. // āḫir : āḫer B.

⁶ Bu madde S. nüshasında yoktur. // tanır : tanıp A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir B. // ya‘nī a‘lām ma‘nāsına : ø A. , B. , E. , S. , Ş.

⁷ Bu madde S. nüshasında yoktur. // ve bilemez : ø E. // dimekdür : demektir B.

⁸ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B.

⁹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // tanlap : tanlab B. // añlar , bilür : añlar ve bilür Li.1 // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // peyvendlerni : peyvendlerini B. // üçün : uçun B. // sicip : secib B. ; siçip Li.1 , Ş.

¹⁰ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Ş. // ilikidin : ilikdin B. // yoksa derd : yoksa derdür A. , Ş.

[E.80a] Beyt: Dime sākī ilikidin şāfī mu hōşdur yoksa derd
Her ni andın kildi ol hōşdur kim anı tanlamış

Tanuk¹: (تانوق) Tanık dimekdür, gūvā ma'nāsına.

Tenbul²: (تنبول) Bir hōş қоһulu [Li.1-59a] yaprakdur. Hind vilāyetine maḥşūşdur ki

Hindīler yirler. Seb'a-i Seyyāre'de üçinci hikāyede gelür ki:

Beyt: Taslar saz itip idi maḥbūl
Niçedi enbeh niçede tenbul

Tanḳal³: (تنقال) 'Askere haber virmege dirler ki va'de-gāha cem' olalar. Sedd-i

İskenderī'de gelür.

Beyt: Bu yanlıg çerik yaḥşırak fāl ile
İki yılda cem' oldı tanḳal ile

Tavşalmaq⁴: (تاوشالماق) Zebūn olmaq ma'nāsınadır.

Tavşaldım⁵: (تاوشالديم) Zebūn oldum demek olur.

Beyt: Ni boldı kâfile saları ölürküm yükidin
Halâş kılsa ki bu yolda esr ü tavşaldım

Tavuş⁶: (تاووغ) Tavuk.

Tavuş⁷: (تاوش) Ayak sesi. Ferhād-nāme Ermeniyye'de Şābūr'a dirken Ferhād varduğı

yerde eydür.

Beyt: Tavuşıdın anıñg uykandı Şābūr
Tapıp ton zulmetide bü'l-aceb nūr

¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demekdir B. // gūvā ma'nāsına : Yalnız Li.1 nüshasında vardır.

² Bu madde S. nüshasında yoktur. // қоһulu : қоқulu B. , Li.1 // yaprakdur : yaprakdır B. // maḥşūşdur ki : maḥşūş ki A. , B. , E. , S. , Ş. // yirler : yerler B. // üçinci : üçüncü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür ki bu beytdedir Li.1 // itip : itib B.

³ Bu madde S. nüshasında yoktur. // tanḳal : tanḳal A. // virmege : vermege B. // dirler ki : derler ki B. ; dirler Li.1 // cem' olalar : cem' olalar ki A. , Li.1 , Ş. // gelür : kelür B. ; gelür bu beytde Li.1 // yanlıg : yanlıg B. , Li.1 // fāl ile : ḳal ile Ş. ; fāl ila B. // tanḳal ile : tanḳal ila B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tavuş¹: (تاوش) Ayak āvāzına dirler ki Ġarāibü'ş-Şıgar'da gelür.

Beyt: Tavuş kim öy başıdın kilse dir min bağı taşımdur
İşikdin sāye kirgec sağınur min kim kıyaşımdur

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de Ehrimen Ferhād'ın geldügin bildügi maħalde gelür ki:

Beyt: Tavuş anğladı ol 'ifrit-i kaṭṭāl
[A.38b] Çıkardı baş ki fehmi itkey nidür hāl

Tavşalur²: (تاوشالور) Zebūn olur ve yorılır [S.65b] dimekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Tākatım ger kalmadı tartarğa mihnet tağını
Ni 'aceb bu yükni ger felek çıkse tavşalur

[Ş.186a] Ve yine Maḥbūbu'l-Kulūb'da [E.80b] sefer vaşında gelür ki:

Yol imkegi şiddetidin bedeni köb tavşalur.

Tavuşkan³: (تاوشقان) Tavşan didükleri cānavara dirler.

Tavacı⁴: (تواجی) Ulaḫ dimekdür, ba'zılar deve ile sekirden ulaḫdur dimişler ki Ferhād u

Şīrīn'de Ḥaḫan Yunan zemīne gitmelü olıcaḫ leşker cem'inde gelür.

Beyt: Çirigge eyleben mi'ād buncar
Tavacı her taraf yitkürdi ulcar

Ve yine Mecālisü'n-Nefā'is'de yedinci meclisde Timur Ḥan'ın ḥükmi meclisinde gelür ki:

Tavacı mi'ād bile çapıp barıp ucalasınıḡ başın kiltürsün.

¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // E. nüshasında birinci beytin mısralarının yerleri değışiktir. // dir min : virmin B. // kirgec : kirkec B. // kıyaşımdur : kıyaşımdur B. // Ve yine Ferhād u gelür ki : ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // Ferhād'ın : Ferhād'ınḡ B. // geldügin : keldükin B. // bildügi : bildüki B. ; bilüp ol A. // maħalde gelür ki : maħalde gelür ki : maħalde kelür ki B. ; maħalde gelür Ş. // anğladı ol : anğladı A. , Ş. // çıkardı : çıkardı B.

² dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Li.1 // gelür : kelür B. // tağını : tağını E. ; dağını S. // Ve yinetavşalur. : ø Li.1

³ didükleri : dimekdür Li.1 // cānavara dirler : kaçağan ma'nāsına Li.1 // dirler : derler B.

⁴ dimekdür : demektir B. // Yunan zemīne : Yunan-i zemīne B. // gitmelü : kitmelü B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // mi'ād buncar : mi'ād bulcar Li.1 , Ş. ; mi'ad u bulcar S. // Ve yinekiltürsün : ø Li.1 // meclisinde gelür ki : maḥallinde gelür ki S. , Ş. ; maḥallinde kelür ki B. // çapıp . çapıp B. // barıp : barıp B. // ucalasınıḡ : uçalasınıḡ A. , S. , Ş. // kiltürsün : kiltürsin B. , S.

Tavulğa ve tavulğan¹: (تاؤلغان-تاؤلغا) Tuğluğa dimekdür ki Sedd-i İskenderî’de Dārā’nın

leşkeri vaşında gelür.

Beyt: Kümüş dik yaruğ cümleñiñ küpesi
Baş üzre tavulğanları çerkesi

Tayağ ve tayak²: (تاياق و تاياغ) [Li.1-59b] Degnek dimekdür ki Mecālistü’n-Nefā’is’de

Mîr Hâcî Soğdî eş’ârında gelür.

Beyt: Ohşattı kâmetinğga şanavberni bāgbān
Bî-çäre bilmes irmiş elifdin tayağını

Ve yine Mecālistü’n-Nefā’is’de dördinci meclisde sūfî-i pîr sisād sâle ta’rifinde gelür ki:

Bir yigitke kim ta’alluğ lāfın ürer irmiş yigiti anıñ rāyı birle barmasa sefihāne elfāz bile fuğş itür irmiş [E.81a] ve tayağlamakğa dağı kaçd kılur irmiş.

Tayağgan³: (تاياقغان) Tayanın dimekdür.

Beyt: Zâfım içre kaçr tamığa tayağandıñ durur
Her sāmān körsenğ yapuğğan küyiniñ divārında

[S.66a] Tayılğac⁴: (تاييلغاج) Tayranacaq , kayılacaq- dimekdür. Sedd-i İskenderî’de ‘afiv

faziletinde gelür ki:

Beyt: Günehleride bolsa kimse esîr
Tayılğac ayak bolsa ol dest-gîr

¹ tuğluğa : tğulğa S. , Ş. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür E. // Dārā’nın leşkeri vaşında :

ø Li.1 // Dārā’nın : Dārā’nın B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Ş. // üzre : üzere B.

² dimekdür : demektir B. // Soğdî : Soğdî’nin Li.1 // gelür : kelür b. ; gelür ki A. , S. , Ş. // kâmetinğga : kâmetinğke B. // bî-çäre : bî-cäre B. // tayağını : tayağını B. // Ve yine Mecālistü’n-Nefā’is’dekılur irmiş. : ø Li.1 // sisād : sebsad S. ; sişād Ş. // ta’rifinde gelür ki : ta’rifinde kelür B. // yigiti . yigitni S. // anıñ : anıñ A. // rāyı bile : rāyı birle Ş. // elfāz bile : elfāz birle A. , Ş. // fuğş : fuğs B. // tayağlamakğa : tayağlamakğa B. ; bayağlamakğa S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ kayılacaq : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir B. ; tayranacaq ma’nāsına neteki Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S.

Tayılp¹: (تايلىپ) Tayranup dimekdür ki Hayretü'l-Ebrâr'da âhir-i hikâyesinde ser-sühanda gelür ki:

Ol kul hikâyetide kim ayağı tayılıp ayağığ aşını şahnınğ başı kâsesiğa urdı.

Tayılsa²: (تايىلسا) Tayransa dimekdür ki Münâcât-nâme'de gelür.

Ve bu yolda ayağım tayılsa dest-gırlik bile kulda.

Tayılr³: (تايىلور) Tayranur dimekdür ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da üçinci kışmda tenbîhâtda

‘acele zemminde gelür ki:

Beyt: İşde aşuḡğan köb [Ş.186b] tayılır
Köp tayılğan köp yıkılır

Teyik⁴: (تييك) Kaf-ı ‘Arabî ile ḡastalarıñ za‘afdan ‘aqlı gidüp yabâna söyledüğine dirler ki

Bedāyi‘ü'l-Vasat’da gelür.

Beyt : ‘Ayn za‘af içre közüñge şühlik âyîn irtür
Eyle kim bīmārlar içre bolur ba‘zı teyik

2.8. Ḥarfü't-Tai'l-Meksûre

Tipredi ve tiprendi⁵: (تيبيراندى-تيبيراندى) Deprendi dimekdür.

Tiprete almay⁶: (تيبيراناالمای) Depredemez [Li.1-60a] ve depredemezin [E.81b] dimekdür.

Tiprenmek⁷: (تيبيرانماک) Deprenmek.

¹ tayılıp : tayılıb B. // tayranup : tayranub B. // dimekdür : demekdir B. // âhir-i : âḡer-i B. // hikâyesinde : hikâye S. , Ş. // ser-sühanda : ø A. ; sühanda S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // ol kul : ol E. // ayağı tayılıp : ayağı tayılıb B. // şahnınğ : şahnınğ B. // kâsesiğa : kâsesige B.

² dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür neteki Li.1 // gelür : kelür B.

³ tayranur : tayrınur Ş. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür bu daḡı Li.1 // üçinci : üçinci B. // kışmda : kışmda B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // tayılğan : ø S.

⁴ kaf-ı ‘Arabî ile : kaf-ı ‘Arabî’yle S. // ḡastalarıñ : ḡastalanır B. ; ḡaskalaruñ Ş. // gidüp : kidib B. // söyledüğine : söyledükine B. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // közüñge : közüñge B.

⁵ tipredi ve tiprendi : tibredi ve tibrendi B. // dimekdür : demekdir B.

⁶ tiprete almay : tibrete almay B. // depredemezin : depretmezin Ş. // dimekdür : demekdir B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tiprentür¹: (بِيرَانُو) Deprentür demek olur.

Beyt: Serv qaddler cilvesi tenğ yok Nevāyī āhıdın
Dāyimā eşcār bil taḥrīki birle tiprentür

Tipre²: (تِيرَا) [A.39a] Emr idüp depren dimekdür ki Ḥayretü'l-Ebrār'da ḥamse ta'rifinde
gelür.

Beyt: Tipre Nevāyī vü nevā dimegil
Her ne imes bolsar revā dimegil

Tipük³: (تِيُوك) Kaf-ı 'Arabī ile depme dimekdür ki Ferhād u Şīrīn ḥātimesinde gelür.

Bey: Tapıp teskīn cefāgerler hücumı
Tipükdīn tinse könğlüm merz ü bümü

[S.66b] Tipti⁴ (تِيْتِي) Depdi dimekdür.

Tipe⁵: (تِيْبِه) Depe dimekdür, mürtefī' yer ma'nāsına. Telle ma'nāsına.

Titik⁶: (تِيْتِيك) Cüst ü çalāk ma'nāsınadır ve kār-güzār olup maşlahata kādır olmağa dirler
ki Ḥayretü'l-Ebrār'da gelür.

Beyt: İr kişi imkekde titikrek bolur
Sırça nice sinsa itikrek bolur

Titregüc⁷: (تِيْتِرَاكُوچ) Kaf-ı 'Acemī ile ditreyik dimekdür ki 'avretleriñ ziynetidür,
boyunlarına ve kulağlarına taqarlar.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² idüp . idüb B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Li.1 , S. , Ş. // bolsar : bolısar E.

³ Kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle S. // dimekdür ki : demektir ki B. ; ma'nāsınadır ki S. Ferhād u Şīrīn : Ferhād u Şīrīn'de S. // ḥātimesinde : ḥātimede S. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S. // tapıp : tapıp B.

⁴ dimekdür : ø S. ; demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B. // telle ma'nāsına : ø A. , B. , E. , Li.1 , S. , Ş.

⁶ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // olup : olub B. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // imkekde : imekde S. // nice : niçe A. , Li.1 , Ş.

⁷ titregüc : titregüç B. // kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , Ş. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür E. , S. // 'avretleriñ : 'avrelerüñ B. ; 'avretleriñ Ş. // kulağlarına : kulaqlarına S. // taqarlar : daqarlar S.

Tir¹: (تير) Ter, ‘arāk ma‘nāsınadır ki Fernād u Şīrīn’de tāb-istān vaşında gelür.

Beyt: İmes her yan akar sular bile yir
Ki yir her yan ısığdın ağızurtır

Ve yine Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Encüm irmes tirdür āhım otıdın kök saķfıda
Veh ki bu tirdin bināyı ķalmadı nem bolmağān

Tir²: (تير) Bu dağı emr idüp dir ve devşür dimekdür. Cem‘ ma‘nāsına.

Tirip³: (تيريب) Dirüp , devşürüp dimekdür ki Maħbūbu’l-Ķulūb’da bir beytde gelür ki :

Beyt: [E.82a] Kim sözni tirip aytkucı ağızığa [Li.1-60b] birkey
Mālik anı düzağ otınığ düdığa tirkey

Tirgünğ⁴: (تيرگونك) Kaf-1 ‘Acemī ile divşürseñ gerekdür dimekdür ki Ferhād u Şīrīn’de

[Ş.187a] Mehīn Bānū Ferhād haķķında Ĥusrev ilçisine didi.

Beyt: Yüzi gül-zārıdın çün vird tirgünğ
Ni itey kim özünğ inşāf birgünğ

Tirgek⁵: (تيركاك) Kaf-1 evvel ‘Acemī ve kaf-1 şānī ‘Arabī’dür. Dirüp devşürülecek nesne
dimekdür.

Tirgemiş⁶: (تيركاميش) Kaf-1 ‘Acemī ile dirüp, devşürüp, zabt eylemiş [S.67a] dimekdür.

Tirmek⁷: (تيرماك) Dirmek lafzınıñ edāsıdır.

¹ ‘arāk : ø A. , E. , Li.1 , Ş. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // gelür : kelür B. // bile yir : bile tir S. // ısığdın : ısığdan B.

² idüp : idüb B. // dir ve devşür : dir devşür A. , B. // dimekdür : demekdir B. // Cem‘ ma‘nāsına : ø A. , B. , E. , S. , Ş.

³ dirüp : dirüb B. // devşürüp : devşürüb B. // dimekdür : demekdir B. // bir beytde : ø Li.1 , Ş. ; bir beyitde B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // tirip : tirib B. // aytkucı : ayatķucı Li.1 // otınığ : otınıñ A.

⁴ Kaf-1 ‘Acemī ile : kaf-1 ‘Acemī’yle Li.1 , S. // gerekdür : kerekdir B. ; gerek S. , Ş. // dimekdür : demekdir B. // didi : dedi B. ; didi ki S. // çün : cün B. // ni itey kim : ni itey ki Li.1 // inşāf birgünğ : ø Li.1

⁵ ‘Acemī : kaf-1 ‘Acemīdir B. ; kaf-1 ‘Acemī’dür A. , Li.1 // kaf-1 şānī : şānī S. , Ş. // ‘Arabī’dür : ‘Arabīdir B. // dirüp : dirüb B. // dimekdür : demekdir B.

⁶ Kaf-1 ‘Acemī ile : kaf-1 ‘Acemī’yle Li.1 , S. // dirüp : ø Li.1 ; dirüb B. // devşürüp : devşürüb B. // dimekdür : demekdir B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tirmedim¹: (تيرماديم) Dirkedim demek olur. Luṭfî Divānı'nda gelür.

Beyt: Çü vaşl-ı ravzasıdın tirmedim güle her kez
Niçe tutar mini bülbül dik âh u zârı bile

Tirelgen²: (تيرالكان) Kaf 'Acemî'dür. Derilen, cem' olan dimekdür ki Ğarāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Nefî kılganlar kuruğ cismim helāk u za'fını
Tenga könglümdin tirelgen her taraf peykân körünğ

Tirgep³: (تيركاب) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Görüp, gözedüp ve dirüp, devşürüp ve cüst ü

cü eylemeye dirler ki Ferhād u Şirîn'de Hüsrev Şābūr'ı tutmağa hükm itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Ni yol kim bar idi eylep kemînler
Kemîn-gehlere koydı ehl-i kînler
Ki tirgep bargan u kilkel kişini
Tefahhuş eyleben her kim işini

Ve yine Münşeāt'da elli birinci mektûbda gelür ki:

Yana ol kim tavacı biglerige hükm bolsa kim [E.82b] yatış eyleyin ta'yîn mazbûṭ
kılıp yatış tavacısı her kün alarnıñ kilgenin kilmegenin yahşı tirgese.

Tirbeglik⁴: (تيربگليك) Diri olmak.

Tir⁵: (تير) Der dimekdür. 'Araḳ ma'nāsına.

Tirgedi⁶: (تيرگادی) Cüst ü cü [A.39b] ve zabṭ u hıfz eyledi dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaf 'Acemî'dür: kaf 'Acemîdir B. // derilen, cem' olan: derilen, ya'ni cem' olan Li.1 // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B.; gelür ki S.; gelür bu beytde Li.1 // nefî: nefy A., Li.1, S., Ş. // tenga: nezga S. // körünğ: közüñg Ş.

³ Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür: kaf kaf-ı 'acemîdir B.; kaf 'Acemî'dür Li.1, Ş. // görüp: körüb B. // gözedüp: közedüb B. // dirüp: dirüb B. // devşürüp: devşürüb B. // dirler: derler B. // tutmağa: dutmağa B., S. // itdügi: etdüki B.; eylediği Li.1 // gelür ki: kelür ki B.; gelür S.; bu beytlerde gelür ki Li.1 // eylep: eyleb B. // tefahhuş: tafahhuş B. // Ve yine Münşeāt'dagelür ki: ø Li.1 // Münşeāt'da: Münşaāt'da B. // Yana ol kimtirgese.: ø Li.1 // kılıp: kılıb B. // kilgenin: kiltenin S. // kilmegenin: kilmenin S.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ zabṭ u hıfz eyledi: zabṭ eyledi Li.1; zabṭ u hıfz eylemiş S. // dimekdür: demektir B.

Tirgemiş¹: (تيركاميش) Cüst u cū ve zabt u hıfz eylemiş dimekdir.

Tirgeben²: (تيركابان) Kaf-ı ‘Acemī ile bu dağı direk diküp tayağ urmağa dirler ki

Hayretü'l-Ebrār'da on beşinci maqale hikāyesinde pīrlık vaşfında gelür ki:

Beyt: Cism-i oyun eyleben [Li.1-61a] ol yük nigün
Tirgeben ol öyke ‘aşādın sūtün

Tiri³: (تیری)Diri dimekdir , zinde ma‘nāsına.

Tirik⁴ (تيريك) Kaf-ı ‘Arabī ile bu dağı diri dimekdir, zinde ma‘nāsına ki Vakfiyye’de
gelür.

Tirik bōstānıdın kim anı nilüferin sipihr-i aḥḥar bile tinğ tutsa bolmas.

Tirküzgüci⁵: (تيركوزكوجي) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabī ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Acemī’dür.

Dirildici dimekdir.

[Ş.187b] Tiri⁶: (تیری) [S.67b] Bu dağı deri dimekdir, post ma‘nāsına ki Mecnūn u

Leylī’de Mecnūn, Leylī kabilesi göçdügi yere gelicek ol menzilde bulduğı hasta it
vaşfında gelür ki :

Beyt: İt tiri zaḥmetidin erip
Ā‘zāsı hırāşıdın kızarıp

Tireci⁷: (تيراجي) Oluk dimekdir, nāv-dān ma‘nāsına ve çeşme lülesine dağı dirler ki

Luṭfi eş‘ārında gelür.

¹ Bu madde Li.1 ve S. nüshalarında yoktur. // dimekdir : demektir B.

² diküp : diküb B. // dirler ki : derler ki B. ; dirler neteki Li.1 // maqāle hikāyesinde : maqālede hikāyede A. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // cism-i : cismiğa S. // oyun : eyvān B.

³ dimekdir : demektir B. // zinde ma‘nāsına : zinde ma‘nāsına ki Vakfiyye’de gelür S.

⁴ Kaf-ı ‘Arabī ile : kaf-ı ‘Arabī’yle Li.1 // dimekdir : demektir B. // anı : onı B. , Ş. // tutsa : dutsa Ş.

⁵ kaf-ı ‘Arabī : ‘Arabī B. , Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // kaf-ı ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. ; ‘Acemī’dür A. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdir : demektir B.

⁶ Bu dağı : ø B. , S. // dimekdir : demektir B. // kabilesi göçdügi : kabilesi ile gözdügi Li.1 // göçdügi : göcdügi E. , köçdüki B. // yere : yire Ş. // gelicek : kelicek B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. , Ş. // it tiri : iti tır A. ; iti tiri Li.1 , S. , Ş. // erip : erib B. ; arıp Li.1 // kızarıp : kızarıp B.

⁷ dimekdir : demektir B. // dağı dirler ki : dağı derler ki B. ; ma‘nāsına gelür ki Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // Bite kim : yin kim A. , B. , Li.1 ; bin kim S. , Ş. // kibi : gibi B.

Beyt: Bite kim tola aḳadur közlerim yaşın kör kim
Tireci kibi ni yaŋlıg aḳar toluḳ bolsa

Tireg¹: (تيرك) [E.83a] Kaf-ı ‘Acemī ile men’ ve def’ ma’nāsınadur.

Tırnağ²: (تيرناغ) Tırnaḳ dimekdür. Seb’a-i Seyyāre’de Furruḥ Şāh vişāl gicesi cānān
yüzün açup nikāh itdükde gördi.

Beyt: Yüzni tırnağ ile figār itken
Berk-i nesrini lāle-zār itken

Tirsek³: (تيرساک) Dirsek ki ḳolda.

Beyt: Ḳara ḳaygu mini iletip ḳara zülfünḡ üçün her ton
Ḳara başnı tutup avuc ḳara yirge kirür tirsek

Tirgemek⁴: (تيركاماك) Kaf-ı evvel ‘Acemī ve kaf-ı şānī ‘Arabī’dür. Def’ ve men’ eylemek
dimekdür ki Ferhād u Şīrīn’de Ferhād toḡduḡı vaktin olan neşāt beyānında gelür
ki:

Beyt: Ḥalāyık her ni ḳılsa tirgemek yok
Ni ḳılḡannı yāmān ḳıldınḡ demek yok

Ve yine Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür ki:

Beyt: Derd kör kim div-siretler biledür ol perī
Gerçi bar andın melek ḡaylıḡa dāyim tirgekim

“Tirgekim” didüḡi “men’ eylemegüm” dimekdür.

Tirinḡ⁵: (تيرينك) Kaf-ı ‘Acemī ile emr idüp dirün, devşürün dimekdür ve daḡı deñizün ve
şunuñ deriñliğine dirler ki Sedd-i İskenderī’de [Li.1- 61b] İskender deryā seferine
girdüḡi maḡalde gelür.

¹ tireg : tirig B. , S. // ‘Acemī ile : ‘Acemī’yle Li.1 , S. // ma’nāsınadur : ma’nāsınadır B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Arabī’dür : ‘Arabīdir B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür E. // toḡduḡı : doḡduḡı B. ; doḡduḡı S. // beyānında gelür ki : beyānında kelür ki B. // Ve yinegelür ki : Ve sonraki kısım Li.1 nüshasında yoktur. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. , Ş. // ḡaylıḡa : ḡaylıḡe B. // tirgekim : tirgemek B. // didüḡi : didüki B. // eylemegüm : eylemeküm B. // dimekdür : demektir B.

⁵ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. // idüp : idüb B. // dimekdür : demektir B. // deñizün : dengizin B. // şunuñ : şusun B. ; şuyuñ S. // girdüḡi : kitdüki B. // gelür : kelür B.

Beyt: Kalın keşti olğanda cünbüş-nümāy
Tiring baħr boldı ğurunbiş-nümāy

Tırmandı¹: (تيرماندى) Tırmaşdı demekdür.

Tırmap²: (تيرماب) Şarup muħkem eyleyüp demekdür ki Mecnūn u Leylī'de şıfat-ı şebde
gelür.

Beyt: Örkemci şıbākķa cil ni tırmap
[S.68a] Tumşuğını rişte birle çırmap

Tırmaban³: (تيرمابان) Şarup muħkem eyleyüben ve pençe urup tırmalayuben demekdür
ki Bedāyi'ü'l-Vasaı'da gelür ki:

Beyt: Kūyıda itler mini geh tırmaban geh tişleben
[E.83b] Zāfıdın ölgende birbirdin üzerler sudraban

Ve yine Tārīķ-i Enbiyā'da Kābil ki Hābil'i katl itmişdi, defn itmek kâidesin
bilmezdi. Allahū Ta'ālā iki karga gönderdi [Ş.188a] ki cenk idüp birsi birsin
öldürdüği maħalde gelür ki:

Ve kätıl karga yirni tırmap minķarı bile kazıp maķtūlnı [A.40a] defn kıldı.

Tirküzmek⁴: (تيركوزماك) Za-yı mu'acceme ile dirilmek demek, ihyā ma'nāsına.

Tirküzür⁵: (تيركوزور) Dirilür demek olur.

Beyt: Ölükni tirküzür la'linġ Mesīķ-āsā kelām eylep
Tekellüm çāşnisin şerbet-i yuħyī'l-izām eylep

Tizi⁶: (تيزى) Dizi demekdür.

Tizdi⁷: (تيزدى) Dizdi demekdür.

¹ demekdür : demektir B.

² tırmap : tırmab B. // şarup : şarub B. // eyleyüp . eyleyüb B. // demekdür : demektir B. // gelür :
kelür B. ; gelür ki E. , Ş. // şıbākķa : şıbanķa Li.1 // rişte : reşte B. // çırmap : çırmab B.

³ şarup : şarub B. // eyleyüben : eyleyüb B. ; eyleyüp Li.1 , S. // urup : urub B. // demekdür :
demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // kūyıda : köyida B. // tişleben : tişlaban B.
// ölgende : ölkende B. // Ve yine Tārīķ-i Enbiyā'dagelür ki : Ve sonra gelen kısım Li.1
nüshasında yoktur. // kâidesin : kâidesini A. , B. , S. // gönderdi : könderdi B. // idüp : idüb B. //
birsi birsin : birisi birisin S. , Ş. // öldürdüği : öldürdüki B. // gelür ki : kelür ki B. // yirni tırmap : ni
yir tırmap S. // kazıp : kazıb B. // defn : defin B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde A. , E. , Li.1 ve Ş. nüshalarında yoktur. // demekdür : demektir B.

⁷ Bu madde B. ve S. nüshalarında yoktur.

Tiz¹: (تين) Emd idüp diz dimekdür.

Tiz²: (تين) Bir dağı diz dimekdür, zānū ma'nāsına ki Ferhād u Şirîn'de şıfat-ı şitâda gelür.

Beyt: Kefin ağzı bile müflis dem eylep
İki tiz köksü içre muhkem eylep

Ve yine Sirācü'l-Müslimîn'de namāz sünneti beyânında gelür.

Beyt: Rükûc içre ilik tizge kılıp yār
Ucanı tutmağ ol hâletde hem-vār

Tizmek³ (تيزماک) Za-yı mu'acceme ile dizmek.

Tizer min⁴: (تيزارمين) Dizerim demek olur.

Tizgümdür⁵: (تيزگوم دور) Dizsem gerekdür demek olur.

Tizip⁶: (تيزيب) Dizip.

Tizilgey⁷: (تيزيلگای) Dizile.

Tizilgen⁸: (تيزيلگان) Dizilen.

Tısa ve tısa⁹: (تيسا-تيسا) Men^c eylese dimekdür.

Tişük¹⁰: (تیشوک) Kaf-ı 'Arabî ile delik dimekdür. Ğarābü'ş-Şığar'da gelür.

Beyt: Ni nev^c siñrimeyin ıışk ara ki bağrım u könglüm
Fırāk igneleridin öte öte tişilipdür

"Tişilipdür" didügi "delinüpdür" dimekdür.

[Li.1-64a] Tiş¹¹: (تیش) Emr idüp del , ya'nî delik eyle dimekdür.

¹ idüp : idüb B. // dimekdür : demekdir B.

² Li.1 nüshasında bu kelime ayrıca verilmeyip yukarıda geçen "tiz" kelimesiyle birlikte verilmiş. // dağı : daki B. // dimekdür : demekdir B. // ma'nāsına ki : ma'nāsına neteki Li.1 // gelür : kelür B. // eylep : eyleb B. // namāz sünneti beyânında : ø Li.1 // namāz : namazın Ş. // beyânında gelür : beyânında kelür ki B. ; beyânında gelür ki Li.1 , S. // kılıp : kılıb B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Tısa ve tısa : tısa E. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demekdir B.

¹⁰ Kaf-ı 'Arabî ile : kaf-ı 'Arabî'yle Li.1 , S. // delik : delük Ş. // dimekdür : demekdir ki B. ; dimekdür ki Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ıışk : aşk B. // igneleridin : ikneleridin B. // tişilipdür : tişilipdür : B. // "Tişilipdür" didügi : ø Ş. ; ya'nî Li.1 // didügi : didüki B. // delinüpdür : delinüpdür B. // dimekdür : demekdir B.

¹¹ idüp : idüb B. // delik eyle : delük eyle Ş. // dimekdür : demekdir B.

Tiş¹: (تیش) Bir dağı diş dimekdir , dendān ma'nāsına.

Tiş qadap²: (تیش قاداب) Diş bileyüp ve diş kıvrup dimekdir.

Tiş³: (تیش) Bir dağı emr idüp çöz , şalivir dimekdir.

[E.84a] Tişmek⁴: (تیشماک) Delmek.

Tişilgen⁵: (تیشیلکان) Delinen.

Tişik⁶: (تیشیک) Delik. Tişük dağı dinilir, delik ma'nāsına.

Tişlerde⁷: (تیشلاردا) Dişlerken.

Tişlerge⁸: (تیشلارگا) Dişlemege dimekdir.

Tişkeli⁹: (تیشکالی) Kaf-ı 'Arabī ile çözmek için ve çözelî dimekdir, ammā çözmek

[S.68b] için ma'nāsına Seb'a-i Seyyāre'de yedinci rāvī Dilārām'dan Behrām'a naql itdi ki H'vāce kendüyi şahrāda bulduğı maħalde gelür.

Beyt: Raħm itip tişkeli uzatmış ilik
Ki ölük mü ikin bu yoksa tirik

Tişkeri¹⁰: (تیشکاری) Kaf-ı 'Arabī ile ber-'aks ma'nāsınadır ki Maħbübu'l-Kulüb'da otuz

altıncı faşlda zenān-ı fāhişe zikrinde gelür ki:

Bir nev' ārāste kılğandın sonğra çenber şāh yorğa oyke tişkeri mindürgeyler ve şehrinğ köy ve maħallātığa kizdürgeyler.

¹ bir dağı : bu dağı E. , Ş. // dimekdir : demektir B.

² tiş qadap : tiş qavab B. ; tiş tazap S. // bileyüp : bileyüb B. // ve : ø B. // kıvrup : kıvrıb B. ; kuyurup A. , S. // dimekdir : demektir B.

³ idüp : idüb B. // çöz : cöz B. // şalivir : şaliver B. // dimekdir : demektir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle Li.1 , S. // çözmek : cözmek B. // için : icün B. // çözelî : cözelî B. // dimekdir : demektir B. // ma'nāsına Seb'a-i Seyyāre'de : ma'nāsına gelen seb'a-i Seyyāre'de Li.1 // itdi ki : etdi ki B. // kendüyi : kendüsini B. , S. // gelür : kelür B. // itip : itib B. // ölük mü : ölük mu B. // yoksa : yokşa B.

¹⁰ tişkeri : tişkedi S. // kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle Li.1 , S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // faşlda : faşılta B. // gelür ki : kelür ki B. // bir nev' : bu nev' Li.1 ; bir nevi B. // sonğra : şonğra Li.1 // şāh : şāḥ A. // yüzge : yorğa A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // mindürgeyler : mindürkeyler B. // şehrinğ : şehirminğ B. ; küyninğ Li.1 // köy ve : ø Li.1 , S. // kizdürgeyler : gizdürgeyler B.

Tişi¹: (تیشی) Dişi demekdür ki müennes ma'nāsınadır ki Ferhād u Şîrîn'de Şîrîn'i

virmemege Mehîñ Bânû'nuñ 'özri maḥallinde Ḥusrev eyitdi.

Beyt: Gāzanfer ḥöd niter çengāl u bālın
[Ş.188b] Çiker bolsa tişi onıñ mecālın

Tiñgiz²: (تینگیزی) Teñri Ta'ālā adıdır. Ta'nıñ kesresiyle telaffuz olunur. Pes ta'nıñ

kesresine delālet içün mā-ba'dına ya yazılır ve kaf'ıñ muḳabiline ki ya'nıñ mā-ba'dıdır, nun imlā olunur.

Tiñgiz³: (تینگیزی) Deñiz demekdür. Bu daḥı hemān ol imlā üzre yazılır.

Tigreside⁴: (تیکراسیده) Tılayı yanında demek olur.

Tigerge⁵: (تیکارگا) Degmek demek olur.

Beyt: Könğle çākıñ tigerge meyl kıldıñg ey refik
Bilmediñg guya ki könğlek içre kökrek çākı bar

Ve bir daḥı degmek ve yapışmak ma'nāsına gelür. Ma'nā-yı evvel üzre olıcaḳ ta'diyesinde tiktürmek dinilür. Dikdürmek ma'nāsına ve ma'nā-yı şānī üzre olıcaḳ tikürmek dinilür, degirmek ma'nāsına ve emrinde tikür dinilür, degir demek ma'nāsına.

Tikti⁶: (تیکتی) Kaf-ı 'Arabī ile dikti, birbirine yapışdurdı ve mıḥladı demekdür ki Seb'a-i

Seyyāre'de yedinci rāwī Dilārām'dan naql ider. Şikār-gāhda Dilārām'la Behrām Şāh'la geçen māceradan eydür ki:

Beyt: Bilgeç ol sözni ḥāṭır-ı pāki
Tikti iki qolın itip ḥāki

¹ demekdür : demektir B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // virmemege : vermemeğe B. // Bânû'nuñ : Bânû'nun B. // 'özri maḥallinde Ḥusrev eyitdi : maḥallinde gelür bu beytde ki zıkr olunur Li.1 // çiker : ciker B. // mecālın : maḥalın A. , B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle Li.1 , S. // dikti , birbirine yapışdurdı : dikti demekdür , ya'nı birbirine yapışdurdı : Li.1 // ve mıḥladı demekdür ki : ve daḥı mıḥladı ve hem neye yararsa Hayretü'l-Ebrār'da gelür Li.1 // demekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de.....eydür ki : Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // demekdür : demektir B. // Dilārām'la : Dilārām ile S. // Beham Şāh'la : Behrām Şāh ile S. // geçen : gecen B. // eydür ki : ø A. , E. , Ş. ; ider ki B. // itip : itib B.

Tikmek¹: (تیکماک) Hemîn bu ma'nâyadur ki Hâyetü'l-Ebrâr'da [Li.1-64b] hamse ta'rifinde gelür.

[E.84a] Beyt: Tikmek için cismde uçurmakgâ baş
Anda kılıp ta'biye köp ok u taş

Tikip²: (تیکیب) Yine kaf-1 'Arabî ile bir kişi fikr ve hayretidin ne vaz' idecegin bilmeyüp sâkin olduğına dirler ki Mecnûn u Leylî'de Mecnûn hâlinde gelür.

Beyt: [S.69a] Her lahzâ tikip anı tefekkür
Öz haletiga itip tahayyür

Ve yine bir yere göz dikdi ve göz diküp ma'nâsına dahı gelür ki:

Tigti³: (تیکتی) Kaf-1 'Acemî ile degdi ve yitişdi ve dahı degdi, ya'nî vâşıl oldu dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn'de Ferhâd İskender tılsımını acduğı maḥalde gelür.

Beyt: Çü tigti ol hadenġ-i berķ-aşâr
[A.40b] Yıkıldı bu hadenġ-efken negüsâr

Tigip⁴: (تیکیب) Bu dahı degüp ve yetişüp dimekdür ki Hâyetü'l-Ebrâr'da İkinci Münâcât'da gelür.

Beyt: Bahrğa bir velvele vü ıztırâb
Kim tigip aḥter yüzige her ḥabâb

Tigip⁵: (تیکیب) Kaf-1 'Acemî ile bu dahı degüp ve vâşıl olup dimekdür ki Sedd-i İskenderî'de Dârâ vaşfinda gelür.

¹ Tikmek : Hemîn bu ma'nâyadur ki Hâyetü'l-Ebrâr'da : ø Li.1 // ma'nâyadur : ma'nâyadır B. // gelür : ø Li.1 ; kelür B. // için : uçun B. // cismde : cism ü S. , Ş. // baş : yaş A. , S. // ok u taş : ok ve taş B.

² tikip : tikib B. // kaf-1 'Arabî ile : kaf 'Arabî'dür B. , S. , Ş. ; kaf , kaf-1 'Arabî'dür A. // hayretidin : hayretin E. ; hayretde S. ; hayretten Li.1 , Ş. // idecegin : idecekin B. // bilmeyüp : bilmeyüb B. // olduğına : olduğuna B. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. // itip : itib B. // göz : köz B. // göz diküp : köz diküb B. // gelür ki : kelür B. : gelür Li.1 , S. , Ş. ; gelür ki geçdi A.

³ tigti : tıgdı B. // kaf-1 'Acemî ile : kaf-1 'Acemî'yle Li.1 // vâşıl oldu dimekdür : vâşıl oldu demekdür B. // ki Ferhâd u Şîrîn'degelür. Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // İskender : İskender'e B. // tılsımını : tılsımda B. ; tılsımın A. , S. // acduğı : açduğı A. , S. // gelür : kelür B.

⁴ tigip : tigib B. // degüp : degüb B. // yetişüp : yetişüb B. // dimekdür : demekdür B. // gelür : kelür B. // yüzige : yüzike B.

⁵ tigip : tigib B. // kaf-1 'Acemî ile : kaf-1 'Acemî'yle S. // degüp : degüb B. // vaşıl olup : vâşıl olub B. // dimekdür : demekdür B. // gelür : kelür B. // bolup : bolub B. // tigip behmeni : tigib behmeni B.

Beyt : Bolup köp gedāyi iş iḥdāş anğa
Tigip behmeni mülk mirās anğa

Tigen¹: (تيكن) Kaf-ı ‘Acemī ile diken dimekdür, ḥār ma‘nāsına ki Mecnūn u Leylī’de

Mihnet Deşti beyânında gelür.

Beyt: Āfet elgi kibi tigenler
Lālesi de derddin tükenler

Tigin²: (تيكين) [E.85a] Degin dimekdür, gāyet ma‘nāsına, ya‘nī anğa degin dimekdür ki

Ḥayretü’l-Ebrār’da söz ta‘rīfinde gelür.

Beyt: Suğaca ḥāra bile bünyād anğa
Kölke tigin pāre-i pülād anğa

Tigrü³: (تيكرو) Kaf-ı ‘Acemī ile bu daḥı degin dimekdür, gāyet ma‘nāsına, ammā ekşeri

bu bir lafzla daḥı isti‘māl olunur ki Seb‘a-i Seyyāre’de pādīşāh vaşfinda gelür.

Beyt : Tanḳtar anda baḥt-ı bīdārınḡ
Tanḡga tigrü kim Ḥudā yārınḡ

Buradaki “tanḡga tigrü” “şabāḥa degin” dimekdür.

Tigre⁴: (تيگرا) Kaf ‘Acemī’dür. Dāyire ve eṭrāf ma‘nāsınadır ki Bedāyi‘ [S.60b] ü’l-

Vasaṭ’da gelür.

Beyt : Eyle zencīr-i cünün rüsvāsı min kim her zamān
Tigreme Ferhād u Mecnūn’dın yığılmış bir sürük

¹ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. // ma‘nāsına ki : ma‘nāsınadır neteki Li.1 // beyânında : beyābânında B. , Li.1 , S. , Ş. // gelür : kelür B. // Bu maddedeki beyit Li.1 nüshasında yoktur. // kibi : gibi B.

² Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. Bu maddede tanık olarak verilen beyit de bir önceki “tigen” maddesinde verilmiştir. // degin : dekin B. // dimekdür : demektir B. // ya‘nī anğa : ya‘nī aña S. , Ş. // gelür : kelür B. // pülād : polād B.

³ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. // ammā : ø Li.1 // ekşeri : ekşer A. , S. , Ş. // bu bir lafzla : bir lafzla A. , Ş. ; bu lafzla E. // olunur ki : olunur ki B. ; olunur Ş. // gelür : kelür B. ; gelür bir beytde Li.1 , S. // tanḳtar : bu naḳtar S. // tanḡga : tanḡge B. // yārınḡ : eblehrinḡ B. // buradaki : ø A. , E. , Li. , S. , Ş. // “tan”ḡga tigrü : ø A. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir B.

⁴ Kaf ‘Acemī’dür : kaf ‘Acemī’dür B. ; kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. // ma‘nāsınadır ki : ma‘nāsınadır ki B. ; ma‘nāsınadır E. // gelür : kelür B. // “tigreme”dimekdür : ø B. , Ş. // Ve yinegelür. Ve sonra gelen beyit ve açıklamalar Li.1 nüshasında yoktur. // Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür : Nevādirü’ş-Şebāb’da kelür B. ; Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür ki A. ; Nevādirü’ş-Şebāb’da bir beytde gelür S. // tigrinḡe : tigranḡa B. // bḡgreyüp : bḡgreyüb B. // “Tigreme” didügidimekdür : ø E. , Ş. ; Tigrenḡe lügatinde kaflar kaf-ı ‘Acemī’dür. Seniñ eṭrāfıḡa dimekdür. A. , S. // “Tigreme” didügi : tigramā didüki B. // dimekdür : demektir B.

“Tigreme” didügi “eṭrāfıma” demekdür.

Ve yine Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Çerḥ-i şeb gerdığa gūyā naḫd-i ‘ömriñgdür garaž
Tigreñge her tün ki iki bğreyip aylanedür

“Tigreme” didügi “eṭrāfıma” ve “tigreñge” hepsi de kaf-ı ‘Acemī ile “senin eṭrāfınga” demekdür.

Tigmes¹: (تیکماس) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Degmez demekdür, liyāḳatı yo demek

ma’nāsına ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Ağzıñge tigmes ‘izārıñg birle söz
Bolmadı ḥürşid birle zerre tinğ

Tigtürdi²: (تیکوردی) Degtürdi demekdür.

Tigdi³: (تیکدی) Degdi demekdür.

Tigse⁴: (تیکسا) Degse demekdür, gerekse degüp yapışmak ma’nāsına, [E.85b] gerekse

teslīm ma’nāsına, gerekse liyāḳat ma’nāsına.

Tik⁵: (تیک) Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür. Emr idüp dik demekdür. Bedüz ma’nāsına ve bir daḥı

ayağ üzerine dik ṭuru geldi demekdür ki Ğarāibü’ş-Şıḡar’da gelür.

Beyt: Ol sarıḡ tonluḡ irür turganda ta’zīmga tik
Şu’le kim ḥāşākini köydürgeli bolğay beyik

¹ tigmes : tigdı A. // Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. ; kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 // demekdür : demektir B. // yok demek : yok demekdür ki A. ; yok ma’nāsına ki B. , S. , Ş. // ma’nāsına ki : ø A. // Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür : Nevādirü’ş-Şebāb’da kelür B. ; Nevādirü’ş-Şebāb’da vardur bu beytde Li.1 // ağzıñge tigmes : ağzınga B. // tinğ : tig S.

² demekdür : demektir B.

³ demekdür : demektir B.

⁴ demekdür : demektir B. // gerekse degüp : gerek degüb B. ; gerek degüp S. // gerekse teslīm : ve gerekse teslīm Li.1 // gerekse liyāḳat : ve gerekse liyāḳat Li.1

⁵ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf ‘Arabīdir B. ; kaf ‘Adabī’dür S. ; kaf-ı ‘Arabī’yle Ş. // emr idüp : emr idüb B. // demekdür : demektir B. // dik ṭuru geldi : ṭuru keldi B. ; ṭuru geldi A. ; S. , Ş. ; dik ṭuru gel Li.1 // gelür : kelür B. // ta’zīmga : tazınga B. // ḥāşākini : ḥāşākni Li.1 , S. , Ş. // yalnız demekdür : yalnız demektir B. // tek ma’nāsına : taḡ ma’nāsına A. , E. Li.1 ; tat ma’nāsına B. // maḥallinde gelür ki : maḥallinde kelür ki B. ; maḥallinde gelür S. ; maḥallinde gelür bu beytde Li.1 // dek ṭurmak : dek durmak B. , S. // ebsem : epsem A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ḥaḳḳında gelür ki : ḥaḳḳında kelür ki B. ; ḥaḳḳında gelür S. ; ḥaḳḳında bu beytde vardur Li.1 // olturgac : olturğac B. // iterlerdi : iterlerdin S. // bā-süz : yā süz S.

Ve bir dahı yalañız dimekdür , tek ma'nāsına ki Mecnūn u Leylī'de Leylī vefatı maḥallinde gelür k:

Beyt: Āzādeler oldı tīz-reftār
Tik ḳaldı ḳafesde bir giriftār

Ve yine dek ṭurmak, ya'nī ebsem olmak ma'nāsına gelür ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de Nevruz ḥaḳḳında gelür ki:

Beyt: Tik olturgac haayı ḳıldı Nevruz
İtirlerdi atın bā-derd ü bā-süz

Ve yine bu ma'nāya [S.70a] Gül ü Nevruz'da Būlbūl Nevruz'a aytdı.

Beyt: Kel ey zālīm ni bī-inṣāflıḳdur
[A.41a] Yaratganga tevekkül ḳıl tik oltur

[Li1-65b] [Ş.189b] Tikil: (تيكيل) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Emr idüp ümīd-vār ve muntazır

ol dimekdür ki Bedāyī'ü'l-Vasaṭ'da gelür.

Beyt: Ey Nevāyī sa'y eyle çün vaşl ḥāşıl bolmadı
Yār luṭfıga tikil imdi vü ḡayrıdın tüngül

Tikşer¹: (تيكش) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. [E.86a] Cem' ider devşürür ma'nāsına ki

Maḥzen-i Mīr Ḥaydar'da ikinci maḳālede gelür.

Beyt: Her ni ki öksütsenḡ alur çagda narḡ
'Arz küni barçanı tikşer bu çarḡ

Tikiş²: (تيكيش) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Yetecek miḳdārı ve kifālet idecek miḳdārı

dimekdür ki Sedd-i İskenderī'de İskender Hind'e gitdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Bu mi'ād ile cem' eylep siyāh
Tikişca barıga birip ḥarc-ı rāh

Tigirmen³: (تيكيرمن) Kaf-ı 'Acimī ile degirmen dimekdür. Āsiyāb ma'nāsına.

¹ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. // ma'nāsına ki : ma'nāsınadır ki Li.1 , S. // Maḥzen-i Mīr Ḥaydar'da : Maḥzen-i Mīr Ḥaydar ki A. // gelür : kelür B. // her ni ki : her ni kim A.

² 'Arabī'dür : 'Arabīdir B. // ve kifāyet idecek miḳdārı : ø E. // dimekdür : demektir B. // ki Sedd-i İskenderī'degelür ki: Ve tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gitdügi : gitdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // eylep : eyleb B. // siyāh : sipāh S. , Ş. // tikişca : tikişca B. // birip : birib B. // ḥarc-ı rāh : ḥarc-rāh A. , B. , Li.1 , Ş. ; çarḡ-rāh S.

³ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı āAcemī'yle Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. // āsiyāb : āsiyā E. ; āsbāb S.

Tilek¹: (تيلاك) Kaf-ı ʿArabī ile dilek dimekdür.

Til²: (تيل) Dil dimekdür.

Tilep³: (تيلاب) Dileyüp, yaʿnī isteyüp dimekdür.

Tileyin⁴: (تيلايين) Ben dileyeyin dimekdür.

Tiley⁵: (تيلاي) Hemīn bu maʿnāyadur.

Tiler⁶: (تيلار) Diler demek olur. Bu gazelde redif vāķıʿ olmuşdur.

Beyt: Çāre-i kār istemem bī-çāreliĝ köñĝlüm tiler
Hānmān terkin urup āvāreliĝ köñĝlüm tiler

Tilgen⁷: (تيلكان) Şahin.

Til⁸: (تيل) Dil, zebāne maʿnāsına.

Beyt: Köñĝlüm içre her yārım ağzında peykānıñ ucu
Kildi derdiñ lezzetiniñ şükrini ayturĝa til

Tilni⁹: (تيلنى) Dili demek olur.

Beyt: Nevāyī olmadı tevḥīd güft u güyıla fehmi
Megerki eylegey sin tilni kaç u cānnı fedā

Tilimni¹⁰: (تيليمنى) Dilimi.

Tilinĝni¹¹: (تيلينگنى) Diliñni.

Tilmek¹²: (تيلماك) Sükūn-i lam ile delmek ve yarmaķ maʿnāsınadır.

Tilemek¹³: (تيللاماك) Feth-i lam ile dilemek , ḥāsten maʿnāsına.

¹ dimekdür : demektir B.

² Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B.

³ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // tilep : tileb B. // dileyüp : dileyüb B. // isteyüp : isteyüb B.

// dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ Bu madde B. nüshasında yoktur.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tileyi ve tiley¹: (تيلای-تيلای) İsteyü dimekdür ki Mecnûn u Leylî'de Leylî atasına İbni

Selâm'dan gelenler vaşfinda gelür.

Beyt: Maşşûdların çü eyleben fâş
Pâsuḡ tileyi salıp koyı baş

Ammâ tileyi 'ibâretiniñ isteyü ve dileyü ma'nāsına geldügi Tārīḡ-i Mülûk'da anası İskender'i toḡduḡı gibi beyâbânda koyup gidüp bir koyun sürüsinden bir keçi gelüp aña süd virüp keçiniñ şâhibi isteyü geldügi [S.70b] maḡalde gelür ki:

Bir kün üçküsi ḡâyib bolḡan cihetdin anı tileyi [E.86b] ol çâh başıḡa kildi.

Tile min²: (تيلامين) Dileben dimekdür, ya'nî ben dile düşdüm maḡallinde gelür ve bir

ma'nî daḡı dilmezen [Li.1-62a] dimekdür ve bir ma'nî daḡı keserin, dilerin dimekdür ki bu üç ma'nâya daḡı Divân-ı Luṭfî'de bir tuyukda gelür. Ehl-i dile ma'lûmdur ki tile min lafzından ben dilerin ma'nāsı daḡı ḡaşıl olur ve dile müzeyyen ma'nāsı daḡı. Neteki bu tuyukda ikisi daḡı vardur, görüle.

Tuyuk: Dil-berâ tüştüüm ilinḡdin tile min
Sindin özgeni cihândın tile min
Ger raḡbiniḡ tüşse miniñ ḡoluma
Arḡasıdın tasmalar köp tile min

Tilkütürüp³: (تيلكوروب) Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür. Dikilüp ṡurup dimekdür.

¹ tileyi : tileli S. // dimekdür : demekdir B. // gelenler : kelenler B. // gelür : kelür B. // maşşûdların : maşşûdları A. , B. , S. , Ş. // eyleben : eyleyen S. // salıp : salıp B. // ammâ tileyi : ata tileyi S. // 'ibâretiniñ : 'ibâreti Li.1 // geldügi : keldüki B. // toḡduḡı : doḡduḡı S. // koyup : kuyub B. // gidüp : kidüb B. // keçi : keci A. // gelüp : kelüb B. // virüp : virüb B. // isteyü geldügi : isteyü keldüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // cihetdin : cihetden B. // anı tileyi : anı tiley Li.1 // çâh : şâh B.

² dileben : dileyen S. , Ş. // maḡallinde gelür : maḡallinde kelür B. ; maḡallinde gelür ki A. // dilemezen : dilemezin A. , S. // dilemezen dimekdür : dilemezen demekdir B. // dilerin dimekdür ki : dimekdür Li.1 ; dilerin demekdir ki B. ; dilerin dimekdür E. // üç : üç E. , Li.1 // bir tuyukda gelür : bir tuyukda kelür B. // Ehl-i dilevardur , görüle.: Bu kısım yalnız Li.1 nüshasında vardır. // Tuyuk : Beyt S. // tüştüüm : düştüüm Ş. // ilinḡdin : ilinḡdin Li.1 // cihânda : cihândan A. // raḡbiniñ : raḡbiniñ A. , S.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. // dikilüp : dikilüb B. // ṡurup : durub B. ; durup S. // dikilüp ṡurup : dikilüp ve ṡurup Ş. // dimekdür : demekdir B.

Tilük¹: (تيلوك) Kaf-ı ‘Arabî ile delik ma‘nâsınadır ki Ḥayretü’l-Ebrâr’da on birinci

maḳâlede gelür ki:

Beyt: İski sepici yaşda külgülük
Dām kibi başdın ayağı tilük

Tilmürmek²: (تيلمورماك) Göz yaşarmak.

Tilmürtür min³: (تيلمورورمين) Göz yaşı dökmek demek olur.

Beyt: Tilmürtür min münker inip ol bî-vefâğa muṭṭaşıl
Bir hem andın derd-i hâlimğa habır bolğay mu dip

[Ş.190a] Tilmürdi⁴: (تيلموردي) Çelderdi bakdı dimekdür.

Tilmürüp⁵: (تيلموروب) Çelerüp bakup dimekdür ki Seb‘a-i Seyyâre’de üçinci hekāyede

müdebbir ve muḳbil simyâ çeşmesine varduḳları maḳalde gelür ki:

Beyt: Su yakasığa tilmürüp yoldaş
‘Aksi yarğlıg çömürdi ol suğa baş

Tilin⁶: (تيلين) Bir nesne dilim dilim kesildi ve aşındı dimekdür ve at ve âdem ayağından

yol aşınup yol yol olduḡına dirler ki Maḫzen-i Mîr Ḥaydar’da evvelki maḳâlede gelür.

Beyt: [A.41b] Halk füzünü idi ve ‘amme yol
Kilgen izi birle tilin irdi yol

Tilbe⁷: (تيلبه) Delü dimekdür. Divâne ma‘nâsına.

¹ Kaf-ı ‘Arabî ile : kaf-ı ‘Arabî’yle Li.1 , S. // delik : delük Ş. // ma‘nâsınadır : ma‘nâsınadır B. // on birinci : on yedinci S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür ki bu beytde Li.1 // külgülük : gülkülük B. // kibi : gibi B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ bakdı : yakdı Li.1 // dimekdür : demektir B.

⁵ tilmürüp : tilmürüb B. // çelerüp : çelerüb B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür neteki Li.1 // varduḳları : vardıḳları B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , Li.1 , S. , Ş. // yakasığa tilmürüp : yakasığa tilmürüb B.

⁶ dimekdür : demektir B. // aşınup : aşınıb B. // olduḡına : olduḡuna B. // dirler : derler B. // ki Maḫzen-i Mîr Ḥaydar’dagelür : Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür : kelür ki B. // kilgen : kilken B.

⁷ delü dimekdür : delüye dirler S. // dimekdür : demektir B. // divâne : ø A. , B. , S. , Ş. // ma‘nâsınadır : ø A. , B. , E. , S. , Ş.

[E.87a] Tilbelerge¹: (تيلبه لاركا) Delülere dimek olur.

Tilbe it²: (تيلبه ايب) Kuşuz it dimekdür.

Tilberemek³: (تيلبار اماك) Delirmek ma'nāsına.

Tilberedim⁴: (تيلبار اديم) Delirdim, mecnûn oldum.

Tilberediñ⁵: (تيلبار اديك) Delü olduñ dimekdür.

Beyt: Ey könğül tilberediñ imdi ni tedbîr saŋga
Ol perî zülfidin ar bolmasa zencîr saŋga

Tınmak⁶: (تينماق) Diñlenmek ve istirâhat ma'nāsına.

Beyt: Zâf vaḳti küyidin çıkmak taḥayyül eylesem
İki katla bir qademde tınmak ister min hârib

Tınay⁷: (تيناي) Diñlenin dimek olur.

Beyt: 'Aql rencidin âmâm istep tutup min mey-gede
Ey hîred qoy kim tınay bir lahza bu me'men ara

Tilbereg⁸: (تيلبه راكان) Kaf, kaf-1 'Acemî'dür. Delüren dimekdür.

Tilberegec⁹: (تيلبه راكاج) Kaf-1 'Acemî ile delüricek dimekdür.

Tilberetgec¹⁰: (تيلبه راتكاج) Delü eyleyecek dimekdür.

Tilberep¹¹: (تيلبه راب) Delürüp dimekdür ki Sultân Hüseyn eş'ârında gelür ki:

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ 'Acemî'dür : 'Acemîdir B. // dimekdür : demektir B.

⁹ Kaf-1 'Acemî ile : kaf kaf-1 'Acemî'dür Li.1 ; kaf-1 'Acemî'yle S. // delüricek : delürücek B. // dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki Sultân Hüseyn eş'ârında gelür bir şi'rde uşbu matladur. Li.1 , ve ayrıca "tilberep" maddesinde tanık olarak gösterilen beyt Li.1 nüshasında burada verilmiştir.

¹⁰ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B.

¹¹ tilberep : tilbereb B. // delürüp : delürüb B. // dimekdür : demektir B. // ki Sultân.....gelür ki : Ve sonra gelen beyt Li.1 nüshasında yoktur. Bu beyit "tilberegec" maddesinde verilmiştir. // Hüseyn : Hüseyn B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // tilberep itken : tilbereb B. ; tilberep E. // barıp : barıp B. // ahtarıp : ahtarıp B.

[S.71a] Beyt: Tilberrep itken könğlüni istedim her yan barıp
Güh u vâdi vü beyâbânlarını bir bir ahtarıp

Tilberedinğ¹: (تيلبه رادينگ) Kaf-ı ‘Acemî ile [Li.1-62b] dimekdür ki Nevâdirtü’ş-

Şebâb’da maṭla’da gelür.

Beyt: Ey könğül tilberedinğ imdi ni tedbîr saṅga
Ol perî zülfini ger kılmasa zincîr saṅga

Timür²: (تيمور) Demür dimekdür, âhen ma’nâsına.

Timür kanat³: (تيمور قانات) Bir nev’ ördege dirler.

Timagur⁴: (تимагур) Raḥm ider, esirger ve za’f ve nâ-tüvân olur dimekdür ki

Nevâdirtü’ş-Şebâb’da gelür ki:

Beyt: Timagur aḡyâr zâhir eyleben köp ıztırâb
Hicr ara katlim üçün mindin könğül tindürdüñüz

Ve yine Sulṭân Hüseyn eş’ârında gelür.

Beyt: Gonçe-i ḡandân barıp könğlümde qaldı ḡâr ḡâr
Timagur cânımğa ansız dinide barı ni bar

Tıymağıl⁵: (تимагил) Men’ eylemegil dimekdür ki Bâbü Mirzâ eş’ârında gelür.

Beyt: Tıymağıl divâne könğlümni ki rüsvâ olma dip
‘Âşık almağay mu idi ol tilbe rüsvâ bolmasa

Tımağan⁶: (тимаган) Men’ eylemeyin [E.87b] dimekdür ki Maḡbûbu’l-Ḳulûb’da yedinci

bâbda gelür.

Şâh râzın asramağda tilin tımağan başı barıp.

¹ Kaf-ı ‘Acemî ile : Ø Li.1 ; kaf-ı ‘Acemî’yle S. ; kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf kaf-ı ‘Acemî’dür A. // dimekdür : demektir B. // Ki Nevâdirtü’ş-Şebâb’da.....gelür. : Ve sonra gelen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² demür : demur B. // dimekdür : demektir B.

³ timür : timur B. // nev’ : nevi B. // dirler : derler B.

⁴ timagur : timerğur B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : keliür ki B. ; gelür Ş. ; gelür bir beytde Li.1 // üçün : uçun B. // Ve yine : Ø S. // eş’ârında gelür : eş’ârında kelür B. ; eş’ârında gelür ki Li.1 // gonçe-i ḡandân : gonçe-i ḡandân B. , S. , Ş. // barıp : barıb B.

⁵ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür ki : B. ; gelür ki A. // dip : deyib B.

⁶ dimekdür : demektir B. // yedinci bâbda : Ø Li.1 // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. // asramağda : arsramağda B. : asramağ u S. // tımağan : tımağan ning B. // barıp : barıb B.

Tım tım¹: (تيم تيم) Tamlā tamlā dimekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Tıfl-ı evrāk üzre bir bir berk-i gül tızgen kibi
[Ş.190b] Nāme-i hicrān ara tım tım sirişkim kanıdur

Tımsı tıp²: (تيمسى تيب) Bir kōquyı tıyar gibi ve tıymaz gibi olmak ve bir şadāyı işidür

gibi ve işitmez gibi olmaya dırlar ve 'aqla bir nesneyi añlar gibi ve añlamaz gibi
almağa dırlar ve sâyir aḥvāl bu kıyās üzre.

Tınglay³: (تينكاري) Kaf-ı 'Acemī ile burun ucuna dırlar.

Tıng⁴: (تينك) Kaf-ı 'Acemī ile berāber ma'nāsınadur ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Ağzınga tikmes [S.71b] 'izārıng birle söz
Bolmadı Hürşid birle zerre tıng

Ve yine Lisānū't-Ṭayr'da tevḥidde gelür.

[Li.1-63a]Beyt: Çün ḥamlıdın birdi āyin-i bahār
Boldı tıng mizānı da leyl ü nehār

Tinc⁵: (تينج) Dinc dimekdür, diñlenmiş ma'nāsına ki Ḥayretü'l-Ebrār'da evvelki maḳāle
āḫirinde gelür.

Beyt : Kāfir ü mü'min sarı kılsaṅ sağınc
Ni aṅga ye's ü ni munıng köṅgli tinc

¹ tamlā tamlā : damla damla Li.1 // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. // bir bir : yer yer A. // kibi : gibi B.

² tımsı tıp : tımsı tıb B. // kōquyı : kōquyu B. ; kōquyı Li.1 , S. , Ş. // tıyar : duyar B. , Li.1 , S. // tıymaz : duymaz B. , Li.1 , S. // olmak : ø B. // bir şadāyıişitmez gibi almağa dırlar ve : ø B. // añlamaz gibi almağa dırlar : añlamaz gibi almağa Li.1 // üzre : üzerine B. ; üzredür Ş.

³ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S.

⁴ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. ; gelür bu beytde Li.1 // ağzınga : ağzınga B. // Ve yine.....gelür. : Ve tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // tevḥidde gelür : tevḥidde kelür ki B. ; tevḥidde gelür ki A. , S. // mizānıda leyl ü nehār : mizāne ve'l-leyl ü nehār B.

⁵ dinc : dinç B. // dimekdür : demekdir B. ; dimekdür ki Li.1 // ma'nāsınadur ki : ma'nāsına ki B. , S. , Ş. ; ma'nāsına Li.1 // āḫirinde : āḫirinde B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S. // sağınc : sağınc B. // ye's ü ni : ye's ve ni B. // munıng : mutıng S. // tinc : tinç B.

Tindürüp¹: (تندوروب) Söyleyüp dimekdür, ammā burada sākin eyleyüp emīn idüp diñlendürüp dimekdür ki Sedd-i İskenderī'de İskender Çin'den cānib-i ğarba 'azm itdügi maħalde gelür.

Beyt: Çü il fikrini könġlidin tindürtüp
Yoruş hükmini ilge cez yitkürüp

Tinġanga²: (تينگانکا) Kaflar kaf-ı 'Acemī'dür. Söyleyene ve diñleyene [A.42a] dimekdür.

Tiney³: (تينای) Söyleyeyin ve diñleyüp sākin olayın dimekdür ki Sulţān Hüseyn eş'ārında gelür.

Beyt: Nice āhım dūdı dik kūyurġda her yan eylenay
Kird dik kim tinse yil ol yirde hem bir dem tiney

Tinse⁴: (تينسا) Söylese ve diñlese dimekdür ki bu beytde geçdi.

Tinip⁵: (تينيب) Diñlenüp dimekdür.

Tindi⁶: (تيندى) Söyledi ve diñlendi dimekdür ve bir dahı meşakķakle zebūn olup sākin olmaġa dirler ki Sedd-i İskenderī'de İskender Dārā'nıñ milkin alıcaķ leşkerine ihsān itdügi maħalde gelür.

Beyt: Mużā'af didi kim birinġ gencdin
Ki il tindi butkarkeli rencdin

¹ tindürtüp : tindürtüb B. // söyleyüp : söyleyüb B. // dimekdür : demekdir B. // burada : burda E. // eyleyüp : eyleyüb B. // emīn idüp : emīn idüb B. ; emīn eylemeye ve Li.1 // diñlendürüp : dinlendürtüb B. // İskender : ø Li.1 // itdügi : etdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , Ş. // çü : cü B. // yoruş : boruş Ş. cez yitkürüp : caz tingürtüb B.

² Kaflar kaf-ı 'Acemī'dür : kaflar kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaflar 'Acemī'dür Li.1 , Ş. // diñleyene : dinleyene B. // dimekdür : demekdir B.

³ diñlenüp : dinlenüb B. // dimekdür ki : demekdir ki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // nice : niçe S. , Ş. // kūyurġda : köyürġde B. // yil : bil S. // yirde : yer A. ; birde S.

⁴ söylese : söyleye E. // dimekdür : demekdir B. // geçdi : gecdi E. , keçdi B.

⁵ tinip : tinib B. // diñlenüp : diñlenüb B. // dimekdür : demekdir B.

⁶ söyledi : silindi B. // dimekdür : demekdir B. // zebūn olup : zebūn olub B. // dirler : derler B. // Dārā'nıñ : Dārā'nın B. // itdügi : etdüki B. // gelür : kelür B. // butkarkeli : buykarkeli B. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına ki A. , B. , E. , Li.1 , S. // Hāzret-i : ø A. , B. , E. , S. , Ş. // Peyġāmbet : ø S. // tılsım : ø E. // eytdi : eytdi ki A. , B. , S. , Ş. // sanāġlġ : sataġlġ S. , Ş.

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de süst ve zebūn olmak ma'nāsına gelür ki Hāzret-i Hızır Peygāmbere 'Aleyhi's-Selām [Li.1-63b] Ferhād'a tılsım fethinde eytdi.

Beyt: [Ş.191a] Disenîg kim tinmağay ol yolda kāmınîg
[S.72a] Sanağlıg kām ile bolsun hırāmınîg

Tinmağur¹: (تينماغور) Bu dağî za'f ve nā-tüvān olur dimekdür ki Ġarāib [E.88b] ü's-

Şıgar'da gelür ki:

Beyt: Her kuruğ şāh oldı deşt üzre şabādın hülle-püş
Tinmağur cismim cünün vādiside 'uryān henüz

Tivrelmek²: (تيورالماك) Sancılmak ve uyulğanmak.

Tivrelip³: (تيوراليپ) Uyulğanıp demek olur.

Bey : Kıl çün kılğunîg könğülñi bir kefen tikmek iken
Oklarınîg kim qaldılar cān perdesiğā tivrelip

Tivrük⁴: (تيوروك) Kaf-ı 'Arabī ile peyvend ve bağye ma'nāsınadır ki ilmek ve dikmek

dirler ve bükülmiş ve şancılmış ma'nāsına dağî gelür ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt : Şeyhñinîg ile ki 'aşıkğa mamuğ estide dāğ
Tivrük riğ'alar estide tikilmiş dūr mi

Tivrülüp⁵: (تيورولوب) Batup ve şancılup dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: Tele tele ni oğunîg könğlümde güyā sındı kim
Tivrülüpdür nā-tüvān könğlükde yir yir lāleler

Tivrüldi⁶: (تيورولدي) Batdı ve şancıldı dimekdür ki Ġarāibü's-Şıgar'da gelür.

¹ dimekdür ki : demedir ki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. // oldı : oldu B. // Beytteki mısraların yerleri Li.1 nüshasında değışiktir.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ tivrük : tinürük S. // kaf-ı 'Arabī ile : kaf , kaf-ı 'Arabī'dür Li.1 // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür ki : kelür ki B. // ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür. : Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür : ø A. ; kelür B. // estide : üstide B.

⁵ tivrülüp : tivrülüb B. // batup : batub B. // şancılup : şancılub B. ; şancılup Li.1 // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür bu beytde Li.1 // yir yir : yer yer A. , S. ; bir bir Li.1

⁶ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // müşkildür : müşküldür B.

Beyt: Kice efgān kılmasam teṅg yok birev kim könḡlige
Hicr okı tivrıldı müşkildür çatıḡ urmaḡ demi

Tivretey¹: (تیوراتای) Būkeyin ve daḡı baturayın dimekdür.

Tivrep²: (تیوراب) Batup dimekdür ki Ḥayrettü'l-Ebrār'da on birinci maḡālede gelür.

Beyt: Tivrep ayaḡıḡa anıṅ her tiken
Her tiken üstide mükerrer tiken

[E.89a] Tive³: (تیوه) Deveye dirler ki Tārḡ-i Mülük'da Hūṣenk Şāh vaşfında gelür.

Ve atḡa iger ol yasadı vü tiveni yükke ol kiyürdi.

Tıyıp⁴: (تییب) Men^c eyleyüp dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Ferhād'ın nizesi vaşfında
gelür ki:

Beyt: Tüyi mıḡı bile sancıp semekni
Tıyıp nuki bile devr-i felekni

Tıya almay⁵: (تییاالمای) Men^c eylemez dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de [S.72b] Ferhād'ın
tıfl iken şūrideliḡı beyānında gelür.

Beyt: İştıkeç ıışḡ u ʿāşıklıḡ [Li.1-66a] sürüdın
[Ş.191b] Tıya almay közidin eşk-rüdın

Tıysa⁶: (تیسا) Men^c [A.42b] eylese dimekdür.

Tıydı⁷: (تیدی) Me^c eyledi dimekdür ve's-selām.

¹ baturayın : batrayın B. // dimekdür : demektir B.

² tivrep : tivreb B. // dimekdür ki : demektir ki B. // on birinci : on yedinci E. // gelür : kelür B.
// her tiken üstige : üstige S.

³ deveye dirler ki : deve demektir ki B. ; deve dimekdür ki Li.1 , S. // gelür : kelür B. // kiyürdi :
giyürdi B. ; kiyüdüirdi Ş.

⁴ tıyıp : tıyıp B. // eyleyüp : eyleyüb B. // dimekdür : demektir B. // Ferhād'ın : Ferhād'ın B. // nizesi : tizesi E. , Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // ki Ferhād u Şīrīn'de.....gelür ki :
Ve sonra tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur.

⁵ eylemez : eyleyemez B. // dimekdür : demektir B. // Ferhād'ın : Ferhād'ın B. // tıfl iken : tıfken
Ş. // şūrideliḡı : şūrideliḡı Ş. // şūrideliḡı beyānında : şūrideliḡı ḡāli beyānında Li.1 // gelür : kelür B.
; gelür ki Li.1 // iştıkeç : iştıkeç B. // ıışḡ : ʿaşḡ B. // eşk-rüdın : ıışḡ rüdın S.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ dimekdür : demektir B. // ve's-selām : ø B. , E. , S. ; vallahu āʿlem biʿş-şavāb Li.1

2.9. Harfî't-Tai'l-Mazmûme

Tupçak¹: (تېچاق) Fârisî ile müşterekdür. Alaca ata dirler ki Maḥbûbu'l-Kulûb'da

yedinci faşlda fâsık-ı bed-ma'âş bahâdırlık lâfın ürenler zikrinde gelür ki:

Beyt: Könğülleri **tupçak** sikritürdin amân tapmak
Sözleri baş yalanğ yüzge çapmak

Tüpe²: (توپه) Depe dimekdür, eger fark ma'nāsına ve eger tel ma'nāsına.

Tupa³: (توپا) Bu daḥı bu ma'nâyadur ki Fevâidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Tupa mini serzeniş ilki tinğ iti bir birle
[E.89b] Ki her kişi yitip küyıda başımğa kaçıp

Tüpi⁴: (توپى) Dipi dimekdür ki Seb'a-i Seyyâre'de Behrâm Şâh 'askeriyle ol batağda

helâk oldukları maḥalde gelür ki:

Beyt: Burun andın ki suda ḥal bolğay
Su tüpige çumar maḥal bolğay

Tüb⁵: (توب) Dib dimekdür, eger dıraḥt ve eger sâyir nesneniñ dibi ki Ḥayrettü'l-

Ebrâr'da altıncı maḳâle ḥikâyesinde Nüşînrevân'dan naḳl olunur ki:

Beyt: Sungac ilik dil-ber-i mûnis sarı
Tüşti közi bir tübe nergis sarı

"Bir tübe nergis", ya'nî "bir deste nergis" dimekdür.

Tüpsüz⁶: (توپسون) Dipsiz dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de gelür.

¹ **tupçak** : tıçak : Li.1 // **müşterekdür** : müşterektir B. // **dirler ki** : dirler neteki Li.1 // **faşlda** : faşılta B. // **ürenler zikrinde** : urdukları maḥalde Li.1 // **gelür ki** : kelür ki B. ; gelür S. // **könğülleri** : könğüller S.

² **dimekdür** : demektir B. // **ve eger** : ve ger A. , B. , Li.1 , S. // **tel** : kıl A. ; til E. ; tele Li.1

³ **ma'nâyadur ki** : ma'nâya derler B. ; ma'nâya dirler A. ; ma'nâyadur Ş. // **gelür** : kelür B. // **yitip** : yitib B. // **küyıda** : köyide B. // **kaçıp** : kaçıp B.

⁴ **dipi** : dibi A. , E. , Ş. // **dimekdür** : demektir B. // **'askeriyle** : 'askeri ile Ş. // **batağda** : yatağda S. // **gelür ki** : kelür ki B. ; gelür A. , Li.1 , S. // **tüpige** : tüpike B. ; tüpide Li.1 // **çumar** : cumar B.

⁵ **dib** : dip A. , S. // **dimekdür** : demektir B. // **nesneniñ** : nesnenüñ S. // **olunur ki** : olunur ki B. ; olunur S. // **sungac** : sunğac B. // **nergis** : nerkis B. // **"bir tüpe nergis"** : Ø Li.1 ; bir depe A. , Ş. ; bir dipe B. // **deste** : tüb Li.1 // **nergis dimekdür** : nerkis demektir B. ; nergisden yanğa dimekdür Li.1

⁶ **dipsiz** : dipsiz B. , S. // **dimekdür** : demektir B. // **Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de** : Gül ü Nevruz'da Ş. // **gelür** : kelür B. // **kicim-püş** : kiçim-püş Ş.

Beyt: Mükemmel cebelik atlar kicim-püş
Cihân tüpsüz tinğiz dik başladı cüş

Tübin¹: (توبين) Dibin demek olur.

Tübige²: (توبیکا) Dibine dimekdür.

Töben³: (توبين) Aşağı , taht ma'nāsına.

Töban⁴: (توبان) Şamane-gāh ma'nāsına.

Tutmağ⁵: (توتماق) Țutmağ.

Tutmadı⁶: (توتمادی) Țutmadı.

Tut⁷: (توت) Emrdür. Țut dimekdür.

Beyt: Çün kopup kitküngü cihân milkin muşahhar boldı tut
Çün yatıp ölküng felek tahtın müyesser boldı tut

Tutup min⁸: (توتويمين) Țutup Țururum.

Tutkusı⁹: (توتقوسی) Țutsa gerek dimekdür.

[Li.1-66b] Tutmağusı¹⁰: (توتماغوسی) Țutmasa gerek [S.73a] dimekdür.

Tutkum¹¹: (توتقوم) Țutsam gerek dimekdür.

Tutkunğ¹²: (توتقونك) Kaf-ı 'Acemī ile Țutsağ gerek dimekdür.

Tutay¹³: (توتای) Țutayın dimekdür.

Tutanğ¹⁴: (توتانك) Kaf-ı 'Acemī ile Țutarsın dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Țutsa : dutsa B. , S. // gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B.

¹⁰ Țutmasa : dutmasa B. , S. // gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B.

¹¹ Țutsam : dutsam B. , S. // gerek : kerek B. // dimekdür : demedir B.

¹² Kaf-ı 'Acemī ile : ø Li.1 ; kaf-ı 'Acemī'yle S. , Ş. // Țutsağ : dutsağ B. , S. // gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B.

¹³ Țutayın : dutayın B. , S. // dimekdür : demekdir B.

¹⁴ Kaf-ı 'Acemī ile : ø Li.1 ; kaf-ı 'Acemī'yle S. // Țutarsın : dutarsın B. , S. // dimekdür : demekdir B.

Tutku¹: (توتقو) Tutacak nesne dimekdür.

Tutuk²: (توتوق) Bu dağı tutacak nesne dimekdür ki ve tutulmuş nesne ve bu arada

inkıbāz ma'nāsına dağı gelür ki Luṭfî eş'arında gelür.

Beyt: Yenği iknde körmedi hıc kim ay tutuklığın
[E.90a] [Ş.192a] Çîn ni üçün tutar kaşğ Yārab o şol cebîn ara

Tutay³: (توتای) Tutayın.

Tutgac⁴: (توتغاج) Tutıcak.

Tutaş⁵: (توتاش) Muḳabil ve muttaşıl ma'nāsına ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Hüsn divānı üze maṭla'dur ol peyveste kaş
Kātib-i takdīr anıñ mışrā'ların yazğan tutaş

Ve yine Vakfiyye'de gelür ki:

Yana bir timçeğa tutaş yana bir timce.

Tutaşp⁶: (توتاشیب) Ot tutuşup ve güreş tutuşup ve şuş gelüp ma'nāsınadır.

Tutaştı⁷: (توتاشتى) Bu dağı bu bu ma'nāyadır ki bir tercī'de gelür.

Beyt: Tapay dip ḥayr uşbu maḳşüddın
Tutaştı besi ḳavm ile şoḥbetim

Toḳtamağ⁸: (توختاماغ) Yerleşmek ve ḳarār itmek ma'nāsınadır ki dönmek deyü ta'bir

olınur. Ba'zı nüshada ḳaf'la toḳtamağ yazılır.

¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // tutacak : dutacak B. // dimekdür : demekdir B.

² tutacak : dutacak B. , S. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Ş. // ve tutulmuş.....gelür ki :
ø Li.1 // tutulmuş : dutulmuş B. // tutulmuş nesne : tutulmuş dimekdür Ş. // bu arada : burda E. ;
burada Li.1 ; bir dağı Ş. // ma'nāsına dağı gelür ki : ma'nāsına dağı kelür ki B. ; ma'nāsına gelür ki Ş.
// eş'arında gelür : eş'arında kelür B. ; eş'arında gelür ki A. ; eş'arında gelür o beyt budur Li.1 // hıc :
hıç S. // üçün : uçun B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ gelür : kelür B. // divānı : eyvānı Li.1 // Ve yine.....timce : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. //
timçeğa : timcege B. // timce : timçe Ş.

⁶ ot : od Li.1 // tutuşup : dutuşub B. ; dutuşup S. ; tutuşup Li.1 , Ş. // güreş tutuşup : küreş dutuşub
B. ; güreş dutuş S. ; güreş ve niçe dutuşmak Li.1 // şuş gelüp : gelüp E. ; kelüp B. ; ve şuş gelüp Li.1 ;
huş gelüp Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır ki B.

⁷ ma'nāyadır : ma'nāyadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // dip : dib B. // maḳşüddın : maḳşaddın
B.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tohtasun¹: (توختاسون) Qarār itsün dimekdür.

Beyt: Öz diyârımda bozuğ köñglüm ni yanğlıg tohtasun
Çün irür bî-gâne hem aḥbâb mindin hem ḥabîb

Tohtadı²: (توختادی) İstiḥkâm boldı, sâkin ve ber-qarār oldı dimekdür.

Tohtata³: (توختاتا) Sâkin ve ber-qarār eyleyüp dimekdür ki ‘Ubeyd Ḥan eş‘ârında gelür.

Beyt: Ol yaş barurda tohtata yaşımın almadım
Köz yaşı birle olmadı ol yaşğa bes kilip

Ve yine Lisântü’-ṭ-Ṭayr’da bir ḥikâyede gelür ki:

Beyt: Âşkâr eyledi neccâr taḥt
[A.43a] Tohtatay dip anda şâh-ı nik-baḥt

Turluğ⁴: (تورلوغ) Şahrâ-nişînler ḥar-gâhnıñ perdesine dirler ki Fevâidü’l-Kiber’de
gelür.

[E.90b] Beyt: İçkeri ol ay turluğnı kötermesler nitey
Ey şabâ firâşı bir luṭf eyleben uyan barı

Ve yine Muḥâkemetü’l-Luğateyn’de [S.73b] Fârisî dilde bu ‘ibâreti yine bu edâ
ile edâ iderler, muṭlaḳ Türkî’dür didügi maḥalde gelür ki:

Bir mete‘ayyin nime kim aḳ öydür, anğa ḥar-gâh at koyupdurlar, ammâ
eczâsınıñ köpini Türkî til bile eytürler andaḳ ki turluğ.

[Li.1-67a] Türe⁵: (توره) ‘Ādet ve ḳânûn ma‘nâsınadır, ammâ imâle ile okunsa, âdem

boyunca düzülmüş ḳaḳana dirler ki ceng günlerinde ehl-i ceng anı öñlerine ṭutup
ceng iderler ki Sedd-i İskenderî’de Ḥaḳan ile İskender cenginde gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² tohtadı : totadı S. // boldı : buldı B. ; boldı ve S. , Ş. // dimekdür : demektir B.

³ eyleyüp : eyleyüb B. ; eyleye Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ol yaş : ol kıyaş
Ş. // bes : pes A. , B. , S. // kilip : kilib B. // Ve yine.....gelür ki : Ve sonra tanık olarak verilen
beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // tohtatay : tohtağay Ş. // dip : dib
B.

⁴ şahrâ-nişînler : şarḥâ-nişînler B. // ḥar-gâhnıñ : ḥar-gâhnıg B. , S. // gelür : kelür B. // nitey : ø A.
// firâşı : firâşnı B. // Ve yine.....gelür ki : Bir müte‘ayyin.....turluğ : ø Li.1 // ‘ibâreti : ‘ibâret
A. , E. , Li.1 // yine : ø S. // edâ iderler : iderler A. : edâ iderler ammâ Ş. // didügi : didüki B. //
gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // bir müte‘ayyin : müte‘ayyin S. , Ş. ; bir müte‘ayyin B. //
koyupdurlar : koyubdurlar B.

⁵ ma‘nâsınadır : ma‘nâsınadır B. // okunsa : okuna E. // dirler : derler B. // günlerinde : künlerinde
B. // ṭutup : dutub B. ; dutup S. // ki Sedd-i İskenderî’degelür. : Ve bundan sonra gelen kısım

Beyt: Araba üze türe peyvest olup
Türekinide halk hem-dest olup
Türe barca kullab ile bend ü best
Kemin eyleben kiynide ehl-i şest

Ve yine Hayretü'l-Ebrâr'da on sekizinci makâlede gelür.

Beyt: İş küni koyğanda 'dū sarı yüz
Türe bile barça yasalıñgı tüz

Bu "türe" hem 'aded ve kânün ve hem kalkın ma'nāsına şāmıldür.

[E.91a] Töri¹: (توری) Karşu ve muḳābele ve şadr ma'nāsınadır ki Ferhād u Şirîn'de

Ferhād Sokrat mağarasına varduğı maḥalde gelür ki:

Beyt: Yörükec ol sarı şeh-zāde ve şeh
Köründi töride bir tırfe dergeh

Ve yine Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki:

Beyt: Meger ki mescid ikendür ki boldı but-ḥāne
Yüzüñg ki iki kaşdın töridedür mihrāb

Tur ve tör²: (تور-تور) Tur, sākin ol dimekdür ve ḥāne şadrına ve ev bucağına dirler ki

Sedd-i İskenderi'de gelür.

Beyt: İşik it yiridür ger olsun böri
Muşikke maḳām oldı öyñiñg töri

Burada "töri" didügi "şadri" dimekdür.

Turige ve törige³: (توری کا و توری کا) Kaf-ı 'Acemī ile şadrına ve dibine ve bucağına

[S.74a] dimekdür ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da bir tenbīhde gelür.

Li.1 nüshasında yoktur. // cenginde gelür : cenginde kelür B. // türekinide : türekitide S. // olup : olub B. // bend ü best : bend-i dest A. , S. // makālede gelür : makālede kelür B. ; makālede gelür ki S. // tüz : yüz E. , Li.1 // bu türe : türe S. // 'aded ve kânün : 'adet hem kânün B.

¹ şadr : şadır B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür S. , Ş. ; gelür bu beytde Li.1 // yörükec : yörükec Li.1 ; yörükeç B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. , Ş. ; bu beytde gelür Li.1

² tur ve tör : tur A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // tur : tur S. ; dur B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür bu beytde Li.1 // işik : işiñg S. , Ş. // yiridür : birdür Ş. // burada : ø A. , E. , Li. , S. , Ş. // didügi : didüki B. // şadri dimekdür : şadri demektir B.

³ turige ve törige : turige A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. // bir tenbīhde : ø Li.1 // bir tenbīhde gelür : bir tenbīhde kelür ki B. ; bir tenbīhde gelür ki Ş. // vü : ve B. // aşukup : aşukub B. // tur : dur B. , S. // ma'nāsına : ma'nāsınadır ki Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // alyıñğa : alyıñğa B.

Beyt: Köp diküci vü köp yiküci
Tamuğ törige aşukup kitküci

Ammā tur, sākin ol ve şabr eyle mā'nāsına Nevādirü's-Şebāb'da gelir.

Beyt: Çikti alyıngğa Nevāyī 'aql ile hūş u hıred
Törge çıksun cism ara bu haste cāndur qalmışı

Turmayın¹: (تورماين) Turmadın dimekdir.

Turmasınğğa²: (تورماسينگغه) Kaf 'Acemī'dür. [E.91b] Turmayacağıña dimekdir.

Turay³: (تورای) Turayın dimekdir ki Garāibü's-Şıgar'da gelir.

Beyt: Gam tonı encüm közi yaŋlıg yumulmas köz bile
Veh nice gāhi yoray gāhi turay [L.1-67b] gāh oturay

Turar⁴: (تورار) Turur dimekdir ki Ferhād u Şirīn'de Hākan Ferhād'a salṭanatın teklīf

eyliyecek Ferhād'ın cevāb virdügi maḥalde gelir ki :

Beyt: [A.43b] Giyeh yüz miŋ bolur bestānda ber-bād
Velī yüz yıl turar bir serv-i āzād

[Ş.193a] Tur ve tor⁵: (تورو تور) Bir daḥı şol ipekden işlenen şebekeye dirler ve balıg

ağına daḥı dirler.

Tür⁶: (تور) İmāle ile tolaşdurup bağlamağa dirler.

Turlangan⁷: (تورلانغان) Tolaşdurulan , bağlanan dimekdir ki Seb'a-i Seyyāre'de 'İsmet-

penāh vaşfında gelir ki :

Beyt : Perdeler birbirige aylanğan
Dürr-i encümdin incü turlangan

¹ turmadın : durmadın B. , S. // dimekdir : demektir B.

² Kaf 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dür B. ; kaf kaf-ı 'Acemī'dür S. ; Kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 // turmayacağıña : durmayacağıña B. , S. // dimekdir : demektir B.

³ turayın : durayın B. , S. // dimekdir : demektir B. // gelir : keltür B.

⁴ turur : durur B. , S. // dimekdir : demektir B. // virdügi : virdüki B. // gelir ki : keltür ki B. ; gelir S. // giyeh : gine A. , B. , Li.1

⁵ tur ve tor : tur A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // dirler : derler B.

⁶ tolaşdurup : dolaşdurub B. ; dolaşdurup S. // dirler : derler B.

⁷ tolaşdurulan : dolaşdurulan B. , S. // dimekdir : demektir B. // gelir ki : keltür ki B. ; gelir Li.1 , S. // birbirige : birbiriğe B.

Turladı¹: (تورلادی) Tolaşdurdı ve şardı demekdür ki Sultân Hüseyn eş‘ârında gelür.

Beyt: Zâfdın örkemci damğa yıkılğac çırmayıp
Ol cebîn dik turladı her yan tenim ni aylanıp

Turma ve turmay²: (تورمای و تورما) Ürmek didikleri libâsa dirler ki şulağa giyerler.

Hayretü'l-Ebrâr'da H'âce Bahâü'd-dîn Nakşî-bendî [S.74b] Kâddese Sırrehu
Hâzretleri ta'rîfinde gelür ki:

[E.92a] Beyt: Aţlas gerdün bile minğ zîb ü fer
Turma tonı astıda kök astar
Lik o şol turmayı her tar ile
Fakrda yüz mürşid üçün silsile

Ammâ Nevâyî Hâzretleri tur lügatini Muḥâkemetü'l-Lügateyn'de bir niçe
ma'ânaya taşhîḥ itmişler.

Türk'e dâmdur, yana Türk'e daķıkraķdur. Kuş oturur yıgaçdur ve Türk'e andın
daķıkraķdur, öyniğ turıdur ve Türk'e barçadın daķıkraķdur turluğın yâ işikni
türmek emridür.

Türlük³: (تورلوك) Dürlü demekdür. Ferhâd-nâme'de Hâkan dört kaşr-ı refî'ü'l-bünyâdı
seyrân itdügi yerde eydür.

Beyt: Körüp bağıda yüz türlük 'acâib
Tapıp kaşrıda minğ anca ğarâib

Turmağ⁴: (تورماق) Turmağ.

Turmuş⁵: (تورمیش) Turmuş demekdür.

Beyt: Köydüm ü ol zülf-i tâbı rişte-i cânımdadur
Şem'-i tarı dik ki kül bolğanda turmuş çıрмаşıp

¹ tolaşdurdı : dolaşdurdı B. , S. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // çırmayıp : çırmayıp B. // aylanıp : aylatıp B. ; aylatıp E.

² turma ve turmay : turma ve turmayı A. , B. // didikleri : dedikleri B. // dirler : derler B. // giyerler : kiyerler B. ; giyerler neteki Li.1 // Bahâü'd-dîn : Bahâe'd-dîn B. // Kâddese Sırrehu Hâzretleri : ø Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // astar : asıtar S. // fakrda : faķırda B. // üçün : için B. // Ammâ Nevâyî.....türmek emridür. : ø Li.1 // Hâzretleri : ø Ş. // niçe : nice A. // itmişler : etmişler B. // kuş oturur.....daķıkraķdur. : ø A. // barçadın : barcadın A. , B. , E. , Li.1

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Turup¹: (توروب) Turup.

Turgalı²: (تورغالی) Turalı.

Turgan³: (تورغان) Turan demekdür.

Törtev ve törteleyi ve törtele ve törtevele⁴: (تورتا ولا و تورتالا و تورتالایی و تورتا) Dördi

bile demekdür. Heb bir ma'nāya gelür.

Törtüne⁵: (تورتونیج) Dördinci demekdür.

Törten⁶: (تورتان) Postin ma'nāsınadır.

Turguzunğ⁷: (تورغوزونك) Kaf-ı 'Acemī ile turguruñ demekdür.

Turguzmayın⁸: (تورغوزماين) Turgurmadın demekdür.

[Li.1-68a] Turuş⁹: Turmak ma'nāsına ve şabr u tākāt ma'nāsınadır ki Tārīḥ-i Mülūk'da gelür.

Efrāsyāb turuş birmedi dağı yüz kıytardı.

Türlük¹⁰: (تورلوك) Kaf-ı 'Arabī ile bir dürlü ve bir nev' ma'nāsınadır.

Turgu¹¹: (تورغی) Şol rengin kumaşa dirler ki berātluñ ve hükmleriñ evveline

yapışdururlar, kâğıdı hıfz içün ki Ğarāibü's-Şığar'da gelür ki:

[E.92b] [Ş.193b] Beyt : Nāmesin cān perdesiyle çırmadım kim ışık ara
İl ḥesāb alğay nişānım başıda turgu körüp

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Törteleyi : törtelesi B. , S. // dördi bile : dördi Li.1 // demekdür : demektir B. // hep bir ma'nāya gelür : ø A. , B. , E. , S. , Ş.

⁵ dördinci : dördüncü B. // demekdür : demektir B.

⁶ ma'nāsınadır : ma'nāsına A. , B.

⁷ turguzunğ : turguñ S // kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'cemī'yli S. , Ş. // turguruñ : durğuruñ B. ; turguzuñ A. , durğurduñ S. // demekdür : demektir B.

⁸ turguzmayın : turgurmayın S. // turgurmadın : turguzmayın A. // demekdür : demektir B.

⁹ turmak : durmak B. , S. // ma'nāsına ve : manāsınadır ve Ş. // tākāt ma'nāsınadır : tākāt ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B.

¹⁰ Kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle Ş. // nev' : nev'i B. // ma'nāsınadır : mānāsınadır B. ; ma'nāsınadır ki Ş.

¹¹ rengin : renkīn B. // berātluñ : berātlanı Li.1 , S. , Ş. // hükmleriñ : hükümleriñ B. // yapışdururlar : yapışdırırlar B. // içün ki : için ki B. ; üçün Ş. // ki Ğarāibü's-Şığar'da gelür ki : Ve sonra tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür ki : kelür B. ; gelür Ş. // perdesiyle : perdesige B. // ışık : aşık B. // ḥesāb alğay : ø Ş. // körüp : körüb B.

Turgay¹: (تورغای) Turu, sākin ola dimekdür ve toyğar didikleri kuşa dağı dirler ki

Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da otuz birinci faşda dehkanlar medḥi zikrinde gelür ki:

Kebüterlerğa andın mestlık turgaylarğa [S.75a] andın neşātka hem-destlık.

Türedi ve türüdi²: (تورودی و تورادی) Yoğken bir nesne dürtüdi, ya'nī ḥāşıl oldı

dimekdür; icād ma'nāsına ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de Süsen ḥaḳḳında gelür.

Beyt: Anıñ tokğan türegen yiri Kişmir
Ol ilde kesb kılğan sihr ü tezvır

"Türegen" didügi kaf-ı 'Acemī ile "durıdugi yir" dimekdür.

Töz³: (توز) Üc vech üzeredür. Tuz demek , nemek ma'nāsına ve toz demek , ğubār

ma'nāsına ve düz demek , hem-vār ma'nāsına.

Töz⁴: (توز) İmale ile şabr u tāḳat [A.44a] ma'nāsınadır ki Sultān Ḥüseyn eş'arında

gelür.

Beyt: Cāmı yüz derd ü belā içre cider min körgeli
Lik tözmes min körerger yārı ağıyār ara

"Tözmes min" didügi "şabr u tāḳat getürmezin" dimekdür.

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de bir beytde gelür ki:

Beyt: Hicr ara tözdi Nevāyī vaşl milkin birdi yār
Andaḳ iş kılğanğa mundın tkim kirekmes culdusı

"Tözdi" didügi [E.93a] "şabr eyledi" dimekdür.

¹ turu : duru B. , S. // turu , sākin ola : turu ve sākin ola A. // dimekdür : demektir B. // didikleri : dedikleri B. // dirler : derler B. // ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da.....hem-destlık : ø Li.1 // faşda : faşda B. // gelür ki : ø S. ; kelür ki B. // kebüterlerğa : kebüterlerge B. // mestlık : mestlik B. // hem-destlık : hem-destlik B.

² yoğken : yoğ iken B. , S. ; yoğiken Li.1 // yoğken bir nesne : ø Ş. // dimekdür : demektir B. // Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de : Gül ü Nevruz'da Ş. // gelür : kelür ki B. ; bir beytde gelür S. ; bu beytde Li.1 // Kişmir : Keşmir S. , Ş. // kılğan . kılğay Li.1 // sihr ü tezvır : sihr dir B. ; sihr ü yer A. // didügi : didüki B. // kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. // durıdugi yir : dur didügi yir A. , B. ; dur didügi bir S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // eş'arında gelür : eş'arında kelür B. ; eş'arında gelür ki A. ; eş'arında gelür uşbu beytde Li.1 // cider : çider S. , Ş. // körgeli : körkeli B. // körerger : körerke B. // tözmes min didügi : tözmes min didüki B. // tāḳat getürmezin dimekdür : tāḳat ketürmezin demektir B. // Ve yinedimekdür : ø Li.1 // bir beytde gelür ki : bir beyitte kelür B. ; gelür ki E. ; gelür A. , Ş. // birdi yār : birdi yād S. // culdusı : çuldusı S. , Ş. // tözdi didügi : tözdi didüki B. // şabr eyledi dimekdür : şabr eyledi demektir B.

Tözmedinġ¹: (توزمادينك) Kaf-ı ‘Acemî ile şabr itmedüñ dimekdür ki Sultân Hüseyn eş‘ârında gelür.

Beyt: Vaşl ara her kimge körgeç iltifâtın tözmedinġ
Ey köñgöl hicrân otığa niçe köysenġ imdi töz

“Töz” didügi emr idüp “şabr eyle” dimekdür.

Tözgey mü²: (توزكايمو) Kaf-ı ‘Acemî ile şabr idüp tākāt getüre mi dimekdür ki

Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da bu beytde gelür.

Beyt: Sin ki cismînġ perde taridin dağı bolğay za‘îf
Tüşse ol yanlıġ çaķın tözgey mü ol tar-ı ḥaḥîr

Ammā [Ş.194a] Muhākemetü’l-Luġateyn’de Nevāyî Ḥazretleri töz lüğatini böyle taşḥîḥ itmişlerdür ve terkīb [Li.1-68b] budur ki:

Töz lafzı ki niçe ma‘nāya irāde kılsa bolur. Biri töz ki oķ yā nize dik [S.75b] nimeni dirler, yana töz hem-vār deştıni dikeyler ve yana töz rast kişini dikeyler ve yana töz sazıni tözmekke emr kılmaknı dirler, yana töz iki kişı arasında muvāfaķat salmaġnı dirler ve yana töz bir meclis esbābına dirler ve yana töz şabr u tākāt ma‘nāsına dise bolur.

Tüzetmek³: (توزاتماك) Düzeltmek ma‘nāsınadır. Vav ‘alāmet-i zammıdur, telaffuz olunmaz.

Tüzetey⁴: (توزاتاي) Düzeldin dimekdür.

¹ Kaf-ı ;Acemî ile : kaf-ı ;Acemî’yle Li.1 , Ş. // şabr itmedüñ dimekdür : şabr etmedüñ demekdir B. // Ki Sultân üseyn.....dimekdür. : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // kimge : kim ki B. // körgeç : körkeç B. // niçe : ø S. // töz didügi : töz didüki B. // emr idüp : ø S. ; emr idüb B. // şabr eyle dimekdür : şabr eyle demekdir B. ; şabr eyledi dimekdür S.

² Kaf-ı ‘Acemî ile : kaf-ı ‘Acemî’yle : Li.1 , S. , Ş. // şabr idüp : şabr idib B. // getüre mi : ketüre mi B. // dimekdür : demekdir B. // bu beytde gelür : kelür B. ; bir beytde gelür ki A. , Ş. ; bir beytde gelür S. // ammā : amme B. // Nevāyî Ḥazretleri töz lüğatini : ø Ş. // böyle : şöyle B. , S. , Ş. // itmişlerdür : etmişlerdür b. ; eylemişlerdür Li.1 // ve terkīb budur ki : ø Ş. // Töz lafzı ki : töz lafzı B. , Li.1 ; töz lafzını S. // niçe : nice A. // ma‘nāya : ma‘nā B. , Li.1 , Ş. // irāde : ø Ş. // deştıni dikeyler ve : deştıni dirler B. emr kılmaknı : emir kılmaknı B. ; emr kılmaknı Li.1 , S. , Ş. // ve yana töz bir meclis esbābına dirler ve : ø Ş. ; yana töz bir meclis esbābına dirler Li.1 ; yana meclis esbābına dirler B. , S.

³ Bu maddeyalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

Beyt: Nitip tüzetey kad kim cismimde şikenlerdür
Niylep tüzevri dem kim bağırında tikenlerdür

[E.93b] Tüzlügidin¹: (توزلوکیدین) Kaf-ı ‘Acemī ile toğrulugundan dimekdür ki

Hayretü’l-Ebrār’da onıncı makālede gelür.

Beyt: Nīze bolup tüzlügidin ser-bülend
Çırmaş üçün bend ara qalıp kemend

Tüzmek²: (توزماک) Düzmek.

Tüzdi³: (توزدی) Düzdi dimekdür.

Beyt: Cān ara tigin körüp köñglüm kuşu tüzdi nevā
Tūṭi dik kim tekellüm eylegey közkü körüp

Ve bir daḥı ḥāṭırı ḥōş olmak ma‘nāsına gelür, bu beytde “tüzer min” ‘ibāreti bu ma‘nāyadur.

Beyt: Ger cefā kılsañg tüzer min kılsañg daḡı vefā
Özgelerge ni vefā kılsañg tüzer min bî-cefā

Tüzek⁴: (توزاک) Kaf ‘Arabī’dür. Bu daḥı toḡru ve rāst ma‘nāsınadur ki Nazmü’l-Cevāhir

dibācesinde gelür.

Hādi-i tevfiḳ barca sözniñg tüzek tarīkığa yol körküzdi.

Tüz⁵: (توز) Düz, ya‘nī hem-vār eyle.

Tüzük⁶: (توزوک) Düzmek eyle, ya‘nī ārāste itmek eyle, ārāste eyle; düz, müzeyyen eyle.

Tüzlengan⁷: (توزلانغان) Düzlenmiş, hem-vār olmuş dimekdür.

¹ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. // toğrulugundan : doğrulugundan B. // dimekdür : demekdir B. // onıncı : onuncı B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki Ş. // bolup : bolub B. // qalıp : kalıb B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf ‘Arabī’dür : kaf ‘Arabī’dir B. ; kaf kaf-ı ‘Arabī’dür S. // ma‘nāsınadur : ma‘nāsınadır B. // ki Nazmü’l-Cevāhirkörküzdi. : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // barca : barça Ş. // sözniñg : sözniñ A.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14b) vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14b) vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14b) vardır.

Tüzük¹: (توزوك) Kaf-ı ‘Arabî ile düzülmüş ve hâzır ve müzeyyen ma’nâsınadır ve bir

dağı nizâm ve ârâstelik ma’nâsınadır ki Ferhâd u Şîrîn’de Hâkân vaşfinda gelür.

Beyt: Birev kim tapsa şehliğdın riyâset
Tüzük bolmas işi kılmay siyâset

Ve yine Garâibü’ş-Şıgar’da gelür ki:

Beyt: Helâk okın tüzük urmuş könğülge tanma ki bar
Yanıda kirpik ü kaşdın ok u yası henüz

Tüzlük²: (توزلوك) Kaf-ı ‘Arabî ile râstlık ma’nâsınadır ki Rübâ’iyyât-ı Luţfî’de gelür.

Rübâ’iyye: Ey evc-i melâhat üstide ay yüzlük
Gül-zâr-ı leâfet ara nergis közlük
Kaşınğda egerçi igrilik bar velî
Ol serv kibi kaddinğa bardur tüzük

Tozanğ³: (توزانك) Kaf-ı ‘Acemî ile topraklu yumşak yere dirler ki [A.44b] anda taş

olmaya ki Maḥbûbu’l-Kulûb [E.94a] [S.76a] dîbâcesinde bir kıt’ada gelür.

Kıt’a: [Ş.194b] Ni bilgey ol kişi kim şehd ü meyni tatmaydur
[Li.1-69a] Ki vaşl u hicr kibi ol çüçük durur bu acığ
Bilür zelîl misâfir ki püye eyler de
Kum u tozanğ yumşag tag u haredür çatıg

Tüzetti⁴: (توزاتتى) Toğrı eyledi ve toğrı oldı dimekdür.

Tüzetey⁵: (توزاتاي) Toğru eyleyeyin dimekdür ki Garâibü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt : Neylep tüzetey kadd kim cismimde şikenlerdür
Neylep tüz aray kim bağrımda tikenlerdür

Tüzetip¹: (توزايب) Toğru eyleyüp dimekdür ki Vakfiyye’de gelür.

¹ Kaf-ı ‘Arabî ile : kaf-ı ‘Arabî’yle Li.1 ; kaf kaf-ı ‘Arabî’dür S. , Ş. // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B. // ma’nâsınadır ve bir dağı : Ø Li.1 // ârâstelik ma’nâsınadır : ârâstelik ma’nâsınadır B. ; ârâstelik ma’nâsına dağı gelür Li.1 // Hâkân vaşfinda gelür : vardur Li.1 // vaşfinda gelür : vaşfinda kelür B. ; vaşfinda gelür ki A. // Ve yine henüz : Ø Li.1 // ve yine : ve B. // Garâibü’ş-Şıgar’da gelür ki : Garâibü’ş-Şıgar’da kelür ki B. // Garâibü’ş-Şıgar’da gelür Ş. // tanma ki bar : tanma ki yâr A.

² Kaf-ı ‘Arabî ile : kaf-ı ‘Arabî’yle Li.1 , S. // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B. // gelür : kelür B. ; bir rübâ’ide gelür S. // kaşınğda : kaşında A. , Ş.

³ Kaf-ı ‘Acemî ile : kaf-ı ‘Acemî’yle Li.1 , S. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // çüçük durur : çüçükdür B. // yumşag : yumuşag S.

⁴ toğrı eyledi : Ø A. , B. , E. , S. , Ş. // dimekdür : Ø A. , E. , Ş. ; demekdir B.

⁵ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // neylep : neyleb B. ; tilep S. , Ş. // cismimde : cismimde B. // şikenlerdür : şikenler dur B. // tüz aray : tüz üray S.

Halka bolğan qaddimni tüzetip ol maqşud işi ki halkasığa ilkimni kullab itse.

Tos²: (توس) Toz dimekdür, gubâr ma'nāsına veyâ yelrük üzerine toz dirler ve bir nesne

yapışdururlar , ol ma'nāya dağı gelür ki Münşeāt'da on üçinci mektûbda gelür.

Mülemma^c tosluq yay dik hilâli cāmınıñg nücüm cevâhîridin muraşşa^c bolsun.

Ve yine Hayretü'l-Ebrâr'da pâdişâh medhinde gelür.

Beyt: Nîzesidür çarhda irmes şahâb
Tos kibi tapğan arığa sîm-i nâb

[E.94b] Töşük³: (توشوك) Kaf 'Arabî'dür. Delik ve dişik ma'nāsınadır ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: Ey köngülde şehd-i la'linğ hasretidin yüz töşük
Her töşükdür şehd-i zenbûrı öy yanğlıg çüçük

Tüşkeç⁴: (توشكاج) Düşicek dimekdür.

Tüşemek⁵: (توشاماك) Feth-i sin ile düşmek gösterün ma'nāsına.

Töşelgeç⁶: (تزشالكاچ) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Döşenecek dimekdür.

Tüşti⁷: (توشتي) Düşdi dimekdür ve atdan indi yâ bir yüksek yerden aşağı indi veyâ bir

menzilde kondı dimekdür ki Tārîḫ-i Enbiyâ'da kârbân Yûsuf 'Aleyhi's-Selâm olduğu çâh üzerine geldikleri maḥalde gelür ki:

Ol çâh başıda bir kârbân tüşüp [S.76b] çâhğa qopğa salıp.

¹ tüzetip : tüzetib B. // eyleytip : eyleyüb B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // ki Vakfiyye'de.....itse. : ø Li.1 // işi ki : işiki A. // kullab : kılâb S.

² dimekdür : demekdir B. // yelrük üzerine toz : ø Ş. ; üstine toz Li.1 // ve bir nesnegelür ki : ø Ş. // dağı gelür ki : dağı kelür ki B. // ki Münşeāt'dasîmi nâb : ø Li.1 // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // üçinci : üçüncü B. // mektûbda gelür : mektûbda kelür B. // tosluq : tos yok : S. // yay dik : yaydın A. // cāmınıñg : cānıñg Ş. // medhinde gelür : medhinde kelür B. ; vaşında gelür Ş. // nîzesidür : nîzesidir B. // çarhda : carhda B. // irmes : irmas B. // tapğan : yapğan B. , Ş. ; payğan A. ; tabğan S.

³ kaf 'Arabî'dür : kaf-i'Arabîdir B. // delik ve dişik : delik düşek S. ; delik ve deşik B. ; delik ve deşük Ş. // gelür : kelür B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Li.1 , Ş. // dimekdür : demekdir B. ; ma'nāsına A.

⁷ dimekdür : demekdir B. // aşağı : ø Li.1 ; aşağıya B. // indi : düşdi B. , S. // veyâ : yâ Li.1 // kondı dimekdür : kondı demekdir B. // ki Tārîḫ-i Enbiyâ'da.....salıp. : ø Li.1 // olduğu : atladığı S. // geldikleri : keldikleri B. ; geldükleri S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // tüşüp : tüşük B. // qopğa : qoyğa A. , B. , S. , Ş. // salıp : salıp B.

Tuşuk¹: (توشوق) Tuyuk gibi bir nev'î şi'r'dür ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da şu'arâdan şikâyetde

gelür ki:

Beyt: Anğlamayın sözde tuyuk baħrını
Kanısu tuyuk belki tuşuk baħrını

Tüşep²: (توشاب) Düşüp dimekdür.

Beyt : Tüşep kaşır içre yüz ricâ-yı gül-reng
Tutıldı taht-ı gerdün sâ-yı gül-reng

Tüşüp³: (توشوب) Dolanup, konup ve koyup ve inüp ma'nâsına.

Tüşüpdüride ve tüşüpdürida⁴: (توشويدوریدا و توشويدوریده) Ya'nî indükde ve inüp
konduğda demek olur.

Töşelip⁵: (توشالیب) Döşenüp dimekdür ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da [Ş.195a] onıncı
makâlede gelür.

Beyt: Şahn-ı havâda töşelip mefreşi
'Azmda yıl haylî cenibet-keşi

Tuş⁶: (توش) Tuş geldi dimekdür.

Tuş olgac⁷: (توش اولغاج) Tuş gelicek dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn'de Ferhâd ile Ehrimen
cenginde gelür.

Beyt: Tuş olgıc Ehrimen'ğa ism-i â'zam
Kulıdın zor kitti cismidin hem

Tuş¹: (توش) [E.95a] Bir daħı taraf ma'nâsınadur ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da on sekizinci
makâle hikâyesinde gelür ki:

¹ şi'r'dür : şi'r'dir B. // ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da.....gelür ki : Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // kanısı : kayısı Ş.

² tüşep : tüşeb B. // düşüp : düşüb B. ; döşeyüp Li.1 // dimekdür : demektir B. // Bu maddede tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Töşelip : töşelib B. // döşenüp : döşenüb B. // dimekdür : demektir B. // ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da gelür. : Ve sonra tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

⁶ tuş : duş B. , S. // geldi : keldi B. // dimekdür : demektir B.

⁷ tuş : duş B. , S. // gelicek : kelicek B. // dimekdür : demektir B. // ki Ferhâd u Şîrîn.....gelür. : Ve sonra tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // Ferhâd ile Ehrimen : Ferhâd'la Ehrimen S. // gelür : kelür B. // Ehrimen'ğa : Ehrimen'ge B. // kitti : ø E.

Beyt: Hānga meger deşt sarı irdi bezm
Atlanıban şehir tuşu kıldı ‘azm

Tuşluk²: (توشلوق) [Li.1-69b] Bu dağı taraf ma’nāsınadır ki Ferhād u Şirîn’de Husrev

Ermeniyye Kāl’ası üzerine geldügi maḥalde gelür.

Beyt: Kāyap kurgannı debkür debkür ol ḥayl
Tüşerge kıldılar tuşluk tuşu meyl

Tuşluk tuşına dimekdür, ya’nî kendülere kolay tarafa [A.45a] dimekdür.

Tüşerge³: (توشارکا) Kaf-ı ‘Acemî ile konmağa dimekdür ki bu beytde geçdi.

Tüş⁴: (توش) İki vech üzredür. Bir bu ki vav telaŋfuzda zāhir ola ve bir dağı budur ki

maḥza mā-ḳablınıñ zammesine delālet içün imāle olunur. Telaŋfuzda edā olunmaz.

Vech-i evvel üzre tuş, ya’nî semt ve cānib ma’nāsına olur. Pes tüş tüşmedin ‘ibāreti her taraŋdan demek olur ve vech-i şānî üzre düş demek olur. Rüyā ma’nāsına bu beytde tüşke ‘ibāreti düşe dimekdür.

Beyt: Kice-i sīm tüşke birkey ol sa’ādet aḥteri
Birmegil ol uyḳudın Yārab maḥa bī-dārlıḡ

Ve bir dağı emr olmaḡ vardur. Zīrā tüşmek sükūn-ı sin ile düşmek ma’nāsına.

Tüşkey⁵: (توشکای) Düşe dimekdür.

Tüşkeli⁶: (توشکالی) Düşeli ve düşmege dimekdür.

Tüş¹: (توش) Bir dağı düş görmege dirler ve bir dağı ḳaba ḳuşluk vaktine dirler ki gün

ḳızmağa başlaya. Ğarāībū’ş-Şıḡar’da ikisi dağı bir beytde gelür.

¹ bir dağı : bu dağı S. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // on sekizinci : on üçüncü Ş. // gelür ki : kelür ki B. // şehir : şehir B.

² ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // Kāl’ası : Kāl’ası’na Li.1 // üzerine geldügi : varduḡı Li.1 // geldügi : keldüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // debkür debkür : diḡur diḡur S. ; diḡur Ş. // Tuşluk tuşına dimekdür : ø Li.1 // tuşluk tuşına : tuşlu duşına S. ; tuşlu tuşına Ş. // dimekdür : demedir B. // kolay tarafa : kolay gelen tarafa A. , Ş. // taraf a dimekdür : tarafa demektir B. ; tarafa demek ma’nāsına Li.1 , S.

³ Kaf-ı ‘Acemî ile : kaf kaf-ı ‘Acemî’dür S. // dimekdür : demektir B. // bu beytde : yukarıki beytde B. // geçdi : keçdi B. ; gecdi A. , E.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Tüşde kördüm ʿarızın könğlümni bozdı ʿışk ile
Ol kadar germ itti kim tüş vaḳti (kušluk vaḳti) hürşid [S.77a] itmegey

Ve yine kuşluk vaḳti maʿnāsına Mecnūn u Leylī vaşfında tāb-istānda gelür.

Beyt: Kün tüş idi ve temmuz faşlı
Cevzā bile mihr-i tāb vaşlı

Ve yine Sirācū'l-Müslimīn'de şavm bābında niyyet-i şavm-ı nāfile beyānında
[E.95b] gelür ki:

Beyt: Nevāfilde velī niyyetni kılmak
Saṅga cāyiz durur tüşdin burunrak

Toğ²: (توغ) Toz ve ğubār maʿnāsınadır ki Bābūr Mīrzā Rübāʿiyyātī'nda gelür.

Rübāʿiyye³: Ğurbet toğı tapқан rıh-ı zerdimni mu idi
Yā hicr çıkargan āh-ı serdimni mu idi
Ĥālīng ni durur bilür mu sin derdimni
Ĥālīng ni suray mu yoksa derdimni mu idi

Toğmak⁴: (توغماق) Toğmak, velādet maʿnāsına.

Toğkan⁵: (توغقان) Toğan, şeh-bāz maʿnāsına dağı gelür.

Toğkan ağası⁶: (توغقان اغاسی) Toğancı başına dirler.

Toğkanda⁷: (توغقاندە) Doğduḳda demek olur. Toğanda dağı dinilür.

Toğramak⁸: (توغراماق) Toğramak.

Toğrap¹: (توغراب) Toğrayup demek olur.

¹ görmege dirler : körmege derler B. // vaḳtine dirler : vaḳtine derler B. // başlaya : başlaya ki S. // bir beytde gelür : bir beytde kelür B. // tüşde . tüşte B. // bozdı ʿışk ile . berk-i ʿaşk ile B. // ol adar : ol kader B. // germ . kerm B. // (kuşluk vaḳti) : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Ve yine kuşluk.....burunrak : ø Li.1 // Mecnūn u Leylī vaşfında tāb-istānda : Mecnūn u eyli'de şıfat-ı tāb-istānda A. , B. , S. , Ş. // tāb-istānda gelür : kelür B. ; tāb-istānda gelür ki B. // faşlı : faşılı S. // cevzā : çevzā S. // niyyet-i şavm-ı nāfile : niyet-i şavm-ı nāfile A. , B. // beyānında gelür ki : beyānında kelür ki B. ; beyānında gelür S. // niyyetni . niyetni A. , B. // cāyiz durur : cāyizdürür B. // burunrak : burunrak S.

² toz ve ğubār : toz ğubār A. , B. , Li.1 , S. , Ş. ; tozdur ğubār S. // maʿnasınadır ki : maʿnasınadır ki B. ; maʿnāsına ki S. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki S.

³ Birinci ve ikinci mısraların yerleri Li.1 nüshasında ; üçüncü ve dördüncü mısraların yerleri A. , E. , S. nüshalarında değışiktir. // bilür mu sin : bilürmisiñ Ş. // Ĥālīng ni suray : Ĥālīñni suray A. , Li.1 , S. , Ş. // suray mu : siruy mı B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

[Ş.195b] Toğğan²: (توغغان) İkiz toğmış kardeşlere dirler ki Bābü'r Mīrzā

Rübā'ıyyatı'nda gelür.

Rübā'ıyye: 'Azm eyle şabā bit gül-i handānımğa
Ni gül ki kuyaş dik meh-i tībānımğa
Yitkil tağı iştiyāk ile Bābü'r'din
Zinhār digil selām toğğanımğa

Toğğan ve toğқан ve tokğan³: (توغغان و توغقان و توقان) Toğan dimekdür ,ya'nī

anadan toğan ma'nāsına ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de Süsen haqqında gelür.

Beyt: Anıñ toğğan türegen yiri Kışmir
Ol ilde kesb kılğan sihr ü tezvīr

Ve yine Mecnūn u Leylī'de Mecnūn atası piranesez oğul istediği maḥalde gelür.

Beyt: Gam yok ger o yaksa mihr ü ḥāver
Toğğan ise yane mihr-i enver

Toğğalı⁴: (توغغالی) Toğmağ için ve toğalı dimekdür.

Tofrağ⁵: (توفراغ) Toprak dimekdür.

Beyt: Biz fenā tofrağı bolduğ deyr ara ey ehl-i zühd
Ḥān-ḫāh şahında sib baḥş tekellüm eylenğiz

[E.96a] Tokuz⁶: (توقوز) Tokuz 'aded ma'nāsınadır ammā Çağatay tā'ifesiniñ bir

'ādetleri vardur ki , 'ādetleri budur ki ol ma'nīyi iş'ār için Ğarāibü's-Şığar'da bir
beyt yazıldı.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dirler : derler B. // ki Bābü'rtoğğanımğa : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // rübā'ıyye : beyt S. // 'azm eyle : 'azm ile B. // bit : yib A. , B. ; yit S. ; yitip Ş. // Rübāi'nin son iki mısraı S. nüshasında yoktur. // yitkil : yetkil A. // digil : değil B.

³ tokğan : toğқан B. ; totқан S. // dimekdür : demekdir B. // Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de : Gül Nevruz'da Ş. // haqqında gelür : haqqında kelür B. // türegen : türege S. // yiri : biri A. // Kışmir : Keşmir S. , Ş. // kılğan . kılğay S. // Ve yine Mecnūn u Leylī'de.....mihr-i enver : ø Li.1 // piranesez : piransız A. ; piraneser B. , Ş. // maḥalde gelür : maḥalde kelür B. // mihr ü ḥāher : mihr-i ḥāher Ş. // yane : yana Ş.

⁴ için : için B. // dimekdür : demekdir B.

⁵ toprak : tobraқ E. , Ş. // dimekdür : demekdir B. // Bu maddede tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ 'aded : 'adet B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // tā'ifesiniñ : tā'ifesiniñ A. , Li.1 , S. , Ş. // 'ādetleri budur ki : ø A. , B. , Li.1 ; S. , Ş. // bir beytde yazıldı : bir beyitte yazıldı ki B. ; bir beytde yazıldı ki A. // bir ma'nī daḥı bu ki : bir ma'nī daḥı bu kim Li.1 , Ş. // benim : benim Ş. // tokuz

274

Beyt:[Li.1-70a] Gam gıdāsı arasında kanı Türkana ayağ
Töre āyini bile tamsa toköz aksa otuz

Ol ‘ādet budur ki şöhetde kadehden bir tamlā dökülse toköz kadeh içerler
[S.77b] eger bir kadeh dökülse otuz kadeh içerler ve bir ma’nī dahı bu ki eger
benim kadehimden tamlā tamlā toköz kadeh için ve eger dökülüp aksa otuz
kadeh içeyin dimekdür. Mest-i bī-ḥūd olmağdan kināyedür ve yine Ğarābtü’ş-
Şığar’da gelür.

Beyt: Muğannī bir nevāyi tüz Nevāyī nağmeyī körgüz
Ayağcı tama tut toköz ki Dārā-yı zamān kildi

Ve yine Ḥayretü’l-Ebrār’da altıncı maḳāle ḥikāyesi āḥirinde gelür ki:

Beyt: Sākī edeb şartını āmāde tut
Alyıma toköz yükünüp bāde tut
Tā anı ic dip saṅga min yüz tutay
[Ş.196a] Tamsa toköz aksa ḥōd otuz tutay

Toközlamak¹: (توقولماق) Lam ile bez toközmak ma’nāsınadır.

Toközmuş²: (توقولمیش) Toközmuş demek olur.

Beyt : ‘İşk otıdın tende andağ şa‘b olupdur güyā kim
Kim şererler tarıdın güyā toközmuş könglekim

[A.45b] Toközğan³: (توقولغان) Toközğan dimekdür, bez yā ḳumāş toközğan dimekdür yā

bir nesneyi eliyle degüp toközğan dimekdür ki Maḥzen-i Mīr Ḥaydar’da altıncı
maḳāle ḥikāyesinde gelür.

Beyt: Baḥt u hem-vār toközğan bözi
Körgelige vaşfdın artuḳ özi

kadeh için : toköz kadeh içsin B. , Li.1 // içeyin : için B. // dimekdür : demektir B. // kināyedür :
kināyedir B. // Ve yine Ğarābtü’ş-Şığar’da gelür. : Ve sonra gelen kısım Li.1 nüshasında yoktur. //
gelür : kelür B. // nevāyi tüz Nevāyī : nevāyi evāyī Ş. ; nevāyi tüz A. // nağmeyi körgüz : nağme-i kör
köz B. // Dārā-yı zamān : Dārā-yı ziyān B. ; Dārā-yı cihān S. // ḥikāyesi āḥirinde gelür ki : ḥikāyesi
āḥirinde gelür ki B. ; ḥikāyesi āḥirinde gelür Ş. ; ḥikāyesi āḥirinde bir beytde gelür ki S. // yükünüp :
yükünüb B. ; yükütüp A. , S. // ic ; iç S. // dip : dib B.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B. // nesneyi eliyle : nesne ve eliyle A. // degüp . degib B. // ki Maḥzen-i Mīr
Ḥaydar’da.....gelür. Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // altıncı maḳāle : ikinci maḳāle
A. , S. , Ş. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , S. // körgelige : közkeli B. ; körkeli A. , S. , Ş.

[E.96b] Tokaşmak¹: (توقوشماق) Toğuşmaq demekdür.

Tökmek²: (توكماك) Dökmek, rihten ma'nāsına.

Tügün³: (توكون) Dügüm demekdür, 'aqd ma'nāsına.

Beyt: Rüzgārım qararıp zülfünğ dik
Tar-ı 'ömrümğa tügün üzre tügün

Töklüci⁴: (توكلوجي) Dökici demekdür.

Beyt: Cismide Nevāyī'ning her mamuğ eyle merhem
Bir niçe okunğ zahmıc bir niçe tökenlerdür

Toқтаdı⁵: (توقتادى) İstihkām boldı, sākin oldı ve oturuşdı demekdür ki Sedd-i

İskenderī'de ikinci tabağa Kiyāniler vaşında Behmen kızı Hümā haqqında gelür.

Beyt: Çü tevfik anğa boldı āmüz-kār
İki yıl anğa toқтаdı rüzgār

Ve yine Tārīh-i Mülük'da Behrām bin Huşenk Yezdcer tārīhinde Sultān Hüseyn Baykara tārīhi taqdır bile zikr olınuğı maħalde gelür ki:

Ol hāzret Hōrāsān tahtın alğanda kim henüz mülk toқtamadı irdi.

Tügebaş⁶: (توكاباش) Kaf-ı 'Acemī ile levh-i mezāra dirler ki Garāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Hicr taşın yağdurup kim kavdı [S.78a] ölsem ey refik
Kabrım üstide tügebaşım cüz ol taş itmegil

Tügan ve tügen¹: (توكان و توكان) Kaflar, kaf-ı 'Acemī'dür. Dağ ma'nāsınadır ki

Mecnün u Leylī'de belā deşti vaşında gelür.

¹ demekdür : demektir B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ oturuşdı : oturuşdı B. // demekdür : demektir B. // ikinci tabağa iyānilergelür : ø Li.1 //

haqqında : vaşında A. // gelür : kelür B. // Ve yine Tārīh-i Mülük'da.....irdi. : ø Li.1 //

Behrām bin Huşenk : ø Ş. ; Behrām bin E. // Yezdcer : Yezdcerd B. , Ş. // Hüseyn : Hüseyn B. //

taqdır bile : taqdır ile Ş. // olınuğı : olunduğı B. // maħalde gelür ki : maħalde kelür ki B. ; maħalde

gelür Ş. // toқtamadı : totkamadı S.

⁶ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , S. ; kaf-ı 'Arabī ile B. // dirler : derler S. // gelür : kelür

B. ; gelür ki A. ; bir beytde gelür S. // yağdurup : yabdurub A.

Beyt: Āfet elfi kibi tikenler
Lāleside derddin tügenler

Tügün²: (توکون) Kaf-1 'Acemī ile girh , dügüm ma'nāsınadır

Tükende nildi³: (توکانکانبیلدی) Kaf-1 evvel 'Arabī ve kaf-1 şānī 'Acemī'dür. Dökenlendi,

ya'nī arandı ve istendi ma'nāsınadır ve tamām oldı ma'nāsına daḥı gelür ki
Ḥamsetü'l-Müteḥayyirîn'de dördinci maḳālede Mevlānā Cāmī Ḥazretleriniñ
mü'ellefâtı beyânında gelür ki:

Ve alar Tuḥfetü'l-Ahrār'ı bün-yād kılıp ve ol ta'rîf bile tükenge nildi.

[E.97a] [Li.1-70b] Tüg⁴: (توک) Kaf-1 'Acemī ile tüy dimekdür, kıl ma'nāsına ki Sedd-i

İskenderī'de Ye'cüc vaşında gelür.

Beyt: Barı ağıda tilbe it dik talın
'Adedde velī it tügidin ḳalın

Ve yine Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür.

Beyt: Tā Nevāyī tilbe itdür sinsiz ey gül-ruḥ perī
Bir tügün her tüg salı körgil ten-i 'uryānıda

Ve yine Tārīḥ-i Enbiyā'da Belḳıs vaşında gelür ki:

Ve anıñ mübārek ayağıda tüg bar irdi, ol cihetdin divler ḥammām bināsın kılıp
nevre terkibi bile ol işniñ 'ilācın ḳıldılar.

¹ Kaflar , kaf-1 'Acemī'dür : kaflar kaf-1 'Acemīdir B. ; kaf kaf-1 'Acemī'dür Li.1 ; kaflar 'Acemī'dür Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // elfi : elifi Li.1 // kibi : gibi B.

² Kaf-1 'Acemī ile : kaf-1 'Acemī'yle Ş. ; kaf kaf-1 'Acemī'dür S. // dügüm : Ø A. , E. , Li. , S. , Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B.

³ Kaf-1 evvel 'Arabī : kaf-1 evvel kaf-1 'Arabī Li.1 ; kaf-1 evvel 'Arabī'dür A. // kaf-1 şānī 'Acemī'dür : şānī 'Acemī'dür Ş. ; kaf-1 şānī 'Acemīdir B. ; kaf-1 şānī kaf-1 'Acemī'dür Li.1 // dökenlendi : dökenildi B. // dökelendi , ya'nī : Ø Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // daḥı gelür ki : daḥı kelür ki B. // dördinci : dördüncü B. // Ḥazretleriniñ : Ø Ş. // beyânında gelür ki : beyânında kelür ki B. ; beyânında gelür Ş. // ḳılıp : ḳılıb B.

⁴ dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A. // vaşında gelür : vaşında kelür B. // Birinci beyit , ve yine Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür : Ø S. // barı : bar B. // talın : yalın B. // it tügidin . tügidin Ş. // Ve yine Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür : Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur . // gelür : kelür B. // ten-i 'uryānıda : ten ü yanında A. ; ten ü yabında S. ; teni vü yanında Ş. // vaşında gelür ki : vaşında kelür B. ; vaşında gelür S. // ve anıñ : ve ahıñ Li.1 // bar irdi : bar idi B. // divler : diyüler S. ; dir Ş. // ḥammām : ḥamām A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ḳılıp : ḳılıb B. // terkibi bile : terkibi B. , E. ; terkibi birle Ş. ; // işniñ : işiñ B. , S. , Ş.

Tökengüce¹: (توكانكوجه) Dökinince dimekdür. Nun'la tökengünce dağı dinilür. Ferhād-

nāme'de dört kaşır binā olınınca Ferhād qarınğ san'atların öğrendiği yerde eydür.

Beyt: Ol öylerge tökengüce iç ü taş
Hem oldı hāre-ber hem boldı naqqāş

Tüktüz²: (توكوز) Kaf-ı 'Arabī ile tamām ve mükemmel ma'nāsınadır ki Ğarāibü'ş-

Şıgar'da gelür.

Beyt: Gülde yok serv qaddi servde gül-ruhsarı
Ser ü gül rüyum irür hüsün tarıkında tüktüz

Tüktünse ve tögünse³: (توكونسا و توكونسا) Kaf-ı 'Arabī ile dökense dimekdür. Tamām

olup āhir olmak ma'nāsına, ammā kaf-ı 'Acemī ile isti'māl olınsa kendüyi ursa
dögünse ma'nāsınadır.

Tökgü dikdür⁴: (توككوديك دور) Kaf-ı evvel ve şālīs 'Arabī'dür ve kaf-ı şānī

'Acemī'dür. Döger gibidür dimekdür.

[S.78b] Tögüşmek⁵: (توكوشماك) Kaf-ı evvel 'Acemī ve kaf-ı şānī 'Arabī'dür. Bir ceng

eyleyüp döğüşmek ma'nāsınadır. Bir dağı döküm döğüşmek dimekdür ki Ferhād
u Şürin'de [E.97b] bir ser-suḡanda gelür.

Ferhād'nınğ giriftārılığ [A.46a] bābıda bir hīle-ger tapıp söz riştesin
tögüşkenleri.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² ma'nāsınadır: ma'nāsınadır B. // gelür: ø S.; kelür B. // serv qaddi: servi qaddi B. // gül-ruhsarı: yo k ruhsarı Ş. // Beytin ikinci mısraı S. nüshasında yoktur. // tarıkında: tarıkıda B.

³ tüktünse ve tögünse: tüktünse A., E., Li.1, S., Ş. // kaf-ı 'Arabī ile: kaf-ı 'Arabī'yle S.; kaf 'Arabī'dür Ş. // dökense. dökünse B. // dimekdür: demektir B. // olup: olub B. // āhir olmak: āher olmak B. // kaf-ı 'Acemī ile: kaf-ı 'Acemī'yle S., Ş. // olınsa: olunsa B. // kendüyi: kendüyü B., E. // ma'nāsınadır: ma'nāsınadır B.

⁴ kaf-ı evvel ve şālīs 'Arabī'dür: kaf-ı evvel ve şānī 'Arabī'dür E. // 'Arabī'dür: 'Arabī'dür B. // ve kaf-ı şānī 'Acemī'dür: ve kaf-ı şānī 'Acemī'dür B.; şānī 'Acemī'dür Ş. ; ve kaf-ı şālīs 'Acemī'dür E. ; ve kaf-ı şālīs kaf-ı 'Acemī'dür Li.1 // gibidür: gibidir B.; gibi Li.1 // dimekdür: demektir B.

⁵ kaf-ı evvel 'Acemī: kaf-ı evvel 'Acemī'dür S. // ve kaf-ı şānī: şānī Ş. // 'Arabī'dür: 'Arabī'dür B. // bir ceng eyleyüp: ceng eyleyüp Ş.; bir cenk eyleyüp B. // ma'nāsınadır: ma'nāsınadır B. // döğüşmek: dögmek Ş. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B.; gelür ki A., Li.1 // Ferhād'nınğ: Ferhād'nın A. // tapıp: tapıp B. // riştesin: reştesin B.

Tügül¹: (توكول) Kaf-ı ‘Acemī ile degil dimekdür ki eş‘ār-ı Luṭfī’ de gelür.

Beyt: ‘İşk cihānı örtedi bu ni belā cemāl irür
Ḥadd-i beşer tügöl bu kim pertev-i lā-yezāl irür

Ve yine Luṭfī eş‘ārında gelür.

Beyt: Sindin eger tilense gül ḥüsn ülüşü ‘aceb tügöl
Bay kişilerge çäre yok arı gedā su‘ālidin

Tola²: (تولا) Tolu dimekdür, pür ma’nāsına.

Toluḳ³: (تولوق) Bu daḫı tolu dimekdür. Pür ma’nāsınaki Luṭfī eş‘ārında gelür.

Beyt: Bin kim tola aḳadur közlerim yaşın kör kim
[Ş.197b] Tiracı kibi ni yaŋlıg aḳar toluḳ bolsa

Tolḡum⁴: (تولغوم) Toldumsa ve tolsam gerek dimekdür.

Tolulup⁵: (تولولوب) Bu daḫı toluḫ dimekdür ki Nazmü’l-Cevāhir dibācesinde gelür.

Ve ol incülerni ki maḡribdür yası yaḳasığa tolulup [Li.1-71a] dur intizām
riştesigā çıka durur.

Tolḡamı⁶: (تولغانی) Tolduḡı dimekdür.

Tolun⁷: (تولون) Tolu dimekdür ki tolun ay deyü ta‘bīr ider ki Luṭfī eş‘ārında gelür.

Beyt: Min mudur min kim körer min sin tolun aynınḡ yüzün
Āferīnler uşbu baḫt u ṭālī-i seyyārga

Tulun¹: (تولون) Bir daḫı toluḫmaḳ ma’nāsınadır [E.98a] ay ve güneş tulunmaḳ gibi.

¹ kaf-ı ‘Acemī ile . kaf ‘Acemī’dür S. // degil . degül S. , Ş. // dimekdür : demektir B. // ki Eş‘ār-ı Luṭfī’ de gelür. : Ve bundan sonra gelen kısım Li.1 nüshasında yoktur. // Eş‘ār-ı Luṭfī’ de gelür : Luṭfī eş‘ārında kelür B. // ‘ışk : ‘aşk B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ülüşü : ülüşi A. ; ülüşin Ş.

² dimekdür : demektir B. // A. , S. ve Ş nüshalarında “tola” ve daha sonra gelen “toluḳ” kelimelerinin anlamları birlikte burada verilmiştir.

³ A. , S. ve Ş nüshalarında bu madde daha önce geçen “tola” maddesiyle birlikte verilmiş. // dimekdür : demektir B. // pür ma’nāsına : Ø B. // ki Luṭfī eş‘ārında gelür. Ve sonra gelen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür : kelür B. // bin : ni B.

⁴ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁵ tolulup . tolulub B. // toluḫ : toluḫ B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // maḡribdür yası : maḡrib B. // riştesigā : reştesige B. ; riştesige Ş. // çıka durur : cıkadurur B.

⁶ dimekdür : demektir ki B.

⁷ tolu : tolun Ş. // dimekdür : demektir B. // deyü : diyu B. , Ş. // ider ki : eyler Ş. // gelür . kelür B. // baḫt : taḫt Li.1

Tolğay²: (تولغای) Tolu ola dimekdir.

Tülügüm hey tülüm³: (تولوگوم هی تولوم) Kaf kaf-ı 'Acemî'dür. Türk-istân'da [S.79a]

şādlık ve düğün mahallinde ba'zı kimseler ayağ üzre kalkup bir vaşfla oynayup
ve bir nev'le türki eytmeye dirler ki H̄ayretü'l-Ebrār'da gelir.

Beyt: Türk sürüdi bile salıp kolum
Kılsam edā tülügüm hey tülüm

Tülüküm hey tülüm⁴: (تولوگوم هی تولوم) Kaf-ı 'Arabî ile Türk-istân'da düğüne ve sürür

mağallinde ba'zılar ayağa kalkup kendülere maşşüş vaşfla oynayup ve maşşüş
bir nev' sürüd ile ırlamağa dirler imiş.

Tolğanmağ⁵: (تولغانماق) Tolaşmak.

Tolğar⁶: (تولغار) Tolar, ya'nî tolaşdur dimekdir.

Tolğanur⁷: (تولغانور) Tolanur, ya'nî tolaşdurur dimekdir.

Tolğanur min⁸: (تولغانورمین) Tolaşurun.

Tolğanmas⁹: (تولغانماس) Tolaşmaz demek olur.

Beyt: Nesīmī lāle rüyum maḥmiliğa meyl kılmas kim
Koyun dik reşkdin ḥāki tenim yüz qatla tolganmas

Tolğanay¹⁰: (تولغانای) Ferḥad-nāme'de dört kaşır binası içün taş-kāşin 'Arablar vaşfında

bu beytde tolganay 'ibāreti tolamıya dimekdir.

¹ tolunmağ : dolunmağ B. , S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // tulunmağ : tulunmağ A. , Li.1 , Ş. ;
dolunmağ S.

² dimekdir : demektir B.

³ tülügüm hey tülüm : tülügün hey tülüm B. // kaf kaf-ı 'Acemî'dür : kaf 'Acemî'dür E. ; kaf
'Acemidir B. // şādlık ve düğün : şādlık düğün B. // mağallinde : zamānında Ş. // ayağ üzre : ayağ
üzere B. ; ayağ üzerine Li.1 // kalkup : Ø A. , B. , E. // oynayup : oynayub B. // eytmeye : itmeye
B. // gelir : kelür B. ; bir beytde gelir S. // salıp : salıp B. // kılsam edā tülügüm : kılsam edā hey
tülügüm A. , B. , Ş.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt : Şafak birle falakdın tolğanay taş
Taşıp iş başığa aq dağ-berend taş

Tolğadı¹: (تولغاندى) Tolaşdurdı ve burdı dimekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Sākīyā mühlik ħumārım ġadriğa salma kulağ
Bir kadeh mey ağızıma qoyıl kulağım tolğaban

“Kulağım tolğaban” didügi “ kulağım taldurup” dimekdür ki bir kişie müjde virecek maħalde kulağın çekeler veyāħūd bir kimesneye çok söz söyleseler “kulağın taldurı söyledüm” dirler veyā çok nesne virseler “kulağın taldurı koydum” dirler.

Tolğanıp²: (تولغانیب) Tolanup dimekdür.

Tolğap³: (تولغاب) Bu dağı dördürüp ve çevürüp dimekdür ki Tārīḥ-i Enbiyā'da Şālīḥ

‘Aleyhi’s-Selām kavmi vaşında gelür ki:

Ḥaḳ Ta‘ālā emr ü nehydin boyun tolğap but-perestliğ iḥtiyār kıldılar.

[Li.1-71b] Tolğandurup⁴: (تولغاندوروب) Tolandurup ve tolaşdurup dimekdür ki

Lisānū't-Ṭayr'da tevḥīdde gelür.

[Ş.197b] Beyt: Çün koyun ni deşt ara aylandurup
Sevdā igrimni dağı tolğandurup

Tolğasıp⁵: (تولغاشیب) Tolaşup dimekdür ki Menşeāt'da yedinci mektūbda Māzenderān

bişesi vaşında gelür ki:

¹ tolaşdurdı: tolandurdı A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür B. ; gelür ki Li.1 // ġadriğa: ġadriğe B. // mey: ø Li.1 // kulağım tolğaban: tolğaban A. , B. , E. , S. , Ş. // didügi: didüki B. // taldurup dimekdür: doldurub demektir B. // kulağın taldurı: kulağın taldurdı Li.1 // dirler: derler B. // kulağın taldurı koydum: kulağın taldurdı koydı Li.1

² tolğanıp: tolğanıb B. // tolanup: tolanub B. // dimekdür: demektir B.

³ tolğap: tolğab B. ; tolğan A. , S. , Ş. // döndürüp: döndürüb B. // ve çevürüp: ø B. , S. // dimekdür: demektir B. // gelür ki: kelür B. ; gelür S. // boyun: bu yol S. // boyun tolğap: boyun tolğab B. ; boyun yolğap A. // but-perestliğ: put perestliğ A. , Li.1 ; but-perestlig B. // iḥtiyār kıldılar: dimekdür Li.1

⁴ tolğandurup: tolğandurub B. // tolandurup: dölendürüb B. ; dolandurup S. // tolaşdurup: dölüşdürüb B. dolaşdurup S. // dimekdür: demektir B. // gelür: kelür ki B. ; gelür ki A. // aylandurup: aylandurub B. // dağı tolğadurup: dağı taldadurub B.

⁵ tolğasıp: tolğasıb B. // tolaşup: dolaşub B. ; dolaşup S. // dimekdür: demektir B. // Münşeāt'da: Münşaāt'da B. // bişesi: pişesi S. , Ş. // gelür ki: kelür B. ; gelür S. // Sidre: süre S. // şāḥıḡa tolğasıp: şāḥıḡa tolğasıb B. // talıdın: talı Ş. ; talıdan Li.1

Ve Sidre şāhiğa tolğaşıp baş çikken talıdın bir hōşe Süreyyā.

Tülkü¹: (تولکى) Kaf-ı ‘Arabī ile dilkü didikleri cānavara dirler.

Beyt: İşk-ı ‘ālem sūz kildi koy füsünunġ ey ħired
Yitti bir ni kökni yir tip arslan ey tülkü kaç.

Tülük²: (تولوك) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Ba’zı kuşlar yılda bir kerre tüylerin [S.79b]

dökdüğü vakte dirler ki Ferhād u Şīrīn’de ħazānī kaşruñ dırahtları vaşfında gelür
ki:

Beyt: Çimenninġ her yığacı bir sarıġ kuş
Bolup barı tülük eyyāmıġa tuş

Ve bir daġı borc [A.46b] ödemege dirler ve yavaş ma’nāsına daġı gelür.

Tul³: (تول) Dul ‘avrat ma’nāsınadır ki eri olmaya. Ĥayretü’l-Ebrār’da üçinci makāle

āĥirinde Sultān Ĥüseyn Baykara ĥikāyesinde bir qarı vaşfında gelür ki:

Beyt: Bar idi min tulġa ciger kūşe’i
Bel cigerim mezra’ıdın ĥūşe’i

Tüman⁴: (تومان) Keşretten kināyet tarīkıyla isti’māl olunur. Tümen minġ dirler. Niçe
biñ dimekdür.

Tümen⁵: (تومن) Çoklukdan kināyedür ve on biñ miqdārı ‘Oşmān aqçasına dirler ki

Lisānü’ṭ-Ṭayr’da Hüdhüd Simurġ vaşfında kuşlara eytdi.

Beyt: Minġ tümen kuş eyleben ol yan sefer
Ursa minġ yıl ol havāda bāl ü per

¹ dirler : derler B. // Kaf-ı ‘Arabī ile dilkü , rübāh ma’nāsınadır Li.1 // Bu maddede tanık olarak verilen beyt yalnız Esad Efendi nüsnasında vardır.

² Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf ‘Arabī’dür Ş. ; kaf-ı ‘Arabī ile Li.1 ; kaf kaf-ı ‘Arabīdir B. // tüylerin : tülerin E. ; tüyin Ş. // dökdüğü : dökdüki B. // dirler : derler B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. // bolup : bolub B. // ödemege : ödemeke B. // gelür : kelür B.

³ dul ‘avrat ma’nāsınadır : dul ‘avrat ma’nāsınadır B. ; dul ‘avrata dirler Ş. // eri olmaya : eri olmaya ki S. // üçinci : üçinci E. , Li.1 , Ş. // āĥirinde : āherinde B. // Ĥüseyn : Ĥüseyn B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Kināyedür : kināyedir B. // biñ : bin B. // ‘Oşmān : ‘Oşmānī Li.1 // eytdi : itdi B. // ġüne : küne B. // tuman : tümen B. // dimekdür : demektir B. // göstermeye : köstermeye B.

Ve güneş olmadığı güne dirler ki tuman dimekdür-ki güneşi göstermeye.

Tumşuğ¹: (تومشوغ) Tağ burnına dirler [E.99a] ve sâyir [Li.1-72a] yerlerde dağı isti'mâl

iderler ki Ferhād u Şîrîn'de ejdehâ vaşında gelür ki :

Beyt: Özi hōd tağ u tumşuğ dik anğa baş
Velî tumşuğ kim ol bolmuş kara taş

Ve kuş burnına dağı dirler ki Mecnûn u Leylî'de şıfat-ı şebde gelür.

Beyt: Tanğ bülbülü tumşuğın tutup rest
Haffâş kanatların kılıp süst

Ve yine Lisânü't-Ṭayr'da vâdi-i ma'rifet hikâyesinde gelür.

Beyt: Ol başığa yirge sürtüp irdi qol
[Ş.198a] Bir kayanınğ tumşuğın şerh itti ol

[S.80a] Tomuşti²: (توموشتی) 'Acele ve gâzabla ve hüzn ile söylemeyüp oturdu
dimekdür.

Tomuş³: (توموش) Yine bu ma'nîye emr ma'nâsına gelür ki Fevâidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: 'İşret it kim çarh alyıda tevafüt yok durur
Hâh-i bezm içre ismâ' it hâh-i günç içre tomuş

Tomağa⁴: (توماغه) Toğan uzkufına dirler ve kuş yelegine dirler ki sipâhiler başlarına

taqarlar. Otağa ma'nâsına ki muqatta'atta bir kıt'ada gelür.

Kıt'a: Le'im farkığa iqbâl tâcını koymak
Yakîn ki boyğusudur mucib 'azâbı anıñg
Nutuqcı başığa sungur tumağasa tañgasanıg
Ki bolğusı sebeb-i renc ü ızırâb anıñg

¹ burnına : burnuna B. // isti'mâl iderler ki : isti'mâl olunur Li.1 ; isti'mâl iderler Ş. // ejdehâ : ejderhâ B. // vaşında gelür ki : vaşında Kelür B. ; vaşında gelür A. , S. , Ş. // tumşuğ dik : tumşuğ din A. // şebde gelür : şebde kelür b. ; şebde gelür ki Ş. // tutup : tutub B. // kılıp : kılıb B. // Ve yine Lisânü't-Ṭayr'dagelür : Ve sonra tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // hikâyesinde gelür : hikâyesinde kelür B. ; hikâyesinde gelür ki Ş. // ol başığa : başığa ol A. , Ş. // yirge : yirke B. , birke Ş. // sürtüp : sürtüb B. // kayanınğ : kayanın A.

² söylemeyüp : söylemeyüb B. // dimekdür : demekdir B.

³ emr ma'nâsına gelür ki : emr idüp hüzn ile otur dimekdür Li.1 ; emr dür Ş. // gelür : kelür B. ; bir şirde gelür Li.1 // hâh-i bezm : hâhi bezm B. // ismâ' : müsemmâ' A. // hâh-i günç : hâhi günç B.

⁴ toğan : doğan B. // uskufına : uskufiye B. // taqarlar : daqarlar S. // Otağa ma'nâsına ki.....tâc-ver : ø Li.1 // bir kıt'ada gelür : bir kıt'ada kelür ki B. ; bir kıt'ada gelür ki A. , S. // nutuqcı : tutuqcı S. , Ş. // tumağası : tumağasın S. // Hüdhüd'le : Hüdhüd ile Ş. // Sungur : Sungur'un B. // münâzarasında gelür : münâzarasında kelür B. ; münâzarasında gelür ki S.

Ve yine Lisānū't-Ṭayr'da Hüdhdüd'le Sungur münāzarasında gelür.

Beyt: Başıma altun tumağa tāt-ı zer
Çün mini haq bile kılmış tāt-ver

Tonkṭar¹: (تونقطار) Giceyle pādīšāhı bekleyenlere dirler ki Seb'a-i Seyyāre'de Sultān

Hüseyn Baykara medhinde gelür ki:

Beyt: Tonkṭar anda baht-ı bīdārınġ
Taṅġa tigrü kim Hudā yārınġ

Tondı²: (توندی) Bir bārik nesneye ve şu'le-dār nesneye dirler ve güneşe diġkatle nazar
idüp göz tondı dimekdür.

Tonar³: (تونار) Bu daḡı bu ma'nāya, tonar dimekdür ki Luṭfī eş'ārında gelür ki :

Beyt: Bir nazarda köz tonar bilmes yüzünġ māhiyyetin
Munca rüşen boldı kim oldur dil ü cān örtegen

Tönġül⁴: (تونگل) Kaf 'Acemī'dür. Ferāġat eyle . nevmīd ol dimekdür ki Hayretü'l-

Ebrār'da [Li.1-72b] könġül vaşında gelür.

Beyt: Bu ḡöd imes cezm sin ister [S.80b] könġül
[A.47a] Ger bu könġül bolsa sin andın tönġül

"Tönġül" didüġi "nevmīd ol" dimekdür.

Ve yine Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür.

Beyt: Ey Nevāyī sa'y eyle [E.100a] çün vaşl ḡaşıl bolmadı
Bar luṭfıġa bitgil imdi vü ġayrıdın tönġül

Ve yine Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de Bülbül Nevruz'a naşīhat itdüġi maḡalde gelür.

¹ giceyle : kiceyle B. ; gice ile Li.1 // pādīšāhı : pādīšāh Ş. ; pādīšāhları S. // Sultān Hüseyn : Sultān Hüseyn B. ; Hüseyn Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // taṅġa : taṅġe B.

² nesneye dirler ve : nesneye ve A. , B. , E. , Li.1 , Ş. // idüp : idüb B. // göz : köz B. // dimekdür : demekdir B.

³ tonar : tunar B. // ma'nāya : mānāyadur S. , Ş. // tonar : donar A. , B. ; totar S. // dimekdür : demekdir B. // köz tonar . köz tuṭar A. , Ş. // munca : muni B. ; munġca A.

⁴ kaf 'Acemī'dür : kaf 'Acemīdir B. ; kaf-ı 'Acemī'yle Li.1 , Ş. // nevmīd : nevmīt B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür ki B. // Beyt: Bu ḡöd imes: Ve bundan sonra gelen kısım Li.1 nüshasında yoktur. // Bu bölüm Li.1 nüshasında yoktur. // "Tönġül" didüġi "nevmīd ol" dimekdür. : Ø A. , B. , E. , Li.1 , Ş. // gelür : kelür B. // Beyit ve sonra gelen Ve yine Gül ügelür. S. nüshasında yoktur. // Beyitteki mısraların yerleri A. , E. , ve Ş nüshalarında deġişiktir. // bitgil : yitgil A. , Ş. // itdüġi : etdüki B. ; eyledüġi Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // taḡdīridin : taḡdīriden A. // didüġi : didüki B. // dimekdür : demekdir B.

Beyt: Töngülme Tenğri taqdīridin ey şāh
Köz açkunca ni bilgey sin ki nagāh

“Töngülme” didügi “nevmīd olma” dimekdür.

Töngülüp¹: (تونكولوب) Nevmiḍ olup dimekdür ki Maḥbūbu'l-Kulūb'da pīrlik vaşında gelür.

‘Aceb ‘aceb maraž keşretidin ḥayātdın töngülüp.

Töng²: (تونك) Kaf-ı ‘Acemī ile imāle ile muṭlaḳ şarāb zarfına dirler ki Seb‘a-i

Seyyāre’de Behrām Dilārām’la ‘ıyşa meşğul olmağıle memleket ḥarābe yüz tutduğı maḥalde gelür.

Beyt: Sūfī ibrikıḡa ḥalel boldı
Bāde töng ki bile bedel boldı

Töng³: (تونك) Ve yine efsürde olup toñmak ma‘nāsına gelür. Belki emr idüp şovukdan

toñ dimekdür ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Āh u eşkidin irür ot u su içre ‘āşık
Zāhidā ni ḡam anḡa ger kızık olḡıl ger töng

Tonbup⁴: (تونبوب) Şovukdan toñup dimekdür.

Tonḡup⁵: (تونكوب) Şovukdan toñup dimekdür.

Tonḡar⁶: (تونكار) Şovukdan toñar dimekdür.

¹ töngülüp: töngülüb B. // olup: olub B. // dimekdür: demekdir B. // gelür: kelür B.

² imāle ile: ø B., E. // Dilārām’la: Dilārām ile Ş. // ‘ıyşa: iyşe B.; ‘ıyş u nūşa Ş. // olmağıle: olmağıla S., Ş. // tutduğı: tutduğı B. // gelür: kelür B.; gelür ki Li.1 // sūfī: sofī B. // ibrikıḡa: ibrikıḡe B. // ki bile: gibi B.; kibi bile S., Ş.

³ A., E., Li.1, S., Ş. nüshalarında “töng” kelimesi yazılmadan önceki “töng” kelimesinin devamı gibi yazılmıştır. // olup: olub B. // toñmak: doñmak A., B., S. // ma‘nāsına gelür: ma‘nāsınadır Ş.; ma‘nāsına kelür B. // belki: ø Li.1 // idüp: idüb B. // şovukdan: şoukdan B. // toñ: ton B. // dimekdür: demekdir B. // gelür: kelür B. // olḡıl: olgil B.

⁴ Bu madde A., E., S., Ş. nüshalarında yoktur. // tonbup: tonbub B. // şovukdan: şoukdan B. // toñḡup: toñḡub B. // dimekdür: demekdir B.

⁵ Bu madde A., B., Li.1 nüshalarında yoktur. // şovukdan: şoukdan B. // toñḡup: toñḡub B. // dimekdür: demekdir B.

⁶ şovukdan: şoukdan B. // dimekdür: demekdir B.

Tünğlük¹: (تونكلوك) Kaf-ı evvel ‘Acemî ve kaf-ı şânî ‘Arabî’dür. Şahrâ-nişînleriñ ħar-gâhlarıñıñ depesinde olan revzeneye dirler ki şovukda ve yağmurda örterler [E.100b] ve od yandukda düttün taşra çıksun deyü açarlar ki Mecnûn u Leylî’de Leylî firâķ gicesinde eytdi.

Beyt: Zindân ki tinimdür anda maĥbûs
Hem tünğlüğü hem işigi medrûs

Ve yine Muhâkemetü’l-Lügateyn’de bu ‘ibâreti ehl-i Fûrs yine bu ad ile edâ iderler ve muṭlak Türkî’dür didikleri [S.81a] maĥalde gelür ki:

Bir müte’ayyın niçe kim aķ öydür anġa ħar-gâh at koyupdurlar, am mâ anıñ eczâsınıñ köpin Türkî til bile eytürler andaķ ki tünğlük.

Tünbek²: (تونبك) Kaf ‘Arabî’dür. Dünbek ve deblek dimekdür ki Ĥayretü’l-Ebrâr’da on altıncı maķâlede gelür.

Beyt: Ra’dni dip bezmide tünbek üni
Berk kebâbı otınıñ uçķunı

Tunban³: (تنبان) Tumman dimekdür ki ic ṭonı ma’nâsına ki Vakfiyye’de gelür.

Mütevellî her yıl yüz postin ve yüz gink ve yüz börk ve yüz kefeş ve yüz könklek ve yüz tunban satķun alġay.

¹ ‘Acemî : kaf-ı ‘Acemî Li.1 // kaf-ı şânî : şânî Ş. // ‘Arabî’dür : ‘Arabîdir B. // şahrâ-nişînleriñ : şahrâ-nişînlerin B. // ħar-gâhlarıñıñ : ø Li.1 // revzeneye : revzeniye E. ; revzenene S. // şovukda : şouķda B. // yandukda : yandıkda A. , B. , S. , Ş. // deyü : ø Li.1 ; diyu Ş. ; deyu B. // açarlar : acarlar B. // gicesinde : kicesinde B. // tinimdür : tinim Li.1 // Ve yine Muhâkemetü’l-Lügateyn’de.....andaķ ki tünğlük : ø Li.1 // maĥalde gelür ki : maĥalde kelür B. // müte’ayyın : müta’ayyın B. // nice : niçe B. ; nime Ş. ; nite S. // koyupdurlar . koyubdurlar B. // eczâsınıñ : eczâsıdın A.

² kaf ‘Arabî’dür : kaf ‘Arabîdir B. ; kaf kaf-ı ‘Arabî’dür S. // dünbek : dinek S. // deblek : dilek S. // dimekdür : demekdir B. // ki Ĥayretü’l-Ebrâr’dagelür : Ve sonra tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür : kelür B. // dip : dib B. // kebâbı : kebâ E.

³ tumman : tuman B. , S. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Ş. // ic : iç S. // ma’nâsına ki : ma’nâsınadır Li.1 // ki Vakfiyye’de gelür : Ve sonra gelen kısım Li.1 nüshasında yoktur. // gelür : kelür B. // her yıl : bir yıl B. // yüz postin ve yüz gink : yüz postin yüz gink A. , B. , S. , Ş. // ve yüz börk : ø B. , S. ; yüz börk A. , Ş. // ve yüz keşef : yüz keşef A. , B. , S. , Ş. // ve yüz könklek . yüz könklek A. , B. , S. , Ş.

Ton¹: (تون) Giyecek dimekdür ki kaftan ma'nāsına ki Ferhādu Şīrīn'de Hākan'ın
hazīnesi vaşfında gelür.

Beyt: Tikilmey ton hesābın kimse bilmey
Birisi hem kisilmey hem tikilmey

Tün²: (تون) İmāle ile gice dimekdür.

[E.101a] Tuvağ³: (تواغ) Tırnağ ma'nāsınadur ki Seb'a-i Seyyāre'de Mi'rāc vaşfında
gelür.

Beyt: Merkebi urdı ay yüziğa tuvağ
Eyle kim qaldı cebhesi üzre dağ

Ve yine Mecnūn u Leylī'de Mecnūn'ın [A.47b] beyābānda āhu bile mu'āmelesi
beyānında gelür.

Beyt: Eşkin artıp kulağı birle
Cismini qaşıp tuvağı birle

Ton⁴: (تون) Vav resmī olup telafuzda izhār olunmadığı taqdirce don dimekdür. Gice
ma'nāsına ve teleffuzda bile söylendiği taqdir üzre ton lafzınıñ ta'bīridür. Seb'a-i
Seyyāre'de Dilārām firākında Şāh Behrām'ın vaşfı hālinde bu beytde tonca
'ibāreti vech-i evvel üzredür.

Beyt: İsrā'ğı tonca yüz harāblığı
Miḥnet otı öz kitāblığı

Ve bu beytde vech-i şānī üzre vārid olmışdur.

Beyt: Tā kızıl ton içre boldı cilve-ger māhım mininğ
Mihr iter her dem şafağ ḥūn-ābı içre ıztırāb

¹ giyecek : kiyecek B. // dimekdür : demektir B. // ma'nāsına ki : ma'nāsınadur Li.1 , Ş. // ki
Ferhād u Şīrīn'degelür . Ve sonra tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // gelür :
kelür B. // tikilmey : tikilmen S. // kisilmey : kesilmey B.

² gice : kice B. // dimekdür : demektir B.

³ ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // ki Seb'a-i Seyyāre'degelür . : Ve sonra gelen kısım Li.1
nüshasında yoktur. // gelür : kelür B. // üzre : üze B. // āhu bile : āhu ile S. , Ş. // gelür : gelür ki
B. ; gelür ki S. // artıp : artıb B. // cismini : cismin S. , Ş. // qaşıp : qaşib B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Tuynağ¹: (تويناق) Bu dağı tırnağ dimekdür ki Mecnûn u Leylî'de Mecnûn şahrâda

âhuyu vaşf idüp hıttâb itdügi maħalde gelür.

Beyt : Tuynağ imes anğlasam kemâhey
Yok imiş kalem ucıga siyâhey

Tuyğun²: (تويغون) Aq toğana dirler ki gâyetde yavuz olur ki Ğarâibü's-Şıgar'da şıfat-ı
şubħda gelür.

Beyt: Ğayl-i zulmet renciğa tüşken şafâ ehli irür
Nitekim [S.81b] tañg tuyğunı qaldı sürük ħuffâş ara

Ve yine Maħbûbu'l-Kulûb'da dördinci faşlda zâlim ve câhil ve fâsık pâdişâhlar
zikrinde gelür ki:

Qara kuzgunnı aq tuyğun dise qaznı yahşı alur dimegen muqaşşar yaruq künni
tire tün dise şehâ körünedür dimegen müdbir.

Toy³: (توی) Toy dimekdür, ziyâfet ma'nâsına ve bir quşuñ adıdır.

Toymayayın⁴: (تويمايين) Toymayup dimekdür, yemekden qarnı toymayup ma'nâsına
[E.101b] ve bir dağı toymayup âgâh olmuyp dimekdür.

Toyun⁵: (تويون) Toyum ve toq.

Toyqarmak⁶: (تويقارماق) Toyurmak.

Toyqarmas⁷ (تويقارماس) Toyurmaz demek olur.

Toymağ¹: (تويماغ) Toymaq, sır olmaq ma'nâsına.

¹ Tuynağ : tunbağ S. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür E. , S. , Ş. // âhuyu : âhuyı Ş. // vaşf idüp hıttâb itdügi : vaşf itdügi Li.1 // vaşf idüp . vaşf idüb B. // itdügi : ikdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. // tuynağ imes : tunbağ imes S. ; tunyağ imes B. // anğlasam : añlasam Ş. // yok imiş : yokmuş E.

² şıfat-ı şubħda : Ø Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // şafâ ehli . şafâ ili B. // İkinci mısra A. nüshasında şöyledir : Nitekim ħuffâş ara tañg tuyğunı qaldı sürük // ħuffâş ara : ħaffâş ara B. // Ve yine Maħbûbu'l-Kulûb'da.....müdbir. : Ø Li.1 // dördinci : dördünci B. // faşlda : faşılada B. // gelür ki : kelür ki B // dimegen : dimeken B. // tire tün dise şehâ : tire tün şehâ E. , Li.1 // müdbir : müdebbir Ş.

³ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B. // ve bir quşuñ : bir quşun B.

⁴ Bu madde S. nüshasında yoktur. // toymayup : toymayub B. // dimekdür : demektir B. // yemekden : yemekdin B. // qarnı toymayup : qarnı toymayub B. ; qarnı toymaq Ş. // olmayup dimakdür : olmayub demektir B. ; olmayup ma'nâsınadır Ş.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Ni tākātım bar anıñ ıışkıdın kenāre kılıp
Ni toymağım bar anıñ hūsniğa nezzāre kılıp

Toyğarmayayın²: (تویغارمایین) Doyurmadın dimekdür. İki ma'nāya bile.

Toyğarıban³: (تویغاریبان) Toyurmadın dimekdür ki Mecnūn atası naşihatında eytdi.

Beyt: Ac toyğarıban yalañgı yapıttım
[Ş.199b] Öldüm dikenimde seni tapıttım

Toymağur⁴: (تویماغور) Toymayacak dimekdür ki Luṭfī eş'arında gelür.

Beyt: Bu toymağur közüme durur körmegen kibi
Ay dik yüzige niçe ki bu mübtelā baqar

Toyğargalı⁵: (تویغارغالی) Toyurmağıçün dimekdür ki Lisānū'ṭ-Ṭayr'da Ḥazret-i 'Ömer

Raḫıya-llah Ta'ālā anı menkıbetinde gelür.

Beyt: Ḥan bezmidin cihān ehli tuyup
Ol özni toyğargalı kirpic qoyup

2.10. Ḥarfū'l-Cimi'l-Meftūḥa

Ca ve ce⁶: (جه - جا) Ğāyet ma'nāsına gelür, meşelā filāngaca, filāna degin dimekdür ki

Ḥayretü'l-Ebrār'da gelür ḥamse ta'rifinde.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² doyumradın : toyurmadın Ş. // dimekdür : demektir B.

³ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // toyğarıban : toyğarıban B. // toyurmadın : toyuruben S. ; toyurmadan S. // dimekdür ki : demektir B. // eytdi : eytdi ki A. , B. , S. , Ş. // yapıttım : yattım S. // digenimde : dikenimde B. // seni : sini A. , S. , Ş.

⁴ dimekdür : demektir B. // Luṭfī eş'arında : Eş'ar-ı Luṭfī'de A. , Li.1 , S. , Ş. // gelür : kelür B. // kibi : gibi B. // niçe ki : niçe Li.1

⁵ dimekdür : demektir B. // 'Ömer : ø A. // Raḫıya-llah Ta'ālā anı : ø Li.1 ; Raḫıya-llah anı A. ; Raḫıya-llah E. // gelür : kelür B. // tuyup : tuyub B. ; tutup A. // özni : özin A. , B. , Li.1 , Ş. // kirpic : kirpiç B.

⁶ Ca ve ce : ca A. , E. , Li.1 , S. // ğāyet : ğāye A. , Li.1 , S. // ma'nāsına gelür : ma'nāsına kelür B. ; ma'nāsına gelür ki A. , Li.1 // filāngaca , filāna : filānga S. // dimekdür ki : demektir B. ; dimekdür Ş. ; demek olur Li.1 // gelür ḥamse ta'rifinde : kelür ḥamse ta'rifinde B. ; ḥamse ta'rifinde gelür S. , Ş. // kökge digin : kökge degin Ş. // bāre-i bulād : pāre-i pulād S. , Ş. // Ve yine Ḥayretü'l-Ebrār'dagelür. kısmı ve bundan sonra gelen bölüm Li.1 nüshasında yoktur. // Ḥayretde gelür : Ḥayretde kelür B. ; Ḥayretde gelür ki S. // kumrı vü bülbülgeca : bülbül ü kumrıgaca A. // Belki şecer yafragıdın gülgeca : ø S. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına kelür B. // āḫirinde : āḫerinde B. Mūnācāt'da gelür ki : Mūnācāt'da kelür ki B. ; Mūnācāt'da gelür Ş. // Ve ha ile daḫı.....akşamgaca. : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

Beyt: Suğaca hāra bile bünyād anğa
Kökge digin bāre-i bulād anğa

Ve yine Hayretü'l-Ebrār'da evvelki Hayrette gelür.

Beyt: Fāhtedin kumrı vü bülbülgeca
Belki secer yafragıdın gülgeca

Ve bir dağı mıkḍār ma'nāsına gelür ki Ferhādu Şīrīn āhirinde Mūnācāt'da gelür
ki :

Beyt: Gümān kılman ḥaṭā-kārı özümcā
Ḥaṭā hem ser-be-ser tapman sözümcā

Ve ha ile dağı kitābet olunur. Bu resmde taṅgaca ve akşamgaca.

Cebin¹: (جبین) Meges ki bu diyārda siñek dirler.

Beyt: Lebiṅgā eylemiş ol ḥāl-i 'anberīn gavgā
Nicük şekker üze eylegey cebin gavgā

Çapmak²: (چاپماق) Segirtmek, çarturmak, çarpmak ma'nāsına.

[Li.1-73b] Çapḡun³: (چاپقون) İlğar ve aḡın itmege dirler ve iki leşkeriñ [S.82a]

çarḡacısına dirler ki Sedd-i İskenderī'de kış ta'rīfinde ilğar ve aḡın ma'nāsına
gelür ki:

Beyt: Cudı ḡani yıl ḡaylīdin ün salıp
Çemen kişveri sarı çapḡun salıp

Ve yine Sedd-i İskenderī'de yıl, yağmur ve aḡar ma'nāsına [A.48a] gelür ki:

Beyt: Bu ḡāletde gūyā ḡara tūn imiş
Anıṅ alyıda yıl ü çapḡun imiş

Ve yine Menşeāt'da ilğar ma'nāsına dördinci mektūbda şıfat-ı şitāda gelür.

Di şāhi şebihūnidin ot Zerdüşti'ninḡ ḡaylī Minkāl ḡurganıda ḡışarı vü Behmen
çiriki çapḡunıdın şerāre-i Mezdekī'ninḡ sipāhı tūn ḡarangusı içre nihān.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ İtmege : etmege B. // leşkeriñ : leşkerin B. // gelür ki : kelür ki B. // salıp : salıp B. // Ve yine Sedd-i İskenderī'de.....gelür ki : Ve bundan sonra gelen kısım Li.1 nüshasında yoktur. // aḡar : ḡar S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // Mūnşeāt'da : Mūnşaāt'da B. // Mūnşeāt'da ilğar ma'nāsına : Mūnşeāt'da S. // dördinci : dördüncü B. // şıfat-ı şitāda gelür : şitāda gelür E. ; şıfat-ı şitāda kelür B. ; şıfat-ı şitāda ilğar ma'nāsına gelür S. // di : dey Ş. // şebihūnidin : şebihūnadın S. // çapḡunıdın : çapḡunıdın B. // şerāre-i : şerrāre-i B.

Çaptı¹: (چاپتی) Segirtti dimekdür.

Çapıştı²: (چاپشتی) Segirdişi dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı Lutfi'de gelir.

[Ş.200a] Beyt: Çapıştı her kişi bir sarı turmay
Yarım sā'at turup bir dem oturmay

Çapturdu³: (چاپتوردی) Segirtti dimekdür ki Ferhād u Şirīn'de Ferhād şu bendin açmağa
gidicek Şirīn Mehīn Bānū'ya ādem gönderdügi maħalde gelir.

Beyt: Kişi Bānū'ğa çapturdu şitābān
Ki kıldı seyr 'azmī māh-ı tābān

Çapıp⁴: (چاپیب) Segirdüp dimekdür ki Mecālisü'n-Nefā'is'de yedinci meclisde Timur

Ḥan emr itdi ki:

Tavacı mi'ād bile [E.102b] çapıp barıp ucalasınñ başın kiltürsün.

Çapmak⁵: (چاپماق) Bir daḡı baş kesmege dirler ki Ḥayretü'l-Ebrār'da sekizinci maḡāle

ḡikāyesinde gelir ki:

Beyt: Katl işige çün yanıdın çikti tīg
Başın anıñ çapmak üçün bī-dirīg

Ammā "çapmak" lügatde aḡl baş kesildikten soñra şıçrayup atılmasına dirler.

Çaparsız⁶: (چاپارسین) Kesersiz dimekdür ki [S.82b] Ferhād u Şirīn'de Ḥusrev ḡayline
didi.

Beyt: Didi imdi kıluñg ni kim kılursız
Asarsız yā çaparsız siz bilürsüz

¹ çaptı : captı B. // dimekdür : demekdir B.

² çapıştı : capıştı B. // segirdişi : segirdeşi B. // dimekdür : demekdir B. // ki Gül ügelür .
Ve tanık olarak verilen beyit Li.1 nüshasında yoktur. // Gül ü Nevruz-ı Lutfi'de : Gül ü Nevruz'da Ş. //
gelür : kelür B. // turup : tutub B.

³ segirtti : segirttüdi B. , S. , Ş. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Li.1 // gidicek : kidicek
B. ; giricek S. // gönderdügi : könderdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. // 'azmī : 'azmīn
Li.1 ; 'azm S.

⁴ çapıp : çapıb B. // segirdüp : seğirdüb B. ; segirdip S. // dimekdür : demekdir B. // ki
Mecālisü'Nefā'is'dekiltürsün. : ø Li.1 // emr itdi ki : emr etdi ki B. // çapıp barıp : çapıb barıb
B. ; çabıp yarıp S. // ucalasınñ : uçalasınıñ S. // kiltürsün : kitürsün B.

⁵ kesmege : kesmeke B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , Ş. ; bir beytde gelir S. // çün : cün S. //
Ammā "çapmak"dirler : ø Li.1

⁶ dimekdür : demekdir B. // ḡayline : ø Li.1 // didi : dedi B. // yā : bar B. ; ø Li.1

Çapkan¹: (چاپکان) Kesdügi dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn'de Ferhâd Ehrimen kaçırına

girdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Kâdem koydı vü kirdi kaçır ara tiz
Kefide div çapkan tîğ-i ḥûn-rîz

Çapan²: (چاپان) Eski yamalu kaftâna dirler, ḥırka ma'nāsına ki Maḥzen-i Mîr

Ḥaydar'da altıncı maḳâle ḥikâyesinde gelür.

Beyt: Kefeş irür uşbu yarılmış taban
Ḥıl'atım uş işki yamağlıg çapan

Ve yine Maḥbûbu'l-Kulûb'da üçüncü kısım tenbîhâtta gelür ki:

Ḥûb yırtuḳ ton til hem ḥûb gül yamağlıg çapanı bile maḥbûb.

Çapan³: (چاپان) Bir daḥı segirden ma'nāsınadır. Baş kesen [E.103a] ma'nāsına daḥı gelür.

Çiyeliger⁴: (چيالiger) Kaf-ı 'Acemî ile cilav dimekdür. Uyan ma'nāsına ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da [Li.1-74a] gelür.

Beyt: At üze urğan igeri zer-nigâr
[Ş.200b] Belki çiyeliger anğa gevher-nigâr

Cet⁵: (جت) Cingeneye dirler ki Sedd-i İskenderî'de himmet maḳâlesinde gelür.

Beyt : Ayığlıgı cetğa nân irür
Anı itke salmaḳ ni imkân irür

¹ kesdügi : kesdüki B. // dimekdür : demektir B. // girdügi : kirdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş.

² ḥırka ma'nāsına : ø Ş. // ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da.....gelür. Ve sonra gelen kısım Li.1 nüshasında yoktur. // maḳâle ḥikâyesinde gelür : hikâyede kelür B. // maḳâle ḥikâyesinde bir beytde gelür S. // yarılmış : yar imiş B. , S. , Ş. // işki : iski A. , S. , Ş. // üçüncü kısım : üçüncü kısım B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // ḥûb : ḥob B. // yamağlıg : mamağlıg A. , E. , Li.1 // çapanı : çapaḳı S.

³ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. ; ma'nāsınadır ve S. , Ş. // ma'nāsına daḥı gelür : ma'nāsına daḥı kelür B. ; ma'nāsına daḥı gelür S. // ma'nāsınadır A. , E. , Li.1 ; ma'nāsına gelür Ş.

⁴ çiyeliger : çiliger A. , B. , Ş. ; çeyliger Li.1 ; çeliger S. // kaf-ı 'Acemî ile : kaf-ı 'Acemile B. ; kaf-ı 'Acemî'yle S. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // cilav : çilav B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // nigâr : nişâr Li.1 ; S. nüshasında hem nigâr ve hem de nişâr kelimelerinin ikisi de kullanılmış.

⁵ Cingeneye : çingeneye B. ; cengine S. // dirler : derler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ayığlıgı : ayıg lu'abidin B. ; ayığlıgıdın Li.1 , S. , Ş. ; atığlıgıdın A. // cetğa : cetge B. ; cetğa Ş. // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur.

Car¹: (جى) İrkek oğlan ma'nāsınadır ve leşkere sefer haberin eyleyen kimesneye dahı

dirler ki Sedd-i İskenderî'de İskender Çîn'den mağrib-i zemîne gitdüğü [S.83a]
maħalde gelür ki:

Beyt: Çü il fikridin könglini tindürüp
Yoruş hükmini ilge car yitkürüp

[A.48b] Cerge²: (جرکه) Kaf-ı 'Acemî ile halk birbiri yanına turup av sürmege dirler ki

Sedd-i İskenderî'de İskender murları şikâr itdüğü maħalde gelür ki :

Beyt: Tüzüp cerge salsunlar ol nev' şür
Kim ol deşt ara kalmasun cins-i mür

Ve yine Ğarāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Anğladım kılmış közi alğan köngül şaydığa kaşd
Her tarafdın cerge tüzgen hayl müjgânım körüp

Ve yine kaţār ve ālāy ve bölük ma'nāsına gelür ki Münācāt-nāme'de gelür.

İlāhî yok irdim bar ittiñg , tıfl irdim [E.103b] uluğlar certesige kattıñg.

Ve yine 'izzet ve rıfat ma'nāsına Vakfiyye'de gelür ki:

Her āyine kim sultān kār-ğānesi dağı menāşıbdın her müvecceh emrga lāyık
ferāset āyın hūş-mendlerni ve her cergege muvāfık kiyāset tezyîn ħired-
peyvendlerni.

Ve yine Sedd-i İskenderî'de gelür ki:

Beyt: Ni tutsa uluğnı kaşıda kicik
Ni kılsa kicikni uluğ cergelik

¹ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // dahı : ø S. // ki Sedd-i İskenderî'de.....yitkürüp : ø Li.1
// gitdüğü : kitdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // tindürüp : tindürüb B. // yitkürüp :
yitkürüb B.

² kaf-ı 'Acemî ile : kaf-ı 'acemî'yle S. // turup : turub B. ; durup S. // sünmege : süzmege S. // şikâr :
şikāyet E. // itdüğü : etdüğü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. ; beytde gelür S. // tüzüp :
tüzüb B. ; türüp S. // Ğarāibü's-Şığar'da gelür : Ğarāibü's-Şığar'da kelür B. ; Ğarāibü's-Şığar'da gelür
ki A. // müjgânım : müjgânın S. , Ş. // körüp : körüb B. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına kelür ki B.
// Münācāt-nāme'de gelür : ünācāt-nāme'de kelür B. ; Münācāt-nāme'de gelür ki Li.1 // bar ittiñg :
bar anıñg B. ; bar ittiñ Li.1 // certesige : cergesige S. // 'izzet ve rıfat : 'izzet rıfat S. // Vakfiyye'de
gelür ki : Vakfiyye'de kelür ki B. ; Vakfiyye'de gelür Ş. // müvecceh : mevice B. // emrga : emirge
B. ; ebrga S. // cergege : cerge A. , B. , S. , Ş. // Sedd-i İskenderî'de gelür ki : Sedd-i İskenderî'de
kelür ki B. ; Sedd-i İskenderî'de E. // ni tutsa : ni tut S. // kicik : kiçik B. , Ş. // kicikni : kiçikni Ş.
// kaçr : kağir b. // merātib ma'nāsına gelür ki : merātib ma'nāsına kelür ki B. ; merātib ma'nāsına dahı
gelür Ş. // Uyğurı : Uyğuzı S. , Ş. ; Uyğuzı Ş. // bağşılar : yağşılar S. , Ş.

Ve yine Vakfiyye'de kadr ve merâtib ma'nāsına gelür ki:

Uygurî cergelik bahşılar.

Çarlatmak¹: (چارلاتماق) Kığırtmak ve da'vet etmek. Ferhād-nāme'de Ferhād'ın hüzün ü

melâli def'i için dört faşla münāsib dört kaşr binā olınmağ bābında Hākan vezîri
Melik-ārā'ya gelsün deyü fermān itdügi yerde bu beytde çarlattı lafzı ki gelür,
kığırdı dimekdür.

Beyt: Şeh ol fikr ile kec eyledin nihānı
Kirüp halvet ara çarlattı anı

Cercerek²: (جرجرک) [Li.1-74b] Kaf-ı 'Arabî ile çeşme lülesine dirler ve çırlayık kuşına

dirler ki ötmege başlasa diñmek bilmez ki Hayretü'l-Ebrār'da yāve-güy
zemminde gelür.

Beyt: Yāve köp itürde biri cercerek
[Ş.201a] Çarğ köp urmağda biri ferferek

Çarladı³: (چارلادی) Āvāzla çağırdı dimekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de dördinci hikâyede

vezîr kıızı [S.83b] Mes'ūd Çāh ağzından çağıdugı mağalde gelür ki :

Beyt: Çapıban çāh başını meh-veş
Çarladı mihr birle ey gam-keş

Çarlaba⁴: (چارلابان) Kığıruben ve da'vet eyleyüben dimekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de

dördinci hikâyede Mes'ūd'ı tutmağ bābında Vezîr Çipur'a eytdi.

Beyt: Çarlaba öz öyüñde hoşbet tüz
[E.104a] Anıñ öyige meyl hem körküz

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² kuşına dirler : kuşuna dirler B. ; kuşına dağı dirler Ş. // diñmek : diñmek A. // bilmez ki : bilmez Ş. ; bilmez , meşhür şanbördür. Li.1 // ki Hayretü'l-Ebrār'da.....ferferek : ø Li.1 // yāve-güy : yāve-güyler A. , B., Ş. // zemminde gelür : zemminde kelür B. ; zemminde bir beytde gelür S. // yāve köb : yāve-güy S. // itürde : itürda B. // biri : birdi S.

³ dimekdür : demektir B. // ki Seb'a-i Seyyāre'de.....gam-keş : ø Li.1 // dördinci : dördüncü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , Ş. ; bir beytde gelür ki S. // çapıban : açıban B. , S. , Ş. // birle ey : birleğey A. ; birleğey olğa S. ; birle ki Ş.

⁴ çarlaba : çarlapan S. // eyleyüben : eyleyuben B. // dimekdür : demektir B. // ki Seb'a-i Seyyāre'de.....körküz : ø Li.1 // dördinci : dördüncü B. // tutmağ : dutmağ S. // öyüñde : oyunğda B. ; öñğde S. // öyige meyl : önige seviğa meyl S. // hem : ø Ş. // körküz : körköz B.

Çarkap¹: (چارقاب) Üstine giydikleri yeñsiz kaftānda olan taşradan yaşşı tavka dirler ki

eteklerinde bile ola. Münşeāt'da sekizinci mektūbda gelür.

Tā felek lāciverdi atlası kuyaş zer riştesidin muṭallā bolğay kullanınız iknige çarkap tikilsün.

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Şafaḳ cinsin kuyaş zer riştesiga çarkap kılmış
Şafaḳ kün kıyğalı mihr ehliniñ eşkin sebep kılmış

Çeşen²: (چشن) Muṭlaḳ ziyāfet ma'nāsına gelür ve bayrām ziyāfetine daḡı dirler ki

Tārīḥ-i Mülūk'da Cemşid Şāh Iştāḥr ḳal'ası bināsın tamām itdügi maḥalde gelür ki:

Çün bu 'imāret tükendi 'ālem-i selāṭin ve ešrāf ve ekābirin yığıp anda çeşen kıldı.

Çağ³: (چاغ) Vaḳt ma'nāsınadur ki ol çağ dirler , ol vaḳt dimekdür. Ve bir daḡı miḳdār

ma'nāsına gelür ki Mecnūn u Leylī'de mi'rācda gelür.

Beyt: Gayranī ki miñg sipihr çağlık
[A.49a] Nūr içre tümen bu mihr çağlık

Ve bir yayuñ başları kaçsa āteşe gösterüp yerine getürmege dirler ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: [S.84a] Közi ol otıdın ḡal için daḡ itedür
Yāḥūd iki ḳaşınıñg yalarını çağ itedür

¹ çarkap : çarqab B. // üstine : üstüne B. // giydikleri : kiydikleri B. // kaftānda olan : kaftānda E. // tavka : toḡaya B. // dirler ki : dirler A. // bile ola : bile ola ki S. // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // mektūbda gelür : mektūbda kelür B. ; mektūbda gelür ki S. // kuyaş : ḳoyaş B. // kullanınız : ḳollarıñgız B. // çarkap tikilsün : çarqab tikilsün B. // Ve yinesebeb kılmış : ø Li.1 // Fevāidü'l-Kiber'de gelür : Fevāidü'l-Kiber'de kelür B. ; Fevāidü'l-Kiber'de gelür ki S. // kuyaş zer : ḳoyaş zer B. // çarkap kılmış : çarqab kılmış B. // ehliniñ : ehliniñ A.

² çeşen : ceşen B. // ma'nāsına gelür : ma'nāsına kelür B. // itdügi : ekdüki B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür S. // çün : çü B. , S. // yığıp : yığıp B. // çeşen kıldı : ceşen kıldı B.

³ vaḳt : vaḳit B. // ma'nāsınadur ki : ma'nāsınadır ki B. ; ma'nāsınadur ki vaḳt ma'nāsına gelür ki S. // dimekdür : demekdir B. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına kelür ki : B. // mi'rācda gelür : mi'rācda kelür B. ; mi'rācda gelür ki S. ; mi'rāc vaşında gelür Ş. // gayranī : ḡubranī A. , B. , Ş. // içre : icre Li.1 // Ve yine yayuñçağ itedür : ø Li.1 // gösterüp : kösterüb B. // getürmege : ketürmege B. // daḡ itedür : taḡ itedür S. // çağ itedür : çağ idedür A. , B.

Çağır ve çakır¹: (چاقیر-چاگیر) [Ş.201b] Süci demekdür ki [E.104b] bir tercide gelür.

Beyt: Çağır keşreti mi batı dik manğa
Hıred bülbülin geng ü lâl eyledi

Ve yine Münşeât'da onıncı mektûbda gelür.

Ve çağırnı ümmü'l-habâyiş dip dururlar kim cemî' yamanlıg andan mütevellid bolur.

Beyt: Çağırğa tüşke yoktur karar u hâb manğa
Çü otğa tüşüm imes 'ayb ıztırâb manğa

Çağladım²: (چاغلادیم) Bildim demekdür.

Çağlıg³: (چاغلینگ) Filân çağlıg, filân meşelli demek olur. Seb'a-i Seyyâre'de münâcâtda eydür.

Beyt: Ger menğ genci yüz cihân çağlıg
Bağr-ı faẓlınğ minğ âsmân çağlıg

Çağlamak⁴: (چاغلماق) Sezinmek ve zann itmek ma'nâsınadır. Meşelâ : Çağlap sezinüp demek olur. Ferhâd'ın vilâdeti şinlikde eydür.

Beyt: Tarab gavğâsın ol kişverde çağlap
Meşakkat kârvânı raht bağlap

Çağlıyan⁵: (چاغلین) Müte'ayyin ve nâm-dâr demekdür.

Çağlaban⁶: (چاغلابلان) Añlayup ve zann eyleyüp ve kıyâs idüben demekdür ki Hayrettü'l-

Ebrâr'da on üçünci maqâle hikâyesinde gelür.

Beyt: Anca ni kim ilete alur çağlaban
Birk tañgıp arkasığa bağlaban

¹ süci : şarâb Ş. // demekdür ki : demektir ki B. ; demekdür ki hamr ma'nâsına ki Ş. // tercide gelür : tercide kelür B. // Ve yine Münşeât'da.....bolur. : Ø Li.1 // Münşeât'da : Münşaat'da B. // mektûbda gelür : mektûbda kelür B. ; mektûbda gelür ki S. // çağırnı : çağırtı S. // dip : dib B. // yamanlıg : yamanlıg S. // İkinci beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ müte'ayyin : müte'ayyin B. // demekdür : demektir B.

⁶ añlayup : añlayuyen B. ; añlayuben A. , Li.1 , S. , Ş. // eyleyüp : eyleyub B. ; eyleyüben S. // demekdür : demektir B. // üçünci : üçünci B. // gelür : kelür B. // birk : birik S. // tañgıp : tañgıb B.

Cağdavul¹: (جغد اول) Leşkerde [Li.1-75a] ard sürücüye dirler.

Çakın²: (چاقین) Çakmakdan çıkan şuc'leye dirler ve şemsiñ şuc'lesine dağı dirler ki

Sedd-i İskenderî'de bahâr vaşfında gelür ki:

Beyt: Ğiridin tüşüp bāğ ara zelzele
Çakın şeklidin boynıda silsile

Ve yine Ferhād u Şirîn'de Ferhād Ehrimen'i öldürdüğü maħalde gelür.

Beyt: Çakın dik tığ ile başığa yitti
İşin bir darb ile aķ aķer itti

Ve Sedd-i İskenderî'de Hākānıñ kaşrı vaşfında gelür ki:

Beyt: Yağındın anıñ tamı tam körmegen
Çakın şuc'le tamığa yitkürmegen

Çaktı³: (چاقتی) Ğamz itdi , kovladı , fāş itdi demekdür ki Luţfî eş'arında gelür.

[E.105a] Beyt: Kōz üstide tutup niçe yaşı ağırlasam
İlke çakar mini vü hem ol hūni yağıdur

“Çakar” didüğü “ğamz idüp kovlar” demekdür.

Ve yine Tārīḫ-i [S.84b] Mülük'da Sevdābe Siyāvüş'a meyl idüp Siyāvüş iltifād itmeyüp Sevdābe Siyāvüş'ı Keykāvus'a ğamz itdüğü maħalde gelür.

Korkuncıdın Keykāvus kaşıda anı özi bile bed-nām kılıp çaktı.

Çakmak⁴: (چاقماق) Ma'rūfdur.

¹ leşkerde : leşkeriñ Li.1 // sürücüye : sürücüye B. ; sürücüsüne Li.1

² şuc'leye dirler : şuc'leye Ş. // ki Sedd-i İskenderî'de.....silsile : ø Li.1 // bahâr vaşfında gelür ki : bahâr vaşfında kelür ki B. ; bahâr vaşfında gelür Ş. // ğiridin : 'Arabdan S. // tüşüp : tüşüb B. // boynıda : boynuda B. // Ve yine Ferhād u Şirîn'de : Ve Ferhād u Şirîn'de B. ; Ferhād u Şirîn'de Li.1 // öldürdüğü : öldürdüki B. // maħalde gelür : maħalde kelür B. ; maħalde gelür ki A. , Ş. // darb ile : darbla Li.1 // aķer itti : aķer aķı B. // Ve Sedd-i İskenderî'de.....yitkürmegen : ø Li.1 // Ve Sedd-i İskenderî'de : Ve yine Sedd-i İskehnderî'de S. // Hākānıñ : Hākānıñ Ş. // vaşfında gelür ki : vaşfında kelür B. ; vaşfında gelür A. , Ş. ; vaşfında bir beytde gelür S. // yağındın : bāğındın S. , Ş. // körmegen : körmeken B. // yitkürmegen : yitkürmeken B.

³ ğamz itdi : ğamz etdi B. // kovladı : kavladı Li.1 // fāş itdi : ø S. ; fāş etdi B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // niçe : nice A. , B. // ilke : ilike A. // “Çakar” didüğü.....dimekdür. : ø Li.1 , Ş. // didüğü : didüki B. // kovlar dimekdür : kovlar demektir B. // Ve yine Tārīḫ-i Mülük'dakılıp çaktı : ø Li.1 // meyl idüp : meyl idüb B. // iltifād itmeyüp : iltifād etmeyüb B. // ğamz itdüğü : ğamz etdüki B. // maħalde gelür : maħalde kelür B. // kılıp çaktı : kılıb çaktı B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Çakılğan¹: (چاقیلغان) Çakılan demek olur.

Çakın²: (چاقین) Yıldırıma dirler.

Beyt: Muhteriz bol şu'le-i âhımdın ey gül hırmeni
Kim çakın hırmenga tüşkenninġ 'aceb te'siri bar

Ve Ferhād-nāme'de Hâkan hulf ârzü ikdügi yerde eydür.

Beyt: Çakın kim barudı envâr anınġ
Çü uçtı kalmadı âsârı anınġ

Çengel³: (چنكل) Orman.

Çakır kanat⁴: (چاقیرقانات) Bir nev' ördege dirler.

Çekmen⁵: (چکمن) Kaf-ı 'Arabî ile uzun çekme çakşıra dirler ve ba'zılar muṭlaḳ çukaya

dirler. Dimişler ki Mecnûn u Leylî'de tevḥîdde gelür ki:

Beyt: Yaz yamḳurı yitkeç eylediġ bat
Bir çekmenini kızıl saḳarlat

[Ş.202a] Çeküş⁶: (چکوش) Kaf-ı 'Arabî ile çeküc dimekdür ki Fevâidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Kökisü tâ gam taġıda 'ışkınġ belâ mismarını
Birkitürde eyledi Ferhād mitinin çeküş

Çek⁷: (چك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Kâdî ḥüccetine ve sicillâtına dirler ve ḳur'aya daḥı

dirler ki Tārîḥ-i Mülûk'da Daḥḥāk günde iki âdem ḳatlı idüp beynisin yılanlara

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ nev' : nev'i B.

⁵ dimişler ki : demişler ki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // yamḳurı : yağmuru S. // bir : yir B.

// çekmenini : çekminin E. ; çekimini S. // kızıl : kırmızı S.

⁶ çeküc : çeküş A. // çeküc dimekdür : çeküc ki ḥaddâdlar âletidür Li.1 // dimekdür kiçeküş :

ø Li.1 // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // kökisü tâ : köksüme B. , S. , Ş. ; köksime A. //

'ışkınġ : 'aşkınġ B. // birkitürde : birkitürdi A. // mitinin : minin S.

⁷ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf-ı 'Arabî ile Li.1 // ḳur'aya daḥı dirler : ḳur'aya dirler Ş. // ki Tārîḥ-i

Mülûk'da.....çek tüşti : ø Li.1 // günde : künde B. // ḳatlı idüp : ḳatlı idüb B. // Gâve-i âhen-

geriñ : Kâde-i âhen-geriñ S. // öldürüp : öldürüb B. // oġlına daḥı ḳur'a : oġlına ḳur'a Ş. // düşdügi :

düşdüki B. // gelür ki : kelür ki B. // yılanlar çıkıp : yılanlar çıkıḳ B. // dip durlar : dib durlar B. ;

dip dururlar Ş. // bolmasa irdi : bolma irdi B. // çek salıp : çek salıḳ B. // ḳatlı ḳıḳur irdi : ḳıḳur irdi E.

// Gâve-i âhen-geriñ : Gâve-i âhen geriñ A. // ḳatlı bolup : ḳatlı bolub B.

virüp Gāve-i āhen-geriñ bir oğlın öldürüp [E.105b] ve bir oğluna dañı kur'a düşdügi maħalde gelür ki:

Ba'zı müverrihler anıñ iğininin yılanlar çıkıp gıdaları kişi mağzi irdi dip durlar, her taqđır bile ol her kün iki kişi öltürür irdi [A.49b] günehlik kişi bolmasa irdi çek salıp sāyir halkdın katl kılur irdi ki sipahānda Gāve-i āhen-geriñ bir oğlu bu cihetdin katl bolup irdi , yana bir oğlğa dañı çek tüşti.

Çekim¹: (چکیم) Benim hüccetim ve temessühüm dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasať' da gelür.

Beyt: Cān birip vaşlınğnı bey' itkenni yazdım könğlüme
Derd-i ıışk [S.85a] iki güvāhım çaqlıg könğlüm çekim

Çengek²: (چنگاک) Kaf-ı evvel 'Acemī ve kaf-ı şānī 'Arabī'dür. Çengal dimekdür.

Çaklık ve çaqlıg³: (چاک لیغ و چاک لیک) Kaf-ı evvel 'Arabī ve kaf-ı şānī 'Acemī'dür.

Çaklu dimekdür , ya'nī pārelenmiş ma'nāsına ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt : Çaklık cān kalur ot u su ara
Çün mey-ālūd bolur ol iki leb

Çal⁴: (چال) Şakalıñ hem ağı ve hem qarası olmağa dirler , dü-müy ma'nāsına.

Çalın⁵: (چالین) Çakmak dimekdür ki āteş-zene ma'nāsına ki Ferhād u Şirīn'de Ferhād

'ıışk belāsında eydürdi.

Beyt: Möyük tenga balın urmağ ni irdi
Mamuğ üzre çalın urmağ ni irdi

[E.106a] Calayır⁶: (چالایر) Çagatay'da [Li.1-75b] bir kabīle adıdır.

¹ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // birip : birib B. // bey' : beyi' B. ; men' Li.1 // derd-i ıışk : derd ü aşk B. ; derd ü ıışk Ş.

² 'Acemī : kaf-ı 'Acemī Li.1 // kaf-ı şānī : şānī Ş. // 'Arabī'dür : 'Arabīdir B. // dimekdür : demektir B.

³ çaklık ve çaqlıg : çaklig ve çaklik B. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // 'Acemī'dür : 'Acemīdir B. // dimekdür : demektir B. // ma'nāsına : dimekdür A. // ki Nevādirü'ş-Şebāb'da.....ol iki leb : ø Li.1 // gelür : kelür B. // çaklık cān : çaklig cān B.

⁴ şakalıñ : şakalın B.

⁵ dimekdür ki : demektir B. ; dimekdür A. , Li.1 , S. // çakmak dimekdür : çakmakdur. Ş. // ki Ferhād u Şirīn'de.....ni irdi : ø Li.1 // ıışk : aşk B. // eydürdi : iderdi B. // köyük : kölük S.

⁶ calayır : çalayır S. // kabīle adıdır : kabīle adıdır B. ; kabīledür Ş.

Çel¹: (چل) Bir nev'i büyük mekesdür ki anı örümcek ağına şarar ve bağlar ve muṭlak

ağına dirler ki örümcek üstine yapışa [Ş.202b] daḥı hareketden fārīg ola ki Mecnūnu Leylī'de şıfat-ı şebde gelür.

Beyt: Örgemci şıbaḳğa çel ni tırmap
Tumşuḡını rişte birle çırmap

Celbek²: (جلبك) Kaf-ı 'Arabī ile gözlemeye dirler ki Vakfiyye'de gelür.

Ve Şa'bān ayınınḡ ortasında kim Berāt bolḡay celbek otuz batman ve ḥelvā yigirmi batman.

Çevük³: (چوك) Kaf-ı 'Arabī ile reng ma'nāsınadur ki mebelā : Kara çevük dinilse kara

renglü dimekdür. Kızıl çevük dinilse kızıl renglü dimek gibi ve 'avretlerüñ başlarına giydikleri terkebe dirler ve daḥı bir kumāşa dirler ki bir renge maḥşuş ola ki Sedd-i İskenderī'de pīşe- [Ş.85b] nigār atyarı vaşfında gelür.

Beyt: Çevük atlas eylep özige libās
Kiyip bōrk ornıḡa başıḡa tas

Ve yine Fevāidü'l-Kıber'de gelür ki:

Beyt: Gül-gün ton üze kara çevük naḳş
Açılmadı lāle-zār sin dik

Çavdı⁴: (چاودی) Çavlandı, adlu ve nām-dār oldı ve meşhūr oldı ve şöhret tutdı

dimekdür ki Maḡzen-i Mır Ḥaydar'da evvelki maḡalede [E.106b] gelür.

¹ mekesdür : mekisdir B. // ki örümcek üstine.....çırmap : ø Li.1 // üstine : ortasına B. // yapışa , daḥı : yapışa ve daḥı Ş. // gelür : kelür B. // tırmap : tırmab B. // çırmap : çırmab B. // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur.

² Celbek : çelbek Ş. // kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle S. // gözlemeye : közlemeye B. // gelür : kelür B. // ayınınḡ : ayının A.

³ Kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle S. // reng : renk B. // dinilse : denilse B. // dimekdür : demekdir B. // dimek gibi : dimekdür Li.1 , S. , Ş. // 'avretlerüñ : 'avretleriñ Li.1 // terkebe : berkebe B. ; nezkebe Li.1 , S. , Ş. // daḥı bir kumāşa : daḥı kumāşa A. , B. , E. // renge : renke B. // maḥşuş ola ki : maḥşuş ola Li.1 // atyarı : atbarı B. ; ısıthār Li.1 // gelür : kelür B. // eylep : eyleb B. // kiyip : kiyib B. // ornıḡa : ortıḡa S. ; ornige B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş.

⁴ adlu : adlı B. // oldı : ø Li.1 // ve şöhret tutdı : ø S. // dimekdür : demekdir B. // ki Maḡzen-i MırḤaydar'da.....güther : ø Li.1 // evvelki maḡalede : ø Ş. // gelür : kelür B. // dünyide : dünyāda B. ; dünide S. , Ş.

Beyt: Dünyide cüz Haydar şahib hüner
Kim çavdı munca tükenmes güher

Çavun¹: (چاون) Çapğun ma'nāsınadır ki tünd yelle yağan yağmura ve kara dirler ki

Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: Dehr dağıda niçük vaşl güli bütsün kim
Hicr otıdur yağını eşk suyudur çavun

Çaykalmak²: (چایقالماق) Çaykanmak.

Çaykalıp³: (چایقالیب) Çaykanup demek olur. 'Alā haza'l-kıyās.

[A.50a] Çaynar⁴: (چاینار) Çiner dimekdür ki Sirācü'l-Müslimîn'de şavm-ı nāfile

bābında gelür.

Beyt: Ger ötmek tıfl üçün çaynar anası
Revādur ger yana yokdur gıdāsı

Çayan⁵: (چایان) Çıyan dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de mi'rācda burc-ı 'aķrebi murād

idüp yazarlar ki :

Beyt: [Li.1-76a] Tutup maḥşülü ḥarzīn ḥüşe ḥarmen
Çayangā kefeniñg üstide mesken

Çaykattı⁶: Çalkatdı dimekdür.

Çaykaldı⁷: (چایقالدی) Çalkandı dimekdür. Ve's-selām.

¹ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // yelle : yel ile Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. ; bir beytde gelür S. // dağıda : bağıda Li.1 , S. , Ş. ; dağı A. // bütsün : bütsüt A. // yağını : bağını B. , Li.1 // suyudur : suyudur B. // çavun : çavunı S. // A. nüshasında beyitteki mısraların yerleri değişiktir.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ çiner : ciner A. // dimekdür : demektir B.

⁵ çayan : çapan S. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Ş. // murād idüp : murād idüb B. ; murād idinüp Ş. // ḥarzīn : ḥarzīn A. // ḥarmen : ḥarman B.

⁶ çaykattı : çapkattı S. // çalkatdı : çalkadı S. // dimekdür : demektir B.

⁷ çaykaldı : çabkaldı S. // dimekdür : demektir B. // ve's-selām : ø A. , B. , Li.1 , S.

2.11. Hafû'l-Cimi'l-Meksûre

Çit¹: (چیت) İki ma'nāya gelür ki ekserî fa'yı ya'ya tebdîl Türkçe çift diyecek yerde çift dirler ve bir dahı yabāna herekle sinek ağına dirler.

Cibin²: (جبین) Mekes ma'nāsınadır [Ş.203a] ki Ferhād u Şîrîn'de Şîrîn'in Ferhād'a gönderdügi nāmede gelür.

Beyt: Kılıp hālim gamı könglünğge kıyınlar
Konar mu ol yarañg üzere cibinler

Ve yine Luţfî eş'arında gelür ki:

Beyt: Ey cibin ol dem ki irni sarı pervāz idesin
[S.86a] Bizni yitkürsenğ ni bolğay alıban bal üstige

Çıpan³: (چپان) Eski yamalu hırkaya dirler.

Çiçen⁴: (چیچان) Şol kişiye [E.107a] dirler ki 'ākıl degildür ammā kendüyi 'ākıl sanır ki

Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Şalāhğa hıred ehli mini yavuk dirler
Körünğ ki uşbu çiçenler sürağ yañgılmışlar

Cıcığ⁵: (جيجين) Koyun kuyruğına dirler ki Vakfiyye'de gelür.

Eger it tabılmas cıcığlık aş bişürüp.

Çıdarmak⁶: (چیدارماق) Taḥammül ve şabr eylemek.

Beyt: Çıdar min her niçe zahm ursa ol kätıl veli bolmas
Çıdarmak ger birin öz 'uzvıda kılsa kişi ölçek

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² mekes : mekis B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki Ferhād u Şîrîn'decibinler : ø Li.1 // gönderdügi : könderdüki B. // gelür : kelür B. // kılıp : kılıb B. // könglünğge : könglünğke B. // ve yine : ø Li.1 // Luţfî eş'arında : Eş'ar-ı Luţfî'de Ş. // gelür ki : kelür B. ; gelür 'A. , S. , Ş. // yitkürsenğ : titkürsenğ B.

³ Bu madde Yalnız Esad Efendi nüshasında (14a) vardır.

⁴ kişiye : kimesneye Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür ki S. // sürağ yañgılmışlar : manğa niçük dirler S.

⁵ kuyruğına : kuyruğuna B. // dirler : derler B. // ki Vakfiyye'de.....bişürüp : ø Li.1 // gelür : kelür B. // tabılmas cıcığlık : tabılmas sürüg lanılmışlar cıcığlık B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Cıdar min¹: (جیدارمین) Şabr iderin ve tākāt getiririn dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasaf'da gelür.

Beyt: Hicr zulmıga cıdar min ölgeli yok anğlasam
Kim irür katlimğa ol cān u cihān kayğurğa dik

Cıdağay²: (جیداغای) Şabr ide ve tākāt getüre dimekdür ki Çihil Hadīs'de rübā'ide gelür.

Rübā'iyye: Kim ki mü'min dūrür kayan cıdağay
Ki özi toğ ve koğsı bolğay ac
Anğa dağı kerek yiytürse naşīb
Hānıda ger güllac ve ger umac

Cıdap³: (جیداب) Şabr idüp dimekdür ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da kırkıncı faşlda şulaḥa zikrindē gelür.

Ḳazādın ni kilse özlerin rızāga yasapdurlar ve ʿālem ehliniḡ katıḡ renc ü irik melāmetiḡa cıdapdurlar.

Çirib⁴: (چیریب) Dönüm ma'nāsınadır ki bāḡda ve mezra'ada isti'māl olnur ki Sedd-i

İskenderī'de İskender deryāları ölcdüḡi maḥalde gelür ki :

[E.107b] Beyt: Mesāḥat bile bī-füsün u ferīb
Bilip ḥavz dik kim irür bir çirib

Ve yine Lisānū't-Ṭayr'da tevḥīdde gelür ki:

Beyt: Bir çirib yir ḳalmaḡan āfāk ara
[Ş.203b] Belki bu kiryās nilin tāk ara

¹ cıdar min : cıdarmin B. // getiririn : ketüririn B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : keltür B. // hicr : cüz B. , Ş. ; çarḡ S. // zulmıga : zulmige B. // ölgeli : ölkeli B. // katlimğa : katlinge B.

² getüre : ketüre B. // dimekdür : demekdir B. // ki Çihil Hadīs'deumac : ø Li.1 // Çihil : Cihil A. , B. , S. // rübā'ide : ø S. , Ş. // gelür : keltür B. // rübā'iyye : beyt : B. , Ş. ; kıṣa S. // kim ki : kim Ş. // mü'min dūrür : mü'mindürür B. // özi toğ : uzak S. // kerek : kirek S. , Ş. // yiytürse : yiydürse S.

³ idüp : idüb B. // dimekdür : demekdir B. // faşlda : faşılada B. // gelür : keltür ki B. ; gelür ki A. , Li.1 // ehliniḡ : ehliniḡ A. , Li.1 // melāmetiḡa : melāmetige B. // cıdapdurlar : cıdabdurlar B.

⁴ çirib : cirib A. , B. , S. , Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // olnur : olunur B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....tāk ara : ø Li.1 // ölcdüḡi : ölcdüḡi A. , S. ; ölcdüki B. // gelür ki : keltür ki B. ; gelür Ş. // mesāḥat : mesāḥet B. // ferīb : çarīb A. // bilip : bilib B. // bir çirib : bir cirib A. , B. , S. // tevḥīdde gelür ki : tevḥīdde keltür ki B. // bir çirib yir : bir cirib yir B. , S.

Çıray¹: (چیرای) Çehre ve sīmā ma'nāsınadır ki [S.86b] bet beñiz dirler ki Hayretü'l-

Ebrār'da söz ta'rîfinde gelür.

Beyt: Ger çırayı reşk-i kamer bolmüstü
[Li.1-76b] La'l-i lebi teng-i şeker bolmasa

Ve yine Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da beşinci maḳāle hikāyesinde gelür ki :

Beyt: Biti içide ni körer bir qarı
Saçı perîşân çırayı sabsarı

Ve yine Mecālisü'n-Nefā'is'de [A.50b] ikinci meclisde Helvāyî vaşfında gelür.

Yahşı çıraylık yikit irdi.

Çırmaş²: (چیرماش) Sarmaşuk ve tolaşuk ma'nāsınadır ki Ğarāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Koyun yanlıg ikerse irşinde ol şūḥ dem urmañg
Nevāyî dik niçün kim uşbu söz bara serv köp çırmaş

Ve yine Hayretü'l-Ebrār'da onıncı maḳālede gelür.

Beyt: Nîze bolup tüzlügidin ser-bülend
Çırmaş üçün bend ara kalıp kemend

Çırmap³: (چیرماب) Şarup ve bağlayup dimekdür ki Mecnûn u Leylî'de vişāl [E.108a]

gicesi vaşfında gelür ki:

Beyt: Örgemci şibakğa çel ni tırmap
Tukşuğına rişte birle çırmap

Ve yine Hālât-i Seyyid Ḥasan'da oğlı vefāt itdügi maḥalde gelür ki:

Çıkarur kün arıg ton kiyip ve arıg destār çırmap mâtemilerğa naşîhat kılıp.

¹ ma'nāsınadır : ma'nāsıdır B. // bet beñiz dirler ki : ø Ş. ; bet beñiz dimekdür ki Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // la'l-i lebi . laa't-i lebi B. // Ve yine Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da.....sabsarı : ø Li.1 // hikāyesinde gelür ki : hikāyesinde kelür ki B. // Biti içidebir qarı : Yini çıray körkützer bir qarı S. // bitî : bini A. , B. // Saçı perîşân.....sabsarı : ø S. // vaşfında gelür : vaşfında kelür ki B. ; vaşfında gelür ki Ş. // yahşı çıraylık : yahşı çıray Li.1

² ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // yanlıg : yanğlıg S. // irşinde : irşin A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // söz bara : söz bar Li.1 // serv : ser A. , Li.1 , Ş. // Ve yine.....kemend : ø Li.1 // onıncı : onuncı B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // nîze : tiz A. // bolup : bolub B. // kalıp : kalıb B.

³ çırmap : çirmab B. // şarup : şarub B. // bağlayup : bağlayub B. // dimekdür : demekdir B. // ki Mecnûn u Leylî'denaşîhat kılıp. : ø Li.1 // gicesi : kicesi B. // vaşfında gelür ki : vaşfında kelür ki B. ; vaşfında gelür S. , Ş. // tırmap : tirmab B. // itdügi : etdüki B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür Ş. // kiyip : kiyib B. // kılıp : kılib B.

Çirm¹: (چرم) Şerâre-i âteşe dirler.

Çirik²: (چيريك) Kaf-ı ‘Arabî ile leşker dimekdür.

Çiren³: (چيرن) Āhū ma‘nāsına ki Seb‘ā-i şeyyāre’de Dilārām vaşında getirür.

Beyt: Közi çiren karası müşk huten
Tamızıp hāle-i miskin ol çiren

Çirke⁴: (چيركا) Alaçık ki bu diyârda cirke dirler. Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Anğladım kılmış güzel el-ğāz könğül şaydığa kaşd
Her tarafdın çirke tüzken hayl-i müğânım körüp

Çigreyip⁵: (چيگرايب) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Gice ile göze uyku gelmemeye dirler ki

Hayretü’l-Ebrār’da gelür.

Beyt: Eyle ki ol yübis cü te’sir itip
Çigreyiben közdin uyku kitip

Çirt⁶: (چيرت) Karından yil çıkmaya dirler.

Çırğap⁷: (چرغاب) Murğ şikârı içün havāya oğ atmağa dirler ki :

[S.87a] Cırğalanğdın⁸: (چرغالانگدين) Kaf-ı ‘Acemî ile bu dağı hemîn bu ma‘nâyadır ki

Gül ü Nevruz-ı Luţfî’de gelür.

Beyt: Av avlap kuş salıp çırğap hemişe
Kice kündüz tena‘um kıldı pîşe

¹ şerâre-i âteşe : şerrâre-i âteşe B.

² kaf-ı ‘Arabî ile : kaf-ı ‘Arabî’yle S. , Ş. // dimekdür : demektir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Çigreyip : çigreyib B. // Kaf , ka-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf-ı ‘Acemî’yle Li.1 ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // gice ile : kice ile B. ; giçe ile Li.1 ; giceyle S. // göze : köze B. // gelmemeye dirler : kelmemege dirler b. ; gelmemekdür S. // gelür : kelür B. // çü : cü B. // itip : itib B. // közdin : közidin S. // kitip : kitib B.

⁶ yil : yel B. // çıkmaya : çıkmağa B.

⁷ atmağa : atmak Li.1 // dirler ki : ø Li.1 ; dirler S. , Ş

⁸ cırğalanğdın : çırğalanğdın B. , Li.1 , Ş. // kaf-ı ‘Acemî ile : kaf-ı ‘Acemî’yle Li.1 , S. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // ma‘nâyadır ki : ma‘nâyadır ki B. ; ma‘nâyadır Ş. // Gül ü Nevruz-ı Luţfî’de : Gül ü Nevruz’da Ş. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // avlap : avlab B. // salıp : salıb B. // çırğap : çırğab B. // yiti : ø S. // İkinci beytin baş tarafında S. nüshasında “ Diger beyti” ifadesi bulunmaktadır.

Yiti iklîmde hem sancıs uruş yok
Künice cırgalanıgdın özge iş yok

[Ş.204a] Cırı¹: (جیری) Yavuz dimekdür.

Çıkku dikdür²: (چیققودیک دور) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Çıkar gibidür dimekdür.

Çıkğalı³: (چیققالی) Çıkmağ için ve çıkğalı dimekdür.

Çıkargay⁴: (چیقارغای) Çıkaracağı dimekdür ki [E.108b] Fevâidü’l-Kiber’de gelür.

Beyt: La‘lîngni istemem ki ağızdın çıkargayı
Bir haste dik ni cānını ağızda asramış

Çıkmayn⁵: (چیقماين) Çıkmadın ve çıkmayayın dimekdür.

Çikmek⁶: (چیکماک) Çekmek lafzınıñ tağyirle ta‘biridür. Meşelâ: Çekdüm diyicek

maħalde, çikkenim deyü ta‘bîr iderler. Seb‘a-i Seyyâre’de Ferruḥ Şāh cānānıñ taḳrîrinden ser-güzeştan (?) bildikde eytdi.

Beyt: Gerçi ıışkıñda çikkenim bî-dād
Eyledür kim sipihr birmes yād

Cikmegümdür⁷: (چیکماکوم دور) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānî ‘Acemî’dür. Çeksem gerekdür dimekdür.

Cikgüce⁸: (چیککوجہ) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānî ‘Acemî’dür. Çekince dimekdür.

¹ Cırı : çırı B. // yavuz : yaz B. // dimekdür : demektir B.

² çıkku dikdür : çıkku dir dur B. // kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Li.1 , Ş. gibidür : gibi Li.1 // dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A.

⁴ çıkargay . çıkargalı S. // çıkaracağı : çıkarmağı E. , Ş. // dimekdür : demektir B. // ki Fevâidü’l-Kiber’de asramış : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // la‘lîngni : laalîngni B. // çıkargayı : çıkargalı S.

⁵ Bu madde S. nüshasında yoktur. // dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Cikmegümdür : çikmegüm dür B. ; cikmegümtür Li.1 // ‘Arabî : kaf-ı ‘Arabî Li.1 // kaf-ı şānî : şānî Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemidir B ; kaf-ı ‘Acemî’dür Li.1 // Çeksem gerekdür dimekdür : ø Li.1 // gerekdür : kerekdir B. ; gerek Ş. // dimekdür : demektir B.

⁸ Li.1 nüshasında bu madde yoktur ve bu kelimenin anlamını yukarda geçen “cikmegümdür” kelimesinde vermiştir. // cikgüce : çıkgüce B. // kaf-ı evvel.....‘Acemî’dür : ø Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemidir B. // dimekdür : demektir B.

Cigin¹: (جیگین) Kaf ‘Acemī’dür. Güh ma’nāsınadır ve omuz ma’nāsınadır [Li.1-77a]

ve ustü ḥadūs didikleri kiyaha dirler.

Cılay ve ciley²: (جیلای و جیلای) Gibi dimekdür ki Luṭfî eş‘ârında gelür.

Beyt: Luṭfî dik hicrân tünide lâl idim ḥayrân ƣalıp
Gül yüzünĝ kıldı yana bülbul cılay gūyā mini

Ve yine Luṭfî tuyuƣlarında gelür.

Tuyuƣ: Sin kemāl ü faẓlınĝ burhānısın
Salṭanatĝa cem cılay erzānısın
Ḥüsn mefhūmıĝasın sin mā-şadaƣ
Hem melāḥat taḥtınĝ sultānısın

Ve yine Tevārīḥ-i Mülük’da gelür ki:

Fılƣos İskender’ni oĝul cılay asrap velī-ahd kıldı.

Cılav³: (جیلاو) [A.51a] At uyanına dirler ki Sedd-i İskenderī’de Rāy-ı Hind’ün

İskender-nāmesi’niñ cevābında gelür ki:

[S.87b] Beyt: Ulus alyıda bende āzādeler
Cılavda ƣılıp pūye şeh-zādeler

Cıldam⁴: (جیلدام) Tez dimekdür, zūd ma’nāsına.

Cili⁵: (جلی) Şol demirden ḥalkaya [E.109a] dirler ki dārü’l-ḥarbden ƣıƣan esīrlerün

boynına taƣarlar ki Ferhād u Şīrīn’de Şīrīn’iñ ḥüsni beyānında gelür.

¹ cigin : ƣigin A. , B. // kaf ‘Acemī’dür : kaf ‘Acemīdir B. ; kaf kaf-ı ‘Acemī’dür Li.1 // ma’nāsınadır : ø S. ; ma’nāsınadır B. // omuz ma’nāsınadır : omuz ma’nāsıradır B. // usut : usṭu Ş. // ḥadūs : ƣadūs E. ; ƣadūs Ş.

² cılay ve ciley : cılay A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // gibi : kibi B. // dimekdür : demekdir B. // eş‘ârında gelür : eş‘ârında kelür B. // bülbul cılay : bülbul alay B. // Ve yine Luṭfî tuyuƣlarında.....velī-ahd kıldı : ø Li.1 // tuyuƣlarında gelür : tuyuƣlarında kelür ki B. // cem cılay : cim cılay S. // Tevārīḥ-i Mülük’da gelür ki : Tevārīḥ-i Mülük’da kelür ki B. ; Tevārīḥ-i Mülük’da gelür S. // asrap : asrap B.

³ İskender-nāmesi’niñ : ø S. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , Ş. ; bir beytde gelür S. // ƣılıp : ƣılıb B.

⁴ Bu madde S. nüshasında yoktur. // tez : tiz Ş. // dimekdür : demekdir B.

⁵ demirden : demürden Ş. // esīrlerün : esīrlerin B. ; esīrleriñ Li.1 , Ş. // boynuna : boynuna B. ; boyunlarına Li.1 // taƣarlar ki : taƣarlar S. // Şīrīn’iñ : Şīrīn’in B. // beyānında gelür : beyānında kelür B. // niçe : nice B. // Vi yine.....zünnārında : ø Li.1 // gelür : kelür B. // rişte-i zünnārında : reşte-i zünnārında : B.

Beyt: ʿİzār etrāfıda her sarı güller
Cililik niçe gerdən-beste kullar

Ve yine Ğarāibü'ş-Şıgar'da gelür.

Beyt: Töklar bolmış cili tartarga imān ehlini
Halkalar zencir-i zülfünġ rişte-i zünnārıda

[Ş.204b] Çile¹: (چله) Yay kirişiniñ ortasında ok gezi geçen yere şardıqları ak penbe mişālinde ibrişime dirler ve yay kılacak bir ālete dağı dirler.

Çimdir²: (چیمدی) Cimdiler dimekdür.

Çinge³: (چنگه) Kaf-ı ʿAcemī ile Çagatay ʿādetinde düġün olduġı maħalde erler ve ʿavratlar ellerin qarşup maķām-ı nevāya maħşūş bir şavtla ırladıqlarına dirler ki Sedd-i İskenderī'de İskender Hind'den Çin'e varduġı maħalde gelür.

Beyt: Muġanni çü ser menziliñġ cingedür
Sürüdiniñ dağı bezm ara cingedür
Muġanni tüzüp çinge veznide ceng
Nevā tüz ki hey hay ölenk hay ölenk

Ve yine Mizānū'l-Evzān'da ki ʿArüz risālesidür buhur beyānında şöyle yazarlar ki:

Yine cingedür kim Türk ulusu zifāf ve kız köçürür [E.109b] toylarıda anı ayturlar ve ol sürüdidür beġāyet mü'eşşir ve iki nev'dür. Bir nev'i hic vezin bile rāst imes ve bir nev'i bir beyt eytilür kim münserih maṭvī mevķūf baħrı durur ve yār lafzını redif ornıġa mezkūr [Li.1-77b] kılurlar andaķ kim.

Beyt: [S.88a] Kaysı çimendin isip kildi şabā yār yār
Kim demidin tüşti ot cānım ara yār yār

¹ ok gezi : ok kezi B. // geçen : keçen B. // ak penbe : penbe Ş.

² çimdir : cimdiler S. // cimdiler : cimdiler B. , S. , Ş. // dimekdür : demekdir B.

³ Çagatay ʿādetinde : Çagatay'da ʿādetdendür ki Li.1 // olduġı : olduġu B. // qarşup : qarşub B. // ırladıqlarına : ayrıldıqlarına B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....hay ölenk : ø Li.1 // varduġı : varduġu B. // gelür : kelür B. // menziliñġ : menziliñ S. // menziliñġ cingedür : menziliñġ cingedür B. ; menziliñġ cingadur Ş. // tüzüp : tüzüb B. // ceng : çenk Ş. // Ve yine Mizānū'l-Evzān'da : Mizānū'l-Evzān'da Li.1 // Mizānū'l-Evzān'da ki : Mizānū'l-Evzān ki B. ; Mizānū'l-Evzānda Ş. // ʿArüz risālesidür : ø Ş. ; ʿArüz risālesinde B. // şöyle yazarlar ki : şöyle yazarlar kim S. ; gelür ki Li.1 // Yine cingedür : yana cingedür S. ; yine cingedür Ş. // zifāf : zehāfet B. // toylarıda : ve toylarıda S. // sürüdidür : sürüdi ki B. // iki nev'dür : iki nev'idür B. // bir nev'i : bir nevii B. // vezin bile : vezne Li.1 ; vezn bile S. , Ş. // rāst imes : rās imes S. // baħrı durur : baħrıdur Li.1 , S. , Ş. // yār lafzını : yār yār lafzını Li.1 // ornıġa : ormġa B. ; ortıġa S. // çimendin : cimendin B.

Çın¹: (جین) Gerçek ma'nāsınadır ki Nazmü'l-Cevāhir'de hadīs-i evvelîñ tercümesinde gelür ki:

Beyt: İmānı anıñ ki küfrğa sātir irür
Çın nükte demekke ol kişi kâdir irür

Çınadı²: (چینادی) Kararladı, vezn eyledi ve kıyās eyledi dimekdür ki Münşeāt'da yigirminci mektûbda gelür.

Meşhedğa kilgendin garaž bu irdi kim özümde anca kuvvet çınamadım kim on on biş künde kullukğa yitiyip.

Çınamlay³: (چینام لای) Kıyās ideyin ve zann ideyin dimekdür ki Münşeāt'da kırk birinci mektûbda gelür ki:

Garaž bu irdi kim özümde anca kuvvet çınamlay kim.

Çınap⁴: (چناب) Karār ve zann eyleyüp dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de Gül Yemen

‘askerini taḥmîn itdügi [Ş.205a] maḥalde gelür ki:

Beyt: Çınap taptı ki serdārı zebûndur
Hic iş bilmes yarasız bî-fünûndur

[A.51b] [E.110a] Cındavul⁵: (چینداول) Tundar erine dirler ki ‘asker ardında şurur.

Çiyürtke⁶: (چيورنگا) Kaf-ı ‘Arabî ile çekürke ma'nāsınadır ki Tārīḥ-i Enbiyā'da Hāzret-i Eyyüb ‘Aleyhi's-ṣelām Razı'a-llahu ‘anh emrāzdan şıḥḥat bulduğı maḥalde gelür ki:

¹ çın : cın E. , Li.1 // ma'nāsınadır ki : ma'nāsınadır B. ; ma'nāsınadır kim S. // hadīs-i evvelîñ : evvel hadīs Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // küfrğa : küfürge B. // kâdir irür : kâdir olur Li.1

² dimekdür : demektir B. // ki Münşeāt'da.....yitiyip : ø Li.1 // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // gelür : kelür B. // meşhedğa : meşhedge B. // biş : beş A. , B. , S. , Ş. // künde : günde B. // yitiyip : yitiyib B.

³ ve zann ideyin : ø Ş. // dimekdür : demektir B. // ki Münşeāt'daçınamlay kim : ø Li.1 // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // gelür ki : kelür ki B. // özümde : ø B. , E. , Li.1 // çınamlay kim : çınamlay S.

⁴ çınap : çınab B. // eyleyüp : idüb B. ; idüp A. , S. , Ş. // dimekdür ki : demektir ki : B. ; dimekdür Ş. // Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de : Gül ü Nevruz'da Ş. // itdügi : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // hıc : hıç A. , B.

⁵ tundar : dunder A. // ‘asker ardında : ardında A. , Li.1 , S. , Ş.

⁶ çiyürtke : çürtke S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Eyyüb ‘Aleyhi's-Selām : Eyyüb E. // Razı'a-llahu ‘anh : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // maḥalde : zamāna Ş. // gelür ki : kelür ki B. // dip

Dip durlar ki Hâk Ta‘âlâ evlâdın dağı tirküzdi ve altun çiyürtke yağdı.

Ve yine Tārīḡ-i Enbiyâ‘da Süleymân ‘Aleyhi’s-Selâm kıışşasında gelür.

Mür Süleymân ‘Aleyhi’s-Selâm‘nı çiyürtke ayağı bile ziyâfet kıldı.

Çıg¹: (جینگ) Cim-i ‘Arabî ile feryâd ma‘nâsınadır ve muṭlak ağlamağa dirler ki

Ġarāibü’s-Şıġar‘da gelür.

Beyt: Kemge kim dolab çarḡı dik salıp ser-keştelik
Boğzın ib birle boġar [S.88b] kılġan sayı feryâd u çıg

Çıg²: (جینگ) Cim-i Fârisî ile kâmişdan iple toġunan ḡasîra dirler ki ḡar-gâhlar divârına

tutarlar ki Ġarāibü’s-Şıġar‘da gelür.

Beyt: Perde kitkeç min za‘îf zârğa âsân irür
Yollarıdın çıġnıġ salmak özümni içkeri

Ve yine Muḡâkemetü‘l-Lüġateyn‘de Fârisî dilde bu ‘ibâreti ehl-i Fûrs [E.110b]
yine bu edâ ile edâ iderler ve muṭlak Türkî‘dür didükleri maḡalde gelür ki:

Bir müte‘ayyin nime kim aġ öydür anġa ḡar-gâh at koyupdurlar. Ammâ anıġ
eczâsınıġ köpini Türkî til bile ayturlar andaġ ki çıg.

2.12. Harfî‘l-Cimi‘l-Mazmûme

Çopruşup³: (چوپروشوب) Aşl ma‘nâsı binġeşmek dimekdür [Li.1-78a] ve birbiriniñ

ardınca gitmege dirler ki Sedd-i İskenderî‘de Keşmür der-bendi vaşfında gelür ki

Beyt : Çü der-bendniġ aġzıġa yavuşup
Niçe kün çirik öttiler çapruşup

durlar : dib durlar B. ; dip turlar Ş. // dağı : tağı Ş. // Mür Süleymân ‘Aleyhi’s-Selâm‘nı : ø S. // ayağı bile : ayağı Li.1 : ayağı birle Ş.

¹ çıg : çıg B. , S. // cim-i ‘Arabî ile : ø A. , B. , Li. , S. , Ş. // ma‘nâsınadır : ma‘nâsınadır B. // ki Ġarāibü’s-Şıġar‘da.....feryâd u çıg : ø Li.1 // gelür : kelür B. // kimge : kimke B. // çarḡı : carḡı B. // salıp : salıp B. // ib : ip A. // feryâd u çıg : feryâd u çıg S.

² çıg : çıg A. , B. // toġunan : doġunan B. // ḡar-gâhlar : ḡar-gâh B. , Ş. // divârına : duvârına B. // tutarlar : dutarlar S. // gelür : kelür B. // kitkeç : kitkeç B. // za‘ûîf zârğa : za‘îf ü zârğa S. // çıġnıġ : çıġtınıġ Li.1 ; çıġnınıġ S. // Ve yine Muḡâkemetü‘l-Lüġateyn‘de.....andaġ ki çıg : ø Li.1 // bu edâ ile edâ iderler : bu edâyla eydürler S. // didükleri : dedikleri B. // gelür ki : kelür B. // müte‘ayyin : müta‘ayyin B. // nime kim : nime kin B. // koyupdurlar : koyubdurlar B.

³ çapruşup : capruşub B. // dimekdür : demekdir B. // birbiriniñ : birbirinin B. // gitmege : kitmege B. // ki Sedd-i İskenderî‘de.....çapruşup : ø Li.1 // Sedd-i İskenderî‘de : Sedd-i İskenderî‘da B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // yavuşup : yavuşub B. // öttiler çapruşup : öttiler capruşub B.

Çöptüştü¹: (چوپوشتی) Gözi çapaκlandı demekdür.

Çub²: (چوب) Râst ve lâyıκ ve gercek ma'nasına gelür ki Seb'a-i Seyyâre'de altıncı

hikâyede Şâh Hâver kızı hâlinde râst ma'nasına gelür ki:

Beyt: Hükemâ eyleben 'ilâcın köp

Kilmey anıñg mizâcığa çub

[Ş.205b] Ve yine Seb'a-i Seyyâre'de râst ma'nasına Sultân Hüseyn vaşında gelür.

Beyt: Şâhlık hil'ati kaddiñg bile çub

Şâhlar kaddi ham ayağıña köp

Ve yine Sedd-i İskenderî'de İskender mâteminde lâyıκ ma'nasına [E.111a] İskender anası hükemâya eytdi.

Beyt: Ki mindin bu mâtem irür sizge köp

[S.89a] Sikender gamı bar durur sizge çub

Ve yine Sedd-i İskenderî'de lâyıκ ma'nasına Rây-ı Hind İskender'e çekdügi pîş-keşler vaşında gelür.

Beyt: Mürettib kılıp pîş-keş esrü köp

Sikender cenâbığa tartarğa çub

Ve yine Mecnûn u Leylî'de râst ve gercek ma'nasına Mecnûn'ıñ 'ışkıñı Leylî kabîlesine nisbet itdükleri maħalde gelür ki:

Beyt: Bu deştd e köp durur kaba'il

Kim köñgli imes birige mâ'il

Güyâ ki ulus gümânı çubdur

[A.52a] Kim bu işge delîl köpdür

¹ gözi: közi B. // çapaκlandı: çapaκladı S. // demekdür: demektür B.

² gercek: gercek E. // gelür ki: kelür ki B.; gelür Ş. // biri çub: biri cub Ş. // Ve yine Seb'a-i Seyyâre'de..... ayağıña köb: ø Li.1 // Sultân Hüseyn: Sultân Hüseyn B. // vaşında gelür: vaşında kelür B.; vaşında gelür ki A.; eş'ârında gelür Ş. // ayağıña: ayağıñka B. // hükemâya eytdi: hikâyesinde gelür Ş. // sizge köb: sizğa köb S. // Ve yine Sedd-i İskenderî'de lâyıκ.....tartarğa çub: ø Li.1 // Rây-i Hind: Rây-ı Hind'in S., Ş. // çekdügi pîş-keşler: pîş-keş çekdügi Ş. // vaşında gelür: vaşında kelür B.; vaşında bir beytd e gelür S.; maħalde gelür Ş. // mürettib: tertîb S. // kılıp: kılıb B. // tartarğa çub: tartarğa cub A., E., S. // râst ve gercek: râst ve gercek B., S. // Mecnûn'ıñ: Mecnûn'un B. // 'ışkıñı: 'aşkıñı B.; 'ışkı Ş. // itdükleri maħalde gelür ki: etdükleri maħalde kelür ki B.; itdükleri maħalde gelür S., Ş. // bu deştd e: bu deştd e B.; bu deştd ara S. // köb durur: köb irür S.

Çupçuk¹: (چوپچوک) Bir kuşdur ki laqabına cādū dirler ve serçeye daği dirler ki Seddi-

İskenderi' de Keşmîr seheresi hakkında hükemā İskender'e eytdiler .

Beyt: Niçe bolsa çupçukğa cādū laqab
Köpidin kılur şayd-ger köb tarab

Ve yine Tārîh-i Mülûk'da Hüsrev Pervîz tārîhinde Hüsrev'in tâcı vaşfında gelür ki:

Yana bir tâc kim vezni altmış batman irdi, altundın kim minğ gevher bile mükellel kılıp irdiler ki her birisi çupçuk [E.111b] yumurtğasıca.

Çobulğan²: (چوبولغان) Ucu pārelenen ve didilen nesneye dirler ve ip çözülüp

şarmaşuğına dirler ki Ğarāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt:[Li.1-78b] Her çopulğan tarıdur eflāk kaşrığa kemend
Ol ki bolmış ıışkı iski şālidin kisvet anğa

Ve yine Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür ki:

Beyt: Tenimde rekler üzüldi firāk şiddetidin
Niçük ki rişte çopulğan ipek ton olsa çürük

Çopulmak³: (چوپولماق) Didilmek ki köhnelikden olur.

Çüçük⁴: (چوچوک) Kaf-ı 'Acemî ile tatlu dimekdür ki Ğarāibü's-Şığar'da gelür ki :

¹ çupçuk : cupcuğ : B. // hakkında hükemā : hakkında gelür ki hükemā Li.1 // köpidin : köpi A. // şayd-ger : şaydlar S. // tārîhinde Hüsrev'in : tārîhinde gelür ki Hüsrev'in Li.1 // Hüsrev'in : Hüsrev'in B. // vaşfında gelür ki : vaşfında kelür ki B. ; vaşfında zıkr olunur ki Li.1 // altundın : altundan B. // mükellel : mükemmel Ş. ; mütekeller S. // kılıp irdiler ki : kılıb irdiler ki B. ; kılıp irdiler kim Ş. // yumurtğasıca : yumurtğasıca bar irdi Li.1

² ucu : ucu B. ; uçı A. // nesneye dirler : dimekdür ki A. // şarmaşuğına : şarmaşduğuna B. ; şarmaşduğuna Li.1 , S. , Ş. // gelür : kelür B. // her çopulğan : her çobulğan A. // kemend : kemer S. // bolmuş : olmuş S. // ıışkı . aşkı B. ; ıışk A. , Li.1 , S. , Ş. // Ve yineolsa çürük : ø Li.1 // Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür ki : Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da kelür B. ; Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür A. , Ş. ; Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da bir beytde gelür ki S. // rişte çopulğan : rişte çobulğan A. , S. // ipek ton olsa : inik bolsa S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Çüçük : cüçük A. , E. , Li.1 // kaf-ı 'Acemî ile : kaf-ı 'Arabî ile Li.1 ; kaf-ı 'Arabî'yle S. // dimekdür : demektir B. // Ğarāibü's-Şığar'da gelür ki : Ğarāibü's-Şığar'da kelür B. ; Ğarāibü's-Şığar'da gelür Li.1 , Ş. // açmasğa : açmazğa E. ; açmaska A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // yapuşmuşdur : yabuşmuşdur S. // Ve yineyanırlı çüçük : ø Li.1 // Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür ki : Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da kelür ki B. ; Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür S. // köngülde : köngül Ş. // la'linğ : laalinğ B. // tûr töşük : yüz töşük B. ; dür töşük S. // öy yanırlı : öli yanırlı S. ; öyi yanırlı Ş. // Bu maddede tanık olarak verilen üçüncü beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Yār ağız açmasğa derdim sorgalı taptım sebab
[S.89b] [Ş.206a] Köb çüçüklükdin yapuşmışdur meger ol iki leb

Ve yine Bedāyi'ü'l-Vasaf'da gelür ki:

Beyt: Ey köngülde şehd-i la'linğ hasretidin tür töşük
Her töşükdür şehd-i zenbūrī öy yaŋlıg çüçük

Beyt: Āteşin la'linğ eger cānımnı örter teng imes
Kim irür esrū ısıgı kim irür esrū çüçük

Çüçüklük¹: (چوچوکلوتین) Tatlılıktan demek olur.

Beyt: Ağzını açmaska hālīm sorgalı taptım sebab
Bes çüçüklük²tin yapuşmışdur meger ol iki leb

Çüçütmek²: (چوچوتماک) Tadurmak, izāka ma'nāsına ve tatlu eylemek. Bu beytde çüçüt

'ibāreti tatlu eyle demekdür.

Beyt: Şehd-i ıyşınğ zehr iter gerdün sin uşbu cāmdın
Maḥv-ı āhka minğni acıt ḥ'āhi dimāğınğni çüçüt

Çüçürgenmek³: (چوچورگانماک) Kaf-ı evvel 'Acemī ve kaf-ı şānī 'Arabī'dür. Şol ümīde

dirler ki muḳarrer bile daḥı sevine ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Ḥūblar la'li ḥayālīga çüçürgenmege ki bar
Özni her niçe çüçük hicr ara miḥneti köp

Çuçun⁴: (چوچون) Misāfire [E.112a] dirler.

Çürgük⁵: (چورگوک) Kaf-ı evvel 'Acemī ve kaf-ı şānī 'Arabī'dür. Āteş 'alevi yakmağa

dirler ki üzerin yağa içine te'sir eylemeye ki Nevādirü's-Şebāb'da ikisi daḥı bir beytde gelür.

Beyt: Sözümnü yār işitmes yüzümnü çürgedi āh
Bu vechdin dur ol ay alyıda yüzüm çürgük

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ 'Acemī : kaf-ı 'Acemī Li.1 // kaf-ı şānī : şānī Ş. // 'Arabī'dür : 'Arabīdir B. ; kaf-ı 'Arabī'dür Li.1 // gelür : kelür B. ; bir şi'rde gelür S. // ḥūblar : ḥōblar B. // la'li : laali B. // ḥayālīga : lige B. // çüçürgenmege ki : cücürgenmege ki B. ; çüçürgenmege S. // bar : yār A. , Ş. // niçe : nice B. , S. , Ş.

⁴ çuçun : çucun B.

⁵ 'Acemī : 'Arabī S. ; kaf-ı 'Acemī Li.1 // kaf-ı şānī : şānī Ş. // 'Arabī'dür : 'Arabīdir B. ; kaf-ı 'Arabī'dür Li.1 : 'Acemī'dür S. // te'sir eylemege ki : te'sir eylemege E. // gelür : kelür B. // yüzümnü : yüzümin A. // çürgedi : cürgedi B. , Li.1

Çürgek¹: (چورگك) Efsâne ve kışsa ma'nâsınadır.

Beyt: Habîbim hüsni vaşfın eyle mühlik anğla kim bolğanğa
Kaşıda kışsa-ı Yûsuf bir uyku kiltürür çürgek

Çürgeben²: (چورگابان) Yağuben dimekdür ki Hayretü'l-Ebrâr'da ikinci münâcâtda
gelür.

Beyt: Ot çikiben şu'le-i bî-bâkni
Çürgeben encüm bile eflâkni

Ve yine Maḥbûbu'l-Kulûb'da bir tenbîhde bî-vefâ halk şikâyetinde gelür ki:
Ve tâ ki bî-vefâlık ibtidâsıdır bu bâlinga hîc kim min dik cürgenmeydür.

Çökür³: (چوگور) Kaf 'Arabî'dür. Diken ma'nâsınadır ki Nevâyî Hazretleri

Muḥâkemetü'l-Lügateyn'de bu lügati şöyle taşhîḥ itmişler ki:

'Âşık ayağığa tiken kirmekke alar ḥârḥâr lafzı bile ta'arruż kılıpdurlar, ammâ
çökür kim müellimrağdur bir lafzları yokdur ve bu Türkîcede mundağ edâ
tapıpdur kim.

Beyt: Çökürler kim sininğ yolunğda itür [Li.1-79a] almış ayağığma
[E.112b] Çikip ol köy gerdin [S.90a] sürme tartar min firâğığma

[A.52b] Ve yine Maḥbûbu'l-Kulûb'da ebnâ-yı zamân bî-vefâlığı beyânında
gelür ki:

Başlarığa gül saçsanğ alardın tiken sancılır. Eger ol gül saçmağnı bes kılsanğ
bağrınıñğa çökür tikilür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demekdir B. // münâcâtda gelür : münâcâtda kelür B. : münâcâtda bir beytde gelür S. // eflâkni : eflâkini B. // Ve yinecürgenmeydür : ø Li.1 // bî-vefâ halk : bî-vefâ B. ; bî-vefâlık S. // şikâyetinde gelür ki : şikâyetinde kelür ki B. // bâlinga : balinge B. // hîc : hîç B. // cürgenmeydür : cürgenmeydür A. ; cürgeğaydur S.

³ 'Arabî'dür : 'Arabîdir B. ; kaf-ı 'Arabî'dür A. , Li.1 , S. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // ki Nevâyî Hazretleri : ø Ş. // bu lügati şöyle taşhîḥ itmişler ki : ø Ş. // itmişler ki : etmişler ki B. ; itmişdür Li.1 ; gelür Ş. // kılıpdurlar : kılıbdurlar B. ; kılıpdular S. // çökür kim : çökü kim S. // müellimrağdur : müellimdür S. // bir lafzları : bu lafzları A. , Li.1 , S. , Ş. ; bir lafızları B. // edâ tapıpdur : edâ tapıbdur B. // edâ aña tapıpdur Li.1 // sininğ : siniñ A. , S. // yolunğda : yoluñda S. , Ş. // çikip : çikib B. // firâğığma : firâğım A. // gelür ki : kelür ki B. // başlarığa : başlarıba B. // saçmağnı : saçmağni B.

Çözgenmek¹: (چوزكانماك) Süst olmak.

Çözgenür²: (چوزكانور) Süst olur dimekdir.

Beyt: Ey perī mecnūn köngül sūzıdın isra özni kim
Berk-ı āhıdın melā'iknıñ kanatı çözgenür

Çörtge ve çöyürtge ve çövtürtge³: (چورتکه و چيورتکه و چوئورتکه) Çekürgeye dirler ki

Maḥbūbu'l-Kulūb'da toḳızınıcı faşlda Ḥorāsān'da Yasaglık ve Kara Çirik dirler
bir tā'ife vardur anlaruñ mezemmetinde gelür [Ş.206b] ki:

İşleri talay algannı talamak ve çörtge diki sebze ve yafragrı yalamak.

Çörpe⁴: (چورپه) Ḥinzırıñ yavrusına dirler ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'de bu lügati

Nevāyī Ḥazretleri şöyle taṣḥīḥ itmişler ki:

Ve bu sürüşinlig av ki toḡuz adıdur anıñ hem irkekin kıban ve tişisin mikcin
ve uşagın çörpe dirler ve sart barçasın ḥok ve gürāz lafzı bile aytur.

Cürge⁵: (چورکه) Cim-i 'Arabī ile bir nev' ördege dirler.

Çöşkürdi⁶: (چوشکوردي) Kaf 'Arabī'dür. Aqsırdı dimekdir.

Çöşkürmekidin⁷: (چوشکورماکيدین) Aqsırduğından dimekdir ki Mecnūn u Leylī'de

bahār vaşfında bir ser-suḥanda gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Çörtge : cörtge B. // çöyürtge : cöyürtge B. ; ø Ş. // çövtürtge : cövtürtge B. ; ø S. , Ş. // çekürgeye : çekürkeye B. // toḳızınıcı : toḳuzuncu B. // faşlda : faşılta B. // Ḥorāsān'davardur ki : Ḥorāsān'da bir tā'ife vardur ki Yasaglık ve Kara Çirik dirler Li.1 // vardur : vardır B. // anlaruñ : anların B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // talay : ø A. // algannı : alğanını B. // çörtge dik : cörtge dik B. // yafragrı : yafragını B.

⁴ çörpe : çörbe S. // ḥinzırıñ : ḥinzirin B. // yavrusına : yavrusuna B. // ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'debile aytur : ø Li.1 // bu lügati.....itmişler ki : ø Ş. ; gelür Ş. // itmişler ki : etmişler ki B. // sürüşinlig : şürüşinlig A. , S. // toḡuz : tonbuz B. // adıdur : avıdur B. // hem irkekin : her irkekin E. , Li.1 // mikcin : mikçin B. // çörpe dirler : cörpe dirler S. // barçasın : barcasın A.

⁵ cürge : çürge S. // 'Arabī ile : 'Arabī'yle S.

⁶ Kaf 'Arabī'dür : Kaf 'Arabīdir B. ; kaf kaf-ı 'Arabī'dür Li.1 ; kaf-ı 'Arabī'yle S. // dimekdir : demekdir B.

⁷ dimekdir : demekdir B. // Mecnūnu Luyli'de : Mecnūn u Leylī E. , Li.1 // bahār vaşfında : vaşfında E. // ser-suḥanda : ser-suḥande B. // gelür : kelür B. // kırutganda : kırutgana Li.1

Ve şehāb müşʿabidi [E.113a] laḥza laḥza tüşken çaḳın çöşkürmekidin taḡ dimāḡın ḳurutḡanda.

Çoḡ¹: (جوغ) Ḳora dirler ki aḡger maʿnāsına ki Tārīḡ-i Enbiyā'da Ḥazret-i Mūsā

ʿAleyhi's-Selām tıfl iken Firʿavn öginde yāḡūtı ḳoyup elin āteşe şunduḡı maḡalde gelür ki:

Cebrā'il ʿAleyhi's-Selām Mūsā'nınḡ ilikin ot ṭabaḳı sarı māyıl ḳıldı. Mūsā ʿAleyhi's-Selām bir çoḡnı alıp aḡzıḡa saldı.

Çuḡ²: (چوق) Darbla bir yeri urup çuḡur itmege dirler.

Çuḡunḡ³: (چوقونك) [S.90b] Kaf-ı ʿAcemī ile emr idüp çuḡur eyleñ dimekdür ki Mecnün

u Leylī'de Mecnün Leylī ḳabīlesiniñ itin körüp [Li.1-79b] zāḡlara ḡitāb itdüḡi maḡalde gelür ki:

Beyt: Közümnı çuḡunḡ tenimni tişlenḡ
Anınḡ közin ü tenin baḡışlanḡ

Çoḡmak⁴: (چوقماق) Cemʿ olmak maʿnāsına gelür.

Çoḡmardın⁵: (چوقماردين) Cemʿ olmak maʿnāsınadır.

Çoḡardın⁶: (چوقاردین) Cemʿ olmakdan dimekdür ki Muḡaṭṭaʿatta gelür.

Ḳıṭʿa: Barur irdim çıkargā ḡāḡ ḡāḡı
Şehimninḡ sözi könḡlümge yaḡardın
Çü Yūsuf Ḥʿāce çaḡtı imdi bar min
İtürdi bizni āḡir bu çoḡardın

¹ çoḡ: coḡ A., E., Li.1 // ḳora dirler ki: ḳordur Ş. // aḡger: eḡger B. // maʿnāsına ki: maʿnāsınadır Li.1 // Firʿavn: Firāvun B. // öginde: önünde B. // yāḡūtı: aḡger ile yāḡūtı Ş. // ḳoyup: ḳoyub B. // gelür ki: kelür ki B. // Mūsā'nınḡ: Mūsā'nınḡ B. // ilikin: ilkin Ş. // çoḡnı: çoḡnı B. // alıp: alıp B.

² yeri: yer Li.1 // urup: urub B. // itmege: etmege B.

³ kaf-ı ʿAcemī ile: kaf-ı ʿAcemī'yle S. // emr idüp: emr idüb B. // dimekdür: demektir B. // itin: itlerin Ş. // körüp: körtüb B. // itdüḡi: etdüki B. // gelür ki: kelür ki B. // tişlenḡ: tişleñ Ş. // baḡışlanḡ: baḡışlanḡ Li.1

⁴ maʿnāsına gelür: maʿnāsınadır B.; maʿnāsınadır A., S., Ş.; maʿnāsına Li.1

⁵ Bu madde yalnız S. nüshasında vardır.

⁶ Çoḡardın: çoḡardın B. // dimekdür: demektir B. // ki Muḡaṭṭaʿat.....bu çoḡardın: ø Li.1 // barur irdim: yarur irdim S. // könḡlümge: könḡlümke B. // yaḡardın: S nüshasında hem yaḡardın, hem de yaḡardı şeklinde ikisi birlikte verilmiş. // çü: cü B. // ḡʿāce: ḡoca B. // āḡir: āḡer B. // çoḡardın: S. nüshasında hem çoḡardın, hem de çoḡardı şeklinde ikisi birlikte verilmiş.

Çokuğac¹: (چوقوغاج) Cem' olıcağ demekdür ki [E.113b] Tārīḡ-i Enbiyā'da 'Ovc bin

'Unuḡ bir tağı götürüp Mūsā 'Aleyhi's-Selām leşkeri üzerine bırağayın helāk olsunlar [Ş.207a] didügi maḡalde gelür ki:

Hāḡ Ta'ālā Hüdhdüd'ğa emr kıldı kim ol tağ üstige oturup çokuğar andaḡ tişildi kim 'Ovc'nıñ boynığa tüşüp helāk kıldı.

Çoktı ve çuktı²: (چوقتی و چوقتی) Çukur eyledi ve cem' oldı demekdür.

Cök³: (جوك) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Bir kuşuñ adıdur ve kirpüğe daḡı dirler.

Cuki⁴: (جوکی) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Ḥorāsān'da Cuki Mirzā dirler bir şeh-zādeniñ adıdur.

[A.53a] Cölge⁵: (جولگه) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Şol sebz ve ābdār şahrāya dirdler ki dāmen-i gühda vāḡı' ola ki Sedd-i İskenderi'de Ye'cüc vādisi vaşında gelür ki:

Beyt: Çü irdiler irmes idi ol dere
Açuk çölge irdi hūb u sere

Çöl⁶: (جول) Memleket demekdür.

Çöl⁷: (جول) İmāle ile şol beyābāna dirler ki anda ābādānlıḡ olmaya ki Ferhād u Şirīn'de

Ferhād Yunan zemīne gitmek [S.91a] isteyicek Melik-ārā'ya eytdi ki:

Beyt : Başım alıp dimey ābād ile çöl
Hem ol maḡşad sarı tutkum durur yol

¹ demekdür : demektir B. // 'Ovc bin 'Unuḡ : 'Ovc ibni 'Unuḡ B. // götürüp : kötürüb B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // Hüdhdüd'ğa : Hüdhdüd'ge B. // emr kıldı : emir kıldı B. // oturup : oturub B. // çokuğac : coḡuğac B ; coḡğaç Li.1 // tüşüp : tüşüb B. // helāk kıldı : helāk oldı S.

² çuktı : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // oldı : oldu B. // demekdür : demektir B.

³ cök : çök B. , S. , Ş. // kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. ; kaf 'Arabī'dür S. , Ş. // kuşuñ : kuşuñ S. // adıdur : adıdır B. // kirpüğe : girpüğe B. ; kirpige S.

⁴ Cuki : Çuki S. , Ş. // Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. // Cuki Mirzā dirler : ø S. // Cuki Mirzā : Çuki Mirzā Ş. // adıdur : adıdır B.

⁵ cölge : çölge A. , S. , Ş. // kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür S. , Ş. // sebz : sebze-zār S. ; sebze Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // açuk : acuk E. // çölge irdi : cölge irdi B. , E.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ anda : ø S. // olmaya ki : olmaya Ş. // Yūnān zemīne : Yūnān-ı zemīne B. // gitmek : kitmek B. // eytdi ki : eytdi Li.1 , S. // alıp : alıb B. // Ve yine.....cān-darlar : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. // çölilik : cölilik B. ; çölülük A. // cān-sipārlik : sipārlik S. // cān-darlar : cāndalar S.

Ve yine Vakfiyye'de gelür ki:

Çölilik beyābānında cān-sipārlik kılğan [E.114a] cān-darlar.

Culdu¹: (جولدو) Şol in'āma dirler ki bir dilāver cengde bahādırlık eyleye veyā fenninde

māhir bir kişi bir nādir işi işleye, muḳābelesinde ihsān ideler. Neteki Ferhād u

[Li.1-80a] Şīrīn'de Ferhād'ı tutanlara Hüsrev in'ām itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Tutup culdu alıp parmakğa ḳalğan
Digil kim eylemişler taḡnı talğan

Ve yine Ġarāibü's-Şıḡar'da gelür.

Beyt: Hicr ara tözdi Nevāyī vaşl milkin birdi yār
Andaḡ iş kılğanğa mundın kim kirekmes culdusı

Çolpan²: (چولپان) Aḡ yıldıza dirler ki şabāḡa yakın toḡar. Ġarāibü's-Şıḡar'da gelür.

Beyt: Ḳuyaşnı olmas ey gerdün ol ayḡa eylemek teşbīh
Aḡız ger zerre köz çolpan yaḡı ay aḡa ḳaş olsun

Ve yine Nevādirtü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Fettān közüḡ beyāz u sevādın körgeli
[Ş.207b] Çolpanğa salmadım nazar u çarḡ u māhiḡa

Cüm³: (جوم) Cümle ve tamām ma'nāsınadır ki Mecnūn u Leylī'de gelür.

Beyt: Dāne tutuban cihān yüzün cüm
Ol nev' ki kök yüzün encüm

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de şıfat-ı şebde gelür.

Beyt: 'Azā tutmaḡ üçün eylep bahāne
'İzārın cüm ḳara eylep zamāne

¹ culdu : çuldu S. , Ş. // cengde : cenkde B. // işleye : işleyeye B. // ihsān ideler : ihsān eyleyeler Ş. // Neteki : ki S. // tutanlara : dutanlara S. // Hüsrev : Hüsrev B. // itdügi : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. ; bir beytde gelür S. // tutup : alıp B. // culdu alıp : çuldu alıp Li.1 , S. // alıp : tutub B. // ḳalğan : ḳalkan B. // Ve yine culdusı : ø Li.1 // gelür : kelür B. // mundın : mundıḡ S. // culdusı : çulday S.

² yıldıza : yulduza B. ; yıldıza S. , Ş. // toḡar : toḡar ki S. // gelür : kelür B. // ḳuyaşnı : ḳoyaşnı B. // aḡız : aḡır Li.1 , S. , Ş. // köz : kör S. // Ve yine.....māhiḡa : ø Li.1 // beyāz u sevādın : beyāz sevādın E. // körgeli : körkeli B. // çolpanğa : çolpanda S. // māhiḡa : māhige B.

³ cüm : çüm Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // yüzün cüm : yüzün çüm A. , Ş. // yüzün encüm : yüzün encüm A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // üçün : uçun B. // eylep bahāne : eyleb bahāne B. ; eylen bahāne Ş. // 'izārın cüm : 'izārın çüm Ş. // eylep zamāne : eyleb zamāne B.

[E.114b] Çum¹: (چوم) Emr idüp şuya tal dimekdir.

Çumgay²: (چومغای) Şuya talayın ve şuya tala dimekdir ki [S.91b] Seb'a-i Seyyāre'de

altıncı hikâyede müdbir ve muḳbil sīmyā çeşmesine vardukları maḥalde gelür ki:

Beyt : Çünkü ğasl eylemekke köz yumğası
 Kulağ u boynını tutup cumğası

Çumğalı³: (چومغالی) Şuya talmak içün ve şuya talalıdan berü dimekdir.

Çumurdı⁴: (چوموردی) Şuya baturdı dimekdir.

Cönk⁵: (جنگ) Kaf-ı 'Arabī ile barça didikleri gemiye dirler ki Seb'a-i Seyyāre'de ikinci

hikâyede Zeyd ü Zehhāb hikāyesinde altun butları deyrden alup gemiye ḳolduğı
maḥalde geyür ki:

Beyt: Bu ḳadar cönke vü aya tutmuş idi
 Turfa cönki girdāba tutmuş idi

Ve yine [Li.1-80b] Sedd-i İskenderī'de Rāy-ı Hind'ün İskender'e pīş-keş virdüğü
piller vaşfında gelür ki:

Beyt: 'Aceb tağ olup cönk yaŋlıg revān
 İki cānibide iki bād-bān

Çunğar (چونغار) [A.53b] Leşkerde şol ḳola dirler.

Cuvane⁶: (جوانه) Gügercin yavrusına dirler ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn atası ve

anası vefātını düşinde gördüğü maḥalde gelür ki:

¹ çum : cum S. // idüp : idüb B. ; idüp ve Ş. // dimekdir : demekdir B.

² talayın ve şuya : talayın dimekdir ve şuya Ş. // dimekdir : demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // yumğası : yumğay A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // boynını : boynunu S. // tutup : tutub B. // cumğası : cumğay S. , Ş. ; cumğay A. , B. , Li.1

³ içün : için B. // dimekdir : demekdir B.

⁴ çumurdı : cumurdı B. , S. // dimekdir : ø A. , Ş. ; demekdir B.

⁵ kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle S. // didikleri : didükleri B. // gemiye : kemiye B. // butları : putları B. // deyrden : deyirden B. // alup : alub B. // gemiye : kemiye B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür Li.1 // cönke : çönke A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // cönke vü aya : cönke dāye S. // girdāba : kiraya A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // tutmuş : dutmuş Li.1 // ve yine : ve A. , Li.1 , S. , Ş. // Hind'ün : Hindü'nğ B. // vaşfında gelür ki : vaşfında kelür ki B. ; vaşfında gelür Li.1 // olup : olub B. // İkinci beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur. // bād-bān : pās-bān S.

⁶ yavrusına : yavrusuna B. // vefātını : vefātını B. // düşinde : düşünde B. // gördüğü : kördüğü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // kim iki : kim ol iki S. // öyde : öyda B.

Beyt: Kim iki kebüter-i yegâne
Bir öyde çıkardılar cuvane

Harfû'l-Haü'l-Maẓmûme¹

Hocek ve hucek²: (حوجك و حوجك) Kaf-ı 'Arabî ile meşel ve efsâne ma'nâsınadır ki

Fevâidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Cibim hüsni vaşfın ile mühlik anğla kim bolğay
Kaşıda kışşa-ı Yūsuf bir uyku kiltürür hocek

2.13. Harfû'l-Hai'l-Meftûhe³

Havubla⁴: (خوبلله) Çakmak dimekdür , âteş-zene ma'nâsına.

Hav⁵: (خو) Çakmak kavına [S.92a] dirler ki [Ş.208a] Sedd-i İskenderî'de Keşmîr şehri

üzerinde odla yel tılsımın bozmağ beyânında gelür.

Beyt: Digil hav bile könli dik boldı taş
Ki andın imes muflağa şu'le fâş

Hade⁶: Gemi küregine dirler ki Sedd-i İskenderî'de bir dilâver vaşfında gelür ki:

Beyt: Hamâ'il dağı tîği bicâde dik
Köl içre sinânı dağı hade dik

Halah⁷: Bir tâ'ifedür.

2.14. Harfû'l-Hai'l-Meksûre⁸

Hıtayî⁹: (ختایى) Hıṭāyî ma'nâsınadır ki Ferhâd-nâme'de Hâkan Ferhâd için dört faşla

münâsib dört kaşır binâ olunmağ rây itdüğü yerde bu beytde şitâyî lafzınıñ

¹ Harfû'l-Haü'l-Maẓmûme : B. ve Li.1 nüshalarında yoktur.

² hocek ve hucek : harcek S. // ma'nâsınadır ki : ma'nâsınadır ki B. ; ma'nâsınadır Ş. // gelür : kelür B. // bolğay : bolğası E.

³ Harfû'l-Haü'l-Meftûhe : B. ve Li.1 nüshalarında yoktur.

⁴ Havubla : hobla B. ; hobla ve havubla S. // dimekdür : demekdir B. // ma'nâsına : ma'nâsınadır Li.1

⁵ hav : hav ve hav S. // kavına dirler ki : kavı ma'nâsına ki S. // odla : od ile S. // yel : yil Ş. // tılsımın : tılsımın Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // hav bile : cav bile S.

⁶ gemi : kemi B. // dilâver : ø E. // gelür ki : kelür ki B. // bicâde : biçâde S. // içre : icre B.

⁷ halah : halah S. // tâ'ifedür : tâ'ifeye dirler B. , S.

⁸ Harfû'l-Haü'l-Meksûre : B. ve Li.1 nüshalarında yoktur.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

muḳābelesinde cem'-i nüshada ta ile yazılmışdır. Ta ḫarfi kāfiye ve mā-ba'dında olan elif ve ya ḫarf-i rūy olmak üzere keenne-hu ta ve ta'ya munḳalib olmak ki bu lisānda ṣāyi^c ve zāyi^cdür. Türkī lügatine maḥşuş degil, belki lisānlarında keşretdür. Anı olan elfazda vākı^cdur.

Beyt: Yana bir ḳaşrını eylep ṣitāyī
Töşepke ḳor kūn ḫabs ḫıtayī

2.15. Ḥarfü'd-Dalī'l-Meftūḫa

Dağı¹: (داغی) Dağı dimekdür.

Beyt: Ey cemālinḡ gül-şeni ḫüb u vişālinḡ dağı ḫüb
İlge lıṭfuñ ḫüb ise cānımḡa zulmunḡ dağı ḫüb

Dağı bir²: (داغی بیر) Ol birisi dağı dimekdür.

[E.115b] Dabḳur³: (دبکور) Şaf ve ālāy ma'nāsınadur ki Ferhād u Şīrīn'de Ḥusrev

Ermeniyye ḳal'ası üzerine geldügi maḫalde gelür.

Beyt: Ḳayap ḳurgannı dapḳur dapḳur ol ḫayl
Tüşerge ḳıldılar tuşluḳ [Li.1-81a] tuşı meyl

Ve yine Sedd-i İskenderī'de Dārā leşkeri vaşfında gelür ki:

Beyt: Yasalı ki bu ṭul ile körgüzüp
Budur ṭurfa kim yiti dapḳur tüzüp

Depingür⁴: (دپنگور) Eyer berkinde dirler ve üzengüye dağı dirler.

Darıban⁵: (داریبان) Vāḳı^c oluben ve 'arız oluben ve gelüben dimekdür ki Ḥayretü'l-

Ebrār'da on ikinci maḳālede ehl-i zulm ḫaḳḳında gelür.

¹ dağı : dağı B. // dimekdür : demektir B. // Tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendî nüshasında vardır.

² dağı : dağı B. // dimekdür : demektir B.

³ dabḳur : dapḳur B. , S. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // Ḥusrev : Ḥüsrev B. // geldügi : keldüki B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Ş. // ḳayap : ḳapab B. // ḳurgannı . ḳurganını B. ; ḳurgası S. // dapḳur dapḳur : dabḳur E. ; dapḳur S. // meyl : meyil B. // gelür ki : kelür B. // yasalı : yasay S. // körgüzüp : körközüb B. // yiti : bitü S. , Ş. // tüzüp : tüzüb B. ; turup S.

⁴ depingür : depingü S. // berkinde : perkinde B. ; yapraḡına S. // berkinde dirler : berkinde Li.1 // üzengüye : üzüngüye B. // dağı : dağı B. // dirler : dirler imiş S.

⁵ 'arız oluben ve : ø A. , B. , Ş. // gelüben : kelüben B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // o şol : uşol S. // vebā : veyā S.

Beyt: Hâşıl o şol öyke belā darıban
Kaysı belā belki vebā darıban

Darıp¹: (داریب) Vākır olup ve ‘arız olup ve gelüp dimekdür ki Tārīḥ-i Mülük’da Hüsrev

Pervîz’iñ salṭanatı ve memleketi Resû’l-lah’iñ Salla’l-lah ‘aleyh ve sellim
du‘asıyla zevāl bulduğı [S.92b] maḥalde gelür ki:

Ve Hâzret mucizesidin milkige zevāl darıp.

Ve yine Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da ikinci bābda zühd zikrinde gelür ki:

Her sâlikke kim bu maḳam darıpgay.

[E.116a] Daruğa²: (داروغا) Mîr ‘Ases dimekdür. Şubaşı ma‘nāsına ki Sedd-i

İskenderî’de İskender Dārā memleketni alıcak zabṭına ḥâkimler gönderdügi
maḥalde [A.54a] gelür ki:

Beyt: Biri taptı daruğa ‘işretin
Biri urdı ser-ḥad sarı nevbetin

Ve yine Mecālisi’n-Nefā’is’de üçinci meclisde [Ş.208b] riyāzî vaşfinda gelür ki:

Bu uçruda şâkirdleri bile tağ keştige barıp taş yutalıp bir fakırğa tigip ölüp irmiş,
yana daruğadın kaçıp kayan irgenin kişi bilmes.

Dayı³: (دایی) Divar.

Dedek⁴: (دداك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Cāriye ma‘nāsınadır ki Nevādirü’ş-Şebāb’da
gelür.

¹ darıp : darıb B. // vākır olup : vākır olub B. // ‘arız olup : ‘arız olub B. // gelüp : kelüb B. // dimekdür : demekdir B. // Hüsrev : Hüsrev B. ; Hüsrev’iñ Ş. // Resû’l-lah’iñ : Resû’l-lah Hâzretiniñ Ş. // du‘asıyla : du‘ası ile B. // gelür ki : kelür ki B. // zevāl darıp : zevāl darıb B. // Ve yinegelür ki : ø S. // gelür ki : kelür ki B. // her : bir S. // sâlikke : sâlik S. // darıpgay : darıgay A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

² dimekdür : demekdir B. // ma‘nāsına ki : ma‘nāsınadır Li.1 // ki Sedd-i İskenderî’denevbetin : ø Li.1 // Sedd-i İskenderî’de : Sedd-i B. // memleketni : memleketin B. // gönderdügi : könderdüki B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür S. // taptı : ø S. // nevbetin : növbetin B. // Ve yine : ø Li.1 // üçinci : üçüncü B. ; üçüncü A. , S. // vaşfinda gelür ki : vaşfinda kelür ki B. // keştige : keştiga S. , Ş. // barıp : barıb B. ; yarıp S. // yutalıp : yumalalıb B. ; yumalalıp A. , Li.1 , Ş. ; yuvalalıp S. // fakırğa : fekrige B. // tigip : tigib B. // ölüp : ölüb B. // kaçıp : kaçıp B. // kayan : tayan S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // gelür : kelür B. // üçinci : üçüncü A. , S. // kısmda : kısmda B. // tenbîhâtta gelür : tenbîhâtta kelür

Beyt: Zamāne ehli ki devlet çağı kılunğdurlar
Mülāyemet yana köb kılma kılma ol dedekler ile

Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da üçinci kısımda tenbīhāt'da gelür.

Beyt : Bibi [Li.1-81b] ḥāce kim barıda dedekge aylanğay
Bibiniṅ 'iffeti iteki ḳulğa bulğangay

Degle¹: (دگل) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Üstine giydikleri kışa yeñlü ḳaftāna dirler ki

tegele dimekle meşhūrdur ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

[E.116b] Beyt: Tügme gül-gün degleyide la'l-i rümmāni imes
Gülge bağlapdur köñgül bülbüller ammā barca ḳan

Tekle²: (تکل) Bu daḥı ta ile kaf-ı 'Arabī ile bu ma'nāyadur.

Dek³: (دک) Kaf-ı 'Arabī ile bu daḥı dik lügati gibidür, hemān gibi ma'nāsınadur ki

Sedd-i İskenderī'de Ḥaḳan [S.93a] İskender'e pīş-keş virdügi develer vaşında gelür.

Beyt: 'Alāḳa barığa ser-ā-ser ipek
Dürr ü la'l ü firūze butcağı dek

Devvāc⁴: (دواج) Teşdīd-ı vav'la lipāçe ma'nāsınadur ki üst ḳaftānına dirler ve Fārisī'de

çadır-şeb ma'nāsınadur ve yorğan ma'nāsınadur ve taḥt-pūş ma'nāsına daḥı gelür.

B. ; tenbīhāt'da gelür ki Li.1 , Ş. // bibi : ø Li.1 , Ş. // ḥāce : ḥāce B. // ḥāce kim : ø A. // kim barıda : kim bibi barıda S. , Ş. // barıda ; yarıda S.

¹ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemī'dür B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. ; kaf-ı 'Acemī ile Li.1 // üstine : üstüne B. // giydikleri : kiydikleri B. // dimekdür : demekdir B. // meşhūrdur ki : meşhūrdur Ş. ; ma'rūfdur ki S. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. // la'l-i : laal-i B. // bağlapdur : bağlabdur B. // barca : barça S.

² bu daḥı : daḥı A. , B. , E. , S. // ta ile : ø A. , E. , Li.1 , Ş. // kaf-ı 'Arabī ile : kaf 'Arabī'dür Li.1 , Ş. ; kaf-ı 'Arabī'yle S. // bu ma'nāyadur : bu mā'nāyadır B. ; hemān bu ma'nāyadur Li.1

³ kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle S. // lügati : luğati B. // hemān : hemen B. // gibi : ø S. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // virdügi : virdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. // 'alāḳa : 'ılāḳa B. // barığa : yarığa S. // la'l : laal B. // firūze : pīrūze S. // butcağı : purçağı S.

⁴ vav'la : vav ile B. // lipāçe : lipāce B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // çadır-şeb : cadır-şeb E. , S. // yorğan ma'nāsınadur : ø Ş. // daḥı gelür : daḥı kelür B. // dal ile : dal'la A. , Li.1 , Ş. // 'Arabī'de : 'Arabī'dür A. , Li.1 ; 'Arabī'dir B. // Fārisī'de : Fārisī'dür A. , S. ; Fārisī'dir B. // tevḥīdde gelür : tevḥīdde kelür B. // teniğa : tenige B. ; tinğa S. // eylediṅg : eylediñ S. // Ve yine.....ziynet-efzāy : ø S. // gelür ki : kelür ki B. // tevḥīdde gelür : kelür B. ; gelür Ş. ; tevḥīdde gelür ki S. , Ş. // na'tda gelür : naatda kelür B. // ilnige : ikinge B. ; ilniṅge Li.1 ; ilinṅge S. ;

Duvac dağı dirler, zamme-i dal ile teşdidsiz ‘Arabî’de ve Fârisî’de ve Türkî’de müştereklerdür ki Sedd-i İskenderî’de tenbîhde gelür.

Beyt: Tenîğa şerefdin devvac eyledinğ
Başın hem sezâ-vâr-ı tâc eyledinğ

Ve yine Bedâyi’ü’l-Vasat’da gelür ki:

Şol çağ kim Hırasân tahtı kürkânlig duvacı bile ziynet-efzây.

Ve yine Nevâdirü’ş-Şebâb’da tevâhidde gelür.

Beyt: Hem itti nâfe-i şun’ünğ kamerni müşk-i devvac
Hem itti gül-şen-i lutfunğ şafağ [Li.1-82a] nı gül-gün-püş

[E.117a] Ve yine Hayretü’l-Ebrâr’da evvelki na’tda gelür.

Beyt: [Ş.209a] İlnige yapıldı devvac şeref
Kıldı mekân başınğa tâc şeref

Ve yine Şeyh ‘Attâr Hazretleri Rahmetü’l-lahı ‘Aleyh Vuşlat-nâme’lerinde taht u tâc ve esbâb-ı salânat ma’nâsına yazarlar ki:

Beyt: Bâ-devvac ü tâc ve şimşîr ü kemer
Key şevêd der-ma’rifet-i şâhib-nazar

Davulğan ve davulğa¹: (داولغا و داولغان) Toğluğa dimekdir.

Dalğa²: (دالغا) Bu dağı toğulğa ma’nâsınadır ki Sedd-i İskenderî’de Dârâ leşkeri vaşfinda gelür.

Beyt : Tağa dalgada çin yalavuz pezîr
Yana cevşen üstige çini harîr

2.16. [A.54b] Harfî’-d-Dai’l-Meksûre

Diben³: (ديبان) Deyüben dimekdir.

Di alman⁴: (دىالمان) Deyümezin dimekdir.

ilgige Ş. // yapıldı : yayıldı S. // bâ-devvac : yâ-devvac A. , Li.1 , S. // şimşîr : Keşmîr S. ; şemşîr Ş. // şâhib-nazar : ehl-i nazar Ş.

¹ toğluğa : toğla : S. // dimekdir : demektir B.

² toğulğa : toğla S. // ma’nâsınadır : ma’nâsıradır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // çini harîr : çini-i harîr S.

³ deyüben : deyuben B. // dimekdir : demektir B.

⁴ deyümezin : deyumezin B. // dimekdir : demektir B.

Di algay mu¹: (دى الغايمو) Deyü bilür mi dimekdür.

Dip²: (ديب) Deyüp dimekdür ki [S.93b] Ferhād u Şîrîn âhîrinde şeh-zāde naşîhatinde gelür.

Beyt: Bu sözni ehl-i hikmet dip durur hûb
Yamandın az beh kim yaşıydın köp

Dip imiş sin³: (ديب ايمش سين) Deyüp tûrurmışsın dimekdür.

Beyt: Dip imiş sin köydürey bir dāğ eyle könğlin anıñg
‘Ömr niçük kim dāğ bolsun dāğ-ı hicrân bolmasun

Di almas⁴: (دى الماس) Dimez demek olur.

Dip irdinğ⁵: (ديب ايردينك) Kaf-ı ‘Acemî ile deyüp tûrurduñ dimekdür.

Dip idinğ⁶: (ديب ايدينك) Hemîn bu ma‘nâyadur.

Dipsep⁷: (ديپساب) Depinüp [E.117b] ve ƣalgıyup dimekdür ki Hâyetü’l-Ebrâr’da

dördinci maƣâledi mürâyî şûfîler vaşfında gelür.

Dipsep ve şayha ƣikip andaƣ ki sil cengek nefes alyıda hâr u zelîl.

Dipser⁸: (ديپسار) Depinür dimekdür ki Nesâyimü’l-Muhabbe dibâcesinde şûh muğanni

vaşfında gelür.

Sigirip ol ‘azîzninğ boynıƣa minip ayağın [Li.1-82b] dipser irdi.

Di durlar⁹: (دى دورلار) Eydiyorlar dimekdür.

¹ deyü : deyu B. // bilür mi : bilür mü B. // dimekdür : demektir B.

² dip : dib : B. // deyüp : deyub B. ; deyüben S. // dimekdür : demektir B. // Ferhād u Şîrîn âhîrinde : Ferhād u Şîrîn âhîrinde B. ; Ferhād u Şîrîn’de A. , Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // dip durur : dib durur B. // yaşıydın : bahşıydın S. // köb : körüp Li.1

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // kaf-ı ‘Acemî ile : kaf-ı ‘Acemî’yi S. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // deyüp : deyub B. // tûrurduñ : dururduñ S. // dimekdür : demektir B.

⁶ dip idinğ : dib idinğ B. ; dip irdinğ Li.1 , S. // ma‘nâyadur : ma‘nâyadır B.

⁷ dipsep : dipseb B. ; dinsep S. // depinüp : depinüb B. // ƣalgıyup : ƣalgıyub B. // dimekdür : demektir B. // dördinci : dördüncü B. // vaşfında : zikrinde Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // ƣikip : ƣikip B. // pil : sil B. ; yil S. // cengek : cenğinğ B. ; cefyek S.

⁸ dipser : dibser S. // dimekdür : demektir B. // şûh : ø S. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , Ş. // sigirip : sigirib B. // ‘azîzninğ : ‘azîzniñ A. // minip : minib B. ; binip S.

⁹ eydiyorlar : ıdiyorlar B. ; yorlarlup S. // dimekdür : demektir B.

Dirge¹: (دیرگا) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Dimek için dimekdür ki Ğarābü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Rāz-ı ışkınğ dirge peykānıñ irür könğlümge til
Lāl til birle kıılır irmiş tekellüm ehl-i rāz

Dirni²: (دیرنی) Dimegi dimekdür ki Mecnūn u Leylī’de Mecnūn hālinde gelür.

Beyt: İl her ni ki sorsa fehmi kıılmay
[Ş.209b] Fehm itse cevāb dirni bilmey

Dir min³: (دیرمین) Eydürin dimekdür.

Dişişgey⁴: (دیشکای) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Eydişirtüz ve eydişüm dimekdür ve didikleri dimekdür ki Seb‘a-i Seyyāre’de yedinci hekāyede gelür.

Beyt: Özige kilkec ol iki dil-ğāh
Ni dişişgendin olmadım āğāh

Di söz⁵: (دی سوز) Söz söyle dimekdür ve diyecek söz dimekdür.

Digey⁶: (دیگای) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Diye dimekdür [E.118a] ve diyem dimekdür ki ‘Ubeyd Hān eş‘ārında gelür.

Beyt: [S.94a] Ni mañga ğam ħāre-i kim añga ħālim ni digey
Ni ğamım bar ni sözüm itür kişim bar alyıda

Digin⁷: (دیگین) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Ğāye ma‘nāsınadur ki filānga digin, filāna degin dimekdür ki Sedd-i İskenderī’de Keşmūr tağı vaşfında gelür.

¹ kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ışkınğ : aşkınğ B. // könğlümge : könğlümke B.

² dimegi : dimege Ş. // dimekdür : demektir B. // Mecnūn hālinde : hālinde S. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 ; bir beytde gelür S. // sorsa : sorup Li.1 // fehmi kıılmay : fehim kıılmay B. // fehmi itse : fehim itse B. // dirni : virmeni S.

³ eydürin : idürin B. // dimekdür : demektir B.

⁴ ‘Acemī’dür : ‘Acemī’dir B. // eydişirtüz : idişiriz B. // eydişüm : idişim B. // dimekdür : demektir B. // didikleri dimekdür : dedikleri demektir B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki S. // özige : özike B. // dişişgendin : dişişgeydin S.

⁵ söyle dimekdür : söyle demektir B. // söz dimekdür : söz demektir B.

⁶ kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁷ kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemī’dir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // ğāye . ğāyet S. , Ş. // ma‘nāsınadur ki : ma‘nāsınadır B. ; ma‘nāsınadır Li.1 // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Li.1

Beyt: Felekge digin eyle rahşende taş
Ki perdaht kılğaylar eylep tıraş

Ve bir dağı diyesin dimekdür ki Sedd-i İskenderî'de Kenîzek-i Çînî Vaşî
cengine varduğı maħalde gelür ki:

Beyt: Çü çapek cemâlidin aldı niķâb
Digin çıktı mîğ üztidin âftâb

Ve bir dağı emr idüp eyitgil ma'nāsına gelür ki Fevâidü'l-Kiber'de gelür ki:

Beyt: [Li.1-83a] Min ü mîğ-i deyri kim bir sâ'il anda şeh sarı bakmas
Digin ey şeyh himmetdin veyâ şevketdin irkin mu

Ve bir dağı dinilen ve eydilen ma'nāsınadır ki Hayretü'l-Ebrâr'da on birinci
maķâlede gelür.

Beyt: Şen'atı her nice digindin efzûn
Lik bolup haşmeti andın füzûn

Digince¹: (ديکينجا) Kaf-1 'Acemî ile eydince ve diyince dimekdür.

[E.118b] Digence ve digünce²: (ديکونجا و ديکانجا) Kaflar , kaf-1 'Acemî'dür. Hemîn bu

ma'nâyadır ki Seb'a-i [A.55a] Seyyâre'de Behrâm Şâh hakkında gelür .

Beyt: 'Âķibet hey digünce çarķ-ı denî
Tiregür eyledi anıñg vaţanı

Digey min³: (ديکايمين) Diyeyim dimekdür.

Di almas sin⁴: (دىالماس سين) Diyimezin dimekdür.

Digüci⁵: (ديکوجى) Diyici dimekdür.

// tağı : dağı A. , B. , S. // vaşında gelür : vaşında kelür B. ; vaşında gelür ki Li.1 // eylep : eyleb B. // diyesin dimekdür : diyesin demekdir B. // Çînî : Cînî B. // maħalde gelür ki : maħalde kelür ki B. ; maħalde gelür S. , Ş. // çü ; cü S. // çapek : cabek Sb // neķâb : lû'âb S. // çıktı : çikti B. // dağı : dağı B. // emr idüp . emir idüb B. // ma'nāsına gelür ki : manāsına kelür ki B. // Fevâidü'l-Kiber'de gelür ki : Fevâidü'l-Kiber'de kelür B. ; Fevâidü'l-Kiber'de gelür A. , S. , Ş. // şeh sarı bakmas : şeh bakmas A. , B. , Ş. // dinilen : dinülen Ş. // eydilen ma'nāsınadır : eydilen ma'nāsınadır B. // maķâlede gelür : maķâlede kelür ki B. ; maķâlede gelür ki A.

¹ kaf-1 'Acemî ile : kaf-1 'Acemî'yli S. // diyince : deyince B. // dimekdür : demekdir B.

² kaflar , kaf-1 'Acemî'dür : kaflar kaf-1 'Acemî'dür B. ; kaflar 'Acemî'dür Ş. // ma'nâyadır : ma'nâyadır B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Li.1 , S. , Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ diyici : deyici B. // dimekdür : demekdir B.

Digec¹: (ديکاج) Eydilecek söz ma'nāsınadır ki ve bir dağı diyicek [Ş.210a] dimekdür ki
Garābü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: Digec ebced başıga ivrülürler
Kamer birle kıyaş ya'nī cedd ü eb

[S.94b] Digenimde²: (ديکانيم) Didüğüm vaqtde dimekdür.

Dilgüsi³: (ديلکوسی) Dinilse gerek dimekdür.

Digümdür⁴: (ديکوم دور) Disem gerek dimekdür.

Digeyler⁵: (ديکای لار) Diyeler dimekdür.

Digeysin⁶: (ديکای سین) Diyesin dimekdür.

Digeli⁷: (ديکالی) Diyeli ve demek üçün dimekdür.

Digünğ⁸: (ديکونک) Kaf 'Acemī'dür. Dirsın ve diseñ gerek dimekdür ki Ferhād u Şirīn
hātimesinde gelür.

Beyt: Nevāyī nice digünğ sözni hezeyān
Bu hezeyānları koy Tenğriğa bir yan

Diküci⁹: (ديکوجی) Diyici dimekdür.

Digey¹⁰: (ديکای) Diye dimekdür.

Dikiley¹¹: (ديکيلای) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Dikilmiş dimekdür. Sedd-i İskenderī'de

İskender Fırüz'ı Keşmīr mülkine şāh idüp tevā'biine hil'āt virdüğü maḥalde
gelür.

¹ ma'nāsınadır ki : ma'nāsınadır B. ; ma'nāsınadır A. , Li.1 , S. // dağı : dağı B. // diyicek : diyecek A. , B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // kıyaş : kıyaş B. // cedd ü eb : eb ü cedd Li.1

² didüğüm : didüküm B. // vaqtde : vaqitde B. // dimekdür : demektir B.

³ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁴ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ diyeli : diye S. // üçün . için A. , Li.1 , Ş. // dimekdür : demektir B.

⁸ Kaf , 'Acemī'dür : kaf 'Acemī'dür B. ; kaf kaf-ı 'Acemī'dür S. ; kaflar , kaf-ı 'Acemī'dür Li.1 // gerek : kerek B. // ki Ferhād u Şirīn..... bir yan : ø Li.1 // gelür : kelür B. // nice : niçe S. , Ş. // Tenğriğa : Tenğrige B.

⁹ Bu madde B. nüshasında yoktur.

¹⁰ Bu madde B. nüshasında yoktur.

¹¹ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabī'dür B. ; kaf , 'Arabī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // idüp : idüb B. // tevā'biine : tevā'bine S. // gelür : kelür ki B. ; gelür A. , Li.1 // ton birip : ton birib B. // on birip : on birib B.

Beyt: İki yüzgece dikiley ton birip
Yalañg ton alarca yana on birip

Dik¹: (ديك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Gibi dimekdür ki Mecnûn u Leylî’de [Li.1-83b]
gelür.

[E.119a]Beyt: Kâminîgnı anıñg dik it taḥayyül
Kim tapmasañg itgesin taḥammül

Dik²: (ديك) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bir lafzla daḥı isti‘māl olunur. Gayrı ma‘nāya ki;

“sordikler”, “şorsunlar” dimekdür; “gördikler”, “görsinler” dimekdür ki
Ḥayretü’l-Ebrār’da yigirminci maḳālede şāhla şeh-zāde vaşfında gelür.

Beyt: Kān kibi körgeñ şeh āzādeni
Kör dik anıñg gevheri şeh-zādeni

“Kördik” didügi “görsen” dimekdür.

Ve yine Ğarāibü’ş-Şıḡar’da gelür.

Beyt: Ger budur kāfir köz ü zünnār zülfi ey faḳīh
Bolḡusı dik deyr ara mest ü perīşān ‘āḳıbet

“Bolḡusıdik” didügi “olsa gerek” dimekdür, “bardikler” “varsınlar” dimekdür,
“öldikler” “ölsünler” dimekdür, “yidikler” “yisünler” dimekdür ki Nevādirtü’ş-
Şebāb’da gelür.

Beyt: Nevāyī ölseyidik kūyi itleri süngekin
Raḳıb kılma gümān kim disenḡ ki yār barur

¹ Bu madde S. nüshasında yoktur. // Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf, ‘Arabî’dür Ş. // gibi : kibi B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A.

² Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür : ø Ş. ; kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. // lafzla : lafızla B. // daḥı : daḥi B. // olunur : olunur B. // dimekdür : demektir B. // gördikler : kördikler B. // görsinler : körsinler B. // gelür : kelür B. // körgeñ : görgeñ B. // şeh āzādeni : şeh-zādeni A. , B. , Li.1 , ; kef-i şeh-zādeni Ş. // Kördik.....dimekdür : ø B. // görsen : görsün S. // görsen dimekdür : görsen Li.1 // Ğarāibü’ş-Şıḡar’da gelür : Ğarāibü’ş-Şıḡar’da kelür B. ; Ğarāibü’ş-Şıḡar’da gelür ki A. // Ger budur.....Nevādirtü’ş-Şebāb’da gelür : ø S. // didügi : dedüki B. // olsa gerek : olsa kerek B. ; olsañ gerek A. , Li.1 , Ş. // dimekdür : demektir B. // varsınlar dimekdür : varsınlar demektir B. ; varsınlar dimekdür A. , Li.1 // ölsünler : ölsünler dimekdür A. , Li.1 , Ş. // yisünler dimekdür : yisünler demektir B. // gelür : kelür B. // Nevāyī : ø S. // kūyi : köyi B. // raḳıb kılma : Nvāyī ‘āḳıbet kılma S. // Nevāyī Ḥazretleri : Nevāyī Ş. // Cāmī Ḥazretleri’niñ : Mevlānā Cāmī Ḥazretleri’niñ Li.1 ; belāḡata Cāmī Ḥazretleri’niñ S. // yazdurup : yazdurub B. ; yazup Li.1 // bir kaç gün : bir kaç kün B. // tursın : dursın S. ; tursun A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // diyicek : deyicek B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür Ş. // Munda.....kılalı : ø E. // munda : mundaḡ S. // Ve yineSāḳī-nāme’de gelür : ø E. , Li.1 // gelür : kelür B. // Beyt: Kıldı.....dāyım anı : ø Li.1 // çün : cün B. // Tenḡri : Tanrı B.

[Ş.210b] Ve yine *Hamsetü'l-Mütehayyirîn*'de evvelki makâledi Nevâyî *Hzretleri Câmî Hzretleri*'niñ divânın yazdurup hıdmetlerine iledicek [S.95a] bir kaç gün bunda tursın diyicek maħalde gelür ki:

Munda *turdik* bir miqdâr mülâhaza kılalı.

Ve yine *Sākī-nāme*'de gelür.

Beyt: Kıldı çün Tenğri mülâyım anı
Esredik hıfzıda dāyım anı

Din¹: (دين) Rābı̄tadur, ism āhirine lâhik olur. ‘Arabî’de “min” ve Fārisî’de “ez”

ma‘nāsına ki Türkî’de feth-i dal ile “den” dinilür, ya‘nî filāndan diyicek filāndın dirler.

[E.119b] Diyeli²: (ديلى) Diyelüm ve eydelüm dimekdür ki *Bedāyi‘ü'l-Vasaf*’da gelür.

Beyt: Birev ki ıışk bile kıldı müttehim bizni
Ni nev‘ yok diyeli kim itti muhterem bizni

[A.55b] Ve yine *Hzretü'l-Ebrār*’da yedinci makâle evvelinde gelür ki:

Beyt: Şāh eger [Li.1-84b] ol bolsa ki muhtāc irür
Harf ile muhtācda hem tāt irür
Şāh disenğ kimde körüp tātını
Şeh diyeli bu vech ile muhtātını

Dimen³: (ديمان) Dimezin dimekdür.

Dimeli⁴: (ديمالى) Dimeyelüm dimekdür.

Dimenğ⁵: (ديمانك) Kaf-ı ‘Acemî ile dimeñ dimekdür.

Diyi⁶: (ديى) Diyeyin dimekdür.

Diyin⁷: (ديين) Bu daħı diyeyin dimekdür ki Sultān Hüseyn Baykara eş‘arında gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ıışk : aşk B. // yok diyeli : diyeli Ş. // muhterem : muharrem E. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // körüp : körüb B. // tātını : tātını B.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ dimeñ : dimekdür B. // dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ daħı : daħı B. // dimekdür : demektir B. // Hüseyn : Hüseyin B. // gelür : kelür B. // ağzınğ : ağzınınğ B. // didi : dedi B. // alman : almak Li.1 // kulağ tutsa : kulağ A.

Beyt: Ağzıñg esrârıda köpdür sözüm didi alman
Kim kulağ tutsa diyin bir nice pinhân elfâz

Din¹: (دين) Bu dağı diyeyin dimekdür ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da on toközıncı maķâlede

Şehr-i Herât vaşfında ve bağları ta'rîfinde gelür ki:

Beyt: Gülleri nev'ini ni din anca gül
Anca ni gül sayğa alğanca gül

Din²: (دين) Bir dağı filândan demek ma'nāsına gelür ki Ḥayretü'l-Ebrâr'da ikinci

ḥayretde gelür.

Beyt: Çeşmesini çünki Mesîḥâ tapıp
[E.120a] Pāk demidin ölük iḥyâ tapıp

Pāk deminden dimekdür.

Diyilgen³: (دييلگان) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Dinilen ve eydilen dimekdür ki Seb'a-i

Seyyâre'de onıncı ḥikâyede gelür ki :

Beyt: Kūşede mu'tekif diyilgen pîr
[S.95b] Ḥalkdın ğâr içide 'uzlet-ġîr

Diyeyeli⁴ : (دييالى) Diyelüm dimekdür.

Di⁵: (دى) Diyeyin dimekdür ki Seb'a-i Seyyâre âḥirinde Nevâyî Ḥazretleri Behrâm

Şāḥ'ı [Ş.211a] vâkı'ada gördügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Min qabûl eyleben didim di söz
Kim ağızdın burun açıldı köz

[Li.1-84b] Ve yine Mecnûn u Leylî'de gelür.

¹ dimekdür : demektir B. // Herât : Herâ S. // gelür ki : kelür ki B. // nev'ini ni : nev'in ni A. ; nev'ini B. ; Ş.

² din . ø E. , Ş. // bir dağı : bir dağı B. ; ve bir dağı Ş. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına ki A. , B. ; ma'nāsınadır S. , Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Li.1 // tapıp : tapıp B. // Pāk deminden dimekdür : ø B. , Ş.

³ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. ; kaf 'Acemî'dür Ş. ; kaf-ı 'Acemî ile Ş. // dinilen : denilen B. // eydilen : eydilen B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // içide : içinde Li.1

⁴ diyeyeli : diyeli A. , B. , S. // diyelüm : diyelim A. , B. , Li.1 , S. // dimekdür : demektir B.

⁵ diyeyin : diyessin S. // dimekdür : demektir B. // âḥirinde : âḥerinde B. // Nevâyî Ḥazretleri : Nevâyî Ş. // vâkı'ada : vâkı'ada B. // gördügi : kördüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // ağızdan burun : ağızdan E. // Mecnûn u Leylî'de gelür : Mecnûn u Leylî'de kelür B. // Mecnûn u Leylî'de gelür ki A. , Ş. // bile di âḥir : bile di âḥer B.

Beyt: Medhîngni itey ni nev' zâhir
Şükriñgñi ni til bile di âhir

2.17. Harfû'd-Dalî'l-Mazmûme

Düpdürtün¹: (دوپدورتون) Ayak âvâzına dirler, tâvuş ma'nâsına ve yürek oynamasına dağı dirler.

Dopku²: (دپقو) Cüllâhlar ayakların başdıkları ağaca dirler ve bir rengdür ki toğana bit üşse anıñla 'ilâc iderler.

Durluğ³: (درلوغ) İncülü dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn'de Sokrat Hakîm vaşında gelür.

Beyt: Nola durluğ şadef birle bolup küm
Bu deryâ içre yüz miñ çarç u encüm

Döküldemek⁴: (دوكولدماك) Kaflar 'Arabî'dür. Yürek oynamasınıñ şadâsına dirler ki Garâibü's-Şığar'da gelür .

Beyt: Ni tüş ki hicr belâsın körer de siskensem
Döküldemek bile cânımnı uygatur yürekim

Dolana⁵: (دلانه) Aluc didikleri tağ elmasına dirler.

Dultu ve dolto⁶: (دلتو و دلتو) Sırtlan kurdına dirler ki Mecnûn u Leylî'de şıfat-1 şebde gelür ki :

Beyt: Mekk ile sevâd-ı 'anber-âlûd
Dolto tişüğe salıban dūd

Doluğa⁷: (دولوغه) Toğulğa ma'nâsına ki Bedâyi'tü'l-Vasat'da gelür.

¹ oynamasına dağı dirler : oynamağ ma'nâsına dağı gelür Ş. // dağı : dağı B.

² ağaca dirler : ağaca S. // rengdür : renkdir B. // bit : pit A. // üşse : üşdüğü vaqt S.

³ durluğ : durluk S. // incülü : incilü E. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür ki B. // bolup : bolub B. // küm : kim S.

⁴ kaflar 'Arabî'dür : kaflar 'Arabîdir B. // dirler ki : dirler Ş. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Ş.

⁵ didikleri : dedikleri B. // tağ elmasına dirler : nesnedür S. // elmasına : elmesine B.

⁶ dultu ve dolto : dultu A. , Li.1 , Ş. ; dulku S. // sırtlan : sırılan S. // kurdına : kurduna B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , Li.1 // dolto : dultu A. , Ş. ; dulku S.

⁷ ma'nâsına ki : ma'nâsınadır ki S. , Ş. // gelür : kelür B.

Beyt: Kıddi cevşen ara könglümde anıñg dik kim ok
[A.56a] Çerkesi doluğa ol ok [S.96a] üze peykân yañlıg

2.18. Ĥarfü'r-Rai'l-Meftūħa¹

Rece²: (رجه) Fārisī ile müştarekdür. Mi'mār ipine dirler ki Ĥayretü'l-Ebrār'da üçinci maķālede rāstlıķ vaşfinda gelür.

Beyt: Tā rece çıkmes yirge bāğ-bān
Bāğ hemān zibde çengel hemān

Ve yine Sedd-i İskenderī'de [Li.1-85a] İskender Ye'cüc'e sed yapıduğı maķalde bir ser-suħanda gelür ki:

Ve hendese-āyin seng-kārlar [E.121a] şihāb girdār rece birle sed ornığa rik tökmek.

Raħ raħ³: (رخ رخ) Dilim dilim dimekdür.

Rap ve rep⁴: (راب و راب) Bir lafzdur ki bir lafz daħı olmasa [Ş.211b] ma'na ĥaşıll olmaz. Nitekim tilberep, delürtüp dimekdür ve kenderep, koķup dimekdür ki Ĥayretü'l-Ebrār'da dördünci maķālede ehl-i riya zemminde gelür.

Beyt: Könglek ara müşk ü 'abir țarab
Könglide yüz it olup kenderep

Rem kılmak⁵: (رم قيلماق) Ürmek ma'nāsınadır ki keenne-hu remiden lafzından me'ħūzdur.

Tilbe reding⁶: (تيلبه راديك) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Delürdüñ dimekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da bir maţla'da gelür.

¹ B. nüshasında Ra ve Za harfleri aynı başlık altında verilmiştir.

² müştarekdür : müştarekdir B. // üçinci : üçüncü A. , B. , Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // tā rece : tā reçe S. // çengel : cengel B. // ser-suħanda gelür ki : ser-suħanda kelür ki B. // seng-kārlar : senk-kārlar B. // şihāb : şehāb B. // ornığa : ornığa B. ; özüniğa S. // rik : ik S.

³ dimekdür : demekdir B.

⁴ rap ve rep : rab ve reb B. ; rap A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // lafzdur : lafızdır B. // bir lafz : bir lafız B. // daħı : daħı B. // nitekim : ø S. // tilberep : tilbereb B. // delürtüp : delüreb B. // dimekdür : demekdir B. ; ø S. // kenderep : kendereb B. // koķup : koķub B. // gelür : kelür ki B. // 'abir țarab : 'ayir ü țarab S. // olup : olub B. // olup kenderep : olub kendereb B. ; olup ü kenderep A. , E. , Ş.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde B. nüshasında yoktur. (B. nüshasında "Ta" maddesinde verilmiştir.)

Beyt: Ey köngül tilbe redinġ imdi ni tedbîr saġa
Ol perî zülfini ger kılmasa zencîr saġa.

2.19. Harfû'r-Rai'l-Mazmûme¹

Rüst²: (رست) Berk ve muhkem ma'nâsınadır ki Sedd-i İskenderî'de bir şabâh Dârâ'nın

vezîrlerinden İskender'e nâme geldüġi maħalde gelür ki :

Beyt: Çıkar vaqtide kâşıdı yitti cüst
Nihânı tutup nâmeî ağzı rüst

Ve yine Ferhâd u Şîrîn'de Şîrîn Ferhâd'ın tâbûtı üzerine varduġı maħalde gelür.

Beyt: Yorup ol sarı cândın yup ilikni
Kirip rüst itti içkerdin işikni

Ruş : (روش) Yaşşı ok demrenine dirler.

2.20. [E.121b] [S.96b] Harfû'z-Zai'l-Meksûre³

Zili⁴: (زيلي) Kilim ve kâlice ma'nâsınadır ki Ferhâd u Şîrîn'de Mehîn Bânü Ferhâd'ı

taġda görmege varduġı maħalde gelür ki:

Beyt: İpek zilüce [Li.1-85b] hem saldurdı fi'l-hâl
Didi oltursun ol şûrîde aħvâl

2.21. Harfû's-Sini'l-Meftûha

Sapaġ⁵: (سپاغ) Şab dimekdür, bir nesneninġ şapı ma'nâsına ki Mecnûn u Leylî'de

hazân ve dirâht vaşfinda gelür.

¹ B. nüshasında yoktur.

² ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // geldüġi : keldüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. , Ş. // yitti : bitî S. // tutup : tutub B. // nâmeî : nâme A. , B. , E. // Şîrîn Ferhâd'ın : Ferhâd'ın E. , S. // üzerine : üzre A. ; üzere B. // maħalde gelür : maħalde kelür B. ; maħalde gelür ki Li.1 , S. // yorup : yorub B. // yup : yub B. // kirip : kirib B. // rüst itti : rüst itdi S.

³ B. nüshasında yoktur.

⁴ kâlice : kâlice A. , B. , Li.1 // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // görmege : körmege B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. , Ş. // zilüce : zilüce A.

⁵ sapaġ : sabaġ S. // şab : şap B. // dimekdür : demekdir B. // nesneninġ : nesneniñ Li.1 , S. , Ş. // dirâht : dirâht B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki S. // töpide : tutide Li.1 // şapaġı : şabaġı A. , Li.1 , S. , Ş.

Beyt: Gūyā töpide uzun sapağı
Boldı uzun eylegen ayağı

Satḳun¹: (ساتقون) Şatun dimekdür.

Beyt: Sifāl-i faḳr ol cān u cihān naḳdın birip gerçi
Kişi hūrşīd cāmın satḳun almaydur bahā eylep

Sacbağ²: (ساجباغ) Tenhā dimekdür.

Sattı³: (ساتتی) Şatdı demek olur. Seb‘a-i Seyyāre’de Dilārām’ı h‘ācesi satduğı yerde
eydür.

Beyt: Cānnı yarmakğa sattı h‘āce-i ḥas
Kim bu sevdāmı tācir itkey ü bes

Satḳun alıp⁴: (ساتقون اليب) Şatun alup dimekdür.

Saçıḳ ve saçıḡ ve saçuḳ⁵: (ساجوق و ساجيغ و ساجيق) Düğüne iledilen saçuya dirler ki

Mecnūn u Leylī’de Nevfel kızın Mecnūn’a virdügi maḥalde gelür.

Beyt: Gerdün körüben bu iş muvāfıḳ
Kiltürdi tokuz ṭabaḳda saçuḳ

Saçḳunḡ⁶: (ساجقونك) [A.56b] Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür. Saçsañ gerek dimekdür.

Saçrap⁷: (ساجراب) Şıçrayup dimekdür.

Sart⁸ (سارت) [Ş.212a] ‘Acem’iñ şehrīsine dirler ki ḳaṭ‘ā Türkī bilmeye. Ḥayrettü’l-

Ebrār’da ikinci maḳālede gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ satḳun alıp : satḳun alıb B. // şatun alup : şatun alub B. // dimekdür : demektir B.

⁵ dirler : derler B. // Nevfel : Nufel B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. , Ş. // ṭabaḳda : ṭapuda S.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁷ saçrap : saçrab B. // şıçrayup : şıçrayub B. // dimekdür : demektir B.

⁸ ‘Acem’iñ : ‘Acem’in B. // şehrīsine : şehirlüsine Ş. // ḳaṭ‘ā : ø E. // bilmeye : bilmeye ki S. // ikinci maḳālede : on ikinci maḳālede S. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. // bu barur : bu yarur S. // bu barur baḡşılar : bu barur yaḡşılar A. , Li.1 ; bu yarur yaḡşılar Ş. // yaḡşı barur baḡşılar : yaḡşı barur yaḡşılar A. , Li.1 , S. , Ş. // Ve yinebastı mühr : ø Li.1 // Vaḳfiyye’de gelür ki : Vaḳfiyye’de kelür B. // āḡirinde : āḡerinde B. // vaşında gelür ki : vaşında kelür B. // tamāmraḳ : tamāmraḳ B. , E. , Ş.

[E.122a] Beyt: Sartğa gerçi bu barur bahşılar
Türk ile hem yahşı bahşılar

Ve yine Vakfiyye'de gelür ki:

Beyt: Biri Türk divânında bastı mühr
Biri Sart divânında bastı mühr

Ve yine Mecâlisü'n-Nefâ'is'de ikinci meclis âhîrinde Seyyid Hasan Erdeşîr
vaşfinda geyür ki:

Bu fakîr Türk ve Sart arasında andın tamâmrağ kişi körmeydür min.

Sarı¹: (سارى) Taraf ma'nâsınadır ki 'Ubeyd Han eş'ârında gelür.

Beyt: Ger hırâm itsenğ 'Ubeydî sarı [S.97a] ey serv-i revân
Cân u könğli birle cismi hâk-i pâ bolsun sanğa

Ve yine Mecnûn u Leylî'de Nevfel Mecnûn'ı şahrâdan alup gitdügi maħalde
gelür ki:

Beyt: At kay sarı kim barurdum urmay
Tursa dağı yol yorurge sormay

[Li.1-86a] Sarğardı²: (سارغاردى) Şaradı dimekdür.

Beyt: Dâyima sarğardı Nevâyî'ninğ yüzi kim 'ışk ara
Bile altunni kılurğa pây-mâlinğ kazğanur

Sarığ ve sarık³: (ساریق و ساریک) Sarı dimekdür ki Hayretü'l-Ebrâr'da 'ışk maķâlesinde
gelür ki :

Beyt : Derd yaşurmak yüzün eylep sarık
Eşk akızmağ közin eylep arık

[E.122b] Sarığ ağık⁴: (ساریغ آغریق) Yerekan marâzına dirler ki Ğarâibü's-Şıgar'da
gelür.

¹ ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki S. , Ş. // hırâm : harâm S. // Nevfel : Nufel B. // alup : alub B. // gitdügi : kitdüki B. // maħalde gelür ki : maħalde kelür B. ; maħalde gelür S. // yorurge : yorurga B.

² sarğardı : sarğaday S. // dimekdür : demekdir B. // Tanık olarak verileh beyit yalnız Esad Eefendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demekdir B. // 'ışk : aşk B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // yaşurmak yüzün : yaşun aķ yüzün S. // eylep sarık : eyleb sarık B. // akızmağ : akırna S. // eylep arık : eyleb arık B.

⁴ gelür : kelür B. ; gelür ki A. // kanı : kani B. // kaķresi kaķrası B. // kehrübâ : kehrübâr Li.1 // Ve yine.....bimârlar dik : ø Li.1 // hâzânî kaşır : hâzân kaşrı A. , S. , Ş. // vaşfinda gelür ki : vaşfinda kelür ki B. ; vaşfinda gelür A. // sarığ ağık bile : sarığ ağık A. , E. , Li.1

Beyt: Sarıġ aġrık boldum ey sākī ħazān-ı hicr ara
Kanı aşfer mey ki bar her kıtresi bir kehrübā

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de ħazānī kıaşr vaşfında gelür ki:

Bey: Terek sarġatıban yüz zārılar dik
Sarıġ aġrık bile bīmārılar dik

Sarġarıp¹: (سارغاریب) Şararıp demek olur.

Beyt: Gül-ruġ ra'nā kıaddım ħün bāġı ıarāf eyle barıp
İnfī'ālidin gül-i ra'nā kıazarıp u sarġarıp

Sarġud²: (سرقد) Mücerred şarāb keyfiyyetine dirler ki Maġzen-i Mīr Ĥaydar

dibācesinde gelür ki:

Beyt: Şabr eyle Eyyub'ğa hem-dest bol
Cūr'asınıġ sarġudıdın mest bol

Sarāġ³: (سراغ) Fārisī ile müşterekdir. Ĥaber ma'nāsınadır ki muġhammeslerde gelür ki:

Beyt: Barġalı ol şūġ kim cānım sarāġın almadım
Cism anı istep ni şahrā kim kıademni salmadı

Sasıġ: (ساسیغ) Yaramaz rayihaya dirler.

Sarāġuc: (سراغج) 'Avratlar başlarına bağladıkları ħenbere [Ş.212b] dirler.

Sergeġ⁴: (سرکاک) Kaflar, kaf-ı 'Acemī'dür. Nev-m-i ħafife dirler ki tiz uyana.

Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Dime uyķusız közüñġ hicrim tüni açılmadı
Ni kıla alġay ecel uyķusı birle sergeġim

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: [S.97b] Mīn öldüm nāledin nāz uyķusıdın yār açmas köz
[E.123a] Ni sūd andın ki hecrān şāmı bolġay közlerim sergeġ

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // cūr'asınıġ : cūr'asınıñ A. , Li.1 , S. // sarġudıdın : serġudıdın B.

³ müşterekdir : küşterekdir B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 // istep : isteb B. // salmadı : salmadım A. , S. , Ş.

⁴ Kaflar , kaf-ı 'Acemī'dür : kaflar kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaflar 'Acemī'dür Ş. // gelür : kelür B. // Fevāidü'l-Kiber'de gelür : Fevāidü'l-Kibar'de kelür ki B. ; Fevāidü'l-Kiber'de gelür ki A. ; Fevāidü'l-Kiber'de bir beytde gelür ki S.

Sağınıp¹: (ساغینیب) Şanup demekdür ki Leylî vü Mecnûn'da İbn-i Selâm aqqında gelür.

Beyt: [Li.1-86b] Ölgem sağınıp halâyık anı
Bir öyke kıyvürdiler nihânı

Sağsınmak²: (ساغسینماق) İmi ma'nāya gelür. Bir; şanmak, zann eylemek ma'nāsına ve bir dağı yād itmek ma'nāsına bu beytde sağıdı lafzı ma'nā-yı evvel üzredür, şandı demekdür ve sağsınmağnı lafzı ma'nā-yı şānī üzredür, yād itmek demekdür.

Beyt: Çünkü ol bizni unutmāğnı sağındı yaḥşî iş
Sin dağı kil her nefis anı sağınmağnı unut

Sağınıp³: (ساغینیب) Seb'a-i Seyyāre'de Dilārām firākında Şāh Behrām'ın aḥvālî zikrinde bu beytde sağınıp yād idüp demekdür.

Beyt: Sağınıp çün çeh-i zeneḥdānın
Çikiben barça rişte-i cānım

Sağingac⁴: (ساغینغاج) Şınacak, ya'nī anacak demekdür ki Garārbü's-Şıḡar'da gelür.

Beyt: Nāleni her niçe kim eyledin nihān eyler könḡül
Sini sağingac revān bī-ḡöd fiḡān eyler könḡül

Ve yine Münşeāt'da kırkıncı mektûbda gelür.

Yūsuf 'Alī'din kulluḡ yıpardım alar taḡrībî bile gāhi bu bendenḡizni sağıturgā ḡākim siz.

Sağingay sını⁵: (ساغینغای سین) Añasın demekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Sokrat Ḥakīm

Ferhād'a eytdi.

¹ sağınıp : sağınıb B. // şanup : şanub B. // demekdür : demektir B. // Leylî vü Mecnûn'da : Mecnûn u Leylî'de A. , B. , S. , Ş. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , S. // ölgem sağınıp : ölgem sağınıb B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ şınacak : şanıcaḡ Ş. // anacak : añacaḡ Li.1 , S. ; ańıcaḡ Ş. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. // niçe : nice A. , B. // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // mektûbda gelür : mektûbda kelür B. ; mektûbda gelür ki S. ; mektûbında gelür Li.1 // Yūsuf 'Alī'din : Yūsuf 'Alāa'd-dīn S. // yıpardım : yıbpardım B. // taḡrībî : taḡrīb S. // bile : birle Ş.

⁵ añasın : anasın B. ; añasız Ş. // demekdür : demektir B. // ıḡḡ : aşḡ B. ; ıḡḡnıḡ Ş. // tuḡyānıda : tuḡyānı Ş. // tartıp : tartıb B.

Beyt : Hücūm-ı ʿışk ʾuğyānıda gāhi .
 Sāḡıngay sın minı hem tartıp āhı

Sagınma¹: (ساغینما) Añma ve şanma dımeıdır.

Sagınc²: (ساغنج) Bu dağı bu ma'nâyadur ki Ḥayrettü'l-Ebrâr'da evvelki maqâle âhirinde

gelür ki:

Beyt: Kāfir ü mü'min sarı kılsañg sağınc
Ni anğa ye's ü ni munıñ köñgli tinc

Sagınurğa³: (ساغینورغه) Añmağa dimekdür.

Sağın⁴: (ساغين) Muhākemetü'l-Lügateyn'de Nevâyî Hâzretleri bu lügati üç ma'nâya

[E.123b] taşhîh itmişler: Biri aṣmak ma'nāsına ve biri südi şağilur koyun ma'nāsına ve biri daḥı ıışk mesti ve bīmārī ḥāletinde isti'māl olunduğı ma'nāya ki terkīb budur:

Sağın lafzı dik ki bir ma'nası yād kılmakğa emirdür ve biri sütlük koy atıdur ve 'ışk mesti [S.98a] ve mecnûnı ve bîmarı [Ş.213a] muḳābeleside sağın dise her birige itlāk kılsa bolur.

Sağlık⁵: (ساغليغ) Sağlur demekdür ki muḳaṭṭa‘atta gelür.

Kıt'a: Filān bay kim qoyı bış mīŋdin ötmiş
Yana hem mīŋdin artuk [Li.1-87a] saqlıg üçkü

“Üçkü” keçiye dirler, sağlur keçi dimekdür.

Sakaḳ⁶: (سقاق) Zenaḥdān ile gerdān mā-beynine dirler ki Nevādirū'ş-Şebāb'da gelür.

¹ *añma* : *anma* B. // *dimekdür* : *demekdir* B.

² *dağı* : *daği* B. // *ma'nâyadur* : *ma'nâyadır* B. // *âhırinde* : *âherinde* B. // *gelür ki* : *keltür ki* B. ; *gelür* Li.1 , S. // *ye's ü ni* : *ye's ve ni* B. // *mununğ* : *mü'mininğ* A. , B. ; *mü'min* S. // B nüshasında daha önce geçen “*tinc*” maddesinde bu kelime “*mununğ*” olarak verilmiş.

³ aňmaga : anmaga B. // demekdür : demektir B.

⁴ Nevâyî Hâzretleri : Nevâyî Ş. // üç : üç A., B. // itmişler : etmişler B. // dağı : dağı B. // aşk : aşk B. // olduğu : olduğu B. // emirdür : emirdür B. // sütlük : sütlük A.; mevlük E. // aşk mesti : aşk mesti B. // mecnûnı : mecnûn A., S.

⁵ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // kufa : beyit B. // boy : yay S. // koyı : kolu S. // "ükü"dimekdür : ø B., Ş.

⁶ *zenahdān* ile : *zenehdān* ile B. ; *zenahdānla* A. , Li.1 , S. , Ş. // *gelür* : *kelür* B. ; *gelür ki* A. ; bir beytde *gelür* S. // *siniŋ* : *siniñ* A. , Li.1 // *irmes* : *irmen* S.

Beyt: Yağa dik kurb eger tapman sininġ simin şakakınġga
İtek dik hem yaman irmes tüşe alsam ayakınġga

Sakızğan¹: (ساقیزغان) Şakşagan didikleri murğa dirler.

Salurdın²: (سالوردين) Şalmağdan dimekdür.

Beyt: Kāfiri kim sin kibi ruhsarı âteş-nākı bar
Ot salurdın kişver-i İslām ara ni bākı bar

Salur min³: (سالورمين) Şaların demek olur.

Salmağ⁴: (سالماق) Şalmağ dimekdür ve yürek oynamasına dağı dirler ve hareket ve

ıztırāb ma'nāsına dağı gelür ki Bedāyi'ü'l-Vasa' da [E.124a] gelür.

Beyt: Köz bile könglümge bolmış güyā vaşlınġ çağı
Kim közüüm uçmağı tiz oldı vü könglüm salmağı

Ve yine bu divānda bir şi'rde dağı gelür ki:

Beyt: Uyku hem-sāyelerimdin kiterür hicr tünı
Ki başım yirge urup ki yürekim salmağ anı

Ve yine Fevāirtü'l-Kiber'de bir şi'rde gelür.

Beyt: Nitip asray özni kim hālimni ol çıkkaç zamān
Anğalatur yanımda olurganğa könglüm salmağı

Salğucı: (سالغوجى) Şalıcı dimekdür.

Salğac⁵: (سالغاج) Şalıcağ dimekdür. Ferhād-nāme'de sākīye hitāb itdügi beytlerdendir.

Beyt: Köngülge ıışk otı salğac şerāre
Anğa yok mı süyüdin özge çāre

Salğay⁶: (سالغاي) Şala demek olur.

¹ didikleri : didükleri B. , Ş. // murğa : mürğa B.

² dimekdür : ø A. ; demektir B. // Tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ dimekdür : demektir B. // dağı : dağı B. // gelür : kelür B. // könglümge : könglümke B. // Ve yine bu.....salmağ anı : ø Li.1 // şi'rde dağı gelür ki : şi'rde dağı kelür ki B. ; şi'rde dağı gelür S. ; şi'rde gelür ki Ş. // hem-sāyelerimdin : sāyelerimdin A. // kiterür : kitedür B. , S. ; kitetür A. // ki başım : kim başım A. , B. , S. // yirge : birge S. // urup : urub B. // salmağ anı : salmağ otı S. ; salmağ onı Ş. // bir şi'rde gelür : bir şi'rde kelür ki B. ; bir şi'rde gelür ki A. , Li.1 , S. // nitip : nitib B. // çıkkaç : çıkkaç B. // anğalatur : anğlar A. , B. , Ş. // yanımda : yanıma A. , B. , Ş.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Kizer min kūyıda iller nazar hālimga salğay dip
Eğer öltürse kanım rengi tofrağıda açalğay dip

Salğunğ¹: (سالغونك) Kaf-1 ‘Acemī ile şalsañ gerek dimekdür.

Salıngac²: (سالىنغاج) Şalıncağ, ya‘nī birağılacak dimekdür ki Lisānū’t-Ṭayr’da mi‘rācda
gelür.

Beyt: Ni bile ma‘nī hem özdin salıban
Bu salıngac ni kılur ol qalıban

[A.57b] [S.98b] Salmağ³: (سالماق) Bir dağı ‘acz ma‘nāsına gelür ki Ferhād u Şīrīn’de

Ferhād Yunan zemīne gitmek qaşd idicek Hākan çäre ve tedbīr itdügi maḥalde
gelür ki:

Beyt: Özin salmay yana bir fikr itip saz
Bu yañlığ boldı işge çäre pervāz

Salğadı⁴: (سالغادی) Bile gönderdi dimekdür [Ş.213b] ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfī’de gelür.

Beyt: Anı hem salğadı Nevruz birle
Köçürdi ṭālī‘-i firūz birle

[E.124b] Sal⁵: (سال) Şu gececek nesnedür ki ağacları birbirine bağlayup şuya

bırakurlar, batmaz, anıñla şu geçerler ki Garābū’ş-Şığar’da gelür.

[Li.1-87b] Beyt: Baħr-ı eşkim içre kim tapmas zarar köz merdümü
Güyyā kirpik nistānıdın anıñ salı bar

Salencek ve salkencek¹: (سالنك و سالكنك) Kaflar, kaf-1 ‘Arabī’dür. İple boyna

aşılan ta‘vīze dirler ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

¹ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

² şalıncağ : şalınacak B. ; şalunıcağ A. // dimekdür : demektir B. // ki Lisānū’t-Ṭayr’da.....qalıban : ø Li.1 // gelür : kelür B. // ni bile : li bile A. , B. , Ş.

³ dağı : dağı B. // ‘acz : ‘aciz B. // gelür : kelür B. // Yūnān zemīne : Yūnān-ı zemīne B. // gitmek : kitmek B. // idicek : edicek B. // itdügi : etdügi B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. // itip : itib B.

⁴ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // köçürdi : köcürdi S.

⁵ sal : salı S. // gececek : geçecek A. , Li.1 ; kegecek B. // nesnedür : nesnedir B. // ağacları : ağaçları B. // bağlayup : bağlayub B. // bırakurlar : birağurlar A. , Li.1 , S. // anıñla : anıñla Li.1 , Ş. ; anuñla S. // gelür : kelür B. // içre : icre B. // güyyā : güyyā B.

Beyt: Ni hüş ümîdi kim uryân nigün tedbîrle ursam tek
Perîlerğa cünün tomarıdur boynumda salencek

Saladur²: (سالادور) Şala yorır dimekdür.

Beyt: Bir o gamı yana könğlümge kozğalan saladur
Bir o dimey ki bu işni filân saladur

Salkın³ (سالقین) Şovuk yele dirler ki ıssı günlerde ese. Garābü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: Hayvân suydur şudrun ĩsâ demidür salkın
Bostân sarı cānānım gūyā ki hırām itmiş

Ve yine Sultān Hüseyn Baykara eş'arında gelür ki:

Beyt: Āhım alyıda savuk salkınsın ey dūzaḥ otı
Her dem er yüz katla izhār-ı harāret kılğasın

Ammā ba'zı nüshada saykın vākı' olmuş çimen üzerine toḳınup geḳüp temevvüc
itdüren yele dirler.

Ve Münşeāt'da evvel mektübda gelür ki:

[S.99a] Bahār salkınınınḡ ıtr-engizliḡı bulut mizācın [E.125a] havāyı kılıpdur.

Selce⁴: (سلجه) Keneye ve şaḡırgaya dirler ki hayvānlaruñ gövdesine yapışur. Mecnūn u

Leylî'de Mecnūn Leylî kabilesi göçdüḡi menzilde bir ḡasta it gördüḡi maḡalde
gelür ki:

Beyt : Kān ḳoymay selescereklerige

Salgac⁵: (سالجاج) Şalıncaḳ dimekdür. Ferhād-nāme'de sākīye ḡitāb itdüḡi
beytlerindendür.

¹ salencek ve salkencek : salincek ve salkincek B. // kaflar , kaf-ı 'Arabî'dür : kaflar kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaflar 'Arabî'dür Ş. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. // ümîdi : ümîd S. // tedbîrle : ḳad birle S. // perîlerğa : perîlerge B. // tomarıdur : ḳomaruydur S.

² Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

³ şovuk : şouḳ B. // gelür : kelür ki B. // Hüseyn : Hüseyn B. // eş'arında gelür ki : eş'arında kelür ki B. ; eş'arında gelür Ş. ; eş'arında bir beytde gelür ki S. // dūzaḥ : düzeḡ B. // üzerine : üzre Ş. // toḳınup : toḳunub B. ; toḳunup S. // geḳüp : keḳüb B. // itdüren : etdüren B. // yele : yile Ş. // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // mektübda gelür ki : mektübda kelür ki B. // salkınınınḡ : salkınının A. , Li.1 // ıtr-ingizliḡı : ıtr-engizliḡı S. // kılıpdur : kılıbdur B.

⁴ keneye : kineye S. // şaḡırgaya : şıḡırḳıya B. // hayvānlaruñ : hayvānların B. // yapışur : yapışur ki Li.1 , S. // göçdüḡi : köçdüki B. ; göcdüḡi E. // gördüḡi : kördüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. // ḳoymay : ḳoymadı Li.1 ; ḳoyman S.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır ve ikinci kez verilmiştir.

Beyt : Köngülge ʿışk otı salğac şerāre
Anğa yoğ mı sūyıdın özge çāre

Senin¹: (سنین) Nîzeye dirler ki Mecnûn u Leylî’de ceng vaşında gelür.

Beyt: Dal oldı **senin** şîd yanğlığ
Heyʿet bile berk bîd yanğlığ

Sanağlık²: (ساناغلاق) Agāhlık maʿnāsınadur ve ihtirāz maʿnāsına [Li.1-88a] dağı gelür

ki Ferhād u Şîrîn’de Hızır ʿAleyhi’s-Selām tılsım fethinde Ferhād’a eytdi.

Beyt: Diseñg kim tinmağay ol yolda kāmınğ
[Ş.214a] Sanağlık kām ile bolsun hırāmınğ

Sanap³: (ساناب) Bu dağı ihtirāz idüp ve tedārik idüp dimekdür ki Ferhād u Şîrîn’de

yine bu mağalde gelür.

Beyt: Alıp hātem **sanap** urdı yana kām
Hem ol ʿāşık üstige tutğunca ārām

Sançay⁴: (سانچاي) Şancar dimekdür.

San⁵: (سان) Hesāb ve şağış maʿnāsınadur ki [E.125b] Mecnûn u Leylî’de İbn-i Selām vaşında gelür.

Beyt: Çün mālīga kimse birmeyiben **san**
Her müşkil olup қаşıda āsān

[A.58a] Ve yine Fevāidü’l-Kiber’de bir şiirde gelür.

Beyt: Zār cismimde boğunlar mihnetimniñ **sanı**dur
Kim yana her birge tökti bir tügün her tarğa

Beyt: Belā deştide ki āvāreler **sanın** taleb kıldınğ
U yanğlığ hānmānıdın cüdālarğa ni **san** anda

¹ ceng : cenk B. // **senin** şîd : senini şîd A. , B. , Li.1 , Ş. // **heyʿet** : heyhāt A. , B. , Ş.

² **maʿnāsına dağı gelür** ki : maʿnāsınadur Ş. ; maʿnāsına dağı kelür ki B. // **sanağlık** : sanağlık B. // **bolsun** : bolsunğ B. // **hırāmınğ** : hırāmınğ S.

³ **sanap** : sanab B. // **ihtirāz idüp** : ihtirāz idüb B. ; ihtirāz A. // **tedārik idüp** : tedārik idüb B. // **dimekdür** : demekdir B. // **yine** : ø B. // **gelür** : kelür B. ; gelür ki Li.1 // **alıp** . alıb B. ; alup Ş. // **sanap urdı** : sanab urdı B. // **ʿāşık** : ʿışk Li.1 , S.

⁴ **dimekdür** : demekdir B.

⁵ **maʿnāsınadur** : maʿnāsınadır B. // **vaşında gelür** : vaşında kelür ki B. ; vaşında gelür ki A. , Li.1 // **olup** : olub B. // **bir şiirde gelür** : bir şiirde kelür B. ; gelür ki A. ; gelür E. , Ş. // **boğunlar** : yoğunlar S. // **her birge tökti** : ø S. // **bir tügün** : her bir tügün S. // **tarğa** : tarığa S. // Bu maddede tanık olarak verilen üçüncü beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Sanaman¹: (سانامان) Hesāba almazın ve şaymazın ve itibār itmezın dimekdür ki
Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Mini kişi dimese il melül niyüçün olay
[S.99b] Kişi hesābıda min hōd özümni çün sanaman

Sanaganlar²: (ساناغان لار) Hesāb idüp şayanlar dimekdür ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Sanaganlar vişāl ü kām ehlin
Mini ol emrdin sıva kılnıgız

Sanar³: (سانار) Bu dağı hemīn bu ma'nāyadur ki Hayretü'l-Ebrār'da üçinci maķāledi
gelür.

Beyt: La'l hesābıda tutar hāreni
İncü sanar barca şadef-pāreni

Sanap biz⁴: (ساناب بين) Şayıp dururuz dimekdür ki Hamsetü'l-Mütehayyirīn'de Cenāb-

ı Mevlānā [Li.1-88b] Hāzretleri'yle Nevāyī Hāzretleri hıyābān nām maḥalde
giderken bāğ-bānlar [E.126a] servleri arabaya yükledüp gelürken ne kadar
servdür deyü şormışlar, bāğ-bānıñ cevābında bu terkīb gelür ki:

Sanap biz yüz dört 'adeddür.

Sanay⁵: (سانای) Ben sayayım dimekdür.

Sanaglık⁶: (ساناغلاق) Añmalu ve añacak dimekdür.

¹ itmezın : etmezın B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür ki B. ; bir şi'rde gelür Li.1 // niyüçün : niyçün B.

² idüp : idüb B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş.

³ dağı : dağı B. // ma'nāyadur : ma'nāyadır B. // üçinci : üçüncü B. ; üçüncü S. // gelür : kelür B. // la'l : laal B. // hāreni : çāreni A. ; hāre-i S. // incü : inçü A. , B. // sanar : sanat B. // barca : barça Li.1 , Ş. ; parça S.

⁴ sanap biz : sanab biz B. // şayıp : şayıb B. // dimekdür : demektir B. // Cenāb-ı : ø S. , Ş. // Hāzretleri'yle : ø Ş. // Hāzretleri : ø Ş. // giderken : kiderken B. // yükledüp : yükledüb B. // gelür : kelürken B. // deyü : deyu B. // şormışlar : şormuşlar B. // gelür ki : kelür ki B. // sanap biz yüz : sanab biz yüz B. // yüz dört : yüz dört B. , E.

⁵ A. nüshasında "sanay" kelimesi yerine "savgat" kelimesi yazılıp "sanay" kelimesinin anlamı verilmiştir. // dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

Savġat¹: (سوغات) Pīş-keş ve armağan ve inʿāma dirler ki Sebʿa-i Seyyāre'de Behrām

Şāh Dilārām'ı getürenlere pīş-keş çekdikleri maḥalde gelür ki:

Beyt: Kıldılar ʿarz ḥan maḳālātın
[Ş.214b] Her niçük tuḥfe birle savġatın

Savuġ²: (ساووغ) Şovuk dimekdir.

Savutmaġ³: (ساووتماق) Şovutmaġ demek olur.

Savut⁴: (ساوت) Emirdür. Şovut dimekdir.

Beyt: Cüz irür her şūḥ-ı raʿnā yüzige çün ʿışķ-ı pāk
Şevķ otın kilsin daġı bu ʿişve-gerlerin şavut

Savurġay⁵: (ساورغای) Ḥilʿat ve pīş-keş virür ve inʿām ve iḥsān ider dimekdir ve bir

yeri pādīşāh tarafından mülklige virnege daġı dirler ki Vakfiyye dibācesinde tevḥīdde gelür.

Beyt: Kim ol birni örter celāliyyeti
Bu birni savurġay cemāliyyeti

Sayġu⁶: (سیغو) Şehr-i Herī içinde bir mevziʿ adıdır ki Vakfiyye'de evķāf ḥudūdı beyānında yazmışlardır.

[S.100a] Sayġur⁷: (سیغور) Fārisī ile müşterekdir. Ḥarīrden bir nevʿdür, aķ rengde ki

Sebʿa-i Seyyāre'de yedinci rāvi Dilārām'dan Şāh'a rivāyet itdi.

Beyt: Kefen eylep ḥarīr ile sayġur
[E.126b] Sıpıban ol kefen ara kāfūr

¹ A. nüshasında "savġat" kelimesi yerine "sanay" kelimesi yazılıp "savġat" kelimesinin anlamı verilmiştir. // getürenlere : ketürenlere B. // çekdikleri : çekdikleri A. , E. , Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. ; bir beytde gelür S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ dimekdir : demektir B. // mülklige : mülklige B. // daġı : daġı B. // gelür : kelür B. // bu birni savurġay : bu birni savurġar A. , B. , Li.1 ., Ş.

⁶ mevziʿ : mevziʿiñ S. // adıdır : adıdır B. // yazmışlardır : yazmışlardır B. ; yazmışlar Ş.

⁷ sayġur : sayfur B. // nevʿdür : nevʿ ve B. // rengde : renkde B. itdi : etdi B. ; itdi ki Li.1 // eylep : eyleb B.

Saypağucı¹: (سيپاغوجي) Perīṣān idici ve ḥarcanıci ma'nāsınadır ki Maḥzen-i Mīr

Ḥaydar'da maḳāle-i evvelde gelür.

Beyt: Her ni ki kazgandım ve yıgdım tamām
Kıldım anı saypağucığa ḥarām

Saypadı²: (سيپادی) Tağıtdı ve ḥarcandı dimekdür ki Lisānū't-Ṭayr'da Hüdhüd'ün

Kebk'e cevābı ḥikāyesinde gelür.

Beyt: Vech ni az künde barın saypadı
Gevher alğan çün işini anğladı

Sayap³: (سایاب) Şayıp dimekdür.

Sayğa alğanca⁴: (سایغه الغانجه) [A.58b] Şayabilince ve şayılıbilince dimekdür ki [Li.1-

89a] Ḥayretü'l-Ebrār'da on toközıncı maḳāledi Şehr-i Herāt bağları vaşında gelür.

Beyt: Gülleri nev'in ni din anca gül
Anca ni gül sayğa alğanca gül

Saylanıp⁵: (سایلانیپ) Bu daḥı şayılp, ḥesāb olup dimekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Leylî vü Şīrīn ü 'Azrā bardılar veh ni 'aceb
Bolmağım vālih saḡa kim sin ḳalıp sin saylanıp

Sayğalur⁶: (سایغالور) Şayılp, ḥarclanur dimekdür.

Sayğalgudik¹: (سایغالغوديك) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Şayılp ḥarclandığı gibi ve şayılsa gerek dimekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

¹ ḥarcanıci : ḥarcayıcı A. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // kazgandım : kazğaydım Li.1, S., Ş. // salpağucığa : saypağucıya S.

² dimekdür : demektir B. // ki Lisānū't-Ṭayr'da.....anğladı : ø Li.1 // Hüdhüd'ün : Hüdhüd'ün B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // alğan : alğay S. // çün : cün B.

³ sayap : sayab B. // şayıp : şayıb B. ; şayıp S., Ş. // dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B. // toközıncı : toközuncı B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // nev'in ni : sevin B. ; nev'in Ş. // din : diben S. ; diyen Ş.

⁵ saylanıp : saylanıb B. // daḥı : daḥi B. // şayılp : şayılp B. // ḥesāb olup : ḥesāb olub B. ; ḥesāb olup Li.1 // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ḳalıp sin saylanıp : ḳalıp sin saylanıb B.

⁶ ḥarclanur : ḥarclanur Ş. ; ve ḥarc olunur S. // dimekdür : demektir B.

Beyt: Ey köngül naqd-i hayâtınğ kıl fenâ yolıda şarf
[E.127a] Hayf olur ger bolsa ‘ömr-i Nūḥ çün sayğalgudik

[Ş.215a] Sayğaldı²: (سایغالدی) [S.100b] Şayıldı ve ḥarcanıldı dimekdür ki Ğarāibü’ş-

Şıgar’da gelür.

Beyt: ‘Aql u dīn naqd-i fenâ deyri ara kirmes igec
Mey bile muğbeçeler yolıda sayğaldı yene

Sayğalıp³: (سایغالیپ) Bu daḥı bu ma’nâyadur ki Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da nā-ḳābil şadırları

zıkrinde gelür ki:

‘Ülemā kiltürgen nebāt kezek üçün uşalıp ve vazife vechleri özge esbāb üçün
sayğalıp.

Sayğana⁴: (سایغانه) Şayılacak ve ḥarcanılacak dimekdür.

Sayğamak⁵: (سایغاماق) Ḥarcanmak dimekdür.

Say⁶: (سای) Emr idüp şay dimekdür ve şol dereye dirler ki kışın şu aḳa, yazın aḳmaya

ki Ḥayretü’l-Ebrār’da on yedinci maḳālede mestlik zemminde gelür.

Beyt: Sil suyn tapsa içip mül kibi
Say taşın tapsa ısıp gül kibi

Ve yine Ḥayretü’l-Ebrār’da tokızıncı maḳāle ḥekāyesinde gelür.

Beyt: Baş tüşüp ol rezmd e say taşıca
Baş kesiben her kişi öz başıca

Say⁷: (سای) Vaḳt ma’nāsınadur.

¹ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabīdir B. ; kalar ‘Arabī’dür S. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // şayılop : şayılob B. // gibi : kibi B. // gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; bir şırde gelür Li.1 // naqd-i hayâtıḡ : naqdī hayâtıḡ E. // çün : cün B. , Li.1

² ḥarcanıldı : ḥarclandı A. , B. , S. , Ş. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // kirmes : kinmes S.

³ sayğalıp : sayğalıb B. // ma’nâyadur : ma’nâyadır B. // şadırları : zararları E. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // üçün : uçun B. // üçün sayğalıp : uçun sayğalıb B.

⁴ ḥarcanılacak : ḥarclanacak A. , B. , S. , Ş. // dimekdür : demekdir B.

⁵ Bu madde B. nüshasında yoktur. // dimekdür : ø S.

⁶ idüp : idüb B. // dimekdür : demekdir B. // dirler ki : dimekdür ki A. // gelür : kelür B. // suyn . şuyın S. // içip : içib B. // ısıp : ısıb B. // Ve yinebaşıca : ø Li.1 // tokızıncı : toküzuncü B. , S. // ḥikāyesinde gelür : ḥikāyesinde kelür B. ; ḥikāyesinde gelür ki S. // tüşüp : tüşüb B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Sayy¹: (سای) İki ya ile vaḳti dimekdür. Meşelā : Sorḡan sayy, şormak vaḳti dimekdür.

Beyt: Kāsıdı kim yārdın bir söz rivāyet eylese
İsterem sorḡan sayy baştın hikāyet eylese

Say²: (سای) Bir lügatdür ki bir lafzla daḡı isti‘māl olunmasa ma‘nī ḥāşıl olmaz.

[E.127b] Meşelā: Alḡan sayı, alduḡca dimekdür; sorḡan sayı, sorduḡca dimekdür ki Ġarāibü’ş-Şıḡar’da gelür.

Beyt: Sin lebiñg sorḡan sayı min ḡan yutar min ey ḡabīb
Sin mey içkil kim maḡa ḡün-ı ciger boldı naşīb

Ve yine bir şırde gelür ki:

Beyt: Her nice köñglümni çāk itsenḡ kılur ‘ışkıñg sitiz
Ol şıfat kim otnı yarḡan sayı bolur şu‘le-tiz

Sayḡın³: (سایقین) Deryā temevvüc itmege ve āteş ‘alevlenmege dirler.

Saypalḡan⁴: (سایپالغان) Tār ü mār olan dimekdür.

Beyt: Fenā deyride ger dīn naḡdnı ber-bād oldı tabḡum yok
Ki cem‘ olmay durur her kim ḡarābāt içre saypalḡan

2.22. Ḥarfü’s-Sini’l-Meksüre

Sıpḡardı⁵: (سیپقاردی) Sümürdi , içdi dimekdür ki Seb‘a-i Seyyāre’de evvel hikāyede

[S.101a] Ferruḡ Ḥaleb’e Aḡi meclisine varduḡı maḡalde gelür.

Beyt: Kör geh alyınḡa ḡoyup bardı
Yükütüp her ḡadeḡni sıpḡardı

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² lügatdür : lügatdır B. // lafzla : lafızla B. // daḡı : daḡı B. // isti‘māl olunmasa : isti‘māl olunmasa B. ; isti‘māl olunur Ş. // alduḡca : alduḡca B. , Li.1 // dimekdür : demektir B. // sorduḡca dimekdür : sorduḡca dimekdür Li.1 ; sorduḡca demektir B. // gelür : kelür B. // ey ḡabīb : ḡabīb B. // Ve yine.....şu‘le-tiz : ø Li.1 // bir şırde gelür ki : bir şırde kelür B. ; bir şırde gelür S. // ‘ışkıñg : aşkıñg B. // otnı : otı S. // yarḡan : bargan S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Sıpḡardı : sıpḡardı B. , S. // sümürdi : sümürdü B. // içdi : icedi E. // dimekdür : demektir B. // Ḥaleb’e : Ḥaleb’de Li.1 , S. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , Ş. // geh : ki B. // alyınḡa : alyıḡa A. , B. , Ş. ; alyıña Li.1 , S. // ḡoyup : ḡoyub B. // yükütüp : yükünüb B. ; yükünüp A. , Li.1 , S. , Ş.

Sıpkarıp¹: (سپقاریب) Sümürüp demekdür.

Beyt: Sākīyā teşne min andağ ki kök cāmı tolar
Bāde tutsaṅg ser-nigün eyler min anı sıpkarıp

Sıptı²: (سپتی) Sepdi [A.59a] demekdür , ya'nī şu sepdı veyā gayrı nesne.

Sıpmek³: (سپمک) Sepmek ma'nāsınadır. Kesreyle ta'bīr iderler. Seper diyecek
maḥalde siper dirler.

[Ş.215b] Sıparğa⁴: (سپارغه) Sepmege ve saçmağa demekdür ki Ferhād u Şīrīn'de

Ḥaḫan oğul istedügi maḥalde gelür.

Beyt : Maṅga yığmağda yitgey miḥnet ü renc
Aṅga sıparğa ƙalğay maḥzenü genc

Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da [E.128a] yigirmi altıncı faşlda tüccār zikrinde
gelür ki:

Yā vāriş sıpar üçün yığıtğay, yā ḥādişe üçün ƙuzğar üçün ƙazğangay.

Sıparmak⁵: (سپارماق) Bu daḫı hemīn bu ma'nāyadur ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da bir

tenbīhde gelür ki:

Sözni sıparmak başğa āfetdür.

Sırmap⁶: (سیرماب) Şıyırup , ƙapup alup demekdür.

Sirmemek⁷: (سیرماماک) Tutmak.

Sirmedi⁸: (سیرمادی) Tıtdı.

¹ sıpkarıp : sıpkarıp B. // sümürüp : sümürüb B. // demekdür : demektür B. // Tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demektür B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Sepmege : sepmeke B. // dimekdür : demektür B. // istedügi : istedüki B. ; istedigi Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Li.1 // Ve yine.....ƙazğangay : ø Li.1 // faşlda : faşılta B. // tüccār : neccār S. // gelür ki : kelür ki B. // sıpar üçün . sıpar uçun B. // yığıtğay : yığığay B. ; yığıngay A. , Ş. // ḥādişe üçün : ḥādişe B. , Ş. // ƙuzğar üçün : ø A.

⁵ sıparmak : sıpamak A. , B. , S. , Ş. // daḫı : daḫi B. // ma'nāyadur : ma'nāyadır B. // gelür ki : kelür ki B. // sözni sıparmak : sözni sıpamak A. , B. , Li.1 , S.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (12b) vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Sirgek¹: (سيركاك) Taşā'ud-ı ebhāraden göz çapaqlanmaq ve tonmaqdır ki aña cümlüz dirler.

Beyt: Min öldüm nāledin nāz uyqusıdın yār açmas köz
Ni sevđandın ki hicrān şāmı bolğay közlerim sirgek

Sirgek²: (سيركاك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acem kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabī’dür. Uyğudan belinleyüp uyanmağa dirler.

Sirmedi³: (سيرمادی) Şıyırdı, qapdı aldı dimekdür.

Sirmedim⁴: (سيرمادیم) Şıyırdım, qapdım aldım dimekdür ki Ferhād u Şīrīn hātimesinde gelür ki:

Beyt: Anıñg dik sirmedim bir hābeşīdin tāc
Ki başı taylasanga boldı muhtāc

Ve yine Nevādiri’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Şubh-dem deyr içre mest olsam min müflis ni teñg
Şeyh destārın kice mescidğa kirgec [Li.1-90a] sirmedim

Sird⁵: (سيرد) Sürat ma’nāsınadır.

Sıyradı⁶: (سيرادی) Farsça serāyīden ma’nāsınadır ki ırladı dimekdür. Ferhād u Şīrīn’de maṭla’-ı dāstān se-sūḥanda gelür.

Ferhād’nıñ ‘adem şebānıdın vüçüd gül-şeniğa kilgenin [Ş.101b] qalem tilidin sıyramaq.

“Sıyramaq” didügi “ırlamaq” dimekdür [E.128b] ve naql u beyān ma’nāsına daḡı gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Sirgek : sizgek S. // kaf-ı ‘Acemī : ‘Acemī A. , B. , S. , Ş. // kaf-ı ‘Arabī’dür : ‘Arabīdir B ; ‘ārabī’dür A. , Li.1 , S. , Ş. // belinleyüp : belinleyüb B.

³ sirmedi : sirmedim A. // dimekdür : demektir B.

⁴ A. nüshasında “sirmedim” kelimesi alınmamış “Ve yine” diye “sirmedi” kelimesinin devamı şeklinde verilmiştir. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 , S. // hābeşīdin tāc : hābībdin tāc S. , Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , Ş. // kice : kiçe Li.1 // mescidğa : mescidge B. // kirgec : kir tāc S.

⁵ sürat : sürat B. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B.

⁶ Farsça : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A. , S. // maṭla’-ı dāstān ser-sūḥanda : maṭla’-ı dāstān-ı ser-sūḥanda Li.1 , Ş. // gelür : kelür B. // gül-şeniğa : gül-şenige B. // “Sıyramaq”.....dimekdür : ø Ş. // didügi : didüki B. // dimekdür : demektir B. // ma’nāsına daḡı gelür : ma’nāsına gelür Ş. ; ma’nāsına A. , B. , E. , Li.1 , S.

Sizmek¹: (سيزماک) Bezmek ve nakş itmek ma'nāsınadır. Bu beytde sizer lafzı bezer dimekdür.

Beyt: İşk deştide koyun irmes ki min divāneğa
İşk ara divānelik haṭṭın sizer pergārdur

Sızdı²: (سيزدی) Cizdi ve yazdı dimekdür.

Sızsa³: (سيزسا) Çizse ve yazsa dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Ferhād'la Şapur kaşr sengin bünyād ikdükleri maḥalde gelür ki:

Beyt: Bu sızsa ādemī teksīr itip ol
Bu çikse cān-ver teşmīr itip ol

Sızmağ üçün⁴: (سيزماف اوچون) Çizmek içün dimekdür ki Ḥayretü'l-Ebrār'da Bahāe'd-dīn Nakş-bendī Ḥazretleri Raḥmetü'l-lah 'Aleyh menākıbında gelür.

Beyt: Cānga çikip renc ü 'inā nakşını
Sızmağ üçün anda fenā nakşını

Sızdı⁵: (سيزدی) Bu daḥı sezdi , ya'nī zann eyledi [Ş.216a] dimekdür.

Sızıp irdi⁶: (سيزيب ايردي) Sezmişdi dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Şīrīn Şapur'ıñ tutulduḡın bildügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Sızıp irdi ki ol düşmen esīri
Hemān boldı düşmen dest-gīri

Sızıp⁷: (سيزيب) Bu daḥı sızup, ya'nī tereşşuḡ eylemek ma'nāsına gelür ki Mecnūn u Leylī'de Leylī anasınıñ Leylī māteminde ḥālī beyānında gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² cizdi : çizdi Li.1 , S. // dimekdür : demektir B.

³ çizse : cizse A. , B. , Ş. // dimekdür : demektir B. // Şapur : Şabur A. , B. , Li.1 , S. // kaşr sengin : kaşr-ı sengin B. // itdükleri : etdükleri B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // teksīr itip : teksīr itib B. // teşmīr itip : teşmīr itib B.

⁴ sızmağ üçün : sızmağ uçun B. // çizmek : cizmek B. // içün : için B. // dimekdür : demektir B. // Ḥazretleri Raḥmetü'l-lah 'Aleyh : ø Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // çikip : çikib B.

⁵ daḥı : daḥi B. // dimekdür : demektir B.

⁶ sızıp irdi : sızıp irdi B. // dimekdür : demektir B. // Şīrīn : ø B. , Li.1 , S. // Şapur'ıñ : Şabur'un B. // tutulduḡın : tutulduḡını S. // bildügi : bildüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş.

⁷ sızıp : sızıp B. // daḥı : daḥi B. // sızup : sızub B. ; çizüb S. // sızup , ya'nī : ø Ş. // tereşşuḡ eylemek ma'nāsına : tereşşuḡ idüp sızup ma'nāsına Ş. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına kelür ki B. ;

Beyt: Tırnağların çü yüzge koydı
Tırnağlar ile yirler oydı

[E.129a] Oyğanlar içinde kim sızıp kan
Köz çeşmeleri dik akızıp kan

Sızgurup¹: (سيزغوروب) Bu dağı sızırup kal eyleyüp dimekdür ki Luṭfî eş‘ârında [Li.1-90b] gelür.

Beyt: [A.59b] Vefâda Luṭfî’ni taptı firāk dinârı
Niçe ki sızgurup altun dik imtiḥân kıldı

Sisgenmek²: (سيسگانمك) Beleñlemek ma‘nâsınadır. Seb‘a-i Seyyâre’de Nevâyî düş
görüüp uyandığı yerde eydür.

Beyt: Söz tükengec kaşıda bir öptüm
Boluban şād sisgenip kıptum

Ya‘nî beleñleyüp dimekdür.

Sisgendi³: (سيسگاندى) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Uyğudan beleñleyüp uyandı dimekdür ki

Ferhād u Şîrîn’de Behrām Dilāver Erken’e [S.102a] gelicek Ferhād mâteminde
eydürdi.

Beyt: Yitip gerdunga ün sisgenmekiñg yok
Tüşüp ‘ālemğa ot tiprenmekiñg yok

Burada “sisgenmekiñg” didügi “uyanmağıñ” dimekdür.

Ve yine Mecnûn u Leylî’de Leylî atasına Nevfel mağlûb olıcağ Leylî’yi
öldürmek diledikde Leylî Mecnûn’uñ vâkı‘asına girdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Mecnûn’ğa digec bu sözler ol ay
Sisgendi anıñg dik eyleben vāy

ma‘nâsınadır S. // anasınıñ : anasının B. // beyânında gelür : beyânında kelür B. ; beyânında gelür ki Li.1 // içinde : içide B. , Ş. // sızıp kan : sızıp kan B. // akızıp kan : akızıp kan B.

¹ sızgurup : sızgurub B. ; sızıp A. // dağı : dağı B. // sızırup : sızırub B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // niçe ki sızgurup : niçe ki sızgurub B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // belileñleyüp : belileyüb B. // dimekdür : demektir B. // gelicek : kelicek B. // eydürdi : iderdi B. ; eydürdi ki A. , Li.1 // yitip : yitib B. // düşüp : düşüb B. // ‘ālemğa : ‘ālemge B. // Burada.....dimekdür : ø Ş. // burada : ø A. , E. , Li.1 , Ş. // didügi : dedüki B. // uyanmağıñ dimekdür : uyanmağıñ demektir B. // atasına : atası Ş. // Nevfel : Nufel B. // diledükde : diledigin S. // Mecnûn’uñ : Mecnûn’un B. // girdügi : kirdüki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A.

Sığa¹: (سیغه) Bir edâtdur ki ism-âhirine lâhik olur. Meselâ: Deryâsığa, deryâsına; balasığa, balasına demek olur.

Sıgırdı²: (سیغوردی) Sıgırdı, sıyırdı, dimekdür.

Sıgurgay³: (سیغورغای) Şığura dimekdür ki Nazmü'l-Cevâhir dibâcesinde gelür.

Ve gül deste bendi ki riyâhın arasında hâşâknı sıgurgay.

Sıgnağ⁴: (سیغناق) Bir nev'i hattıdur. [E.129b] Çagatay'da Hatt-ı Bâbüri ve gayrı gibi ki

Bâbüri Mîrzâ eş'arında gelür.

Beyt: Hûblar hattı naşîbîng bolmasa Bâbüri ni teng
Bâbüri hattı imesdür hatt-ı sıgnağî müdür

Sıknattı⁵: (سیقناتتی) Ziyâde ağlatdı dimekdür ki Muḥâkemetü'l-Lügateyn'de Nevâyî

Hâzretleri bu lügati şöyle taşhîh iderler ki:

Sıktamak ger yığlamakda mübâlagadur. Türk bu nev' edâ kılıbdur kim:

[Ş.216b] Beyt: Ol ay ki küle küle kır ağlattı mini
Yıglatdı mini dimey ki sıktattı mini

Ağlattı beni dimekdür.

Ve yine Fevâidü'l-Kiber'de gelür ki:

Beyt: Her zamân kirse bozuğ könğlüm ara yâr u diyâr
‘Âlem ehlin sıktatur min âh u efgândın dağı

Ağladurın dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

² sıyırdı : ø A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // bendi ki : bendiğa S.

⁴ hattıdur : hattıdır B. // Bâbüri : Bâbirî A. , E. // gelür : kelür B. // naşîbîng : naşîbîñ Li.1 , S. // Bâbüri ni : Bâbüzi ni A.

⁵ sıknattı : sıktattı B. // dimekdür : demektir B. // ki Muḥâkemetü'l-Lügateyn'de.....ağlattı beni dimekdür : ø Li.1 // Nevâyî Hâzretleriiderler ki : ø Ş. // iderler ki : gelür Ş. // nev' : nevi B. // kılıbdur : kılibdur B. // küle küle : küle A. , B. , S. , Ş. // sıktattı mini : sıknattı mini S. // Ağlattı mini dimekdür : ø B. , Ş. // ve yine : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. // sıktatur min : sıknatur min Li.1 // Ağladurın dimekdür : ø B. , Ş.

Sigrimek¹: (سيكر يماك) Şıçramak ma'nāsınadır ki keenne-hu segirtmek lafzını kesreyle

telaaffuz iderler. Seb'a-i Seyyāre'de Ferruḥ Şāh cānānı düşünde gördüğü yerde bu beytde sigrip lafzı yerinden şıçrayup dimekdür.

Beyt: Ferruḥ uykandı sigrip uyku dın
Közdin uyku uçı kaygurdın

Sigrigen²: (سيكر يكان) Şıçrayan dimekdür. Ferhād-nāme'de kaşrlarda vāqı' olan ḥavzlar vaşında eydür.

Beyt: Şadeḥ kün ḥavz ara her yan akıp su
Bu sudın sigrigen her kaṭre incü

Sigridi³: (سيكر يدي) Kaf-ı 'Acemī ile şıçradı dimekdür ki Mecnūn u Leylī'de mi'rācda gelür.

Beyt: Merkeb üze çıktı sigriben bat
Yoldaş ile yolğa tüştü heyhāt

[S.102b] Sikiz⁴: (سيكيز) Kaf-ı 'Arabī ile sekiz dimekdür , [Li.1-91a] 'aded ma'nāsına.

Sıladı⁵: (سيلادي) Şıgadı dimekdür ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn toğduğı maḥalde bir beytde gelür ki :

Beyt : Başın sıladı firāk o baş
[E.130a] Kim yağdurgum bu baş üze taş

Sılap⁶ : (سيلاب) Şıgayup dimekdür ki Lisānū't-Ṭayr'da Hüdhüd şāhını medh itdüğü maḥalde gelür ki:

Beyt: Ol sılap ilkin per ü bālinḡe
Yitkürüp minḡār ile çenḡalinḡe

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // merkeb : merk B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B. // ki Mecnūn u Leylī'de.....üze taş : ø Ş. // dimekdür kigelür ki : ø A. // ki Mecnūn u Leylī'de.....maḥalde : ø S. // bir beytde : ø E. ; bir beytde B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // başın sıladı : sıladı A. // o baş : o yaş S.

⁶ sılap : sılab B. // şıgayup : şıgayub B. // dimekdür : demektir B. // şāhını : şāhını Li.1 , S. // itdüğü : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. , gelür S. , Ş. // ol sılap : ol sılab B. // bālinḡe : bālinke B. // yitkürüp : yitgürüb B. ; yingürüp S. // çenḡalinḡe : engalinḡe B.

Sinğil ve sinğil¹: (سينكىلى و سينكىل) Kaflar, kaf-ı ‘Acemî’dür. Küçük kız karındaşa

dirler ki Seb‘a-i Seyyâre’de evvel hikâyede gelür ki Ferruḥ Ahî ‘avretine eytdi.

Beyt: Sin imdi şüküfte-dil bolğıl
Maṅga iki cihân sinğil bolğıl

Ve yine Mecnûn u Leylî’de Mecnûn Nevfel kızını cümle hânede esenleyüp
gıtdüğü maḥalde gelür ki:

Beyt : [A.60a] Saz itti ağalık u sinğillik
Köb istedi sinğilidin baḥllik

Ve yine Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de Nevâyî Ḥazretleri bu lügati şöyle taṣḥîḥ
iderler ki:

Â‘cam uluğ küçük kız kardaşını hem h‘âher dirler ve bular uluğnı igeçi ve kiçikni
sinğil dirler.

Sinğremek²: (سينكر املك) Kaf-ı evvel ‘Acemî ve kaf-ı şânî ‘Arabî’dür. Derd ile maḥfî ve

âheste ağlamağa dirler ki Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de Nevâyî Ḥazretleri bu
lügati şöyle taṣḥîḥ iderler ki:

İnğrenmek ve sinğrenmek derd bile yaşurun âheste [E.130b] yığlamakdur.

Türkîce bu maṭla‘ bar kim:

Beyt: İstesem derd ehlidin ‘ışkıñğnı pinhân eylemek
Kiceler ki inğremekdür ‘âdetim ki sinğremek

Sınuḳturdı³: (سينوكتوردى) Şikest itdi, şıdı dimekdür ki Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür.

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaflar ‘Acemî’dür Ş. // Ferruḥ : Feraḥ B. // eytdi : itdi B. ; eytdi ki Li.1 , S. // bolğıl : bolğil B. // Birinci beytin ikinci mısraı S. nüshasında yoktur. // Ve yine Mecnûn usinğillik : ø S. // Ve yine Mecnûn ubaḥllik : ø Li.1 // Nevfel : Nufel B. // kızını : kızını B. , Ş. // esenleyüp . sinleyüp B. // gıtdüğü : ketdüğü B. // gelür ki : kelür ki B. , gelür Ş. // saz itti : saz itdi B. // baḥllik : buḥllik B. ; baḥillik Ş. // Ve yine Muḥâkemetü’l-Lügateyn’deiderler ki : Ve yine Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de gelür ki Ş. // Â‘cam : Aacam B. // kiçik : kicik B. ; kiçikni Li.1 // kardaşını : karındaşını S. // uluğnı : uluğni B. // igeçi : igeç S.

² sinğremek : sinğrenmek S. // Kaf-ı evvel ‘Acemî : kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemî Li.1 // kaf-ı şânî : şânî Ş. // ‘Arabî’dür : ‘Arabîdir B. // derd ile : derdle A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // ağlamağa dirler ki : ağlamağa dirler Li.1 // Muḥâkemetü’l-Lügateyn’deiderler ki : Muḥâkemetü’l-Lügateyn’de gelür Ş. // derd bile : derdle Ş. // yaşurun : yaşıdur S. // ‘ışkıñğnı : ‘aşkıñğnı B. ; ‘ışkıñını Li.1 // kiceler ki : kicelerge B.

³ itdi : etdi B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B.

Beyt: Kim vefā ehlin sınıktursa bilür min anca kim
Köp ziyān kılmazsa bārī kıлмаğay köp sūd hem

[S.103a] [Ş.217a] Sınğan¹: (سینغان) Şınan, ya'nī şikest olan dimekdür.

Sınalıp²: (سینالیپ) [Li.1-91b] Şınalup, ya'nī tecrübe olunup dimekdür ki Münşeāt'da

altmış toközüncü mektübda gelür.

Hālā ni sözünğge ve ni 'ahdiñğga i'timād ıalıpdur her ıaysı ma'lım bolup ve
sınalıpdur.

Sin³: (سین) Hiṭāb idüp sen dimekdür.

Sıyurğan⁴: (سیورغان) Şıyrılan, çekilen dimekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Rişte kim mühlük yaram ağzını tikti anğladım
Kim kefen cinsi kırağdın sıyurğan tar imiş

Ve yine Garāibü'ş-Şığar'da gelür ki:

[E.131a] Beyt: Bes münāsibdür tiker hāletde köksüm çākini
İp sıyurmak köñlekim cibıga kılgan çākdin

Sıyurğadı⁵: (سیورغادی) Hōş tutdı, hil'at ve ni'met virdi dimekdür.

Sıyurğal⁶: (سیورغال) Hemīn bu ma'nāyadur ki Hayretü'l-Ebrār'da dördinci maḳāle

hikāyesinde gelür.

Beyt: Hediyye tuhaf tartıay u māl hem
Müstağil ü keft ü sıyurğal hem

¹ dimekdür : demekdir B.

² sınılup : sınılib B. // şınılup : şınılub B. ; şınanup S. // olınup : olunub B. // dimekdür : demekdir B. // ki Münşeāt'da.....sınılıpdur : ø Li.1 // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // gelür : kelür B. // sözünğge : sözünğke B. // ve ni . dahı A. // 'ahdiñğga : 'ahdiñğge B. , Ş. // ıalıpdur : ıalıbdur B. // her ıaysı : ıaysı S. // bolup ve sınılıpdur : bolub ve sınılibdur B.

³ A. nüshasında "sin" kelimesi verilmiş , fakat anlamı verilmemiştir. // idüp : idüb B. // dimekdür : demekdir B.

⁴ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // rişte : reşte B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // cibıga : cibige B. , Ş.

⁵ hil'at ve ni'met virdi : hil'at virdi S. // dimekdür : demekdir B.

⁶ ma'nāyadur : ma'nāyadır B. // dördinci : dördüncü B. // gelür : kelür B. // hediyye : hediye S. // müstağil ü keft : müstağil ve keft B. ; müstağil-i keft S.

Sivmek¹: (سيوماك) Sevmek dimekdür. Kesreyle telaffuz iderler. Seveli diyicek

maḥalde sivgeli dirler.

Beyt: Sivge ol mehni miṅ mun^gluḡ belā her dem yaḡar
Bar imiş bolmaḡ gedānıṅ dil-beri Mīrzā belā

Siver²: (سيوار) Sever, muḥabbet ider maʿnāsınadır ve bir daḡı şıvar dimekdür, endüden

maʿnāsına ki Ġarāibü'ş-Şıḡar'da gelür ki:

Beyt: Yıkmadı kök künbedin yaḡıp ḥavādiş yamḡurı
Kim siver irkin çıḡıp tamını bu kāşeneniṅ

Sivündi³: (سيوندى) Mesrūr oldı.

Sivüklük⁴: (سيوكلوك) Kaflar 'Arabī'dür. Sevmeklik dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı

Luṭfī'de naʿtda gelür ki:

Beyt: Sivüp ol Muştafā muḥabbetni
Tarattı öz sivüklükidin anı

Sivgen⁵: (سيوكان) Kaf-ı 'Acemī ile seven dimekdür.

Sivgenim⁶: (سيوكانيم) Sevdüğim dimekdür.

Siyük⁷: (سيوك) Kaf 'Arabī'dür. Bu daḡı muḥabbet maʿnāsınadır ki Gül ü Nevruz-ı

Luṭfī'de gelür.

Beyt: Sivük sevgen ölümdin [S.103b] fehmi kılmaz
İtin ḡamçı bile toḡrasa tuymas

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² muḥabbet : maḥabbet B. // maʿnāsınadır ki : maʿnāsınadır ve B. ; maʿnāsınadır ki ve S. , Ş. // bir daḡı.....mānāsınadır ki : Ø Li.1 // dimekdür : demektir B. // endüden maʿnāsına ki : endüden maʿnāsınadır ki B. // gelür ki . kelür ki B. ; gelür Ş. // yaḡıp : yaḡıb B. // çıḡıp : çıḡıb B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (13b) vardır.

⁴ Kaflar 'Arabī'dür : kaflar 'Arabī'dür B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. , Ş. // sivüp : sivüb B. // muḥabbetni : müctebanı B.

⁵ kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle S. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ kaf 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabī'dür S. // daḡı : daḡı B. // muḥabbet : maḥabbet B. // maʿnāsınadır : maʿnāsınadır B. // gelür : kelür B. // sivük sevgen . siyük sivgen B. // ḡamçı : ḡayçı A. , B. ; ḡaycı Li.1 , S. , Ş. // tuymas : bolmas S.

Sivünci ve siyünci¹: (سيونجي و سيونجي) Müjdegāni ma'nāsınadır ki Garābü's-

Şıgar'da gelür.

Beyt: [A.60b] Veh ni kün bolğay ki ol gāyib seferdin kildi dip
İsteben her yan sivünci yitse her yandın haber

2.23. Harfû's-Sini'l-Mazmûme

Su²: (سو) Şu dimekdür. Şad'ı sin'le telaffuz iderler.

Süt³: (سوت) Süd dimekdür. Şîr ma'nāsına ki Münâcât-nâme'de gelür.

Könğülñiñ başığa [Ş.217b] shevâtñiñ bî-süd sûtñi bile ülfet birdiñg.

Süc⁴: (سوج) Şuc dimekdür.

Südrelnmek⁵: (سودرالمك) Sürünmek.

Südreli⁶: (سودراليب) Sürünüp demek olur.

Südrelnmek⁷: (سودراماك) Sürümek.

Südre⁸: (سودرا) Emrdür. Süri dimekdür.

Beyt: Südre her yan ey Nevâyî özni mühlik derd eyle
Şāyed itkey raḥm ol kâtil çü ḥālñiñni körüp

Südrese⁹: (سودراسا) Sürise dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: Saltanat ḥil'atidin artuğ irür deyrde mest
Südrese bāde gedālğıda ger bir kepenek

Südreldi¹: (سودرالدى) Sürüldi dimekdür.

¹ Sivünci ve siyünci : sivünci A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür oltur Li.1 // dip : dib B. // yitse : yitise B. ; bitise A. ; bitse Li.1 ; yitibse S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // başığa : yaşığa S. // bî-süd : ø E. // sûtñi : suti A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // bile : birle Ş.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁹ dimekdür : demektir B. // ki Bedāyi'ü'l-Vasat'dakepenek : ø Li.1 // gelür : kelür B. // S. nüshasında beytin mısralarının yerleri değişiktir.

Süddredi²: (سودرادی) Sürüdi demekdür ki Mecnûn u Leylî'de Leylî dâyesi Mecnûn'ı

hayydan götürdüğü maḥalde gelür.

Beyt: Köyüp ana dik ğamıda cānı
Ki süddredi ki köterdi anı

Südreli³: (سودرالی) Süriyelüm demekdür.

Südre⁴: (سودراب) Sürüyüp demekdür.

Sürgenip⁵: (سورکایب) Kaf-ı 'Acemî ile sürinüp demekdür ki Sulṭān Hüseyn eş'arında gelür.

Beyt: Renc ü hicrān za'fıdın tiprenme kim imkân imes
[E.132a] Anca kuvvet qayda kim küyünġğa barsam sürgenip

Sürterim⁶: (سورتاریم) Sürüdügüm demekdür.

Sürte alsam⁷: (سورتاالسام) Serebilsem demekdür.

Sürük⁸: (سوروک) Kaf-ı 'Arabî ile cem'ıyyet ve bölük ma'nāsınadır ki Bedāyi'ü'l-

Vasat' da gelür.

Beyt: Eyle zencîr-i cünün rüsvâsı min kim her zamân
Tigreme Ferhād u Mecnûn'dın yığılmış bir sürük

Ve yine Mecnûn u Leylî'de Mecnûn Leylî şübbânına bulışduğı maḥalde gelür.

Beyt: Alyığa yitişti bir sürük koy
[S.104b] Cubānı köründi āşinā-rüy

¹ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // sürüldi : sürildi S. // demekdür : demektir B.

² demekdür : demektir B. // hayydan : hayyden B. // götürdüğü : kötürdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Li.1 // köyüp : küyüb B.

³ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // südreli : südreli B. // süriyelüm : sürüyelüm S. // demekdür : demektir B.

⁴ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // südre : südreb B. // sürüyüp : sürüyüb B. // demekdür : demektir B.

⁵ sürgenip : sürgenib B. // sürinüp : sürünüb B. ; sürünüp S. , Ş. // demekdür : demektir B. // Hüseyn : Hüseyn B. // gelür : kelür B. // za'fıdın : zafidın B. // tiprenme : toprağa S. ; tirağa Ş. // imkân imes : ø S. // anca kuvvet qayda kim : ø S. // küyünġğa : köyünġke B. // barsam sürgenip : barsam sürgenib B.

⁶ sürterim : sürtedim B. , S. // sürüdügüm : sürüdüküm B. // demekdür : demektir B.

⁷ sürte alsam : süre istem S. // demekdür : demektir B.

⁸ sürük : sürdün S. // kaf-ı 'Arabî ile . kaf-ı 'Arabî'yle Ş. // cem'ıyyet ve bölük : sürdün cem'ıyyet ve bölük S. // ma'nāsınadır . ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // rüsvâsı : rüsvâyı A. , B. , Li.1 , S. , Ş. // Mecnûn'dın : Mecnûn A. // Ve yine āşinā-rüy : ø Li.1 // şübbânına . şübânına Ş. // bulışduğı : buluşduğı B. // maḥalde gelür : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür ki A. , S. , Ş. // cubānı : cobanı B. ; çubānı A. , S. , Ş.

Sürgüm¹: (سورگوم) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Sürsem gerek dimekdür.

Sürdikler²: (سوردیک لار) Sürsünler dimekdür. Ammā yine kaf-ı ‘Acemî ile sorsunlar dimekdür ki Fevāidü’l-Kiber’de gelür.

Beyt: Şām-ı hicrānım vişāl ehliğa bî-ḥadd kışşadur
Anı sürdikler Nevāyî dide-i giryānıdın

Sorkut³: (سورقوت) Cür’a ma’nāsınadur ki Sākî-nāme’de sākîye ḥıtab idüp bir nice beytde gelür.

Meşnevî: Sākîyā derd-i cāmınḡ maṅga tut
Kaşıdın ol daḡı birsün sorkut
Töre birle baş urup tut ḡaṅga
Sorkutın bir min bî-sāmāṅga
Özni ol sorkut ile mest kılay
Sözni ḡan bezmide peyvest kılay

[E.132b] Süren ve sürün⁴: (سورون و سوران) İki leşker [Ş.218a] muḡābil olıcaḡ mehîb

āvāzelerle [Li.1-92b] çaḡırdıklarına dirler ki Sedd-i İskenderî’de İskender Ḥaḡan’la muḡābil olduḡı maḡalde gelür ki:

Meşnevî: Sipāhın tüzüp şāh-ı rezm-āzmāy
Süren saldı vü kıldı ḡürrem-āzmāy
Süren yok ki yüz minḡ hizebrile
[A.61a] Digin saldı kök ṭāḡına velvele

¹ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. ; kaf-ı ‘Acemî ile Li.1 // gerek : gerek B. // dimekdür : demekdir B.

² sürdikler : sordikler B. ; sürüdigümse Ş. // dimekdür : demekdir B. // dimekdür ammā : dimekdür ki Ş. ; dimekdür ve Li.1 // Ammādimekdür ki : ø Ş. // sorsunlar dimekdür : sorsunlar demekdir B. // gelür : kelür B. // ehliğa : ehliḡe B. // kışşadur : kışadur B. // anı sürdikler : anı sordikler B. ; anı sürdikle S.

³ ma’nāsınadur : ma’nāsınadır B. // idüp : idüb B. // nice : niçe S. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // töre birle : töre Ş. // baş urup : baş urub B. // bî-sāmāṅga : sāmāṅga Ş. // mest kılay : mest kılgay S. // ḡan : cān Li.1

⁴ Ḥaḡan’la : Ḥaḡan ile Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // meşnevî : beyt S. , Ş. // tüzüp : tüzüb B. // saldı vü kıldı : saldı ve kıldı B. ; saldı kıldı S. // süren yok ki : sürün yok ki S. // ṭāḡına : ṭāḡıḡa S. // Ḥusrev : Ḥüsrev B. // geldüḡi maḡalde gelür ki : keldüki maḡalde kelür ki B. ; geldüḡi maḡalde gelür Ş. // ḡurḡan : ḡoḡan E. // yavuşular bat : yavuşular tab S. // salıp : salıb B. // tüştiler bat : tüştiler tab S.

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de Hüsrev Ermeniyye kal'ası üzerine geldiği maḥalde gelür ki:

Beyt: Çü kurgan dorığa yavuşılar bat
Süren salıp yatıban tüştiler bat

Sorgac¹: (سورغاج) Sorgac lafzı ḡayn-ı mu'acceme ile şorıcağ dimekdür.

Sürgec²: (سزرکاج) Kaf-ı 'Acemī ile süricek demek olur.

Sormagın bolsa³: (سورماغین بولسا) Şormadın olsa dimekdür.

Soruğ⁴: (سوروق) Şıruğ dimekdür, ağac ma'nāsına ve zādır direğine daḡı dirler ki Sedd-i

İskenderī'de İskender leşkeri vaşfında gelür.

Beyt: Alar cevşeni bar barça [S.104b] kaygalduruğ
Sinan qollarıda niçük kim soruğ

Ve yine şormaq ma'nāsına gelür.

Sorgucı⁵: (سرغوجی) Şorucı dimekdür.

Sorag⁶: (سوراق) Şoracak yer ma'nāsınadır ki Sultān Hüseyn eş'ārında gelür.

Beyt: Ey şabā kildinğ Hüseynī tilbe könğlin sorgalı
Bārī mindin ol perī kūyı sarı kılğıl sorag

[E.133a] Sorgalı⁷: (سورغالی) Şoralı dimekdür ve şormaq içün dimekdür ki bu beytde mışrā'-ı evvel āhirinde geçdi.

Sorğan sayı⁸: (سورغان سایى) Şordığım vaqt demek olur ve bu beytde sorgalı lafzı

ḡayn-ı mu'acceme ile şormağa dimekdür.

Beyt: Bilse könğlüm ḡalīn şāyed ki kilgey sorgalı
Ol ki könğli içre bir bed-ḡüydin āzārı bar

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B. // direğine : direkine B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....ma'nāsına gelür :
ø Li.1 // daḡı : daḡı B. // gelür : kelür B. // cevşeni : çevşeni A. , S. // bar : ø S. // barça : barca
A. ; parça S. // ma'nāsına gelür : ma'nāsına kelür B.

⁵ sorgucı : soruğucı Ş. // şorucı : şorucu B. // dimekdür : demektir B.

⁶ yer : ø E. , Li.1 , S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Sultān Hüseyn : Sultān Hüseyn B. //
gelür : kelür B. // Hüseyni : Hüseyni B. ; Hüsni S. // tilbe könğlin : tilbeninğ Ş. // kūyı : köyi B.

⁷ şoralı dimekdür : şoralı demektir B. ; şoralı Ş. // şormaq içün dimekdür : şormaq için demektir B. ;
şormağ içün dimekdür Ş. // bu beytde : bu beyitte B. // mışrā'-ı evvel āhirinde : ø Li.1 , Ş. ; mışrā'-ı
evvel āherinde B. // geçdi : keçdi B.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Sürgeli¹: (سورگالی) Kaf-ı ‘Acemī ile süreli demek olur ve sürmege demek olur.

Sürmek²: (سورماک) İki vechle telaffuz olunur. Bir vav’sız telaffuz olunmak var ki vav

ancak resm-i kitābetde ola. Ve bir dahı vav ile telaffuz olunmak var. Vech-i evvel üzre ma’nāsı ma’lumdur , sürmek dimekdür. Bu beytde bu vech üzredür.

Beyt: Sürse meydān içre her çapik güvārım ektür işim
Kiniğa ol dururın kemer bolğay mu dip

Ve Se‘a-i Seyyāre’de nükte sürgil didügi dahı bu vech üzredür.

Beyt: Nükte sürgil ki hāşıl olmuş kām
Kim tapıpsın ger istediñg behrām

Ve vech-i şānī üzre şormak ma’nāsınadır. Seb‘a-i Seyyāre’de pādīşāh hitāb idüp eydür.

Beyt: Anda şirin kelām u handān yüz
Birle kim hālağdın sürersin söz

Soruğ küni³: (سوروغ کونی) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Kıyāmet günine dirler ki Maḥbūbu’l-

Ḳulūb’da evvelki faşda pādīşāh vaşında gelür.

Dād-hvāh sorarda soruğ küni vehmi könğlige gālib.

Sorağ⁴: (سوراغ) Haber ma’nāsınadır ki Nesāyimü’l-Muhābbe dibācesinde Haccāc

zulmında evlāddan bir imām-zāde kaçup bir virāneye gizlenüp bir dedvīş haber virdügi maḥalde gelür ki:

Revā bolğay kim özünğ virānede bizni yaşurup yana özünğ düşmeniğa sorağ birürsin.

Sözleşmek⁵: (سوزلاشماک) Söyleşmek dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabīdir B. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. ; kaf-ı ‘Arabī ile Li.1 // kıyāmet : kıyāmet B. // günine : künine B. // ki Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da.....gālib : ø Li.1 // faşda : faşda B. // gelür : kelür B. // dād-hvāh : dār-hvāh S. // könğlige : könğlike B.

⁴ ma’nāsınadır : ma’nāsına kelür B. // zulmında : zulmunda kelür ki B. // kaçup : kaçub B. // gizlenüp : kizlenüb B. // virdügi : virdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // virānedeyana özünğ : ø E. // düşmeniğa : düşmenige B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Sözleşür min¹: (سوزلاشورمين) Söyleşürin dimekdür.

Beyt: Tilbeler dik sözleşür min öz özüm birle müdām
Çün özüm din özge ‘alemde hem-derdim mininğ

Sözleşti²: (سوزلاشتي) Söyleşdi dimekdür.

Sözletkeli³: (سوزلاتكالي) Kaf-ı ‘Arabī ile söyletmek için ve söyledügi dimekdür.

Sözle⁴: (سوزلا) Emr idüp söyle dimekdür.

[Ş.218b] Sözevul⁵: (سوزاول) Şol kimesneye dirler ki pādīşāh sefere çıkıcağ sefer

ehlinden şehrde kimesne kımaya, çıkara ve leşkeriñ ardın süre kimse kılursa
leşkere yetüre.

[Li.1-93a] Süzgüc⁶: (سوزكوج) Kaf-ı ‘Acemī ile süzecek dimekdür. Pāde-pālā ma‘nāsına

veyā gayrı nesne süzecek ki [S.105a] Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Nevāyī esrük eger deyr içide örte diğ
[E.133b] Meger ki süzgüc ile bağlağay süngekin

Susap⁷: (سوساب) Şuşayup dimekdür.

Sustatmak⁸: (سوستاتماق) Yorılup, süst olmağa dirler ki.

Sustayıp⁹: (سوستاييب) Yorılup, süst olup dimekdür.

Sustadı¹⁰: (سوستادي) Süst oldı dilemdür.

¹ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demektir B.

³ Kaf-ı ‘Arabī ile : kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür Li.1 , S. // içün : için B. // söyledügi : söyledüki B. // dimekdür : demektir B.

⁴ idüp : idüb B. // dimekdür : demektir B.

⁵ şol : şöyle Li.1 // şehrde : şehirde B. // kimesne : kimse B. , S. // çıkara : çıkara B. // leşkeriñ : leşkerin B. //

⁶ süzgüc : süzgüç B. // kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle S. // dimekdür : demektir B. // Pāde-pālā.....süzecek ki : ø Ş. // süzecek ki : süzecek dimekdür ki S. // gelür : kelür B. // süzgüc ile bağlağay : süzgüç ile bağlağay B. : süzgüc ile kimse bağlağay S.

⁷ susap : susab B. // şuşayup : şuşayub B. // dimekdür : demektir B.

⁸ sustatmak : sustanmak B. // yorılup : yorulub B. // dirler ki : dirler Li.1 , Ş.

⁹ sustayıp : sustayıb B. // yorılup : yorulub B. // olup : olub B. // dimekdür : demektir B.

¹⁰ dimekdür : demektir B.

Sustaymağınğ¹: (سوستایماغینک) Kaf-ı ‘Acemī ile süst olmağın ve yorulmağın demekdür

ki Sedd-i İskenderī’de sürüş-ı gayb Nevāyī Hāzretleri’ne hamse tekmiline tergīb
itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Bu yol kaçıda tinmağınğ ni idi
Körüp hamse sustaymağınğ ni idi

Soğurdı²: (سوغوردی) Çıkardı demekdür ki Mecnūn u Leylī’de Leylī’niñ gül-istānda

‘ışkı vaşfında gelür ki:

[A.61b] Beyt: Ya’nī ki soğurdı tīgi bī-bāk
Könğli ara saldı çāk üze çāk

Soğururğa³: (سغورورغه) Çıkarmağa demekdür ki Mecālīü’n-Nefā’is’de evvelki

meclisde Mevlānā Mesīḥī vaşfında gelür ki:

Mekke seferide muğaylan yığacı kölgeside ayağının tiken soğururğa meşgul
ikendür.

Soğalıp⁴: (سورغالیپ) Soğalıp demekdür.

Soğat⁵: (سوغات) Hıl’at ve pīş-keş ve ihsān itmege dirler ki Mecālīsü’n-Nefā’is’de ikinci

meclisde Şeyḫ Kemāl türbeti vaşfında gelür ki:

[E.134a] Menziliga barıp tuḥfe ve teberrük soğat yosunı bile yıpardı.

Soğat⁶: (سوغات) Bu daḥı hemīn bu ma’nāyadur.

Soğur⁷: (سوقور) Hārīş ma’nāsınadur. Ac gözlü demekdür ki soğur gözlü deyü isti’māl
iderler.

Sok⁸: (سوق) Emr idüp ur demekdür, [S.105b] darb eyle ma’nāsına.

¹ kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle S. // demekdür : demektir B. // itdügi : etdüki B. // gelür ki :
kelür B. ; gelür A. // körüp : körüb B.

² demekdür : demektir B. // ‘ışkı : ‘aşkı B. // gelür ki . kelür B. ; gelür A. , S.

³ demekdür : demektir B. ; dirler S. // gelür ki : kelür ki B. // tiken : tikin A. , S.

⁴ soğalıp : soğalıb B. // soğalıp : soğalıb B. // demekdür : demektir B.

⁵ itmege : etmege B. // gelür ki : kelür ki B. // menziliga : menzilige B. // barıp : barıb B.

⁶ daḥı : daḥi B. // ma’nāyadur : ma’nāyadır B.

⁷ ma’nāsınadur : ma’nāsınadır B. // demekdür : demektir B. // soğur gözlü : soğur közlü B. // deyü
isti’māl iderler : ø Li.1 // deyü : deyu B.

⁸ idüp : idüb B. // demekdür : demektir B.

Sokmak ve sokmağ¹: (سوقماغ و سوقماق) Tağlar içinde şol incecik [Li.1-93b] yola

dirler ki ulu yoldan çıkar, ayrılır, ābādanlığa gitmez ki Ferhādu Şīrīn'de
Ehrimen pīşesi vaşında gelür ki:

[Ş.219a] Beyt: Basıp muhlış yolın tofrağı anıñg
Çıkıp her sarı miñg sokmağı anıñg

Soksur²: (سوقسور) Bir nev^e ördege dirler.

Sökti ve sögti³: (سوکتی و سوکتی) Kaf-ı 'Arabī ile bir bütün nesneye çāk itdi, sökti

ma'nāsınadır. Ammā kaf-ı 'Acemī ile sögdı, ya'nī düş-nām virdi dimekdür ki
Seb'a-i Seyyāre'de beşinci hikāyede vezīrle Mes'ūd hikāyesinde gelür ki:

Beyt: Ağzığa her ni kilkenin sögti
Bir kişi bir kocaq yığac tögdı

Ve yine Tevārīh-i Mülük'da Dahhāk omuzındağı yılanlara ādem [E.134b]
beynisin virdügi vaqt kura Kāve-i Āhen-ger'in ikinci oğlına düşdügi maħalde
gelür ki:

Beyt: Ol bī-taħammül bolup kıcırıp
İlge köb ta'nlar kılıp Dahhāk'nı sögti

Söğünc⁴: (سوگونج) Kaf-ı 'Acemī ile düş-nām ma'nāsınadır ki Bābūr Mīrzā eş'ārında

gelür.

Beyt: Kılmağ ümīd ü bīm ile hıdmet-i şeh alyıda
Der-bānınıñg söğünc ü tayağıga erz imes

Ve yine Ğarāibü's-Şığar'da gelür.

¹ yoldan çıkar, ayrılır : yoldan ayrılır A. // ayrılır : ayrılup S. // gitmez : kitmez B. // ki Ferhād u Şīrīn'de.....sokmağı anıñg : ø Li.1 // pīşesi : bīşesi ş. // gelür ki : kelür ki B. ; bir beytde gelür S. // basıp : basıp B. // çıkıp : çıkıp B.

² soksur : soksud S. // nev^e : nevi B. // ördege : ördeke B.

³ sökti ve sögti : sökti A. , E. , S. , Ş. // kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle Li.1 // çāk itdi : çāk etdi B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // dimekdür : demekdir B. // beşinci hikāyede : hikāyede E. // hikāyesinde gelür ki : hikāyesinde kelür ki B. ; hikāyesinde gelür Li.1 , Ş. // Ve yineDahhāk'nı sögti : ø S. , Li.1 // Tevārīh-i Mülük'da : Tārīh-i Mülük'da Ş. // virdügi : virdüki B. // vaqt : vakit B. // düşdügi . düşdüki : B. // maħalde gelür ki : maħalde kelür ki B. // bolup : bolup B. // kılıp : kılıb B.

⁴ söğünc : söğünc B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // der-bānınıñg : der-bānınıñ A. // Ve yine..... mucek mü ikin : ø Li.1 , S. // Ğarāibü's-Şığar'da gelür : Ğarāibü's-Şığar'da kelür B. // yā kaçdı : kaçdı Ş. // mucek mü ikin : muçek mü ikin B.

Beyt: Lebiñdin istedi cânım hayât bilmes min
Ki bir söğünc mü yâ kaçdı bir mucek mü ikin

Söksük¹: (سوكسوك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Bahârda nebâtât ki biter yay faşında

kuruyup has u hâşâk olur anğa dirler ki Mecnûn u Leylî’de gelür.

Beyt: Söksük kibi kim çü boldı pûde
Yatğay yazı üzre tûde tûde

Sol²: (سول) Şol taraf dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn’de dört kaçır tamâm olıcak Hâkan

görmege gitdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Sürüp sol yanından ferḥunde-destür
Sevâd-ı Melik-ârâyı birle pür-nür

Sülegey³: (سولاكاي) [A.62a] Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. [E.135a] Ağızdan akan lu‘âba

dirler. Salyar ma‘nâsına ki Ḥayretü’l-Ebrâr’da maḳâle-i ‘ışk âḫirinde maḥbûb
vaşında gelür ki:

Beyt: [S.106b] Rûḫu’l-emîn ol sarı çün bakıban
Ağzından anıñg sülegey akıban

Ve yine Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da bir tenbîhde pîrlik ‘aczi vaşında gelür ki:

Ağzı sülegey [Ş.219b] sözi mezesin akızıp.

Sulduz⁴: (سولدوز) Çagatay’da bir ḳabiledür ki Ğarâibü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Nevâyî sivdi bir lûlini kız dik rub‘-ı meskûnda
Eger Erlat eger Barlas eger Turḫan eger Sulduz

¹ söksük : sökük S. // kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür S. , Ş. // yay faşında : yaz faşında B. // kuruyup : kuruyub B. // anğa : aña A. , Li.1 , S. // ki Mecnûn u Leylî’de.....tûde tûde : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // pûde : bûde S.

² dimekdür : demektir B. // ki Ferhâd u Şîrîn’depür-nür : ø Li.1 // kaçır : kaçır B. // görmege : körmeke B. // gitdügi : kitdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // sürüp : sürüb B.

³ kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür S. , Ş. // mânâsına ki : ma‘nâsinadur Li.1 // ki Ḥayretü’l-Ebrâr’da.....akıban . ø Li.1 // ‘ışk âḫirinde : ‘aşk âḫirinde B. // gelür ki : kelür ki B. // çün : cün B. // Ve yine : ø Li.1 // vaşında gelür ki : vaşında kelür ki B. // akızıp : akızıp B.

⁴ ḳabiledür : ḳabiledir B. // gelür : kelür ki B. // lûlini : lûlini B. ; lûliniz A. , Li.1 ; lûliniñiz S. , Ş.

Sulu¹: (سولوق) Muṭlaḳ şu zarfına dirler ve şu şaklayacak cem'idecek bürkeye dirler

ve şulu ve āb-dār ma'nāsına daḥı gelür ki Tārīḫ-i Enbiyā'da Hüd 'Aleyhi's-Selām kavmi ki ıahıtıdan zebūn olup yağmur istediler. Allah'ın emriyle üç päre bulut peydā olup anlar ıara buludı istedükleri maḥalde gelür ki:

Bu ṭama' bile kim ıara bulut suluḳ bolur ıara bulutnı tilediler.

[E.135b] Sulap²: (سولاب) Şulayup, sîr-āb idüp dimekdür.

Sonġ³: (سونك) Kaf-ı 'Acemî ile şoñra dimekdür.

Sonġġı⁴: (سونكغى) Şoñrağı dimekdür.

Sonġac⁵: (سونغاج) Şunıcaḳ.

Sonmak⁶: (سونماك) Şunmak.

Sonġıca⁷: (سونكىجا) Ardınca dimekdür ki Mecnūn u Leylî'de gelür.

Beyt: Ol ay çü yürüdi çıktı dāye
Bardı sonġıca niçük ki sāye

Sonġġı uyku⁸: (سونكغى اويقو) Mevte dirler ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Min kim ü uyku ki hicrān şāmı [Li.1-94a] āhım şüridin
Dise bolġay sonġġı uyku iletgen il uyġanur

Sünge⁹: (سونكاك) Kaf-ı evvel 'Acemî ve kaf-ı şānî 'Arabî'dür. Kemik dimekdür,

üstühān mā'nāsına.

¹ daḥı gelür : daḥı kelür B. // ki Tārīḫ-i Enbiyā'da.....tilediler : ø Li.1 // kavmi ki : kavmi S. // zebūn olup : zebūn olub B. // emriyle : emrile B. // üç : üç B. // peydā olup : peydā olub B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // suluḳ : şovuk S.

² sulap : sulab B. // şulayup : şulayub B. // idüp : idüb B. // dimekdür : demekdir B.

³ Kaf-ı 'Acemî ile : ø S. ; kaf 'Acemî'dür Li.1 // dimekdür : demekdir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // yürüdi : yügürdi A. , B. ; bolurdı S.

⁸ sonġġı uyku : sonġkı uyku B. // gelür : kelür B.

⁹ kaf-ı evvel 'Acemî : kaf-ı evvel kaf-ı 'Acemî Li.1 // kaf-ı şānî 'Arabî'dür : kaf-ı şānî 'Arabîdir B. ; kaf-ı şānî kaf-ı 'Arabî'dür Li.1 // dimekdür : demekdir B.

Söngey¹: (سونکای) Kaf-ı ‘Acemī ile söyüne dimekdür, ya‘nī mūm veyā od söyüne

dimekdür ki Ferhād u Şīrīn’de Ferhād Hüsrev’i murād idinüp gāyibāne Behrām
Dilāver’i añduğı maħalde gelür.

Beyt: Ğurūr otı içidin söngey irdi
 Şecā‘at resmini örgengey irdi

Sunğar²: (سونغار) Şunğurdidükleri murgā dirler ki Lisānū’ṭ-Ṭayr’da münāzarada gelür.

Beyt: [S.106b] Didi sunğar ey ulusğa rāh-ber
 Emrinğe tābi‘ kilip āgāhlar

Süvünidi³: (سوندی) Uzandı, yatdı dimekdür ki [E.136a] Seb‘a-i Seyyāre’de evvelki

hikāyede Ferruḥ Haleb’de leşkerinden ayrılup ḥarābede yadduğı maħalde gelür
ki:

Beyt: Süvünidi tofrağ üze ten zārı
 Başığa çıktı pālās idbārı

Sunğan⁴: (سونغان) Uzanan dimekdür ki Lisānū’ṭ-Ṭayr’da ‘Osmān Raḍıya’l-lah ‘anh

menkıbetinde gelür ki Resu’l-lah Şalla’l-lah ‘Aleyhi ve Sellem ḥalvetlerinde
[Ş.220a] mübārek ayaklarınıñ birin uzadup otururken aşḥāb-ı kibārdan ba‘zılar
geldiler, anlara hīc tağyīr vaż‘ itmediler. Ḥazret-i ‘Osmān gelicek mübārek
ayağların devşürdükleri maħalde gelür.

[A.62b] Beyt: Lik ‘Osmān kirgec ol milletğa şem‘
 Olturup sunğan ayağın kıldı cem‘

¹ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle S. // dimekdür : demektir B. // dimekdür ki : demektir ki B. // idinüp . idinüb B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , S. // içidin : içindin B.

² didükleri : dediükleri B. // a dirler kiāgāhlar : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // didi: ø B. // kilip : kilib B.

³ dimekdür : demektir B. // ayrılup : ayrılub B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // süvünidi tofrağ : sündi tofrağ B.

⁴ dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. // ba‘zılar : ba‘zı E. , Li.1 , Ş. // hīc : hīç B. // itmediler : etmediler B. // Ḥazret-i ‘Osmān : Ḥazret-i ‘Osmān Raḍıya’l-lah ‘anh S. // maħalde gelür : maħalde kelür B. ; maħalde gelür ki Li.1 ; Ş. ; maħalde bir beytde gelür S. // milletğa : milletge B. // olturup : olturub B.

Suna¹: (سونه) Ördekiñ erkeğine dirler ki Nevāyī Hāzretleri bu lügati Muḥākemettü'l-

Lügateyn'de şöyle taṣṣīḥ itmişlerdir ki:

Ve kildük kuşğa ki anda muḥarrer ve meşhūr ilbasun [Li.1-94b] ördekdür ve Sart ol ilbasunıñı ḥöd bilmes. Tağı Türk ördekninğ irkekin suna ve tişisin burçin dir ve Sart munğa hem at qoymazdur ve nerumada ikelesin [E.136b] mürğ-ābī dir.

Suvar²: (سوار) Şıvar dimekdür, ya'nī balcık şıvar ve ğayrı.

Sovurdu³: (سوردی) Şolındı dimekdür ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn ḥālinde gelür.

Beyt: Yok kim bu libāsını sovurdu
Kim cismidin anı otğa urdı

Soyurgalı⁴: (سویورغالی) Māl virmek içün ve pīş-keş virmek içün ve armağan virmek

içün ve şōş görmek içün [S.107a] dimekdür ki Sedd-i İskenderī'de Çīn'de ḥükemā uşurlap taşnīf itdüklerinde Hākan İskender'e sitāyiş itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Meger irdi ol genc ile māl kim
Ki Yunan'ını kıldı soyurgalı hem

Soyurgar⁵: (سویوگار) Ḥōş görür, ḥōş tutar, ni'met virür ma'nāsınadur ki Vakfiyye'de

tevḥīdde gelür.

Beyt: Kim ol birni örter celāliyyeti
Bu birni soyurgar cemāliyyeti

¹ Muḥākemettü'l-Lügateyn'de şöyle taṣṣīḥ itmişler ki : Muḥākemettü'l-Lügateyn'de gelür Ş. // itmişler ki : etmişler ki B. ; iderler S. // ördekdür ve Sart : ördekdür Sart S. // ḥöd bilmes : bilmes S.

² dimekdür : demektir B. // ğayrı : ğayrı nesne : S.

³ sovurdu : sovurdu B. // şoyındı : şoyundı B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1

⁴ virmek içün : virmek için B. // ḥōş görmek içün : ḥōş körmek için B. // dimekdür : demektir B. // uşurlap : uşurlab B. // itdüklerinde : etdüklerinde B. // itdügi : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // kim : kem S. // Yūnān'ını : bu yannı B.

⁵ görür : körür B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // tevḥīdde : ø Li.1 , S. // gelür : kelür B.

2.24. Harfî'ş-Şini'l-Meftûha¹

Şağla ve şegle: (شغلا و شغله) Ağızla sıklık virmege dirler.

2.25. Harfî'ş-Şini'l Meksûre²

Şipal³: (شيبال) Ba-yı 'Acemî ile bir pehlivânî [Li.1-95a] adıdur ve dilir ve bahadır dimekdür [E.137a] ve ba'zı nüshada Çipal düşmiş, bu taqdîrce Hind şâhına nisbet itmekdür ki Sedd-i İskenderî'de ceng vaşında gelür.

Beyt: Sipeh-dârlar içre Şipal olup
Tehevürde çün Rüstem-i Zâl olup

Şibak⁴: (شيباق) Ba-yı 'Arabî ile ev şamınıñ saçağına dirler ve ağac budığına dağı dirler [Ş.220b] ve yavşan dirler bir ot vardur anğa dağı dirler ki Mecnûn u Leylî'de şifat-ı germâda gelür.

Beyt: Örgemci şibakğa perde salıp
Ol perde içide sâye alıp

Şıdurğu⁵: (شيدورغو) Çıtırğu didikleri sâza dirler ki Mahzen-i Mîr Haydar'da evvelki makâlede gelür.

Beyt: Râst kıl âheng-i nevâ vü hicâz
Tüz yatığı birle şıdurğunu sâz

Şığla⁶: (شغلا) Ağız ile sıklık virmek.

Şivşe⁷: (شوشه) Çabuk. Seb'a-i Seyyâre'de 'ışkla salţanat cem' olmak muhâldür didügi yerde eydür.

¹ Li. 1 nüshasında yoktur.

² Li.1 nüshasında yoktur.

³ Ba-yı 'Acemî ile : ba-yı 'Acemî'yle S. ; ba-yı 'Acemîle B. // adıdur : adıdır B. // dimekdür : demekdir B. // düşmiş : düşmüş B. // itmekdür : etmekdir B. // ceng : cenk B. // gelür : kelür B. // Şipal olup : Şipal olub B. // Rüstem-i Zâl olup . Rüstem-i Zâl olub B.

⁴ Ba-yı 'Arabî ile : ba-yı 'Arabî'yle S. ; ba-yı 'Arabîle B. // dağı : dağı B. // vardur : vardır B. // anğa dağı : aña dağı A. ; anğa dağı B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // salıp : salıp B. // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur. // ol perde : ø S. // alıp : alıp B.

⁵ Çıtırğu : çıtırğu B. // gelür : kelür B. // âheng-i nevâ : âhenk-i nevâ B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: İkisın kim dise kılayın cem^c
Şivşemüzdin digey yasar min şem^c

Şırdag¹: (شیرداغ) Eyer altına kodıkları tegeltiye dirler ve bir penbesi çok ak kaftāna

dirler ki yeñleri bol ola. Çağatay halkı ıssı haalarda ve seferlerde kaftānlarının
üzerine giyerler ve yektā yeñleri kışa üstine giyilen [E.137b] kaftāna dağı dirler
ki Fevāidü'l-Kiber'de [S.107b] gelür.

Beyt: Mihr ile kökde şafağ hūb irmes andağ kim mañga
[A.63a] Mavi tirlik üzre ol aynınğ kızıl şırdagı hūb

Şıralga²: (شیرالغہ) İnsānıñ belinden yukarusına dirler ve şikārda bir cānavarı ve murğı

düşürüp nış itseler belinden yukarı başı cānibine dirler ki Maḥbūbu'l-Kulūb'da
otuz [Li.1-95b] beşinci faşda şayyādlar zıkrinde gelür ki:

Beyt: Niçe mazlūm kuşnıñ qanın ki tökti
Qoltuğın yarıp kanatın sökti şom nefsi
Hazzığa bir iki ayağlay irtikāb kılğay
Ve alyıda şıralğasın kebāb kılğay

Şıgavul: (شیفاول) Mihmān-dār, ya'nī konukçı ma'nāsına.

Şış³: (شیش) Emr idüp cez dimekdür ki ba'zılar şeş deyü isti'māl iderler.

Şışlemek⁴: (شیشلاماک) Şancmak.

Şışledi⁵: (شیشلادی) Şancdı demek olur.

Beyt: Bu çemende gonca irmes anğla bülbul könğli kim
Şışledi ışık eylemekge āteşin güldin kebāb

¹ kodıkları : qodukları B. // ıssı : iti B. // giyerler : kiyerler B. // üstine : üstüne B. // giyilen :
kiyilen B. // dağı : ø S. ; dağı B. // ki Fevāidü'l-Kiber'de..... şırdagı hūb : ø Li.1 // gelür :
kelür B. ; bir beytde gelür ki S. // hūb irmes : hōb irmes B. // şırdagı hūb : şırdagı hūb B.

² düşürüp : düşürüb B. // başı cānibine : baş cānibine A. , B. // faşda : faşılada B. // gelür ki : kelür
B. ; gelür Li.1 // niçe : nice A. , B. // yarıp : yarıp B. // nefsi : nefesi B.

³ idüp : idüb B. // cez : cüz B. // dimekdür ki : demekdür ki B. ; dimekdür E. // deyü : deyu B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

Şımalıp¹: (شيماليب) Køl şıgayup dimekdür ki Garāibü'ş-Şıgar'da gelür ki:

Beyt: Kātlime køl şımalıp tıġni zikmeke kılur
 Kātli pūlād kılıcdın burun ol sīm bilek

2.26. Harfū'ş-Şini'l-Mazmūme

Şori²: (شورى) Gühercileye dirler ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

[E.138a] Beyt: Firāk otıda Nevāyī'ni ay ki köydüresin
 Çü 'ışkıñg eyledi ḥasca anġa ni bes şori

Şudurun³: (شودرون) Şādırvān dimekdür ki Fārisī'de şeb-neme dirler ki Bedāyi'ü'l-

Vasaṭ'da gelür.

Beyt: [Ş.221a] Çarḥ yağdursa kevākibni şirişkimce imes
 Kayda deryā bile tiñg bolġanı bardur şudurun

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de gelür ki:

Beyt: Eşkdir kirpik üze ḥaṭṭ üçün
 Yağdurup sebzeġa şudurun yıġlay

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de gelür ki:

[Li.1-96a] Beyt: Aḥteridür naḥs-ı 'uşşāk bed-aḥter cānıġa
 Özge her yan iltirer hicrān tüniniñg [S.108a] şudurunı

¹ Şımalıp : şımalıb B. // şıgayup : şıgayub B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , Li.1 , Ş. // kātlime : kātli S. // şımalıp tıġni : şımalıb tıġni B. // pūlād : pölād B. // kılıcdın : kılıçdın A.

² gühercileye : güherçileye B. , S. , Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // ay ki : alu A. // 'ışkıñg : 'aşkın"ğ B.

³ şudurun : şudrun B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. ; bir beytde gelür Li.1 // Birinci beytin mısralarının yeri B. nüshasında değişiktir. // çarḥ yağdursa : çarḥ ger yağdursa S. // şirişkimce : şirişkimca B. // bardur şudurun : bardur şudrun B. // gelür ki : kelür ki B. // eşkdir : eşkdin A. , S. // üçün : uçun B. // yağdurup : yağdurub B. // sebzeġa : sebzege B. // şudurun yıġlay : şudrun yıġlay B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // aḥteridür : aḥteri dur B. // tüniniñg şudurunı : tüniniñg şurdunı B.

2.27. Harfû't-Tai'l-Meftûha

Ṭağay¹: (طغای) Ṭayı dimekdür ki ananîñ ulu qarındaşına dirler ki Mecâlistü'n-Nefâ'is'de

ikinci meclis âhîrinde Meḥmet 'Alî menâkıbında gelür.

Faḳîrga ṭağay bolur irdi lafzı kelür.

Ve yine Mealistü'n-Nefâ'is'de beşinci meclisde 'Abdu'l-Vehhâb Suhâyî ta'rîfînde gelür ki:

Şeyḥim bigniñg ḥvâher-zâdesidür kim ṭab'ını gâhi ṭağayı ta'rîf kılğan anğa bu şeref [E.138b] besdür.

“Şeyḥim big” didügi Mîr Süheylî'dür.

2.28. Harû't-Tai'l-Maẓmûme

Ṭolğa²: (طولغا) Emr idüp ṭolaşdur dimekdür.

Ṭoy³: (طوی) Ziyâfet ma'nâsınadır ki Sedd-i İskenderî'de gelür.

Beyt: Muğanni tutup cāmını leb-be-leb
Ku ṭoy oldı hengâm-ı 'ıyş u ṭarab

2.29. Harfû'l-'Ayni'l-Mühmele

'Alala⁴: (علا) Ğavğa ve ğalebe ma'nâsınadır. Ferhâd-nâme'de Ferhâd ḥavzlara şu

şalduğı yerde eydür.

Beyt : Ḥalâyık içre ğavğa ḳoptı hemân
Ulus içre 'alala ḳoptı hemân

¹ dimekdür : demektir B. // ananîñ : ananın B. // âhîrinde : âşerinde B. // gelür : kelür B. // ṭağay bolur irdi : ṭağay irdi E. // gelür ki : kelür ki B. // didügi : dedüki B.

² idüp : idüb B. // dimekdür : demektir B.

³ ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // ki Sedd-i İskenderî'deṭarab : ø Li.1 // gelür : kelür B. // tutup : tutub B. // 'ıyş u ṭarab : 'ışş u ṭarab S.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

2.30. Harfî'l-Ġaynî'l-Meftûḥa

Ġan¹: (غان) Ekser bir lafzla daḥı isti'māl olunur ki bolmaḡan kibi ki olmayan dimekdür,

ḡalmaḡan kibi ki ḡalmayan dimekdür ki Lisānû't-Ṭayr'da tevḥîdde gelür.

Beyt: Bir cerib yir ḡalmaḡan āfāk ara
[A.63b] Belki bu kirbās nili tāḡ ara

Ġan²: (غان) Bir daḥı Ḥudā ma'nāsınadır ki Ferhād u Şîrîn'de Ḥaḡan saltanatın Ferhād'a

teklîf itdüġi maḡalde gelür ki:

Beyt: Bu ken yüz şükr kim ḡıldı oḡanım
Sini yüz anca kim bolḡay gümanım

Ġaze³: (غازه) Kızıllık ki yüze sürerler.

Ġacırcı ve ḡazırcı⁴: (غزرجى و غجرجى) Kılavuz ma'nāsınadır ki Gül ü Nevruz-ı

Luṭfî'de Cevher Güle kılavuz [Li.1-96b] olup alup giderken yol yañılup arslanlar
bişesine vardıkları maḡalde gelür ki:

[E.139a] Beyt: Ġacırcı başlar irken sehv itmiş
Yürüben [S.108b] arslan bar yolḡa yitmiş

Ġarvaş⁵: (غرواش) Cüllāhlarıñ bez doḡudıkları ṭaraḡa dirler ki Ḥayretü'l-Ebrār'da

[Ş.221b] on beşinci maḡālede mestler zemminde gelür ki:

Beyt: Culha ḡarvaşıda āḡar dik
Yok ki zaḡan perride murdār dik

Ġarav⁶: (غرو) Ḳarḡu dimekdür, ḡamış ma'nāsına ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt : Ger Nevāyî kilki dik il kilki şeker-rîz imes
'Ayb ḡılma bir dik olmuş ni şeker birle ḡarav

¹ lafzla : lafızla B. // daḥı : daḡı B. // olunur ki : olunur B. ; olunur S. // bolmaḡa kibi ki : ø E. , S. // olmayan dimekdür : olmayan demektir B. // ḡalmayan dimekdür : ḡalmayan demektir B. // ki Lisānû't-Ṭayr'datāḡ ara : ø Li.1 // gelür : kelür B.

² daḥı : daḡı B. // Ḥudā : Hüda B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. ; ma'nāsına gelür A. , S. // itdüġi : etdüki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. , Ş. // şükr : şükür B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Gül ü Nevruz-ı Luṭfî'de : Gül ü Nevruz'da Ş. // kılavuz olup alup : kılavuz olub alıp B. // yañılup : yañılub B. // bişesine : pişesine A. // gelür ki : kelür ki B. ; bir beytde gelür ki S. // bar yolḡa : bar u yolḡa S.

⁵ cüllāhlarıñ : cüllāhların B. // bez : biz Li.1 // doḡudıkları : doḡudukları B. // ki Ḥayretü'l-Ebrār'damurdār dik : ø Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. , Ş. // culha : çulha A. , B. , S.

⁶ dimekdür : demektir B. // ma'nāsına ki : ma'nāsınadır ki Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S.

Ğa¹: (غا) Bir lafzla dağı isti'māl olunur; filānga, filāna demek gibi. Ferhād u Şīrīn
hātimesinde gelür.

Beyt: Dürrğa birdi ol bahā birle revāc
Kim serīr ehliğa birdi zīb-i tāt

“Dürrğa” didügi “incüye” dimekdür ve's-selām.

2.31. Harfū'l-Gayni'l-Meksüre

Ğıncı ve ğıvuncı²: (غونجی و غنجی) Cim-i 'Acemī ile şol atlar ki çulların yerler, boğazı

altından çulına bir ağac bağlarlar ki çulın yemeğe ağzı yetişmeye, ol ağaca dirler
ve bir kelb dağı ipin kesüp kaçmasun deyü [E.139b] boynına bağladıkları ağacı
dirler ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn Leylī çübānına bulışduğı maħalde gelür.

Beyt: Ey vādi-i Eymen içre koşçı
İt min saŋga öz kaşınğga ğıncı

Ve yine Mūnācāt-nāme'de gelür ki:

İlāhī sin dest-gīr bolmasaŋ ašā hemān it ğıncısı hemān.

Ğıŋğışıp³: (غنگیشیب) Kelb hırlayup kaçmağa dirler.

Ğına ve gine⁴: (غينه و غينه) Edāt-ı taşğirdür ; yağşığına eyüce demek gibi , cabikğına

çevücek demek gibi , hücreğına hücrecek dimekdür ki Mecālistü'n-Nefa'is'de
ikinci meclisde Mevlānā Cevherī vaşfında gelür ki:

¹ lafzla : lafızla B. // dağı : dağı B. // olunur : olunur B. // filāna demek gibi : filāna dimekdür Li.1 // Ferhād u Şīrīn.....ve's-selām : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // dürrğa : dürrge B. // ehliğa : ehliĝe B. // birdi : boldı B. // “Dürrğa”.....ve's-selām : ø B. , Ş. // ve's-selām : ø ā. , ş.

² ğıncı ve ğıvuncı : ğıncı ve ğıvuncı B. // çulların : culların B. // çulına : culına B. // ağac : ağaç B. // çulın : çuln B. // dağı : dağı B. // kesüp : kesüb B. // deyü : deyu B. // boynına : boynuna B. // Mecnūn u Leylī'de.....ğıncı : ø Li.1 // çübānına : çobanına B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Ş. // kaşınğga ğıncı : kaşınğga ğıncı B. // Ve yine : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // bolmasaŋ : bolmasaŋ A. // it ğıncısı : it ğıncı S. // it ğıncısı hemān : it ğıncısı : ø Li.1

³ ğıŋğışıp : ğıŋğışıb B. // hırlayup : zırlayup A. , S. , Ş.

⁴ ğına ve gine : ğına A. , Li.1 , S. // eyüce demek gibi : eyüce demek gibi B. // çevücek demek gibi : çevücek demek gibi B. // hücrecek dimekdür : hücrecek demekdür B. ; hücrecek demek gibi Li.1 // cabikğına.....dimekdür : ø S. // ki Mecālistü'n-Nefa'is'deyasap irdi : ø Li.1 // vaşfında gelür ki : vaşfında kelür ki B. // şābūn-hāne : şanun S. // uçtın : uçun B. // yasap irdi : yasab irdi B. // Ve yine : ø Li.1 // Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki : Nevādirü'ş-Şebāb'da kelür ki B. ; Nevādirü'ş-

Şabûn-hâne işikide kûçeniñg ortasında özi üçün [S.109a] hücreğine yasap irdi.

Ve yine Nevâdirü'ş-Şebâb'da gelür ki:

Beyt: Qahr ile tehdîd bî-dillerğa barı çingına
[Li.1-97a] Mihr ile her va'de kim kıldı barı ötrükgine

Ve gâh kaf ile ta'bîr olunur "gine" dinilür.

2.32. Harfû'l-Gayni'l-Mazmûme

Gol¹: (غول) Leşkerde şaf ve âlāya dirler, belki pâdişâhlarıñ kendüye mahşûş olan

âlāyına dirler ki Sedd-i İskenderî'de ceng vaşfında gelür ki:

Beyt: Kılıp andağ ârâste yiti gol
[E.140a] Ki yil haylî tapmay arasında yol

2.33. [A.64a] Harfû'l-Fai'l-Meftûha

[Ş.222a] Feryâdıdın²: (فرياديدين) Feryâdıdından dimekdür.

Felfüs³: (فلفس) Süst ma'nâsınadır.

2.34. Harfû'l-Fai'l-Meksûre

Firist⁴: (فرست) Darbla atılan nesneniñ perrân olmağla şadâsına dirler ki Ferhâd u

Şîrîn'de Ferhâd'ıñ külünki darbından atılan kayalarıñ vaşfında gelür.

Beyt: Uçup yiygende darb desti anıñg
Ki barıp on yığac firisti anıñg

Şebâb'da gelür A. ; Nevâdirü'ş-Şebâb'da bir beytde gelür Li.1 // bî-dillerğa : bî-dillerge B. // Ve gâhdinilür : Yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹ pâdişâhlarıñ : pâdişâhların B. // ki Sedd-i İskenderî'de.....arasıda yol : ø Li.1 // ceng : cenk B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. // kılıp : kılıb B. // andağ ârâste : ârâste andağ A. // ârâste : arasına B. // tapmay : tapmas A. // arasında yol : ara yirde yol B.

² dimekdür : demekdir B.

³ ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. ; dimekdür A.

⁴ nesneniñ : nesnenin B. // kayalarıñ : kayalaruñ A. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // uçup : uçub B. // yiygende : yitigende Ş. // barıp : barıb B.

2.35. Harfû'l-Fai'l-Mazmûme

Fülle: (فله) Teşdîd-i lam'la tutkâla dirler.

Fulannı¹: (فلان نی) Filānı demekdür.

Fulanlık²: (فلان ليق) Filānlu demekdür.

Fulangā³: (فلانغه) Filāna demekdür.

Fulanğa: (فلانقه) Mişlihu.

Fulangā⁴: (فلان كا) Kaf-ı 'Acemī ile mişlihu.

Fulan birle⁵: (فلان بيرلا) Filānla demekdür.

Fulanda⁶: (فلاندا) Filārda demekdür.

Furıқыatıdın⁷: (فرقیتیدین) Firqatden demekdür. Ve's-selām.

2.36. Harfû'l-Kafi'l-Meftûhe

Ḳaan⁸: (قآن) Fārisī ile müştarekdür. Ḥan ve ḥaḳan ma'nāsınadır ki Sāḳī-nāme'de

[E.140b] gelür.

Beyt: Ḳanı ḥanlar ḥanı Cingiz Ḥan
Ökdanı ḳanı ki irdi ḳaan

Ammā Fārisī'de iştirāki yine Nevāyī Ḥazretleri'niñ [S.109b] Fārisī

Divān'larında Nesimü'l-Ḥuld ḳaşıdesiniñ āḫir beytinde gelür ki:

Beyt: Der-in mer'ā ra' iyyet şad hezārān bîş bādān
Nev' ki her yek-rā bûd çāker hezārān ḥan u ḳāāneş

¹ demekdür : demektir B.

² demekdür : demektir B.

³ demekdür : demektir B.

⁴ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle Ş.

⁵ filānla : filān ile S. // demekdür : demektir B.

⁶ Bu madde S. nüshasında yoktur. // demekdür : demektir B.

⁷ furıқыatıdın : furqatıdın B. // firqatden : firqatından S. // demekdür : demektir B. // ve's-selām : Yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ müştarekdür : müştarektir B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // ökdanı : ökday B. ; ökdayı A. // ḳaşıdesiniñ : ḳaşıdesinin B. // āḫir : āḫer B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S.

Ḳaban¹: (قَابَان) Ḥinzıruñ erkeğine dirler ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'de Nevāyî

Ḥazretleri bu lügati şöyle taşhîh iderler ki:

Ve bir sürüşinlîğ av ki tonğuz avıdır anıñg hem irkekin ḳaban ve tişisin miçkin
ve uşağın çörpe dirler ve şart barçasın ḥak ve kiraz lafzı bile eytür.

Ḳapa ḳalğan²: (قَابَاقَالْغَان) Ba-yı 'Acemî ile ḳaplanmış dimekdür ki [Li.1-97b] ihāta

ma'nāsına ki Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür.

Beyt: Ayagımınñ ḳalemi za'fdın andaḳ ki ḳalem
Ḳapa ḳalğan tiri durıda ḳalemdān yañlıg

Ve köñgülleri goncası ḥıkd u ḥased dik ḳapa almasdur.

Ḳapsamış³: (قَابَسَامِيش) Bu daḥı ihāta ma'nāsınadır ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Hicr ara ağık köñgöl ḳalmış iki zülfünğ ara
Derd dik kim ḳapsamış her sarıdın bir dal anı

[E.141a] Ḳapğamak⁴: (قَابْغَامَاق) Bu daḥı ḳapamak ve ihāta ma'nāsınadır ki Seb'a-i

Seyyāre'de altıncı ḥikāyede [Ş. 222b] ḥişār cenginde gelür.

Beyt: Nice kündin sonğ olğal imkānı
Ḳapğamak bu iki çirik anı

Ḳaptan⁵: (قَابْتَان) Cāme ma'nāsınadır ki Ḥayretü'l-Ebrār'da Mevlānā Cāmî Ḥazretleri
vaşfında gelür ki:

Beyt : Hırḳa anıñg cismide ḳaptan bolup
Ḳaptanı ten cismi anıñg cān bolup

¹ ḥinzıruñ : ḥinzirin B. // ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'debile eytür. : ø Li.1 // Nevāyî Ḥazretleri.....iderler ki : ø Ş. ; gelür Ş. // sürüşinlîğ : şürüşinlig B. ; şürüşinlîğ A. // barçasın : barcasın A. // eytür : eytürler Ş.

² dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür S. // ihāta : muḥāt S. // ki Bedāyi'ü'l-Vasaṭ'da.....ḳapa almasdur : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ḳalemi : ø S. // za'fdın : zaafđın B. // ḳalem-dān : ḳalemdin B. // Ve köñgülleri.....ḳapa almasdur : ø Ş. // goncası : goncası B. // ḳapa almasdur : ḳapalmasdur B.

³ daḥı : daḥı B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // hicr : siḥr S. // ağık köñgöl : köñgöl ağık A.

⁴ daḥı : daḥı B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // cenginde : cenkinde : B. // gelür : kelür B. // nice : niçe S. , Ş.

⁵ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Ḥazretleri : ø Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür B. // ḳaptan bolup : ḳaptan bolub B. // cān bolup : cān bolub B. // Ve yine.....alyıda turmak : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. // tofrağ : tofrağda A. , B. , S. // kiyip : kilib B.

Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da bir tenbīhde gelür ki :

İski çapan bile fārīg [S.110a] tofrağ olturmak [A.64b] yaḥşırak ki zer-beft
ḳaptan kiyip murād alyıda turmak.

Ḳapuzag¹: (قابوزاغ) Ba-yı 'Acemī ile ḳabuk ma'nāsınadur ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da bir
tenbīhde gelür.

Büste ḳapuzagı keyme bolmas.

Ḳatıg ve ḳatık²: (قاتیق و قاتیغ) Ḳatı dimekdür, saḥt ma'nāsına.

Ḳatıp³: (قاتیب) Ḳatı olup dimekdür ki Sedd-i İskenderī'de şitā vaşfında bir beytde gelür.

Beyt: Savuğ şiddetidin ki közler ḳatıp
Anğa ḳavs her dem peyarek atıp

Ḳatḳan⁴: (قاتقان) Bu daḥı ḳatı ve saḥt olan dimekdür ki Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da bir
tenbīhde gelür.

Tenḡri dostladınınḡ hikāyātı bir terānedür kim [E.141a] ḥıyreliḡdın ḳatḳan
közlerni yıḡlatur.

Ḳatla⁵: (قاتلا) Tekrār ma'nāsınadur ki kim yana ḳatla dirler , bir kerre daḥı dimekdür ki
Sedd-i İskenderī'de gelür.

Beyt: Yana ḳatla Dārā-yı deryā-nevāl
Didi ki ey ḥakīm-i Mesīḥā-yı me'āl

Ḳatla⁶: (قاتلا) Def'a ma'nāsınadur ki yüz ḳatla, yüz def'a ve miḡ ḳatla biñ def'a
dimekdür.

¹ ḳapuzag : ḳapuraḳ S. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // bir tenbīhde : bir beytde S. // gelür :
kelür B.

² A. nüshasında "ḳatıg ve ḳatık" kelimelerini yazılıp daha sonra gelecek olan "ḳatıp" kelimesinin anlamı
verilmiştir. // dimekdür : demektir B.

³ A. nüshasında "ḳatıp" kelimesi yoktur. "Ḳatıp" kelimesinin anlamı "ḳatıg ve ḳatık" kelimelerinde
verilmiştir. // olup : olub B. // dimekdür : demektir B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....atıp : ø
Li.1 // bir beytde gelür : gelür A. , E. ; gelür ki Ş. : bir beytde kelür B. // ḳatıp : ḳatıḅ B. // pelarek :
yılarek S. // atıp : atıḅ B.

⁴ ḳatḳan : ḳatḡan Li.1 // daḥı : daḡı B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁵ ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // daḥı : daḡı B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ;
gelür ki A. // Mesīḥā-yı me'āl : Mesīḥā-yı fāl Ş.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Kaçıkıp¹: (قاچىقىپ) Perākende olup tağılup [Li.1-98a] dimekdür.

Kaçır²: (قاچىر) Kerkese dirler ki Tevārīḡ-i Mülūk'da Nemrūd āsmāna çıkmak diledügi

maḥalde gelür ki:

Nemrūd cehildin bir şanduknıḡ dört pāyesiga dört kaçırnı bağlap özi şandukğa kirip dört yukarı köşesinde it bağlap kerkesler it sarı meyl kılıp havālandılar.

Kaçkusı³: (قاچقوسى) Kaçsa gerek dimekdür.

Kadadı⁴: (قادادى) Baturdı ve şancdı dimekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Bu vehmdin ki bolur zaḥm bes leṭāfetdin
Ḥayāl birle dağı leblerinḡğa tiş ḡadaman

[Ş.223a] Ammā diş koyuramaz ve diş bileyümez [S.110b] ma'nāsına dağı gelür.

Kadalıp⁵: (قادالپ) Batup ve şancılup dimekdür.

Karaḡ⁶: (قراغ) Merdümek-i çeşme dirler ve muṭlaḡ göze dağı dirler ki Seb'a-i

Seyyāre'de na'tda gelür.

Beyt: Ey karaḡınḡğa sürme-i mā-zāḡ
Mā-tāḡā merkebinḡğa koymay dāḡ

Mā-zāḡ ve mā-tāḡā , Ḳur'ān-ı Kerim'in bilinmiş birer āyetidür.

[E.142a] Ve yine Ferhād u Şīrīn'de gelür ki:

Beyt: Didi Ḥaḡan ki ey şem'e-i ferāḡım
Ferāḡ u şem'e yok rüşen karaḡım

Karalı⁷: (قرالى) Baḡışı dimekdür ki ikisi dağı 'Ubeyd Ḥan eş'ārında gelür.

¹ kaçıkıp: kaçıkıp B. // olup: olub B. // tağılup: tağılub B. // dimekdür: demekdir B.

² kaçır: kacır B. // dirler: dimekdür A. // diledügi: diledüki B. // gelür ki: kelür ki B. ; gelür S. // dört kaçırnı: dört kacırnı B. // bağlap: bağlab B. // kirip: kirib B. // it bağlap: it bağlab B. // kılıp: kılıb B.

³ gerek: kerek B. // dimekdür: demekdir B.

⁴ dimekdür: demekdir B. // gelür: kelür B. ; gelür ki S. // leblerinḡğa: leblerinḡge B. // ammā diş: ve diş Ş. // dağı: daḡı B.

⁵ kadalıp: kadalıb B. // batup: batub B. // şancılup: şancılub B. // dimekdür: demekdir B.

⁶ dağı: daḡı B. // na'tda gelür: naatda kelür B. // karaḡınḡğa: karaḡınḡğa A. // sürme-i mā-zāḡ: sürme mā-zāḡe B. // merkebinḡğa: merkebinḡge B. // koymay: koymak A. // Ma-zāḡ ve mā-tāḡā.....āyetidür: Yalnız B. nüshasında vardır. // gelür ki: kelür ki B.

⁷ dimekdür: demekdir B. // dağı: Ø A. ; daḡı B. // gelür: kelür B. // ḡalıp: ḡalıb B. // ḡaralıp: ḡaralıb B. // köḡlümni: köḡlünü B. , Li.1

Beyt: Kara belāğa kalıp min qaralap ötgenidür
[Li.1-98b] Könğlümnü hem kara yir kıldı ol qaralı bile

Qarak¹: (قراق) Bu dağı merdümek-i zeşm ma'nāsına gelür ki Münşeāt'da toközuncı mektübda bir rübā'ide gelür.

Rübā'iyye: Mizācınğa emeli yitmesün firāk bile
Zamirinğ olmasun azürde-i iştiyāk bile
Közümge Tinğri tigürsün iki tābānıñnı
Hall eyleben kara kılmak iki qarāk bile

Qarag²: (قراغ) Bir dağı qol ve bāzū ma'nāsına gelür ki qaruca dirler ki Ferhād u

Şirīn'de Ferhād'ı tutup Husrev'e getürdikleri maħalde gelür ki:

Beyt: Kiyen bağlap qaraglık qolların süst
Barıp çıkmeklik anı dargā cüst

Qarı ve qarū³: (قارو قاری) Bu dağı qol ve bāzū ma'nāsınadur ki Ğarābü's-Şığar'da gelür.

Beyt: [A.65a] Ey köngül āh oqların ol ğamzeninğ alyıda çık
Kim oq atmağlıkda sindin tüzdür anıñ qarusı

Qarag⁴: (قراغ) Kara dimekdür ki siyāh ma'nāsına ki Münşeāt'da altıncı maqālede gelür.

Közke tofrag qaragı [S.111a] sürme-i şifāhān cekilip.

Qarak⁵: (قراق) Bir dağı yağma ve tālān ma'nāsına gelür ki ħarāmiye qarakcı dirler ki

Ğarābü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Könğüller naqdını tārāc iterge tapmağınğ bürka
İrür andağ ki yüz bağlar [Li.1-99a] qarakcı kervānı körkec

¹ dağı: dağı B. // gelür: kelür B. // Münşeāt'da: Münşaāt'da B. // emeli: elemi B. // közüme: közüme B.

² Bir dağı: ø S. ; bu dağı Li.1 ; bir dağı B. // gelür: kelür B. // tutup: tutub B. // getürdikleri: ketürdikleri B. // gelür ki: kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // kiyen: kiyin B. // bağlap: bağlab B. // barıp: barıp B. // çıkmeklik: çıkmeklik B.

³ dağı: dağı B. // ma'nāsınadur: ma'nāsınadır B. // gelür: kelür B.

⁴ kara dimekdür: bu dağı kara dimekdür S. ; kara demekdir B. // ki Münşeāt'da.....cekilip: ø Li.1 // Münşeāt'da: Münşaāt'da B. // maqālede: mektübda A. , S. // gelür: kelür B. // sürme-i şifāhān: sürme-i şifāhān S. // cekilip: çekilib B.

⁵ bir dağı: bir dağı B. ; ø Li.1 // gelür ki: kelür ki B. // ħarāmiye: tarāmiye S. // gelür: kelür B. // Ve yineeymen: ø Li.1 // faşda: faşda B. // pādīşāhı: pādīşāhın B. // gelür ki: kelür ki B.

Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da evvelki fasılda pādīşāhın 'dli vaşfında gelür ki:

Ve siyāsetidin misāfir ḳaraḳcī vehmidin eyemen.

Ḳargadı¹: (قارغادی) Bed-du'ā eyledi , [Ş.223b] ilendi dimekdür ki Luṭfī eş'arında gelür.

Beyt: Luṭfī'ni kim ḳargadı Yārab belāğa üçredip
Kim siniñg dik taş bağırlık bī-vefāğa üçredip

Ḳargağan sayı²: (قارغاغان سایی) İlenç virdükçe, ya'nī düşnām itdikçe, sögdikçe

dimekdür ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Sinde nāz oldu Nevāyī'de niyāz ırnes 'aceb
Kim sin anı ḳargağan sayı sini ol alḳamış

Ḳargış³: (قارغیش) Bu daḫı bed-du'ā ma'nāsınadır ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'de

Ḥazret-i Nūḥ 'Aleyhi's-Selām oğlu Ḥām'a be-du'ā itdügi maḥalde gelür ki :

Çün Ḥām, Nūḥ 'Aleyhi's-Selām'ğa bī-edeblik ḳılğan cihetdin anıñg mübārek
tilige Ḥām bareside ḳargış ötüp irdi.

[E.143a] Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da üçinci kısımda bir tenbīhde gelür ki:

Anı kim bir du'ā ḳıldınğ köb ḳargış bile ḳutulmak yokdur.

Ḳargaş⁴: (قارغاش) Ğavḡā ve ğalebe eyleyüp ḳarış ḳatış olmağa dirler ki Sedd-i
İskenderī'de 'adl vaşfında gelür.

Beyt : Ni merdūdlig kim bolur il işi
Tün ü kün anıñg cānınınğ ḳargaşı

Ve yine Ferḥād u Şīrīn'de Şīrīn'in Ferḥād-nāmesinde gelür.

Beyt : [S.111b] Bular ilge mininğ 'aşḳım işidin
Ḳulaḡım yalḳıban il ḳargaşydın

¹ dimekdür : demektir B. // Luṭfī eş'arında : Luṭfī divānında : S. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // belāğa üçredip : belāğa üçredib B. // bī-vefāğa üçredip : bī-vefāğa üçredib B.

² ya'nī düşnām itdikçe , sögdikçe : Yalnız Esad Efendi nüshasında (11b) vardır. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

³ bu daḫı : bu daḫı B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki Muḥākemetü'l-Lügateyn'de.....ḳutulmak yokdur : ø Li.1 // Muḥākemetü'l-Lügateyn'de : Tevārīḡ-i Enbiyā'da S. // itdügi : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // bī-edeblik : bī-edeblik B. // tilige : tilike B. // ötüp irdi : ötüb İrdi B. // üçinci : üçinci B. // kısımda : kısımda B. // bir tenbīhde gelür ki : bir tenbīhde kelür ki B. ; bir tenbīhde gelür S.

⁴ eyleyüp : eyleyüb B. // 'adl vaşfında : ø Li.1 // 'adl vaşfında gelür : 'adl vaşfında kelür B. // Ve yine.....ḳargaşydın : ø Li.1 // Şīrīn'in : ø A. , B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // 'aşḳım : 'aşḳım B.

Ḳarıġdı ve Ḳarıġmak¹: (قاریغماق و قاریغدی) Ḳara çok bakup göz alıhduġına dirler ki

Sedd-i İskenderî'de şıfat-ı baharda gelür.

Beyt: Ḳılıp nergis öz goncesin beyza-vār
 Ki közide irdi remeddin ġubār
 Remed yok çün Ḳar üze köz salıp
 Ḳarıġmak köziniġ ziyāsın alıp

Ḳarı²: (قاری) Ḳocaya dirler ki Nazmü'l-Cevāhir'de gelür.

Rübā'iyye: Ḳayġucı baġırġa hüzün daġı Ḳarılıġ
 Salġucı ġam u belā serāġı Ḳarılıġ
 [E.143b] Ayġucı fenā tola ayaġı Ḳarılıġ
 Ölmek haberin birġücü daġı Ḳarılıġ

Ḳarı³: (قاری) Çaġatay dilinde ricâlde isti'māl olunur. Ḳoca dimek ma'nāsınadır.

Ekşeriyyā ġayn-ı mu'acceme ile Ḳarıġ dirler.

Ḳarıġan çağda⁴: (قاریغان چاغده) Ḳocaduġım çağda dimek olur ki bu ma'nādan Fārisî'de

pīrāne-ser deyü ta'bīr olunur.

Beyt: Ḳarıġan çağda bir meh-veş yigit şeydāsı bolmış min
 Ki ırışkıda Ḳarı birle yigit rüsvāsı bolmış min

Ḳarıp⁵: (قاریب) Ḳarıyup dimekdür, ya'nî Ḳocayup ma'nāsına ki Mecnūn u Leylî'de şeb-

i firākda Mecnūn hakkında gelür.

Beyt: Bu nev' Ḳara ton içre Ḳarıp
 Ya'nî ki Ḳara tonum aḳarıp

¹ Ḳarıġmak : Ḳarıġmak B. // bakup : bakub B. // göz alıhduġına : köz alıhduġına B. // ki Sedd-i İskenderî'dealıp . ø Li.1 // gelür : kelür B. // Ḳılıp : Ḳılıb B. // salıp : salıb B. // Ḳarıġmak köziniġ : Ḳarıġmak köziniġ B. // alıp : alıb B.

² gelür : kelür B. ; bir rübā'ide gelür S. // rübā'iyye : beyt Li.1 , S. // hüzün : hüzün B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Ḳarıp : Ḳarıb B. // Ḳarıyup : Ḳarıyub B. // dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki Li.1 // ya'nî Ḳocayup ma'nāsına ki : ø Li.1 // Ḳocayup : Ḳacıyub B. // hakkında gelür : hakkında kelür ki B. ; hakkında gelür ki A. , Li.1 , S. // nev' : nevi B. // içre Ḳarıp . içre Ḳarıb B. // aḳarıp : aḳarıb B. // köhne : göhne B. // ve ömr-dide : ø Li.1 // ömr : ömür B. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına B. // rübā'ide gelür ki : rübā'ide kelür ki B. ; bir rübā'ide gelür ki S. ; rübā'ide gelür A. // teniġa : tenige B. // niyüçün : niyçün B.

Ve yine [Ş.224a] köhne rûzgâr-dîde [A.65b] ve ‘ömr-dîde ma’nāsına gelür ki
Nazmü’l-Cevāhir’de rübā’ide gelür ki:

Rübā’iyye: Her kimge ki köp ta‘ām yimek fendür
 Bilgil ki necāset teniğa meskendür
 Qarnıñ bile dōst bolmasañğ āhsendür
 Niyüçün ki ir oğlığa qarı düşmendür

Qarı¹: (قاری) Bir dağı qarış ma’nāsına gelür ve binā arşunına dağı dirler ki Ferhād u

Şīrīn’de Ferhād’ın şu argın qazduğı maḥalde gelür ki:

Beyt: Tapıp ‘aql irtifā’ınınğ şümārı
 İki minğ qarı her birininğ işeri

Ve yine Sedd-i İskederī’de rub‘-i meskūnı taqsīm itdüğü maḥalde [S.112a] gelür
 ki:

Beyt: Çü kıldı mesāḥat mesālik ara
 Yıgac itti ta‘yīn memālik ara
 Tınābı ki messāḥ kıldı qulac
 [E.144a] Kılıp on iki minğ qarı bir yıgac

Qaru²: (قارو) ‘İvaz ma’nāsınadır ki Garāibü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Çün Nevāyī’ğa iki la‘li meyidin tutsa kuş
 Qaru ger cā istese kim cān birip taptı munı

Ve yine Garāibü’ş-Şıgar’da gelür ki:

Beyt: Uşbu yanğlığ istegil dāim Nevāyī köñglini
 Kim ki andın yitmese ḥaḥdın sañğa yitkey qaru

Qaranğgu³: (قارانگو) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür. Qarañu ma’nāsınadır.

Beyt: Yok ki ıışk ehliğa ‘ālemni qaranğgu qılğalı
 Ol şafaḥdın yaptı ḥürşīd üzre gül-nārı niḳāb

¹ dağı : dağı B. // gelür : kelür B. // arşunına dağı : arşunına dağı B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // Ve yine.....bir yıgac : ø Li.1 // Sedd-i İskenderī’de : Sedd-i İskenderī’de İskender A. , Ş. // itdüğü : etdüğü B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. // yıgac : yıgaç B. // memālik ara : memālik A. // tınābı : tısayı S.

² ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // Nevāyī’ğa : Nevāyī’ge B. // la‘li : laali B. ; lili S. // kuş : kavş B. // birip : birib B. // Ve yineyitkey qaru : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // yitkey : yitgey B.

³ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf-ı ‘Acemī ile Li.1 // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // Tanık olarak verilen beyit yalnız Esed Efendi nüshasında vardır.

Ḳarçığı¹: (قارچيغی) Çakır toğan.

Ḳara²: (قرا) Ma'rûfdur. Çagatay'da ekşer mürekkebe itlâk olunur. Seb'a-i Seyyâre'de

Münâcât'da gelür.

Beyt: Ḳalemin'gga kice sipihr ara
Lâceverdi devât içide ḳara

Ḳaraḳ³: (قراق) Göz ma'nâsınadır. Luṭfî eş'ârında gelür.

Beyt: Ey gamzesi miskinlere köp kılğucı bîdâr
Câdū ḳaraḳıñg sihr eyle Hârût'ga ister

Gayn-ı Mu'acceme ile ḳaraḡ daḡı dinilür.

Ḳaralgudın⁴: (قارالغودين) Ḳararduḡından dimekdür ki Bedâyi'ü'l-Vasaṭ'da gelür.

Beyt: Kimge saldım köz közüm ḳaralgudın ıışk içre kim
Ḳan ara pinhân közüm aḳ u ḳarasın körmedim

Ḳaralup⁵: (قارالوب) Ḳararup dimekdür ki Münşeât'da Bedî'ü'z-zamân Mîrzâ naşîhatinde
gelür.

Hâm kim Nûḥ 'Aleyhi's-selâm oḡlıdur, ol Hâzret'ga edeb terki kıldı irse ol
Hâzret du'âsı bile rengi ḳaralup peygâmberlık anıñg nesliden munḳatı boldı.

Ḳaraḡusıdur⁶: (قاراغوسی دور) Ḳararsa gerek dimekdür.

Ḳaralgusıdur⁷: (قارالغوسی دور) Mişlihu.

Ḳarmaşıp⁸: (قارماشیب) Ḳarvaşıp ve tutuşup [Li.1-100a] dimekdür.

Beyt : Sâḳıyâ kılsañg ḡimâyet ġalib olğum bilegim
Ġam bile könġlüm talaşurlar ikevlen ḳarmaşıp

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // kimge : kimke B. // ıışk : aşk B.
// aḳ u ḳarasın : aḳ ve ḳarasın B

⁵ ḳaralup : ḳaralub B. // ḳararup : ḳararub B. // dimekdür : demektir B. // ki
Münşeât'da.....munatı boldı. : ø Li.1 // Münşeât'da : Münşaât'da B. // gelür : kelür B. //
Hâzret'ga : Hâzret'ge B. // rengi ḳaralup : renki ḳaralub B. // peygâmberlık : peygâmberlik B.

⁶ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁷ mişlihu : mişlehu B.

⁸ ḳarmaşıp : ḳarmaşıb B. // ḳarvaşıp : ḳarvaşub B. ; ḳarvaşup Li.1 // tutuşup : tutuşub B. //
dimekdür : demektir B. // Tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

[E.144b] Ḵara başkan¹: (قاراباسقان) Uyku içinde ağır basmağa dirler ki [Ş.224b]

Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: Gam tûni kılmış ḵara başkan kibi mużtar besi
Bile kim nā-kār min bu baht-ı kıran-dür ile

Ḵarmaşmak²: (قارماشماق) Birbirin ḵarvamağ ma'nāsınadır. Bezm-i ıstılāhda vav'la taḳdīm idüp ḵavramağ dirler.

Ḵaram³: (قارام) Ḵarışduğım dimekdür mi Mecālistü'n-Nifā'is'de üçinci meclisde Fahre'd-dīn vaşfinda Nevāyī Ḥazretleri eydürler.
Kişi ḵaramdındur, [S.112b] ya'nī ādem ḵarışanukdandur dimekdür ki hışm ḵavm mānāsınadır.

Ḵarmak⁴: (قارماق) Ḵarışdıрмаğ ma'nāsınadır.

Ḵardı⁵: (قاردی) Ḵarışdırdı dimekdür.

Ḵarmaygıl⁶: (قارمايغیل) Ḵarışdıрмаğıl dimekdür ki Ferhād u Şirīn'de tevḥīdde gelür.

Beyt: Ayırğac bezl eyle bu bī-neadın
Nevāsızlarga ḵarmaygıl havādın

Ḵarçığay⁷: (قارچینای) Toğana dirler ki Sedd-i İskenderī'de gelür.

Beyt: [A.66a] Kerek ḥaylīğa ḵarçığaydur meyān
Alar cuje yaŋlıg bu mākīyān

Ve yine Lisānū't-Ṭayr'da kuşlar Hüdḥüd'le münāzara itdükleri maḥalde gelür ki:

Beyt: Ḵarçığay kıldı 'ayān güftārını
Körgüzüp çengāl ile minkārını

¹ Ki Bedāyi'ü'l-Vasat'dabaht-ı kıran-dür ile : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // kibi : gibi B. // besi : mini B. // bile : beyle B. // nā-kār : yā kār S. // kıran : girān A.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ ḵarışduğım : ḵarıduğım A. , B. // dimekdür : demekdir B. // üçinci : üçüncü B. // eydürler : iderler B. ; eydür Li.1 // kişi : ø Li.1 // ḵarışanumdandur dimekdür : ḵarışanumdandır demekdir B. // hışm : hışım B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B.

⁴ ma'nāsınadır : ø Ş. ; ma'nāsınadır B.

⁵ dimekdür : ø Ş. ; demekdir B.

⁶ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B.

⁷ gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ḥaylīga : ḥaylıca B. // cuje : çuje B. // Ve yine.....minkārını : ø Li.1 // kuşlar : ø A. , E. , Li.1 , Ş. // itdükleri : etdükleri B. // gelür ki : kelür B. // körgüzüp : körgüzüb B.

Ḳazak¹: (قزاق) Levend ve bī-hānmān ma'nāsınadır ki Ḥayretü'l-Ebrār'da üçinci

maḳālede Sultān Ḥüseyn [E.145a] Bayḳara ile ol zāl-ı berd-i 'acūze ḥikāyesinde gelür ki:

Beyt: Zāl didi kim ḳazak ırkende şāh
Tīg çikip kim çiker irdi sipāh

Ḳaş²: (قاش) Öñ ma'nāsına gelür ve ebrū ma'nāsına daḡı gelür. Bu beytde tecnīs tarīḳıyla

ḳaşıda lafzından ma'nā-yı evvel ve ḳaşıḡa lafzından ma'nā-yı s̱ānī murāddur.

Beyt: Ḳaşıda bir öpe alman ḳaşıḡa tüşe kire
Ki secde rāst imes igri ger tüşer miḥrāb

Ḳaşḳaḡan³: (قاشقاغان) Ḳuruyup ḳavrulan dimekdür.

Ḳaşḳalḡan⁴: (قاشقالغان) Ḳāḡşanan ve gegşeyen dimekdür ki Lisānüt-ṭ-Ṭayr'da ḳuşlarıñ

fenā vādisinde ḡālleri beyānında gelür.

Beyt : [Li.1-100b] Cism ara bir perleri ḳalmay bütün
Pāre pāre çünki ḳaşḳalḡan otun

Ḳaşımda⁵: (قاشیم دا) Öñgümde, ḳarşumda.

Ḳaşıda⁶: (قاشی دا) Yanında dimekdür ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn gül-istānda Leylī

fırāḳında bülbüle ḡitāb itdüḡi maḡalde gelür ki:

Beyt: Sin ehl-i vişālsin dem urma
Hicr ehli ḳaşıda nūkte sorma

Ve yine Tevārīḡ-i Mülūk'da Siyāvuş [S.113a] aḡvālinde gelür ki :

Atasınıñ ḡaṭā rāyı ve televvün-i mizācıdın vehm ḳılıp ḳaçıp Turan'ḡa [Ş.225a]

Efrāsyāb ḳaşıḡa bardı.

¹ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // üçinci : üçüncü B. // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // zāl-ı berd-i 'acūze : pīr-i 'acūze B. // gelür ki : kelür ki B. // çikip : çikib B. // çiker : çika B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ ḳuruyup : ḳuruyub B. // dimekdür : demektir B.

⁴ gegşeyen : gevşeyen B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // perleri : birle S.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (8a) vardır.

⁶ dimekdür : demektir B. // itdüḡi : etdüki B. // maḡalde gelür ki : maḡalde kelür ki B. ; maḡalde gelür S. // aḡvālinde gelür ki : aḡvālinde kelür ki B. ; aḡvālinde gelür S. // atasınıñ : ammā siniñ B. ; āh siniñ S. // ḳılıp : ḳılıb B. // ḳaçıp : ḳaçıb B.

Ḳaşıp¹: (قاشيب) Ḳaşıyup demekdür.

Ḳaḳ²: (قاق) Ḳurumış nesneye dirler ki Ḳorāsān'da ve Semerkand'da ḳavunı ḳurudurlar

sāyir meyve ḳurusı gibi ki vaḳt-i ḥācetde şu ile işladurlar hemān tāze ḳavun gibi olur ki [E.145b] Maḥzen-i Mīr Ḥaydar'da gelür.

Beyt: Belh iliniḡ ṭāḳatı hem ṭāḳ idi
Baṇḳa ḳavun ḥasretidin ḳaḳ idi

Ḳalıṣmas³: (قالیشماس) Ḳalmaz demekdür ki Luṭfī divānında gelür.

Beyt: Siniñ şīrīn lebiḡ cāndın ḳalıṣmas
Saçıḡnıḡ küfri imāndın ḳalıṣmas

Ḳalar⁴: (قالان) Ne güne demekdür.

Ḳaḳṣal⁵: (قاقتسال) Ḳaḳṣaḳ ve gevşek demekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Hicrdin örtense cismimde süngeler teng imes
Kim irür tişe itik daḡı besi ḳaḳṣal otun

Ḳaladı⁶: (قالادی) Birbiri üzerine yıḡdı demekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Ḳaladı veh ki otun dik süngelerimni sipihr
Bu yaḡı otḡa ki ten külbeseide yaḳıladur

Ḳalaydur min⁷: (قالای دورمین) Yıḡup ṭururın ve yıḡa ṭururın demekdür ki Ğarābü'ş-

Şıḡar'da gelür.

Beyt: Didim köḡlümge her yandın ḥaddiḡnıḡ ni turur cānā
Muḥabbet otıḡa didi otundur kim ḳalaydur min

¹ ḳaşıp : ḳaşıb B. // ḳaşıyup : ḳaşıyub B. // demekdür : demektir B.

² gibi ki : kibi ki B. // gibi olur : kibi olur B. // ki Maḥzen-i Mīr Ḥaydar'da.....ḳaḳ idi : ø
Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ gevşek : gegşek A. , Ş. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // örtense cismimde : cismimde örtense Li.1 // süngeler : sünkeklr B. // itik : anıḡ S.

⁶ birbiri : biri biri B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ḳaladı veh ki : ḳaladı da ki S. // süngelerimni : sünkeklr B.

⁷ ḳalaydur min : ḳaladur min Li.1 , S. , Ş. // yıḡup : yıḡub B. ; yaḳup S. // ve yıḡa ṭururın : ø A. ; ve yaḳa ṭururın S. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür Li.1 ; gelür ki S. // köḡlümge : köḡlümke B. // ni turur : ni durur S. , Ş. // muḥabbet : maḥabbet B.

Ḳalağay¹: (قالاغای) Bir nev'î kıvırl renge dirler ki renginde kıvırlık ve açıklık [Li.1-101a]

ola ve mîr 'âşıkâne dağı dirler ki Ferhâd u Şîrîn'de Şîrîn medhinde gelür.

Beyt: Kıyıp gül-gün harîr ü perniyâni
Ḳalağay kim akip her sarı kıanı

Ḳalpağ²: (قالپاغ) Tatarlaruñ kıçeden taqyesine dirler ki Ḳayretü'l-Ebrâr'da yedinci

mağâlede kıanâ'at bâbında gelür.

Beyt: Şâh anı bil kim başı [S.113b] kıalpağda
[A.66b] [E.146a] Bezi iter âfâk birür çağda

Ḳalın³: (قالین) Çok dimekdür ki Târîḫ-i Enbiyâ'da Ḳazret-i Nûḫ 'Aleyhi's-Selâm

evlâdına 'âlemi taksîm itdüğü mağâlde gelür ki:

Bu üç peygâmbere-zâde evlâd u etbâ'ı mezkûr bolğan memâlikde [Ş.225b]
yayıldılar ve kıalın boldılar.

Ve yine Sedd-i İskenderî'de Ye'cûc vaşfinda gelür.

Beyt: Barı ağızda tilbe it dik talın
'Adedde velî it tükidin kıalın

Ḳalmağac⁴: (قالماغاج) Ḳalmayacak dimekdür.

Ḳamuk⁵: (قاموق) Ḳamusı dimekdür , cümlesi ma'nâsına.

Ḳanlığ ve kıanlık⁶: (قالنلیق و قالنلیغ) Ḳünîn dimekdür , kıanlı ma'nâsına. Neteki otluğ

dimek âteşin ma'nâsınadır ve bir dağı Ḳünîn, ya'nî kıan eylemiş ma'nâsına gelür.

¹ renge : renke B. // renginde : renkinde B. // dağı : dağı B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // kıyıp : kıyıp B. // akip : akip B.

² ki Ḳayretü'l-Ebrâr'da.....çağda : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // bezi : bezl A. ; bezli S.

³ dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Li.1 // itdüğü : etdüğü B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // peygâmbere-zâde : peygâmbere-zâdeninğ Li.1 // Ve yine Sedd-i İskenderî'de.....kıalın : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // talın : kıalın S.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ Ḳünîn dimekdür , kıanlı ma'nâsına : kıanlı dimekdür , Ḳünîn ma'nâsına Li.1 // dimekdür : demektir B. // kıanlı ma'nâsına : kıanlı ma'nâsınadır A. // Neteki.....ma'nâsınadır : ø A. // dağı : dağı B. // gelür : kelür B.

Ḳanap¹: (قاناڤ) Ḳanayup dimekdür.

Ḳan tikerdin² (قان تيكاردین) Ḳan bulaşmaḳdan dimekdür.

Ḳanmağunğ³: (قانماغونك) Kaf-ı ‘Acemī ile ḳanmazsın dimekdür.

Ḳavlanğ⁴: (قاوانك) Kaf-ı ‘Acemī ile ḳovuñ dimekdür ki Fevāidü’l-Kiber’de gelür.

Beyt: Küyida ḳavlanğ haväss u ‘aqlını ey derd-i ‘ışḳ
Anda ser-gerdān Nevāyī’ni velī ‘ankel ḳılınğ

Ḳavlamak⁵: (قاواماق) Ḳovmak ve redd eylemek ma’nāsınadır ki ḳavlama ḳovma

dimekdür. Luṭfī divānında gelür.

Beyt: İşikiñdin ḳavlama bu Luṭfī’niñ cürmin kiçür
Kim bu bâb içre kerimlerde keremdin çäre yok

Ḳavlanmak⁶: (قاوانماق) Ḳovalamak ma’nāsınadır.

Ḳavlanıp⁷: (قاوانيب) Ḳovalayup dimekdür.

Beyt: Deyr ara min mest ü nāzınğ hūbıdın ol muğbeçe
Bezmdin ḳavlar mini kim ḳavlanıp ki sūtrenip

Ḳavlar⁸: (قاوالار) Ḳovarlar dimekdür ki Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür ki:

Beyt: Küyida itlerge meskendür velī ḳavlar mini
Veh ki hem-demlerge anda şānmāndur bizge yok

Ḳavlaban⁹: (قاوابان) Ḳovuben [E.146b] dimekdür ki Lisānüt-Ṭayr’da Hüdhdüd’ün

Ṭoğan’a cevābı münāzarasında gelür.

¹ ḳanap : ḳanab B. // ḳanayup : ḳanayub B. // dimekdür : demekdir B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (13b) vardır.

³ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle S. // dimekdür : demekdir B.

⁴ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle S. // dimekdür : demekdir B. // ki Fevāidü’l-Kiber’de.....kılınğ : ø Li.1 // gelür : kelür B. // küyida : köyida B. // ‘ışḳ : ‘aşḳ B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ dimekdür : demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // küyida : köyide B. // meskendür velī : meskendür ve velī B. // hem-demlerge : hem-demlerğa S.

⁹ ḳovuben : ḳoyın S. // dimekdür : demekdir B. // Ṭoğan’a : Ṭoğan A. // münāzarasında gelür : münāzarasında kelür B. ; münāzarası beyânında bir beytde gelür S. // ḳuşcı : ḳuşcu B. // taşlap : taşlab B. // ḳalıp : ḳalıb B.

Beyt: Kaysı şaydı kimsin anı avlaban
 Kuşcı taşlap tabıl çalıp kavlaban

Ƙavlay¹: (قاوالای) Ƙovalayayın ve Ƙovalarlar dimekdür ki Tevārīḥ-i [Li.1-101b]

Enbiyā'da Zekerıyyā Peyğāmbere 'Aleyhi's-Selām kışşasında gelür.

Ol nā-pāk il arasıdın kaçtı ve alar Ƙavlay barıp [S.114a] meşhürdur kim ol hāzret
peyğāmbere şikāfığa kirdi.

Ƙavguncı²: (قاوغونجی) Ğammaz ma'nāsınadur ve daḥı Ƙovucı dimekdür, ilgār iden

leşker ma'nāsına ki Tevārīḥ-i Mülük'da Behrām Çupin, Perviz'den Kısra tahtın
alup ardınca leşker gönderdüğü maḥalde gelür ki:

Behrām, Perviz'ğa Ƙavguncı yıparıp özi Medāyınğğa kilip pādışāhlıqğa olturdı.

Ƙavgun³: (قاوغون) Bu daḥı bu ma'nāyadur ki yine Tevārīḥ-i Mülük'da Ferruḥ-zād

tārīḥinde gelür ki:

Anda hem tura almay Merv'ğa bardı anda hem keyince Ƙavgun kilip yalguz bir
tikirmende yaşundı.

Ƙavlamağlıq⁴: (قاولاماغلیغ) [Ş.226a] Ƙovmaqlıq dimekdür.

Ƙavursun⁵: (قاورسون) Ƙuş yelekiniñ ucına dirler ki aña naḳqaşlar kıl qalem geçürürler.

Ferhād u Şirīn'de sıfat-ı bahārda gelür.

[E.147a] Beyt: Anğa dağı Ƙavursun āb-keşdin
 Munğa hem ḥulle berk-i sebze-veşdin

¹ dimekdür : demektir B. // Tevārīḥ-i Enbiyā'da : Tārīḥ-i Enbiyā'da Li.1 , Ş. // Zekerıyyā Peyğāmbere : Zekerıyyā Ş. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 // barıp : barıp B. // meşhürdur kim : meşhürdur ki S. // ol hāzret peyğāmbere : ol hāzret yığac B. // şikāfığa : şikāfıge B.

² ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // dimekdür : demektir B. // alup : alub B. // gönderdüğü : gönderdüki B. // gelür ki : kelür ki B. // Perviz'ğa : Perviz'ge B. // yıparıp : yıparıp B. // Medāyınğğa : Medāyınğge B. // kilip : kilib B.

³ bu daḥı bu ma'nāyadur : bu daḥı bu ma'nāyadır B. ; bu daḥı hemīn bu ma'nāyadur Li.1 // ki yineyaşundı : ø Li.1 // ki yine : ki S. // gelür ki : kelür ki B. // Merv'ğa : Merv'ge B. // kilip : kilib B.

⁴ Ƙavmağlıq : Ƙovmağlıq B. // dimekdür : demektir B.

⁵ ucına : ucuna B. // geçürürler : keçürürler B. ; geçürürler ki S. // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

Ḳavurmac¹: (قاورماج) Ḳurı ete dirler ve ütme buğdaya daḡı dirler ve sāyir ḳavrulmuş

nesneye dirler ki Mecnūn u Leylī' de şıfat-ı tāb-istānda gelür.-

Beyt: Harman yiride tezerv ü dürrāc
Yir tābesidin [Li.1-102a] tirip ḳavurmac

Ḳavçın ve ḳavçun²: (قاوچون و قاوچین) [A.67a] Ḳonuk ma'nāsınadır ki Maḡzen-i Mīr

Ḥaydar'da Ḥātım ḡikāyesinde gelür ki:

Beyt: Ḳavçın ağırlar kişi mālī bile
Kim keremin kör ki bu ḡālī bile

Ḳayu³: (قای) Ḳayḡu ve ḡuşsa ma'nāsınadır.

Ḳayḡuluk⁴: (قیغولوق) ḡuşşalı ve ḳayḡulu dimekdür.

Ḳayu ve ḳaybir⁵: (قای بیر و قایو) Ḳankısı dimekdür ki Ferḡād u Şīrīn ḡātımesinde gelür.

Beyt: Ḳayu zulm eyledi ḳaybir 'adālet
Ni işge eyledi her bir delālet

Ḳay: (قای) [S.114b] Ḳarla yaḡan yaḡmura dirler.

Ḳayap tüşüp⁶: (قایاب توشوب) Dolanup ḳonup ve inüp ki tüşüpdürıde, tüşüpdürıda,

ya'nī indükde ve inüp ḳonduḡda demek ola.

Ḳaydaki⁷: (قایداکه) Ḳandeki dimekdür.

Ḳaydın⁸: (قای دین) Ḳandın dimekdür ki Lisānū't-Ṭayr'da Mī'rāc'da gelür.

Beyt: Çıktı şeh raḡş üzre çün maḡkūm idi
Ḥükm ḳaydın irkeni ma'lūm idi

¹ daḡı : daḡı B. // ḳavrulmuş : ḳavrulmuş B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // yir tābesidin : bir taybesidin S. // tirip : tirib B.

² ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki Maḡzen-i Mīr Ḥaydar'daḡālī bile : ø Li.1 // Ḥātım : Ḥātem B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // B. ve Ş. nüshalarında beytin mısralarının yerleri deḡışiktir.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ ḳankısı : ḳangısı B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (13a) vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (15a) vardır.

⁸ ḳandın : ḳandın B. // dimekdür ki : demektir ki B. // mī'rācda : mī'rāc vaşında Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S. // çıktı : çıktı B.

Ḳay¹: (قاي) Ḳanḳı dimekdür. Fārisī bu daḡı ḳanḳı dimekdür, ḳayu oḳay gibi.

Beyt: Ḳaysı bir kökninḡ yüzünḡ dik mihr-i ‘ālem tābı bar
Ḳaysı gül-senninḡ cemālinḡ dik gül-i sirābı bar

Ḳay sarı²: (قاي ساری) Ḳanḳı taraf dimekdür ki Ḥayretü'l-Ebrār'da Şeyḫ Nizāmī ile Mīr

Ḥusrev vaşfinda gelür.

Beyt: Ḳayı sarı ot dik yüz urup tend ü tiz
Salıban ol kişver ara rüst-ḡız

Ḳaytarmak³: (قایتارماق) Döndürmek [E.147b] dimekdür ki Vakfiyye'de gelür.

Ve alarnı rızāları bile ḳaytarmaknınḡ miḡneti.

Ḳayan⁴: (قيان) Ḳande dimekdür.

Beyt: Her ḳayan baḡsam közüme ol ḳuyaştın nūr irür
Her sarı ḳılsam nazar ol men maḡa manzūr irür

Ḳayda⁵: (قايدا) Ḳande dimekdür.

Ḳayıtmak⁶: (قایتماق) Dönüp gitmekdür. Seb'a-i Seyyāre'de Ferhād'ın leşkeri dönüp

gitdikleri yerde eydür.

Beyt: Boldı çün ḳayıtmak sipāhınḡ işi
Bile kildi yüz iki yüzce kişi

Ḳayıtnız⁷: (قایتینیز) Seb'a-i Seyyāre'de Ḥikāyet-i mezbūrda Ferruḡ leşkerine icāzet

virdügi yerde bu beytde ḳayıtnız ‘ibāreti emrdür, dönüp gidiñiz dimekdür.

Beyt: Tutmañız bu arada daḡı maḡām
Ḳayıtnız ve's-selām va'l-lahi kirām

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demektir B. // gelür : kelür ki B. ; bir beytde gelür S. ; gelür ki Ş. // urup : urub B.

³ dimekdür : demektir B. // ki Vakfiyye'demiḡneti : ø Li.1 // gelür : kelür B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ḳaytaru¹: (قايتارو) Emr idüp döndür dimekdür ki Sulṭān Ḥüseyn eş‘ārında gelür.

Beyt: Başḳarurda barmasa könġlüm ‘adem şahrāsıġa
Tuş tuşdın sancıban her sarı anı ḳaytaru

Ḳayıtmayıp²: (قايتماييب) Dönmeüyüp dimekdür.

Ḳayıtmasun³: (قايتماسون) Dönmesün dimekdür ki Sulṭān [Li.1-102b] Ḥüseyn eş‘ārında
gelür.

Beyt: Ḳaytarurda vāḳıf olunġ kim yana ḳayıtmasun
Tenġri üçün nā-tüvān könġlümni andın ḳutḳaru

Ḳaytarurda⁴: (قايتاروردا) Döndürmekde dimekdür ki bu beytde mısrā‘-ı evvel evvelinde
geçdi.

[Ş.226b] Ḳaytardı⁵: (قايتاردى) Döndürdi dimekdür.

Ḳaytalı ve ḳaytḳalı⁶: (قايتقالى و قايتالى) Döneli dönmek içün dimekdür.

Ḳaytarı⁷: (قايتارى) Dönmesi dimekdür ki ikisi daġı Bedāyi’ü’l-Vasat’da gelür.

Beyt: Kilgeni cān biriban ḳaytarı öltürdi yana
Güyyā ḳaytḳalı başıma yitkürdi ḳadem

Ḳayalmaq⁸: (قاىالماق) Bu daġı dönmek dimekdür.

Ḳaytıp⁹: (قايتيب) [S.115a] Dönüp dimekdür ki Seb‘a-i Seyyāre’de Mi‘rāc’da gelür.

Beyt: Bolup barganda dürr-i lāyık tāc
Velī ḳaytıp niçük kim baġr-ı mevvāc

¹ idüp : idüb B. // dimekdür : demektir B. // Sulṭān Ḥüseyn : Sulṭān Ḥüseyn B. // Sulṭān Ḥüseyn eş‘ārında : Sulṭān Ḥüseyn Bayḳara eş‘ārında S. // gelür : kelür B.

² ḳayıtmayıp : ḳayıtmayıb B. // dönmeüyüp : dönmeüyüb B. // dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B. // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // gelür : kelür ki B. // vāḳıf : vāḳıf B. // üçün : uçun B.

⁴ dimekdür : demektir B. // beytde : beyitte B. // mısrā‘-ı evvel evvelinde : mısrā‘ evvelinde E. // geçdi : keçdi B.

⁵ dimekdür : Ø Ş. ; demedir B.

⁶ içün : için B. // dimekdür : demektir B.

⁷ dimekdür : demektir B. // daġı : daġı B. // gelür : kelür ki B. ; bir şi‘rde gelür Li.1 // yitkürdi : yitgürdi B.

⁸ daġı : daġı B. // dimekdür : demektir B.

⁹ ḳaytıp : ḳaytub B. // dönüp : dönüb B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // bolup : bolub B. // velī ḳaytıp : velī ḳaytub B.

Ḳaytarur ve ḳaytatur¹: (قایتارور و قایتاتور) Döndürür [E.148a] demekdür.

Ḳaytaray²: (قایتارای) Döndüreyin demekdür ki Ğarāibü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: Ey ki dip sin ğayrdın ayru kil çik cām-ı vaşl
Ger bu ḥalvetde Nevāyī maḥrem irmes ḳaytaray

Ḳaytur³: (قایتور) İsm maşdarıdır. Dönmek ma'nāsına.

Beyt: Yarığa barsa yüz iş bolsa Nevāyī terk itip
Lik ḳayturuktu her sâ'at bir işke köymenip

Ḳaytarmak⁴: (قایتارماق) Gerisüne döndürmek. Seb'ā-i Seyyāre'de Ferruḥ leşkerini

döndürüp gerisüne gönderdüğü yerde bu beytde ḳaytarıp lafzı döndürüp demek ma'nāsınadır.

Beyt: Çirikin ḳaytarıp icāzet eyle
Bolğa kiltürdi yüz irādet eyle

Ḳaynılmak⁵: (قایتارلماق) İñlemek ma'nāsınadır.

Ḳayrılır çağda⁶: (قایتارلورچاغدا) Ya'nī iñledüğü vaḳtın demek olur.

Beyt: Cān birür min ḳayrılır çağda körüp bilide pīç
Ölyse tenğ yok ol ki cānı riştesiga tüşse tāb

Ḳaytaldıñg⁷: (قایتالدينك) Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür. Men' olındıñ ve döndürüldüñ [Li.1-103a] demekdür.

Ḳaynaldıñg⁸: (قایتالدينك) Kaf-ı 'Acemī ile bir günāḥ sebebiyle belā ve miḥnet çekdiñ

demekdür ve cerīme ma'nāsına daḫı gelür ki Ğarāibü's-Şıgar'da gelür.

¹ demekdür : demektir B.

² döndüreyin : dönderin S. // demekdür ki : demektir ki B. ; demekdür Li.1 // gelür : kelür B. // dip sin : dib sin B. // kil çik : kilip Li.1 ; kil ü çik S. // cām-ı vaşl : cām-ı vuşl B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. // men' : men B. // olındıñ : olundıñ B. // demekdür : demektir B.

⁸ demekdür : demektir B. // daḫı gelür : daḫı kelür B. // gelür : kelür B.

Beyt: Vişāl-i gül-şenin ey cān kuşı köb istersin

[A.67b] Bu dām-geh ara gūyā ki asru kaynaldınġ

Kayrılır¹: (قايريلور) Gerisüne kañırılır demekdür ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Āh tartarda meger cān pīç urar
Oķ atarda her kaçan kim kayrılır

Kaygurmas²: (قايرغورماس) Kayurmaz demekdür.

Kayuk ve kayık³: (قايق و قايقو) Kayġı demekdür ki ardına egilmiş ma'nāsınadır.

Kayġalduruk⁴: (قايقالديروق) Kālaylanmış nesneye dirler ki Sedd-i İskenderī'de

İskender'in leşkeri vaşında gelür.

Beyt: Alar cevşeni barça kayġalduruk
Sinan kollarıda niçük kim sıyruk

2.37. Harfū'l-Kafi'l-Meksüre

[E.148b] Kıcışur⁵: (قيجيشور) Gicişür demekdür.

Kırçıldatmak⁶: (قيرچيلداتماق) Kıcırdatmak ma'nāsınadır.

Kırçıldadur min⁷: (قيرچيلدادورمين) Kıcırdadurın demekdür.

Beyt: Tüşde kördüm yārni ħandān raķībi ötrüde
Reşkdin dāyim tişim kırçıldadur min ötrüde

Kıcıġırışmak⁸: (قيجغيريشماق) Kuşlar ve ġayrı bir yerden āvāze itmege dirler ve bunuñ

emşāli şadālara itlāk olunur.

¹ gerūsine : kertūsüne B. // demekdür : demektir B. // ki Nevādirü'ş-Şebāb'da.....kayrılır :

ø Li.1 // gelür : kelür B. // pīç : hīç S.

² demekdür : demektir B.

³ demekdür : demektir B. // egilmiş : kelmiş B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. ; ola Li.1

⁴ İskender'in leşkeri vaşında : ø Li.1 // gelür : kelür B.

⁵ gicişür : ġicişür A. , Li.1 , S. // demekdür : demektir B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Kıcırışkaylar¹: (قيجغیریشقای لار) Kıcırışlar, bir ağrıdan âvâze vireler dimekdür.

Beyt: Könğüller nālesi zülfünğ kemendin hā-gehān körgeç
İrür andağ ki kuşlar kıcıgırışkaylar ılan körgeç

Kıcışsa²: (قجيښ سا) Gicişse demekdür ki Fevārdü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Münāsibdür közüm sürtüp kaçısam kirbikim bile
 Kıcışsa mey otınıñ hurķatı birle kef ü pāyı

Ve yine Ġarāibü's-Şıġar'da gelür.

Beyt: [S.115b] Didi közü^m kacı^şur eytim ki bāde temiz
Didi ni hācet anğa bāde mest irür ansız

[Ş.227a] Kıcırıp³: (قيجغیریب) Çağırıp ve haykırıp dimekdür ki Tevârîh-i Mülûk'da

Ḍahhāk-ı Mārī omuzındağı yılanlara ādem beynisin virdügi vaḳtın ḳur'a Gāve-i
Āhenger'in ikinci oğlına düṣdügi maḥalde gelür ki:

Ol bî-taḥammül olup kıcırıp ilge köp taʿanlar kıldı ve Ḍahhāk' nı sökti.

Ve yine Lisānū't-Ṭayr'da [Li.1-103b] bir hikāyede gelür.

Beyt: Kıcgırıp kaptı kalendar bî-ķarār
 Zāhir eylep ıztırāb u ıztırār

Kırav⁴: (قيراو) Kıravı demekdür ki şovuk eyyāmda gice ile havādan yere düşir, yeri

ağardur ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür.

Beyt: Hülle-i kâfûr-gün ol hıl'atı hazrâ üze
Sebze-i hazrâğa güyâ tüşti rahmetdin kırav

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² gicişse : giçişse A. , Li.1 ; gicişirse S. // dimekdür : demekdir B. // gelür : keltür B. ; gelür ki S. // sürtülp : sürtüb B. // kıcıssa mey : kıcıssa mey : A. , Li.1 // kef ü pāyı : kef pāyı B. , Li. // Ğarārbü'ş-Şıgar'da gelür : Ğarārbü'ş-Şıgar'da keltür B. // közüm kıcısur : közüm kıcısur Li.1 // ansız : ø B.

3 kıçgırıp : kıçgırıp B. // çağırıp : çağırıp B. // haykırıp : haykırıp B. // dimekdür : demektir B. // ki Tеваріh-i Mülük'da.....Dahhāk'nu sökti : ø Li.1 // virdügi : virdüki B. // vaktin.....düşdügi : ø S. // Gäve-i Ähenger'ifi : Gäve-i Ähenger'in B. // düşdügi : düşdüki B. // gelür ki : kelür B. // olup kıçgırıp : olup kıçgırıp B. // Ve yine : ø Li.1 // bir hikâyede gelür : bir hikâyede kelür B. // bir hikâyede gelür ki : Li.1 , Ş. // kıçgırıp kıoptı : kıçgırıp kıoktı B. // eylep : eyleb B.

⁴ *dimekdür* : demekdir B. // *şovuk* : soğuk B. // *gice* : kice B. // *yere düşer* : yere düşer ki meşhûrdur : Li.1 // *yeri ağardur*.....*üzre kıradur* : ø Li.1 // *gelür* : kelür B. ; gelür ki S. // *itdügi* : etdüki B. // *gelür ki* : kelür ki B. ; gelür A. , Ş.

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de Hākan Ferhād'a salṭanatın teklīf itdiği maḥalde gelür
ki:

[E.149a] Beyt: Saḳal ağı ölümge pīş-revdür
Tiriklik sebzesi üzre kıravdur

Kırağ¹: (قيراق) Kenār ma'ñāsınadır ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn āhūya ḥitāb idüp
eytdi ki:

Beyt: Devride burun yügür yırağdın
İvrül başığa velī kırağdın

Kırağ²: (قيراغ) Bu daḡı kenār ma'ñāsınadır ki Ferhād u Şīrīn'de çeşme-i Hızır vaşfında
gelür.

Beyt: Kırağda dıraḡtı kökke hem-ser
Bu ḡayvān suyu ol Hızır peyāmbere

Kızıkmağ³: (قيزيقماق) Kızdıрмаğ dimekdür. Seb'a-i Seyyāre'de H'āce Āḡī evinde
Ferruḡ Şāh'ın aḡvālī beyānında bu beytde kızıtur 'ibāreti kızdırur dimekdür.

Beyt: Kızıtur öyni otluğ āh bile
Örtentür āh 'ömr-gāh bile

Kızık⁴: (قيزيق) Kızmış dimekdür. Ferhād-nāme'de şitā vaşfında gelür.

Beyt: Kızık gül tābı yok anca ki sincāb
Yok altayī çe yangān şu'leḡa tāb

Kızık⁵: (قيزيق) Kızmış ma'ñāsınadır ki Ġarāibü's-Şıḡar'da gelür.

Beyt: Añlaman bülbül kızık könḡli mudur yā 'ıtr üçün
Ġocasıdın gül müretteb kıldı otluğ micmeri

¹ ma'ñāsıradır : ma'ñāsınadır B. // ki Mecnūn u Leylī'de.....kırağdın : ø Li.1 // idüp :
idüb B.

² daḡı : daḡı B. // ma'ñāsınadır : ma'ñāsınadır B. // çeşme-i Hızır : çeşme-i Hızır B. // gelür : kelür
B. ; gelür ki S. // dıraḡtı : dıraḡtı B. // ol Hızır : ol Hızır B. // peyāmbere : peygāmbere S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ ma'ñāsınadır : ma'ñāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // üçün : uçun B. // ḡocasıdın :
ḡonçasıdın A. , S. , Ş. // micmeri : mecmeri B.

Ƙızıştı¹: (قىزىشتى) Ƙızdı , germ oldı dimekdür.

Ƙızğan²: (قىزغان) Ƙızan, germ olan dimekdür.

Ƙızıtı³: (قىزىتى) Ƙızdırdı ve Ƙızdı dimekdür ki Münşeât'da ikinci [A.68a] mektûbda gelür ki:

[S.116a] Sipihir körevi zer-ger köresi dik mihr otıdın ol nev' Ƙızıtı kim yakındur
kim felek taşıdın şevâtib dâneleri taş dağı Ƙal'ı Ƙatarâtı dik iriyip tama.

Ƙışka⁴: (قىسقه) Ƙışa, kütâh ma'nâsınadır.

Ƙışkarmak⁵: (قىسقارماق) Ƙışalmak ma'nâsınadır.

Ƙışkarıp⁶: (قىسقارىپ) Ƙışalup dimekdür.

Beyt: Savuğ âhdın baruğluğ az u köbtür tirelik
Ƙışda ol yanğlığ ton bolğay uzun kün Ƙışkarıp

Ƙışkardı⁷: (قىسقاردى) [Ş.227b] Ƙışaldı dimekdür.

Ƙıgrat ve Ƙıgat⁸: (قىغات و قغرات) Çagatay'da [E.149b] iki Ƙabiledür ki haseb ve
nesebde Ƙadîmü'l-aşl ħan-zâdelerdür ki Ğarâibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Mîn tilep ħüsn velî şâh tilep aşl u neseb
Manğa lülü bile Hindu anğa Ƙıgrat u Ƙıgat

Ƙılguca⁹: (قىلغوجە) Ƙılınca.

Ƙılğalı¹⁰: (قىلغالى) Ƙılalalı ve Ƙılmağa.

¹ dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A.

² dimekdür : demektir B.

³ Ƙızdırdı ve Ƙızdı dimekdür : Ƙızdırdı , germ eyledi ve Ƙızdı ma'nâsına dağı gelür Li.1 // dimekdür kiiriyip tama. : ø Li.1 // dimekdür : demektir B. // Münşeât'da : Münşaât'da B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // nev' : nevi B. // Ƙal'ı : Ƙalye B. // iriyip : iriyib B.

⁴ Ƙışa , kütâh ma'nâsınadır : Ƙışa dimekdür , kütâh ma'nâsınadır S. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Ƙışaldı : Ƙışıldı Li.1 // dimekdür : demektir B.

⁸ Ƙabiledür : Ƙabiledir B. // Ƙadîmü'l-aşl : Ƙadîmü'l-aşıl B. // ħan-zâdelerdür : ħah-zâdelerdir B. ; zâdelerdür A. // gelür : kelür B. // mîn tilep : mîn tileb B. // şâh tilep : şâh tileb B. // lülü : lülü B. // Ƙıgrat u Ƙıgat : Ƙıgrat ve Ƙıgat B.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ƙılay¹: (قیلای) Ƙılayın.

Ƙılğay mu²: (قیلغایمو) Ƙıla mı dimekdür.

Ƙılğuci³: (قیلغوجی) [Li.1-104a] Ƙılıcı dimekdür, eyleyici ma'nāsına.

Ƙılık⁴: (قیلیق) Fi'l ma'nāsınadır ki Sedd-i İskenderî'de Bedî'ü'z-zamân Mürzâ hakkında gelür.

Beyt: Ƙılıp yağşılık birle yağşı Ƙılık
Ƙılık dik başıngdın ayak yağşılık

Ve yine Münacât-nâme'de gelür ki:

Sin yağşısın ü min yaman her kimge münāsib durur Ƙılık.

Ƙılğunğ⁵: (قیلغونک) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Eyledüñ, eyleseñ gerek dimekdür.

Ƙılğulı⁶: (قیلغولی) Ƙılınacak ve eylenecek ve Ƙılıcı ve eyleyici ma'nāsınadır ki

Hayrettü'l-Ebrâr'da on ikinci maqâlede gelür.

Beyt: Nice sitem Ƙılğulı âbâd olup
Barça sitem çikküci ber-bâd olup

Ƙıla almas⁷: (قیلاالماس) Eyleyemese , Ƙılamasa.

Ƙıla alman⁸: (قیلاالمان) Eyleyümezsin dimekdür.

Ƙılğac⁹: (قیلغاج) Eyleyicek dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Ƙılğuci : Ƙılğuçı B. // dimekdür : demektir B.

⁴ fi'l : fiil B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Li.1 , Ş. // Ƙılıp : Ƙılıb B. // Ve yineƘılık : ø Li.1 // sin yağşısın : sin E. // münāsib durur : münāsibdurur B.

⁵ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. // eyleseñ : eyleseseñ B. // gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁶ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki Hayrettü'l-Ebrâr'da.....ber-bâd olup : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // nice : niçe S. // âbâd olup : âbâd olub B. // ber-bâd olup : ber-bâd olub B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14b) vardır.

⁸ dimekdür : ø Ş. ; demektir B.

⁹ dimekdür : demektir B.

Ꞑılmağın bolsañğ ve Ꞑılmağın bolsañğ¹: :

(Ꞑılmağın بواسانك و Ꞑılماغان بولسانك) Kaflar, kaf-ı ‘Acemî’dür. Eylemez olsañ dimekdür.

Ꞑıla almasıñğdın²: (Ꞑیلا الماسینکدین) Eyleyümedükiñ dimekdür.

Ꞑılğumuzdur³: (Ꞑیلغومیز دور) Eylesek gerek dimekdür.

Ꞑılalı⁴: (Ꞑیلالی) Eyleyeli ve eyleyelim dimekdür.

Ꞑılmalı⁵: (Ꞑیلمالی) [E.150a] Eylemedin ve eylemeyeyin dimekdür.

Ꞑılğum⁶: (Ꞑیلغوم) Ꞑılsam gerek dimekdür.

[S.116b] Ꞑılğunğ⁷: (Ꞑیلغونك) Kaf ‘Acemî’dür. Ꞑılsañ gerek dimekdür.

Ꞑılmağusı⁸: (Ꞑیلماغوسی) Eylemese gerek dimekdür.

Ꞑılğalı⁹: (Ꞑیلغالی) Eyleyeli dimekdür ve eylemek için ma‘nāsınadır ki Ḥayrettü’l-

Ebrār’da beşinci maḳālede gelür.

Beyt: Bil ki sehā Ꞑılğalı kimdür muḥik
Sīm birürke kim irür müstaḥik

Ammā eyleyeli ma‘nāsına Fevāidü’l-Kiber’de gelür.

Beyt: Ni pāk şāf köñgül sarı çerḥ [Li.1-104b] salsa ḳudüret
Zülāl közküsin sāye Ꞑılğalı puşmış

Ꞑıvanmağ¹⁰: (Ꞑیوانماق) Mesrūr ve mağrūr olmağ.

Beyt : Köp kücünğ bir Ꞑıvanma ki eccl-i cām-ı meyi
Çün tutup Rüstem-i destānnı hevl laḥza yıḳıp

¹ Kaflar . kaf-ı ‘Acemî’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemîdir B. // dimekdür : demektir B.

² eyleyümedükiñ : eylemedükiñ B. // dimekdür : demektir B.

³ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : ø Ş. ; demektir B.

⁵ dimekdür : ø Ş. ; demektir B.

⁶ gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁷ Kaf ‘Acemî’dür : kaf ‘Acemîdir B. ; kaf kaf-ı ‘Acemî’dür S. ; kaf-ı ‘Acemî ile Li.1 // Ꞑılsañ : eylediñ ve eyleseñ B. // gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁸ gerek : kerek B. // dimekdür : ø Ş. ; demektir B.

⁹ dimekdür : demektir B. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. ; dimekdür S. // maḳālede gelür : maḳālede kelür B. ; maḳālede gelür ki S. // Ammā : Yine B. // Fevāidü’l-Kiber’de gelür : Fevāidü’l-Kiber’de kelür ki B. // Fevāidü’l-Kiber’de gelür ki S. // ni pāk : ni bāk Li.1 // ḳudüret : ḳüdüret B. // közküzin : közküzini B. // puşmış : buşmış A. ; buşmuş B.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ɛılılıur¹: (قيليلور) Ɛılılıur, ya'nī eylenūr dimekdūr ki Mũnşeat'da altıncı mektũbda gelūr.

Kõngũl baħrıdın maħfidũrler ni 'ālī meclisġa bu nev' nişar Ɛılılıur kim.

Ɛılılıdı²: (قيليلدی) Ɛılılıdı, ya'nī eylendi dimekdūr.

Ɛılılav³: (قيلالو) [Ş.228a] Ɛılılıacak, ya'nī eylenecek nesne dimekdūr. İnsānda isti'māl

olınsa cũretlũ ve bahādır kimsedūr dimekdūr ve Ɛılılıcda isti'māl olınsa ziyāde keskinlikden kināyedūr ve ba'zı maħalde tuġluġa vaşfında yaldızlu ve mũcellā ma'nāsına gelūr ki Sedd-i İskenderi'de Dārā leşkeri vaşfında gelūr ki:

Beyt: Taġa dalgada ĉin yalavız pezĩr
[A.68b] Yana cevşen üstige ĉini ġarĩr

Beyt : Ɛamuġ şu'lesi barca rengĩn yalav
[E.150b] Bilinip yalav cilvesidin Ɛılılav

Tuġulġanıñ mũcellālıġından şāħibiniñ heybeti belinũp dimekdūr ki bir kimesneye ġuvvet ve tũvānālıġla vaşf itmelũ olsalar Ɛılılavlıdur dirler.

Ɛıımac⁴: (قيماج) Cellād ma'nāsınadır.

Beyt: Kõngũlni ġoydı anıñ ġamzesi vũ Ɛılıladı raħm
Ɛaya ġaya baħıban ol iki Ɛıımac

Ve Luţfi ġazeliyatında gelūr.

Beyt: Canımġa ġıymasa nige naġġaş şũret
Ni ma'nĩdūr kũzũnġni Ɛılıdı Ɛıımac

¹ Ɛılılıur : Ɛılılıur A. // dimekdūr : demekdir B. // Mũnşeat'da : Mũnşaat'da B. // gelūr : kelūr B. // baħrıdın : baħridin B. // meclisġa : meclisge B. // bu nev' : bu nevi B. ; nev' S.

² Ɛılılıdı : Ɛılılıdı S. // dimekdūr : ø E. ; demekdir B.

³ Ɛılılav : Ɛılılav S. // dimekdūr : demekdir B. ; dimekdūr ki S. , Ş. // olınsa : olınsa B. // kimsedūr dimekdūr : kimsedūr demekdir B. // tuġluġa : tuġulġa B. // ma'nāsına gelūr : ma'nāsına kelūr B. // Dārā : ø S. // vaşfında gelūr ki : vaşfında kelūr B. ; vaşfında gelūr A. , Li.1 , S. // yalavız : yalavuz B. // bilinip : bilinib B. // tuġulġanıñ : tuġulġanın B. // mũcellālıġından : mũcellālıġında B. // belinũp dimekdūr ki : belinũb demekdir ki B. // tũvānālıġla : tũvānālıġla B. // itmelũ : etmelũ B. // Ɛılılavlıdur : Ɛılılavlıdur E.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ḳımac¹: (قيماچ) Tatar maḥbūblarınıñ gözleriniñ ḳuyruğı ki ḳaşı ḳuyruğı cānibine

leṭāfetle çekilmiş ola aña dirler ki Ğarāibü'ş-Şıġar'da [Li.1-105a] gelür.

Beyt: Nergis ol köz dik imes ey bāġ-bān baḳ közüñg ac
[S.117a] Ni üçün kim bu biri ḳımac irür ol biri talac

Ḳın²: (قین) Cerīme ve işkence ma'nāsınadır ve zaḥmet ü meşakḳat ma'nāsınadır ki

Mecālisü'n-Nefā'is'de ḥātimedec Mecde'd-dīn Muḥammed vaşında gelür ki :

Az fırsatda on on biş kün tartımadı kim tutıldı 'azīm ḳınlar tarttı.

Ve yine Lisānüt-ṭ-Ṭayr'da Hüdhüd'ün Kebge cevābı ḥikāyesinde gelür ki:

Beyt: Ḥubbesi yok irdi çün kim kördiler
Ḳalbni ḳın astıda öltürdiler

Ḳınalġudik³: (قینالغوديك) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Bu da zaḥmet ve meşakḳat ve cerīme

ma'nāsınadır ki Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki:

Beyt: Bir zamāndur 'ömr 'azm-i rāh itip āsüde bol
Bulsanġ ebnā-yı zamān bī-dādīdin ḳınalġudik

[E.151a] Zaḥmet ve meşakḳat çeker gibi olsañ dimekdür.

Ḳınalıp⁴: (قیناليب) Bu daḥı cerīme ve zaḥmet ma'nāsınadır ki Nevādirü'ş-Şebāb'da

gelür.

Beyt: Ḳaddi şevḳidin havā ḳılmaḳ tiler könġlüm ḳuşı
Niçe ten zindānıdur maḥbūs ḳalġay ḳınalıp

¹ gözleriniñ : közleriniñ B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // nergis : nerkis B. // ni için kim : ni için S. // ḳımac irür : ḳımac durur S. // ol biri : ol bir E. , S.

² işkence ma'nāsınadır : işkence ma'nāsınadır B. // meşakḳat ma'nāsınadır ki : meşakḳat ma'nāsınadır ki B. ; meşakḳat ma'nāsınadır A. , Ş. // ki Mecālisü'n-Nefā'is'deöltürdiler : ø Li.1 // Mecde'd-dīn Muḥammed : Mecde'd-dīn Meḥmed B. // gelür ki : kelür ki B. // ḥikāyesinde gelür ki : ḥikāyesinde kelür ki B. ; ḥikāyesinde gelür S. , Ş. // ḥubbesi : ḥabbesi S. // çün : cün B.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabīdir B. // bu da : bu daḥı Li.1 , Ş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // 'ömr : 'ömür B. // itip : itib B. // Zaḥmet vedimekdür : ø B.

⁴ ḳınalıp : ḳınalıb B. // bu daḥı : bu daḥı B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // ḳalġay ḳınalıp : ḳalġay ḳınalıb B.

Ḳıne¹: (قنه) Edât-ı taşgîrdür , ammâ bir lafzla [Ş.228b] daḥı olmasa ma'nî hâşıl olmaz ki

Mecnûn u Leylî'de bahar vaşfinda gelür ki:

Beyt: Her kuş kıne cifti birle pür-cüş
Hem-per bulur ucsa kónsa hem-düş

Her kuşcağız dimekdür.

2.38. Harfî'l-Ḳafi'l-Maẓmûme

Ḳobğa²: (قوبغه) Bıñardan şu çıkaracak kıvaya dirler ki [Li.1-105b] Mecnûn u Leylî'de

Mi'râc'da Burc-ı delv'i murâd idinüp yazarlar ki :

Beyt: Ḳobğa suyu âb-ı zindegânî
Ol su bile tâze hût cânı

Ve yine Tevârîḥ-i Enbiyâ'da [S.117b] kârbân Ḥâzret-i Yûsuf 'Aleyhi's-Selâm
olduğı çâh üzerine geldikleri maḥalde gelür ki:

Ol çâh başı bir kârbân tüşüp çâhğa kıvğa salıp.

Ḳoptı³: (قوتی) [E.151b] Ba-yı 'Acemî ile yerinden kalkdı dimekdür ki Mecnûn u

Leylî'de Leylî mektebden bâğa gitdüğü maḥalde gelür.

Beyt: Ta'cîl ile kıptı lu'bet-i şeng
Kim bâğ sarı kıılır biz âheng

Ḳopmak⁴: (قوبماق) Yerinden kalkmak ma'nâsına gelür.

Ḳopğay⁵: (قوبغای) Yerinden kalka dimekdür ki Ğarâibü's-Şığar'da gelür ki:

:

¹ Edât-ı taşgîrdür : edât-ı taşgîrdür B. // lafzla : lafızla B. // daḥı : daḥı B. // gelür ki : kelür ki B. // Her kuşcağız dimekdür : ø B. ; Her kuşcağız dimekdür ve's-selâm Li.1

² bıñardan şu çıkaracak : ø Li.1 // kıvaya : kıvaya Li.1 // dirler ki : dirler ki anuñla kıyudan şu çıkarurlar , dolu ma'nâsınadır Li.1 // Mecnûn u Leylî'de.....hût cânı : ø Li.1 // idinüp : idinüb B. // hût : tut B. // Ve yine : ø Li.1 // Ḥâzret-i Yûsuf 'Aleyhi's-Selâm : Ḥâzret-i Yûsuf 'Aleyhi's-Selâm'ı çıkardıkları maḥalde gelür ki Li.1 // olduğı çâh.....gelür ki : ø Li.1 // geldikleri : keldikleri B. // gelür ki : kelür ki B. // gelür S. // tüşüp : tüşüb B. // salıp : salıp B.

³ dimekdür : demektir B. // Mecnûn u Leylî'de.....âheng : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // lu'bet-i şeng : lu'bet-i şenk B. // âheng : âhenk B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ kıvğay : kıvğay S. // dimekdür : demektir B. // ki Ğarâibü's-Şığar'damerkeb : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // tapıp : tapıp B.

Beyt: Cān tapıp zār Nevāyī ƙopǵay.
Tofraǵı üstige sürsenǵ merkeb

[A.69a] Ƙopmak¹: (قوپماق) Bu daǵı bir nesneyi ƙaldurup yüceltmek ma'nāsınadır ki

Luṭfī eş'ārında gelür.

Beyt: Ger vaṭan Luṭfī közide tutmasanǵ yoǵdur 'aceb
Öy ƙoparmaklık irür düşvār Ceyhūn üstige

Ƙoparıǵ²: (قوپارینك) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Ƙalduruñ ve yüceldüñ dimekdür ki Luṭfī

eş'ārında gelür.

Beyt: Ƙaşı üçün cān birürem döstlar
Taǵı ƙoparıǵ yasaǵanda mezār

Ƙopuz³: (قوپوز) Bir sāzdur.

Ƙotur⁴: (قوتور) Haste ve za'if kelbe dirler ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn Leylī göcdügi

menzilde bir haste kelb gördügi maǵalde gelür ki:

Beyt: Her yan yükürür idi urup āh
Kim bir ƙotur itni kördi nagāh

ƘutƘar⁵: (قوتقار) Ƙurtar dimekdür.

Ƙutumak⁶: (قوتوماق) Ƙurtulmak.

Ƙutulmas⁷: (قوتولماس) Ƙurtulmaz dimekdür.

Beyt: Ni belādur kim Ƙutulmas min belādın her nefes
Kim mañga ol şūhdın yetmes dem illā belā

Ƙutulǵay mu⁸: (قوتولغایمو) Ƙurtula mı dimekdür.

¹ daǵı : daǵı B. // ƙaldurup : ƙaldurub B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // üstige : üstige B.

² Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür A. , E. , Li.1 // Luṭfī eş'ārında : Luṭfī divānında bir şi'rde Li.1 // gelür : kelür ki B. // üçün : uçun B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14b) vardır.

⁴ dirler : derler B. // göcdügi : köcdügi B. ; göçdügi S. // gördügi : kördügi B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // urup āh : urub āh B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ꞑutkarmak¹: (قونقارماق) Ꞑurtarmak.

Ꞑutkarıp²: (قوتقاریپ) Ꞑurtarıp demek olur.

Beyt: Ey ecel çün hicr ara aldınğ Nevāyī cānnı
Luţf kıldınğ cānnı andın anı cāndın Ꞑutkarıp

Ꞑutul³: (قونول) Ꞑurtul dimekdür ki ikisi dağı [E.152a] [Li.1-106a] Bedāyī'ü'l-Vasat'da
bir şi'rde gelür.

Beyt: Nice kılgay derd-i dil her dem sańga ey cān ecel
Raħm itip andın mini Ꞑutkar özünğ dağı Ꞑutul

Ꞑutkardınğ⁴: (قوتقاردینك) Ꞑurtardıñ demek olur.

Beyt: Cān sańga qurbān ki alıp cānnı köngül efgāndın
Hem özünğni hem mini hem cānnı Ꞑutkardınğ kilip

[Ş.229a] Ꞑutkaru⁵: (قوتقارو) Emr idüp qurtar dimekdür ki Sultān Hüseyn eş'arında
gelür.

Beyt: Kaytarurda [S.118a] vākıf ol kim yana kayıtmasun
Tenğri üçün nā-tüvān cismimni andın Ꞑutkaru

Ꞑutulğa biz⁶: (قونولغابین) Ꞑurtuluruz dimekdür.

Ꞑutkulup⁷: (قوتقولوب) Ꞑurtulup dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de Şīrīn'iñ Fedhād'a
nāmesinde gelür ki:

Beyt: Ni ıışķ otığa köymeklikke tābi
Ni andın Ꞑutkulup cān ħarābi

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B. // dağı : dağı B. // bir şi'rde : ø Ş. ; bir şiirde B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // raħm itip : raħm itib B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ emr idüp : emr idüb B. // dimekdür : demektir B. // ki Sultān Hüseyn eş'arında.....andın Ꞑutkaru : ø Li.1 // Sultān Hüseyn : Sultān Hüseyn B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // kim yana : kim tā yana S. // üçün : uçun B.

⁶ Ꞑurtuluruz : Ꞑurtuludur S. // dimekdür : demektir B.

⁷ Ꞑutkulup : Ꞑutkulub B. // Ꞑurtulup : Ꞑurtulub B. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // ıışķ otığa : aşķ otığa B. // köymeklikke : köymeklikge B. // andın Ꞑutkulup : andın Ꞑutkulub B.

Ꞑutluę ve Ꞑutluę¹: (Ꞑutluę u Ꞑutluę) Ꞑutlu dimekdür , mübârek ma'ne'sinadur.

Ꞑotanlap²: (Ꞑotanlab) Ağıllanup ve hâle bağlayup dimekdür ki Luţfi eş'arında gelür.

Beyt: Ay Ꞑotanlap 'acz üçün boldı ĩşârı tün kice
Tuttı ĩhsnünĝga müselleminin nâhiyyetin

Ꞑoçkar³: (Ꞑoçqar) Cim-i 'Acemî ile koyun koçına dirler ki Tevâriĥ-i Enbiyâ'da Ĥazret-i

İbrâhîm 'Aleyhi's-Selâm, Ĥazret-i İsmâ'îl 'Aleyhi's-Selâm'ı kurbân idecek
[E.152b] maĥalde gelür ki:

İsmâ'îl 'Aleyhi's-Selâm 'ivaızı Cebrâ'îl 'Aleyhi's-Selâm'ga emr boldı kim koçkar
kiltürüp İbrâhîm 'Aleyhi's-Selâm anı kurbân kıldı.

Ve yine Lisânü't-Ṭayr'da Mi'râc'da gelür ki:

Beyt: Feridin taptı kuzu koçkarlık
Sevrğa yitti esed-gerdârlık

Ꞑocaşlangac⁴: (Ꞑoçaşlangac) Birbiriyle koçuşmak dimekdür.

Ꞑurĝan⁵: (Ꞑurĝan) ĩşâr ve ĥal'a ma'ne'sinadur ki Ferhâd u Şîrîn'de Ermeniyye ĥal'ası
vaşfında gelür.

Beyt: Ni ĥurĝan bir ĥaşin ü birk ĥurĝan
Felek ĥaşinni erk dik yaşurĝan

Ꞑorĥuş⁶: (Ꞑorĥuş) Ĥavf ma'ne'sinadur ki Seb'a-i Seyyâre'de [Li.1-106b] üçinci

ĥikâyede bir beytde gelür ki:

¹ Ꞑutlu dimekdür : ø A., B., E., S., Ş. // ma'ne'sinadur : ma'ne'sinadır B. ; ma'ne'sına Li.1 , S.

² Ꞑotanlap : Ꞑotanlab B. // ağıllanup : ağıllanıb B. // bağlayup : bağlayub B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // ay Ꞑotanlap : ay Ꞑotanlab B. // üçün : uçun B. // ĩhsnünĝga : ĩhsnünĝge B.

³ cim-i 'Acemî ile : cim-i 'Acemî'yle S. // ki Tevâriĥ-i Enbiyâ'da.....esed-gerdârlık : ø Li.1 // Ĥazret-i İbrâhîm 'Aleyhi's-Selâm : İbrâhîm 'Aleyhi's-Selâm Ş. // Ĥazret-i İsmâ'îl 'Aleyhi's-Selâm'ı : İsmâ'îl 'Aleyhi's-Selâm'ı Ş. ; Ĥazret-i İsmâ'îl'i S. // gelür ki : kelür ki B. // Cebrâ'îl 'Aleyhi's-Selâm'ga : : Cebrâ'îl 'Aleyhi's-Selâm'a B. // kiltürüp : kiltürüb B. // Mi'râc'da gelür ki : Mi'râc'da kelür ki B. // esed-gerdârlık : esad-gerdârlık B.

⁴ Ꞑocaşlangac : Ꞑocaşlangaç B. // koçuşmak : koçuşmak B. // dimekdür : demektir B.

⁵ ĩşâr ve ĥal'a ma'ne'sinadur : ĩşâr ve ĥal'a ma'ne'sinadır B. ; ĩşâ ma'ne'sinadur S. // Ermeniyye ĥal'ası vaşfında : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S., Ş.

⁶ ma'ne'sinadur : ma'ne'sinadır B. // üçinci ĥikâyede bir beytde : ø Li.1 // üçinci : üçüncü B. // bir beytde : ø B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1

Beyt: Kim ki deyr içre kördi ol tüşni
Taptı özide ıyş u qorqışni

Qorqunc¹: (قورقونچ) Bu dağı havf ma'nāsınadır ki Münacāt-nāme'de gelür.

İlāhî! Eger haşletim [S.118b] igrdür, niyyetim tüzdür. Bu cihetdin eger
qorquncum birdür ammā ümīdim birge [A.69b] yüzdür.

Qora²: (قورا) Çalıdan itdükleri divāra dirler. Halā Qırım'da müsta'meldür.

Qorya³: (قوريا) Qorı dimekdür ki humā ma'nāsına. Sedd-i İskenderî'de maqāle-i 'adlde

Sultān Maḥmūd hikāyesinde bozuk qorya terkibi gelür, bozuk ḥarābe [Ş.229b]
ma'nāsınadır [E.153a] ḥarāb-ābād didikleri gibi ki ziyāde ḥarāb olmaqdan
kināyedür.

Beyt: Öy içre kilim ornıga borya
Kilip bāğ u böstān bozuk qorya

Kur⁴: (قور) Akrān ve emşāl ma'nāsınadır ve bir dağı altun ve gümüşden olan kemer

kuşağa dirler ki qur kuşak dirler ki Ḥayrettü'l-Ebrār'da on altıncı maqālede gelür.

Beyt: Bilige zer-rişte qurın bend itip
Belki zarāfet bile tek bend itip

Ve yine kemer ma'nāsına Gül ü Nevruz'da gelür ki:

Beyt: Kizip seyyāhlar dik ildin ilge
Tanğıp himmet qurın merdāne bilge

Kurğaşun⁵: (قورغاشون) Qurşuna dirler ki Ferhād u Şirîn'de tevḥidde gelür.

¹ qorqunc : qorqunç B. // dağı : dağı B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki Münacāt-nāme'de.....yüzdür : ø Li.1 // gelür : kelür B. // haşletim : haşlatım B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ qorı : qoru B. // dimekdür ki : demekdir B. ; dimekdür S. // humā : ḥimāye B. // ma'nāsına : ma'nāsına ki S. // gelür : kelür B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. ; ma'nāsına gelür S. // ḥarāb-ābād : ve ḥarāb-ābād S. // didikleri : didükleri B. // gibi ki : kibi dūr ki B. ; gibidür ki S. // kināyedür : kināyedir B. // öy içre : evi içre B. // ornıga : örtige A. , B. , S. // kilip : kilib B.

⁴ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // altun ve gümüşden : sīm ü zerden Ş. // gelür : kelür B. // qurın bend itip : qurın bend itib B. // bile tek : itekin S. // bile tek bend itip : bile tek bend itib B. // Ve yine kemer ma'nāsına : Ve yine kemer ma'nāsına gelür ki S. ; Ve yine kemer ma'nāsına kelür B. // Gül ü Nevruz'da : Gül ü Nevruz-ı Lutfî'de Li.1 , S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. // kizip : kizib B. // ilge : ilke B. // tanğıp : tanğıb B. // bilge : bilke B.

⁵ gelür : kelür B. // iriyip : iriyib B.

Beyt: Demi kim ahrı otı tutmay. aram
riyip kk eyle kim bir uraun cm

urcu¹: (وروق) ‘Acem dervişlerinden bir nev’i ki bir kieyi uzun kesp [Li.1-107a]

yine yer yer kesp balarına ararlar, aa dirler ki Mecalist’n-Nefis’de
Mevln eref vafında gelr ki:

Kiz brk ze urcu ırmaz irdi.

oralmaq²: (ورالما) Bymek.

orald³: (ورالدى) Bydi dimekdr.

ural⁴: (ورغال) Bir nesneni iki baı bir yere gelmege dirler ki [E.153b] Seba-i

Seyyre’de Behrm h ikrda lekeriyle helk olduı maalde gelr ki:

Beyt: nki urala yitti ol cerge
alk biriktiler ayak yirge

oron⁵: (ورون) [S.119a] Emr idp kendi aın ve ıf eyle dimekdr.

urutı⁶: (وروشتى) urud dimekdr.

urup⁷: (وروب) uruyup dimekdr ki ayrett’l-Ebrr’da drdinci mnctda gelr.

Beyt: Luf u kerem barı leb--leb turup
Bir nie leb teneni aı urup

uru ve uruk⁸: (وروق و وروغ) uk mansınadır ki Mecalist’n-Nefis’de

drdinci meclisde Seyyid Cafer tarifinde gelr ki:

¹ urcu : urcu S. // uzun kesp : uzun kesb B. ; uzun uzun kesp . // yer yer kesp : yer yer kesb B. // ararlar: ararlar ki S. // gelr ki : kelr ki B. ; gelr Li.1 // urcu ırmaz irdi : urcu ırmaz irdi S. // urcu ırmaz irdi B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nshasında vardır.

³ bydi : byd B. // dimekdr : demedir B.

⁴ nesneni : nesnen S. // gelmege : kelmeke B. // helk olduı : helk olduu B. // gelr ki : kelr B. ; gelr Li.1 , . // urala : urala A. // cerge : cerke B. ; irke S. // yirge : yirke B.

⁵ emr idp : emr idb B. // dimekdr : demektir B.

⁶ dimekdr :  A. ; demektir B.

⁷ urup : urub B. // uruyup : uruyub B. // dimekdr : demektir B. // ki ayrett’l-Ebrr’da.....aı urup :  Li.1 // drdinci : drdnci B. // gelr : kelr B. ; gelr ki . // turup : turub B. // nie : nice B. // aı urup : aı urub B.

⁸ uk : uk B. // mansınadır : mansınadır B. // drdinci meclisde : drdnci meclisde B. // gelr ki : kelr ki B. ; gelr S. // b-vcd ol kim : b-vcd kim Li.1 // Ve yine.....

Bā-vücūd ol kim bir kuruğ başlıg mücerred kişi irdi.

Ve yine Maḥbūbu'l-Ḳulūb'da dördinci bābda ḳanā'at beyānında gelür.

Dervīşniṅ kuruğ nāni ṭāmi' ṣāhnıṅ Ḥaṭāyī ḥanıdın [Ş.230a] ḥūbraḳdur.

Ḳuruğ nān¹: (قوروغ نان) Ḳurı etmek dimekdür.

Ḳuzḡamak²: (قوزغاماڭ) Ḳarışmak ve ḳarıştırmak. Lāzım ve müte'addī isti'māl olunur.

Ḳuzḡalamak³: (قوزغالاماڭ) Feth-i lam'la müte'addīdür. Ḳarıştırmak ma'nāsına.

Ḳuzḡalmak⁴: (قوزغالماڭ) Sükūn-ı lam'la isti'māl olunur. Ḳarış murıṣ olmak ma'nāsına

gelür.

Beyt: Melā'ik kuşları ḡam ṣāmı ḳuzḡalmak teṅ ırmes kim
Yitipdür köṅgülge yüz āhım ḥadenḡi bil ki aşıptur

Ḳuzḡalan⁵: (قوزغالان) İzṭırāb ma'nāsınadır.

Ḳuzḡadı⁶: (قوزغادی) Muṣṭarib oldı dimekdür ki Mecnūn u Leylī'de ikisi daḡı bir

beytde gelür.

Beyt: Kim dehrni ḳuzḡadı nihānī
Köṅglide ki ıışḡ ḳuzḡalanı

Ve yine Lisāntü't-Tayr'da kuşlara sımudḡ talebi şevḡinde vecd ü ḡāl geldüḡi
maḡalde gelür ki:

Beyt: Yitkec ol mecma'ḡa mundaḡ ḳuzḡalan
[E.154a] Her biri āvāre-i bī-ḡānmān

Ḳuzḡalaştılar⁷: (قوزغالاشتی لار) Ḳarış murıṣ oldılar.

ḡūbraḳdur : ø Li.1 // dördinci bābda : dördüncü bābda B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , S. // ḡūbraḳdur : ḡobraḳdur B.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14a) vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B.

⁶ muṣṭarib oldı : muṣṭarib eyledi A. , B. , Li.1 , S. // dimekdür : demekdir B. // ki Mecnūnu Leylī'de.....ıışḡ ḳuzḡalanı : ø Li.1 // daḡı : daḡı B. // bir beytde : bir beyitte B. // gelür : kelür B. ; gelür kim A. ; gelür ki S. // nihānī : pinhānī B. // ıışḡ : aşḡ B. // Ve yine : ø Li.1 // kuşlara : kuşlar S. // vecd ü ḡāl : vecd ü ḡāle S. // geldüḡi : keldüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür A. , S. // yitkec : yitgec B.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ḳuzğasa¹: (قوزغاسا) Ḳarışdırsa demekdür.

Beyt: Ni ‘ayb Ḳuzğansa devrānı bile kim her tün
İçip kadeḥ salur ol şūḥ-ı nāzenin gavgā

Ḳuzğalan²: (قوزغالان) Ḳarışıklık ve fetret ma‘nāsınadır. İsmdür.

Bey : Oynamak birle salur devrānga raḥşı Ḳuzğalan
Her kaçan kim bezmdin ol şūḥ ser-ḥōş atlanur

Ḳuzğanur³: (قوزغانور) Muḫtarib [A.70a] olur demekdür ki Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da bir

tenbīhde gelür.

Ḥaşm nice ḥaḳīr bolsa könğül Ḳuzğanur.

Ḳuzğap⁴: (قوزغاب) Bu daḥı muḫtarib eyleyüp [Li.1-107b] demekdür ve bir cemā‘at bir

yerde otururken ḳalkup tağılsalar ol ḳavm Ḳuzğaldı dirler ki Nevādirü’ş-
Şebāb’da gelür.

Beyt: Ḳuyaş kim zerre Ḳuzğap kirdi virānımğa hicriñgde
Közümge kül savurmak bil anı könğlümge ot salmak

Ve yine Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da yigirmi altıncı faşlda tüccār zikrinde gelür ki:

Yā vāriş sıpar üçün yıgınğay yā ḥādişe Ḳuzğar üçün ḳazğangay.

Ve yine Lisānū’t-Ṭayr’da gelür ki:

Beyt: Yitkec ol mecma‘ğa mundaḳ Ḳuzğalan
[S.119b] Her biri āvāre-i bī-ḥānmān

Ḳuş ve ḳoş⁵: (قوش و قوش) Pervāneye dirler ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ demekdür : demektir B. // ki Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da.....Ḳuzğanur : ø Li.1 // bir tenbīhde gelür : bir tenbīhde kelür B. ; bir beytdegelür ki S. // ḥaşm : ḥaşım B. // nice : niçe S. , Ş.

⁴ Ḳuzğap : Ḳuzğab B. // daḥı : daḥi B. // eyleyüp : eyleyüb B. // demekdür : demektir B. // ḳalkup : ḳalkub B. // gelür : kelür B. // ḳuyaş : ḳoyaş B. // zerre Ḳuzğap : zerre Ḳuzğab B. // közümgde : közümgke B. // könğlümge : könğlümke B. // Ve yine Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da.....bī-ḥānmān : ø Li.1 // faşlda : faşılta B. // zikrinde gelür ki : zikrinde kelür ki B. // sıpar üçün : sıpar uçun B. // Ḳuzğan üçün : Ḳuzğan uçun B. // Ve yine Lisānū’t-Ṭayr’da gelür ki : ø B. , Li.1 // Beyt : mışra‘ Ş. // Bu beyt B. ve Li.1 nüshalarında yoktur. // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur.

⁵ kuş ve қоş : kuş A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // gelür : kelür B. // könğlü kuşı . könğlüm kuşı B. , S. // şem’ige : şem’ige B. // ve bir daḥı : ve bir daḥi B. // çift ma‘nāsına : çift ma‘nāsına B. // def’ige : def’ige B. // Ve yine Sidd-i İskenderi’de.....tuttı қоş . ø Li.1 // İskender meclisine : İskender meclisinde B. // getürdikleri : ketürdikleri B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; ki

Beyt: Şu'le-i ruhsârığa köñglü kuşu aylanadur
Tenğ imes gül şem'ığa bûlbûl eger pervânedür

Ve bir dahı meclisde iki tolu kadehe dirler ki cift ma'nâsına ki Nevâdirü's-Şebâb'da gelür.

Beyt: Ger Nevâyî bir ayak gâhi içre gam def'ığa
Zâhid andın özni gam-gîn tutsa içiniñ imdi koş

Ve yine Sedd-i İskenderî'de Vahşî'yi İskender meclisine getürdikleri maħalde gelür ki

Beyt: Çü bir cāmın mihmān kıldı nüş
Ayakçı körünğ turfa kim tuttu koş

Ammā koş lügati hemān kadehde isti'māl olunmaz. Her maħalde ki cift itlākı olsa isti'māl iderler. Neteki Tevārîh-i Enbiyâ'da Âdem Şafıyyu Şalavātu'l-lahu 'Aleyh târîhinde gelür.

Ve Cebrâ'il 'Aleyhi's-Selām hubûbat [Ş.230b] kiltürüp Âdem'ğa koş sürüp ikin ikmek kâ'idesin örgetti.

Ve yine Maħbûbu'l-Kulûb'da otuz birinci faşda diħkanet zikrinde gelür ki:

Koşu iki hem zor pehlivān.

Koşuldurgucı¹: (قوشولدورغوجي) Bile koşuldurıcı ve bile olıcı dimekdir.

Koşulgucı²: (قوشولغوجي) Bile koşulucı ve bile olıcı [Li.1-108a] dimekdir.

Koşanma ve koşunma³: (قوشونما و قوشانما) Koşulma ve bile olma dimekdir.

Koş koş⁴: (قوش قوش) Berāber ve cifte cifte dimekdir ki Nevâdirü's-Şebâb'da gelür.

A. // cāmın: cāmını B. // ayakçı: ayakçı B. // kadehde isti'māl olunmaz: kadehte isti'māl oluhmaz B. // her maħaldeki cift: her maħalde kim çift Ş. ; her maħalde ki çift B. // neteki: niteki A. , B. // Âdem Şafıyyu Şalavātu'l-lahu 'Aleyh: Âdem 'Aleyhi's-Selām S. // târîhinde gelür: târîhinde kelür B. ; târîhinde gelür ki Li.1 // Ve Cebrâ'il: Cebrâ'il Li.1 // hubûbat: hayvânât B. // kiltürüp: kiltürüb B. // Âdem'ğa: Âdem'ge B. // koş sürüp: koş sürüb B. // Ve yine Maħbûbu'l-Kulûb'da.....pehlivān: ø Li.1 // otuz birinci faşda: otuz birinci faşda B. ; otuz yedinci faşda S. // zikrinde gelür ki: zikrinde kelür B.

¹ koşuldurıcı: koşuldurıcı B. // olıcı: olucı B. , Li.1 // dimekdir: demektir B.

² olıcı: olucı B. , Li.1 // dimekdir: demektir B.

³ ve bile olma dimekdir. ø Ş. // dimekdir: demektir B.

⁴ cifte cifte: çift çift B. , Li.1 , S. , Ş. // dimekdir: demektir B. // karkaram kim: karkaram ki B. // bolmağay: bolmağa S. // iknige: ikinğke B.

Beyt: Korkaram kim bolmağay āzurde nāzik kāmetinġ
İknige қоş қоş ki saldıġ [S.120b] ca'd-ı ʿanber barbar

Қошun¹: (قوشون) [E.155a] Cengde şaff ve ālāy ma'nāsınadır ki Sedd-i İskenderī'de

Bārık-ı Berberī vaşında gelür.

Beyt: Ki bu nilig irmiş alar heybeti
Қошun ilge her қaysınıġ şevketi

Şaff ehline dimekdür.

Қошuқ²: (قوشوق) Orguştek uşūlinde ırlanan türkiye dirler ki Mīzāntū'l-Evzān'da bir

terkībde gelür.

Yana қушuқdur kim orguştek uşūlide şāyi'dür.

Ve orguştek tafşīli elif-i maẓmūmede geçmişdür. Ve yine Ḥayretū'l-Ebrār'da söz ta'rīfinde gelür.

Beyt: Anġlamayın sözde tuyuқ baħrını
Қaysı tuyuқ belki қошuқ baħrını

Қоңғармақ³: (قونگارماق) Kaf-ı ʿAcemī ile қoparmaқ ma'nāsına.

Қоңғарıп⁴: (قونگاريب) Қoparıп dimek olur.

Beyt: ʿİşķ naħlını könġülde iktim
Baṛçanıġ meyli nihālın қоңғарıп

Қуған⁵: (قوған) Saķa қuşına [A.70b] dirler ki Sedd-i İskenderī'de gelür.

Beyt: Қуғанның uluġ қuş ara sanı bar
Velī sungur alyıda ni cānı bar

¹ cengde : cenkde B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // heybeti : hey'eti S. // dimekdür : demekdir B.

² uşūlinde : uşūlünde B. // türkiye : türküye B. // bir terkībde : bu terkībde Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // Yana қошuқdur.....geçmişdür : ø Ş. // uşūlide : uşūlúde B. // Ve orguştek : orguştek B. // geçmişdür : keçmişdir B. // Ve yine Ḥayretū'l-Ebrār'da.....қошuқ baħrını : ø Li.1 // söz ta'rīfinde gelür : söz ta'rīfinde kelür ki B. ; söz ta'rīfinde gelür ki A. , S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ қuşına : қuşuna B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....cānı bar : ø Li.1 // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A.

Kolmak¹: (قولماق) ‘Özr dilemek ma’nāsınadır ve nikāhla kız dileyüp almak

ma’nāsınadır ki Mecnūn u Leylī’de Leylī Mecnūn’a nāmesinde Nevfel kızın alursın didügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Çün haclesi sarı köz salıpsın
Kolmakğa kızını söz salıpsın

Ve yine Tevārīḥ-i Enbiyā’da Ḥazret-i Ya’qūb ‘Aleyhi’s-Selām Lebnan’unğ kızın diledügi maḥalde gelür ki:

[E.155b] Ya’qūb ‘Aleyhi’s-Selām anıñ Liya atlığ kızın kolmak istid‘āsın kıldı.

Ve yine Tevārīḥ-i Mülūk’da Güştasib , Qayşer’iñ kızın alduğı maḥalde gelür ki:

Qayşer’niñ kızın kolup Rūm’dın yandı.

Ve [Li.1-108b] ammā ‘özr dilemek [Ş.231a] ma’nāsına Ferhād [S.120b] u Şīrīn’de Mehīn Bānū Ferhād’a şu argın kazduğı maḥalde eytdi.

Beyt: Eger yüz kırk ‘özr ayın bulalı
Nitip her küncilik ‘özrniñ kolalı

Burada “‘özrniñ kolalı”, “‘özrniñ dileyelim” dimekdür.

Ve yine Divān-ı Luṭfī’de sāde dilemek ma’nāsına na’tda gelür ki :

Beyt: Barça ‘ālem ‘āşisin kolsañğ bağışlar haq saña
Kim tufeylniñdür bu ḥalk-ı evvelīn ü āḫirīn

Kaf-ı ‘Acemī ile dilesen dimekdür.

¹ ‘Özr : ‘özür B. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // dileyüp : dileyüb B. // almak ma’nāsınadır ki: almak ma’nāsınadır ki B. ; ma’nāsınadır ammā S. // Mecnūn u Leylī’de : Leylī vü Mecnūn’da Li.1 // Nevfel kızın : Nofel kızın B. ; Nevfel kızını S. // didügi : didüki B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür B. ; maḥalde kız dileyüp almak ma’nāsına gelür S. // çün : cün B. // köz salıpsın : köz salıbsın B. // söz salıpsın : söz salıbsın B. // Ve yine Tevārīḥ-i Enbiyā’daRūm’dın yandı : ø Li.1 // Lebnan’unğ : Lubnanıñ B. // diledügi maḥalde gelür ki : diledüki maḥalde kelür ki B. // Güştasib : Güşnasib S. // Qayşer’iñ : Qayşer’iñ B. // kızın alduğı maḥalde gelür ki : kızın alduğı maḥalde kelür ki B. // kolup : bolub B. // Ve ammā : ammā Li.1 // ve ammā ‘özr dilemek : ve ammā ‘özür dilemek B. // kazduğı : kazduğı B. // ‘Özr ayın bulalı : ‘özür ayın bulalı B. ; ‘özrt ayın bolay S. // nitip her : nitib her B. ; nitip ser S. // ‘özrniñ kolalı : ‘özrniñ kolalı B. ; ‘özrniñ kolay S. // Buradadimekdür : ø Li.1 // burada : ø A. , S. , Ş. // burada ‘özrniñ kolalı : ø E. // burada ‘özrniñ : burada ‘özrniñ B. // dileyelim dimekdür : dileyelim demekdir B. // sāde dilemek : dilemek A. , E. , S. // na’tda gelür ki : naatde kelür ki B. // evvelīn ü āḫirīn : evvelīn ve āḫerīn B. // dilesen dimekdür : dilesen demekdir B.

414
Köl¹: (قول) Bir dağı tağ etekinde olan depelele dirler ki şahrāya mülhak olmuş ola ki

Mecnūn u Leylī'de Mecnūn vālideyni vefātına vākıf olduğu maḥalde gelür ki:

Beyt: Tağdın kopup ayladı kolu meyl
Her kolğa töküp sirişkin seyl

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de Şīrīn Ferhād'ı şu bendin acduğı gün görevarup atı
yorulduğı maḥalde gelür ki:

Beyt: Semen-ber çapıp irdi on yığac yol
[E.156a] Dimey kim tüz tamāmı tağ ile kol

Ve bir dağı şaf ve ālāy ve taraf ma'nāsına gelür ve bir dağı el ma'nāsına gelür ki
Seb'a-i Seyyāre'de beşinci hikāyede Nūrez ve Nu'mān pādīşāhlıkların Süheyl'e
virdikleri maḥalde gelür ki:

Beyt: İki şeh kirdiler Hudā yolığa
Mülklerni salıp anıñ kolığa

Ve yine Ferhād u Şīrīn'de Ferhād'ın Yunan zemine gitmek diledüğü maḥalde
gelür ki:

Beyt: Anıñ dir bardı ārām u qararı
Ki çıkdı öz kolıdın ihtiyarı

Köl²: (قول) El ma'nāsına ve kul ki bende ma'nāsına ve sâ'atdeki kol ma'nāsına olsa olur.

Köl³: (قول) Bu dilde el ma'nāsınadır. Ferhād-nāme evvelinde münacâtda gelür.

Beyt: Anğa yitkür kolumnı kim bir aqtur
Kolumğa sal anı kim yahşıraqdur

¹ bir dağı : bir dağı B. // ola ki : ola Li.1 , Ş. // olduğu maḥalde gelür ki : olduğu maḥalde kelür ki B. ; olduğu maḥalde gelür A. , S. // kopup : kopub B. // kolu : koyı B. // töküp : tökü B. // Ve yine Ferhād u Şīrīn'de.....tağ ile kol : Ø Li.1 // Ve yine : Ve B. // acduğı : açduğı B. , S. // kün görevarup : kün köre varub B. // yorulduğı maḥalde gelür ki : yorulduğı maḥalde kelür B. ; yorulduğı maḥalde gelür A. , S. , Ş. // çapıp : çapı B. // taraf ma'nāsına gelür : taraf ma'nāsına kelür B. // ve bir dağı el ma'nāsına gelür : ve bir dağı el ma'nāsına kelür B. ; ve bir dağı kol , ya'nī el ma'nāsına gelür Li.1 // Nūrez ve Nu'mān : ol Nevrez ve Nu'mān Li.1 ; Nevzer ve Nu'mān B. ; Nevruz ve Lokmān S. // virdikleri maḥalde gelür ki : virdikleri maḥalde kelür ki B. ; virdikleri maḥalde gelür Ş. // salıp : salı B. // Ve yine Ferhād u Şīrīn'de.....ihtiyarı : Ø Li.1 // Yūnān zemine : Yūnān-ı zemine B. // gitmek : kitmek B. // diledüğü maḥalde gelür ki : diledüki maḥalde kelür B. ; diledüğü maḥalde gelür S. // anıñ dik bardı : anıñ dik barı S. // ki çıkdı : ki çıdı B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14b) vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Vav telaffuzda işbâ'yla izhâr olunmaduğı taqdîrce bu diyârda isti'mâl olunduğı vech üzre bende ma'nâsına olur.

Ğoldamak¹: (قولداماق) Vav ile elin tutup dest-gîrlik eylemekdür. Seb'a-i Seyyâre'de

Mi'râc'da bu beytde "ğoldap" ibâreti "elin tutup" dimekdür.

Beyt: Ğâşîd ile nedrûp anı ğoldap
Yandı kilgen yolu sarı yoldap

Ğoldadı²: (قولدادی) Elin tutdı, dest-gîr oldu dimekdür.

[S.121b] Ğoldanğız³: (قولدانگیز) Kaf, kaf-1 'Acemî'dür. Elim tutıñız ve dest-gîr oluñız

dimekdür ki Sedd-i İskenderî'de Nevâyî Ğazretleri tâli' ve bahtdan meded istediğı maħalde gelür ki:

Beyt: Kerem eylep iki kolum ğoldanğız
Söz iqlîmi sarı mini yoldanğız

Ğolda⁴: (قولدا) Elim tut dimekdür ki Münâcât [Li.1-109a] -nâme'de gelür.

Ve bu yolda ayağım tayılsa dest-gîrlik bile ğolda.

Ğoldadıñg⁵: (قولداینگ) [A.71a] Elim tutduñ dimekdür.

Ğoldaş⁶: (قولداش) Yâr ve yoldaş ve dest-gîr ma'nâsınadır ki Ferhâd u Şîrîn'de Behrâm

Dilâver Ferhâd'ın ğabri üzerinde aydurdı.

[E.156b] Beyt: Közüñg açıp kötergil başıñg âhir
Ki kilmiş bu hâzîn [Ş.231b] ğoldaşıñg âhir

Ve yine Maħbûbu'l-Ğulûb'da gelür ki:

Mısrâ': Yağşı ğoldaş cānga âsâyiş.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demektir B.

³ Kaf , kaf-1 'Acemî'dür : kaf kaf-1 'Acemîdir B. // elim tutıñız : elüm dutıñız A. // dimekdür : demektir B. // istediğı : İstedüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // eylep : eyleb B.

⁴ elim tut : elim dut A. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁵ tutduñ : tutdun B. // dimekdür : demektir B.

⁶ ve dest-gîr . ø Li.1 // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // ki Ferhâd u Şîrîn'de.....ğoldaşıñg âhir : ø Li.1 // Ferhâd'ın : Ferhâd'ın B. // açıp . açıb B. // kötergil : köterkil B. // başıñg âhir : başıñg âher B. // ğoldaşıñg âhir : ğoldaşıñg âher B. // Ve yine : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; bir mısrâ'da gelür ki Li.1

Ḳolay¹: (قولای) Ḳolay ‘ibāretine vechle ‘özü yerine getürem dimekdür.

Beyt: Şeh didi kim egerçi şāh bolay
Ḥvāceniṅ ‘özüni ni nev‘ ḳolay

Ḳolsaṅg²: (قولسانك) Na‘t-ı Nebī ‘Aleyhi‘s-Selām’da gelür. Şefā‘at demek olur.

Beyt: Barça ‘ālem ‘āşisin ḳolsaṅg bağışlar Ḥaḳ saṅga
Çün kefilinḡdür bu ḥaḳ evvelīn ü āḥirīn

Ḳolıncaḳ³: (قولینجاك) Çağatay’da bir ḳabīleniñ adıdır.

Ḳolturmac: (قولتورماج) Ḳāftan loḳmasına dirlir.

Ḳoṅgardı⁴: (قونكار دی) Kaf-ı ‘Acemī ile ḳaṅırdı, ḳopardı dimekdür ki Ferhād u Şirīn’de

Şirīn Fedhād üzerinde öldügi maḥalde gelür.

Beyt: Taḥammülsiz bolup öy sarı barıp
İşik açılmaḡandın sonḡ ḳoṅgarıp

Ḳoṅgaray⁵: (قونكارای) Ben ḳaṅırayın, ḳoparayın dimekdür ki Sultān Ḥüseyn Bayḳara

eş‘arında gelür.

Beyt: Ey Ḥüsünī çerḡ zulmı bile bolsa min daḡı
Eşḳ tufānı bile gerdün bināsına ḳoṅgaray

Ḳoṅgrat⁶: (قونكرات) Kaf-ı ‘Acemī ile Çağatay’da bir ḳabīledür ki Vakfiyye’de gelür.

Ve Ḳoṅgrat ḥaseblik müte‘ayyinler.

Ḳoṅg⁷: (قونك) Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür. Ḳuzḡun ma‘nāsınadır ki Nevādirü’ş-Şebāb’da

gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ ḳolıncaḳ : ḳoluncan B. // ḳabīleniñ : ḳabīlenin B. ; ḳabile Li.1 // adıdır : adıdır B.

⁴ dimekdür : demektir B. // ki Ferhād u Şirīn’de.....ḳoṅgarıp : ø Li.1 // öldügi : öldüki B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , S. // bolup : bolub B. // barıp : barıb B. // ḳoṅgarıp : ḳoṅgarıb B.

⁵ ḳoparayın : ø S. // dimekdür : demektir B. // Ḥüseyn : Ḥüseyn B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Ş. // S. nüshasında beytin mısralarının yerleri deḡışiktir.

⁶ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’le S. // ḳabīledür : ḳabīledir B. // gelür : kelür B.

⁷ Kaf , kaf-ı ‘Acemī’dür : kaf kaf-ı ‘Acemīdir B. ; kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 // ḳuzḡun ma‘nāsınadır ki : ḳuzḡun ma‘nāsınadır ki B. ; ḳuzḡun didikleri ḳuşdur Li.1 // Nevādirü’ş-Şebāb’daḳılḡay ḳoṅg . ø Li.1 // gelür : kelür B. // nev‘ : nevi B.

Beyt: Himmet ehli bile her tîrege yitmes pervâz
Nesr-i t̄âyir bile ni nev^c havâ kılğay k̄onğ

[S.121b] K̄onağ¹: (قوناغ) K̄onağ, ya'nî menzil ma'nāsınadır ve mihmān ma'nāsına dağı

gelür ki konuğ dimekdür ki [E.157a] Sedd-i İskenderî'de H̄ağan İskender'i
ziyāfet eyledügi maḥalde bir ser-sūḥanda gelür ki:

Žiyāfet bāğınınğ serv dik āzādeleri bābıda kim gonca dik ḥıdmet kemerin cest
bağlap gül dik açuğ yüz bile ḥan-ı keremleri dāyim açuğ durur ve k̄onağları eger
kumrı bolsun ger bülbül kim her biri öz ḥurd ḥālīga köre ol ḥandın nevāle
taparlar.

K̄oy²: (قوى) Nigün ma'nāsınadır. Ser-nigün diyicek maḥalde baş koyı deyü ta'bîr
iderler. Seb'a-i Seyyāre'de na'tda getürür.

Beyt: Lāt u Guzzā'ğa bir ūikest bolup
Kim barı t̄igre yirge pest bolup
Ser-nigünluk alarga zātınğdın
Baş k̄oyılık yitip uyatınğdın

Ve yere geçsün diyicek yerde yir koyı dirler. Seb'a-i Seyyāre'de Behrām Şāh
Dilārām firākında eytdi.

Beyt: Ten ki cānsuz durur nitey anı
Yir k̄oyı ten ki bolmağay cānı

Ve bir dağı emrdür. K̄o demek ma'nāsına koymağ lafzından koymağ işbā'-ı kaf
ile k̄omağ ma'nāsınadır. K̄odum diyicek maḥalde k̄oydum deyü ta'bîr iderler.

Beyt: Cānda k̄oydum çırmağan mektübü hicrān ara
Bilmen ol mektübdür yā ḥöd elifdür cān ara

K̄uyaş³: (قوياش) Meşhūrdur ki güneşe dirler ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

¹ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // dağı gelür : dağı kelür B. // dimekdür : demektir B. // ki Sedd-i
İskenderî'de.....nevāle taparlar : ø Li.1 // eyledügi : eyledüki B. // ser-sūḥanda gelür ki :
ser-sūḥanda kelür ki B. // serv dik : ø S. // bābıda : yanında S. // gonca dik : gonça dik B. // bağlap :
bağlab B. // ḥan-ı keremleri : ḥün-ı keremleri S. // ḥurd ḥālīga : ḥurd u ḥālīga S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ k̄uyaş : k̄oyaş B. // meşhūrdur ki : ø Li.1 // ki Bedāyi'ü'l-Vasat'dadağı dirler : ø Li.1
// gelür : kelür B. // barını : barnı B. // k̄uyaşınğ : k̄oyaşınğ B. // Buradadağı dirler : ø Ş.

Beyt: Ḵaradur ẖāl u ẖaṭṭ u ḵōz ü ḵaşıng
 Meger barını köydürmiş ḵuyaşıng

Burada kaf-1 ‘Acemī ile seniñ güneşiṉ dimekdür ammā elifsiz daḥı dirler.

Beyt: Zehī zuhūr-ı cemāliṉg ḵuyaş kibi peydā
 Yüzüṉg ḵuyaşığa zerrāt-ı kün olup şeydā

Ḵuyun¹: (قويون) Ḵaşırğaya dirler ki Ġarāibü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: ‘İşk destide ḵuyun irmes ki min divāneğa
 [Li.1-109b] Deşt ara ser-keştelik ẖaṭṭın çiker pergādur

Ḵuyan ve ḵoyan²: (قويان و قويان) Pehlū ṭamarlarına dirler ve ṭavşana dirler ve
 ḵaşırğaya dirler.

Ḵuyı³: (قويى) Aşağa ma’nāsınadır ki Ġarāibü’ş-Şıgar’da gelür ki:

[Ş.232a] Beyt: Ölmekimdin zülfüne güyā perīşānlık yitip
 Mātem ehli dik ḵuyı salıp başın kaygudadur

[E.157b] Ve yine Ḥayretü’l-Ebrār’da üçinci makālede gelür.

Beyt: Berķ ki igrilik olupdur ẖūyı
 Gerçi yarurlık barur yir ḵuyı

Ve yine Münşeāt’da onıncı mektübda gelür ki:

Ve aḥbāb başı āda alyıda ḵuyı tüşmegey.

Ḵoymayn⁴: (قويماين) Ḵomadın ve ḵomayup demek olur. Ferhād-nāme’de Ḥakān’ın

‘işreti vaşfinda eydür.

Beyt: Mey-i gül-gün tutup gül-çehre sākī
 İçerebil ḵoymayn bir ḵatre bākī

// burada : ø A. , E. , S. // dimekdür : demekdir B. // ammā elifsiz daḥı dirler : ø A. , E. // Bu maddede tanık olarak verilen ikinci beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹ gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. // ‘ışk : aşk B. // divāneğa : divānege B.

² ḵuyan ve ḵoyan : ḵuyan A. , E. , S. , Ş.

³ ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // Ġarāibü’ş-Şıgar’da gelür ki : Ġarāibü’ş-Şıgar’da kelür ki B. ; Ġarāibü’ş-Şıgar’da gelür Li.1 , Ş. ; Ġarāibü’ş-Şıgar’da bir beytde gelür ki S. // yitip : tıyıp B. // salıp : salıp B. // kaygudadur : kaygudadır B. // Ve yine Ḥayretü’l-Ebrār’da.....tüşmegey : ø Li.1 // üçinci : üçinci B. , S. // gelür : kelür B. // olupdur : olubdur B. // barur yir : barur yer B. // Münşeāt’da : Münşaāt’da B. // mektübda gelür ki : mektübda kelür ki B. ; mektübda gelür S. , Ş. // āda : aada B. // tüşmegey : tüşmekey B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ḳoyar¹: (قویار) Muḳāridür. Ḳor demekdür.

Ḳoy²: (قوی) Emrdür. Ḳo demekdür.

Ḳoyı³: (قوی) Ve bir daḳı ḳoyunı [S.122a] demekdür ki muḳaṭṭa‘atta bir ḳıṭ‘ada gelür ki

Beyt: [A.71b] Falān bay kim ḳoyı biş minḡdin ötmış
Yana hem minḡdin artuḡ saḡlḡ ṭḡkü

Ḳuzulıḳ ḳoy didi ve tandı āḫir ki andın yaḡsıraḳ oḡlaḡlḡ ṭḡkü.

Ḳuyan⁴: (قویان) Bu daḳı aṣaḡa ma‘nāsınadır ki Ġarābū‘ş-Şıḡar‘da gelür.

Beyt: Yüzin ḳuyan ṭüşüben menkebinḡ izige melek
Yir üzre ḳurşnı ḳılḡan kibi gedāyi telāş

Ḳoy⁵: (قوی) Ḳo ve terk eyle demekdür.

Ḳoyay⁶: (قویای) Ḳoyayın demekdür ki ikisi daḳı Nevādirü‘ş-Şebāb‘da bir beytde gelür.

Beyt: Ey ecel ḳoy kim ḳoyay yüz yānıḡ küyığa kim
Ḳoyḡu dik dur min ecel küyığa arman birle yüz

Ḳoyalı⁷: (قویالی) Ḳoyalım demekdür ve ḳoyalıdan berü demekdür.

Ḳoya bir⁸: (قویایی) [Li.1-110a] Ḳoyıvir demekdür , terk eyle [E.158a] ma‘nāsına.

Ḳoyḡın⁹: (قویغین) Ḳoḡıl , terk eylegil demekdür ki Ġül ü Nevruz-ı Luṭfi‘de gelür.

Beyt : Bilinḡ baḡlap ayak bastınḡ közümge
Revān bolḡın adem ḳoyḡın yüzümge

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ daḳı : daḳı B. // demekdür : demektir B. // bir ḳıṭ‘ada : ø Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş.
// Beyt : Mısra‘ Ş. // falān : filān B. // ötmış : ölmüş S. // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur.
// artuḡ : artuḡ B. // saḡlḡ : saḡlḡ B. // ḳuzulıḳṭḡkü : ø Li.1 // oḡlaḡlḡ : oḡlaḡlḡ B.

⁴ daḳı : daḳı B. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // gelür : kelür B. // ḳurşnı : ḳurşnı S.

⁵ ḳo ve terket : ḳo terket A. , Li.1 , S. , Ş. // demekdür : deketdir B.

⁶ demekdür : demektir B. // daḳı : daḳı B. // bir beytde gelür : bir beytde kelür B. ; gelür S. // küyığa : köyige B. // ecel küyığa : ecel küyığa B. // arman : ara ara S.

⁷ ḳoyalım demekdür : ḳoyalım demektir B. // ḳoyalıdan berü demekdür : ḳoyalıdan berü demektir B.

⁸ ḳoyıvir demekdür : ḳoyıvir demektir B. ; ḳoyıver Li.1 // ma‘nāsına : ma‘nāsınadır B.

⁹ demekdür : demektir B. // ki Ġül ü Nevruz-ı Luṭfi‘de.....yüzümge : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S. // baḡlap : baḡlab B. // közümge : közümke B. // yüzümge : yüzümke B.

Ḳoycı¹: (قويجي) Çübana dirler.

Ḳoy²: (قوى) Ḳoyuna dirler ki Mecnûn u Leylî'de ikisi daḡı bir beytde gelür ki :

Beyt: Ḳoyğa böridin bolup amānlık
Ḳoycı iti birle pās-bānlık

2.39. Ḥarfü'l-Kafî'l-Meftûḡa

Ga ve ge³: (كا و گا) Kaf-ı 'Acemî ile ekşer bir lafzla daḡı isti'māl olunur ki nimege

nesneye dimek gibi ve kimege gemiye dimek gibi ki ikisi daḡı Seb'ā-i Seyyāre'de Cābir-i Ḥarāmî Nūzer Şāh'ı tutduḡı maḡalde gelür ki:

Beyt: Didi mevķūf bolmayın nimege
Közini bağlaban salıḡ kimege

Ve ba'zı maḡalde 'illet ma'nāsına daḡı geyür ki Maḡbūbu'l-Ḳulūb'da üçinci kısımda bir tenbīhde gelür.

Beyt: Ḳurdu kızu yirge kılgan semiz
[S.122b] Keyik cem' ü ḡaylīgadur raḡmsız

[Ş.232b] Ḳurdu kızu yimek içün semiz eyleyin dimekdür.

Kevürge⁴: (كاورگا) Kaf-ı evvel 'Arabî ve kaf-ı şānî 'Acemî'dür. Kūs-i şāhî

ma'nāsınadır ki Ferḡād u Şirîn'de pādīşāḡ vaşfinda gelür.

[E.158b] Beyt: Kevürge dehr ara salıp gırîvî
Niçük kim mest bolḡay nerre dîvî

¹ çübana : çobana B. ; çüpana S.

² ki Mecnûn u Leylî'de.....pās-bānlık : ø Li.1 // daḡı : daḡı B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // bolup : bolub B. // pās-bānlık : bās-bānlık S.

³ kaf-ı 'Acemî ile : kaf, kaf-ı 'Acemî'dür S. // ekşer : ekşeri B. // lafzla daḡı : lafzla daḡı B. // olunur : olunur B. // nesneye dimek gibi : nesneye demek kibi B. // gemiye dimek gibi : kemiye demek kibi B. // Nūzer Şāh : Nevzer Şāh B. ; Nevruz Şāh Li.1 ; ; Nūr Şāh S. // maḡalde gelür ki : maḡalde kelür ki B. ; maḡalde gelür Li.1 , S. // ma'nāsına daḡı gelür ki : ma'nāsına daḡı kelür ki B. ; ma'nāsına daḡı gelür Li.1 // üçinci kısımda : üçüncü kısımda B. // bir tenbīhde gelür : bir tenbīhde kelür B. ; bir tenbīhde gelür ki S. // kırdı : börtüni B. , S. , Ş. // yirge : birge S. // kılgan semiz : kılgan simiz B. // keyik : kiyik B. , S. // ḡaylīgadur : ḡaylīgedür B. // semiz eyleyin dimekdür : semiz eyleyin demektir B.

⁴ kaf-ı evvel 'Arabî : kaf-ı evvel kaf-ı 'Arabî Li.1 // kaf-ı şānî 'Acemî'dür : kaf-ı şānî 'Acemîdir B. ; kaf-ı şānî kaf-ı 'Acemî'dür Li.1 // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // vaşfinda gelür : vaşfinda kelür B. // salıp : salıp B. // Ve yine.....Firüz : ø Li.1 // Gül ü Nevruz-ı Luḡfî'de : Gül ü Nevruz'da Ş. // gelür : kelür B. // Şāh Firüz : Şāh Nevruz S.

Ve yine Gül ü Nevruz-ı Lutfî' de gelür.

Beyt: Hem ol sâ'at ir oğlu birle Nevruz
Kevürge çaldı çıktı Şâh Firuz

Gez¹: (كان) Kaf-ı 'Acemî ile muşandıra ma'nâsınadır ve ev öğündeki şundurmaya dağı
dirler ve oğlancıkların beşigine dağı dirler ve kirevet [Li.1-110b] ma'nâsına dağı
gelür ki Ferhâd u Şîrîn'de Ferhâd'la Hâkan deryâya girdiklerinde gemi vaşfında
gelür ki:

Beyt: Kılıp neccâr-ı gerdün hîle sâzı
Kuyı yirde ferş ortığa gezi

Ketek²: (كتك) [A.72a] Kaflar, kaf-ı 'Arabî'dür. Tavuk kümesine dirler ki Hamsetü'l-

Mütehayyirîn'de Câmî Hazretleri Nevâyî Hazretleri'niñ hüccresine gelüp hîn-i
muşâhabetdi iki tãvusı kümesden hıdmet-kâr çıkardığı maħalde bu terkîb gelür
ki:

Andağ ki tavuğnı destür bile şabâhlar ketekdin çıkarmak ma'hüddur.

Ve yine Hasb-ı Hâl'de gelür ki:

Beyt: Hem il menzilin şeh ketek dik bozup
Tavuk ortığa cuğd omturguzup

Ket³: (كت) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Fârisî ile müşterekdür. Hind-üstân [E.159a] şâhlarınıñ

tahtına dirler ve sâyir şandalilere ve erikelere dirler ki Seb'a-i Seyyâre'de

¹ ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // öğündeki : önündeki B. // şundurmaya dağı : şundurmaya dağı B.
// oğlancıkların : oğlancıkların B. // beşigine dağı : beşikine dağı B. // kirevet ma'nâsına : taht u
kirevet ma'nâsına Li.1 , S. // kirevet ma'nâsına dağı gelür : kirevet ma'nâsına dağı kelür B. // ki Ferhâd
u Şîrîn'de.....ortığa gezi : ø Li.1 // girdiklerinde : kirdiklerinde B. // gemi vaşfında gelür ki
: kemi vaşfında kelür ki B. ; gemi vaşfında gelür A. , Ş. // kılıp : kılıb B. // ortığa : ornige B. // gezi :
gazı B.

² Kaflar , kaf-ı 'Arabî'dür : kaflar kaf-ı 'Arabî'dür B. ; kaflar 'Arabî'dür Ş. // ki Hamsetü'l-
Mütehayyirîn'deolturguzup : ø Li.1 // Câmî Hazretleri : Câmî Ş. // Nevâyî
Hazretleri'niñ : Nevâyî'niñ S. , Ş. // gelüp : kelüp B. // bu terkîb gelür ki : bu terkîb kelür ki B. ; bu
terkîbde gelür ki S. // tavuğnı : tavuğ S. Hasb-ı Hâl'de gelür ki : Hasb-ı Hâl'de kelür ki B. // bozup :
bozub B. // ortığa : ornığa B. // cuğd : çoğd B. // olturguzup : olturguzub B.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabî'dür B. // müşterekdür : müşterekdir B. // şandalilere : şandali
S. // çıkarıp : çıkarıp B. // itdügi : etdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // salıp : salıp B. // nice
: niçe Li.1

dördüncü [S.123a] hikâyede vezîr kıızı Mes'ûd'ı çâhdan çıkarıp tımâr itdüğü maḥalde gelür.

Beyt: Ket yüzide-töşek salıp nice kat
Anda yatḫurdı zâr ḫasteni bat

Ketün¹: (كتون) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Penbe bezden dikilen ḫaftâna dirler ki Ğarâibü'ş-

Şıḡar'da gelür.

Beyt: Kim kefeni yâd iter andın ölüğ âḡâhrâḡ
Kim libâsın bilse kim irür ketân yâḡûd ketün

Kac²: (كاج) Ṭabanca ve sille.

Beyt: Demim buḡârı bulutıda derd kacıdın
Közümge hîc nefes yok ki ot zaḡılmaydur

Kecce³: (كچه) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Fârisî ile müşterekdür. 'Acemî ma'nâsınadır ki dil

bilmeye. Fevâid'l-Kiber'de gelür.

[Ş.233a] Beyt: Nevâyî ol yüz ü leb şevḡidin nâgeh nevâ çikse
Dem urmas bülbül ü tûṭî kim oldur kecce bu peltek

Gedâyın⁴: (كدایین) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Gedâsın dimekdür ki Sedd-i İskenderî'de gelür.

Beyt: Dime faḡr-güyi gedâyın gedâ
Ki şehler şehi [Li.1-111a] ḡılmıṣ anı Ḥudâ

Gedâyın⁵: (كدایینك) Kaf-ı 'Acemî ile seniñ gedâñ dimekdür.

Gedâyı⁶: (كدایى) Gedâsı dimekdür ki ikisi daḡı Nevâdirtü'ş-Şebâb'da bir maṭla'da gelür.

¹ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. // bezden : bezinden B. // gelür : kelür B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ kecce : keççe Li.1 , S. , Ş. // Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // müşterekdür : müşterekdir B. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // dil bilmeye : dil bilmeye ki S. // gelür : kelür B. // yüz ü leb : yüzülüb S. // peltek : beltek S.

⁴ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı 'Acemîdir B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

⁵ gedâyınñ : gedâyın B. // kaf-ı 'Acemî ile : kaf-ı 'Acemî'yle S. ; kaflar kaf-ı 'Acemî'dür Li.1 // dimekdür : demekdir B.

⁶ dimekdür : demekdir B. // ikisi daḡı : ikisi daḡı B. // bir maṭla'da gelür : bir maṭla'da kelür B. ; gelür A. , Li.1 // gedâyınññg : gedâyınğ B. // gedânınğdur : gedâyınğdur B.

[E.159b] Beyt: Ey gedāynıñnıñ gedāyı barça ehl-i taht u tāt
Kim gedānıñğdur aña yoq tāt ile taht ihtiyāc

Kerek¹: (كرك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabī’dür. Bımdırcına dirler ki Sedd-i İskenderī’de gelür.

Beyt: Kerek haylığa qarçığaydur miyān
Alar cuje yatlıg bu bir mākiyān

Ve yine Hayretü’l-Ebrār’da şıfat-ı şebde gelür ki:

Beyt: Perdeki oldu ikin içre kerek
Uçtı açıp perdelerin şeb-perek

Gezek²: (كزك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemī ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabī’dür ve Fārisī ile

müşterekdür. Şarāb meclisinde olan leysun kısmına dirler ki [S.123b]
Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Hasret ilikin tişlep içre min gamıdın kan
‘İyşim ni hayāl it bu mey u ol gezekimdin

Ve yine Sedd-i İskenderī’de Hind’de bîşe-nigārdan olan ‘işret beyānında gelür ki:

Beyt: Kevzen öltürüp çün sürüp köztek
Kılıp bezm aranı şekerden gezek

Ve yine Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da altıncı faşlda şudūr-ı nā-ḳābil zikrinde gelür ki:

[E.160a] ‘Ulemā kiltürgen gül-āb şışeleri kim ḥālī ḳalıp bāde salurğa kāni
mülāzımları [A.72b] alıp ve alar kiltürgen nebāt gezek üçün oşalıp.

Kezek³: (كزك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabī’dür. Añıla marazına dirler ki Ḥamsetü’l-

Müteḥayyirīn’de ḥātimede Seyyidim ‘İraḳī ‘aḳubetine gelür ki:

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabī’dir B. // gelür : kelür B. // qarçığaydur : qarığaydur S. // miyān : meyān B. // cuje : çuje B. ; cure S. // yatlıg : yanğlıg B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // açıp : açib B.

² Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemī : kaf-ı evvel ‘Acemī A. , B. , S. , Ş. ; kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemī’dür Li.1 // ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Arabī’dür : ve şānī ‘Arabī’dür Ş. ; ve kaf-ı şānī ‘Arabī’dir B. ; ve kaf-ı şānī ‘Arabī’dür A. , S. , Ş. // müşterekdür : müşterekdir B. // gelür : kelür B. // tişlep : tişleb B. // min : mindin B. // gamıdın : gamdın B. // mey u ol gezekimdin : mey ol gezekimdin B. // Ve yine Sedd-i İskenderī’de.....oşalıp : ø Li.1 // bîşe-nigār : pişin-nigārda S. ; pişe-nigārda Ş. // beyānında gelür ki : beyānında kelür ki B. ; beyānında gelür Ş. // öltürüp çün : öltürüb cün B. // sürüp : sürüb B. // köztek : göztek B. // kılıp : kılıb B. // faşlda : faşılada B. // zikrinde gelür ki : zikrinde kelür ki B. // ḳalıp : ḳalıb B. // alıp : alib B. // üçün : uçun B. // oşalıp : oşalıb B.

³ Kaflar , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabī’dir B. ; kaflar ‘Arabī’dür Ş. // Ḥamsetü’l-Müteḥayyirīn’de ḥātimede : Ḥamsetü’l-Müteḥayyirīn’de āḫirinde Ş. // gelür ki : kelür ki B. // gūyā ki her : gūya her B.

Güyā ki her ‘uzvıḡa tüken koyup ol cerāḡat **kezek** bolup āḡir boldı.

Ve oḡlancıklar minḡarla bir oyun oynarlar aña daḡı dirler.

Gez¹: (كن) Kaf-ı ‘Acemī ile yeleksüz oḡa dirler [Ş.233b] ve bir kimse bāḡ ve daḡda bir

aḡac kesüp ib ṡakup yay eylese ve bir atmaḡa münāsib cubuḡ kesüp ‘ārız-ı per ṡakup atsa ol oḡa dirler ve dirāḡtlarda oḡ gibi rāst [Li.1-111b] biten cıbuḡa dirler ki Lisānū’t-ṡayr’da Hüdḡüd’ün ḡumrıya cevābı maḡālesinde gelür ki:

Beyt: Yā bir av **gez** birle bolḡay ḡatliñ
Yā gürüḡa birle bolḡay besmeliniñ

Keyḡülük²: (كيكولوك) Kaf-ı evvel ve kaf-ı şāliḡ kaf-ı ‘Arabī ve kaf-ı şānī ‘Acemī’dür.

Geyecek dimekdür, ḡāftan ma‘nāsına ki **Vaḡfiyye**’de gelür.

[E.160b] Ve her yıl ihtiyāc ehliḡa **keyḡülük** yitkürgeyler.

Ve yine Seb‘a-i Seyyāre’de dördinci [S.124a] ḡikāyede yolcılar vezir ḡızıyla Mes‘ūd’a libās virdükleri maḡalde gelür.

Beyt: Yandılar şehr sarı yol başlap
Bir iki iski **keyḡülük** taşlap

Key³: (كى) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. ‘uḡḡāb gibi bir yırtıcı ḡuşdur ki Maḡzen-i MİR

ḡaydar’da sebeb-i nazımda gelür.

// tüken : tükeni B. // koyup : koyub B. // bolup : bolub B. // āḡir boldı : āḡer boldı B. // ve oḡlancıklar . ø S. // aña daḡı dirler : aña daḡı dirler B.

¹ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür S. // bir kimse : bir kimesne Li.1 // bir aḡac kesüp : bir aḡac kesüb B. // ib ṡakup : ib ṡakub B. // cubuḡ kesüp : cubuḡ kesüb B. ; cubuḡ kesüp A. , Li.1 , S. // per ṡakup : per ṡakub B. // dirāḡtlarda oḡ gibi : dirāḡtlerde oḡ kibi B. // cıbuḡa : cubuḡa B. ; cıbuḡa A. , Li.1 , S. // ki Lisānū’t-ṡayr’da.....besmeliniñ : ø Li.1 // ḡumrıya : ḡumruya B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // ḡatliñ : ḡanınḡ S.

² kaf-ı şāliḡ : şāliḡ B. , Ş. // kaf-ı ‘Arabī’dür . ‘Arabī B. ; ‘Arabī’dür Li.1 , S. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. // geyecek dimekdür : keyecek demekdir B. // ḡāftan ma‘nāsına ki : ḡāftan ma‘nāsınadır ki Li.1 , Ş. // Vaḡfiyye’de gelür : Vaḡfiyye’de kelür B. ; Vaḡfiyye’de gelür ki Li.1 // Ve her yıl : her yıl Li.1 // ehliḡa : ehliḡe B. // Ve yine Seb‘a-i Seyyāre’de.....taşlap : ø Li.1 // dördinci : dördüncü B. // yolcılar . ø Ş. // vezir ḡızıyla : vezir ḡızı ile B. // maḡalde gelür : maḡalde kelür ki B. ; maḡalde gelür ki A. , Ş. // yandılar : yatdılar S. // şehr : şehir B. // başlap : başlab B. // iski : iki S. // taşlap : taşlab B.

³ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabīdir B. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // gibi : kibi B. // ki Maḡzen-i MİR ḡaydar’daeşer : ø Li.1 // ki Maḡzen-i MİR ḡaydar’da : Maḡzen-i MİR ḡaydar’da Ş. // nazımda : nazımda B. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. ; gelür ki Ş. // ḡāşıyyetidin : ḡāşıyyetidin B.

Beyt: Key da dağı bardur uluğ bāl u per
Bar mu hümā ḥāşiyetidin eşer

Keyn¹: (کین) Kaf ‘Arabī’dür. Ard dimekdür, pes ma’nāsına.

Keyin²: (کین) Ardından dimekdür ki Seb’a-i Seyyāre’de dördinci hikâyede Cüne Şāh’a

Mes’ūd virdügi hedāyā ardınca geldügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Nice kün çünki anda meks itti
Ni ki qalmış idi keyin yitti

Ve yine Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür ki:

Beyt: Kilgec ol yüz alyıma qalur qara qayğu keyin
Sāye tüşgen dik keyin ḥurşid bolğac ilkeri

Keyince³: (کینجه) Ardınca dimekdür ki Tevārīḥ-i Mülük’da Ferruḥ-zād [E.161a]

tārīḥinde gelür ki:

Anda hem tura almay Merv’ga bardı anda hem keyince qavğun kilip yalguz bir
tikirmende yaşundı.

Keymür⁴: (کیمور) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Ört, maḥfi eyle dimekdür ki Nevādirü’ş-

Şebāb’da gelür.

Beyt : [Ş.234a] Savuğ aḥımdın olsañg bī-taḥammül közge keymür yüz
Ki anda aylıq itmiş min muraşsa çevresi qunduz

¹ Kaf ‘Arabī’dür : kaf ‘Arabī’dir B. ; kaf-ı ‘Arabī’yle S. // dimekdür : demektir B.

² dimekdür : demektir B. // ki Seb’a-i Seyyāre’de.....keyin yitti : ø Li.1 // dördinci : dördüncü B. // Cüne : Çüne A. , B. // virdügi : virdüki B. // geldügi : keldüki B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. // nice : niçe A. , S. , Ş. // çünki : cünki B. // Ve yine : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; bir şi’rde gelür Li.1

³ dimekdür : demektir B. // ki Tevārīḥ-i Mülük’da.....yaşundı : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // kilip : kilib B.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabī’dir B. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // ki Nevādirü’ş-Şebāb’da.....qunduz : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // közge : közke B. // çevresi : çevre B.

Keybür¹: (كيب) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Yaşşı oğ demrenine dirler ki Seb‘a-i Seyyāre’de

Behrām Şāh Dilārām ile şahrāda oğ atup demren ile şikārı boğazladuğı maħalde gelür.

Beyt: Çünki saldı iki kolıga şikāl
Keybür atıp boğuzladı fi’l-hāl

2.40. [S.124b] Harfū’l-Kafū’l-Meksüre

Kitgüm²: (کیتگوم) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şānī ‘Acemî’dür. Gitsem gerek

dimekdür ki Seb‘ā-i Seyyāre āhirinde Behrām Şāh Dilārām’a yazduğı nāmede gelür ki:

Beyt: Ger tevaqquf kıılır ni fehmi itgüm
[A.73a] Veh ki kılkünğ ü lik min kitgüm

Kitergey³: (کیتارکای) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānī ‘Acemî’dür. Gidere dimekdür.

Kitgölük⁴: (کیتگولوک) Kaf-ı [E.161b] evvel ve kaf-ı şālīs kaf-ı ‘Arabî’dür ve kaf-ı şānī

kaf-ı ‘Acemî’dür. Gitmelü ve gidecek dimekdür.

Kitip⁵: (کیتیب) Gidüp dimekdür.

Kiterge⁶: (کیتارکا) [Li.1-112a] Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Acemî’dür.

Gitmege ve gitmek için dimekdür.

¹ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // ki Seb‘a-i Seyyāre’de.....fi’l-hāl : ø Li.1 // Dilrām ile : Dilārām’la S. // oğ atup : oğ atub B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , Ş. ; bir beytde gelür ki S. // çünki : cünki B. // keybür atıp : keybür atub B.

² kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî A. , Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî Li.1 // gitsem gerek : kitsem kerek B. // dimekdür : demekdir B. // ki Seb‘ā-i Seyyāre’de.....kitgüm : ø Li.1 // āhirinde : āherinde B. // yazduğı nāmede : nāme yazduğı maħalde S. // gelür ki : kelür ki B.

³ Kaf-ı evvel ‘Arabî : kaf-ı evvel ‘Arabî’dür A. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. , Ş. // gidere : kider B. // dimekdür : demekdir B.

⁴ ve kaf-ı şālīs : ø S. ; ve şālīs Ş. // kaf-ı ‘Arabî’dür : ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî’dür Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // gitmelü : kitmelü B. // gidecek : kidecek B. // dimekdür : demekdir B.

⁵ kitip : kitib B. // gidüp : kidüb B. // dimekdür : demekdir B.

⁶ kaf-ı şānī : şānī Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // gitmege : kitmeke B. // gitmek : kitmek B. // dimekdür : demekdir B.

Kitürgeyler¹: (کیتورکای لاری) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı ‘şānī kaf-ı ‘Acemî’dür.

Getüreler dimekdür.

Kitür²: (کیتور) Getür dimekdür.

Kiççe³: (کیچه) Cimiñ teşdīdiyle dilsüz ve günğli dimekdür.

Kiçek⁴: (کیچاک) Şayyādlar ıştırılāhātındandır.

Kiçik⁵: (کیچیک) Küçük dimekdür.

Beyt: Ağzı kim sözde Mesīhā dik kılr ilni tirik
Bes uluğ sözlü durur gerçi irür esrū kiçik

Kiçiktin⁶: (کیچیکتین) Bu beytde kiçiktin ‘ibāreti , ya‘nī küçük oğlancuğdan dimekdür.

Beyt: Yārdın bolmas cüdā cānga belā bolğan köngül
Bu ‘ışk belāsı dik irilmes kiçiktin örgenip

Kiç kurun⁷: (کیچ قورون) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür ve cim ‘Acemî’dür. Aḥşamdan soñra gic

vaḳt ma‘nāsınadır ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Ey Nevāyī şu‘lelik cānıñ avuclap başla yol
Kiç kurun çün atlanıp ol mest-i mihmānım barur

Ve yine Fevāidü’l-Kiber’de gelür ki:

Beyt: Ger öter yüz miñg şu‘übet birle kündüz miñneti
Vāy yüz miñg ey min bī-kesge bolğac kiç kurun

Kicik⁸: (کیچیک) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Küçük dimekdür.

¹ kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. , Ş. // dimekdür : demektir B.

² dimekdür : demektir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Kaf ,kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf kaf-ı ‘Acemî’dür A. // cim ‘Acemî’dür : cim ‘Arabîdir B. // Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür ve cim ‘Acemî’dür : kaf ve cim ‘Acemî’dür Ş. // vaḳt : vaḳit B. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // avuclap : uclab B. // çün : cün B. // atlanıp : atlanıp B. // ol mest-i mihmānım : ol mihmānım S. // Ve yinebolğac kiç kurun : ø Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // ger öter : ger otun S. // vāy yüz miñg : vāy yüz min B. // ey min : min S.

⁸ kicik : kiçik Li.1 // küçük : küçük B. , S. // dimekdür : dimek olur B.

Kicti¹: (کيجتی) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür ve cim‘cim-i ‘Acemî’dür. Geçdi dimekdür, her
kankı ma‘nāya olursa.

Kickey²: (کيجکای) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Geçe dimekdür.

Kiçe³: (کيجکا) Yine kaflar, kaf-ı ‘Acemî’dür ve cim, cim-i ‘Acemî’dür. Eñse
ma‘nāsınadur ki Ğarābü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Nevāyī ölçe kazādın irür boyun sunğıl
Ki ol ki baş çekiben sonğra kiçkesini kaçıp

[E.162a] [S.125a] [Ş.234b] Kiryās⁴: (کریاس) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Fārisī ile
müşterekdür. Ev havlisine dirler ki Seb‘a-i Seyyāre’de dördinci hikāyede Çüne
Şāh Mes‘ūd sarāyına varduğı maħalde gelür.

Beyt: Yitti vü kördi bir biyik kiryās
Tāk u eyvān anğa sipihr esās

Ve yine Bedāyi‘ü’l-Vasaṭ’da gelür ki:

Ve bu bağ kiryāsınınğ revākıda ol hümayün atı itilse ni ‘aceb.

Ve yine Gül ü Nevruz-ı Luṭfī’de gelür ki:

Beyt: Tükengec söz çikildi pış-keşler
Ni kim kiryāsı çin toldı ser-ā-ser

Kirgeç⁵: (کیرکاج) Giricek dimekdür.

Kirgey⁶: (کیرکای) Gire dimekdür.

¹ Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // cim, cim-i ‘Acemî’dür : cim cim-i ‘Acemî’dir B. ; cim ‘Acemî’dür Ş. // geçti : keçti B. ; geçdi Ş. // dimekdür : demektir B.

² kickey : kiçkey B. // kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // geçe : kiçe B. ; gece S. ; gice Ş. // dimekdür : demektir B.

³ kaflar, kaf-ı ‘Acemî’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf kaf-ı ‘Acemî’dür A. // cim, cim-i ‘Acemî’dür : cim cim-i ‘Acemî’dir B. ; cim dağı Fārisi’dür Li.1 // kaflar kaf-ı ‘Acemî’dür ve cim, cim-i ‘Acemî’dür : kaf ve cim ‘Acemî’dür Ş. // ma‘nāsınadur : ma‘nāsınadır B. // gelür : kelür B. // çekiben : çikiben S. // kaçıp : kaçıp B.

⁴ Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // müşterekdür : müşterekdir B. // ki Seb‘a-i Seyyāre’de.....toldı ser-ā-ser : ø Li.1 // dördinci . dördünci B. // varduğı maħalde gelür ki : varduğı maħalde kelür ki B. ; varduğı maħalde gelür A. , Ş. // bir biyik : bir niğ S. // Bedāyi‘ü’l-Vasaṭ’da gelür ki : Bedāyi‘ü’l-Vasaṭ’da kelür ki B. // Gül ü Nevruz-ı Luṭfī’de : Gül ü Nevruz’da A. , Ş. // Gül ü Nevruz-ı Luṭfī’de gelür ki : Gül ü Nevruz-ı Luṭfī’de kelür ki B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Kirgeli¹: (کیرکالی) Kaf-1 evvel ‘Arabī ve kaf-1 ṣānī ‘Acemī’dür. [Li.1-112b] Gireli ve

girmek için dimekdür ki Ḥayrettü’l-Ebrār’da yedinci maḳālede gelür.

Beyt: Şehrğa il kirgeli köp yol idi
Ol ki burun kirdi velī ol idi

Kirgüğe²: (کیرکوکا) Kaf-1 evvel ‘Arabī ve kaf-1 ṣānī ‘Acemī’dür. Girince dimekdür.

Kirgüng³: (کیرکونک) Kaf-1 evvel kaf-1 ‘Arabī ve kaf-1 ṣānī ve kaf-1 ṣāliṣ kaf-1 ‘Acemī’dür. Ḥiṭāb idüp girseñ gerek dimekdür.

Kirişti⁴: (کیریشتی) Kaf, kaf-1 ‘Arabī’dür. Birbirine girişti, derhem oldu dimekdür, amḡā ekşer bir lafzla daḡı isti‘māl olunur ki “kıla kirişti”, eylemeye başladı demek gibi ki ibtidā ma‘nāsın daḡı virür.

Kirişgey⁵: (کیریشکای) Kaf-1 evvel kaf-1 ‘Arabī ve kaf-1 ṣānī kaf-1 ‘Acemī’dür. Bu daḡı ekşer bir lafzla daḡı isti‘māl olunur , “tama girişgey” gibi ki ṭamlamağa başlaya demek gibi ki Münşeāt’da ikinci mektübda [A.73b] tāb-istān vaşfinda gelür ki :
Sipihr körevi zer-ger köresi dik mihr otıdın ol nev^c kırttı kim yaḡındur kim felek ṭasıdın şevābit dāneleri ṭas daḡı ḡal‘i [S.125b] ḡaṭarātı dik iriyip tama girişgey.

¹ Kaf-1 evvel ‘Arabī : kaf-1 evvel kaf-1 ‘Arabī Li.1 // kaf-1 ṣānī : ṣānī Ş. // ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. // gireli : kireli B. // girmek : kirmek B. // dimekdür : demektir B. // ki Ḥayrettü’l-Ebrār’da.....ol idi : ø Li.1 // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. // şehrğa : şehirge B.

² Kaf-1 evvel ‘Arabī : kaf-1 evvel kaf-1 ‘Arabī Li.1 // kaf-1 ṣānī : ṣānī Ş. // ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. // girince : kirince B. // dimekdür : demektir B.

³ kaf-1 ‘Arabī : ‘Arabī S. , Ş. ; ‘Arabī’dür Li.1 // kaf-1 ṣānī : ṣānī Ş. // kaf-1 ṣāliṣ : ṣāliṣ Li.1 , S. , Ş. // kaf-1 ‘Acemī’dür : kaf-1 ‘Acemīdir B. ; ‘Acemī’dür S. , Ş. // idüp : idüb B. // girseñ : kirsən B. // dimekdür : demektir B.

⁴ Kaf , kaf-1 ‘Arabī’dür : kaf kaf-1 ‘Arabīdir B. ; kaf , kaf-1 ‘Acemī’dür S. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // girişti : kirişti B. // derhem : der hem B. // dimekdür : demektir B. // ekşer : ø E. // lafzla daḡı : lafızla daḡı B. // olunur ki : olunur B. ; olunur Ş. // başladı demek gibi : başladı demek kibi B. // daḡı virür : daḡı virir B. ; virür Li.1 , S.

⁵ kaf-1 ‘Arabī : kaf-1 ‘Arabī’dür A. ; ‘Arabī B. , S. // kaf-1 ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. ; ‘Acemī’dür S. // bu daḡı : bu daḡı B. // lafzla : lafızla B. // olunur : olunur B. // girişgey gibi ki : girişgey kibi ki B. ; girişgey gibidür Li.1 // ki ṭamlamağa.....iriyip tama girişgey : ø Li.1 // başlaya demek gibi ki : başlaya demek gibi ki B. ; başlaya gibi dimekdür S. ; başlaya demek gibidür Ş. // Münşeāt’da : Münşeāt’da B. // gelür ki : kelür ki B. // ol nev^c : ol nevi B. // kırttı : ḡabrini B. // ḡal‘i : ḡolye B. // iriyip : iriyib B.

Kirdidin¹: (كيردى دین) Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür. Girtüden dimekdür.

Kiz²: (کز) Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür. Keçe dimekdür ki Ğarābü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Çün min mecnûn başın eţfâl taşı sindürür
Âh otı jülîde saçımdın anğa kız köydürür.

Ve yine Mecâlisü’-Nefâ’is’de Mevlânâ Eşref vaşfında gelür ki:

Kız börk üze kırçuk çırmır irdi.

“Kız börk” keçe takye dimekdür.

Kizmek³: (كيزمك) Gezmek dimekdür. Kesreyle ta‘bîr iderler.

Kizerde⁴: (كيزردا) Gezerken demek olur.

Kizgüci⁵: (كيزكوجى) Gezici.

Kizip⁶: (كيزيب) Gezip.

Kizek⁷: (كيزاك) Naql ma‘nâsınadır.

Beyt: Nebâtdın kizek itsenġ içerde bâde-i nâb
Lebiñġga bitkeç olur ol nebât la‘l-i ħōş-âb

Kizdik⁸: (كيزديك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Gezsün, seyr eylesün ve gezüp seyr eyleyüp
dimekdür ki Ğarābü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Nevâyî sivdi bir lülini kizdik rub‘-ı meskûnda
Eger Arlat eger Barlas eger Tarĥan eger Sulduz

¹ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // girtüden dimekdür : kirtüden demektir B.

² Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // keçe : keçe A. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // Ve yine.....takye dimekdür : ø Li.1 // gelür ki : kelür B. // kız börk üze : kız börük üze S. // kırçuk : kırçuk B. , S. // “Kız börk” keçe takye dilemdür. : ø B. , Ş. ; “Kız börük” keçe takye dimekdür S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // gezsün : kezsün B. // gezüp : kezüb B. // seyr eyleyüp : eyleyüb B. // dimekdür : demektir B. // ki Ğarābü’ş-Şıgar’da.....Sulduz : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S. // beyt : mısra‘ Ş. // lülini : lülünü B. // Beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur.

[Ş.235a] Kis¹: (كيس) Emr idüp bir nesneyi kes dimekdür.

Kisküledi²: (كيسكولادی) Kaflar, [Li.1-113b] kaf-ı ‘Arabî’dür. Kesmelü [E.163a] eyledi dimekdür.

Kismek³: (كيسماك) Kesmek.

Kisegen⁴: (كيسه كان) Kesen dimekdür.

Kislületinġ⁵: (كيسلولاتينك) Kesdürdüñ dimekdür.

Kisek⁶: (كيساك) Kesek dimekdür.

Beyt: Ey ten ħāki ħadenġinġga nişān bolġan **kisek**
Hem bu ma‘nīğa ħuruġ başım **kisek** üzre sünġek

Kiskeli⁷: (كيسكالي) Kesmek içün ve keseli dimekdür.

Gisemüz⁸: (كيساموز) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Kisevüz, ya‘nī ħāftanı ve ġayrı nesne kisevüz dimekdür.

Kisek⁹: (كيساك) Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür. Kerpıc ma‘nāsınadır.

Kik¹⁰: (كيك) Kek ma‘nāsınadır. İki kaf bile ‘Arabî’dür. Kaf-ı şāniyenin ‘Arabīyyetine mā-ħabilinde nun imāle olinmaduġı delildür ve hem Seb‘a-i Seyyāre’de Cemşīd Şāh Zeyd Zehābī bıraħduġı ħuyu vaşında bu beytde tik lafzına ħāfiye vāħı‘ olmuşdur.

Beyt: Ki anıġ ağzı tar idi tübi **kik**
Aġzı revzence tübi bile **kik**

¹ Emr idüp : emr idüb B. // dimekdür : demektir B.

² Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esar Efendi nüshasında vardır.

⁷ içün : içun B. // dimekdür : ø Li.1 ; demektir B.

⁸ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // kisevüz : kesevüz B. // ya‘nī ħāftanı : ya‘nī ħāftan B. ; ya‘nī bir ħāftanı Ş. // ġayrı nesne : ġayrı nesneyi A. // kisevüz dimekdür : ø Ş. // dimekdür : demektir B.

⁹ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // kerpıc : kerpiç B. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Kiltürmek¹: (کيلتورماک) Getürmek.

Kilgen²: (کياکان) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şānî kaf-ı ‘Acemî’dür. Gelen dimekdür.

Kile alman³: (کيلالمان) Gelimezin dimekdür.

Kilülü⁴: (کيلولی) Gelesi dimekdür ki Münşeât’da elli birinci mektûbda gelür ki:

Ve bu haberlerniḡ ıraqıdın kilüli.

Kil⁵: (کيل) Gel dimekdür.

Kiledur⁶: (کيلادور) Geli yorur dimekdür.

Kile turganım⁷: (کيلاتورغانين) Gele turgan ve kele turganan dimekdür.

Kilmişin⁸: (کيلميشين) Gelmişin dimekdür.

Kilip⁹: (کيليب) Gelüp dimekdür.

Kililip¹⁰: (کيليليب) Gelinüp dimekdür ki Münşeât’da otuz ikinci mektûbda [S.126a] gelür ki:

‘Arza daşt ol kim vaḡfede ziyâret cihetidin imâm ravzasıḡa kililip irdi.

Kiltürgeli¹¹: (کيلتورکالي) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānî ‘Acemî’dür. Getürelî ve getürmek içün dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Kaf-ı ‘Arabî: kaf-ı ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānî : şānî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // gelen : kelen B. // dimekdür : demekdir B.

³ gelimezin : kelemizin B. ; gelmez S. , Ş. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁴ gelesi : kelesi B. // dimekdür : demekdir B. // ki Münşeât’da.....kilülü : Ø Li.1 // Münşeât’da : münşaât’da B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S.

⁵ gel : kel B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁶ geli yorur : keliyorur B. // dimekdür : Ø Ş. ; demedir B.

⁷ gele turgan : kele turgan B. // gele turganan : kele turganan B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁸ gelmişin : kelmişin B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁹ kilip : kilib B. // gelüp : kelüb B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

¹⁰ kililip : kililib B. // gelinüp : kelinüb B. // dimekdür : demekdir B. // ki Münşeât’da.....kililip irdi : Ø Li.1 // Münşeât’da : Münşaât’da B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // vaḡfede : vaḡfeda B. // kililip irdi : kililib irdi B.

¹¹ kaf-ı evvel ‘Arabî: kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî Li.1 // kaf-ı şānî : şānî Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; kaf-ı ‘Acemî’dür Li.1 // getürelî : ketürelî B. // getürmek içün : ketürmek içün B. // dimekdür : demekdir B.

Kilgüng¹: (كيلكونك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî’dür ve kaf-ı şānī ve kaf-ı şālīs kaf-ı

‘Acemî’dür. Gelürsen ve gelseñ gerek dimekdür.

Kimsan²: (كيمسان) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Kimzand dimekdür ki altun renginde renglü

bir deridür ki āyineciler [E.163b] āyineler vāz³ iderler. Sedd-i İskenderî’de pīşe-nigār kuşları vaşfinda gelür.

Beyt: Dime levha kimsan bile zīveri
Anırñ dik ki Hindū-yı bāzī-geri

Kimsand³: (كيمساند) Bu dağı ol ma‘nāyadur ki ve yine Lisānū’-t-Ṭayr’da Hindū-yı bāzī-

ger hikāyesinde gelür.

Beyt: Tāc ile [Li.1-113b] kisvet ki tertīb eyleben
Barı kimsand birle tezhīb eyleben

Kime⁴: (كيمه) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. Gemi dimekdür ki Seb‘ā-i Seyyāre’de altıncı

hikāyede müdbir ve muḳbil gemiye girdikleri maḥalde gelür ki:

Beyt: [A.74a] Çün yel öz i‘tidālidin aştı
Zevraḳ ol kime birle yandaştı

Kimür⁵: (كيمور) Kaf-ı ‘Arabî ile kömüre dirler, Ferhād u Şīrīn’de germā vaşfinda gelür

ki:

Beyt: Kimür şām u dem anda şubḥ-dem bil
Şahāb ol küredin çıḳḳan ‘alem bil

¹ kaf-ı ‘Arabî’dür : ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî’dür Li.1 , S. ; ‘Arabî Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. ; kaf-ı şānī ‘Acemî’dür Li.1 // ve kaf-ı şālīs : ø S. ; ve şālīs Ş. ; ve kaf-ı şālīs dağı Li.1 // kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // gelürsen : kelürsenğ B. ; gelürsin S. // gelseñ : kelseñ B. // gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B.

² kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabîdir B. // dimekdür : demekdir B. // renginde : renkinde B. // renglü : renklü B. // deridür : deridir B. // āyineler : āyinelere B. // vāz³ iderler : vāz³ iderler ki S. // Sedd-i İskenderî’debāzī-geri : ø Li.1 // pīşe-nigār : bīşe-nigār B. // gelür : kelür B.

³ kimsand : kimsand B. // bu dağı ol ma‘nāyadur ki : ø E. , Ş. ; bu dağı ol ma‘nāya gelür ki Li.1 // ve yine : ø Li.1 , S. // hikāyesinde gelür : hikāyesinde kelür B. ; hikāyesidür Li.1

⁴ kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabîdir B. // gemi dimekdür : kemi demekdir B. // ki Seb‘ā-i Seyyāre’de.....yandaştı : ø Li.1 // gemiye girdikleri : kemiye kirdikleri B. // gelür ki : kelür B. ; bir beytde gelür S. // çün : cün B. // yel : sel B. ; sala bil S.

⁵ Kaf-ı ‘Arabî ile : kaf-ı ‘Arabî’yi Ş. // Ferhād u Şīrīn’de.....‘alem bil : ø Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // çıḳḳan : çıḳḳan B.

Gine¹: (كه) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Edât-ı taşğırde ekşer bir lafzla dağı istîmâl olunur,

filāngine[Ş.235b] kibi ki filāncık dimekdür ki Mecālistü’n-Nefā’is’de ikinci meclisde Mevlānā Şafāyî vaşfında gelür ki:

Tab’ıdın gāh gāh rengīngine nimeler [S.126b] baş urar irdi.

Ve yine Mecnūn u Leylî’de Leylî bāğa gitdügi maḥalde Mecnūn’a ḥaber gönderüp aytdı ki:

Beyt: Bir küngine terk-i deşt kılsun
Güller bile bāğ keşt kılsun

[E.164a] Bir küncigine dimekdür.

Ve yine Ḥālāt-ı Seyyid Ḥasan’da gelür ki:

Kefeş ü destârların ve yağlıkların u itenğ ucıda tügünginesi bolsa.

Kini²: (کینی) Ardı dimekdür. Perde kini, perde ardı dimekdür.

Beyt: Çıkma tokuz perde kinidin ki ‘âlem köymesün
Alsanğ altı bitı burka‘ koyıl iki uc hicāb

Ve “birbiri kinice”, “birbiri ardınca” dimekdür.

Beyt: Tişlerinğni sağınp köp sağılarımın köz yaşım
Birbiri kinice andağ kim tiz bilgen incüdür

Kingeş³: (کینکاش) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānî ‘Acemî’dür. Meşveret ma’nāsınadır

ki Mecnūn u Leylî’de Leylî ḳabilesi Nevfel’e mağlūb olıcak Leylî atası Leylî’yi öldürmek dileyüp aḳrabāsıyla meşveret itdügi maḥalde gelür ki:

¹ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // edâtı taşğırde : edât-ı taşğırdir B. ; edât-ı taşğırdir Ş. // lafzla dağı : lafızla dağı B. ; lafz ile dağı Ş. // olunur : olunur B. // filāngine kibi ki : filāngine Ş. // filāncık dimekdür : filāncık demektir B. // ki Mecālistü’n-Nefā’is’de.....baş urar irdi : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. // Ve yine : ø Li.1 // Leylî bāğa : bāğa Li.1 // gitdügi : kitdüki B. // gönderüp : könderüb B. // Bir küncigine dimekdür : ø Li.1 , Ş. ; Bir küncigine demektir B. // Ve yine Ḥālāt-ı Seyyid Ḥasan’dabolsa : ø Li.1 // Ḥasan’da gelür ki : Ḥasan’da kelür ki B. // yağlıkların u itenğ : yağlıkların u anıñ B. , Ş. ; yağlıkların danıñ S. // tügünginesi : tügüngine S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf-ı evvel ‘Arabî : kaf-ı evvel A. , Li.1 // kaf-ı şānî : şānî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür. Li.1 , S. , Ş. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // ki Mecnūn u Leylî’de.....meşveretin dimekdür : ø Li.1 // Nevfel’e : Nofel’e B. // dileyüp : dileyüb B. // itdügi : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // Meşveretin dimekdür : ø B. , Ş.

Beyt: Çarlattı revân uruk kayâşın
Saldı arağa ol iş kingeşin

Meşveretin dimekdür.

Kinğeşti¹: (کینگاشتی) Tanışdı dimekdür ki Ferhād u Şîrîn'de Hâkân Ferhād'ın za'fı

bâbında eṭıbbā ile meşveret itdügi halde gelür ki:

Beyt: Kinğeşti şeh tüzüp mecma'-ı eḥıbbā
Bolup hâzırnı kim bolğay eṭıbbā

Ammā ba'zı nüshada kinğec vākı' olmuş, bu taqdırce Fārisī ile müşterekdür.

Ginğ²: (کینگ) Kaflar, kaf-ı 'Acemī'dür. Geñ dimekdür ki vāsi' ma'nāsına ki Ḥayretü'l-

Ebrār'da gelür.

Beyt: Nükte dürrin bil kulağ ārayışı
Ginğ ötüğ oldı ayağ āsāyişi

Givürdiler³: (گیوردی‌لار) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Qoydılar dimekdür ki Seb'a-i

Seyyāre'de dördinci hikāyede Cüne Şāh vezir kızını ḥarābeden getürdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Kidürüp boyı başığa hülle-i al
[S.127a] Mehd içige givürdiler fi'l-hāl

Ve yine Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki:

Beyt: Tārāc itiben dīn taqıp boynuma zünnār
Yüz yılğıca küffār ḥesābığa givürdiler

Ve yine Tevārīḥ-i Mülük'da Hüşenk Şāh vaşında gelür ki:

Ve atğa iger ol yasadı vü tiveni yükke ol givürdi.

¹ dimekdür : demektir B. // ki Ferhād u Şîrîn'de.....müşterekdür : ø Li.1 // eṭıbbā : aṭıbbā B. // itdügi : etdüki B. // gelür ki : kelür ki B. // tüzüp : tüzüb B. // eḥıbbā : aḥıbbā B. // kinğec : kinğkeç B. // olmuş : olmuş B. // müşterekdür : müşterekdir B.

² kaf-ı 'Acemī'dür : kaf-ı 'Acemīdir B. ; 'Acemī'dür Ş. // dimekdür ki : ø Ş. ; demektir ki B. // ma'nāsına ki : m'nāsına Ş. // ki Ḥayretü'l-Ebrār'da.....āsāyişi : ø Li.1 // gelür : kelür B. // āsāyişi : ārayışı S.

³ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı 'Acemīdir B. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Ş. // ki Seb'a-i Seyyāre'de.....ḥesābığa givürdiler : ø Li.1 // dördinci : dördünci B. // Cüne Şāh : Çüne Şāh B. // vezir kızını : vezir kızını B. // getürdügi maḥalde gelür ki : ketürdüki maḥalde kelür B. // kidürüp : kiderüb B. // boyı : boy B. // Ve yine Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki : Ve Nevādirü'ş-Şebāb'da kelür ki B. ; Ve yine Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür S. // taqıp : taqıb B. // Ve yine : Ve Li.1 // vaşında gelür ki : vaşında kelür ki B. ; vaşında gelür Li.1 // yükke : yükge B.

Kiyik¹: (كِيِيك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Āhūya dirler ki:

2.41. Harfî’l-Kafî’l-Maẓmūme

Köp²: (كوب) Vav ile telaffuz olunur. Çok dimekdir. Ferhād ‘ālem-i şabāvetde iken reft-i

ḳalbi evşāfında eydür.

Beyt: Kim ister derddin az az rivāyet
Ḳılıp ol derd anğa köp köp sirāyet

Köprek³: (كوبراك) Ziyāde çok dimekdir.

Köp⁴: (كب) Köp lafzında vav telaffuz olunmaduḡı taḳdīrce bayāḡı küp demek olur, ḡum
ma‘nāsına.

Köp⁵: (كوب) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür, ba-yı ‘Acemî ile [Ş.236a] çok dimekdir.

Köpelek⁶ (كوپلك) Yine Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür, ba-yı ‘Acemî ile [Li.1-114a] kelek
dimekdir ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Ḳalaḡay şafḡada rik‘anıñnı körüp aḡtı yaşım
[A.74a] Tıfl dik kim yükürür körse mülevven köpelek

Ve yine Maḡbūbu’l-Ḳulūb’da bir tenbīhde gelür ki:

Köpelek pervāne işin bilmes.

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // dirler ki : dirler A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

² Bu madde yalnız Esad efendî nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendî nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendî nüshasında vardır.

⁵ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; Kaf-ı ‘Arabî ile ve Li.1 ; Kaf ‘Arabî ve Ş. ; kaf kaf-ı ‘Arabî’dür ve S. // ba-yı ‘Acemî ile : ba ‘Acemî’dür Ş. // dimekdir : demektir B.

⁶ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. // ba-yı ‘Acemî ile : ba-yı ‘Acemî’yle S. , Ş. // kaflar kaf-ı ‘Acemî’dür , ba-yı ‘Acemî ile : kaflar ve ba ‘Acemî’dür Ş. // dimekdir : demektir B. ; didikleri ḡayvāncıḡdur Li.1 // ki Nevādirü’ş-Şebāb’da.....bilmes : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // körüp : körüb B. // tıfl : tıfil B. // gelür ki : kelür ki B.

Köprük¹: (كوپروك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür ve ba-yı ‘Acemî ile köprü ma’nâsınadır ki

Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da üçinci kısımda ḥükemâ mülûkî köprüye teşbîh itdükleri maḥalde gelür ki:

Alar ki pâdişâhlarnıñ deryâ-yı medḥîga batıpdurlar, alarnı köprükge oḥşatıpdurlar bu ma’nî bile kim köprük [E.165a] maḥlûkâtınırñ ḥasıs ü şerîfi yükin köterür ve alarnı su zaḥmetidin ve balçığ meşakḳat ve gıلزاتیدن ötkerür.

Köp köp²: (كب كب) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür, balar ba-yı ‘Acemî’dür. Muḥkem

muḥkem ve çok çok dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn’de gelür.

Beyt: Tanıştılar çü birbirmi soruşup
Besi yığlaştılar köp köp körüşüp

Kötermek³: (كوتارماك) Götürmek ve kaldırmak ma’nâsınadır. Meşelâ: Bâdeden baş

kötermek; şarâbdan baş kaldırma, müdâm iç dimekdür.

Kötergünğ⁴: (كوتارگونك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şânî kaf-ı şâliş kaf-ı

‘Acemî’dür. [S.127b] Götürseñ gerek dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn’de mev’îzede gelür ki:

Beyt: Çü mezra‘ içre saçtıñ her ni dâne
Hem ol dâne kötergünğ câvdâne

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // ba-yı ‘Acemî ile : ‘Acemî’yle S. ; ba ‘Acemî’dür Li.1 , Ş. // köprü ma’nâsınadır ki Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da üçinci kısımda ḥükemâ mülûkî : köprüye dirler ki Nevâyî Ḥazretleri şâhib-i ma’rifeti S. // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B. // ki Maḥbûbu’l-Ḳulûb’da.....ötkerür : ø Li.1 // üçinci : üçüncü B. // kısımda : kısımda B. // itdükleri : etdükleri B. // gelür ki : kelür ki B. // medḥîga : medḥige B. // batıpdurlar : batıbdurlar B. // oḥşatıpdurlar : oḥşatıbdurlar B. // meşakḳat : meşakḳatdın S.

² Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaflar kaf-ı ‘Acemî’dür A. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // ba’lar ba-yı ‘Acemî’dür : ba’lar ba-yı ‘Acemîdir B. ; ba’lar ‘Acemî’dür Ş. // muḥkem muḥkem : muḥkem B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // çü : cü B. // soruşup : soruşub B. // körüşüp : körtüşüb B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî Li.1 , Ş. // kaf-ı şânî : şânî Ş. // kaf-ı şâliş : şâliş Li.1 , Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür A. , S. , Ş. // götürseñ : kötürseñ B. // gerek : kerek B. // dimekdür ki : demekdir ki B. ; dimekdür Ş. // ki Ferhâd u Şîrîn’de.....câvdâne : ø Li.1 // mev’îzede : mevîzade B. // gelür ki : kelür ki B. // çü cü B.

Köterdi¹: (كوتاردى) Götürdi demekdür.

Kötel²: (كوتل) Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür. Yedek atına dirler.

Göclük³: (كوجلوك) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Acemî ve kaf-ı şānî kaf-ı ‘Arabî’dür ve cim-i ‘Arabî ile kuvvetlü ma’nāsınadır.

Güçün⁴: (كوچون) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür ve cim-i ‘Acemî ile gücle demekdür. Her

huşuşda bi’z-zarûri meyl eylemek ma’nāsına gelür ki Seb‘ā-i Seyyāre’de yedinci hikâyede râvi, Dilārām’ın ceng-nüvâzlığı vaşında Behrām Şāh aytdı.

Beyt: Eyleben halk ol neağa güçün
Cân birip belki andağ ölmek üçün

Ve yine gücle ve kuvvetle ma’nāsına dağı gelür ki Hayrettü’l-Ebrār’da pâdişāh [E.165b] vaşında gelür.

Beyt: Qavs anğa bir ya ki çü tartıp güçün
Astı felek tākığa menşür üçün

[Ş.236b] Ve yine Hasb-ı hāl’da gelür ki:

Beyt: Tutulsa birev uğrıdur dip güçün
Tutuban ölüklükke kismek üçün

Göçürgün⁵: (كوچورگونك) Kaflar, kaf-ı ‘Acemî’dür. Göçürseñ gerek demekdür ki

Münacāt-nāme’de gelür.

¹ götürdi : kötürdi B. // demekdür : ø Li.1 ; demektir B.

² kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş.

³ kaf-ı ‘Acemî : ø Ş. ; ‘Acemî S. // kaf-ı şānî : ø Ş. // kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabîdir B. // ve cim-i ‘Arabî ile : ve cim-i ‘Arabî’yle Li.1 , S. ; cim ‘Arabî’dür Ş. // kuvvetlü : kuvvetli B. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B.

⁴ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı ‘Acemîdir B. // cim-i ‘Acemî ile : cim-i ‘Acemî’yle Li.1 : cim ‘Acemî’dür S. // Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür ve cim-i ‘Acemî ile : Kaf ve cim ‘Acemî’dür Ş. // gücle demekdür : gücle demekdir B. // gelür ki : kelür ki B. // gelür ki Seb‘ā-i Seyyāre’dekismek üçün : ø Li.1 // ceng-nevâzlığı : cenk-nevâzlığı B. // aytdı : aytdı ki B. , S. , Ş. // cān birip . cān birib B. // ölmek : ötmek S. // ölmek üçün : ölmek uçun B. // Ve yine gücle : Ve yine gücle B. // dağı gelür ki : dağı kelür ki B. // vaşında gelür : vaşında kelür B. ; vaşında gelür ki S. , Ş. // bir ya ki : bir ma ki S. // çü tartıp : cü tartub B. // menşür üçün : menşür uçun B. // Hasb-i hāl’da gelür ki : Hasb-ı hāl’da kelür ki B. ; Hasb-ı hāl’da gelür S. // dip : dib B. // Tutuban ölüklükke kismek üçün : ø S.

⁵ Kaflar , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaflar ‘Acemî’dür Ş. // göçürseñ : köçürseñ B. // gerek : kerek B. // demekdür : demektir B. // ki Münacāt-nāme’de.....göçüngün : ø Li.1 // gelür : kelür B. // ve ol müsāfirni : ve o müsāfirni B.

Ve ol müsâfirni bu hânedândın göçtürgünğ.

Göregan¹: (کورگان) Kaflar, kaf-ı ‘Acemî’dür. Timur Han neslinden bir kimesne Cengis

Han neslinden kız alsa anğa göregan dirler ve dağı şol kişiye dirler ki kendü şah neslinden ola ve iki pâdişâh kızın almış ola ve dağı bir han kızından ve han oğlından [Li.1-114b] hâşıl olmuş şeh-zâdeye dirler ki [S.128b] yine hağan kızın almış ola ki Hayretü’l-Ebrâr’da on dördinci maqâle âhîrinde cihânıñ bî-vefâlığı beyânında gelür ki:

Beyt: Kani cihân dâveri Cengis Han
 Kani cihân hanı Timur Göregan

Körgen²: (کورگان) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî’dür ve kaf-ı şânî kaf-ı ‘Acemî’dür. Gören

[A.75a] dimekdür.

Körgüsi³: (کورکوسی) Görse gerek dimekdür.

Körerdin⁴: (کوراردین) Görmekden dimekdür.

Körgeç⁵: (کورکاج) Göricek [E.166a] dimekdür.

Körey⁶: (کورای) Göreyin dimekdür.

Körer⁷: (کورار) Görür dimekdür.

Körmeydür irdi⁸: (کورمای دورایردی) Görmemişdi ve görmeyüp tıururdu dimekdür.

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaflar kaf-ı ‘Acemîdir B. ; kaflar ‘Acemî’dür Li.1 , Ş. // Cengis Han neslinden : Cengiz Han neslinden B. // dağı şol kişiye : dağı şol kişiye B. // kendü : kendi B. // şah neslinden : pâdişâh neslinden B. // ve dağı bir han : ve dağı bir han B. // hâşıl olmuş şeh-zâdeye : hâşıl olmuş ola han kızın almış olan şeh-zâdeye Li.1 // yine hağan kızın : yine han kızın S. // dördünci : dördünci B. // maqâle âhîrinde : maqâlede âhîrinde Ş. ; maqâle âhîrinde B. // cihânıñ : cihânıñ B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Ş. ; bir beytde gelür ki S.

² kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî Ş. // kaf-ı şâlis : şâlis Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. : ‘Acemî’dür A. , S. , Ş. // gören : kören B. // dimekdür : demekdir B.

³ görse : körse B. // gerek : kerek B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁴ görmekden : körmekden B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁵ Bu madde S. nüshasında yoktur. // göricek : köricek B. // dimekdür : Ø Ş. ; demedir B.

⁶ Bu madde S. nüshasında yoktur. // göreyin : köreyin B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁷ Bu madde S. nüshasında yoktur. // görür : körür B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

⁸ körmeydür irdi : körmeydur irdi B. // görmemişdi : körmemişdi B. // görmeyüp : körmeyüb B. // dimekdür : Ø Ş. ; demekdir B.

Kördik¹: (كورديك) Kaflar, kaf-1 ‘Arabî’dür. Görsün dimekdir ki Fevâidü’l-Kiber’de
gelür.

Beyt: Beytü’l-aḥzân bile Ya’qûb’ın Yûsuf gamıda
Körmeken hicrde kördik mini virânım ile

Körmeyin²: (كورمايين) Görmeyeyin ve görmeyince dimekdir.

Körgüzür³: (كورگوزور) Kaf-1 evvel ‘Arabî ve kaf-1 şânî kaf-1 ‘Acemî’dür. Göster
dimekdir.

Körmekge⁴: (كورماك كا) Kaf-1 evvel ve kaf-1 şânî ‘Arabî’dür ve kaf-1 şâliş ‘Acemî’dür.

Görmege dimekdir.

Körgünğ⁵: (كورگونگ) Kaf-1 evvel ‘Arabî ve kaf-1 şânî ve kaf-1 şâliş kaf-1 ‘Acemî’dür.

Görseñ gerek dimekdir.

Körmeginğ⁶: (كورماكينكا) Kaf-1 evvel kaf-1 ‘Arabî ve kaf-1 şânî ve kaf-1 şâliş kaf-1

‘Acemî’dür. Sen görmek için ve seni görmek için dimekdir.

Kürük⁷: (كوروک) Kaflar , kaf-1 ‘Arabî’dür. [Li.1-115a] Yumurda başan tavuğa dirler ki

Ḥayretü’l-Ebrâr’da altıncı makâlede gelür.

Beyt: Vaḳti bile kıldı ḥurûs ün ‘ayân
Kılmadı bir lahza kürük mâkiyân

¹ Kaflar , kaf-1 ‘Arabî’dür : kaflar kaf-1 ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // görsün : körsün B. // dimekdir : demektir B. // gelür : kelür B.

² görmeyeyin : körmyeyin B. // görmeyince : körmeyince B. // dimekdir : demektir B.

³ körgüzür : körgüzür S. // ve kaf-1 şânî : şânî Ş. // kaf-1 ‘Acemî’dür : kaf-1 ‘Acemî’dir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // göster : köster B. ; gösterür S. // dimekdir : demektir B.

⁴ kaf-1 şânî : şânî Ş. // ‘Arabî’dür : ‘Arabî’dir B. // kaf-1 şâliş : şâliş Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemî’dir B. // görmege : körmeke B. // dimekdir : demektir B. // görmege dimekdir : ø Li.1

⁵ körgünğ : körkünğ B. // kaf-1 şânî : şânî Ş. // kaf-1 şâliş : şâliş Ş. // kaf-1 ‘Acemî’dür : kaf-1 ‘Acemî’dir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // görseñ gerek dimekdir : körseñ gerek demektir B.

⁶ kaf-1 ‘Arabî’ : ‘Arabî’ Li.1 , S. , Ş. // kaf-1 şânî : şânî Ş. // kaf-1 şâliş : şâliş S. , Ş. // kaf-1 ‘Acemî’dür : kaf-1 ‘Acemî’dir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // sen görmek için : sen körmek için B. // seni görmek için dimekdir : seni körmek için demektir B.

⁷ Kaflar , kaf-1 ‘Arabî’dür : kaflar kaf-1 ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // ki Ḥayretü’l-Ebrâr’da.....kürük mâkiyân ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ḥurûs : ḥoros B.

Görkelige¹: (کورکالی کا) Kaf-ı evvel ve kaf-ı şālīş [Ş.237a] ‘Acemī’dür ve kaf-ı şānī

‘Arabī’dür. [E.166b] Eylüğinde ve güzelliginde dimekdür ki Maḥzen-i Mür Ḥaydar’da ikinci maḳāle ḥikāyesinde gelür.

Beyt: Puḥte vü hem-vār [S.128b] tutulğan yüzi
Görkeyige vaşfdın artuḳ özi

Görg²: (کورک) Kaflar ‘Acemī’dür, ḥüsn ma’nāsına.

Görkedi³: (کورکادی) Kaf-ı evvel ‘Acemī ve kaf-ı şānī ‘Arabī’dür. Güzel oldu dimekdür.

Görketip ve görkeyip⁴: (کورکایب و کورکایب) Güzel olup ve güzel eyleyüp dimekdür

ki Sedd-i İskenderī’de pīrlık vaşfında gelür.

Beyt: Yaşağan sayı dāniş içre batıp
Keten dik nice istizip görketip

Görklük⁵: (کورکلوک) Ḥüsn-dār ma’nāsınadır ki Luṭfī eş‘arında gelür ki:

Beyt: Lāf ursa kün yüzünḡ bile ‘ayn-ı küzāf irür
Görklük sin oḳ sin özge kişi sözi lāf irür

Görklükni⁶: (کورکلوکنی) Ḥüsn-dārı ve güzeli dimekdür ki yine Luṭfī eş‘arında gelür.

Beyt: Luṭfī ṭama‘ itme mihr andın
Görklükni cü bī-vefā yarattı

¹ kaf-ı şālīş : şālīş B. , Ş. // ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Arabī’dür : ‘Arabīdir B. // eylüğinde : eylükünde B. // dimekdür : demektir B. // maḳāle ḥikāyesinde : maḳālede Li.1 ; maḳālede ḥikāyede S. // gelür : kelür B. // tutulğan : ḳutulğan B. , S. // görkeyige : görkelige S.

² kaflar ‘Acemī’dür : kaflar ‘Acemīdir B. ; kaf-ı evvel ve kaf-ı şānī ‘Acemī’dür Li.1 // ma’nāsına : ma’nāsınadır B. ; ma’nāsınadır Li.1

³ Kaf-ı evvel ‘Acemī : kaf-ı evv ‘Acemī’dür S. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Arabī’dür : ‘Arabīdir B. // dimekdür : demektir B.

⁴ görketip ve görkeyip : görketib ve görkeyib B. // güzel olup : güzel olub B. // güzel eyleyüp : güzel eyleyüb B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür b. ; gelür ki A. // batıp : batıb B. // nice : niçe S. // iskizip : iskizib B. // görketip : görketib B.

⁵ ḥüsn-dār : ḥüsün-dār B. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // ki Luṭfī eş‘arında.....lāf irür : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş.

⁶ ḥüsn-dārı : ḥüsün-dārı B. // güzeli : güzelliği B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür ki B. ; bir beytde gelür S. // cü : çü B.

Körege¹: (کورکه) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şânî kaf-ı ‘Acemî’dür. Meclisde bir

şandalî olur ki üzerene şürâhî ve bülbüle ve kadeh ve göze qorlar anğa dirler [E.167a] ve şarâb zarfına dağı dirler, bülbül ma’nâsınaki Seb’a-i Seyyâre’de evvel hikâyede Ferruḥ Haleb’de Âhî meclisine varduğı maḥalde gelür ki:

Beyt: Körege alyığa qopup bardı
Yükünüp bir kadehni sıpqardı

Ve yine Seb’a-i Seyyâre’de Mes’ûd, Cûne Şâh meclisine gelüp kendü cāmın anda gördüğü maḥalde gelür ki:

Beyt: Qoydı çün şeh bisâtiğa kāmın
Körege içre kördi öz cāmın

Körge²: (کورکه) [A.75b] Kaf-ı evvel [S.129a] kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şânî kaf-ı

‘Acemî’dür. Ḥar-gāhîñ dıvârı cıbuqlarına dirler ve evler dıvârına envâ‘-ı aq mişeden tutulan zara dirler ki Ferhād u Şîrîn’de bahārî qaşr vaşfında gelür ki:

Beyt: Kilimi salınıp gül-gün-ı dibā
Yasalıp körgesi gül-reng dibā

[Ş.237b] Ammā ḥar-gāh esbābı ma’nâsına Sedd-i İskenderî’de şitā vaşfında gelür ki:

Beyt: Aq öyge işik rest tünçlük dağı
Bolup körge öy dorıga tük dağı

Körge bay³: (کورکه بای) Cemāle gānî dimek olur, ya’nî cemālinde quşûrı yoq.

¹ kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî B. , S. , Ş. ; ‘Arabî’dür Li.1 // kaf-ı şânî : şânî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // zarfına dağı dirler : zarfına dağı dirler B. // gelür ki : kelür : B. ; gelür A. , Li.1 , S. // qopup : qopub B. // yükünüp : yükünüb B. // Ve yine Seb’a-i Seyyâre’de..... öz cāmın : ø Li.1 // Cûne Şâh : Çüne Şâh B. // gelüp : kelüb B. // gördüğü maḥalde gelür ki : kördüki maḥalde kelür ki B. ; gördüğü maḥalde gelür S. // körege içre : görege içre B.

² kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şânî : şânî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. , Ş. // ḥar-gāhîñ : ḥar-gāhda S. // cıbuqlarına : çıbuqlarına B. // ki Ferhād u Şîrîn’de.....tük dağı : ø Li.1 // qaşr vaşfında gelür ki : qaşır vaşfında kelür ki B. ; qaşr vaşfında gelür S. // salınıp : salınıb B. ; salıtıp S. // gül-günü dibā : gül-günü zibā B. // yasalıp : yasalıb B. // gül-reng : gül-renk B. // gül-reng dibā : gül-reng zibā Ş. // şitā vaşfında gelür ki : şitā vaşfında kelür B. // bolup : bolub B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Körgec: (کورکاج) Göricek demek olur. Seb‘a-i Seyyāre’de Behrām Şāh Dilārām taşvīrin

gördiği yerde eydür.

Beyt: Koydı şeh hıdmetiğe ferzāne
Şeh perī körgec oldu divāne

Körgüzmek¹: (کورگوزماک) Göstermek ma‘nāsınadır.

Beyt: Körgüzür hicrān hurūfı noktasın cān her taraf
Sinsizin ya‘nī ki koydum dāğ-ı hicrān her taraf

Körçek²: (کورچک) Kaflar, kaf-ı ‘Arabī’dür ve cim-i ‘Acemī ile gemi küregine [Li.1-115b] dirler.

Güz³: (کوز) Kaf-ı ‘Acemī ile [E.167b] yağmurca didikleri āhūya dirler.

Gözenk⁴: (کوزنک) Kaf-ı evvel ‘Acemī ve kaf-ı şānī ‘Arabī’dür. Har-gāh esbābına dirler
ki Muḥākemetü’l-Lügateyn’de Fārisī’de bu ‘ibāreti ehl-i Fūrs yine bu ad ile idā
iderler ve muṭlaḳ Türkī’dür didükleri maḥalde gelür ki:
Bir müte‘ayyin nimedür ki aḳ öydür , anğa har-gāh at koyupdurlar , ammā anıñg
eczāzınınğ köpini Türkī til bile ayturlar andaḳ ki gözenk.

Közleli⁵: (کوزلالی) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Gözleyelim demekdür.

Közü⁶: (کوزکو) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabī ve kaf-ı şānī kaf-ı ‘Acemī’dür. Āyine
ma‘nāsına.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Körçek : körcek S. // Kaflar , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabīdir b. ; kaflar ‘Arabī’dür Ş. // cim-i ‘Acemī ile : cim ‘Acemī’dür Ş. // gemi küregine : kemi kürekine B.

³ didikleri : dedikleri B.

⁴ kaf-ı şānī ‘Arabī’dür : kaf-ı şānī ‘Arabīdir B. ; şānī ‘Arabī’dür Ş. // ki Muḥākemetü’l-Lügateyn’de.....andaḳ ki gözenk : Ø Li.1 // didükleri : dedikleri B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // müte‘ayyin : müta‘ayyin B. // koyupdurlar : koyubdurlar B.

⁵ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabīdir B. kaf ‘Arabī’dür Ş. // gözleyelim : közleyelim B. // demekdür : demektir B.

⁶ kaf-ı ‘Arabī : ‘Arabī Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // kaf-ı ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. ; ‘Acemī’dür Li.1 , Ş.

Közlük¹: (كوزلوك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Gözli demekdür ki Rübâ’iyyât-ı Luţfî’de
gelür.

Rübâ’iyye: Ey evc-i melâhat üstide ay yüzlük
Gül-zâr-ı leţâfet ara nergis közlük
Kaşınğda egerçi igrilik bar velî
Ol serv kibi kıddinğ bardur tüzlük

Kösev²: (كوساو) Kaf, kaf-ı ‘Arabî’dür. [S.129b] Fırın küsgüsine dirler ki ve odlu
egsiye dirler ki Nevâdirü’ş-Şebâb’da gelür.

Beyt: Tîreler luţf eyleben tutmas şafâ ehli yirin
[E.168a] Yarumaq birle ucı şemc özini tutmas kösev

Kögsük³: (كوكسوك) Kaf-ı evvel ve kaf-ı şâliş kaf-ı ‘Arabî’dür ve kaf-ı şânî
‘Acemî’dür. Göğüs demekdür, sîne ma’nâsına ki Hayrettü’l-Ebrâr’da toközuncı
maķâle hikâyesinde sâķiye hitâb idüp eydür ki:

Beyt: Tâ yaķa ve kögsük itip çāk içey
Her nice kim bulsa tola pāk içey

Kökle⁴: (كوكلا) Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür. Emr idüp sâz çal ma’nâsınadır ki Maḥzen-i
Mîr Ḥaydar’da maķâle-i evvelde gelür.

Beyt: Türk sürüdını tüzük birle tüz
Yaḥşı ayalğu bile kökle ḳopuz

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // gözli : közli B. // demekdür : demektir B. // ki Rübâ’iyyât-ı Luţfî’debardur tüzlük : ø Li.1 // gelür : kelür B. // rübâ’iyye : rübâ’î B. // nergis : nerkis B. // kıddinğ : kıddinğke B.

² Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // fırın : furun B. // küsgüsine : küseyisine B. // dirler ki ve : dirler ve Li.1 , Ş. // ki Nevâdirü’ş-Şebâb’da.....tutmas kösev : ø Li.1 // gelür : kelür B. // şemc özini : orının B.

³ kaf-ı evvel ve kaf-ı şâliş : kaf-ı evvel ve şâliş Ş. // kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; ‘Arabî’dür S. , Ş. // kaf-ı şânî : şânî Ş. // ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; kaf-ı ‘Acemî’dür Li.1 // göğüs : köğüs B. // demekdür : demektir B. // ma’nâsına ki : ma’nâsına S. // ki Hayrettü’l-Ebrâr’da.....pāk içey : ø Li.1 // idüp : idüb B. // eydür ki : itdi ki S. // itip çāk : itib çāk B.

⁴ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. // emr idüp : emr idüb B. // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B. // maķâle-i evvelde : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // Ve yineçaldınğ demekdür : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // öldürmek : öldürmek E. ; kök öldürmek S. // vezinde : vezinde B. // âhenginde : âhenkindi B. ; eşkinde S. // demekdür : demektir B.

Ve yine Ğarāibü'ş-Şığar'da gelür ki:

Beyt: Didim terāne-i cān-baḥş maṭrabāsın ḥöd
[Ş.238b] Firāk sâzı tüzüp öltürür köki çaldıñg

Öldürmek vezninde ve âhenginde çaldıñ dimekdür.

Kök¹: (كوك) Bu daḥı sâz çalmaḥ ma'nāsınadır ki Ḥayretü'l-Ebrār'da ikinci münâcâtda gelür.

Beyt: Zühre oyna yitip def ile çengini
Nevḥa kökide tüzüp âhengini

Nevḥa vezninde âhengin düzüp [E.168b] dimekdür.

Ve yine Ğarāibü'ş-Şığar'da gelür.

Beyt: Yıglañg ey şem' ü şürāḥi ki ölerimni bilip
Muṭrabı nevḥa-serā nevḥa kökin çaldı yine

Bu daḥı [A.76a] hevḥa [S.130a] veznin ve âhengin çaldı dimekdür.

Kökte²: (كوكته) Bu daḥı emr idüp çal dimekdür ki Ğarāibü'ş-Şığar'da gelür.

Beyt: Şākīyā mey tola bir 'arbede ister könğlüm
Ey kalender çala başla ölür ü kökte [Li.1-116a] ḳopuz

Ve yine Muḥākemetü'l-Lügateyn'de Nevāyī Ḥazretleri bu lügati bir nice ma'nāya taṣḥīḥ itmişler ki:

Kök lafzın hem nice ma'nī bile isti'māl kııurlar. Biri kök āsmānnı dirler, yana kök âhengdür ; yana kök tikerde köklemekdür, yana kökke daḡnı hem dirler, yana sebze ve ölenğni daḡı dirler.

¹ Bu daḥı sâz : bu daḥı sâz B. ; bir daḥı sâz S. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ikinci münâcâtda : ø Li.1 // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. // oyna yitip : uşatıp B. ; uşatıp A. , S. // çengini : çenkini B. // tüzüp : tüzüb B. // âhengini : âhenkini B. // Nevḥa vezninde.....çaldı dimekdür : ø Li.1 , Ş. // âhengin düzüp dimekdür : âhenkini düzüb demekdir ki B. // Ve yine : ø A. // gelür : kelür ki B. // bilip : bilib B. // Bu daḥı nevḥa : bu daḥı nevḥa B. // âhengin çaldı dimekdür : âhenkin çaldı demekdir B.

² kökte : kökne S. // bu daḥı : bu daḥı B. // emr idüp : emr idüb B. // dimekdür : demekdir B. // kökte ḳopuz : kökne ḳopuz S. // Ve yine.....ölenğni daḡı dirler : ø Li.1 // Nevāyī Ḥazretleritaṣḥīḥ itmişler ki : ø Ş. ; gelür ki Ş. // bir nice : bir niçe S. // itmişler ki : etmişler ki B. // kök lafzın : ve kök lafzın S. , Ş. // nice ma'nī : niçe ma'nī S. , Ş. // kök âhengdür : kök âhenkdür B. // ölenğni : ölenkni B.

Kögrek¹: (كوكراك) Kaf-ı evvel ve kaf-ı şālîş kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şānî kaf-ı ‘Acemî’dür.

Ciger ma‘nâsınadır ki Bedâyi‘ü’l-Vasat’da gelür.

Beyt: Bî-ciger bolsam belâ tartarda veh imdi ni tenğ
Bardı közdin çün bağır perkâlesi dik kögrekim

Ve yine Nevâdirtî’ş-Şebâb’da gelür.

[E.169a] Beyt: Hancerinğ cânımğa yitti kögrekimge sancılıp
Navekinğ yanımğa olturdı ‘iyâdetğa kilip

Kökümtül²: (كوكومتول) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Gömgök dimekdir.

Kögergünce³: (كوكركونجه) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şānî ve kaf-ı şālîş kaf-ı

‘Acemî’dür. Gögerünce dimekdir.

Kökültaş⁴: (كوكلتاش) Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür. Bir kişiniñ oğlınıñ dâyesiniñ oğlu olsa

ikisi dağı ol dâyeninñ südin emüp bile büyüeler dâye oğlına dirler ki maḥdûm
oğlu aña kökültaş deyü ḥitâb ider ki Ferḥād u Şîrîn’de Ferḥād öldüğü maḥalde
Behrām Dilâver’e ḥitâb idüp eydürdi ki:

Beyt: Ki ey rûḥunğ bolup rûḥumğa peyvend
Kökültaş dâyenî şäkird ü ferzend

Ve yine Ferḥād u Şîrîn’de [S.130b] Ferḥād’la Behrām ḥaḳḳında gelür ki :

Beyt: [Ş.238b] Bolup nisbetde kökültaşınıñ
Tarîḳat bâbıda ḳardaşı anınğ

¹ kaf-ı şālîş : şālîş Ş. // kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şānî : şānî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. , Ş. // ma‘nâsınadır : ma‘nâsınadır B. // gelür : kelür B. // Ve yine.....kilip . Ø Li.1 // hancerinğ : hançerinğ B. , S. // yitti : Ø B. // sancılıp : sancılıb B. // kilip : kilib B.

² Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // gömgök : kömkök B. // dimekdir : demekdir B.

³ kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî S. , Ş. // kaf-ı şānî : şānî Li.1 , Ş. // kaf-ı şānî ve kaf-ı şālîş : kaf-ı şānî ile kaf-ı şālîş B. // kaf-ı şālîş : şālîş Li.1 , Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür S. , Ş. // gögerünce : kögerünce B. // dimekdir : demekdir B.

⁴ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar ka-ı ‘Arabîdir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // kişiniñ : kişinin B. // ikisi dağı : ikisi dağı B. // ol dâyeninñ : ol dâyenün S. // emr idüp : emr idüb B. // bile büyüeler : büyüeler E. // deyü : deyu B. // ḥitâb ider ki : ḥitâb eyler Li.1 ; ḥitâb idüp eydür ki S. // ki Ferḥād u Şîrîn’deşäkird ü ferzend : Ø Li.1 // Ferḥād u Şîrîn’de.....eydür ki : Ø Ş. // öldüğü : öldüki B. // ḥitâb idüp eydür ki : ḥitâb idüp iderdi B. ; ḥitâb eytdüğü maḥalde gelür ki Ş. // rûḥunğ bolup : rûḥunğ bolub B. // kökültaş dâyenî : kökültaş ve ini B. // şäkird ü ferzend : şäkird ü firzend B. // Ve yine : Ø Li.1 // ḥaḳḳında gelür ki : ḥaḳḳında kelür B. ; ḥaḳḳında gelür S. // bolup nisbetde : bolub nisbetde B.

Kölege¹: (كولاك) Kaf-1 evvel kaf-1 ‘Arabî ve kaf-1 şânî ‘Acemî’dür. Gölge dimekdür,

sāye ma’nāsına ki Ḥayretü’l-Ebrār’da üçinci makālede pādīşāh vaşfinda gelür ki:

Beyt: Mülk-i Süleymān üze ‘işret-nümāy
Başınğa salmay kölege cüz hümāy

[E.169b] Kölegenġ²: (كولاكانك) Kaf-1 evvel ‘Arabî ve kaf-1 şânî ve şālīş ‘Acemî’dür.

Seniñ gölgeñ dimekdür ki Seb’a-i Seyyāre’de na’tda gelür ki:

Beyt: Kölegenġ tapsa irdi cirm-i türāb
Anğa gerdündın ötkey irdi cenāb

Gölek³: (كولاك) Kaf-1 evvel kaf-1 ‘Acemî ve kaf-1 şânî kaf-1 ‘Arabî’dür. Deryā mevcine

dirler ki Ḥayretü’l-Ebrār’da tevḥīdde [Li.1-116b] gelür.

Beyt: Bāğ-ı ḥired naḥlini ḥāşāk itip
Baḥr-ı belā mevcini gölek itip

Ve yine Ğarāibü’ş-Şıġar’da gelür.

Beyt: Kime ağzı dime kim ‘ışkıda köksüm çākidür
Baḥr mevcı yok ki eşkim siliniñ gölekidür

Külümlü⁴: (كولوملو) Kaf-1 ‘Arabî ile gülmelü ve gülüşlü ma’nāsınadır ki Luṭfî eş’ārında
gelür.

Beyt: Gül dik külümlü goncama bir kün yolukmadım
[A.76b] Aylarda bir hem üçremedim yaḥşı yüzinġe

¹ kaf-1 ‘Arabî : ‘Arabî Li.1 , S. , Ş. // kaf-1 şânî : şânî Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. // gölge dimekdür : kölge demektir B. // ma’nāsına ki : ma’nāsınadır Ş. // ki Ḥayretü’l-Ebrār’dacüz hümāy : ø Li.1 // üçinci : üçüncü B. ; üçüncü S. , Ş. // gelür ki : kelür B. // başınğa : başında B.

² kaf-1 şânî ve şālīş : şânî ve şālīş Ş // ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; kaf-1 ‘Acemî’dür A. , Li.1 // dimekdür : demektir B. // ki Seb’a-i Seyyāre’de.....irdi cenāb : ø Li.1 // na’tda : naatda B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Ş. // ötkey : ötgey B.

³ kaf-1 ‘Acemî : ‘Acemî S. , Ş. // kaf-1 şânî : şânî Li.1 , Ş. // kaf-1 ‘Arabî’dür : kaf-1 ‘Arabîdir B. ; ‘Arabî’dür S. , Ş. // gelür : kelür B. // ḥāşāk itip : ḥāşāk itib B. // gölek itip : gölek itib B. // Ve yine.....gölekidür : ø Li.1 // Ğarāibü’ş-Şıġar’da gelür : Ğarāibü’ş-Şıġar’da kelür B. ; Ğarāibü’ş-Şıġar’da gelür ki A. // ‘ışkıda : aşkıda B. // baḥr : bahir B.

⁴ kaf-1 ‘Arabî ile : kaf , kaf-1 ‘Arabî’dür S. // gülmelü : külmelü B. // gülüşlü : külüşlü B. // ma’nāsınadır : ma’nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S.

Külgü¹: (كولو) Kaf-ı evvel ‘Arabî ve kaf-ı şānī ‘Acemî’dür. Gülmek ma’nâsınadır.

Beyt: Lebleri ħazān bolur közümde körse yığlamak
Közlerim yığlar leb-icān-bağşda külgü körüp

Külegec yüzlük²: (كولاج يوزليک) Kaf-ı evvel ve kaf-ı şālīş ‘Arabî ve kaf-ı şānī ‘Acemî’dür. Güler yüzlü demekdür.

Köl kömük³: (کول کوموک) Kafları kaf-ı ‘Arabî’dür. Bu dağı gömgök demekdür ki

Mecnūn u Leylî’de Mecnūn atası mezārına geldügi maħalde gelür ki:

[E.170a] Beyt: Urdı atası mezārığa baş
[S.131a] Kim köl kömük itti başın ol taş

Gül ve göl⁴: (کول و گول) Kaf-ı ‘Acemî ile pîreħen ma’nâsınadır ki Ĥayretü’l-Ebrār’da

on beşinci maķālede mestler zemminde gelür ki:

Beyt: Ton iteki balçığı olup alyı öl
Alyı öl ammā anıñg alyıda göl

Külñi⁵: (کولنی) Kaf-ı ‘Arabî ile güli demek olur.

Beyt: Yüz şikāf itinğ tenim yok irdi könğlümün nişān
Eyle kim ot tapmağa belā külñi her yan aħtarıp

Kömürdi⁶: (کوموردی) Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür. Kemik ve ğayrı nesne kömürdi demekdür.

¹ Kaf-ı evvel ‘Arabî : kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî Li.1 // kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. // gülmek : külmek : B. // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B. // Bu maddede tanık olarak verilen beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Külegec : külegeç B. // kaf-ı şālīş : şālīş Ş. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Acemî’dür : ‘Acemîdir B. ; kaf-ı ‘Acemî’dür Li.1 // güler : küler B. // demekdür : demektir B.

³ Kafları kaf-ı ‘Arabî’dür : kafları kaf-ı ‘Arabî’dür B. ; kafları ‘Arabî’dür Ş. // bu dağı : ø S. ; bu dağı B. // gömgök : kökkök B. // demekdür : demektir B. // ki Mecnūn u Leylî’de.....Ol taş : ø Li.1 // geldügi : keldüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş.

⁴ Kaf-ı ‘Acemî ile : kaf-ı ‘Acemî’yle Li.1 // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. // olup : olub B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür S. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // demekdür : demektir B.

Kömüklük¹: (كومك لوك) Kaflar kaf-ı ‘Arabî’dür. Gömülmüş, ya’nî defn olunmuş nesne
dimekdür.

Kömek²: (كوماك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Eñse ma’nāsınadır ve himmet ve ‘ināyet ve
mu‘āvenet ma’nāsınadır ki Münşeāt’da [Li.1-117a] altıncı mektûbda gelür.
Ve bu haberler ‘İraq’ dın kilüli ve yana kömekler hayāl kılıp irdiler.
Ve yine himmet ve ‘ināyet ma’nāsına Tevārîḡ-i Mülûk’da Seyf-i zî’l-Yezen
milkini ki Yemen vilāyetidür , Ebrehe’den alıvirdügi maḥalde gelür ki:
Nüşînrevān imdād kılıp deryā yolıdın Yemen’ğa yıparıp anıḡ kömeki mededi
bile milkin aldı.

Ve yine Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür ki:

Beyt: Cān u könḡül firākı hücûmıda ittiler
Menden zebûn u zār-raḡ oldı kömeklerim

Ma‘āvin dimekdür.

[E.170b] Ammā eñse ma’nāsına Bedāyi’ü’l-vasaṭ’da gelür.

Beyt: Öldüm ḡam-ı ‘ışkıḡı’ ayān eylemekimdin
Çikkeyler idi kâş tilimni kömekimdin

Kömrək³: (كومراك) Kaflar, kaf-ı ‘Arabî’dür. Böğür dimekdür, tehî-gāh ma’nāsına.

¹ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // gömülmüş : kömülmüş B.
// defn olunmuş : defn olunmuş B. // dimekdür : demektir B.

² Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // eñse ma’nāsınadır : ense
ma’nāsınadır B. // ve himmet : kimi de himmet B. // ve himmet.....ma’nāsınadır ki : ø S.
// mu‘āvenet ma’nāsınadır ki : mu‘āvenet ma’nāsınadır B. // Münşeāt’da : Münşaāt’da B. // mektûbda
gelür : mektûbda kelür B. // kilüli : kilüb B. // kılıp irdiler : kılıb irdiler B. // Yemen vilāyetidür :
Yemen vilāyetidir B. // maḥalde gelür ki : maḥalde kelür ki B. ; maḥalde gelür S. // imdād kılıp :
imdād kılıb B. // Yemen’ğa : Yemenge B. // yıparıp : yıparıp B. ; yıbarıp A. // Ve yine Nevādirü’ş-
Şebāb’da.....ma‘āvin dimekdür : ø Li.1 // Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür ki : Nevādirü’ş-Şebāb’da
kelür ki B. // könḡül firākı : könḡül firāk B. // ma‘āvin dimekdür : ø B. , Li.1 ; ma‘āvinlerim
dimekdür A. , S. , Ş. // ammā eñse : ammā ense B. // Bedāyi’ü’l-Vasaṭ’da gelür : Bedāyi’ü’l-Vasaṭ’da
kelür ki B. ; Bedāyi’ü’l-Vasaṭ’da gelür ki A. // ḡam-ı ‘ışkıḡı’ : ḡam-ı aşkıḡı B. // çikkeyler : çikḡaylar
B.

³ Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Ş. // dimekdür : demektir B.

Könġrenme¹: (كونكراما) Söylenme ve kömürdenme dimekdür ki Ğarāibü'ş-Şığar'da gelür.

Beyt: Lāzım-ı ıışk oldu hicrān bolma 'aşık kimsege
İmdi olduġ taħammül eyleben [S.131b] könġrenmegil

Ve yine Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür ki:

Beyt: Her ni Hakk emri durur şükr eyle kıl kil kim kılmak
Bendedin yahşi imes h'āce işin könġreniben

Küncilik²: (کونجی ليک) Kaflar, kaf-ı 'Arabī'dür ve cim-i 'Arabī ile her gün dimekdür ki

Gül ü Nevruz-ı Luḡfī'de gelür.

Beyt: Künica kiltürüp bülbülni halvet
Tutar nev-rüz vaşfı birle şöhet
Çü gül-i miskīn bu derd [Li.1-117b] içre giriftār
Künica şabr iter nā-çār u nā-kār

Küneş³: (کونش) Güneş ma'nāsınadur , ġāyet ıssı güne daḡı dirler ki Münşeāt'da ikinci

mektübda bir rübā'ide gelür.

Rübā'ī: Çü mihr otıdın semender oldu sereṭān
Āteş-gede diki tutaştı gül-zār-ı cihān
İrnes bu ısıġ küneşde çıkmak imkān
Hōşdur kişige bolsa savuḡ sāye-mekān

[E.171a] [Ş.239b] Ve yine Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki :

Beyt: [A.77a] Sin dik ü keygen şeb ender rüz ḡaliṇ dik imes
Kice vü kündüz libāsın kiyseler ay u küneş

¹ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // lāzım-ı ıışk : lāzım-ı 'aşk B. // bolma : bolana B. // imdi olduġ : imdi kim olduġ B. , Li.1 // Ve yine.....könġreniben : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş. // Hakk emri durur : hak emri dūrür B

² Kaflar , kaf-ı 'Arabī'dür : kaflar kaf-ı 'Arabīdir B. // cim-i 'Arabī ile : cim-i 'Arabī'yle S. ; cim daḡı 'Arabī'dür Li.1 // Kaflar , kaf-ı 'Arabī'dür ve cim-i 'Arabī ile : Kaflar ve cim 'Arabī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // Beyt : Nazm Li.1 // kiltürüp : kiltürüb B.

³ güneş : küneş B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // güne daḡı : küne daḡı B. // Münşeāt'da : Münşaāt'da B. // bir rübā'ide gelür : bir rübā'ide kelür B. // Rübā'ī : Beyt A. , E. , Li.1 // Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür ki : Nevādirü'ş-Şebāb'da kelür B. ; Nevādirü'ş-Şebāb'da gelür Li.1 , S. , Ş. // sin dik ü keygen : sin dik ve keygen B. // ḡaliṇ : ḡallenk B. // kice vü kündüz : kice ve kündüz B. // ay u küneş : ay ve küneş B. // aşl : aşıl B. // olunan : olunan B. // kuyaşdur : kuyaşdır B. // düşmişdür : düşmüştür B. // şübheyi : şübhe B. // def ider : def eyler Li.1 // elifsiz daḡı : elifsiz daḡı B. // cāyızdır : cāyızdır B. // kuyeş daḡı : kuyeş daḡı B. // yazılır : yazılır B. ; dirler Li.1 // Ve yine Tevārīḡ-i Enbiyā'da.....tozgurdu : ø Li.1 // maḡalde gelür ki : maḡalde kelür ki B. // 'aşr namāzın . 'aşır namāzın B. // üçün : uçun B. // iztirābġa : iztirābġa B. // kaytarıp : kaytardı S. // tozgurdu : tozguzdu B.

Aşl āf-tābda isti'māl olunan meşhūrı kıyaşdur. Eger şübhe olursa mışrā'-ı evvelde imes lafzına kâfiye düşmüşdür. Şübheyi def' ider ve elif ile ve elifsiz dağı yazılmağ cāyızdır. Neteki kıyaş ve kıyeş dağı yazılır.

Ve yine Tevārīḡ-i Enbiyā'da Ḥazret-i Süleymān 'Aleyhi's-Selām ikindü namāzı fevt olduğı maḥalde gelür ki:

Süleymān 'Aleyhi's-Selām 'aşr namāzı fevt bolğay üçün ıztırābğa tüştü. Tenğdi ta'alā küneşi kıyatarıp ol ḥazret namāzın kılgunca öz yirde [S. 132a] tozğurdı.

Gönc¹: (کونج) Kaf-ı 'Acemī ile şādī ve müfāhara ma'nāsınadur ki Fihrist-i Nazmü'l-

Cevāhir'de pādīşāh vaşfında bir rübā'ide gelür.

Rübā'iyye: Āfāk gönci zāt-ı ferhundesı bil
Eflāk çırağı rā-yı raşşendesı bil
Cemşid'ni ḥaşmet içre şermendesı bil
Dāniş İskenderī kemīn bendesı bil

Gönendi²: (کوناندی) Kaf-ı 'Acemī ile sevindi ve faḥr eyledi dimekdür.

Gönendürüp³: (کوناندوروب) Sevindürüp ve faḥr itdürüp dimekdür ki Gül ü Nevruz-ı

Luṭfī'de Münācāt-nāme'de gelür.

[E.171b] Beyt: Havā birle heves otını söndür
Gönendürüp mini yolumğa köndür

Köymiş⁴: (کومیش) Kaf, 'Arabī'dür. Bahāne ve ta'allül eyleyüp bahāne itmiş dimekdür.

Köymendi⁵: (کومیندی) Kaf, 'Arabī'dür. Ta'allül ve bahāne eyledi [Li.1-118a] dimekdür.

Köymenme⁶: (کویمانما) Ta'allül ve bahāne eyleme dimekdür ki Garāibü's-Şığar'da gelür.

¹ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle S. , Ş. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // ki Fihrist-i Nazmü'l-
Cevāhir'de.....bendesı bil : Ø Li.1 // bir rübā'ide gelür : bir rübā'ide kelür B. ; gelür ki S.

² Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı 'Acemī'yle A. ; kaf , kaf-ı 'Acemī'dür S. // dimekdür : demekdir B.

³ gönendürüp : gönendürüb B. // sevindürüp : sevindürüb B. // faḥr itdürüp : faḥr etdürüb B. // dimekdür : demekdir B. // ki Gül ü Nevruz-ı Luṭfī'de.....köndür : Ø Li.1 // Münācāt-nāme'de : Münācāt'da A. , S. , Ş. // gelür : kelür B. // söndür : söyindür S. // gönendürüp mini : gönendürüb mini B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (12b) vardır.

⁵ Kaf , 'Arabī'dür : kaf 'Arabī'dür B. ; kaf , kaf-ı 'Arabī'dür Li.1 , S. // dimekdür : demekdir B.

⁶ dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // üçün : uçun B.

Beyt: Ey Nevāyī yār eger dir kim özünġni otġa sal
Ten yalanġ eylerge köyme cān üçün köymenmegil

Köymenip¹: (کویمانیب) Ta'allül ve bahāne eyleyüp dimekdür ki Sultān Hüseyn eş'ārında gelür.

Beyt: Yār küyidin öterde başıma yaġsa belā
Anda eyler min tevaqquf her cihetdin köymenip

Köydi²: (کودی) Kaf-ı 'Arabī ile yandı dimekdür.

Köymegim³: (کویماکیم) Yanmaġım dimekdür.

Köydürmek⁴: (کویدورماک) Yakmaġ ve köyündürmek ma'nāsınadır.

Köydürey⁵: (کویدورای) Yakın dimekdür.

Beyt: Dip imiş sin köydürey bir dāġ ile könġlin anınġ
Her niçük kim dāġ bolsun dāġ-ı hicrān bolmasun

Köymenip⁶: (کویمانیب) Güyerlenüp dimekdür.

Köylek⁷: (کویلك) Gülmek dimekdür.

Köygey⁸: (کویکای) Kaf-ı evvel 'Arabī ve kaf-ı şānī 'Acemī'dür. Yana dimekdür.

Köyğüci⁹: (کویکوجی) Yanıcı dimekdür.

Köyük¹⁰: (کویوک) [Ş.240a] Kaflar 'Arabī'dür. Yanmış dimekdür.

Köygenġe¹¹: (کویکانکا) Kaf-ı evvel 'Arabī ve kaf-ı şānī ve şāliš 'Acemī'dür. Yanmışa dimekdür.

¹ köymenip : köymenib B. // eyleyüp : eyleyüb B. // dimekdür : demekdir B. // Hüseyn : Hüseyn B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // küyidin : köyidin B. // cihetdin köymenip : cihetdin köymenib B.

² Kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle S. ; Kaf , 'Arabī'dür Ş. // dimekdür : demekdir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ kaf-ı şānī : şānī Ş. // 'Acemī'dür : 'Acemīdir B. // dimekdür : demekdir B.

⁹ dimekdür : demekdir B.

¹⁰ kaflar 'Arabī'dür : kaflar 'Arabī'dür B. ; kaflar , kaf-ı 'Arabī'dür S. // yanmış dimekdür : yanmış demekdir B. // yanmış , köyünmüş dimekdür Li.1

¹¹ kaf-ı evvel 'Arabī : kaf-ı evvel kaf-ı 'Arabī B. // kaf-ı şānī ve şāliš : şānī ve şāliš Li.1 , Ş. // 'Acemī'dür : 'Acemīdir B. // dimekdür : demekdir B.

Köydürgeli¹: (كويدورگالی) Kaf-ı evvel kaf-ı ‘Arabî ve kaf-ı şânî kaf-ı ‘Acemî’dür.

Yakmak için ve yaqalıdan berü dimekdür ki Nevâdirtü’ş-Şebâb’da gelür.

Beyt: Şu’le-i kükürd körgüzdi kazâ köydürgeli
Derd-i ışık [S.132b] ehlin bu kim gerdün gümân eyler köngül

Köykenek²: (کویکاناک) Kaflar, kaf-ı [E.172a] ‘Arabî’dür. Muymul didükleri kuşa dirler

ki Ferhâd u Şîrîn’de Ferhâd [Li.1-118b] saltanatdan ibâ itdüğü maħalde anasına
cevâbında gelür ki:

Beyt: ‘Ukab u köylenek ni kılsalar kayd
Kağan kılğay anıñ şaydını bu şayd

Küev³: (کویا) Kaf ‘Arabî’dür. Güyekü ma’nâsınadır ki Mecnûn u Leylî’de Mecnûn

ve Leylî vefât idüp ikisin bir kabre kodıkları maħalde gelür ki:

Beyt: Bir naqşğa saldılar ikevni
Cânsız kilin ü ölü kütveyni

[A.77b] Ve yine Tevârih-i Mülük’da Lehrâsib Rûm’a geldüğü maħalde gelür.

Her taqdîr bile Kayser Lehrâsib’ni küev kılıp kızın anğa birdi.

2.42. Harfî’l-Lami’l-Meftûha

Laş⁴: (لاش) Leş dimekdür, cîşe ma’nâsına ki Nevâdirtü’ş-Şebâb’da gelür.

Beyt: Ölgec itin ey hasta Nevâyî efusan
Çün körsem iti alyıda laşınğ sağışur min

¹ kaf-ı ‘Arabî : ‘Arabî Li.1 , S. , Ş. // kaf-ı şânî : şânî Ş. // kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf-ı ‘Acemîdir B. ; ‘Acemî’dür Li.1 , S. , Ş. // için : için B. // berü : beru B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // derd-i ışık : derd-i aşık B.

² Kaflar , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaflar kaf-ı ‘Arabîdir B. ; kaflar ‘Arabî’dür Li.1 , Ş. // itdüğü : itdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş.

³ Kaf ‘Arabî’dür : kaf ‘Arabîdir B. ; kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür Li.1 , S. // ma’nâsınadır : ma’nâsınadır B. // Mecnûn ve Leylî : Mecnûn Li.1 // vefât idüp : vefât idüb B. // kodıkları : kodukları B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Ş. // naqşğa : naqışka B. // Ve yine Tevârih-i Mülük’daanğa birdi : ø Li.1 // geldüğü : keldüki B. // gelür : kelür B. // kılıp : kılıb B.

⁴ dimekdür : demektir B. // ki Nevâdirtü’ş-Şebâb’dasağışur min : ø Li.1 // gelür : kelür B. // Nevâyî : nevâli S. // efûsân : okusan S.

La¹: (لا) Hayf dimekdür ki Seb'a-i Seyyâre'de Dilârâm çeşme yanında Behrâm Şâh

fırâkında çenğ nevâht idüp eydürdi ki:

Beyt: 'Ömrđin nâ-ümîd boldum la
Mihnet-i hicr içinde toldum la

Ve yine [E.172b] Fevâidü'l-Kiber'de gelür ki :

Beyt: Lebiniñ fikri bağrımın ıan kıldı la
Çü ıan kıldı közdin revân kıldı la

2.43. Hafû'l-Lami'l-Meksüre

Lik ve lıg ve lıķ²: (ليق و ليغ و ليك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Bunlar ekşer bir lafzla dağı

isti'mâl olunur [Li.1-119a] ki [S.133a] filânlu dimekdür. Neteki Ğarâibü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: Servniğ her beki bağrım ıanıdın sîr-âb irür
Yoksa bolmas erguvânî berklik serv-i revân

Ve yine Ğarâibü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: La'li şevkıdın ki ğam tağın ızarsın ey köngül
Ni belâ Şîrîn heveslık nâ-tüvân Ferhâd'sın

[Ş.240b] Ammâ filânlık ma'nâsına Lisânü't-Tayr'da tevhiðde gelür.

Beyt: Sinite resm birlig ü hem yârlig
Haylig u kâdirlik u guffârlig

Liçek³: (لچك) Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür ve cim-i 'Acemî ile maķrama ma'nâsınadır ki

Maħbûbu'l-Kulûb'da otuz altıncı faşlda zinân zikrinde gelür ki:

¹ La : laa B. // dimekdür : demekdir B. // çeşme yanında : yanında E. // Behrâm Şâh fırâkında : Behrâm fırâkında B. // eydürdi ki : iderdi ki B. // 'Ömrđin : 'Ömürđin B. ; 'Ömridin Ş. // boldum la : boldum laa B. // içinde : içide B. // toldum la : toldum laa B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Ş. // ıan kıldı la : ıan kıldı laa B. // çü : cü B. // közdin : közden B. // revân kıldı la : revân kıldı laa B.

² Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // ekşer : ø E. // lafzla dağı : lafızla dağı B. // olunur ki : olunur ki B. ; olunurlar Li.1 // filânlu dimekdür : filânlu demekdir B. ; filânlu ma'nâsına Li.1 ; filânlık dimekdür ki S. // Neteki : Ki A. , Li.1 , S. // gelür : kelür B. // sîr-âb : seyrâb B. // Ve yineFerhâd'sın : ø Li.1 // Ve yine Ğarâibü's-Şıgar'da gelür : Ve yine Ğarâibü's-Şıgar'da kelür B. ; Ve yine Ğarâibü's-Şıgar'da gelür ki S. , Ş. // la'li : laali B. // tevhiðde gelür : tevhiðde kelür B. // resm birlig : resm birlig B. // yârlig : varlig S. // kâdirlik : kâdirlik B.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf 'Arabî'dür Ş. ; kaf-ı 'Arabî ile Li.1 , S. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // faşlda : faşilda B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1

Keşîdelik yağlıg farkıga liçek salgaylar.

2.44. Harfû'l-Lami'l-Mazmûme

Lünk¹: (لنك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Futa ma'nâsınadur ki Seb'â-i Seyyâre'de beşinci

hikâyede [E.173a] müdbir ve muķbil suya girdikleri maķalde gelür.

Beyt: Lik Şadık bilige bağlap lünk
Suğa kirdi niçük ki baķrğa çünk

Lük²: (لوك) Kaf, kaf-ı 'Arabî'dür. Yorgun dimekdür ki Ferhâd u Şîrîn'de ķarn seng-i

tıraş ta'rifinde gelür ki:

Beyt: Yana bir üstağ-ı çapek irdi
Ki kem lük san'atı hem nâzik irdi

2.45. Harfû'l-Mimi'l-Meftûħa

Mey³: (مای) İki ma'nâya gelür. Biri revgân ma'nâsına ve biri yâbân ħar-gelesiniñ

aygırına , ya'nî erkeğine dirler.

Mers⁴: (مرس) İp.

Beyt: Bend-i zülfünğ boynuma tüşkeç helâk itti mini
İtke cânâ ħic kim öltürür taķmas mers

Maral⁵: (مرل) Āhūnuñ dişisine dirler ki Muĥâkemeti'l-Lügateyn'de Nevâyî Ĥazretleri

bu lügati şöyle taşķiĥ iderler ki:

¹ Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf-ı 'Arabî'yle S. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // ma'nâsınadur : ma'nâsınadır B. // girdikleri : kirdikleri B. // gelür : kelür ki B. ; gelür ki A. , Ş. // lik : lünk S. // bağlap : bağlab B. // baķrğa : baķirge B.

² Kaf , kaf-ı 'Arabî'dür : kaf kaf-ı 'Arabîdir B. ; kaf-ı 'Arabî ile S. ; kaf 'Arabî'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Āhūnuñ : āhū E. // ki Muĥâkemeti'l-Lügateyn'de.....buğu vü maral : ø Li.1 // Nevâyî Ĥazretleri.....iderler ki : ø Ş. ; gelür Ş. // suyķunnıñ : sığınınıñ B. // maral dir : maral dirler Ş. // Ve yine : Ve B. // gelür ki : kelür B. // buğu vü maral : buğu ve maral B.

Türk suyğunluğunun hem irkekin boğu ve tişisin maral dir. Sart āhū vū gevzendin özge nime dimes.

Ve yine Seb'a-i Seyyāre'de [S.133b] altıncı hikâyede gelür ki:

Beyt: Gūyā şaydlardın ol cengel
 Vāķı' irdi tola buğu vū maral

Maşmıl: (ماشمل) Şol 'Aceme dirler ki taķyesi dūlbendiniñ aşāga cānibinden [A.78a] görüne.

Maşab¹: (ماشاب) 'Abā ma'nāsına [Li.1-119b] dur, Fārisī ile müşterekdür. Nevādirü'ş-

Şebāb'da gelür ki:

Beyt: Tut faħr itekin atlas ü zer-beft sözün koy
 Kim ol dağı ten hıfzığa maşab dik irmiş

Mağ²: (ماغ) Şol kebūtere dirler ki başı ve kıyruğı ve kıanatlarınıñ ucu bir reng ola, eger siyāh ve eger aķ. Eger siyāh olsa siyāh mağ ve eger aķ olsa [E.173b] sefid mağ dirler. Her ne reng olsa anıñla isti'māl iderler ki Seb'a-i Seyyāre'de gelür, şıfat-ı şebde güneş tūlunmak vaşfında.

Beyt: Çünkü hūrşīd şandalı mağı
 Uçup açtı kıanat tūn zāğı

Meleş³: (ملش) Şīve-dār maħbūbe dirler ve zağatay'da bir tā'rifedür ki Nevādirü'ş-

Şebāb'da gelür.

Beyt: [Ş.241a] Ey Nevāyī niley il Tarħan ile Barlas'ını
 Kim birür könğlümge hālā meleş ol şūh meleş

Mamuğ⁴: (ماموغ) Penbe ma'nāsınadır ki Sedd-i İskenderī'de münācātında gelür.

¹ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // müşterekdür : müşterekdir B. // Nevādirü'ş-Şebāb'damaşab dik irmiş : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş.

² bir reng ola : bir renk ola B. // ne reng olsa : ne renk olsa B. // ki Seb'a-i Seyyāre'detūn zāğı : ø Li.1 // gelür : ø A. , S. , Ş. ; kelür B. // tūlunmak vaşfında : tūlunmak vaşfında kelür b. ; tūlunmak vaşfında gelür A. , S. , Ş.

³ tā'rifedür ki : tā'rifedir ki B. ; tā'rifeniñ adıdır Li.1 // ki Nevādirü'ş-Şebāb'da.....ol şūh meleş : ø Li.1 // gelür : kelür B.

⁴ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....kim mamuğ : ø Li.1 // gelür : kelür gelür ki S. // çıkıp : çıkib B.

Beyt: Güneh şu'lesin çün çikip ol tamuğ
Köyüp ebr-i rahmet niçük kim mamuğ

Maŋga¹: (منكا) Kaf , kaf-1 'Acemī'dür. Baña dimekdür.

Mininğ²: (مينك) Kaf-1 'Acemī ile benim dimekdür.

Maŋgla³: (مانكلا) Kaf 'Acemī'dür. Alın dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasa'at'da gelür.

Beyt: Kahrđın çin ki tüşti maŋglanığa
Çinning astıda nun irür qaşığa

Ve yine Sirācü'l-Müslimīn'de tahāret [S.134a] ferā'izi bābında yüz yumağ
beyānında gelür ki:

Beyt : Yumağlığ yüzni maŋglay tā zekāndur
Kulağdın tā kulağ vech-i ḥasendür

Maŋgra⁴: (مانكرا) Kaf-1 'Acemī ile koyun ve şıgır ve sāyir ḥayvān meledüğine dirler ve

emr idüp mele dimekdür [E.174a] ki Ferhād u Şīrīn'de mi'rācda gelür ki:

Beyt: Ḥamel maŋgrap koyup serv alyıda baş
Ki bolsağ ikimiz qurbān saŋga kās

Maŋgış⁵: (مانكيش) Kaf-1 'Acemī ile maḥbūblaruñ nāz u şīve ile āheste şalınuğına

dirler ki Ḥayrettü'l-Ebrār'da on altıncı ḥikāyesinde gelür ki:

Beyt : Kayıttı kilgen yolu birle yürüp
Kehg ḥırāmın biri bir maŋgdurup

¹ Kaf , kaf-1 'Acemī'dür : kaf-1 'Acemī ile B. ; kaf-1 'Acemī'yle S. ; kaf mu'accedür Ş. // baña : bana B. // dimekdür : demektir B.

² kaf-1 'Acemī ile : kaf-1 'Acemī'yle Li.1 , S. // dimekdür : demektir B.

³ maŋgla : maŋga B. // kaf 'Acemī'dür : kaf kaf-1 'Acemī'dir B. ; kaf-1 'Acemī'yle Li.1 , S. // dimekdür : demektir B. // ki Bedāyi'ü'l-Vasa'at'da.....vech-i ḥasendür : Ø Li.1 // gelür : kelür B. // kahrđın : kahrđın B. // maŋglanığa : maŋglayığa B. // astıda : üstide S. // qaşığa : qaşı A. , B. , S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S.

⁴ Kaf-1 'Acemī ile : kaf-1 'Acemī'yle Li.1 , S. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // ḥayvān meledüğine : ḥayvānāt meledüğine S. // emr idüp : emr idüb B. // mele dimekdür : bele demektir B. // ki Ferhād u Şīrīn'desaŋga kās : Ø Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür S. , Ş. // maŋgrap : maŋgrab B. // koyup : koyub B.

⁵ Kaf-1 'Acemī ile : kaf-1 'Acemī'yle Li.1 , S. // ḥikāyesinde gelür ki : ḥikāyede kelür B. ; ḥikāyede gelür S. ; ḥikāyede gelür ki Ş. ; ḥikāyesinde gelür Li.1 // kayıttı : katıttı B. ; kāmetsi S. // yürüp : yürüb B. // kehg : kebg B. , Li.1 ; lik A. , Ş. // maŋgdurup : maŋgdurub B. // şalındurup dimikdür : Ø B. , Li.1 // Ve yine Mecnūn u Leylī'de.....fedası anıñ : Ø Li.1 // vaşında gelür ki : vaşında kelür ki B. ; vaşında gelür S. // saçıp : saçıb B. // Ve yine Mızānū'l-Evzān'da.....fedası anıñ : Ø S. // ki 'Arūz risālesidür : Ø Ş. ; ki 'Arūz risālesidir B. // dördinci : dördüncü B. // bir beytde gelür ki : bir beytde kelür B. ; bir beytde gelür A.

Şalındurup dimekdür.

Ve yine Mecnûn u Leylî'de Leylî vaşfinda gelür ki:

Beyt: Bir manğışıda yüz leţâfet
Yok yok ki saçıp cihānga āfet

Ve yine Mîzānû'l-Evzān'da ki 'Arûz risālesidür, dördinci dāyireniñ ikinci baħrında bir beytde gelür ki:

Beyt: Ni manğışdur ki tenler hebāsı anıñg
Ni baķışdur ki cānlar fedāsı anıñg

Mayruk¹: (مايروق) Egri ve 'ayblu dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasať' da gelür.

Beyt: Benefşeniñ niçük olmış dimāğı munca aluķ
Ki ħaţtinge siniñg ol Hindüyî irür mayruk

Mayruk²: (مايروق) Goncanıñ perdesi deyü lügatler böyle kaydetmişler.

Mayuk³: (مايوك) Ba'zı meyveniñ ve şüküfeniñ üzerinde ħafıfçe perde olur aña dirler ve

ķabuķ ma'nasına daħı gelür ki Ġarāibü's-Şıġar'da gelür.

Beyt: Lebleriñni kim uçuk tutmış [Li.1-120a] hem ol heyet bile
Aġzıñg andaķ bestedür kim tüşmemiş andım mayuk

Ba'zı nüshada "aġzıñg andaķ ġoncadur kim" vāķı' [A.78b] olmış, bu taķdİRce mayuk, şüküfeye şāmildür.

2.46. Ĥarfü'l-Mimi'l-Meksüre

Mitin⁴: (ميتين) Külüñg ki anuñla taş yonarlar. Ferĥād-nāme'de ķaden-i ħārā-ken

vaşfinda eydür.

Beyt: Çü mitin nevkini ħārā-ken eylep
Ķatıġ ħārānı revzen revzen eylep

¹ 'ayblu : 'ayıblu B. // dimekdür : demekdir B. // ki Bedāyi'ü'l-Vasať'da.....irür mayruk : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S. ; gelür Ş. // ħaţtinge : ħaţtinga B. // siniñg : seninġ B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ meyveniñ ve şüküfeniñ : meyveniñ şüküfeniñ B. ; meyveleriñ ve şüküfeleriñ Li.1 // ħafıfçe : ħafıfçe B. // perde olur : perdecik olur Li.1 // ķabuķ : koyun S. // daħı gelür ki : daħı kelür ki B. // gelür : kelür B. ; buyurur Li.1 // bestedür : pistedür B. // Ba'zı nüshada.....şāmildür : ø Li.1 // taķdİRce : taķdİRde B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Miniṅ¹: (مينيك) Benüm diyicek maḥalde miniṅ dirler. İmlāda min mā-ba‘dına bir ya yazılır kesreye delālet içün ve bir nun ve bir daḥı nunuṅ kesresi eclāçün ya ve bir daḥı kaf-ı ‘Acemī mā-ḳabline nun resm olunur.

Mikcin²: (ميكجين) Kaf, kaf-ı ‘Acemī’dür ve cim-i ‘Arabī ile [S.134b] ḥınzırın dışısına dirler [Ş.246b] ki Muhākemetü’l-Lügateyn’de Nevāyī Ḥazretleri bu lügati şöyle taḣhīḥ iderler ki:

Ve bir şürüşinliḡ av ki tonḡuz avıdur anıṅ irkekin ḳaban ve tişisi mikcin ve uşaḡın çurpa dirler ve şart barçasın ḥük ve gürāz lafzı bile aytur.

Miney³: (ميناي) Ata bineyin dimekdür ki Sedd-i İskenderī’de gelür.

Beyt: Miney gūşış-i sa‘y raḣşıḡa tīz
Sipeh ziynetiḡa ḳılayın sitīz

Min⁴: (مين) Ben dimekdür.

Min min⁵: (مين مين) Ya‘nī benim dimekdür.

Minḡ⁶: (مينك) Kaf-ı ‘Acemī [E.175a] ile biñ , ya‘nī ‘ded ma‘nāsınadır ve ḥāl ma‘nāsına daḥı gelür ki Fevāidü’l-Kiber’de gelür.

Beyt: Ḥüblarḡa minḡ ol aynınḡ tāze ḳulluḡ daḡı bes
Közlerige sürme kūyınınḡ ḳara tofraḡı bes

Beyt: Ey minḡleri fülful közi kāfir yüzü kāfūr
Esrü daḡı bolma bu kiçer ḥüsnünḡe maḡrūr

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Mikcin : minḡcin S. // kaf ,kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabī’dür B. // kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür ve cim-i ‘Arabī ile : kaf kaf-ı ‘Arabī’dür ve cim daḥı ‘Arabī’dür Li.1 ; kaf ve cim ‘Arabī’dür Ş. // cim-i ‘Arabī ile : cim-i ‘Arabī’yle S. // dirler ki : dirler Ş. // ki Muhākemetü’l-Lügateyn’de.....bile aytur : Ø Li.1 // Muhākemetü’l-Lügateyn’de : Muhākemetü’l-Lügateyn’de yukarıda geçmiştir Ş. // Nevāyī Ḥazretleri.....bile aytur : Ø Ş. // Ve bir : bir E. // ḳaban : ḳayan S. // tişisi : dışısı B. // sart : sarḡ A. // lafzı bile : luḡfi bile E. // aytur : ayturlar S.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // miney : minesı B. // raḣşıḡa : raḣşıḡe B. // ziynetige : ziynetige B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. ; kaf ‘ācemī’dür Ş. // biñ : bin B. ; biñ dimekdür S. , Ş. // ya‘nī : Ø Ş. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. ; ma‘nāsına Ş. // daḥı gelür ki : daḥı kelür ki B. // gelür : kelür B. // ol aynınḡ : ol ay nınḡ B. // daḡı bes : daḡı pes A. // kūyınınḡ : köyi nınḡ B. // tofraḡı bes : tofraḡı pes A. // Tanık olarak verilen ikinci beyt yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Minîñ¹: (ميكىك) İki kaf dağı kaf-ı ‘Acemî’dür. Hâliñ ma‘nâsına ki eş‘âr-ı Luţfî’de gelür.

Beyt: Miñiñ irniñg yüziñg ay reşk-i rızvân
İlâd-ı kevşer ü bâğ-ı cinândur

Mindürmek²: (مىندورماك) Bindirmek dimekdür. Seb‘a-i Seyyâre’de Hâce Âhî Ferruḥ

Şâh’ı bir virâne de bulup ibrâm ve ilhāk atına bindirdügi yerde bu beytde mindürdi lafzı bindirdi dimekdür.

Beyt: Sa‘y ile merkeb üzre mindürdi
Hıdmetige öyige yitkürdi

Mindürgil³: (مىندورگىل) Ferruḥ Şâh mânîyi gördikde hıdmet-kâra hitâb idüp bu beytde

mindürgil didügi bindirgil dimekdür.

Beyt: Ol müsâfirni atğa mindürgil
Çapturup hıdmetige yitkürgil

Mıncağ⁴: (مىنچاق) Boncuḡ dimekdür ki Sedd-i İskenderî’de Hâḡan İskender’e çekdügi develer vaşfında gelür.

Beyt: ‘Alâḡa barıḡa ser-â-ser ipek
Dür ü la‘l ü firûze mincaḡı dik

Mindev⁵: (مندو) At omuzındaḡı yaḡıra dirler.

Minḡiz⁶: (مىنگىز) Kaf, kaf-ı ‘Acemî’dür. Beñiz dimekdür, beşere ma‘nâsına ki Sedd-i

İskenderî’de Hâḡan İskender’e pîş-keş virdügi câriyeler vaşfında gelür ki:

Beyt: Minḡizleri gül gül . müjeleri ḡâr
Ḳapaḡları ḡinḡ ḡinḡ , aḡızları tar

¹ İki kaf dağı kaf-ı ‘Acemî’dür : İki kaf dağı kaf-ı ‘Acemî’dir B. ; İki kaf dağı kaf-ı mu‘accemedür A. , B. , Li.1 , S. ; Kaflar ‘Acemî’dür Ş. // ki Eş‘âr-ı Luţfî’de.....cinândur : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ dimekdür : demektir B. // ki Sedd-i İskenderî’de.....mincaḡı dik : ø Li.1 // çekdügi : çekdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ipek . ø A. , S. , Ş. // dürr ü la‘l ü firze : dürr ü laal ve firûze B.

⁵ omuzındaḡı : omuzundaḡı B.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı mu‘accemedir B. ; kaf kaf-ı mu‘accemedür A. ; kaf-ı mu‘acceme ile Li.1 , S. ; kaf ‘Acemî’dür Ş. // dimekdür : demektir B. ; dimekdür ki A. // ki Sedd-i İskenderî’deaḡızları tar : ø Li.1 // İskender’e ø B. // virdügi : verdüki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Ş. // Tanık olarak verilen ikinci beyit yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Beyt: Nâzıñg yañgaklarınğ kibi şem'-i encümde yok
Serv kaddıñg minğizlũ şanevber-i çemende yok

[S.135a] Minğizitti¹: (مينگيزيتي) Kaf-ı 'Acemî ile beñzetti dimekdür ki eş'âr-ı Luţfî'de gelür.

Beyt: Kim kaşınğnı hilâl minğzitti
Anı 'ışk ehli kec nazar didiler

2.47. Harfû'l-Mimi'l-Mazmûme

Mundu²: (مودى) [Li.1-120b] Şayyadlar şikâr tutmağa dām kırıcak, kenârına sivri

âğaclara kara bezler örterler ve şikârı anıñ üzerine sürerler, tâ ki aña varup sancıla ki Mucnũn u Leylî'de Leylî'niñ göziyle kirpikleri vaşfında gelür.

Beyt: Dime bu siyeh ni hayl-i Hindũ
Çin deşti kiyikler yaña mundu
Müşk anca saçıp ol âhũ-yı Çin
Kim eylep anda mundularnı müşkîn

Ve yine ceng günlerinde handek içinde ve sâyir ceng yerlerinde iderler ki düşmen geldükde aña sancıla ki Sedd-i İskenderî'de cenginde gelür.

Beyt: Yana handek ayında mundu tikip
Kılın ni şeker dik ki Hindũ tikip

[Ş.242a] Mundak³: (موداق) Buncılayın ve bunuñ gibi dimekdür.

Munğ dik⁴: (مونك ديك) Kaf-ı evvel 'Acemî ve kaf-ı şânî 'Arabî'dür. Bunuñ gibi dimekdür.

¹ Minğzitti : minğzetti B. // kaf-ı 'Acemî ile : kaf-ı 'Acemî'yle S. // dimekdür : demektir B. // Eş'âr-ı Luţfî'de : Luţfî eş'ârında Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür ki S. // hilâl : hilâle Li.1 // hilâl minğzitti : hilâl minğzetti B. // 'ışk ehli : 'aşk ehli B.

² âğaclara : âgaclar B. // varup : varub B. // vaşfında gelür : vaşfında kelür B. ; vaşfında gelür ki Ş. // yaña mundu : bunğa mundu B. // saçıp : saçıp B. // eylep : eyleb B. // anda : Ø A. , B. , S. // ceng günlerinde : ceng günlerinde B. // handek içinde : hendek içinde B. // ceng yerlerinde : ceng yerlerinde B. // düşmen geldükde : düşmen keldükde B. // ki Sedd-i İskenderî'de.....Hindũ tikip : Ø Li.1 // Sedd-i İskender'de : Sedd-i İskenderî'de B. ; Sedd-i İskender A. // cenginde gelür : cengde kelür B. ; cengde gelür S. ; cenginde gelür ki Ş. // handek ayında : hendek alyıda B. ; hendek alyıda A. // mundu tikip : mundu tikib B. // Hindũ tikip : Hindũ tikib B.

³ gibi : kibi B. // dimekdür : demektir B.

⁴ Kaf-ı evvel 'Acemî : kaf-ı evvel Mu'acceme A. , Li.1 // kaf-ı şânî 'Arabî'dür : kaf-ı sâni 'Arabîdir B. // gibi : kibi B. // dimekdür : demektir B.

Munda¹: (موندأ) Bunda demekdür:

Munġ²: (مونك) Kaf-ı Mu‘acceme ile bunuñ demekdür.

Monġuz³: (مونكوز) Kaf ‘Acemī’dür. Boynuz demekdür ki Sedd-i İskenderī’de vaḥşiler
vaşfinda gelür.

[E.176a] Beyt: Köz ezrāk saḳal sarıġ tıre yüz
Çıkıp barçanınġ manġlayıda monġuz

[A.79a] Munġ⁴: (مونك) Kaf-ı ‘Acemī ile belā ve miḥnet ma‘nāsına, buñlı ve miḥnetlü

demekdür ki Mecnūn u Leylī’de Mecnūn’uñ ḥālī beyānında gelür.

Beyt: Munġlıġ min ü munġ bile peyāmım
Munġlıġ kişiler sözi peyāmım

Ve yine Ğarāibü’ş-Şıġar’da gelür ki:

[S.135b] Beyt: İrür tenimdeki yüz dāġ birle munġlıġ cān
Gedā ki tonıġa her sarı salsa peyvendi

Munġaldı⁵: (مونكالدى) Buñaldı demekdür.

Munġlaştı⁶: (مونكلاشتى) İki miḥnet-zede birbiriyle görüşdi demekdür.

[Li.1-121a] Munġra⁷: (مونكرا) Kaf-ı ‘Acemī ile yañgra gibi koyun ve şıġır meledüġine

dirler ki Mecnūn u Leylī’de Mecnūn şahrāda āhūya ḥitāb idüp eytdi.

Beyt: Bozlap ġamım eyle āşikāra
Munġrap munġum ayıt bī-müdrā

¹ demekdür : demektir B.

² Kaf-ı Mu‘acceme ile : ø A. , B. , E. , S. , Ş. // demekdür : demektir B.

³ Kaf ‘Acemī’dür : kaf-ı Mu‘accemedir B. ; kaf-ı Mu‘acceme ile A. , Li.1 , S. // demekdür : demektir B. // ki Sedd-i İskenderī’de.....monġuz : ø Li.1 // gelür : kelür B. // çıkıp : çıkıp B. // barçanınġ : barçanınġ B.

⁴ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle S. ; kaf-ı Mu‘acceme ile Li.1 // demekdür : demektir B. // ki Mecnūn u Leylī’de.....sözi peyāmım : ø Li.1 // gelür : kelür B. // munġlıġ min : muyınġlıġ min S. // munġlıġ kişiler : muyınġlıġ kişiler S. // Ve yine : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , Ş. // peyvendi : peyvendi S.

⁵ demekdür : ø Ş. ; demektir B.

⁶ birbiriyle : birbiri ile B. // görüşdi : körüşdi B. // demekdür : ø Ş. ; demektir B.

⁷ Kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle S. ; kaf-ı Mu‘acceme ile A. , B. , Li.1 // gibi : kibi B. // meledüġine : meledükine B. // ki Mecnūn u Leylī’de.....bī-müdrā : ø Li.1 // idüp eytdi : idüb ayıtdı B. ; idüp eytdi ki Ş. // bozlap : bozlab B. // munġrap : munġrab B.

Munğurgap¹: (مونگورغاب) Bu dağı evvel ma'nīyedür ki Sultān Hüseyn Baykara eş'arında gelür.

Beyt: Hicr deştide munğurgap qalmış irdi haste cān
Veh diñgiz kim ol ġarīb u nā-tüvān kildi mü

Mul²: (مول) Muhtāc ma'nāsınadur ki Hayretü'l-Ebrār'da beşinci maqālede kerem beyânında gelür.

[E.176b] Beyt: Kefleriniñ ayını çü birmek bolup
Mul munğa Hātem anğa birmek bolup

Muldur³: (مولدور) Jāle ma'nāsınadur ki Mecnūn u Leylī'de bahār vaşfında gelür.

Beyt: Sarıġ gül üze şabūhī muldur
Altun tabağ üzere körkezdür

Ve yine Seb'a-i Seyyāre'de Dilārām vaşfında gelür ki:

Beyt: Tişleri leyli içinde rişte-i dürr
Mañga hayvān suyu ara muldur

Muçek⁴: (موچك) Kaf-ı 'Arabī ile öpmek ma'nāsınadur ki Ğarāibü's-Şıġar'da gelür.

Beyt: Lebiñdin istedi cānım hayāt tapmas min
Ki bir sökinc mü yā qaşdı bir muçek mu ikin

Ve yine Fevāid [S.136a] ü'l-Kiber'de gelür ki:

Beyt : Tizgüzerde nefsiñg yüzi kaçurmak ni idi
[Ş.242b] Meyl kılmaz hōd ölü kimsedin almakğa muçek

¹ munğurgap : munğurgab B. ; munğuzgap S. // bu dağı : bu dağı B. // evvel ; ol B. , S. , Ş. // ma'nīyedür ki : ma'nīyedür ki : B. ; ma'nāya dirler ki S. // Sultān Hüseyn : Sultān Hüseyn B. // gelür : kelür B. // deştide munğurgap : deştide munğurgab B.

² ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // ki Hayretü'l-Ebrār'da.....anğa birmek bolup : ø Li.1 // beyânında gelür : bābında kelür B. ; bābındagelür ki S. // çü birmek bolup : cü birmek bolub B. // anğa birmek bolup : anğa birmek bolub B.

³ ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // şabūhī : sebūhī B. // Ve yine Seb'a-i Seyyāre'de.....ara muldur : ø Li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // içinde : içide B. // rişte-i dürr : reşte-i dürr B.

⁴ muçek : mucek Ş. // kaf-ı 'Arabī ile : kaf-ı 'Arabī'yle Li.1 , S. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // hayāt : katebat B. // sökinc : sökünc B. // muçek mu ikin : mucek mu ikin Ş. // Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de.....almakğa muçek : ø li.1 // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // tizgüzerde : tirtgüzerde B. ; tirtgürerde S. // meyl : meyl B.

Müşek¹: (موشك) Kaf-ı ‘Arabî ile fişek dimekdür ki Sedd-i İskenderî’de nahl
muḳābelesinde gelür.

Beyt: Egerçi irür müşek atmak işi
Bulut mamuğın örte almas kişi

Müşük²: (موشوك) Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür. Kediye dirler ki gürbe ma’nāsına Nesāyimü’l-

Muḥabbe’de Mevlānā Celāle’-d-dīn-i Belhī menākıbında gelür ki:

Ba’zı etfāl [E.177a] bile öy tamamlarıda seyr kıılır irmişler. Alardın biri yana
birige dipdur ki bu hareket müşük işidür ḥayf bolğay ādemi bu işge mürtekb
bolğay.

Ve yine Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da üçinci kısımda bir tenbīhde gelür ki:

Müşükge ri’āyet kebūterğa āfetdür.

Munğ³: (مونك) Derd ve belā ve meşakḳatdır ki bu diyārda būnğ dirler. Ya ile Seb’a-ı

Seyyāre’de evvelke ḥikāyede eydür ki:

Beyt: Yüz tümen munğda cān eşkāı
Barı biri sarı vü bu biri sarı

Munğdaşmak⁴: (مونكداشماق) Birbiriyle buñların söyleşmekdür ki aña derdleşmek
dinilür.

Beyt: Kimse yāı birle ḥōştur ğam diyişip munğdaşıp
Yetsege hey çıırmaşıp öltürsege hey bandaşıp

Munğratıp⁵: (مونكراتيپ) İñleyüp dimekdür.

¹ Kaf-ı ‘Arabî ile : kaf-ı ‘Arabî’yle Li.1 , S. // fişek : fişekdür Li.1 // dimekdür kialmas
kişi : ø Li.1 // naḥl : naḥil B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

² Kaf , kaf-ı ‘Arabî’dür : kaf kaf-ı ‘Arabî’dir B. ; kaf-ı ‘Arabî’yle S. ; kaf ‘Arabî’dür Ş. // gürbe
ma’nāsına : ø A. , E. , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // tamamlarıda : tamlarıda B. // seyr
kıılır : seyr kıılır B. // dipdur ki : dibdur ki B. // işidür : işidir B. // Ve yine Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da
üçinci kısımda bir tenbīhde gelür ki : Ve yine Maḥbūbu’l-Ḳulūb’da gelür Li.1 // üçinci : üçüncü B. ;
üçüncü Ş. // kısımda : kısımda B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // kebūterğa : kebūterge B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Munı¹: (مونی) Bunu demekdür. Seb'a-i Seyyāre'de sebeb-i te'lif evāilinde şıfat-ı şebde gelür.

Beyt: Munı peydā anı nihān eylep
Her birin fitne-i cihān eylep

Muz²: (موز) Buz demekdür, yah ma'nāsına ki Ferhād u Şīrīn'de eṭṭibbānīn 'ilāc idecekleri tağ vaşında gelür.

Beyt: Büyük ol tağ ucu eyle kim köz
Savuğdın bağlanar pes çeşmeler muz

Ve yine Fevāidü'l-Kiber'de gelür ki:

Beyt: Tüz şeb-istān içre şöhet kim işāret meygadur
Şem'-i kâfurī ki astı şuşe muzlar bile öy

Mu³: (مو) Bu dağı bir lafzdur ki bir lafzla dağı isti'māl olunması ma'nī hāşıl olmaz ki ;

filān mu ikin , filān mı ki demekdür. [A.79b] Ğarāibü'ş-Şığar'da gelür.

Beyt: Veh ki mindin ayru yüz cān yoksa cānān mu ikin
Maṅa ansız miṅ [Li.1-121b] ölüm bar derd-i hicrān mu ikin

Ve yine Nazmü'l-Cevāhir dibācesinde bir rübā'iyede geldi mi [S.136b] diyeyin
diyecek yerde gelür ki:

[E.177b] Beyt: Her şafhası gül-berk tarı kildi mudı
Saçınıñ rengi 'anber mudur müşk-i Çin mu
Lebiniñ ta'amı şeker mudur engebīn mu

Müri⁴: (موری) Pencereye ve şu ylına dirler ki Ferhād u Şīrīn'de ejdehā vaşında gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² demekdür : demektir B. // ma'nāsına ki : ma'nāsınadır Li.1 // ki Ferhād u Şīrīn'demuzlar birle öy : ø Li.1 // eṭṭibbānīn : aṭṭibbānuñ B. // 'ilāc idecekleri tağ vaşında gelür : Ferhād'a 'ilāc idecekleri tağ vaşında gelür Ş. // gelür : kelür B. // btyik : biyik Ş. // savuğdın : savuğdin B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. // meygadur : meygedür B. // birle öy : birledi B. , S.

³ bu dağı : bu dağı B. // bir lafzdur ki : ø E. , S. // bir lafzla dağı : bir lafızla dağı B. ; bir lafzla S. // olunmasa : olunmasa B. // hāşıl olmaz : olmaz A. // demekdür : demektir B. ; demekdür ki A. , Li.1 , S. // gelür : kelür B. // ayru : ayrı B. // derd-i hicrān : derd ü hicrān B. // Ve yine Nazmü'l-Cevāhir.....engebīn mu : ø Li.1 // rübā'iyede : şürde B. // geldi mi : keldi mi B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Ş. // kildi mudı : kildimu di B. // rengi : ø S. ; renki B. // şeker : sükker B.

⁴ pencereye : pençereye S. // yolna : yoluna B. , Li.1 // dirler : derler B. // ki Ferhād u Şīrīn'deornıga müri : ø Li.1 // ejdehā : ejderhā B. // gelür : kelür B. // nokta ornıga : lafz ortıga S.

Beyt : Tişükler burnıda vahşet tennûrî
Tennûrî yok ki nokta ornığa mûrî

Mürçel¹: (مورجل) Kâl'a burguzına dirler ki Fedhâd u Şîrîn'de Hüsrev Ermeniyye kâl'ası

muķābelesinde yapduğı kâl'a vaşfinda gelür.

Beyt: Ulaştı mürçel ü yerni kılıp şak
Çerik etrâfıga kazdurdı ħandek

[Ş.243a] Munca²: (مونجه) Bunca dimekdür.

Mundağ³: (مونداق) Buncılayın dimekdür.

Mundu⁴: (موندو) İgne, süzen ma'nāsına Seb'a-i Seyyāre'de Şāh Behrām'ın Dilārām

firākında aĥvālin zıkr itdüğü yerde eydür.

Beyt: Kirpiki yok kim ol şıfat-ı Hindü
Sancıban bağı içre yüz mundu

2.48. Ĥarfü'n-Nuni'l-Meftūħa

Neġu⁵: (ناغو) Niçün dimekdür ki Ġarāibü'ş-Şıġar'da gelür.

Beyt: Başımğa küyıda her dem ġulüvv kıılır itler
Ger ölmesem bu ġulüvvni neġu kıılır itler

Ve yine Mecnûn u Leylî'de Şeyĥ Nizāmî vaşfinda gelür ki :

Beyt: Mūsā imes irse kilki neġu
Cevfî ara muzmer itti cādū

Narı⁶: (ناری) Öte dimekdür ki andan öte ve andan añaru dirler ki Ġarāibü'ş-Şıġar'da

gelür.

¹ dirler : derler B. // ki Ferhâd u Şîrîn'de.....kazdurdı ħandek : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // mürçel ü yerni : mürçel ü yirni B. ; mürçek ü burnı S. // kılıp şak : kıılıp şak B. // çerik : çirik B. // ħandek : ħendek B.

² dimekdür : demekdir B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Neġu : neġü B. // niçün : nicün B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // küyıda : köyide B. // neġu kıılır : neġü kıılır B. // Ve yine Mecnûn u Leylî'deitti cādū : ø Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // irse : idse S. // kilki neġu : kilki neġü B. // cevfi : çokı S.

⁶ dimekdür : demekdir B. // añaru : añarı B. // dirler ki : dimekdür Li.1 // Ġarāibü'ş-Şıġar'dataşkarı : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ötkey : ötgey B. // kafdın : kaçdın S.

Beyt: Tiler könğlüm kuşu ‘anğādın ötkey narı yüz vādi
[E.178a] Ki mundın seyr iterge kafdın artuq şebātim bar.

Ve yine Sedd-i İskenderī’de Dārā ile İskender muķābele olduğı maķalde gelür.

Beyt: Narı yüzde Dārā-yı encüm-sipāh
Başı üzere gerdün kibi bār-gāh

Ve yine Muķākemetü’l-Lügateyn’de gelür ki:

Bu sözniñ ta‘aķķuldın narı ve taşavvurdın taşķarı.

Narıraķ¹: (ناری راق) Ya‘nī öterek dimekdür.

[S.137a] Naķcı: (ناقجی) Kādı nāibine dirler ve muķarrib-i ģazret olana dirler.

Nācū²: (ناجو) Ćam ağacına dirler ki Sedd-i İskenderī’de Hind vilāyetinde bīşe-nigār
vaşfinda gelür.

Beyt: Bolup her şecer naķl-ı nācū kibi
Ni nācū ki bu çerķ-i mīnū kibi

Neyitti³: (نیتی) Ne idi dimekdür.

2.49. Ĥarfü’n-Nuni’l-Meksüre

Nime⁴: (نیمه) Nesne dimekdür ki Sedd-i İskenderī’de gemiler yapılduğı maķalde gelür.

Beyt: Meşāliķ ki der-kārdur her nime
Alıp söz kılğaylar üç miñg kime

Ve yine Mūnşeāt’da on birinci mektūbda gelür ki:

Yana iltimās ol kim mizācınıız ri‘āyetin yaķşıraķ kılıñız kim şihķat ni‘metiģa hīķ
nime bedel bolmas.

// maķalde gelür : maķalde kelür B. // narı yüzde : nar ni yüzde S. // Dārā-yı encüm-sipāh : dārarı
encüm-sipāh S. // Ve yine : Ve B. // gelür ki : kelür ki B.

¹ ya‘nī : ø S. // dimekdür : demekdir B.

² ki Sedd-i İskenderī’de.....mīnū kibi : ø Li.1 // bīşe-nigār : pīşe-nigār S. , Ş. // gelür :
kelür B. ; bir beytde gelür S. ; gelür ki Ş. // bolup : bolub B.

³ neyitti : netti B. // dimekdür : demekdir B.

⁴ dimekdür : demekdir B. // ki Sedd-i İskenderī’de.....bedel bolmas : ø Li.1 // gemiler
: kemiler B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S. , Ş. // alıp : alıb B. // üç miñg : üç miñg B. //
Menşeāt’da : münşaāt’da B. // gelür ki : kelür B. // mizācınıız : mizācınığ S. // ni‘metiģa : nimetige
B.

Nitey¹: (نیتای) Nideyin demekdür.

Ni irdi irgin²: (نی ایردی ایرکین) Kaf ‘Acemī’dür. [E.178b] Ne idi iki demekdür.

Ni³: (نی) Filānı diyecek yerde gelür ki Ḥayretü’l-Ebrār’da köngül ta’rifi maķālesinde gelür.

Beyt: [A.80a] Şubḥ-ı ezel kıldı çü dihkannı şun‘
Âdem ḥākini gül-istān-ı şun‘

Ve yine Ḥayretü’l-Ebrār’da ikinci ḥayretde gelür ki:

Beyt: Nūr birip külbege şem‘-i firāk
Şem‘ni koy kim güher-i şeb-çirāk

Ni içün⁴: (نی اوچون) Niçün demekdür.

Nime⁵: (نیمه) Pāre ma’nāsınadır. Bir pāre diyecek maḥalde bir nime dirler.

Beyt: Diseñg aña bolay mıdın öziñni hıc nime bilmes
Kıl ki gāfldur fenā tārıda özni bir nime bilmek

Ve bir daḡı nesne demek ma’nāsına gelür. Luṭfī Divānı’nda eydür.

Beyt: Ḥaḡdın ey köngül özge nime kılma temennā
Sin ḥastaḡa ol yirde ki tīmār tapılsa

Nitek⁶: (نیتاك) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Nicesine demekdür ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Cismin çü Nevāyī’niñ peykānı timur kıldı
[Ş.243b] Bilmen ki sinan imdi baḡrıḡa nitek sancar

Nige⁷: (نیکا) Kaf-ı ‘Acemī’ ile neye, ya’nī ne içün ve ne nesneye demekdür ki Ġarāibü’ş-

Şıḡar’da gelür.

¹ demekdür : demektir B.

² ni irdi irgin : ne irdi irgin B. // kaf ‘Acemī’dür : kaf Mu‘accemedir B. ; kaf Mu‘acceme’dür A. ; kaf kaf-ı Mu‘acceme’dür S. ; Kaf-ı Mu‘acceme ile Li.1 // ne idi iki : ne idi iken B. ; ne idi ki Li.1 // demekdür : demektir B.

³ yerde gelür : yerde kelür B. // ki Ḥayretü’l-Ebrār’da.....güher-i şeb-çirāk : ø Li.1 // maķālesinde gelür : maķālesinde kelür B. ; maķālesinde gelür ki S. // dihkannı : dihkān-ı B. // ḥayretde gelür ki : ḥayretde kelür ki B. ; ḥayretde gelür S. // nūr birip : nūrı birib A. ; nūr birib B. ; tarı birip Ş. // firāk : ferāḡ B. // şem‘ni : şem‘ini B. // güher-i şeb- çirāk : güher-i şeb-çirāḡ B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabī’dir B. ; kaf-ı ‘Arabī’yle S. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁷ Kaf-ı ‘Acemī’ ile : kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // demekdür : demektir B. // ki Ġarāibü’ş-Şıḡar’da.....yiñgil : ø Li.1 // gelür :kelür B. ; gelür ki S. // vezni kefeside : vezni kefeside B.

Beyt: Nevāyīyā nige eflāk mürtefi^c bolmuş
Eger gamındın imes vezn kefeside yinğil

[S.137b] Nilege min¹: (نيلكامين) Kaf ‘Acemī’dür. Nice deyin dimekdür.

Nitti²: (نيتي) Neyledi dimekdür ki Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: [Li.1-122a] Dimenğiz nitti firāk āḫir ki boldıñ düşmeni
Menba^c-ı vaşl Ğusrev ü Cem iktidārını firāk

Niçük³: (نيچوك) Kaf, kaf-ı ‘Arabī’dür. Nice ve niçün dimekdür ki Ğarāibü’ş-Şığar’da gelür.

Beyt: Ey Nevāyī ‘ışk şahrāsığa çün koyduñ adem
Tā niçük lāşkay sin ol pāyānı yok vādi bile

Ni⁴: (ني) Ne dimekdür.

[E.179a] Niler⁵: (نيلار) Neler dimekdür.

Nitük⁶: (نيتوك) Kaf ‘Arabī’dür. Nice dimekdür ki Maḥzen-i Mīr Ḥaydar’da dördinci maḳāle ḫikāyesinde gelür ki:

Beyt: Sin ki kılursın maḥga bu serzeniş
Sin nitük olursın eger tüşse iş

Nişe⁷: (نیشه) Nice dimekdür, zirā ma’nāsına daḫı gelür.

Ninğ⁸: (نينك) Kaf, ‘Acemī’dür. Filānıñ dimekdür ki Ḥayrettü’l-Ebrār’da ikinci ḫayretde gelür.

Beyt: Hey’eti āyīne-i kiti-nümā
Közgüsi aynıñ tapıp andın cilā

¹ Kaf ‘Acemī’dür : ø Li.1 ; kaf Mu‘accemedir B. ; kaf Mu‘acceme’dür A. , S. // dimekdür : demektir B.

² dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // āḫir : āḫer B. // Tanık olarak verilen beytin ikinci mısraı Li.1 nüshasında yoktur.

³ Kaf , kaf-ı ‘Arabī’dür : kaf kaf-ı ‘Arabī’dir B. ; kaf ‘Arabī’dür Ş. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ki Ğarāibü’ş-Şığar’da.....vādi bile : ø Li.1 // ‘ışk : ‘aşk B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ Kaf ‘Arabī’dür : kaf-ı ‘Arabī’yle S. // dimekdür : demektir B. // ki Maḥzen-i Mīr Ḥaydar’da.....tüşse iş : ø Li.1 // dördinci : dördüncü B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // sin ki : sin A.

⁷ nice dimekdür : bu daḫı nice dimekdür Li.1 // dimekdür : demektir B. // daḫı gelür : daḫı kelür B.

⁸ Kaf , ‘Acemī’dür : kaf Mu‘accemedir B. ; kaf Mu‘acceme’dür A. , S. ; kaf-ı Mu‘acceme ile Li.1 , S. // filānıñ : filānuñ S. // dimekdür : demektir B. ; ma’nāsınadır Li.1 // gelür : kelür B. // tapıp : tapıp B.

Ninġ¹: (نيناك) Nun-ı s̄anī kaf-ı ‘Acemī’ye delālet içün resm olınmışdır ve ya nun-ı

evveliñ kesresine delāletçün yazılmışdır. Bir edātdur. İsm, muzāf ile āhirine lāhiķ olur ki sākındır. Meşelā: Süleymān’nınġ ve Sikender’ninġ dirler.

2.50. Ĥarfü’n-Nuni’l-Maẓmūme

Nutuķcı²: (نوتوڪجي) Toġan uskufine dirler ki muķaṭṭa‘ātta gelür.

Ķıṭ‘a: Leim farkıġa iķbāl tācnı koymaķ
Yaķın ki bulġusıdur mūcib ‘azābı anınġ
Nutuķcı başıġa sunķur otaġı tenġ imes
Ki bulġusı sebeb-i renc ü ıztırābı anınġ

Ve yine Sedd-i İskenderī’de gelür ki:

Beyt: Münāsib imes ķarı başıġa tāc
Tomaġa nutuķcı nı ihtiyāc

2.51. Ĥarfü’l-Vav

El-vav³: (الواو) Mā-ķabli maẓmūm-ı vav-ı sākine emr-i ḥāzır āhirine lāhiķ olur. Te’kīd-i

ṭaleb içün bu dilde ha lāhiķ olduġı “vara” diyecek yerde “baru” ve “aķtaru” diyecek yerde “aķtaru” dirler. Bu ġazelde ķāfiye vāķı‘ olan vav’lar bu ķabīldendir.

Beyt: Ey şabā āvāre könġlüm isteyü her yan baru
Vādī vü taġ u beyābānlarnı her yan aķtaru

¹ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

² Muķaṭṭa‘āt’da gelür ki : Muķaṭṭa‘āt’da kelür ki B. ; Muķaṭṭa‘āt’da gelür Li.1 ; Muķaṭṭa‘āt’da zıkr olunur S. ; Muķaṭṭa‘āt’da bir ķıṭ‘ada gelür Ş. // farkıġa : farkıġa B. // tācnı : tācnı B. , S. // bulġusıdur : bulġusıdur B. // otaġı : umaġı B. // Ve yine Sedd-i İskenderī’deihtiyāc : ø Li.1 // Sedd-i İskenderī’de gelür ki : Sedd-i İskenderī’de kelür B. ; Sedd-i İskenderī’de gelür Ş.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

2.52. Harfû'l-Hai'l-Meftûha

[E.179b] Hardı¹: (هاردی) Yoruldu dimekdür ki [S.138a] Seb'a-i Seyyâre'de Mi'râc'da gelür.

Beyt: Hem-rehi dağı özidin bardı
Reh-revi dağı püyedin hardı

Ve yine Mecnûn u Leylî'de pâdişâh ribâtları vaşfinda gelür.

Beyt: Barı sefer ehliğa penâh ol
Harıp yitigenge tekye-gâh ol

[Ş.244a] Hav²: (هاو) Beli dimekdür ki Seb'a-i Seyyâre'de dördinci hikâyede [Li.1-122b]

Cüne Şâh'a âyîne getürene sū'âlinde gelür.

Beyt: Hav dise şehğa naqş rāci' idi
Yok demek hōd hılâf vāqı' idi

Ve yine cengde düşmene hamle iderken eytdikleri şadāya dirler ki Ğarāibü's-Şıgar'da gelür.

Beyt: Ey Nevāyî tîğ tartıp çapqum cevlan kılıp
[A.80b] Başıma yetkeç didim uruşnı terk it didi hav

Hemol³: (همول) Hem lafzıyla ol lafzından mürekkebdür. Hemze-i vaşlı kitâbet olunmaz.

2.53. Harfû'l-Hai'l-Meksûre

Hirvul ve hiravul⁴: (هراول و هرول) Ceng maḥallinde qaravul ardınca bir miqdâr âdem

gönderseler yardım tarîkiyle aña dirler ve cengden evvel çarḥa cengin idenlere daḥı dirler. Ve's-selâm.

¹ dimekdür : demektir B. // Mi'râc'da gelür : Mi'râc'da kelür B. ; Mi'râc'da gelür ki A. ; Mi'râc'da bir beytde gelür ki S. // vaşfinda gelür : vaşfinda kelür B. ; vaşfinda gelür ki S. , Ş. // ehliğa : ehliḡe B. // harıp : harıb B.

² dimekdür : demektir B. // dördinci : dördüncü B. // Cüne : Çüne A. , B. , S. // getürene : ketürene B. // sū'âlinde gelür : sū'âlinde kelür B. ; sū'âlinde bir beytde gelür ki S. // şehğa : şehge B. // cengde : cenkde B. // düşmene : ø A. , B. , E. , S. , Ş. // eytdikleri : itdikleri B. // dirler ki : derler ki B. // Ğarāibü's-Şıgar'da gelür : Ğarāibü's-Şıgar'da kelür B. ; Ğarāibü's-Şıgar'da gelür ki S. // tartıp : tartıb B. // kılıp : kılıb B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ ceng : cenk B. // tarîkiyle : tarîkile B. // cengden : cenkden B. // cengin : cenkin B. // daḥı : daḥı B. // Ve's-selâm : ø A. , B. , Li.1 , S. , Ş.

2.54. Harfû'l-Hai'l-Mazmûme

[E.180a] Hürmek¹: (هورماك) Ürmek dimekdür. Üfürmek ma'nāsına ve it ürmek

ma'nāsına bu beytde hürütür 'ibāreti ihāmdan hālī degildür.

Beyt: Güyyā tapmas Nevāyī yol habū'l-mā'nīdin
Güyyā ol it hürütür eylep efsūn her taraf

Hürer²: (هوران) Üfürür dimekdür ki Hayretü'l-Ebar'da gelür.

Mısrā': Bu birsi fātiha okuyup hürüp

Ve yine it ürdüğine dirler ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Kice külbemğa kilseñg müdda'ı men'ini iskerme
Tulun ay seyri iterde it hürerdin kayda pervāyı

Yānī it ürdüğine dimekdür.

Ve yine Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Uyğunğa mānī' eger bolmasa ol küy içre
[S.138b] Yüürüp itler ile kice tañg atkunca hürer

2.55. Harfû'l-Yai'l-Meftûha

Yapuşkan³: (ياپوشقان) Yapışır dimekdür.

Yazıglık⁴: (ياز يغلينغ) Yazılmış ma'nāsınadır.

Yasañg⁵: (ياسانگ) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Yaşşı dimekdür ki Sedd-i İskenderī'de āyine-i

cinī vaşfında gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² dimekdür : demektir B. // Hayretü'l-Ebrār'da gelür : Hayretü'l-Ebrār'da kelür B. // okuyup : okuyub B. // hürüp : hürüb B. // ürdüğine : ürdükine B. // Fevāidü'l-Kiber'de gelür : Fevāidü'l-Kiber'de kelür B. // külbemğa : külbemge B. // Yānī it ürdüğine dimekdür : ø A. , B. , E. , Li.1 , Ş. // Nevādirü's-Şebāb'da gelür : Nevādirü's-Şebāb'da kelür B. // ol küy içre : ol köy içre B. // yüürüp : yüürüb B. // atkunca hürer : atkunca hürey B. , S.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (7b) vardır.

⁵ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı Mu'accedir B. ; Kaf kaf-ı Mu'accedir B. ; kaf-ı 'Acemī ile S. ; kaf 'Acemī'dür Ş. // dimekdür : demektir B. // ki Sedd-i İskenderī'dekiçik : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // bozuğ : yuzağ S. // uluğ yok ise : uluğ ise B. // kiçik : kicinğ S.

Beyt: Körünür yüzi közgü içre bozuk
Uluk yok ise yasañg yā kiçik

Yaş¹: (ياش) Tıfl ma'nāsınadır ki Ğarāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Köz yaşın dürr-i yetimin maḥrem-i ʿışk eylemen
Kim niçe kim pāk gevherder ve likin yaş irür

Ve yine Mecnūn u Leylī'de Mecnūn'ı atası oğlın istediği maḥalde gelür.

Beyt: Eylep anı ʿömr-i sür-at-āyın
Bir yaşı boğdın esir-i ğam-gın

Yaş²: (ياش) Bir daḥı bayāğı yaş ma'nāsınadır ki ma'rūfdur bu beytde tecnīs-i tām
fevķine iki ma'nāya gelmişdür.

Beyt: Her zamān közdin yaşım imgeklegen bir yaş dik
Meyl iter tofrağğa vü öltürgüsü bu imgekim

Yatış³: (ياتيش) Gice ile pādīşāhı bekleyenlere dirler ki Münşeāt'da elli birinci mektūbda
[E.180b] gelür ki:
Yana ol kim tavacı biglerige hüküm bolsa kim yatış eyleyin , mażbūṭ taʿyīn kılıp
yatış tavacısı her kün alarnıñ yatışğa kilgen kilmegenin yaḥşı tırgese.

Yam⁴: (يام) Ulaḫ binecek ata dirler ki Münşeāt'da elli beşinci mektūbda gelür.
Yam atları bile [Ş.244b] ḥāne bozuḫdur.

Yamcı⁵: (يامجي) Ulaḫ dimekdür.

Yaktı⁶: (ياقتي) Eşer eyledi dimekdür ki Ferḥād u Şīrīn'de Mehīn Bānū, Ḥusrev ilçisine
cevāb virdüğinde gelür.

¹ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // gelür : kelür B. // maḥrem-i ʿışk : maḥrem-i ʿaşk B. // kim niçe kim : her niçe kim B. // Ve yine Mecnūn u Leylī'de.....esir-i ğam-gın : ø Li.1 // Mecnūn'ı : Mecnūn'un B. // istediği maḥalde gelür : istediği maḥalde kelür B. // eylep : eyleb B. // bir yaşı : bir yaş S. // boğdın : boğdın B. ; yoğdın S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ gice : kice B. // dirler : derler B. // ki Münşeāt'da.....tırgese : ø Li.1 // Münşeāt'da : Münşeāt'da B. // gelür ki : kelür ki B. // hüküm bolsa : hüküm bolsa B. // taʿyīn kılıp : taʿyīn kılıb B. // yatışğa : yatışğa S.

⁴ ki Münşeāt'dabozuḫdur : ø Li.1 // Münşeāt'da : Münşeāt'da B. // elli beşinci : elli birinci S. // gelür : kelür B. // yam atları bile : yam atları A. // yam ḥāne : yan ḥāne B.

⁵ dimekdür : demekdir B.

⁶ eyledi dimekdür : eyledi demekdir B. // ilçisine : ilcisine S. // virdüğinde gelür : virdüğünde kelür B. ; virdüğünde gelür ki S. // sin dik cānıḡa : sin didiñ cānıḡa S. // kandırdı dimekdür : kandırdı

Beyt: Ni söz kim sin dik cānımğa yaqtı
Hadīsniñ cān-ı [Li.1-123a] püjmanımğa yaqtı

Ve bir dağı şuya qandurdı dimekdür ki Hayretü'l-Ebrār'da üçinci maqālede gelür.

Beyt: Yağmasa dihkān çemenin tün ü kün
Naḥl-ı terin anğla quruğan otun

Yağmas¹: (ياقماس) Yağmas lafzı te'sir itmez dimekdür.

Beyt: Tevbedin söz Nevāyiyā dime kim
Hic yağmaydur ol fesāne maḥğa

Yağma²: (ياقمه) Bu beytde yağma 'ibāreti isnād itme dimekdür.

Beyt: Ehl-i ıışık içre maḥğa yağma vera' töhmetni
Zāhidā kıılma hüner ehliğa bizni ma'şüb

Yağmaq³: (ياقماق) Yağışmaq ve bir dağı te'sir itmek ve bir dağı isnād itmek
ma'nāsınadır.

Yağar⁴: (ياقار) Te'sir ider dimekdür ki İskender Māverā'e'n-nehr'de Gehek [S.139a]

şuyı yanında Semerqand şehrin bünyād itdükde ol şu bir depe dibinden çıkdığı
maḥalde gelür.

Beyt: Hem ol depe alyıda andağ aqar
Ki 'āşık yaş u eşk dik kim yağar

Ve bir dağı qabül ve pesendide ma'nāsına gelür ki Sultān Bābü'r eş'arında gelür.

[E.181a] Beyt: Tapar ni ister vü könğlüge kim yağar
Teşvîş bî-cihet dūrür āḥir saḥğa maḥğa

demekdir B. // ki Hayretü'l-Ebrār'dakuruğan otun : ø Li.1 // üçinci : üçüncü B. ; üçinci S. // maqālede gelür : maqālede kelür B. // tün ü kün : tün kün B. // terin : tirin S.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ dimekdür : demekdir B. // ki İskender.....dik kim yağar : ø Li.1 // Māverā'e'n-nehr : Māverā'e'n-nehir B. // Gehek şuyı : Gehek şuyı B. // itdükde : etdikde B. // maḥalde gelür . maḥalde kelür B. // Ve bir dağı : Ve bir dağı B. // ma'nāsına gelür ki : ma'nāsına kelür ki B. // Sultān Bābü'r eş'arında gelür : ø S. ; Sultān Bābü'r eş'arında kelür B. // tapar : baqar S. // könğlüge : könğlike B. // āḥir : āḥer B.

Yakmay¹: (ياقماي) Eser eylemez demekdür ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Tevbedin söz Nevāyiyā dime kim
 Hic yakmaydur ol fesāne marğa

[A.81a] Yakmak²: (ياقماق) Nisbet ma'nāsınadır ki Mecnūn u Leylī'de Mecnūn Leylī

cevābında eytdi.

Beyt: Sendin yitiben bu şiddet āhır
 Kimğa yakayın bu töhmet āhır

Ve yine Hayretü'l-Ebrār'da dördinci maqālede gelür ki:

Beyt: Mescid ü mey-hāne aña yakmayayın
 Deyr bile Ka'be sarı bakmayayın

Yakma³: (ياقما) Töhmet itme ve mücrim çıkarma ma'nāsına gelür.

Yara taşı⁴: (يراتاشي) Yağmur boncığı dirler bir nesne olur ki aña kurbān kanı

sürülmekle yağmur yağar aña dirler ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: Yara taşığa kan tigeç yağın yağkandın ey sākī
 Yağar yamğur dik eşkim çün bolur la'linğ şarāb-ālūd

Yalgur⁵: (يالفور) Gayn-ı Mu'acceme ile yalañuz demekdür.

Yalğan⁶: (يالفان) Yalan demekdür , dürüg ma'nāsına.

Beyt: Kerāmetin didi şeyh ve Nevāyī terk-i ıışk itti
 Anıñ dağı sözi köp çin imes germin didim yalğan

¹ demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // hic : hıç B. , S.

² ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // eytdi : eytdi ki S. // sendin : sindin A. , B. , Li.1 , S. // bu şiddet āhır : bu şiddet āher B. // kimğa : kimge B. // töhmet āhır : töhmet āher B. // Ve yine Hayretü'l-Ebrār'da.....bakmayayın : ø Li.1 // dördinci : dördüncü B. // gelür ki : kelür B. ; gelür A. , S. , Ş. // yakmayayın : yakmayan S. // bakmayayın : yakmayın S.

³ töhmet itme : töhmet atma B. // gelür : kelür B.

⁴ yara taşı : yada taşı A. , B. , Li.1 , S. // boncığı : boncuğı B. // dirler : derler B. // aña dirler : dirler Li.1 // ki Fevāidü'l-Kiber'de.....şarāb-ālūd : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // yara taşığa : yada taşığa B. , S. // yamğur : yağmur S. // la'lin"ğ : laalin"ğ B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yalanġ¹: (يالانك) Kaf-ı ‘Acemī ile cıblak ma‘nāsınadır ki Seb‘a-i Seyyāre’de dördinci

hikāyede Mes‘ūd vezīri tutduġı maħalde gelür.

Beyt: Hüküm kıldı ki acıñgız resenin
Yalanġa calap ‘azāb iterge tenin

Ve yine dikilmemiş kaftānlık kumaşa dirler ki Sedd-i İskenderī’de gelür.
İskender Keşmīr Şāhı’nı [S.139b] kızın alıcak tevābī’ne virdügi [E.181b]
[Ş.245b] kumaşlar vaşfında gelür.

Beyt: İki yüzgece hem tikiley ton birip
Yalanġ ton alarca yana ün birip

Yarmaġ²: (يارماق) Aqçaya dirler ki Seb‘a-i Seyyāre’de Dilārām bey‘inde h‘āce vaşfında
gelür.

Beyt: Cānnı yarmaġğa şatdı h‘āce-i hūsn
Kim bu sevdāyı tācir itkey vü bes

Ve yine Ferhād u Şīrīn’de Ferhād’ı tutup Hüsrev’e getürenler haqqında gelür ki :

Beyt: Alıp culdu tutup [Li.1-123b] yarmaġğa kalğan
Digil kim eylemişler taġnı kalğan

Yarmaġ³: (يارماغ) Aqça dimekdür. Ekşeriyyā gayn-ı Mu‘acceme ile isti‘māl olunur.

Ferhād-nāme’de Hākan’ın vezīri Melik-ārā dört faşla münāsib dört qaşr binā
olınmak emr itdükde bezl-i māl itdügi maḳālede gelür.

Beyt : Çü söz taptı nihāyet tökti yarmaġ
Te‘emmülsüz niçük kim taġ u toraġ

¹ Kaf-ı ‘Acemī ile : Kaf-ı ‘Acemī’yle S. ; kaf-ı Mu‘acceme ile A. , B. , Li.1 // cıblak : çıplak S. , Ş. // ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // dördinci : dördüncü B. // Mes‘ūd vezīri tutduġı maħalde : ø Li.1 // maħalde gelür : maħalde kelür B. ; maħalde gelür ki S. // acıñgız resenin : açınğız resenin B. ; cingizde sin S. // calap : çalab B. // ki Sedd-i İskenderī’deün birip : ø Li.1 // Sedd-i İskenderī’de gelür : Sedd-i İskenderī’de B. , S. , Ş. // Keşmīr Şāhı’nı : Keşmīr Şāhı’nıñ B. // virdügi : virdüki B. // vaşfında gelür : vaşfında kelür B. ; vaşfında gelür ki S. // Tanık olarak verilen ikinci beytin birinci mısraı E. nüshasında yoktur. // ton birip : ton birib B. // alarca : alarça S. // yana ün birip : ün birip E. ; yana ün birib B. ; yana pana ün birip S.

² dirler : derler B. // ki Seb‘a-i Seyyāre’de.....itkey vü bes : ø Li.1 // gelür : kelür B. // h‘āce-i hūsn : h‘āce-i ḥass B. // itkey vü bes : itgey ve bes B. ; itgey vü pes A. // Ve yine : ø Li.1 // tutup : tutub B. ; dutup S. // getürenler : ketürenler B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. // getürenler haqqında gelür ki : getürdikleri maħalde gelür Li.1 // alıp : alıb B. // culdu : çuldu S. // tutup : tutub B. // yarmaġğa kalğan : yarmaġğa kalkan B. , S. // digil : degil Ş. // taġnı kalğan : taġnı kalkan B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yaraşmak¹: (ياراشماق) Yaramak ve nâfi' olmak ma'nâsınadır.

Yaraşıptur²: (ياراشيب تور) Nâfi' olupdur dimekdür.

Beyt: Nevâyî ger lebi yâdı bile kan yuttı cân taptı
Tabîbâ bil ki bu şerbet anğa bî-ḥadd yaraşıptur

Yandı³: (ياندی) Döndi dimekdür ki Seb'a-i Seyyâre'de dördinci hikâyede Mes'ûd'ın

ḳavmi Mes'ûd'ı bulmadıkları maḥalde gelür ki:

Beyt: Yanıban 'âkıbet bu sûretdin
Mâtemin tûtdılar zarûretdin

Yan⁴: (يان) Taraf ma'nâsınadır. Bir yan , bir taraf ve bir yaña dimekdür ; her yan , her

tarafa dimekdür.

Yandur⁵: (ياندور) Döndür dimekdür ki Ğarâibü's-Şığar'da gelür.

Beyt : Nevâyî örteben özlük ḳadem bu yolğa koy ya'nî
Ki her hem-râh kim bolğay tecerrüd mâni'i yandur

Yarutunġ⁶: (ياروتونك) Rûşen eyleñ dimekdür.

Yarutġac⁷: (ياروتغاج) Rûşen eyleyecek dimekdür.

Yarup⁸: (ياروب) Rûşen olup dimekdür.

Yaruştı⁹: (ياروشتی) Rûşen oldı dimekdür ki Mecnûn u Leylî'de Mecnûn Leylî ile

buluşduğı maḥalde gelür ki :

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B. // dördinci : dördüncü B. // dördinci hikâyede : ø Li.1 // Mes'ûd'ın ḳavmi : ø S. // bulmadıkları : buldukları S. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür S. , Ş.

⁴ ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. ; ma'nâsınadır ki Li.1 , S. // bir yan , bir taraf ve : ø Li.1 // bir yaña dimekdür ; her yan , her tarafa : bir tarafa S. // bir yaña dimekdür : bir yaña demektir b. ; bir yaña ma'nâsına Li.1 // Esad Efendi nüshasında bu madde aşağıda verilen "yandur" maddesi ile birleştirilerek verilmiştir.

⁵ Yandur : Döndür dimekdür ki : ø E. // dimekdür ki : demektir ki B. // gelür : kelür B. // ya'nî : yana B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ yarutġac : yarutḳaç B. // dimekdür : demektir B.

⁸ yarup : yarub B. // olup : olub B. // dimekdür : demektir B.

⁹ dimekdür : demektir B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 , S. , Ş. // ḥarmanlarıġa : ḥarmanlarıḳa B.

Beyt: Kim otlarının cihân yaruştı
Harmanlarığa bu şu'le tüşti

Yaruğ ve yaruğ¹: (ياروق و ياروغ) Rüşen ma'nāsınadır ki [E.182a] 'Ubeyd Han eş'arında gelür.

Beyt: Ey közüm yaruğlık istersin hem anıñg küyiniñg
[S.140a] Yıl bile uçkan gubarı tutya bolsun sañğa

Ve bir dağı çāk ma'nāsına gelür. Bu diyârdaki gibi bu beytde ilhâmdan hālî degildür ve ekşer nüshada kâf'la yazılmışdır.

Beyt: Pāk köñglüm hūblar köñgli ara taptı şikest
Veh bu ton kalgay mu yaruğ şîşe sindānlar ara

Yarumak²: (ياروماق) Rüşen olmak ma'nāsınadır. Ferhād-nāme'de kaşrlar evşafında bu beytde yarup 'ibāreti rüşen olup demek olur.

Beyt: Yarup her öyi āftāb-ı sīm tendin
Ten üzre hūllesi berk-i semendin

Yarudı³: (يارودی) Rüşen oldı ve tā ziyāde idüp yarutmak diyecek, rüşen itmek ve ziyā virmek ma'nāsına olur.

Yarur⁴: (يارور) Rüşen olur.

Yarutmak⁵: (ياروتماق) Rüşen itmek ve ziyā virmek ma'nāsına olur.

Yaruttı⁶: (ياروتتی) Rüşen itti.

Yarutur⁷: (ياروتور) Rüşen ider demek olur.

Yarutay⁸: (ياروتای) Rüşen ideyin.

¹ Yaruğ ve yaruğ : yarıñg ve yaruğ B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki 'Ubeyd Han eş'arında.....bolsun sañğa : Ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // ey közüm : ey köñglüm Ş. // küyiniñg : köyi niñg B. // Ve bir dağı çāk ma'nāsına.....sindānlar ara : Bu bölüm yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yat¹: (يات) Bī-gāne ma‘nāsınadır ki Ferhād u Şīrīn hātimesinde gelür.

Beyt: Yetişmey anda yat ilniñg ayağı
Ni yat il kim üzüp yat otnı dağı

Yatlık²: (ياتليق) Kıza [A.81b] dirler ki Ferhād u Şīrīn’de Şīrīn Ferhād’ıñg tábütı
üzerinde didi.

Beyt: Egerçi bar idim bānūğa yatlık
Ölerdim de uyatlık min uyatlık

Yağdu³: (ياغدو) Şu‘le [Li.1-124a] ve pertev ma‘nāsınadır ki Ferhād u Şīrīn’de gelür.

Beyt: Kuyaş kim saldı ‘ālem içre yağdu
Yetişdi peşşedin ‘anğağa tıgru

[Ş.245b] Ve yine Münşeāt’da altmış altıncı mektübda gelür ki:

Beyt: Mihr-i ‘ālem-tāb ara bolsa cemālinğ közgüsü
Kice hem kündüz kibi kılğanı cihānnı yağdusı

Yasar⁴: (ياسار) Düzer ma‘nāsınadır ki Mecnūn u Leylī’de bahār vaşfında gelür.

Beyt: Nergis alur olsa bādedin kām
Nārenc tiresidın yasar cām

Yasay alur⁵: (ياسای الور) Düzebilür dimekdür.

Yavuk⁶: (ياوق) Yakın ma‘nāsınadır ki Fedhād u Şīrīn’de Husrev kal‘adan döndügi
maḥalde gelür.

Beyt : Yanar da birte kün ni kılmayın kec
Yavuk barmağğa tapmay maşlaḥat hıc

¹ ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // ki Ferhād u Şīrīn.....otnı dağı : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. , Ş. // üzüp : üzüb B.

² Ferhād tábütı : Ferhād’ın tábütı S. // didi : didi ki Li.1 // min : ø E.

³ ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // ki Ferhād u Şīrīn’decihānnı yağdusı : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; bir beytde gelür ki S. // kuyaş : koyaş B. // yetişdi : yetiştı B. // Münşeāt’da : Münşeāt’da B. // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // mihr-i ‘ālem-tāb : behrām-ı ‘ālem-tāb S. // kılğanı : kılğay B.

⁴ ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // gelür . kelür B. ; gelür ki Li.1 ; bir beytde gelür S. // nergis : nerkis B. // tiresidın : tirisidin B.

⁵ düzebilür : düze bilür B. // dimekdür : demekdir B.

⁶ ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // ki Ferhād u Şīrīn’demaşlaḥat hıc : ø Li.1 // döndügi : döndüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // birte : ırte Ş. // barmağğa : barmağğa B. // hıc : hıç B.

Yavıdı¹: (ياودی) Yakın oldı dimekdür.

Yavusa²: (ياوسا) Yakın [E.182b] olsa dimekdür ki Hayrettü'l-Ebrâr'da söz ta'rifinde gelür.

Beyt: Tā ki añā yavusa bir bī-edeb
Taş ile oğdın anğa yitkey meded

Yavuşur³: (ياوشور) Yakın olur dimekdür ki Ferhād u Şīrīn'de [S.140b] Ferhād ziyāfetinde gelür.

Beyt: Çü yokdur bir nazar kılmakğa tābı
Çıkargā yavuşur cān-ı ħarābı

Yavumanġ⁴: (ياومانك) Yakın varmañ dimekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Nazenin ħātırığa kilmesenġiz dağı hōş
Yavumanġ min kibi bezmığa vü ħūn-ābe yutuñ

Ve yine Hayrettü'l-Ebrār'da evvelki münācātta gelür.

Beyt : Yavmayın şem' ile kâşāneyi
Köymey anıñ ıışkıda pervāneyi

Yanmaġıl⁵: (يانماغيل) Dönmegil dimekdür. Luṭfī Divānı'nda gelür.

Beyt: Dil-berā sındurma 'ahd ü yanmaġıl mīşākdın
Perdede tutma yüzünġni 'aşık-ı müştākđın

Yanmaġ⁶: (يانماق) Dönmek ma'nāsınadır. Seb'a-i Seyyāre'de pādīşāh medħinde bu beytde yanarlar, dönerler dimekdür.

Beyt : Kim yanarlar öküş murād bile
'Uğdeliġ işleri güşād bile

¹ yavıdı : yavudı B. // dimekdür : demektir B. // Esad Efendi nüshasında , aşağıda verilen "yavusa" maddesinin anlamı burada verilmiştir.

² Yavusa : yavısa A. // Esad Efendi nüshasında bu maddenin anlamı ve tanıġı önceki "yavıdı" maddesinde verilmiştir. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür b. ; gelür ki Ş. // taş ile : taşla B. , S. // yitkey : yitgey B.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // tābı : taabı B.

⁴ varmañ : durmañ Li.1 // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // Tanık olarak verilen birinci beytin mısralarının yeri Ş. nüshasında deġişiktir. // bezmığa vü ħūn-ābe yutuñ : bezmige ve ħūnān bütünġ B. // Ve yine Hayrettü'l-Ebrar'da.....pervāneyi . ø Li.1 // münācātta gelür : münācātta kelür B. ; münācātta zikr olunur ki S. // şem' ile : şem'le S. // ıışkıda : aşkıda B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Ve yine Seb'a-i Seyyāre'de evvelki hikāyede Kudūs'den hüccāc dönüp Ferruh Şāh kaldığı yerde bu beytde yanarğa 'ibāreti, dönmeye dimekdür.

Beyt: Tavāf ehli yanarğa bağlap bil
 Kitti tüşlik tüşiga kilgen il

Ve yine Seb'a-i Seyyāre'de Mî'rāc'da bu beytde yanganda 'ibāreti , döndüğünde dimekdür.

Beyt: Barur idi niçük ki sürür-vān
 Lik yanganda tūbā vü rıdvān

Yanğı¹: (يانكى) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Yeñi ma'nāsınadur ki Seb'a-i Seyyāre āhirinde

Behrām Şāh Nevāyî'ye eytdi kim:

Beyt: Ayma uçmuş irdi āvāze
 Anı yanğı başdın eyledinğ tāze

Ve yine Sultān Hüseyn Baykara şi'rinde gelür ki:

Beyt: İmdi bütken serv dik her sarı kıddi cilve-ger
 Yanğla toğgan mihr yanlıg hüsni rüz-efzün yigit

Yanğlap²: (يانكلاپ) Kaf, 'Acemî'dür. Yenğileyüp [Li.1-124b] dimekdür ki Mecnūn u

Leylî'de Leylî tenhāda Mecnūn firākında nevḥā idüp [E.183a] kendünüñ nev-rezteligine te'ssüf itdügi maḥalde gelür.

Beyt: Şāh-ı şarabım bu dem kılıp gül
 Başım üze yanğlap açılıp gül

Yandaştay³: (يانداشتاي) Yanaşa, ya'nī yanına vara dimekdür ki [Ş.246a] Ferhād u

Şîrîn'de Ferhād ziyāfetinde Menîn Bānū aḥvālinde gelür.

¹ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı Mu'accedir B. ; kaf kaf-ı Mu'acceme'dür A. // kaf-ı Mu'acceme ile Li.1 , S. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // yeñi : yeni B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // ki Seb'a-i Seyyāre'de.....eyledinğ tāze : ø Li.1 // āhirinde : āherinde B. // eytdi : itdi B. // Ve yine : ø Li.1 // Baykara : ø Li.1 // şi'rinde : şiirinde B. ; eşarında Li.1 , S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Li.1 // bütken : bütgen B. // toğgan : toğkan B.

² yanğlap : yanğlab B. // Kaf , 'Acemî'dür : kaf Mu'accedir B. ; kaf Mu'acceme'dür A. ; kaf-ı Mu'acceme ile Li.1 , S. // yenğileyüp : yenğileyib B. // dimekdür : demekdir B. // Leylî tenhāda.....itdügi maḥalde : ø Li.1 // nevḥā idüp : nevḥā idüb B. // itdügi : etdüki B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // kılıp : kılıb B. // yanğlap açılıp : yanğlab açılıb B.

³ dimekdür : demekdir B. // dimekdür ki Fernād u Şîrîn'de.....senğ-i ḥāre . ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S.

Beyt: Velî tapmas idi bu işke çäre
Ki yandaştay belüre senġ-i häre

Yanmaġıl¹: (یتماغیل) Bir daġı yanma ma'nāsınadır , sūhten dimekdir. Fārisī'de yanıp

‘ibāreti bu ma'nāyadır. İhāmdan hālî degildir.

Beyt: Sūz-i hicriñ içre her dem za'flık cismim yanıp
Otқа түşken қıl mişllik ortanur min tutğanıp

Yaşurmak² (ياشورماق) Gizlemek ma'nāsınadır. Bu diyārda daġı müsta'mel ‘ibāretdür.

Neteki Yūsuf Şeyḫ Kāddese Sırrehu Ḥusrev ü Şirīn'de münācātta bu beytde
eydür.

Beyt: Yolumı muḳtedārlardan şaşurma
Közüme Muştafā izin yaşurma

Yaşurgaylar³: (ياشورغايلار) Gizleyeler.

Yaşunmuş⁴: (ياشونميش) Gizlenmiş dimekdir.

Yaşundı⁵: (ياشوندى) Gizlendi demek olur. Ferhād-nāme'de ḥazān vaşfinda eydür.

Beyt: Yaşundı berk-i gül tofraġ içinde
Nihān oldı seçer yafraġ içinde

Yaşurun⁶: (ياشورون) Maḥfî ma'nāsınadır ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: [A.82a] Ni belā ni raḥmdur ol ay ki könġliniñġ aña
Yaşurun āhı eşer kılmās anıñġ feryādı hem

Ve yine Ġarāibü's-Şıġar'da gelür.

Beyt: Her nice kim rāz-ı ‘ışkıñġ yaşurur min il ara
Bir maḥalsiz āhla barın ‘ayān eyler [S.141a] könġül

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Fevāidü'l-Kiber'de gelür : Fevāidü'l-Kiber'de kelür B. ; Fevāidü'l-Kiber'de bir beytde gelür S. // Ni belā ni raḥmdurĠarāibü's-Şıġar'da gelür . ø Li.1 // ni belā ni raḥmdur : belā-yı raḥmdur A. ; ni belāraḳ cismimdür B. // ol ay ki : ol ki A. // könġlününġ : könġlümününġ B. // Ġarāibü's-Şıġar'da gelür : Ġarāibü's-Şıġar'da kelür B. ; Ġarāibü's-Şıġar'da gelür ki A. // her nice : her kice S. // rāz-ı ‘ışkıñġ : rāz-ı ‘aşkıñġ B. ; zār-ı ‘ışkıñġ Li.1 // barın : yarın S.

Yaşurgusı¹: (ياشورغوسى) Gizlese gerek dimekdür.

Yaşuray²: (ياشوراي) Gizleyeyin dimekdür.

Yaşın ve yaşun³: (ياشون و ياشين) Gizlü ol ve gizlen dimekdür.

Yanğag ve yanğak⁴: (يانكاغ و يانكاغ) İkisi dağı yañak ma'nāsınadur ki Sedd-i

İskenderī'de himmet hümāsınuñ bülend-pervāzlığı maḥallinde gelür.

Beyt: Yıgac üzre ger bulsa yüz miñg yanğag
Kömer yirge her ni uğurlar ni zāg

Yaraş⁵: (ياراشا) Lāyık ma'nāsınadur ki Münşeāt'da yigirmi ikinci mektübda gelür.

Barçanınğ ağası vü erşedi [E.183b] ol 'aziz ferzenddür , ol na'lini körüp anğa
yaraşa yarak kılıp.

Yaraş⁶: (ياراشى) İki ḥaşm barışmağa dirler ki Sedd-i İskenderī'de Ḥaḳan İskender'e
gelicek aytdı.

Beyt: İlinğge digil kim bu kilgen resül
Yaraşdın didi sözni kıldım qabül

Yatqurdı⁷: (ياتقوردي) Yaturdı dimekdür.

Yasal⁸: (يسال) Leşkeriñ ālāyına dirler ki Sedd-i İskenderī'de İskender Dārā'ya qarşu
gıtdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Yoruş resmide bolmas irdi o sal
Köçerde barurda bar irdi yasal

¹ gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B.

² dimekdür : demekdir B.

³ dimekdür : demekdir B.

⁴ ikisi dağı : ikisi dağı B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....ni
zāg : ø Li.1 // gelür : kelür b. ; gelür ki A. , S. , Ş. // kömer : körmer A. // yirge : birge A. , Ş. //
uğurlar : uğruladı B. // ni zāg : zāg B.

⁵ ma'nāsınadur : ma'nāsına B. // ki Münşeāt'dayarak kılıp : ø Li.1 // Münşeāt'da :
Münşaāt'da B. // gelür : kelür B. // barçanınğ : ḥarçanınğ A. , E. , Ş. // ferzenddür : firzenddür B. //
na'lini : naalini B. // körüp : körüb B. // kılıp : kılıb B.

⁶ iki ḥaşm : iki ḥaşım B. // gelicek : kelicek B. // ilinğge : ilinğke B.

⁷ dimekdür : demekdir B.

⁸ leşkeriñ : leşkerin B. // ki Sedd-i İskenderī'de.....bar irdi yasal . ø Li.1 // gıtdügi :
kitdüki B. // gelür ki : kelür ki B. ; gelür Ş. // o sal : ol sal B.

Yasavul¹: (يساول) Çāvūş dimekdir.

Yasağanlar²: (ياساغانلار) Düzenler.

Beyt: Ol perî ıııkıda yok kim min dıvâne kıoyup
Yasağanlar özini  akıl u ferzâne kıoyup

Yasalmak³: (ياسالماق) Lam ile düzelmek dimekdir.

Yasalsun⁴: (ياسالسون) Düzelsün dimekdir. Ferhād-nāme'de Ferhād'ın velâdeti

şenliginde Hâkan Çin vilâyetine emr itdügi maħalde eydür.

Beyt: Yasalsun barça ayın birle zıba
Tutulsun barıĝa öksün ü dıba

Yastanıp⁵: (ياستايب) Yaşdanup dimekdir.

Beyt: Mest bolsam āstānıĝ bes maĝa baş kıoyĝalı
Nı ĝaddim kim tekye kıĝay min tiz yenĝni yastanıp

Yalav ve yalavuz⁶: (يالاور و يالاي) Mücellā ve yaldırmaĝ ma'nāsınadur ki Sedd-i

İskenderî'de Dārā leşkeri vaşfında gelür.

Beyt: Taĝa dalgada çin yalavuz pezır
Yana cevşen üstige Çinı ĝarır
Tamuĝ şu'lesi barça rengin yalav
Belenep yalav cilvesidin kılav

Ve yine tolĝa üzerinde dikilen sancaĝa dirler ki Bedāyi'ü'l-Vasať' da gelür.

Beyt: Ot yalın dik sin kıacan çapsanĝ semender berk-rü
Bir  alem ol otĝa başıĝ üstide gül-gün yalav

¹ dimekdir : demekdir B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ yaldırmaĝ : yaldırmaĝ B. // ma'nāsınadur : ma'nāsınadır B. ; içündür A. // ki Sedd-i İskenderî'de.....gül-gün yalav : ø Li.1 // vaşfında gelür : vaşfında kelür B. // yana : ø A. // Çinı : cini B. // bilinip : bilinib B. // tolĝa üzerinde : tolĝa üzerine B. // dirler ki : dirler A. , B. // Bedāyi'ü'l-asať' da gelür : Bedāyi'ü'l-Vasať' da kelür B. ; Bedāyi'ü'l-Vasať' da gelür ki A. // kıacan çapsunĝ : kıaçansanĝ B.

[Ş.246b] Yavmas¹: (ياوماس) Yakın olmaz demekdür ki Ğarābü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: [S.141b] Çü yār könġlide bolsam belā maŋga yavmas

[E.184a] Bu vechdin ki timurdin bolup durur vaṭanım

Yavı almas²: (ياوی الماس) Yakın olmaz demekdür ki Ğarābü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Tün kuyaşğa yavı almas dik durur kim mey sarı

Tirelik şaḥş-ı ‘azimet bir iki kām eyleses

Yavutupdur³: (ياوتوب دور) Yakın eyleyüpdür demekdür ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: [Li.1-125a] ‘Aksini könġül közgiside kördüm öldüm

Kim ġayrın anıġ öyke niçün yavutupdur

Yavut⁴: (ياوت) Yakın eyle demekdür.

Yavutsa⁵: (ياوتسا) Yakın eylese demekdür.

Yargu⁶: (يارغو) Ğulüvv ve ġavġā-yı dād-ḥ’āha dirler ki Sedd-i İskenderi’de Ḥaḳan

İskender’e didi.

Beyt: Bu kilmekdin irdi ġaraḫ bu sanga

[A.82b] Ki bolġay cenābıġda yargu maŋga

Ve yine Ğarābü’ş-Şıgar’da muṭlaḫ ġavġā ma’nāsına gelür.

Beyt: Ḥaḫa-i ders içre ġavġādın dimāġım taptı za’f

Mey tutup sāḫi mini ḫutḫar demi bu yargu

Yaḫtu⁷: (ياختو) Ṭulındı demekdür ki Bedāyi’ü’l-Vasaṭ’da gelür.

¹ yavmas : yavumas B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // maŋga yavmas : maŋga yavumas B. // bolup durur : bolub durur B.

² demekdür : demektir B. // ki Ğarābü’ş-Şıgar’dakām eyleses : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // kuyaşğa : ḫoyaşğa B. // şaḥş-ı ‘azimet : şaḥş-ı ‘azimet B.

³ yavutupdur : yavutubdur B. // eyleyüpdür : eyleyüb B. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // niçün yavutupdur : niçün yavutubdur B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ demekdür : demektir B.

⁶ ki Sedd-i İskenderi’de.....yargu maŋga : ø Li.1 // bu saŋga : bu maŋga A. , B. , S. , Ş. // Ve yine : ø Li.1 // Ğarābü’ş-Şıgar’da muṭlaḫ ġavġā ma’nāsına gelür : muṭlaḫ ġavġā ma’nāsına Ğarābü’ş-Şıgar’da gelür Li.1 // ma’nāsına gelür : ma’nāsınadır B. ; ma’nāsınadır A. ma’nāsına gelür ki bu beytde gelür : S. // tutup : tutub B. // ḫutḫar demi : ḫutḫardı B. // bu yargu : bu yargudın Li.1 , Ş.

⁷ ṭulındı : tulundı B. ; dulundı A. // demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // mihr yaḫtusıda : mihr yaḫtusıda B. // āḫkār : āḫikār B. // pinhāndur : penhāndur B.

Beyt: Mihr yaqtusıda zerre bolmağan dik āşkār
Yüz tümen miñg mihr pinhāndur yüzünġ yaqtusıda

[E.184b] Yarmanıp¹: (يارمانيب) Bir yüksek yere tırmanıp dimekdür ki Maḥzen-i Mîr

Ḥaydar'da sekizinci maḳāle hikāyesinde Tîmur'dan naql iderler ki bir qarıncayı gördi.

Beyt: Altı yitti katla tüşer yamana
Tüşti ol şol tam başıġa yarmana

Yazılğan²: (يازيلغان) Yazılan dimekdür ve yazıldıġı dimekdür.

Beyt: ‘Ayn yazılğan kibidür la‘l ara kılsañġ nazar
Köz ki ḥayretidin tikip min ol leb-i ḥandān ara

Yazğurmak³: (يازغورماق) Yazuġın ve günāhın söyleyüp suçlamak ma‘nāsınadır.

Yavumak⁴: (ياووماق) Yetmek ve yavu kılınmak.

Yatuġ ve yatuk⁵: (ياتوق و ياتوغ) Eger sâzda ve eger âvâzda fûrû-dâşte ve âhenge dirler

[S.142a] ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da dibācesinde gelür.

Beyt: Râst kıl âheng-i nevâ vü ḥicâz
Tüz yatugı birle şıdurġunı sâz

Yavçın⁶: (ياوچين) Kõnuġ ma‘nāsınadır ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da Ḥâtem-i Tâyi

hekāyesinde gelür.

Beyt: Kim keremin kör ki bu ḥālî bile
Yavçın aġırlar kişi mâlı bile

¹ yarmanıp : yarmanub B. ; yarmatıp S. // dimekdür : demektir B. // maḳāle hikāyesinde : hikāyesinde A. ; maḳāle hikāyesinde gelür Li.1 // Tîmur'dan.....gördi : ø Li.1 // naql iderler : naklediler B. // gördi : kördi B. // ol şol : oşol A. , B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ fûrû-dâşte : fûrû-dâşte dirler S. // âhenge : âhenke B. // dirler ki : dirler S. // Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da : Maḥzen-i Mîr Ḥaydar A. , B. // dibācesinde : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // sâz : ø A.

⁶ ma‘nāsınadır : ma‘nāsınadır B. // ki Maḥzen-i Mîr Ḥaydar'da.....mâlı bile : ø Li.1 // gelür : kelür B. // yavçın aġırlar : yavşın aġırlar B.

Yanğlıg¹: (يانكلىغ) Kaf-ı ‘Acemī ile gibi dimekdür ki Mecnūn u Leylī’de Leylī vaşfinda gelür.

Beyt: Bil riştesi c an zār yanğlıg
Cān perdesi içre tar yanğlıg

[Ş.247a] Yarguçak²: (يارغوجاق) El degirmeni dimekdür ki Garāibü’ş-Şıgar’da gelür.

Beyt: Hāşm iter fikrin hem itkil farz itey nānıng üçün
Kıldı çarh encümni dāne ay u kün ni yarguçak

Yargac ve yarağac³: (ياراغاج و يارغاج) Yarayıcak dimekdür.

Yazıgıg⁴: (يازىغلىغ) Yazılmış dimekdür.

[Li.1-125b] Yavuk⁵: (ياوق) Yitik , ya’nī yavu kılınmış ve belürsiz olup dimekdür.

Yavunup⁶: (ياونوب) Yavı kılınup dimekdür.

[E.185a] Yava yitti⁷: (ياوايىتى) Zā’f eyledi dimekdür.

Yavaman⁸: (ياوامان) Zā’f olmazın dimekdür ki Fevāidü’l-Kiber’de gelür.

Beyt : Körüp zā’f mini tōhmet itme cevriñge kim
Yava yitti her ni mini yoksa cevriñge yavaman

Yançkan ve yancılkan⁹: (يانچىلقان و يانچقان) Yencelen ve örselen dimekdür.

¹ kaf-ı ‘Acemī ile : kaf-ı ‘Acemī’yle Li.1 , S. ; kaf ‘Acemī’dür Ş. // ‘gibi dimekdür : kibi demektir B. // ki Mecnūn u Leylī’de.....tar yanğlıg : ø Li.1 // gelür : kelür B. // riştesi : reştesi B. // tar : yār S.

² yarguçak : yargucak B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür S. // ki Garāibü’ş-Şıgar’da.....ni yarguçak : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // hāşm : hāşım B. // itkil : itgil B. // üçün : uçun B. // ay u kün ni yarguçak : ay u kün yargucak A. , B. ; ay u künden yarguçak S.

³ dimekdür : demektir B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ ya’nī yavu kılınmış : ø A. , B. , E. , S. , Ş. // belürsiz : belürsüz Ş. // olup : olub B. // dimekdür : demektir B.

⁶ yavunup : yavunub B. // yavı : yavu A. // kılınup : kılınıb B. // dimekdür : demektir B.

⁷ yava yitti : yadayitti A. , B. // dimekdür : demektir B.

⁸ Yavaman : yadaman B. // dimekdür : demektir B. // ki Fevāidü’l-Kiber’de.....cevriñge yavaman : ø Li.1 // gelür : kelür B. // körüp : körüb B. // cevriñge kim : cevriñge kim B. // yava yitti : yada yitti B. // cevriñge yavaman : cevriñge yadaman B. ; cevriñge yavun S.

⁹ yencelen : yincelen B. // dimekdür : demektir B.

Yandaşmak¹: (يانداشماق) Yanaşmak ma'nāsınadur. Seb'ā-i Seyyāre'de Behrām Şāh

Hind pādişāhı kıızıyla taht-gāhe çıkdıkları yerde bu beytde yandaştı 'ibāreti yanaşdı dimekdür.

Beyt: Taht üze çıktı vāriş-i Cemşīd
Anğa yandaştı ğayret-i hūrşīd

Yana²: (يانا) Yine dimekdür. Ekşeriyyā āhirinde elif ile kitābet olunur ve ha ile dağı

kitābet olunur, yane dinilir. bu beytde zebāne ve fesāne ve miyāne kâfiyesinde gelür.

Beyt: Ey könġül ıışk otıdın yanma
Barı teşvīş birme yane maŋga

Yana³: (يانا) Ğayrı ve tekrār dimekdür ki Sedd-i İskerderī'de İskender atasına vaşiyet

itdüğinde gelür.

Beyt: Hırāş itmesenġ yüz yanalar kibi
Oġul mātemide analar kibi

Yanayı⁴: (يانايي) Ğayrı dimekdür.

Yana⁵: (يانا) Yine dimekdür. Yanalar bir kerre dağı dimekdür ki Mecnūn u Leylī'de

pādişāh-ı 'adlī vaşfında gelür.

Beyt : Tācir bu şıfat yanarğa yana
Bir nev' ferāġat itip müheyyā

Yavuşmak⁶: (ياوشماق) Kavuşmak ma'nāsınadur.

Yavuştı⁷: (ياووشتي) Ta'yla şıġā-yı māzīdür. Kavuşdı dimekdür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ dimekdür : demektir B. // ki Sedd-i İskenderī'deanalar kibi : ø Li.1 // atasına : anasına A. , B. , Ş. // vaşiyet : vaşiyet A. , B. // itdüğinde gelür . etdükinde kelür ki B. ; itdügi maħalde gelür S. ; itdügi maħalde gelür ki Ş.

⁴ dimekdür : ø Ş. // demektir B.

⁵ Yana : Yine dimekdür. Yanalar : ø S. // dimekdür . ø Ş. ; demektir B. // yanalar : ø B. , S. ; katla A. // dağı : dağı B. // gelür : kelür B. // nev' : nevi B. // itip : itib B.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yazgurursın¹: (يازغورورسين) Şuçlarsın , ta'n idersin dimektür.

Beyt: Nevâyî ir didi cüz.hağ vü cüd yok ey şeyh
Ni yazgurursın anı Lā ilāhe ill-Allah

Yalanğ²: (يالانك) Kaf-ı 'Acemî ile yalın ve 'üryân ma'nâsınadır.

Yalbarmak³: (يالبارماق) Yalvarmak.

Yalbarıp⁴: (يالباريب) Yalvarıp dimektür.

Beyt: Tutmadım boğazum sebū dik bāde terki eyleben
Mey tiler min pîr-i deyr ilide bil kim yalbarıp

[S.142b] Yazgurmanğ⁵: (يازغورمانك) Kaf, kaf-ı 'Acemî'dür. Günâh-kâr eylemeñ

dimektür ki Garāibü's-Şığar'da gelür.

Beyt: Ol perî közdin çü maḥfîdür hemîşe veh niçe
İstep anı tapmasa Mecnûn köngülñi yazğuray

Yalıkdı⁶: (ياليقدى) Ziyāde şadādan kulağ tutulduğına dirler ki Ferhād u Şîrîn'de Şîrîn

Ferhād'a mektûb gönderüp didi.

Beyt: Bular ilge mininğ 'ışkıım işidin
[A.83a] Kulağım yalqıban il kargaşıdın

Ve yine Garāibü's-Şığar'da gelür.

Bey : Bî-maḥal gül-bānğ ile yalıqma bülbül ilni kim
Dehr bağı gülleri ḥoştur velî çağı bile

Yalınmak⁷: (يالينماق) Tenezzül idüp [E.185b] yaltaqlanmak ma'nâsınadır ki Gül ü
Nevrüz-ı Luṭfî'de gelür.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Kaf , kaf-ı 'Acemî'dür : kaf kaf-ı Mu'accedir B. ; kaf kaf-ı Mu'accede'dür A. , Li.1 , S. ; kaf 'Acemî'dür Ş. // günâh-kâr : günâh E. // dimektür ki : demektir ki B. ; dimektür Ş. // ki Garāibü's-Şığar'dayazğuray . ø Li.1 // gelür : kelür B. // niçe : nice A. // istep : isteb B. // köngülñi : köngülñi B.

⁶ dirler : derler B. // ki Ferhād u Şîrîn'de.....kargaşıdın : ø Li.1 // Şîrîn Ferhād'a : Ferhād'a A. , B. , E. , Li.1 , Ş. // gönderüp : gönderib B. // 'ışkıım : aşkıım B. // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // ilni kim : ø B.

⁷ idüp : idüb B. // ma'nâsınadır : ma'nâsınadır B. // ki Gül ü Nevrüz-ı Luṭfî'de.....köreyin : ø Li.1 // gelür : kelür B. // yalınp : yalanıb B. // köreyin : göreyin B. ; körey A.

Beyt: Saňa nice yalınıp yalbarayın
Ni kem kilse başımğa hõş köreyin

Yavugan¹: (ياوغان) Uyulmuş ve nicelmiş [Ş.247b] dimekdür.

Yavan²: (ياوان) Yemek ma'nāsınadır ki Sedd-i İskenderi'de gelür.

Beyt: Mübāhāt kılmas yemekdin küllac
Ġamın bulmas er tapsa yavğan umac

Yasaldı³: (ياسالدى) Düzeldi dimekdür.

Yasamak⁴: (ياساماق) Yapmak ve düzmek. Seb'a-i Seyyāre'de Nevāyī kendü kuşūr-ı
nazmından itizār üslubı üzre eydür.

Beyt: Yārab iş müşkil ü bu haste za'if
Bişega pil işi irür teklif
Çerh tamıga nerdübān yasamak
Mihr şem'iga şem'dān yasamak

Yasap⁵: (ياساب) Yasayıp, ya'nī düzüp dimekdür. Ferhād-nāme'de Hākan dört kaşr binā
olınmak emr itdükde didi.

Beyt: Yasap her kaşrnıñ devride bāğı
Ki bolğay her gül andın şeb-çırāğı

Yakğunğ⁶: (ياققونك) Yaksañ gerek dimekdür. Sebeb-i te'lifde gelür.

Beyt: Ol yan gül ü sünbül olsa mevcūd
Sin ot yakğunğ 'ayān kılıp dūd

Yalın⁷: (بالين) İt harāretten dilin çıkardığına dirler ki Sedd-i İskenderi'de Ye'cüc
vaşfında gelür.

¹ B nüshasında bu madde ile "yavan" maddesi birleştirilerek verilmiş. // uyulmuş : uvulmuş B. ; uvulmuş S. // nicelmiş : niçelmiş S. // dimekdür : demekdir B.

² Bu madde B. nüshasında "yavugan" maddesi ile birleştirilerek verilmiş. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // ki Sedd-i İskenderi'de.....yavğan umac : ø Li.1 // gelür : kelür B.

³ dimekdür : demekdir B.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde Li.1 nüshasında yoktur. // Yakğunğ : yaqğunğ B. , S. // gerek : kerek B. // dimekdür : demekdir B. // gelür : kelür B. // ot yakğunğ : ot yaqğunğ B. , S. // kılıp : kılıb B. // dūd : dur A. , B.

⁷ ki Sedd-i İskenderi'de.....calın urmak ni irdi : ø Li.1 // gelür : kelür B. // Beyt : Mısrā' Ş. // barı : yarı S. // Tanık olarak verilen birinci beytin ikinci mısraı Ş. nüshasında yoktur. // āteş ma'nāsına gelür ki : āteş ma'nāsına kelür ki B. // ölecegi : öleceği B. // maḥalde 'acūze didi: maḥalde

Beyt: Barı ağızda tilbe it dik yalın
‘Adedde velî it tügidin kalın

Ve yine şu‘le-i âteş ma’nāsına gelür ki Ferhād u Şîrîn’de Ferhād ölecegi maḥalde
‘cûze didi.

Beyt: Köyük tenğa yalın urmaḵ ni irdi
Mamuḵ üzre calın urmaḵ ni irdi

Yarğağ¹: (يارغاغ) Deri kaftāna dirler ki [S.143a] Tatarlar giyerler . Ğarāibü’ş-Şığar’da
gelür.

Beyt: Cism za‘fıdın tiri qalmış sünḡek üzre yana
Hicr oḵı perrān öter çün tise bu yarğağıma

Ve yine Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Sünbülünḡga bir Ḥaṭāyî bendedür müşk-i Ḥaten
Ger delîl ister iseñ bardur libās yarğağı

Yapurğan²: (ياپورغان) Yaprğa dirler ki Ḥayretü’l-Ebrār’da gelür.

Beyt: Āh otı uçkunları kim zarḡ urup
[E.186a] Lāle yapurğanını yil savurup

Yaray³: (ياراي) Yarayayın dimekdür ki Sedd-i İskenderî’de Vahşî İskender’e didi.

Beyt: Bu dem ger icāzet birürsin yaray
Kiley ile kim her işinḡe yaray

Yan⁴: (يان) Dön dimekdür ki Ferhād u Şîrîn’de Ehrimen bîşesi vaşfında gelür.

Beyt : Çınarı titretip ilkin her yan
Ki ey kirgen kişi Tenḡri üçün yan

gelür ki ‘acûze didi A. ; maḥalde ‘acûze didi ki S. // köyük : küyük B. // tenğa : tenge B. // calın :
çalın B.

¹ kaftāna dirler ki : kaftāndur ki S. // Tatarlar : Tatar S. // giyerler : kiyerler B. ; giyerler ki S. //
Ğarāibü’ş-Şığar’dalibās yarğağı : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki Ş. // perrān :
pervān E. // gelür : kelür B. // sünbülünḡga : sünbülünḡke B. // müşk-i Ḥaten : misk-i Ḥaten S.

² ki Ḥayretü’l-Ebrār’dasavurup : ø Li.1 // gelür : kelür B. // çarḡ urup : carḡ urub
B. // yil : sel A. // savurup : savurub B.

³ dimekdür : demekdir B. // ki Sedd-i İskenderî’de.....işinḡe yaray : ø Li.1 // bu dem
ger : bu dem ki S. // birürsin yaray : birürsin baray B.

⁴ dimekdür : demekdir B. // ki Ferhād u Şîrîn’de.....üçün yan : ø Li.1 // bîşesi : pişesi A.
// gelür : kelür B. ; gelür ki A. // titretip : titretib B. // üçün : uçun B.

Yamğur¹: (يامغور) Yağmur demekdür.

Yamkür²: (يامقور) Kafla dağı yağmur demekdür.

Yağdu³: (ياغدو) Ziyā ve aydınlık ma'nāsınadır.

Yağın⁴: (ياغين) Bu dağı yağmur demekdür ki Mecnūn u Leylī'de şıfat-ı cengde gelür.

Beyt: Andak ki yağın yağar bahārān
 Meydānga sū urdı tır-i bārān

Yağış: (ياغيش) Yağmağa dirler.

Yadar mu irkin⁵: (يادارموايركين) Mütēgayyir ve za'if olur mı ki demekdür ki Leylī vü

Mecnūn'da [Ş.248a] gelür.

Beyt: 'İşkım otıda yadar mu irkin
 Hicrim gamıda cıdar mu irkin

Yakdı⁶: (ياقتي) Bir fi'li bir kimesneye nisbet itmege dirler; eger hayr, eger şer.

Bedāyi'ü'l-Vasa'at'da gelür.

Beyt: Ey Nevāyī [Li.1-126a] vaşl ümīdi yakmağıl töhmet ma'nga
 [A.83b] Kim min ol meh-veşni bir körmek bile mesrūr min

Yavuşan ve yavuşkan⁷: (ياوشقان و ياوشان) Yakın olan ma'nāsınadır ki Ferhād u

Şirīn'de Hākan oğul istedügi maḥalde gelür.

Beyt: Min oldum tinğiz kim gevheri yok
 Veyā ol ot kim anıñg aḡgeri yok

¹ demekdür: ø Ş. ; demektir B.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ demekdür: demektir B. // ki Mecnūn u Leylī'detır-i bārān: ø Li.1 // cengde: cenke B. // gelür: kelür B. ; gelür ki A. // sū urdı: sū irdi A.

⁵ yadar mu irkin: yavar mu irkin: B. // demekdür: demektir B. // Leylī vü Mecnūn'da: Mecnūn u Leylī'de B. , Li.1 , S. // gelür: kelür B. ; gelür ki S. // 'İşkım: 'aşkım B. // otıda yadar mu irkin: otıda yavar mu irkin B.

⁶ bir fi'li: bir fiili B. // kimesneye: kimseye S. // nisbet itmege: nisbet etmeke B. // dirler: demekdür Li.1 // gelür: kelür B. ; bir şirde gelür Li.1 ; gelür ki Ş.

⁷ yakın olan: yakın ol A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // ma'nāsınadır: ma'nāsınadır B. // ki Ferhād u Şirīn'de.....bolur tüz: ø Li.1 // istedügi: istedüki B. // gelür: kelür B. ; gelür ki S. // min oldum tinğiz: min oldum birinğiz S. // gevheri yok: gevher yok A. , E. , Li.1 , S. , Ş. // anıñg aḡgeri yok.....kayu ol ot kim: ø S.

Tiñgiz yok kim gadir-i vahşet-engiz
Kıy ol ot kim yavuşan bolur tiz

2.56. [E.186b] Harfî'l-Yai'l-Meksûre

Yitti¹: (يَتَّى) Yetişdi dimekdür ve zâyîc [S.143b] oldı ve dönderdi dimekdür ve yedi

‘aded ma’nāsına dağı gelür, yetişdi ma’nāsına Mecnûn u Leylî’de gelür.

Beyt: Kim yitti bir ile nûr-bağş
Hem-dem anğa mağz nûr-rağş

Ammâ yedi ‘ded ma’nāsına olan Mecnûn u Leylî tevîdinde gelür.

Beyt: Yok yok ki bu yitti harem-i mavi
Anda yitiyi çabık-ı simâvi

Yitkürüp²: (يَتَكُورُوب) Yetişdürüp dimekdür.

Yitilipdür³: (يَتِيلِبْ دُور) Yetişmişdür dimekdür ki Garâbü’ş-Şıgar’da gelür.

Mısrâc: Şühî mining cânıma âfet yitilipdür

Yit⁴: (يَيْت) Emr idüp yetiş dimekdür ve bir dağı at veyâ gayrı nesne yid deyü emr
eylemekdür.

Yiygülük⁵: (يِيْغُولُوك) Kaf-ı evvel ‘Acemî ve kaf-ı şânî ‘Arabî’dür. Yeyecek dimekdür ki

Seb’a-i Seyyâre’de Ferruh’la Âhî şöbeti vaşında gelür.

Beyt: Tünge tigin ta’am ü şöbet idi
Yiygülüklerge zîb ü ziyet idi

¹ yetişdi dimekdür : yetişdi demektir B. ; yetişdi dimekdür ki S. // dönderdi dimekdür : dönderdi demektir B. ; dönderdi Li.1 // ma’nāsına dağı gelür : ma’nāsına dağı kelür B. ; ma’nāsına da gelür Li.1 // yetişdi ma’nāsına.....çabık-ı simâvi : ø Li.1 // Mecnûn u Leylî’de gelür : Mecnûn u Leylî’de kelür B. // bir ile : böyle S. // nûr-bağş : nûr-yahş S. // tevîdinde gelür : tevîdinde kelür B. ; tevîdinde gelür ki S. , Ş. // yitiyi : yitti B. // çabık-ı simâvi : cabık-ı simâvi B.

² yitkürüp : yitgürüb B. // yetişdürüp : yetişdürüb B. // dimekdür : ø Ş. ; demektir B.

³ yitilipdür : yitilirdür B. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // Mısrâc: Beyt A. , Li.1 , S. // âfet yitilipdür : âfet yitilirdür B.

⁴ emr idüp : emr idüb B. // dimekdür : demektir B. // bir dağı : bir dağı B. // deyü emr eylemekdür : deyü emr eylemekdir B. ; dimekdür Ş.

⁵ kaf-ı şânî : şânî Ş. // ‘Arabî’dür : ‘Arabîdir B. // dimekdür ki : demektir ki B. ; dimekdür Ş. // ki Seb’a-i Seyyâre’de.....zîb ü ziyet idi : ø Li.1 // şöbeti vaşında : şöbetinde A. // gelür : kelür B. // ta’am : taam B.

Yıparmak¹: (ييارماق) Göndermek.

Yıpardı²: (يياردينك) Gönderdiñ demek olur.

Beyt: Cevāhiri ki yıpardıñg bu nā-murādıñg üçün
Könğül hazānesini mahzen-i murād ittiñg üçün

Seb'a-i Seyyāre'de Mānī Şāh Behrām'a Hātem'den Dilārām'ı getürmege gönder
didügi yerde eydür.

Beyt: Didi Mānī yıpara min kişiler
Çabık endiş ü harda bin kişiler

Yıpardı³: (يياردى) Gönderdi demekdür ki Ferhād u Şirīn'de Behrām Dilāver Şirüye'yi
kığırdığı maħalde gelür .

Beyt: Yıpardı kimse kim Şirüye kilsün
Ni kim sorsam cevābın 'arza kılsun

Yiñg⁴: (يىنگ) Kaf-ı 'Acemī ile yeñg [E.187a] demekdür , āstin ma'nāsına ve bir daħı
gālib ol demekdür ki Fevāidü'l-Kiber'de gelür.

Beyt: 'Aql vesvāsı harāb itmiş mini hüccet bile
[Ş.248b] Sākīyā bir 'ıyş cāmı tut mañga vü anı yiñg

Āstin ma'nāsına daħı Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Tengā taş u kolğa tiş zahmı ki saldıñg tilbelik
Fāş kıldı ilge köñleksiz beden yiñgsiz ilik

Ve yine āstin ile gālib [S.144a] ma'nāsına Bedāyi'ü'l-Vasať da gelür.

Beyt: Hüsñ da'vāsıga kol yiñgdin çıkar
Yüz yed-i beyzā çıkargalarını yiñg

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ demekdür : demektir B. // ki Ferhād u Şirīn'de 'arza kılsun : ø Li.1 // gelür : kelür
B. ; gelür ki S. // kilsün : kilsun B.

⁴ Kaf-ı 'Acemī ile : kaf-ı Mu'aceme ile A. , B., Li.1 , S. // yeñg : yeñ S. // yeñg demekdür : ø Li.1 ;
yeñg demektir B. // āstin mānāsına : āstin ma'nāsına B. ; āstin ma'nāsınadır Li.1 // bir daħı : bir daħı
B. // demekdür ki : demektir ki B. // gelür : kelür B. // 'aql vesvası : 'aql vevası B. // āstin
ma'nāsına daħı : āstin ma'nāsına daħı B. // āstin ma'nāsına.....yiñgsiz lik : ø Li.1 // tengā :
tenge B. // ve yine āstin : ve yine āstin B. // çıkargalarını : çıkarganlarını B.

Yitkey¹: (ييتكاي) Yetiſe demekdür. Seb'a-i Seyyâre'de Behrâm Şâh uyku eceliçün

efsâneye mâ'il olup eytdi.

Beyt: Şâyed uyku közüme meyl itkey
Andın âsâyiſ maſğa yitkey

Yitkürmek²: (ييتكورماك) Yetürmek demekdür.

Yiti³: (ييتي) Taḥfifle esmâ-yı a'dâddandur. Yedi demekdür ve teſdîdle yitti dinilse yetiſti
dimek olur.

Yitkeç⁴: (ييتكاج) Yetiſecek dimek olur. Yitiſkeç daḡı dinilür. Ferhâd evſâfında gelür.

Beyt : Yitiſkeç hicr ſerhi zâr yıḡlap
İki köz eyleben ḡün-bâr yıḡlap

Yitküre biz⁵: (ييتكوره بين) Yetürevüz demekdür.

Yırak⁶: (ييراق) İrak demekdür.

Yıraktın⁷: (ييراقتين) İrakdan demekdür.

Beyt: Nevâiyâ maſğa vaſlı muḡâl irür besdür
Müyesser olsa yırakdın nezzâre eylegen

Yir koyı⁸: (ييرقوي) Yere geçsün demekdür.

Yiyp⁹: (ييب) Yiyüp demekdür ki Mecnûn u Leylî'de Nevfel'in Mecnûn ḡaḡkında ḡam-
ḡîn olduḡı maḡalde gelür.

Beyt: Ol yiyp anıḡ ḡamın hemiſe
Zikrin kılr irdi derd ü pîſe

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüſhasında vardır.

⁹ Yiyp : yiyib B. // yiyüp : yiyüb B. // demekdür : demektir B. // ki Mecnûn u Leylî'de.....dird ü pîſe : ø Li.1 // Nevfel'in : Nufeliñ B. // ḡam-ḡîn olduḡı maḡalde : ø A. , E. , S. , Ş. // gelür : kelür B. // ol yiyp : ol yiyib B. // derd ü pîſe : vird ü pîſe B.

Yiřildi¹: (ييشيلدى) Çözüldi dimekdür ki Nevādirü's-Şebāb'da gelür.

Beyt: Delīl irür ki köngüllerni kılmış olğay sin āzād
Bu kim selāsil-i zülfüñ tügenleri yişilipdür

Yıgac²: (يىغاج) [Li.1-126a] Bir kişi bir yerde tursa iki tarafından iki kişi tursa şol

miķdār ki ortada turan kişi çağırsa anlar āvāznı işitseler ve mertebe bu midār
yere [E.187b] yıgac dirler ki Seb'a-i Seyyāre'de vezīr kıızıyla Mes'ūd kaçup
ardlarından varanlar maħallinde gelür ki:

Beyt: Tā köründi alar qaraları hem
[A.84a] Kalmadı bir yıgac araları hem

Yıgac bir daħı diraħt ma'nāsınadur ve çüb ma'nāsına daħı gelür. Mecnūn u
Leylī'de Hākīm Mecnūn'a darb itdügi maħalde gelür.

Beyt: Gāhi ki yıgac alıp urup rest
Gülgü kıyıban remīde ni rest

Ve yine binā arşunına dirler ki qarı ma'nāsına ki Sedd-i İskenderī'de İskender
berr ü bahrı taħmīn itdügi maħalde gelür ki:

Beyt: Tınābı ki messāħ kıldı kulac
Kılıp on iki qarı bir yıgac

Yıgmaq³: (يىغماق) Cem' itmek ma'nāsınadur.

Yıgdi⁴: (يىغدى) Cem' itdi , ya'nī deñşirdi dimekdür.

Beyt: Tanğ yili çün ki sürdi ton dūdın
Yıgdi kök çetr 'anber ālūdın

¹ çözüldi : cözüldi B. // dimekdür : demekdir B. // ki Nevādirü's-Şebāb'da.....yişilipdür : ø Li.1 // gelür : kelür B. ; gelür ki A. // yişilipdür : yişilibdür B.

² bir kişi : ø S. // iki kişi tursa : iki kişi daħı tursa ř. // şol miķdār ki : şol miķdārlar ki ř. // turan kişi çağırsa : turan kişi muħākım çağırsa Li.1 // anlar āvāznı : iki cānibe āvāzi ol iki kişi // bu miķdār yere : bu miķdārın yere B. ; bu miķdārlar yere ř. // yıgac dirler ki : yıgac derler ki B. ; bir yıgac dirler Li.1 // ki Seb'a-i Seyyāre'de.....bir yıgac araları hem : ø Li.1 // kaçup : kaçub B. ; kaçırup A. , E. , S. , ř. // varanlar maħallinde : varanlar yetüşdügi maħalde ř. // gelür ki : kelür ki B. // Yıgac bir daħı : yıgac bir daħı B. ; ve bir daħı Li.1 // diraħt ma'nāsınadur : diraħt ma'nāsınadır B. ; diraħt Li.1 // daħı gelür : daħı kelür B. // daħı gelür.....remīde ni rest : ø Li.1 // darb itdügi maħalde gelür : darb etdüki maħalde kelür B. : darb itdügi maħalde gelür ki S. , ř. // Ve yine : Ve Li.1 // arşunına dirler : arşunına derler B. ; arşunına daři dirler Li.1 // ki Sedd-i İskenderī'de.....qarı bir yıgac : ø Li.1 // taħmīn itdügi maħalde gelür ki : taħmīn etdüki maħalde kelür B. ; taħmīn itdügi maħalde gelür S. // kılıp : kılıb B.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yığ¹: (يِغ) Emirdür. Deñşir demekdür.

Beyt: Secde tarını yığ ey şeyh ki bir lahza burun
Tahtılar muğ-beçeler rişte-i zünnār mana

Yığarğa²: (يِغَارْغَه) Deñşirmege demek olur.

Beyt: Zülfi il könglim perīşān eylemekke cem' olup
Tırfırağ bu kim köngüllerli yığarğa tarķaşıp

Yilek³: (يِيلَاك) Kaf, kaf-ı 'Arabī'dür. Sāde nīm-teneye dirler ki Bedāyi'ü'l-Vasať' da
gelür.

Beyt: Könglekiñg berk-i gül vü üstide gül-reng yilek
Gül kibi cismiñg üze eyle ki gül-gün könglek

Yımrulur⁴: (يِمْرُولُور) Obrulur, yıkılır demekdür [Ş.249a] ki Ğarābü's-Şığar' da gelür.

Beyt: Yımrulur [S.144b] başığa güyā kim felek ğam-ĥānesi
Ol kuyaş hem ĥanım irken ni kaçan yād eylesem

[E.188a] Yılcılık⁵: (يِيلْجِيلِيْك) Yıllık demekdür ki Münşeāt' da altıncı mektübdā gemi
vaşfinda gelür.

Her bir kün miñg yılcılık barmış bolğay.

Yıgılmağ⁶: (يِغِيلْمَاق) Derilmek.

Yıgıldılar⁷: (يِغِيلْدِيلَار) Bir araya cem' oldılar demekdür.

Yıglamağ⁸: (يِغِلْمَاق) Ağlamağ demekdür.

Beyt: Kice ol meh-veşni yād itip firāvān yıgladım
Mihrim arttı şubh dek her niçe kim kıan yıgladım

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Kaf , kaf-ı 'Arabī'dür : kaf kaf-ı 'Arabī'dür B. ; kaf 'Arabī'dür Ş. // dirler : derler B. // ki Bedāyi'ü'l-Vasať' da.....gül-gün könglek : ø Li.1 // gelür : kelür B. // gül-reng : gül-renk B.

⁴ demekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // ğam-ĥānesi : ĥum-ĥānesi B. , S. // kuyaş : koyaş B.

⁵ demekdür : demektir B. // ki Münşeāt' da.....barmış bolğay : ø Li.1 // Münşeāt' da : Münşeāt' da B. // gemi : kemi B. // gelür : kelür B. // barmış bolğay : barmış tolgay Ş.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yımrulmek¹: (ييمرولماك) Yıkılmak ve çökmek.

Yımrulgen²: (ييمرولكان) Çökmüş demektir.

Beyt: Çün külerbeni sevkülgen cism-i zārımın körüp
Yığlağay mu yanı yımrulgen mezārımın körüp

Yıgı³: (يیغی) Ağlamağa ve cem'iyete ve men' itmege dirler, ammā cem'iyet ma'nāsına

Ferhād u Şīrīn'de Behrām Dilāver vaşfında gelür.

Beyt: Yığıp Ermen ilin ferhunde hākim
Kılıp Ferhād üçün redd-i mezālīm

Ve ağlamak ma'nāsına Luṭfī eş'arında gelür.

Beyt: Ya'kūb kibi köb yığındın kalmadı sinsiz
Nūr-ı başarım h'vāh inan h'vāh inanma

Yıgı⁴: (يیغ) Emr idüp men' eyle dimekdir ve hāzır ma'nāsına dağı gelür. Mecnūn u

Leylī'de Leylī İbn-i Selām için kendüyi öldürmek istediği maḥalde gelür ki :

Beyt: Öz katilin eylemiş idi yığ
Pinhān kılıp irdi zehrlik tığ

Yıgılarım⁵: (يیغلاریم) Ağlarım ve ağladığım.

Yıgılay⁶: (يیغلای) Ağlayayın dimekdir ve ağlayuben dimekdir.

Yigen⁷: (يیگان) Kaf, kaf-ı 'Acemī'dür. Yiyeyin dimekdir.

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Cem'iyete : cem'iyete A. , B. // itmege dirler : etmege derler B. // ammā : ø Li.1 // cem'iyet ma'nāsına : cem'iyet ma'nāsına A. , B. // vaşfında gelür : vaşfında kelür B. ; vaşfında gelür ki Ş. // yığıp : yığıp B. // kılıp : kılıp B. // üçün : uçun B. // redd-i mezālīm : redd-i mazālīm B. // eş'arında gelür : eş'arında kelür B. // sinsiz : sin siz B. ; sin sin S.

⁴ emr idüp : emr idüb B. // dimekdir : demektir B. // ve hāzır ma'nāsınazehrlik tığ : ø Li.1 // ma'nāsına dağı gelür : ma'nāsına dağı kelür B. ; ma'nāsına gelür E. ; ma'nāsına dağı gelür ki S. // İbn-i Selām için : İbn-i Selām A. , B. , E. , Li.1 , S. // istediği : istediği B. // maḥalde gelür : maḥalde kelür B. ; maḥalde zıkr olunur S. // katilin : katlini B. ; katlin S. // kılıp : kılıp B. // zehrlik : zehirlik B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında (14b) vardır.

⁶ ağlayayın dimekdir : ağlayayın demektir B. ; ağlayayın Li.1 // ağlayuben dimekdir : ağlayuben demektir B.

⁷ Kaf , kaf-ı 'Acemī'dür : kaf kaf-ı Mu'accedir B. ; kaf kaf-ı Mu'cceme'dür A. , Li.1 , S. // dimekdir : demektir B.

Yitkürgünce¹: (يتكوركونجا) Kaf-ı evvel ‘Arabī ve kaf-ı şānī ‘Acemī’dür. Yetişdürince
dimekdür.

Yitküreyin²: (يتكورين) Yetişdüreyin dimekdür.

Yitken dik³: (يتكان ديك) Yetişdügi gibi dimekdür.

Yitek dik⁴: (ييتاك ديك) [Li.1-127a] Yitecek kadar dimekdür ve zāyi‘ olmuş ve zāyi‘
olmalı , ya‘nī bir bī-kıymet nesne dimekdür.

Yinğil⁵: (يينگيل) Yeyni dimekdür ki Nevādirü’ş-Şebāb’da gelür.

Beyt: Kir vādi-i ‘ışk içre yinğilrek ki bu yolda
Özlüt yükini taşılağan il ehl-i zühddür

[E.188b] Yırlıg ve yirlik⁶: (ييرليک و ييرليغ) Hāk-sār ma‘nāsınadur ki Ġarāibü’ş-
Şıgar’da gelür.

Beyt: Tālī‘imninğ yırlıgın kör kim bellit taşları
Kimge kökdin inse yeler yir bile yeksān mini

[S.145a] Yıputtı⁷: (يپوتتي) Değişdirdi ve dönderdi dimekdür ki Ġarāibü’ş-Şıgar’da
gelür.

Beyt: Firākınğ bīmidin ğam şamı yok bir yirde ārāmım
[Ş.249b] Kice yir köp yıputkey kim ki bar kaçdıda bir düşmen

Yib⁸: (ييب) İb dimekdür ki Maḥzen-i Mīr Ḥaydar’da ikinci maḳāle ḥikāyesinde gelür.

Beyt: Mamuğı dur piledin artuğ zarīf
Yibleri keten yibidin hem laṭīf

¹ yitkürgünce : yitkürgerice E. // kaf-ı şānī : şānī Ş. // ‘Acemī’dür : ‘Acemīdir B. // yetişdürince :
yetişdürünce B. // dimekdür : demektir B.

² yitküreyin : yitküreleyin E. // dimekdür : demektir B.

³ yetişdügi : yetişdüki B. // gibi : kibi B. // dimekdür : demektir B.

⁴ zāyi‘ olmuş : zāyi‘ olmuş B. // dimekdür : ø A. , E. , Li.1 ; demektir B.

⁵ yinğil : yitigil S. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki S. // vādi-i ‘ışk : velve-yi
‘aşk B. // taşılağan : yaşlağan B.

⁶ ma‘nāsınadur : ma‘nāsınadır B. // gelür : kelür B. // tālī‘imninğ : tālihimninğ B. // bellit : belit B. ;
buyıttım S.

⁷ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // kaçdıda : kaçdı E. // düşmen : düşmeni B.

⁸ ib : ip Li.1 // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // piledin : biledin S.

Yi¹: (بی) [A.84b] Bir lafzdur ki bir lafz dağı olmasa ma'nî hâşıl olmaz. Du'âyıdın,

Hudâyıdın gibi ki Ferhād u Şîrîn'de Hâkan oğul ârzü itdügi maḥalde gelür ki:

Beyt: Bu irdi muttaşıl küft ü şinîdi
Hudâyıdın oğul irdi ümîdi

Yırlay²: (ییرلای) İrlaya dimekdür ki Hâyetü'l-Ebrâr'da gelür.

Beyt: Sâkî alıp kil kadeḥ ḥōş-vār
Yırlay alıp anı tartay ḥvāce-vār

2.57. Hâfû'l-Yai'l-Mazmûme

Yoruş³: (یوروش) Sefer dimekdür, neteki Hâmetü'l-Müteḥayyirîn âḥirinde gelür,

Mevlânâ Câmî fevti [Li.1-127b] maḳâlesinde gelür ki:

Ebû Sa'îd Mirzâ evvel katla Şehruḥiyye Kurganı'n barıp kapadı ol yoruşda.

Yusun⁴: (یوسون) Nisâne ve [E.189a] üslûb ve 'âdet ve ḳânûn ve serv ü sāmân endām

ma'nasınadır. Münşeât'da yigirmi ikinci mektûbda gelür.

Buyruk yusunı birle 'arzğa yitkürildi.

Yuban⁵: (یوبان) Yuyuben dimekdür.

Yutup⁶: (یوتوب) Yutup dimekdür.

Yüzlenmek⁷: (یوزلنماک) Yönelmek , teveccüh ma'nāsına.

Yokmak⁸: (یوقماق) Te'sîr itmek dimekdür.

¹ bir lafzdur ki : Ø A. , B. // bir lafz dağı : bir lafız dağı B. // gibi ki : kibi ki B. // ârzü itdügi : ârzü etdüki B. // gelür ki : kelür B. ; gelür Li.1 ; bir beytde gelür S.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // netekim : neteki Li.1 // Hâmetü'l-Müteḥayyirîn : Hâmetü'l-Müteḥayyirîn'de A. // âḥirinde gelür : âḥerinde kelür B. ; âḥirinde S. , Ş. // gelür ki : kelür ki B. // barıp : barıp B.

⁴ serv ü sāmân : serv sāmân B. // ma'nāsınadır : ma'nāsınadır B. // Münşeât'da : Münşaât'da B. // gelür : kelür B. // birle : bile B. // yitkürildi : yitkürüldi B.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁶ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁷ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

⁸ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yokmağay¹: (یوقماغای) Teşîr itmeye dimekdir.

Beyt: Yokmağay könğlünge gamım eşeri
Tüşmegey cānınga otum şereri

Ve bir dağı sürmek ve dürtmek ma'nāsına gelür.

Yok²: (یوق) Yok lafzı emrdür, sür dimekdir.

Beyt: Cevriñni min hasteda kıl özgege kılma
Merhemni yok ol yirge ki anğa tapılsa

Yumalatıp³: (یومالاتیب) Yuvalatıp dimekdir ki Mecālistü'n-Nefā'is'de ikinci meclisde

riyāzī vaşında gelür ki:

Şākirdleri bile tağı keştiga barıp taş yumalatıp bir fakırğa tikip ölgen imiş.

Yoluğtı⁴: (یولوقتی) Buluşdı dimekdir ki Bedāyi'ü'l-Vasa' da gelür.

Beyt: Hicrān küni her hastede ki cānānga yoluğtı
Kıl eyle taşavvur ki ölüc cānga yoluğtı

Yoluğuştı⁵: (یولوقuşتی) Bu dağı buluşdı dimekdir ki Gül ü Nevruz-ı Luğfı'de gelür.

Beyt: Kılür bir kārvañ ol yol bile rāst
Yoluğuştı şehinşeh birle bī-hāst

Yoluğğunca⁶: (یولوقونجا) Buluşınca dimekdir.

Yurun: (یورون) Kaftān yamasına dirler.

Yoray⁷: (یورای) Yürüyeyin dimekdir ki [S.145b] Garābü'ş-Şıgar'da gelür.

Beyt : Gam tonı encüm közi yañlıg yumulmas köz bile
Veh nice gāhi yoray gāhi turay gāh olturay

¹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

² Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

³ Yumalatıp : yumalatıb B. // yuvalatıp : yuvalatıb B. // dimekdir ki : demekdir ki B. ; dimekdir E. // ikinci meclisde : ø Li.1 // gelür ki : kelür B. ; gelür S. // tağı : tağ B. // keştiga : keştige B. // barıp : barıb B. // taş yumalatıp : taş yumalatıb B. // fakırğa : fakırge B. // tikip : tikib B.

⁴ S. nüshasında , bu maddede aşağıda geçen "yoluğuştı" maddesinin açıklaması verilmiştir. // dimekdir : demekdir B. // gelür : kelür B.

⁵ S. nüshasında bu maddenin açıklaması "yoluğtı" maddesinde verilmiştir. // bu dağı : bu dağı B. // dimekdir : demekdir B. // Gül ü Nevruz-ı Luğfı'de : Gül ü Nevruz'da B. // gelür : kelür B.

⁶ buluşınca : buluşunca B. // dimekdir : ø Ş. ; demekdir B.

⁷ dimekdir : demekdir B. // gelür : kelür B. ; gelür ki A. , S.

Yumran¹: (يومران) K r muş dimekt r [ř.250a] ki Sedd-i İşkender 'de ş h-ı Keşm r

İşkender cev bında ve s hirlerin  ld rd ği ma alde gel r.

[E.189b] Beyt: F s n birle [Li.1-128a] yumran ni ş r   r y n
K zni ş l betde bebr-i y b n

Yolup²: (يولوب) Yol bolup ma n sınadır ki Sedd-i İşkender 'de d rt  amse vaşında
gel r. S z demekde ş l c  ve ba ta     b id p eyd r.

Beyt: Kerem eylep iki  olum  oldan ız
S z i l mi sarı mini yoldan ız
Ki ik irkenimde yolup  aşıma
Uluğ m dde a saldı ız başıma

Yolu tum³: (يولوقتوم) Buluşdum , buluştu .

Yoldamak⁴: (يولداماق) Yol g sterip irş d itmek.

Yolda⁵: (يولدا) Emrd r. İşş d eyle demekd r.

Beyt : Ol zam n lu  birle  olda  olum
Da ı  z c nibin ğga yolda yolum

Yoldaban⁶: (يولدابان) Yollayup ve yollayuben demekd r.

Yoldadı⁷ (يولدادی) Yol g sterdi demekd r.

Y klep⁸: (يوكلاب) Y kled p demekd r ki  amset 'l-M te ayyir n'de gel r.

Serv yığacaların Bel 'din sat un alıp  on arıp y klep ilted rler irdi.

¹ k r muş : k r miş S. // demekd r : demektir B. // ş h-ı Keşm r : ş h-ı Keşm r'e B. //  ld rd ği :  ld rd ği B. // gel r : kel r B. ; gel r ki S. // ş r   r y n : ş r-i jiy n B. , Li.1 // ş l betde : ş l bende ř. // bebr-i y b n : bir lis n ř.

² yolup : yolub B. // yol bolup : yol bolub B. ; yol bolup gel p Li.1 , S. , ř. // ma n sınadır kivaşında gel r :   S. // ma n sınadır : ma n sınadır B. // d rt  amse vaşında gel r :   Li.1 // gel r :   E. ; kel r B. // ş l c  : ş lih B. // id p . id b B. // eyd r : eyd r ki ř. // kerem eylep : kerem eyleb B. // yold  ız : bu dan ız E. // yolup  aşıma : yolub  aşıma B. // uluğ : uğ E.

³ Bu madde yalnız Esad Efendi n shasında (8a) vardır.

⁴ Bu madde yalnız Esad Efendi n shasında vardır.

⁵ Bu madde yalnız Esad Efendi n shasında vardır.

⁶ Yoldaban : yoldayan S. // yollayup : yollayub B. // demekd r : demektir B.

⁷ g sterdi : k sterdi B. // demekd r : demektir B.

⁸ y klep : y kleb B. // y kled p : y kled b B. // demekd r : demektir B. // ki  amset 'l-M te ayyir n'de.....ilted rler irdi :   Li.1 // gel r : kel r b. ; gel r ki S. // sat un alıp : sat un alıb B. //  on arıp :  on arıb B. // y klep ilted rler : y kleb ilted rler B. ; y klep itsed rler S.

Yüzgine ve yüzgına¹: (يوزگينا و يوزگينه) Kaf ‘Acemî’dür ve yüzgına, taşgîr ile yüzcügez dimekdür.

Yoklamış²: (يوقلاميش) Tokındurmuş dimekdür.

Yoktı³: (يوقتى) Tokındı dimekdür ki Ferhād u Şîrîn’de Ferhād ‘acüzeye didi.

Beyt: Meger Ermen’de emri boldı tār
Ki yoktı könglünğge anıñ gubārı

Yokkarı⁴: (يوققارى) Yukarı dimekdür.

Yırlay⁵: (يىرلاى) Irlaya dimekdür ki [A.85a] Hayretü’l-Ebrār’da gelür.

Beyt: Sākī alıp kil kadeh-i hōş-güvār
Yırlay alıp tartay anı h’āce-vār

Yüzlendi⁶: (يوزلندى) Yüz tıtdı dimekdür , teveccüh ma’nāsına.

Yükürdi⁷: (يوكوردى) Segirtti dimekdür.

Yükürügünğ⁸ (يوكوروگونك) Segirtseñ [E.190a] [S.146a] gerek dimekdür.

Yoluḡmaq⁹: (يولوقماق) Yolda buluşmak ma’nāsınadır.

Yulduz¹⁰: (يولدوز) Yıldız lafzının ta’bīridür. Ferhād-nāme’de şitā vaşfında gelür.

Beyt : Kāmer ser çeşmesi her kün tōküp muz
Muz olğan qatreler ger dīde yulduz

¹ yüzgine ve yüzgına : yüzgine ve yüzgına B. ; yüzgine E. , S. // kaf ‘Acemî’dür : kaf kaf-ı Mu‘accemedir B. ; kaf kaf-ı Mu‘acceme’dür A. , S. ; kaf-ı Mu‘cceme ile Li.1 // ve yüzgına . ø B. , Ş. ; yüzgına S. // taşgîr ile : taşgîrde B. // yüzgücez : yüzgücez S. // dimekdür : demektir B.

² tokındurmuş : tokındurmuş B. ; doḡındurmuş S. // dimekdür : demektir B.

³ dimekdür : demektir B. // didi : didi ki S. // könglünğge : könglünğke B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ Bu madde E. , Li.1 nüshalarında yoktur. // dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B. // alıp kil : alıp kil B. // yırlay alıp : yırlay alıp B.

⁶ dimekdür : demektir B. // teveccüh ma’nāsına : teveccüh eyledi ma’nāsına Li.1 ; teveccüh ma’nāsınadır Ş.

⁷ yükürdi : yürkürdi A. // segirtti dimekdür : segirtti demektir B. ; segirtti ma’nāsınadır Ş.

⁸ segirtseñ : segirseñ B. // gerek : kerek B. // dimekdür : demektir B.

⁹ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

¹⁰ Bu madde yalnız Esad Efendi nüshasında vardır.

Yoğan ve yuğan¹: (يوغان و يوغان) Bir nesneyi şu ile yuyan dimekdür ve yoğun ma'nāsına dağı gelür.

Yup²: (يوب) Bir nesneyi şu ile yuyup dimekdür ki Seb'a-i Seyyāre'de Dilārām didi yedinci rāvīye eytdi.

Beyt: Esru 'āciz bolup bu şüretdin
Eşk [Li.1-128b] ile yup min zārüretdin

Yuğay³: (يوغای) Şu ile yuyayın dimekdür ki Bedāyi'ü'l-Vasat'da gelür.

Beyt: Nevāyiyā meger o yar gerdīni yüzdin
Yuğay nedāmet ü hasret bile tükilse yaşım

Yuvalı⁴: (يوالی) Yuyalım dimekdür.

Yuqar⁵: (يوقار) Yapışur ve te'sir ider dimekdür.

Yok irse⁶: (يوق ليرسا) Yoksa dimekdür.

Yumay⁷: (يومای) Bir açuk nesneyi kapayayın dimekdür ve bir nesneyi şu ile yumayayın dimekdür. Ve's-selām.

Temettü'l-kitāb bi't-tevfikü'l-Vehhāb, fi şehr-i Recebü'l-mürecceb min şühür-i sene: 951

¹ Li.1 nüshasında bu madde aşağıda geçen "yup" maddesi ile birleştirilerek verilmiştir. // dimekdür : demektir B. // dağı gelür : dağı kelür B.

² Li.1 nüshasında bu madde yukarıda geçen "yoğan ve yuğan" maddesi ile birleştirilerek verilmiştir. // yup : yub B. // yuyup : yuyub B. // dimekdür : demektir B. // yedinci rāvīye eytdi : ø Li.1 // eytdi : ø E. ; itdi S. ; didi Ş. // esru 'āciz : esruğan cüz S. // bolup : bolub B. // eşk ile yup : eşk eyleyüp B.

³ dimekdür : demektir B. // gelür : kelür B.

⁴ dimekdür : demektir B.

⁵ dimekdür : demektir B.

⁶ dimekdür : demektir B.

⁷ kapayayın dimekdür : kapayayın demektir B. // yumayayın dimekdür : yumayayın demektir B. // Ve's-selām : ø B. ; Tamām S.

3. SONUÇ

Abuşka Lügati üzerinde yapılan bu çalışma sonunda şu sonuçlar çıkarılmıştır:

1. Abuşka Lügati'nin bugüne kadar yapılmamış olan transkripsiyonlu bir metni hazırlanmıştır.

2. Bütün nüshalar olmasa bile, bütün nüshaların karşılaştırılması mümkün değildi, mufassal altı nüsha üzerinde edisyon kritik yapılarak tam metin ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Besim Atalay'ın her ne kadar bu konuda yaptığı bir çalışma olsa bile bizim karşılaştırdığımız nüshaları göz önünde bulundurmadağı için onun çalışmasından daha kapsamlı bir metin ortaya çıkarılmıştır.

3. Şimdiye kadar Abuşka Lügati hakkında bilgi veren kaynaklar sözlükte 2000-2250 Çağatayca kelimenin anlamları ve tanıklarının verildiğı belirtilmektedir. Bizim bu çalışmamızda (Abuşka Lügati) 3021 kelimenin varlığı ortaya konulmuştur. Türkiye'de yapılmış tek çalışma olan Besim Atalay'ın hazırladığı ve ölümünden sonra yayınlanan eserle karşılaştırıldığında çalışmamızda 837 tane fazla kelime bulunduğu ortaya çıkmış oldu.

4. Yaptığımız çalışma sonunda Abuşka Lügati'ni yazan müellifin, Nevâî'nin 28 eserini ve ayrıca 16 müellifin eserini incelediğı görülmüştür. Halbuki kaynaklar bu sayının daha az olduğunu belirtmektedir. Dolayısıyla bu konuda bir gerçek daha ortaya çıkarılmış oldu.

5. Her kelimenin kendi öz anlamı dışında değişik Çağatay şairlerinin eserlerindeki nüanslarını ve semantik anlamlarını belirtebilmek için mukayeseli bir çalışmanın yapılması gerekliydi. Bu çalışma, bu gerekliliğın sonucunu oluşturmaktadır.

6. Abuşka Lügati'nin kültür tarihi açısından değeri bu çalışmayla ortaya çıkarılmıştır .

7. Bu çalışma, Ali Şir Nevâî'nin ve Abuşka Lügati'nde eserlerinden örnekler verilen müelliflerin eserlerinin önemini bir kez daha ortaya koymuştur.

8. Çağatay Lügatleri hazırlanırken imlâ bakımından hatadan uzak kalmamıştır. Çalışmamız, bu yanlışlıkları olabildiğı kadar asgariye indirmiştir.

9. Çağatay Türkçesi ve Edebiyatı sahasında çalışma yapanlar ve bu saha ile ilgilenenler için mevcut olan bir boşluk doldurulmaya çalışılmıştır.

10. Abuşka Lügati'nin henüz tam ve kusursuz bir nüshasının hazırlanmamış olması onun yeni baştan ele alınmasını gerektiriyordu. Elde edebildiğimiz birçok nüsha göz önünde bulundurularak yapılan bu çalışma bu konudaki eksikliği de gidermiştir.

11. Besim Atalay'ın hazırladığı eserden farklı olarak araştırma yapan herkesin faydalanabileceği, ana çizgisi bozulmadan değişik nüshalar karşılaştırılarak eksiklikler tamamlanmış bir sözlük araştırmacıların istifadesine sunulmaya çalışılmıştır.

12. Türk Dili tarihinin bir devresi ve millî kültürümüz açısından son derece önemli olan Çağatay Türkçesi ile ilgili boşluklar, araştırmacılar tarafından o dönem müellifleri hakkında yapılan çalışmalarla doldurulmaya çalışılmıştır. Çağatay Türkçesi ile ilgili sözlük konusu her zaman bir boşluk olarak karşımıza çıkmış, bugüne kadar yapılan çalışmalarda verilen kelime indeksleri bu boşluğu bir nebze de olsa doldurmakla beraber hepsinin bir arada olmayışı yine de bu ihtiyaca cevap verememiştir. Çalışmamız bu sahada duyulan boşluğu doldurmuştur.

4. İNDEKS

4.1. Kelimelerin İndeksi

4.1.1. Kelimelerin Latin Harfleriyle İndeksi

- A -

Abğa	24	Ağ öy	45
Abraş	24	Ağsum	46
Abuşka	24	Ağturdunğ	46
Acığ	30	Alala	372
Acığlanmak	30	Ala luğa	52
Acılmayın	31	Ala pike	52
Açay	30	Aladaragay	48
Açık	30	Alakmak	49
Açırğındı	30	Alaktı	49
Açkalı	30	Alaman	47
Açkunğ	30	Alar	52
Açmay	30	Alarnı	52
Açun	29	Alatttan	47
Adak	31	Alay mu bolur	52
Ağa	43	Aldağ	47
Ağargudik	45	Aldaramak	48
Ağ öy	45	Aldaray	48
Ağrığ	45	Aldaray	48
Ağardı	45	Algalı	50
Ağarmak	45	Alğan	50
Ağızdı	46	Alganga	51
Ağızdınğ	46	Algay mu	51
Ağızdur	46	Algay	50
Ağızmaq	46	Algucı	50
Ağkalı	46	Alguluk	50

Algum	50	Andıp	53
Algunğ	52	Anıkıp	55
Alıg	49	Anıkmadın	55
Alık	49	Anıkmağ	55
Alınıda	48	Anıktı	55
Alkadı	49	Anın	56
Alkamış	49	Anıtmak	55
Allı	49	Anıttı	56
Allıda	49	Ara	37
Alma baş	52	Araba	37
Almağın bolsa	50	Aralı	32
Almağlıg	50	Arbağ	36
Almañg	51	Ardı	32
Almas	52	Argadal	36
Almay	51	Argadamağ	35
Almayın	51	Argaday dırmin	36
Almışañg	50	Argadı	36
Alnıda	48	Arıg	33
Altavla	52	Arıg	33
Altay	52	Arık	33
Altayi	47	Arık	33
Aluğ	49	Arılmağ	34
Anğa tikru	55	Arılmay	32
Anğa	53	Arıp	32
Anğaca	55	Arlas	35
Anğdıp	53	Arlat	35
Anğıtmağ	53	Arman	35
Anğlanqusı	55	Arman	35
Anage	29	Armay	32
Andağ	54	Artamağ	36

Artanıp	36	Atadı	25
Artayıp	36	Atage	29
Artuksılık	37	Atağ	27
Aryıp	32	Atağıl	27
As	40	Atağlıg	27
Asapkur	41	Atağlıg	27
Asıg	41	Atağlıg	27
Asıgılık	41	Ataklık	27
Asık	41	Ataldı	25
Asmağlıg	40	Atalıg	27
Asra	38	Atamak	25
Asraban	38	Atap	25
Asrağanı	39	Atarlar	26
Asrağucı	39	Atay	26
Asrağuluk	39	Atıgıp	26
Asratay	38	Atıgıp	27
Asratay	39	Atıkmağ	27
Ast	40	Atılıg	28
Astı	39	Atılık	28
Astı	40	Atıp	26
Astıda	40	Atkadı	25
Aşuk	43	Atkuca	28
Aşukdum	42	Atlıg	28
Aşukkan	42	Atlıg	28
Aşukmağ	42	Attsum	31
Aşukmanğ	42	Atttacı	31
Aşuktı	41	Atttarmag	31
Aşuktum	42	Avcağ	57
At	24	Avuncağ	56
Ata big	29	Avuncağı	57

Avuşka	56	Aytkanını	65
Aya min	58	Aytkay	65
Ayağ	64	Aytkum	65
Ayağ	64	Aytman	64
Ayak	64	Ayttık	65
Ayakcı	63	Azgurdunğ	38
Ayakkaç	64	Azgurmak	38
Ayakmak	63	Azguzgunğ	38
Ayaktı	64	Azıgmak	38
Ayalgu	59	Azıkıp	37
Ayama	58	Azıkkan	37
Ayamak	58	Azıtkan	37
Ayamay	57	- B -	
Ayap	58	Babiri	178
Ayar irkin	57	Badgazi	178
Ayar	57	Bağıltak	175
Ayası	40	Bağış	175
Ayığ	64	Bağışda	175
Ayık	64	Bağlağan	175
Ayındım	57	Bağlığ	175
Ayınmak	58	Bağlık	175
Aylandı	60	Bakarı	176
Aylandurmak	59	Bakgunğ	176
Aylandurmak	60	Bakmayın	175
Aylangan	60	Bala	176
Aylanmak	59	Balaladı	177
Ayrılmayın	65	Balalap	177
Ayrışkanları	66	Baltu	177
Ayrıştı	66	Bar ikenin	170
Ayıp	65	Bar ikin	171

Bar irkin	171	Basruğ	172
Bar	169	Baş tuban	173
Bar	169	Baş tuban	173
Bara algısı	170	Baş tuman	173
Baray	169	Başak	172
Barça	171	Başak	172
Bardı	169	Başıda	172
Bardik	170	Başığa	172
Bargac	170	Başımğa	172
Bargalı	169	Başınğu	172
Bargan	170	Başkara almay	175
Barganca	170	Başkarıp	174
Barganınğdın	168	Başkarmak	174
Bargay biz	170	Başkarmak	175
Barı	170	Başkaru	174
Barı	171	Başkaru	174
Barıda	169	Başkarur sin	174
Barıda	170	Başlamak	173
Barın	171	Başlap	173
Barıp	169	Bat	167
Barış	168	Battış	168
Barlas	171	Bayat	178
Barlıg	170	Baygazi	178
Barmağları	171	Behli	178
Baru	170	Bekevül	176
Barur	169	Belâlıg	176
Bas	172	Belâlık	176
Bas	172	Beltute	177
Başkarın	172	Beyik	178
Başkıc	172	Beyik	178

Beyla	177	Bir yolu	185
Beyle	177	Bir	182
Bibek	179	Birdin ok	183
Bibi	179	Bire alur min	183
Bicek	179	Bire alur sin	183
Big	185	Birev	184
Bigec	187	Birgeli	183
Bigin	190	Birgey	182
Bike	185	Birgine	184
Bildiñ	189	Birgisi	182
Bilegey	190	Birgüci	182
Bileyi	190	Birgünġ	183
Bilgen	187	Birgüni	181
Bilgin	189	Birgüsi	182
Bilgü	188	Biri	182
Bilgüci	187	Biride	183
Bilgüci	189	Birigi	181
Bilgülük	187	Birip	183
Bilgürdi	187	Birk	184
Bilgürmek	187	Birkigen	184
Bilgürüp	188	Birkine	184
Bilgürür	188	Birkitip	184
Bilgüsüdür	189	Birle	184
Bilig	188	Birles	183
Bilküt	189	Birmegey	182
Bilmenġ mü	188	Birmek	182
Bilmes	187	Birmey	182
Bilmey	189	Birtür	182
Bilmeyin	189	Birtürge	183
Biltek	187	Biş	185

Bişeleşi	185	Boğzum	200
Bişevle	185	Bolalı	201
Bitey	180	Bolay mu bolur	206
Biti almağay	181	Bolçar	202
Biti	180	Boldig	203
Bitidi	180	Bolğaca	201
Bitik	179	Bolğalı	202
Bitik	180	Bolğanca	201
Bitiklik	181	Bolğanda	202
Bitiküci	180	Bolğay	202
Bitildi	181	Bolgın	201
Bitiley	180	Bolğu dik min	202
Bitilgen	179	Bolğum	202
Bitilgey	179	Bolğunğuz	203
Bitilip	180	Bolğunca	201
Bitilmek	179	Bolğura	201
Bitimek	179	Bolğusı min	202
Bitirige	180	Bolğusı	202
Bititti	180	Bolmağın bolsa	201
Bitküci	180	Bolmağunca	201
Bizedi	186	Bolmağunca	202
Bizelgen	186	Bolmak	205
Bizelip	186	Bolulsa	201
Bizep	186	Bolur dik dur	202
Bizey	186	Bolurğa	201
Bizge	186	Bolurığa	201
Bizni	186	Borcin	198
Bizniñ	186	Bosağa	198
Boğcı	200	Bosağa	199
Boğuz	200	Bosağa	198

Bota	193	Bulmağunca	201
Bote	193	Burdadı	196
Boy başığa	206	Burdağan	196
Boyakçı	206	Burna	195
Boyalıp	206	Burnağica	196
Boyalmış	206	Burnağı	195
Boyap	206	Burnaştı	196
Boyatğan	206	Burtağ	196
Boyğalğan	206	Burun	195
Boynığa	205	Burunlar	195
Bozcın	198	Bustağan	199
Bozladı	197	Buştı	199
Bozuğ	197	But	193
Böleli	201	But	193
Bölük	205	Butratay	193
Böri	195	Butratıp	194
Böz	198	Butrattı	193
Bu yan	206	Butttşadı	194
Bugına	200	Büdene	194
Buğu	200	Bügredi	201
Bulağ	203	Bügreyip	200
Bulalı	201	Bükse	200
Bulap	205	Bürgüt	196
Bulcar	203	Bürkedi	197
Bulğadı	205	Bürketip	197
Bulğag	204	Büter	191
Bulğancuğluk	204	Bütev	193
Bulğanur	204	Bütken	192
Bulgap	205	Bütkeri	192
Bulğaştı	205	Bütkerip	192

Bütkermek	192	Cırgalanıgdın	304
Bütmek	190	Cırı	305
Bütmemiş	191	Cibin	301
Bütmeñgiz	192	Cigin	306
Bütmes	191	Cikgüce	305
Bütremağ	191	Cilay	306
Bütreşip	193	Cili	306
Bütretme	191	Coğ	315
Bütüp	191	Cök	316
- C -		Cölge	316
Ca	288	Cönk	318
Cağdavul	296	Cuki	316
Calayır	299	Culdu	317
Car	292	Cuvane	318
Ce	288	Cüm	317
Cebin	289	Cürge	314
Celbek	299	- Ç -	
Cercerek	293	Çağ	294
Cerge	292	Çağır	295
Cet	292	Çağladım	295
Cıcığ	301	Çağlamak	295
Cıdağay	302	Çağlığ	295
Cıdap	302	Çağlıyan	295
Cıdar min	302	Çağlaban	296
Cığ	309	Çakılğan	297
Cılav	306	Çakın	296
Cılay	306	Çakın	297
Cıldam	306	Çakır kanat	297
Cın	308	Çakır	295
Cındavul	308	Çakmak	297

Çaktı	296	Çekmen	297
Çaklıg	298	Çeküş	297
Çaklık	298	Çel	299
Çal	298	Çenğek	298
Çalın	299	Çengel	297
Çapan	291	Çeşen	294
Çapan	291	Çevük	299
Çaparsız	291	Çıdarmak	302
Çapıp	290	Çığ	309
Çapıştı	290	Çıkargay	305
Çapkan	291	Çıkkalı	305
Çapkun	289	Çıkku dik dur	305
Çapmak	289	Çıkmayın	305
Çapmak	290	Çınadı	308
Çaptı	290	Çınamlay	308
Çapturdu	290	Çınap	308
Çarkap	294	Çıpan	301
Çarlaban	294	Çıray	303
Çarladi	293	Çırğap	304
Çarlatmak	293	Çırmap	303
Çavdı	300	Çırmaş	303
Çavun	300	Çiçen	301
Çayan	300	Çigreyip	304
Çaykaldı	301	Çikmegümdür	305
Çaykalıp	300	Çikmek	305
Çaykalmak	300	Çile	307
Çaykattı	301	Çimdir	307
Çaynar	300	Çinge	307
Çek	298	Çiren	304
Çekim	298	Çirik	304

Çirip	302	Çuktu	316
Çirke	304	Çukunġ	315
Çirm	304	Çum	318
Çirt	304	Çumġalı	318
Çit	301	Çumġay	318
Çiyeliger	291	Çumurdı	318
Çiyürtke	308	Çunġar	318
Çobulġan	311	Çupçuġ	311
Çoġardın	315	Çupruşur	309
Çoġmaġ	315	Çüçük	311
Çoġmardın	315	Çüçüklüktin	312
Çoġtı	316	Çüçürġenmek	312
Çoġuġac	316	Çüçütmek	312
Çolpan	317	Çürgeben	313
Çopulmaġ	311	Çürgek	313
Çökür	313	Çürgük	312
Çöl	316	- D -	
Çöl	316	Dabġur	320
Çöpüştı	310	Daġı bir	320
Çörpe	314	Daġı	320
Çörtge	314	Dalġa	323
Çöşkürdı	314	Dapġu	331
Çöşkürmekidin	314	Darıban	320
Çövürtge	314	Darıp	321
Çöyürtge	314	Daruġa	321
Çözgenmek	314	Davulġa	323
Çözgenür	314	Davulġan	323
Çub	310	Dayı	321
Çuçun	312	Dedek	321
Çuġ	315	Degle	322

Dek	322	Dilgüsi	327
Depingür	320	Dimeli	329
Devvac	322	Dimen	329
Di alğay mu	324	Dimerîg	329
Di alman	323	Din	329
Di almas sin	326	Din	330
Di almas	324	Din	330
Di durlar	324	Dip idinîg	324
Di söz	325	Dip imiş sin	324
Di	330	Dip irdinîg	324
Diben	323	Dip	324
Digec	327	Dipsep	324
Digeli	327	Dipser	324
Digence	326	Dirge	325
Digenimde	327	Dirmin	325
Digey min	326	Dirni	325
Digey	325	Diyeli	329
Digey	327	Diyeyeli	330
Digeyler	327	Diyi	329
Digeysin	327	Diyilgen	330
Digin	325	Diyin	329
Digince	326	Diyişgey	325
Digüci	326	Dolana	331
Digümdür	327	Dolto	331
Digünîg	327	Doluğa	331
Digtince	326	Döküldemek	331
Dik	328	Dulto	331
Dik	328	Durluq	331
Dikiley	327	Düpdürün	331
Diküci	327		

- E -		Eylegüsi	62
Egek	46	Eyleli	62
Ekeci	47	Eylemekge	62
El-vav	470	Eylemekinġ	61
Emgek	53	Eylemeydür irdi	62
Enġ	54	Eylemeyin	63
Enġek	54	Eylemişenġ	63
Enġirdi	55	Eylep	60
Enġir-keni	55	Eylerge	62
Enbe	54	Eyley alġunġ	61
Erek	34	Eyley alġusı	61
Erk	35	Eyley almadınġ	61
Erke	35	Eyley alman	61
Esrü	38	Eyley	63
Esrük	39	Eylük yusunluk	66
Esrük-ġına	39	Eymen	58
Esrük-kine	39	Eymenip	63
Esrük-kına	39	Eymenmek	63
Eşgek	43	Eymenmes	63
Etikeli	65	Eynelmağ	63
Ev	56	Eyrüm	66
Ev	56	Eyteli	65
Eye	65	Eyilmeyin	65
Eyesi	40	- F -	
Eygendür	66	Felfüs	375
Eyleben	61	Feryādıdın	375
Eylegeç	61	Firist	375
Eylegey	62	Fulan birle	376
Eylegüm	61	Fulanda	376
Eylegünġ	62	Fulanga	376

Fulanğa	376	Giňg	435
Fulanğa	376	Gine	434
Fulanlık	376	Gisemüz	431
Fulannı	376	Givürdiler	435
Furık yatıdın	376	Göclük	438
Fülle	376	Göçürgünğ	438
- G -		Göl	448
Ga	420	Gölek	447
Ge	420	Gönc	451
Gedäy	422	Gönendi	451
Gedäyin	422	Gönendürüp	451
Gedäymñ	422	Göregan	439
Gez	421	Görg	441
Gez	424	Görkedi	441
Gezek	423	Görkelige	441
Ğa	374	Görketip	441
Ğacırcı	373	Görkeyip	441
Ğan	373	Görklük	441
Ğan	373	Görklükni	441
Ğarav	373	Gözenğ	443
Ğarvaş	373	Güçün	438
Ğaze	373	Gül	448
Ğazırcı	373	Güz	443
Ğıñğışıp	374	- H -	
Ğına	374	Hardı	471
Ğıncı	374	Hav	471
Ğıvuncı	374	Hemol	471
Ğine	374	Ĥade	319
Ğol	375	Ĥalah	319
Ğic kürun	427	Ĥav	319

Ėavballa	319	İİnsam	108
Ėıtayi	319	İİİttİ	108
Hiravul	471	İİkİ	104
Hirvul	471	İİkİ	104
Ėocek	319	İİmak	106
Ėucek	319	İİtİrar	109
Hİrer	472	İİtİrargucİ	110
Hİrmek	472	İİturamak	108
- I -		İİmak	111
İÇkİndİ	76	İİdamak	113
İdİş	92	İİdurmak	113
İİ	104	İİrganİp	83
İİaban	108	İİİğ	87
İİap	108	İİİk	87
İİbaranmak	107	İİİrga	84
İİbarar	107	İİİrganmak	88
İİbaratİp	107	İİİrganmak	90
İİbasun	110	İİİtkalı	87
İİdam durur	105	İİİtkan	87
İİdam	105	İİİtmİş	87
İİdamİdİn	105	İİİttİ	87
İİğaban	107	İİİttİm	87
İİğİ	104	İİİlanĖanı	86
İİğİ	108	İİİlanmak	86
İİİğ	104	İİİrağan	90
İİİğ	108	İİİramak	89
İİİk	104	İİİuran	89
İİİndİ	108	İİİurĖan	89
İİİİndİm	108	İİİşnaban	93
İİİngac	108	İİİşnamak	92

İşnar	92	İkec	101
- İ -		İkegü	98
İçek	75	İkek	97
İçin	74	İkelemiz	97
İçin	75	İkelen	98
İçkeli	75	İkelesi	97
İçkeri	76	İkenni	95
İçki	76	İkev	98
İçki	76	İkevge	98
İçkü	76	İkevre	97
İçkülük	75	İkevlen	97
İçmeyin	75	İkevlesi	97
İdiş	77	İkgen	96
İdiş	92	İkin	95
İgeci	101	İkin	96
İgek	101	İkin	96
İgeledi	98	İkinc	102
İgen	94	İkmek	95
İger	99	İkti	96
İgergüci	99	İl	103
İgesi	99	İl	103
İgin	95	İlengüci	108
İgirmek	100	İlete alur	109
İgirmek	100	İletti	109
İgirtür	101	İletürge	109
İgme	102	İletürgüm	109
İgninçe	102	İleyimde	106
İgri	100	İlgerdi	104
İgrik	100	İlgeri	109
İgrim	100	İlgerürek	109
İke	98		

İlik	102	İngek	117
İlikide	102	İngrendi	115
İlikige	102	İngrenmek	99
İliklep	103	İnağ	117
İlikley	102	İnağ	117
İlkimdin	102	İnci	116
İllide	106	İnckirmek	116
İlligil	103	İncu	115
İlmegeni	107	İnçekümüz	74
İlmek	107	İnçerek	74
İlmen	106	İnçi	116
İlmey	106	İnçke	116
İmcek	112	İnçu	116
İmdi	112	İnde	113
İmen	111	İndedi	113
İmenğ	110	İndem	113
İmenğ	111	İndep	113
İmes	110	İndürdi	113
İmes	81	İndürmesenğ	114
İmgek	111	İneg	114
İmgek	112	İnegesi	114
İmgekleğen	111	İnenğ	117
İmgen	112	İnevli	117
İmgende	112	İni	114
İmgendim	112	İniñg	117
İmgenür	113	İnmey	114
İmiş dük sin	113	İnmeyin	114
İmiş dük sin	93	İr	83
İnğ	118	İrdem	79
İngek	102	İrdi	77

İrdikler	79	İrnimke	80
İrdiñler	79	İrniñg	80
İrdiñler	79	İrse	83
İren	83	İrte çağda	77
İrenlik	83	İrte kiçken	77
İrgen	83	İrte	77
İrig	82	İrtegi	77
İrikdi	81	İrtek	77
İriklik	83	İrür	80
İrikmek	82	İs	84
İrikrek	82	İs	85
İrin	79	İs	86
İrip	82	İsa	90
İritmek	80	İse	90
İritti	80	İsgen	88
İrk	78	İsgey	88
İrk	82	İsirkeb	84
İrke	78	İskermek	84
İrke	83	İskirdi	84
İrken	77	İsküci	89
İrkende	78	İsledi	86
İrkene	80	İsledi	86
İrkenin	78	İslemek	85
İrkenke	78	İslengey	85
İrkin	76	İslenmek	85
İrkin	81	İslenür	85
İrkinür	80	İslep	86
İrlık	83	İsmek	87
İrmek	77	İsnedi	90
İrmes	81	İsnemek	90

İstegeli	89	İteklik	70
İstegen	89	İteli	72
İsteli	89	İtelik	70
İstep	89	İteliŋg	72
İstey	89	İtemes	67
İsteydür	89	İter	71
İsti	86	İterde	71
İsti	88	İterdin	69
İstim	86	İtersin	71
İstürey	86	İtesel	68
İstürey	88	İtey mü	73
İstürgüsi	88	İtey	72
İş	90	İtik	67
İş	91	İtik	72
İş	91	İtikrek	72
İşek	93	İtimek	67
İşenme	91	İtimes	67
İşer	93	İtiŋg	72
İşik	94	İtip min	69
İşilgen	91	İtip	69
İşitküci	94	İtirürge	67
İşitmeli	94	İtiştiler	73
İşlegen	91	İtkeli	73
İşmek	91	İtken	70
İşten	94	İtken	70
İt	68	İtken	70
İtek	70	İtkerme	83
İtek	70	İtküci	73
İtek	74	İtküm	73
İteklep	74	İtkümüzdür	71

İtküsi	71	İyelep	119
İtküsi	73	İzdi	84
İtmegey	71	İzmek	84
İtmek	72	- K -	
İtmeğinġ	72	Ğaan	376
İtmey	71	Ğaban	377
İtmiş idi	71	Kac	422
İtse	71	Ğaçıkıp	379
İtti	68	Ğaçır	379
İtti	69	Ğaçkusı	379
İtti	70	Ğadadı	379
İttinġ	68	Ğadalıp	379
İtürgüm	69	Ğak	387
İtürkenler	75	Ğakşal	387
İtürkeyler	74	Ğaladı	387
İtürküm	75	Ğalaġay	388
İtürmek	74	Ğalar	387
İvdürmek	118	Ğalaydur min	387
İvinġ	118	Ğalın	388
İvrüldi	119	Ğalışmas	387
İvrülgel	118	Ğalmaġac	388
İvrülgeli	118	Ğamuġ	388
İvrülmek	118	Ğan timerdin	389
İvrülüp	119	Ğanap	389
İvrürgec	119	Ğanlıġ	388
İvrüşmenġ	118	Ğanlıġ	388
İvürdi	118	Ğanmaġunġ	389
İvürgec	118	Ğapa ġalġan	377
İvürünġ	119	Ğapġamak	377
İyeledi	120	Ğapsamış	377

Qaptan	377	Qarıǵmaq	382
Qapuzaq	378	Qarıp	382
Qara başkan	385	Qarmaq	385
Qara	384	Qarmaşıp	384
Qaraq	379	Qarmaşmaq	385
Qaraq	380	Qarmayǵıl	385
Qaraq	380	Qaru	380
Qaraǵan qaǵda	382	Qaru	383
Qaraǵusıdur	384	Qaş	386
Qaraq	380	Qaşıda	386
Qaraq	380	Qaşımda	386
Qaraq	384	Qaşıp	387
Qaralǵudın	384	Qařqaǵan	386
Qaralǵusıdur	384	Qařqalǵan	386
Qaralı	379	Qatıǵ	378
Qaralup	384	Qatıq	378
Qaram	385	Qatıp	378
Qaranǵgu	383	Qatqan	378
Qarçıǵay	385	Qatla	378
Qarçıǵı	384	Qatla	378
Qardı	385	Qavçın	391
Qarǵadı	381	Qavçun	391
Qarǵaǵan sayı	381	Qavǵun	390
Qarǵař	381	Qavǵuncı	390
Qarǵıř	381	Qavlaban	389
Qarı	380	Qavlamaǵlıǵ	390
Qarı	382	Qavlamak	389
Qarı	382	Qavlanǵ	389
Qarı	383	Qavlanıp	389
Qarıǵdı	382	Qavlanmaq	389

avlar	389	aytaray	394
avlay	390	aytardı	393
avurmac	391	aytarı	393
avursun	390	aytarmak	392
ay sarı	392	aytarmak	394
ay	391	aytaru	393
ay	392	aytarur	394
ayalmaq	393	aytatur	394
ayan	392	aytıp	393
ayap tüşüp	391	aytkalı	393
aybir	391	aytur	394
ayda	392	ayu	391
aydaki	391	ayu	391
aydın	391	ayuk	395
aygalduruk	395	azak	386
ayguluk	391	Kecce	422
aygurmas	395	Kerek	423
ayık	395	Ket	421
ayıtıñız	392	Ketek	421
ayıtmaq	392	Ketün	422
ayıtmasun	393	Kevürge	420
ayıtmayıp	393	Key	424
aykalı	393	Keybür	426
aykarurda	393	Keygülük	424
aynaldıñg	394	Keyin	425
aypağ	388	Keyince	425
ayrılmaq	394	Keymür	425
ayrılır çağda	394	Keyn	425
ayrılır	395	Kezek	423
aytaldıñg	394	ıcgırıp	396

Kıcğırışkaylar	396	Kımac	401
Kıcğırışmak	395	Kımac	402
Kıcışır	395	Kın	402
Kıcıssa	396	Kınalğudik	402
Kıgat	398	Kınalıp	402
Kıgrat	398	Kıne	403
Kıla alman	399	Kırağ	397
Kıla almas	399	Kırağ	397
Kıla almasıñgdın	400	Kırav	396
Kılalı	400	Kırçıldadur min	395
Kılav	401	Kırçıldatmak	395
Kılay	399	Kıska	398
Kılğac	399	Kışkardı	398
Kılğalı	398	Kışkarıp	398
Kılğalı	400	Kışkarmak	398
Kılğay mu	399	Kıvanmak	400
Kılguca	398	Kızgan	398
Kılğucı	399	Kızık	397
Kılğulı	399	Kızık	397
Kılğum	400	Kızıkmaq	397
Kılğumızdur	400	Kızıştı	398
Kılğunğ	399	Kızıttı	398
Kılğunğ	400	Kicik	427
Kılık	399	Kicke	428
Kılıldı	401	Kickey	428
Kılılur	401	Kicti	428
Kılmağan bolsanğ	400	Kiççe	427
Kılmağın bolsanğ	400	Kiçek	427
Kılmağusı	400	Kiçik	427
Kılmalı	400	Kiçiktin	427

Kik	431	Kisegen	431
Kil	432	Kisek	431
Kile alman	432	Kisek	431
Kile turğanım	432	Kiskeli	431
Kiledur	432	Kisküledi	431
Kilgen	432	Kislületinġ	431
Kilgünġ	433	Kismek	431
Kililip	432	Kiterge	426
Kilip	432	Kitergey	426
Kilmişin	432	Kitgülük	426
Kiltürgeli	432	Kitgüm	426
Kiltürmek	432	Kitip	426
Kilülü	432	Kitür	427
Kime	433	Kitürgeyler	427
Kimsan	433	Kiyik	436
Kimsand	433	Kiz	430
Kimür	433	Kizdik	430
Kinġeş	434	Kizek	430
Kinġeşti	435	Kizerde	430
Kini	434	Kizgüci	430
Kirdidin	430	Kizip	430
Kirgec	428	Kizmek	430
Kirgeli	429	Ķobġa	403
Kirgey	428	Ķocaşlangac	406
Kirgüġe	429	Ķoçġar	406
Kirgünġ	429	Ķol	414
Kirişgey	429	Ķol	414
Kirişti	429	Ķol	414
Kiryās	428	Ķolay	416
Kis	431	Ķolda	415

Qoldadı	415	Qoş qoş	411
Qoldadıñg	415	Qoş	410
Qoldamak	415	Qoşanma	411
Qoldanıgız	415	Qoşuq	412
Qoldaş	415	Qoşuldurgucı	411
Qolıncak	416	Qoşulğucı	411
Qolmaq	413	Qoşun	412
Qolsanıg	416	Qoşunma	411
Qolturmac	416	Qotur	404
Qonğ	416	Qoy	417
Qonğaray	416	Qoy	419
Qonğardı	416	Qoy	419
Qonğarıp	412	Qoy	420
Qonğarmak	412	Qoya bir	419
Qonğrat	416	Qoyalı	419
Qonağ	417	Qoyan	418
Qoparıñg	404	Qoyar	419
Qopğay	403	Qoyay	419
Qopmaq	403	Qoycı	420
Qopmaq	404	Qoygın	419
Qoptı	403	Qoyı	419
Qopuz	404	Qoymayın	418
Qora	407	Kögergünce	446
Qorcaldı	408	Kögrük	444
Qorçalmaq	408	Kök	445
Qorqunc	407	Kökle	444
Qorquş	406	Kökrek	446
Qoruk	409	Kökte	445
Qorun	409	Kökültaş	446
Qorya	407	Kökümtül	446

Kölege	447	Körmeydün irdi	439
Kölegenġ	447	Körmeyin	440
Kömek	449	Kösew	444
Kömrek	449	Kötel	438
Kömüklük	449	Köterdi	438
Kömürdi	448	Kötergünġ	437
Könġrenme	450	Kötermek	437
Köp köp	437	Köydi	452
Köp	436	Köydi	452
Köp	436	Köydürey	452
Köp	436	Köydürgeli	453
Köpelek	436	Köydürmek	452
Köprek	436	Köygenġe	452
Köprük	437	Köygey	452
Körçek	443	Köygüci	452
Kördik	440	Köykenek	453
Körege	442	Köylek	452
Körer	439	Köymendi	451
Körerdin	439	Köymenip	452
Körey	439	Köymenip	452
Körge bay	442	Köymenme	451
Körge	442	Köymeyin	452
Körgec	439	Köymiş	451
Körgec	443	Köyük	452
Körġen	439	Közgü	443
Körġüsi	439	Közgüzür	440
Körġüzmek	443	Közleli	443
Körkünġ	440	Közlük	444
Körmeginġe	440	Қуған	412
Körmekge	440	Қур	407

Ꞑurcuꞑ	408	Ꞑuzꞑalan	409
Ꞑurꞑal	408	Ꞑuzꞑalan	410
Ꞑurꞑan	406	Ꞑuzꞑalařtılar	409
Ꞑurꞑařun	407	Ꞑuzꞑalmaꞑ	409
Ꞑuruꞑ nān	409	Ꞑuzꞑamaꝼ	409
Ꞑuruꝼ	409	Ꞑuzꝼanur	410
ꝼurup	409	ꝼuzꝼap	410
ꝼuruřtı	409	ꝼuzꝼasa	410
ꝼuř	410		
ꝼutanlap	406	Kül kömük	448
ꝼutꝼar	404	Küleꝼec yüzlük	448
ꝼutꝼardıńꝼ	405	Külgü	448
ꝼutꝼarıp	405	Külni	448
ꝼutꝼarmaꝼ	405	Külümlü	447
ꝼutꝼaru	405	Küncilik	450
ꝼutꝼulup	405	Küneş	450
ꝼutluꝼ	406	Kürük	440
ꝼutluk	406	Küyev	453
ꝼutul	405	- L -	
ꝼutulꝼa biz	405	La	454
ꝼutulꝼay mu	404	Laş	453
ꝼutulmas	404	Lıꝼ	454
ꝼutumamaꝼ	404	Lık	454
ꝼuyan	418	Liçek	454
ꝼuyan	419	Lik	454
ꝼuyař	417	Lük	455
ꝼuyı	418	Lünk	455
ꝼuyun	418	- M -	
ꝼuzꝼadı	409	Maꝼ	456
ꝼuzꝼalamaꝼ	409	Mamuꝼ	456

Maṅga	457	Muçek	463
Maṅgış	457	Mul	463
Maṅgla	457	Muldur	463
Maṅgra	457	Munğ dik	461
Maral	455	Munğ	462
Maşab	456	Munğ	462
Maşmıl	456	Munğ	464
Mayruk	458	Munğaldı	462
Mayruk	458	Munğdaşmak	464
Mayuk	458	Munğlaştı	462
Meleş	456	Munğra	462
Mers	455	Munğratıp	464
Mey	455	Munğurgap	463
Mikcin	459	Munca	466
Min min	459	Munda	462
Min	459	Mundağ	461
Minğ	459	Mundağ	466
Minğiz	460	Mundu	461
Minğizitti	461	Mundu	466
Mıncağ	460	Munı	465
Mindev	460	Muz	465
Mindürgil	460	Mürçel	466
Mindürmek	460	Müri	465
Miney	459	Müşek	464
Miñiñ	460	Müşük	464
Mininğ	457	- N -	
Mininğ	459	Nācū	467
Mitin	458	Nağcı	467
Moṅguz	462	Narı	466
Mu	465	Narıraq	467

Neğu	466	Okup	147
Neyitti	467	Okup	147
Ni irdi irgin	468	Okurda	147
Ni için	468	Okuş	147
Ni	468	Okuy	147
Ni	469	Olar	158
Niçük	469	Olçe	158
Nige	468	Olğa biz	159
Nilege min	469	Olğanga	157
Niler	469	Olğanıngdın	157
Nime	467	Olğunğ	157
Nime	468	Olturdı	157
Ninğ	469	Omağ	160
Ninğ	470	Onamadı	161
Nişe	469	Onamağ	160
Nitek	468	Onaman	160
Nitey	468	Onap	160
Nitti	469	Onar	160
Nitük	469	Onatğunca	160
Nutuğcı	470	Ondamağ	161
- O -		Opurmas	120
Obçin	120	Orguştek	141
Oframağ	147	Orn	135
Ofranur	147	Ornanmas	136
Oğ	147	Ornaşıp	140
Oğ	147	Ornaşmağ	140
Oğ	147	Ornatmağ	140
Oğar	147	Ornattı	140
Oğt	147	Ornıda	136
Oğuldı	147	Ornığa	136

Ot	120	Öksütür	150
Ot	120	Ökte	149
Ot	120	Öktek	149
Otağa	126	Öktetür	149
Otağa	126	Ökülgen	148
Otқа	120	Öküş	150
Otlug	126	Öl	152
Otluk	126	Ölcek	151
Otlutt	126	Ölçek	151
Ottşamaқ	133	Öldikler	153
Ottşar	133	Ölenğ	152
Ottşası	133	Öler hālinde	158
Ottşaş	133	Öler	158
Ottşaş	134	Ölgende	157
Ottşaşur	133	Ölken	154
Ottşatma	133	Ölküci	158
Otun	126	Ölmek	154
- Ö -		Ölmekim	154
Öger	148	Öltürdi	157
Ögti	149	Öltürgen	155
Ögün	148	Öltürgenige	158
Ögürmek	150	Öltürgüsi	156
Öker	148	Öltürgüsi	157
Ökmek	148	Öltürmek	155
Öknetür	148	Ölügni	157
Ökse	148	Ölük	154
Öksük	150	Ölür	158
Öksülür	150	Öng	151
Öksünmek	151	Öng	162
Öksüp	150	Öngelgay	149

Öngelmak	148	Örtengüci	137
Öngey	162	Örtөнүр	136
Öndi	162	Örterge	137
Öндүр	161	Örtergeli	137
Öngeg	162	Örtük	138
Öntüc	163	Örtük	138
Öpkec	121	Örtүklük	138
Öpkeli	120	Örük	138
Ör	139	Örütmiş	139
Öрçenmede	138	Öт	121
Örek urdı	139	Öte öte	121
Örek	139	Öter	121
Örgemci	139	Ötkeney	124
Örgendi	138	Ötkengey	124
Öргенip	138	Ötkөнүр	124
Örgenmek	138	Ötker irdi	122
Örgenmes	138	Ötkerdi	122
Örk	139	Ötkergeli	123
Örküremek	136	Ötkergeysin	122
Örkürep	136	Ötkerinġ	122
Örkürer	136	Ötkerip	123
Örlendi	140	Ötkerü	123
Örlep	140	Ötkün	121
Ört	137	Ötkünци	121
Örtedi	137	Ötküzip	123
Örtedim	137	Öтleş öтleş	127
Öртеken	137	Ötmek	121
Örtemek	136	Ötmek	124
Örtenġey	137	Ötmey	122
Örtengüci	136	Öтрü	125

Ötrük	124	Pütti	190
Ötrükgine	125	- R -	
Ötrüside	125	Rab	332
Ötti	121	Rattt rattt	332
Ötti	122	Reb	332
Ötük	124	Rece	332
Ötүpdür	122	Rem kılmak	332
Ötüzmeу	123	Ruş	333
Öy	163	Rüst	333
Öykü	163	- S -	
Öyleki	164	Sacbağ	334
Öylenmek	163	Saçıg	334
Öylenür yiri	163	Saçık	334
Öylük	163	Saçkunğ	334
Öz özümni	142	Saçrap	334
Öz	142	Saçuk	334
Özge	142	Sağın	338
Özge	142	Sağınc	338
Özgelerge	142	Sağingac	337
Özgü	143	Sağingay sın	337
Özüme	142	Sağınıp	337
- P -		Sağınıp	337
Pade	168	Sağınma	338
Paru	171	Sağınurğa	338
Pelpuş	176	Sağlıg	338
Puc	194	Sağsınmak	337
Pulpuş	176	Sakağ	338
Püledi	205	Sakızğan	339
Pülep	206	Sal	340
Püpük	190	Saladur	341

Salencek	340	Sarığ ağık	335
Salgac	339	Sarığ	335
Salgac	341	Sarığ	335
Salgadı	340	Sarkud	336
Salgay	339	Sart	334
Salgucı	339	Sasığ	336
Salgunğ	340	Satğun alıp	334
Salingac	340	Satğun	334
Salkencek	340	Sattı	334
Salkın	341	Savgat	343
Salmağ	339	Savug	344
Salmağ	340	Savurgay	344
Salur min	339	Savut	344
Salurdın	339	Savutmağ	344
San	342	Say	346
Sanaganlar	343	Say	346
Sanaglık	342	Sayap	345
Sanaglık	343	Sayga alganca	345
Sanaman	342	Saygaldı	346
Sanap biz	343	Saygalgudik	345
Sanap	342	Saygalıp	346
Sanar	343	Saygamağ	346
Sanay	343	Saygana	346
Sançay	342	Sayganlar	345
Sapağ	333	Saygu	344
Sarağ	336	Saygur	344
Sarağuc	336	Sayı	346
Sargardı	335	Sayı	347
Sargarıp	336	Saykın	347
Sarı	335	Saylanıp	345

Saypadı	345	Sızıp irdi	350
Saypağucı	344	Sızıp	350
Saypalğan	347	Sızmağ üçün	350
Selce	341	Sızsa	350
Senin	341	Sigridi	353
Sergeg	336	Sigrigen	353
Sığa	351	Sigrimek	352
Sığnağ	352	Sikiz	353
Sığurdı	351	Sin	355
Sığurgay	352	Sinğil	353
Sıknattı	352	Sinğli	353
Sıladı	353	Sinğremek	354
Sılap	353	Sird	349
Sınalıp	355	Sirgek	348
Sıngan	354	Sirgek	349
Sınukturdı	354	Sirmedi	348
Sıparğa	348	Sirmedi	349
Sıparmağ	348	Sirmedim	349
Sıpқardı	347	Sirmemek	348
Sıpқarıp	347	Sisgendi	351
Sıpmak	348	Siskenmek	351
Sıptı	348	Siver	356
Sırmap	348	Sivgen	356
Sıyradı	349	Sivgenim	356
Sıyurgadı	355	Sivmek	355
Sıyurgal	355	Sivüklük	356
Sıyurgan	355	Sivünci	356
Sızdı	350	Sivüندی	356
Sızdı	350	Siyük	356
Sızgurup	351	Siyünci	356

Sizmek	349	Soyurğay	368
Soğalıp	363	Sögti	364
Soğat	363	Söğünc	364
Sogurdı	363	Söksük	365
Sogururğa	363	Sökti	364
Sok	363	Sözevul	362
Sokāt	363	Sözle	362
Sokmağ	363	Sözleşmek	361
Sokmak	363	Sözleşti	361
Soksur	364	Sözleşür min	361
Sokur	363	Sözletkeli	362
Sol	365	Su	357
Sonğ	366	Sulap	366
Sonğgı uyku	366	Sulduz	365
Sonğgı	366	Suluğ	366
Sonğıca	366	Suna	368
Sonğac	366	Sunğan	367
Sonmak	366	Sunğar	367
Sorağ	361	Susap	362
Sorağ	360	Sustadı	362
Sorğac	359	Sustatmaq	362
Sorğalı	360	Sustayıp	362
Sorğan sayı	360	Sustaymağınğ	362
Sorğucı	360	Suvar	368
Sorğut	359	Süc	357
Sormağın bolsa	360	Südre	357
Soruğ küni	361	Südredi	357
Soruğ	360	Südreldi	357
Sovurdı	368	Südreli	358
Soyurğalı	368	Südreliip	357

Südrelemek	357	Şibak	369
Südrelemek	357	Şipal	369
Südre	358	Şiş	370
Südrese	357	Şişledi	370
Süleğey	365	Şişlemek	370
Süngek	366	Şivşe	369
Süngey	367	Şorı	371
Sürdikler	358	Şudurun	371
Süren	359	- T -	
Sürgec	359	Taba almay	208
Sürgeli	360	Tabak	209
Sürgenip	358	Taban	207
Sürgüm	358	Tabğalı	207
Sürmek	360	Tabğunguz	209
Sürte alsam	358	Tabıp	207
Sürterim	358	Tabinğu	208
Sürük	358	Tabmas	207
Sürtün	359	Tabtı	207
Süt	357	Tabuğ	207
Süvünidi	367	Tag	220
Süzgüc	362	Tag	220
- Ş -		Tagar	220
Şağla	369	Taka	220
Şegle	369	Tal	221
Şıdurğu	369	Tala	221
Şıgavul	370	Talac	222
Şıgla	369	Talap	223
Şımalıp	371	Talardın	222
Şıralğa	370	Talaş	223
Şırdag	370	Talay	222

Talbınmak	224	Tanğıban	227
Taldı	223	Tanğım	229
Talğa	222	Tanğıp	226
Talğadı	222	Tanğızgama	228
Talğan	222	Tanğla	229
Talğan	223	Tanğlayım	229
Talıkıp	224	Tandı	230
Talın	222	Tanı almay	230
Talka	222	Tanılmaz	230
Talkan	222	Tanımaq	227
Talkan	223	Tanımas	228
Talkanğız	223	Tanımgıa	230
Talkanğuz	223	Tanıp	230
Tam	226	Tanır	229
Tamcı	225	Tanırmnı	229
Tamışmaq	224	Tanışdılar	230
Tamız	225	Tanışmaq	229
Tamızdım	225	Tanıştı	229
Tamızıp	225	Tançal	231
Tamızmaq	225	Tançaman	230
Tamuğ	225	Tançtar	230
Tamuğ	225	Tanladım	229
Tamuq	225	Tanlamak	228
Tamur	224	Tanlamış	230
Tanğ	227	Tanlap	230
Tanğ	228	Tanma	229
Tanğardın	227	Tanmadım	227
Tanğarga	227	Tanmaq	227
Tanğasanğ	226	Tanmay	229
Tanğdılar	227	Tansuğ	228

Tansuk	228	Tarık	215
Tanuk	231	Tarıkıp	215
Tapay	208	Tarıkķanda	215
Tapġanga	208	Tarıkma	215
Tapılmas	207	Tarıkıtım	214
Tapır	209	Tarıp	215
Tapırcılar	210	Tarķadı	213
Tapırcır	210	Tarķamak	213
Tapışur	209	Tarķanġ	213
Tapķalı	209	Tarķatmaġı	214
Tapķu dik	209	Tarķatmaġıl	213
Tapķusı	209	Tarmandı	216
Tapmaġum	208	Tarmaşıp	214
Tapmak	208	Tarmaşmak	214
Tapmay	209	Tartanġız	211
Tapşuray	207	Tartar	211
Tapşurmaġay	207	Tartardın	212
Tapşurmak	207	Tartayın	211
Tapşuruldı	208	Tartıġ	216
Tapuġ	207	Tartıġmaġan	214
Tapuķcı	208	Tartıķan	213
Tar	211	Tartılursın	212
Taraġ	216	Tartıma	212
Taraġanda	216	Tartımadı	212
Taranġgu	216	Tartınursın	212
Tardı	215	Tartķan	212
Tarıġ	216	Tartmaġ	211
Tarıġmaġan	214	Tarttı	213
Tarıġmak	214	Tartttan	216
Tarık	214	Tas	217

Taş irür	219	Tavuşkan	232
Taş	219	Tayağ	233
Taşığmak	219	Tayağ	233
Taşıp	220	Tayağgan	233
Taşkarı	219	Tayılğac	233
Taşkarmak	219	Tayılp	234
Taşku dik	220	Tayılsa	234
Taşkuca	219	Tayılr	234
Taşkucı	219	Tegev	220
Taşkun	219	Tegrük	220
Taşkunca	219	Tek	221
Taşladı	218	Tekle	322
Taşlamak	219	Tela	221
Taşmak	219	Tele tele	221
Tat	210	Tenğizgıp	228
Tatay	210	Tenbul	231
Tatğunğdur	207	Terek	217
Tatlığ	210	Teskeri	217
Tatmağan	207	Teyik	234
Tatmay	207	Tım tım	253
Taturmas	210	Tımağan	252
Tavacı	232	Tımsı tıp	253
Tavşaldım	231	Tıñg	253
Tavşalmak	231	Tıñglay	253
Tavşalur	232	Tınay	251
Tavuğ	231	Tınmak	251
Tavulğa	233	Tırmandı	240
Tavulğan	233	Tırnağ	239
Tavuş	231	Tısa	241
Tavuş	232	Tıya almay	256

Tıydı	256	Tikmek	244
Tıyıp	256	Tikşer	247
Tıymağıl	252	Tikti	243
Tıysa	256	Til	248
Tibe	235	Til	248
Tibre	235	Tilbe it	251
Tibredi	234	Tilbe radıñg	332
Tibrendi	234	Tilbe	250
Tibrenmek	234	Tilbelerge	251
Tibrenür	235	Tilberedim	251
Tibrete almay	234	Tilberediñ	251
Tibti	235	Tilberediñg	252
Tigdi	246	Tilberegec	251
Tigen	245	Tilberegén	251
Tigerge	243	Tilberemek	251
Tigin	245	Tilbep	251
Tigip	244	Tilberetgec	251
Tigip	244	Tilek	248
Tigirmen	247	Tilemek	248
Tigmes	246	Tilemin	249
Tigre	245	Tilep	248
Tigreside	243	Tiler	248
Tigrü	245	Tiley	248
Tigse	246	Tiley	249
Tigti	244	Tiley	249
Tigürdi	246	Tileyi	249
Tik	246	Tileyi	249
Tikil	247	Tileyin	248
Tikip	244	Tilgen	248
Tikiş	247	Tilimni	248

Tilin	250	Tirelgen	237
Tilinġni	248	Tirgeben	238
Tilkürüp	249	Tirgedi	237
Tilmek	248	Tirgek	236
Tilmürdi	250	Tirgemek	239
Tilmürmek	250	Tirgemiş	236
Tilmürüp	250	Tirgemiş	238
Tilmürür min	250	Tirgep	237
Tilni	248	Tirgünġ	236
Tilük	250	Tirgüzgüci	238
Timaġur	252	Tiri	238
Timür kanat	252	Tiri	238
Timür	252	Tirik	238
Tinġanġa	254	Tirinġ	239
Tinġiz	243	Tirip	236
Tinġri	243	Tirkürmek	240
Tinc	253	Tirküzür	240
Tindi	254	Tirmedim	237
Tindürüp	254	Tirmek	236
Tiney	254	Tirsek	239
Tinip	254	Tisa	241
Tinmaġur	255	Tiş kadap	242
Tinse	254	Tiş	241
Tipük	235	Tiş	242
Tir	236	Tiş	242
Tir	236	Tişi	243
Tir	237	Tişik	242
Tirbeglik	237	Tişilgen	242
Tireci	238	Tişkeli	242
Tireg	239	Tişkeri	242

Tişlerde	242	Togқан	272
Tişlerge	242	Togқан	273
Tişmek	242	Togқanda	272
Tişük	241	Togмақ	272
Titik .	235	Togramaq	273
Titregüc	235	Tograp	273
Tive	256	Tokaşmaq	275
Tivrelip	255	Tokğan	273
Tivrelmek	255	Toktadı	275
Tivrep	256	Tokulğan	275
Tivretey	256	Tokulmaq	274
Tivrük	255	Tokulmış	274
Tivrüldi	255	Tokuz	274
Tivrülüp	255	Tola	278
Tiz	241	Tolgadı	280
Tiz .	241	Tolğan durup	280
Tizdi	240	Tolğanay	280
Tizer min	241	Tolğanı	279
Tizgümdür	241	Tolğanıp	280
Tizi	240	Tolğanmaq	279
Tizilgen	241	Tolğanmas	280
Tizilgey	241	Tolğanur min	279
Tizip	241	Tolğanur	279
Tizmek	241	Tolgap	280
Tofraq	273	Tolgar	279
Tog	272	Tolgaşıp	281
Togğalı	273	Tolgay	279
Togğan	273	Tolgum	278
Togğan	273	Toluk	278
Togқан aғası	272	Tolulup	278

Tolun	279	Töben	258
Tomağa	283	Tögünse	277
Tomuş	282	Tögüşmek	278
Tomuştı	282	Tökgü dikdür	277
Ton	286	Töklüci	275
Ton	286	Tökmek	275
Tonğ	284	Tönğ	284
Tonğar	285	Tönğül	283
Tonğup	285	Tönğülüp	284
Tonar	283	Tör	261
Tonbup	285	Töri	261
Tondı	283	Törige	261
Tonqtar	283	Törtele	264
Tor	262	Törteleyi	264
Tos	269	Törten	264
Tottttada	260	Törtev	264
Tottttadı	260	Törteve	264
Tottttamağ	259	Törtüne	264
Tottttasun	260	Töşelgec	269
Toy	287	Töşelip	270
Toygargalı	288	Töşük	269
Toyğarıban	288	Töz	265
Toyğarmayayın	288	Töz	265
Toykarmaq	288	Tözgey mü	266
Toykarmas	288	Tözmedinğ	266
Toymağur	288	Toğay	372
Toymağ	288	Toğa	372
Toymayayın	287	Toy	372
Toyun	287	Tul	281
Tozanğ	268	Tulun	279

Tumşuğ	282	Tut	258
Tunban	286	Tutanğ	258
Tupa	257	Tutaş	259
Tupçak	257	Tutaşıp	259
Tur	261	Tutaştı	259
Tur	262	Tutay	258
Turar	262	Tutay	259
Turay	262	Tutğac	259
Turğalı	264	Tutku	259
Turğan	264	Tutkum	258
Turğay	265	Tutkunğ	258
Turğu	264	Tutkusı	258
Turguzmayın	264	Tutmadı	258
Turguzunğ	264	Tutmağusı	258
Turige	261	Tutmaq	258
Turladı	263	Tutuk	259
Turlangan	262	Tutup min	258
Turluğ	260	Tuvağ	286
Turma	263	Tuygum	287
Turmak	263	Tuynak	287
Turmasınğga	262	Tüben	258
Turmay	263	Tübige	258
Turmayın	262	Tübin	258
Turmuş	263	Tüg	276
Turup	264	Tügan	276
Tuş olğac	270	Tügebaş	276
Tuş	270	Tügen	276
Tuş	271	Tügül	278
Tuşluk	271	Tügün	275
Tuşuk	270	Tügün	276

Tügünse	277	Tüşkey	271
Tükenġenildi	276	Tüşti	269
Tükenġüce	277	Tüşüp	270
Tüküz	277	Tüşüpdürida	270
Tülkü	281	Tüşüpdüride	270
Tülügüm hey tülün	279	Tüz	267
Tülük	281	Tüzdi	267
Tülüküm hel tülüm	279	Tüzek	267
Tüman	282	Tüzetey	266
Tümen	282	Tüzetey	268
Tün	286	Tüzetip	269
Tünġlük	285	Tüzetmek	266
Tünbek	285	Tüzetti	268
Tüp	257	Tüzlengan	267
Tüpe	257	Tüzlügidin	267
Tüpi	257	Tüzlük	268
Tüpsüz	257	Tüzmek	267
Tür	262	Tüzük	267
Türe	260	Tüzük	268
Türedi	265	- U -	
Türlük	263	Ucru	128
Türlük	264	Uça	131
Türüdi	265	Uça	132
Tüş	271	Uçamdadur	133
Tüş	272	Uçar	131
Tüşemek	269	Uçıda	132
Tüşep	270	Uçkun	127
Tüşerge	271	Uçkusı	132
Tüşkec	269	Uçmaġ	129
Tüşkeli	271	Uçmağ	129

Uçmak	129	Ulgaygunca	157
Uçradı	128	Ulgayıp	156
Uçradım	128	Ultanġ	153
Uçraġay	129	Uluġ	153
Uçramak	128	Uluġ	153
Uçratay	128	Ulup	158
Uçratay	128	Ulus	159
Uçru	133	Ulusġa	159
Uçtı	130	Uncu	161
Uçun	127	Ur	141
Uçuñ	132	Ura	141
Uçurdı	130	Uran	136
Uçurdum	131	Urar sin	141
Uçurgunġ	131	Urar	141
Uçursa	130	Urar	141
Uçursa	131	Urgac	141
Uçurup irdi	131	Urgalı	141
Uġ	146	Urn	135
Uġan	146	Uruk kayaş	134
Uġanım	146	Uruk kayaş	136
Uġun	146	Urum	140
Ulaġ	159	Urun	135
Ulaġ	159	Uruş	139
Ulaldı	157	Usal	144
Ulandı	152	Uşal	146
Ulcar	151	Uşalgay	146
Ulçaş	151	Uşatmak	145
Ulġanganda	154	Uşol	145
Ulġansa	156	Uşukmak	146
Ulġatıp	157	Uşuktı	145

Utğandı	126	Uykat	164
Utğanıp	126	Uykatma	165
Utquzdı	126	Uykatmaq	164
Utuzay	127	Uyup	167
Utuzdı	126	Uzağı kün	144
Utuzmay	127	Uzala	144
Uvalatıp	163	Uzaldı	144
Uy	164	Uzalıp	144
Uyağ	167	Uzalmak	144
Uyağlıg	165	Uzalsa	144
Uyaqtı	166	Uzalur	144
Uyaldı	165	Uzattı	143
Uyaldı	165	Uzattı	144
Uyalğan	163	- Ū -	
Uyalğay min	165	Ūçegü	129
Uyalıp	165	Ūçelesi	129
Uyalmaq	165	Ūçev	129
Uyalmay	166	Ūçevge	129
Uyalsız	165	Ūçevle	129
Uyalur	165	Ūçkü	133
Uyat	166	Ūçük	130
Uyatıp	166	Ūçünc	129
Uyatlık	165	Ūksüdi	151
Uyatlık	166	Ūlge	153
Uyattmaq	165	Ūlüş	159
Uygaglıg	165	Ūlüş	159
Uygaydı	156	Ūncü	161
Uykağ	167	Ūnde	161
Uykanmaq	164	Ūndedi	161
Uykanmas	164	Ūnder	161

Ürkün	138	Yalavuz	484
Ürkürep	134	Yalbarıp	489
Ürkürer	134	Yalbarmak	489
Üsrük	145	Yalğan	475
Üstiga	145	Yalgur	475
Üsüzken	145	Yalıkdı	489
Üz	143	Yalın	490
Üz	143	Yalınmak	489
Üze	143	Yam	473
Üzük	143	Yamcı	473
- Y -		Yamğur	492
Yadar mu irkin	492	Yamkur	492
Yağda	479	Yan	477
Yağdu	492	Yan	491
Yağın	492	Yanğag	483
Yağış	492	Yanğak	483
Yağar	474	Yanğı	481
Yakğunğ	490	Yanğlap	481
Yakma	474	Yanğlıg	487
Yakma	475	Yana	488
Yakmak	474	Yana	488
Yakmak	475	Yana	488
Yakmas	474	Yanayı	488
Yakmay	475	Yancılkan	487
Yaktı	473	Yançkan	487
Yaktı	492	Yandaşmak	488
Yaktu	485	Yandaştay	481
Yalanğ	476	Yandı	477
Yalanğ	489	Yandur	477
Yalav	484	Yanmağıl	480

Yanmağıl	482	Yarutur	478
Yanmak	480	Yasağanlar	484
Yapurgan	491	Yasal	483
Yapuşkan	472	Yasaldı	490
Yara taşı	475	Yasalmak	484
Yarağac	487	Yasalsun	484
Yaraş	483	Yasamak	490
Yaraşa	483	Yasañg	472
Yaraşıptur	477	Yasap	490
Yaraşmak	477	Yasar	479
Yaray	491	Yasavul	484
Yargac	487	Yasay alur	479
Yargag	491	Yastanıp	484
Yargu	485	Yaş	473
Yarguçak	487	Yaş	473
Yarmağ	476	Yaşın	483
Yarmak	476	Yaşun	483
Yarmanıp	486	Yaşundı	482
Yarudı	478	Yaşunmış	482
Yaruğ	478	Yaşuray	483
Yaruk	478	Yaşurgaylar	482
Yarumak	478	Yaşurgusı	483
Yarup	477	Yaşurmak	482
Yarur	478	Yaşurun	482
Yaruştı	477	Yat	479
Yarutay	478	Yatış	473
Yarutğac	477	Yatķurdı	483
Yarutmak	478	Yatlık	479
Yaruttı	478	Yatuğ	486
Yarutunğ	477	Yatuk	486

Yava yitti	487	Yıgac	496
Yavaman	487	Yıgarga	497
Yavan	490	Yıgdı	496
Yavçın	486	Yıgı	498
Yavı almas	485	Yıgıldılar	497
Yavıdı	480	Yıgılmağ	497
Yavmas	485	Yıglamağ	497
Yavuğan	490	Yıglarım	498
Yavuk	479	Yıglay	498
Yavuk	487	Yıgmağ	496
Yavumanğ	480	Yılcılık	497
Yavunmağ	486	Yımrulgen	498
Yavunup	487	Yımrulmağ	498
Yavusa	480	Yımrulur	497
Yavuşan	492	Yıpardı	494
Yavuşkan	492	Yıpardıng	494
Yavuşmağ	488	Yıparmağ	494
Yavuştı	488	Yıputtı	499
Yavuşur	480	Yırağ	495
Yavut	485	Yırağtın	495
Yavutsa	485	Yırlay	500
Yavutupdur	485	Yırlay	503
Yazğurmağ	486	Yırlıg	499
Yazğurmanğ	489	Yi	500
Yazğurursın	489	Yib	499
Yazıgılığ	487	Yigen	498
Yazıgılık	472	Yilek	497
Yazılğan	486	Yinğ	494
Yıg	497	Yinğil	499
Yıg	498	Yir koyı	495

Yirlik	499	Yoluḡmak	503
Yişildi	496	Yoluḡtı	501
Yit	493	Yoluḡtum	502
Yitek dik	499	Yoluḡuřtı	501
Yitgürüp	493	Yolup	502
Yiti	495	Yoray	501
Yitilipdür	493	Yoruş	500
Yitkec	495	Yuban	500
Yitken dik	499	Yuḡan	504
Yitkey	495	Yuḡay	504
Yitküre biz	495	Yuḡar	504
Yitküreyin	499	Yulduz	503
Yitkürgünce	499	Yumalatıp	501
Yitkürmek	495	Yumay	504
Yitti	493	Yumran	502
Yiygölük	493	Yup	504
Yiyip	495	Yurun	501
Yoḡan	504	Yusun	500
Yok irse	504	Yutup	500
Yok	501	Yuvalı	504
Yokḡarı	503	Yüklep	502
Yoklamış	503	Yükürdi	503
Yokmaḡay	501	Yükürügünḡ	503
Yokmaḡ	500	Yüzgina	503
Yoktı	503	Yüzgine	503
Yolda	502	Yüzlendi	503
Yoldaban	502	Yüzlenmek	500
Yoldadı	502	- Z -	
Yoldamaḡ	502	Zili	333
Yoluḡkunca	501		

4.1.2. Kelimelerin Arap Harfleriyle İndeksi

= ا، آ =

ابوشقه	24
اباغا	24
ابراش	24
ات	24
اتاماق	25
اتالدى	25
اتقادى	25
اتادى	25
اتاب	25
آتيغيب	26
آتيب	26
اتارلار	26
اتاي	26
آتيقماق	27
آتيغيب	27
اتاغيل	27
آتاليق	27
اتاغليغ	27
اتاغ	27
آتاليق	27
آتاغليغ	27

آتاغليغ	27
آتليغ	28
آتايق	28
اتليغ	28
آتليق	28
آتليغ	28
آتليغ	28
اتقوجه	28
آتاكه	29
آتايق	29
اناكه	29
آچون	29
آچيرغيندي	30
آجيغ	30
آچيق	30
آجيغلانماق	30
آچقونك	30
آچاي	30
آچماي	30
آچقالى	30
آچيلماين	31
آختجى	31
اختارماغ	31

ارتاب	36	اخشوم	31
ارتانيب	36	اذاق	31
ارباغ	36	آردى	32
ارا	37	ارماى	32
ارابه	37	ارالى	32
ارتوقسيليق	37	آريب	32
ازيقيب	37	آريب	32
ازيتقان	37	آريلماى	32
ازيققان	37	اريغ	33
آزيغماق	38	اريق	33
آزغورماق	38	اريغ	33
ازغوردونك	38	اريق	33
ازغوزغونك	38	آريلماق	34
اسرو	38	ارك	34
اسرا	38	اركه	35
آسرابان	38	آرمان	35
اسراتاى	38	ارمان	35
اسراتاى	39	ارلات	35
اسراغولوق	39	ارلاس	35
اسراغانى	39	آرغاداماق	355
اسراغوجى	39	ارغادى	36
اسروك	39	ارغداى دىرمىن	36
اسروكينه	39	ارغدال	36
اسروكغنه	39	ارتاماق	36

آغریغ	45	أسروكقنه	39
آغ اوی	45	استی	39
اقاردی	45	اس	40
اقارماق	45	اسماغلیغ	40
آق اوی	45	است	40
اقسوم	46	استیدا	40
اقتوردونك	46	ایسی	40
افقالی	46	آیاسی	40
آقیزدی	46	استی	40
آقیزدینك	46	آسیغ لیغ	40
آقیزماق	46	آسیغ	41
آقیزدور	46	آسیق	41
اكاك	46	آساپقور	41
اكجی	47	اشوقتی	41
الطایی	47	اشوقدوم	42
الداغ	47	اشوقتوم	42
الآمان	47	آشوقماق	42
الاخان	47	آشوقماك	42
الدارآی	48	آشوقمانك	42
الداراماق	48	اشوققان	42
الدارای	48	آشوق	43
الداراغای	48	اشكك	43
النیدا	48	آغا	43
الینیدا	48	اغارغودیك	45

آلى	49	الارنى	52
آليدا	49	التاى	52
الوق	49	التاولا	52
الاقتى	49	الاي موبولور	52
آلاقماق	49	المه باش	52
القاميش	49	اله لوغه	52
القادى	49	اله پكه	52
آليغ	49	آلغونك	52
آليق	49	الماس	52
الغالى	50	امكاك	53
الغولوق	50	انكىتماق	53
الغوم	50	انكا	53
آلفوجى	50	انكديب	53
آلغان	50	انديب	53
آلماغليغ	50	انكاك	54
آلغاي	50	انك	54
الميشانك	50	انبه	54
الماغين بولسه	50	انداق	54
الغانغه	51	انكىردى	55
الغايمو	51	انكىركانى	55
المايين	51	انكلانقوسى	55
الماى	51	انكاجا	55
الالمانك	51	انكاتيكرو	55
الار	52	آنيقماق	55

اينلنماق	59	اينلنماق	55
ايلانورماق	59	اينقيب	55
ايلاندى	60	اينقمادين	55
ايلانغان	60	اينتماق	55
ايلاندورماق	60	اينتى	56
ايلاب	60	اينين	56
ايلابان	61	اى	56
ايلاي الغونك	61	اى	56
ايلاي الغوسى	61	اوشقه	56
ايلاي المادينك	61	اونجاق	56
ايلاي المان	61	اونجاقدى	57
ايلاماكينك	61	آوه	57
ايلاكاج	61	اوجاق	57
ايلاكوم	61	آيار	57
ايلاكوسى	62	ايار ايركين	57
ايلاركا	62	آينديم	57
ايلاماككا	62	اياماي	57
ايلاكونك	62	آيامين	58
ايلالى	62	اياب	58
ايلاكاي	62	اياماي	58
ايلاماي دوريردى	62	آياماق	58
ايلاي	63	آيانماق	58
ايلامايين	63	ايمان	58
ايلاميشانك	63	ايالغو	59

ایمانماک	63	ایروم	66
ایمانیب	63	ایکاندور	66
ایمانماس	63	ایریشتی	66
اینالماق	63	ایلایشقانلری	66
ایاقماق	63	ایلوک یوسونلوق	66
ایاقجی	63	ایتاماس	67
ایاق	64	ایتیماک	67
ایاغ	64	استیماس	67
ایاغ	64	ایتورورکا	67
ایاقتی	64	ایتیک	67
ایاققاج	64	ایتینک	68
ایق	64	ایتاسال	68
اییغ	64	ایت	68
ایتمان	64	ایتتی	68
ایتیب	65	ایتورکوم	69
ایتیق	65	ایتتی	69
آیتقوم	65	ایتیب	69
آیتقاننی	65	ایتیب مین	69
آیتقای	65	ایتاردین	69
ایتیکالی	65	ایتکان	70
ایتالی	65	ایتکان	70
ایتیلمایین	65	ایتکان	70
ایریلمایین	65	ایتالیک	70
ایا	65	ایتاک	70

ايتاك	70	ايتكوسى	73
ايتاكلېك	70	ايتكوم	73
ايتتى	70	ايتاك	74
ايتار	71	ايتاكلاب	74
ايتارده	71	ايتورماك	74
ايتسا	71	ايتوركايلاز	74
ايتماكاى	71	اينچاكوموز	74
ايتمش ايدى	71	اينچاراك	74
ايتكوميزدور	71	ايچين	74
ايتكوسى	71	ايچكولوك	75
ايتماى	71	ايچكالى	75
ايتارسين	71	ايتوركوم	75
ايتماك	72	ايتوركانلار	75
ايتماكينك	72	ايچاك	75
ايتاى	72	ايچمايين	75
ايتيك	72	ايچين	75
ايتبكر اك	72	ايچكارى	76
ايتينك	72	ايچكو	76
ايتالينك	72	ايچكى	76
ايتالى	72	ايچكى	76
ايتايمو	73	ايچقىندى	76
ايتىشتى لار	73	ايركين	76
ايتكالى	73	ايركان	77
ايتكوجى	73	ايردى	77

ایرکین	81	ایدیش	77
ایرماس	81	ایرماک	77
ایماس	81	ایرتاکی	77
ایریکدی	81	ایرتاکیچکان	77
ایریک	82	ایرتا	77
ایریکراک	82	ایرتاچاغدا	77
ایرک	82	ایرتاک	77
ایریکماک	82	ایرک	78
ایریب	82	ایرکه	78
ایرغانیب	83	ایرکلنکا	78
ایرسا	83	ایرکانین	78
ایر	83	ایرکاندا	78
ایرکا	83	ایردیکلار	79
ایران	83	ایردیکلار	79
ایرکان	83	ایردیکلار	79
ایرلیک	83	ایردام	79
ایرانلیک	83	ایرن	79
ایریکلیک	83	ایرکینور	80
ایتکارما	83	ایرنینک	80
ایزماک	84	ایرکنه	80
ایزدی	84	ایرنیمکا	80
ایسکارماک	84	ایریتماک	80
ایسکیردی	84	ایریتی	80
ایسیرغا	84	ایرور	80

ایسیرغانماق	88	ایسیرکاب	84
ایستی	88	ایس	84
ایستورای	88	ایس	85
ایستورکوسی	88	ایسلاماک	85
ایسکای	88	ایسلانماک	85
ایسکان	88	ایسلانکای	85
ایستاب	89	ایسلانور	85
ایستالی	89	ایس	86
ایستاکالی	89	ایسلاب	86
ایستاکان	89	ایسلادی	86
ایستای	89	ایستی	86
ایستای دور	89	ایستیم	86
ایسکوچی	89	ایستورآی	86
ایسر اماق	89	ایسلادی	86
ایسوران	89	ایسلانماق	86
ایسورغان	89	ایسلانقانی	86
ایسراغان	90	ایسماک	87
ایسناماک	90	ایسیغ	87
ایسیرغانماق	90	ایسیق	87
ایسا	90	ایستّی	87
ایسه	90	ایسیتقان	87
ایسنادی	90	ایسیتقالی	87
ایش	90	ایسیتمیش	87
ایشیلکان	91	ایسیّتیم	87

ایشانمه	91	ایکتی	96
ایشلاکان	91	ایککان	96
ایش	91	ایکالاسی	97
ایش	91	ایکاولاسی	97
ایشماک	91	ایکاولا	97
ایشناماق	92	ایکاولان	97
ایدش	92	ایکاک	97
ایدش	92	ایکالامیز	97
ایشنار	92	ایکاکو	98
ایشنابان	93	ایکو	98
ایشاک	93	ایکوکا	98
ایمیشدوکسین	93	ایکا	98
ایشار	93	ایکالان	98
ایشتان	94	ایکالادی	98
ایشبتکوجی	94	ایکاسی	99
ایشیتمالی	94	ایکار	99
ایشیک	94	ایکاروجی	99
ایکان	94	اینکرانماق	99
ایکن	95	ایکیرماک	100
ایکاننی	95	ایکیرماک	100
ایکماک	95	ایکریم	100
ایکین	95	ایکریک	100
ایکین	96	ایکری	100
ایکین	96	ایکیروور	101

ایکاک	101	ایلد امدورور	105
ایکاج	101	ایلد امد	105
ایکاجی	101	ایلا ییمدا	106
ایکمه	102	ایلیده	106
ایلیک	102	ایلمای	106
ایکینیکا	102	ایلمان	106
اینکاک	102	ایلماق	106
ایکینچ	102	ایلماک	107
ایلکیمدین	102	ایلماکانی	107
ایلیکی کا	102	ایلغبان	107
ایلیکی دا	102	ایلبار انماق	107
ایلیکلای	102	ایلبار اتیب	107
ایلیکلاب	103	ایلبارار	107
ایلیک	103	ایلینسام	108
ایل	103	ایلی	108
ایل	103	ایلابان	108
ایل	104	ایلاب	108
ایلقی	104	ایلنکوجی	108
ایلغی	104	ایلغی	108
ایلقی	104	ایلتور اماق	108
ایلیغ	104	ایلیندیم	108
ایلیق	104	ایلیندی	108
ایلکار دی	104	ایلینغاچ	108
ایلد امیدین	105	ایلیتی	108

ایلتی	109	انداماق	113
ایلتورکا	109	اندورماق	113
ایلتورکوم	109	ایندادی	113
ایلتاآلور	109	ایندا	113
ایلکاروراک	109	ایندام	113
ایلکاری	109	اینداب	113
ایلتیرار	109	ایندوردی	113
ایلتیرارغوجی	110	ایندورماسانک	114
ایلباسون	110	اینی	114
ایماس	110	اینمای	114
ایمانک	110	اینمایین	114
ایمان	111	ایناک	114
ایماق	111	ایناکاسی	114
ایمانک	111	اینکراندی	115
ایمکاکلاکان	111	اینجو	115
ایمکاک	111	اینچی	116
ایمکاک	112	اینچو	116
ایمکان	112	اینجی	116
ایمکاندا	112	اینجکه	116
ایمجاک	112	اینجکیرماک	116
ایمدی	112	اینکاک	117
ایمکاندیم	112	ایناغ	117
ایمکانور	113	ایناق	117
ایمشدوکسین	113	ایناولی	117

اوپكاج	121	اينك	117
اوت	121	ايكينك	117
اوتتى	121	اينك	118
اوتكون	121	ايودرماك	118
اوتكونجى	121	ايوروكاج	118
اوتا اوتا	121	ايورولماك	118
اوتماك	121	ايورولكالى	118
اوتار	121	ايورولكاي	118
اوتكارايردى	122	ايونك	118
اوتماي	122	ايوردى	118
اوتتى	122	ايوروشمانك	118
اوتكاردى	122	ايوروركاج	119
اوتكارينك	122	ايورولدى	119
اوتكاركاسين	122	ايورونك	119
اوتوبتور	122	ايورولوب	119
اوتكاريب	123	ايبالاب	119
اوتكارو	123	ايبالادى	120
اوتكاركالى	123	اوپچين	120
اوتكوزيب	123	اوپورماس	120
اوتوزماي	123	اوت	120
اوتكانور	124	اوت	120
اوتكاناي	124	اوت	120
اوتكانكاي	124	اوتقا	120
اوتوك	124	اوپكالى	120

اوتماك	124	اوچراتاي	128
اوتروك	124	اوچراديم	128
اوتروك كينه	125	اوچولا	129
اوتروسیده	125	اوچالاسی	129
اوترو	125	اوچونچ	129
اوتاغه	126	اوچاكو	129
اوتیغه	126	اوچاو	129
اوتلوخ	126	اوچاوكا	129
اوتون	126	اوچماق	129
اوتلوق	126	اوچراغای	129
اوتلوغ	126	اوچماغ	129
اوتغانیب	126	اوچماق	129
اوتغاندی	126	اوچوك	130
اوتوزدی	126	اوچتى	130
اوتقوزدی	126	اوچورسا	130
اوتوزای	127	اوچوردی	130
اوتوزمای	127	اوچورغونك	131
اوتلاش اوتلاش	127	اوچوردوم	131
اوچون	127	اوچورسا	131
اوچقون	127	اوچوروب ایردی	131
اوچرو	128	اوچار	131
اوچراماق	128	اوچا	131
اوچراتاي	128	اوچیده	132
اوچرادى	128	اوچوك	132

اورکوراماڪ	136	اوچقوسی	132
اورکورار	136	اوچا	132
اورکوراب	136	اوچامدادور	133
اوروق قایاش	136	اوچرو	133
اورتانور	136	اوخشاماق	133
اورتادی	137	اوخشاتما	133
اورتادیم	137	اوخشاشور	133
اورت	137	اوچکو	133
اورتانکوجی	137	اوخشار	133
اورتانکای	137	اوخشاسی	133
اورتاکان	137	اوخشاش	133
اورتارکا	137	اوخشاشی	134
اورتارکالی	137	اورکورار	134
اورتوک	138	اورکوراب	134
اورتوک	138	اوروق قاباش	134
اورتوکلوک	138	اورون	135
اورچانمده	138	اورن	135
اورکانماڪ	138	اورن	135
اورکانیب	138	اورنیغه	136
اورکانماس	138	ارنیده	136
اورکون	138	اورآن	136
اورکاندی	138	اورنانماس	136
اوروک	138	اورتانکوجی	136
اورتمیش	139	اورتاماک	136

اوزا اوزومنى	142	اوركامجى	139
اوزما	142	اوروش	139
اوزكا	142	اورك	139
اوزكو	143	اور	139
اوز	143	اوراك	139
اوز	143	اوراك اوردى	139
اوزه	143	اورلاب	140
اوزوك	143	اورلاندى	140
اوزاتتى	143	اوروم	140
اوزاتتى	144	اورناتماق	140
اوزالما	144	اورناتتى	140
اوزالور	144	اورناشيب	140
اوزالدى	144	اورناشماق	140
اوزالسا	144	اورار	141
اوزاغوكون	144	اورار	141
اوزاليب	144	اورارسين	141
اوزاله	144	اور	141
اوسال	144	اورغاج	141
اوسروك	145	اورغالى	141
اوسوزكان	145	اوره	141
اوستيغا	145	اورغوشتك	141
اوشوقتى	145	اوز	142
اوشاتماق	145	اوزكا	142
اوشول	145	اوزكالاركا	142

اوشال	146	اوكون	148
اوشالغاي	146	اوكماك	148
اوشوقماق	146	اوكتاتور	148
اوغان	146	اونكاكماق	148
اوغون	146	اونكالغاي	149
اوغانيم	146	اوكته	149
اوغ	146	اوكتاتور	149
اوفر اماق	147	اوكتى	149
اوفرانور	147	اوكتاك	149
اوق	147	اوكورماك	150
اوق	147	اوكوش	150
اوقت	147	اوكسوك	150
اوقوردا	147	اوكسوب	150
اوقولدى	147	اوكسولور	150
اوقوى	147	اوكسونور	150
اوقوب	147	اوكسونماك	151
اوقوش	147	اونك	151
اوقوب	147	اوكسودى	151
اوقار	147	اولجار	151
اوق	147	اولجك	151
او كولكان	148	اولچك	151
اوكار	148	اولچاش	151
اوكسا	148	اولنك	152
اوكار	148	لولاندى	152

اولتوردی	157	اول	152
اولتوركوسى	157	اولكه	153
اولكانده	157	اولديكلار	153
اولوكنى	157	اولوغ	153
اولار حالنده	158	اولوق	153
اولكوجه	158	اولتانك	153
اولتوركانىكا	158	اولماك	154
اولور	158	اولماكىم	154
اولار	158	اولوك	154
اولار	158	اولكان	154
اولچه	158	اولغانغاندا	154
اولوب	158	اولتوركان	155
اولغابيز	159	اولتورماك	155
اولاغ	159	اولتوركوسى	156
اولاق	159	اولغايىب	156
اولوش	159	اولغانسه	156
اولوش	159	اولغايىدى	156
اولوس	159	اولغاتىب	157
اولوسغه	159	اولغايغونجا	157
اوناماك	160	اولالدى	157
اوماق	160	اولغانغا	157
اونار	160	اولغونك	157
اوناب	160	اولغانىنكىدىن	157
اونامان	160	اولنوردى	157

اونا تقونجا	160	اويقاتماق	164
اونامادی	161	اويقات	164
اوند اماق	161	اوی	164
اوندادی	161	اويقاتما	165
اوندا	161	اويالماق	165
اوندار	161	اوياليب	165
اوندور	161	اويالدى	165
اونجو	161	اويالور	165
اونجو	161	اوياقثور	165
اوندى	162	اوياغليغ	165
اونكاي	162	اوياغاغليغ	165
اونكاي	162	اويالسيز	165
اونك	162	اوياخماق	165
اويالغان	163	اوياتليغ	165
اونتوج	163	اويالدى	165
اوالا تيب	163	اويالغاي مين	165
اويكو	163	اويالماي	166
اوی	163	اويات	166
اوی لوك	163	اوياتيپ	166
اويلانماك	163	اوياتليق	166
اويلانور ييري	163	اوياقتي	166
اويداكى	164	اويقاغ	167
اويقانماق	164	اوياغ	167
اويقانماس	164	اويوب	167

بارلیغ	170	= ب ، پ =
بارایکین	171	بات 167
بارایرکین	171	بخشی 168
بارماغلاری	171	پاده 168
بارچا	171	باریش 168
باری	171	بارغانینکدین 168
بارین	171	بارای 169
پارو	171	بار 169
برلاس	171	بار 169
باس	172	باریب 169
باسقیچ	172	باریده 169
باسروغ	172	باردی 169
باسقائین	172	بارور 169
باس	172	بارغالی 169
باشیده	172	بارایکانین 169
باشیغه	172	باردیک 170
باشیمغه	172	بارو 170
باشینکو	172	باری 170
بشق	172	بارغانجا 170
باشاق	172	بارغان 170
باش تومان	173	بارغاج 170
باش توبان	173	بارالغوسی 170
باش توبان	173	بارغای بیز 170
باشلاب	173	باریده 170

باشلاماق	173	بالالادی	177
باشقارماق	174	بالتوته	177
باشقارو	174	بالتو	177
باشقارورسین	174	بیلا	177
باشقترو	174	بیله	177
باشقاریب	174	بهلی	178
باشقارماق	175	بابری	178
باشقاراالمای	175	بیات	178
باغلیغ	175	باغزی	178
باغلیق	175	بادغزی	178
باغیش ده	175	بییک	178
باغیش	175	بییک	178
باغلاغان	175	بییک	179
بغلطاق	175	بیبی	179
باقمایین	175	بیجک	179
باقغونک	176	بیтімک	179
باقاری	176	بیтімک	179
بکاول	176	بیтімکان	179
پلپوش	176	بیтімکای	179
پلپوش	176	بیтімک	179
بلالیغ	176	بیтімیدی	180
بلالیق	176	بیтімینی	180
بالا	176	بیтімیک	180
بالالاب	177	بیتمی	180

بيروړكا	183	بيړى	180
بیرکالی	183	بيتکوجى	180
بیرا الورسين	183	بيتکوجى	180
بیره الورمين	183	بيتيليب	180
بیردين اوق	183	بيتيلی	180
بیرلاس	183	بيتيریکا	180
بیرلا	184	بيتیک ليک	181
بیرک	184	بيتى الماغای	181
بیرکيتيب	184	بيتيلدى	181
بیرکیکان	184	بیرکونى	181
بیرغنه	184	بیریکى	181
بیرکنه	184	بیرکیسى	182
بیراو	184	بیرکوسى	182
بیریولى	185	بیرکوجى	182
بیش	185	بیرمای	182
بیشولا	185	بیری	182
بیشالاسى	185	بیر	182
بيک	185	بیرماک	182
بيکه	185	بیرکای	182
بیزنى	186	بیرماکای	182
بیزادى	186	بیرور	182
بیزی	186	بیریپ	183
بیزاب	186	بیری دا	183
بیزالیپ	186	بیرکونک	183

بیزالکان	186	بیلاکی	190
بیزنیک	186	بیکین	190
بیزکا	186	پوپوک	190
بیلماس	187	پوتتی	190
بیکاج	187	بوتماک	190
بیلکولوک	187	بوتماس	191
بیلکوجی	187	بوتمامیش	191
بیلکان	187	بوتراتمه	191
بیلکورماک	187	بوتراماق	191
بیلکوردی	187	بوتار	191
بیلتاک	187	بوتوب	191
بیلکورور	188	بوتمانکیز	192
بیلکوروب	188	بوتکارماک	192
بیلکو	188	بوتکارو	192
بیایک	188	بوتکان	192
بیلمانکمو	188	بوتکاریب	192
بیلدیک	189	بوتا	193
بیلمای	189	بوته	193
بیلمایین	189	بوتاو	193
بیلکین	189	بوتراشیب	193
بیلکوسی دور	189	بت	193
بیلکوجی	189	بوت	193
بیلکوت	189	بوتراتای	193
بیلائی	190	بوتراتتی	193

بوساغه	199	بوتر اتيب	194
بوستاغان	199	بوج	194
بوشتى	199	بوخسادی	194
بوغنه	200	بودنه	194
بوغجى	200	بورى	195
بوغوز	200	بورون	195
بوغزوم	200	بورناغى	195
بوغو	200	بورون لار	195
بوكسا	200	بورنا	195
بوكر ايب	200	بورناغى جه	196
بوكرادى	201	بورناشتى	196
بولالى	201	بورداغان	196
بولالى	201	بوردادى	196
بولالى	201	بورتاغ	196
بواماغونجه	201	بوركوت	196
بولماغونجه	201	بوركادى	197
بولماغين بولسا	201	بوركاتيب	197
بولغاچا	201	بوزلادى	197
بواغوجا	201	بوزوغ	197
بولغانجا	201	بوز	198
بولغونجا	201	بوزجين	198
بولولسا	201	بورجين	198
بولغين	201	بوساغه	198
بولوريغه	201	بوساقه	198

بولورغە	201	بولك	205
بولغوم	202	پولادى	205
بزلوردىك دور	202	پولاب	206
بواغاي	202	بولايىموبولور	206
بولغانده	202	بوى باشىغە	206
بولغوسى	202	بوياب	206
بولغوسى مېن	202	بوياقجى	206
بولغودىك مېن	202	بويغالغان	206
بولچار	202	بوياتغان	206
بولغالى	202	بويالىب	206
بولماغونجە	202	بويالمش	206
بولغونكوز	203	بويان	206
بولجار	203	= ت =	
بولدىك	203	تاتماي	207
بولاغ	203	تاتماغان	207
بولغاغ	204	تاتقونكدور	207
بزلغانور	204	تابان	207
بولغانجوغلوق	204	تابيب	207
بولاب	205	تابىتى	207
بولغاب	205	تابغالى	207
بولغاشتى	205	تابملىس	207
بولغادى	205	تاپىلماس	207
بولماق	205	تاپوغ	207
بوينىغە	205	تاپشورماق	207

تاپشورای	207	تات	210
تاپشورماغای	207	تارتار	211
تابوق	207	تار	211
تاپشورولدی	208	تارتانکیز	211
تاپوقجی	208	تارتماغ	211
تبئکو	208	تارتاین	211
تاپماق	208	تارتیلورسین	212
تابالماي	208	تارتاردين	212
تاپای	208	تارتقان	212
تاپماغوم	208	تارتیمادی	212
تاپغانغا	208	تارتیما	212
تاپقونغوز	209	تارتتی	213
تاپقودیك	209	تارتیقان	213
تاپیشور	209	تارقاماق	213
تاباك	209	تارقا تماغیل	213
تاپقوسی	209	تارقادی	213
تاپقالی	209	تارقانك	213
تاپمای	209	تارقا تماغی	214
تاپیر	209	تاریق	214
تاپیرجیر	210	تاریغماق	214
تاپیرجی لار	210	تاریقتیم	214
تانلی	210	تارماشماق	214
تاتای	210	تارماشیب	214
تاتورماس	210	تاریغماغان	214

تاشماق	219	تارتیغماغان	214
تاشقوجە	219	تاریقما	215
تاشقونجە	219	تاریقیب	215
تاشقون	219	تاریققاندا	215
تاشقوجی	219	تاریق	215
تاشقودیک	220	تاردی	215
تاشیب	220	تاریب	215
تاغ	220	تاریغ	216
تاقە	220	تارتیغ	216
تكاو	220	تارماندی	216
تكروك	220	ترانكغو	216
تاغ	220	تراغ	216
تغار	220	تراغاندا	216
تك	221	ترخان	216
تلا	221	ترك	217
تالا	221	تاس	217
تاله تاله	221	تسكری	217
تال	221	تاشلادی	218
تالاج	222	تاش	219
تالین	222	تاش ایرور	219
تالغان	222	تاشقاری	219
تالقان	222	تاشقارماق	219
تالغا	222	تاشلاماق	219
تالقا	222	تاشیغماق	219

تلغادی	222	تانکاسانک	226
تالاردین	222	تانکدیلار	227
تالای	222	تانکیبان	227
تالاب	223	تانکارغه	227
تالغان	223	تانکاردین	227
تالدى	223	تانک	227
تالفان	223	تانماق	227
تالفانکیز	223	تانمادیم	227
تالفانکوز	223	تانیماق	227
تالاش	223	تانیماس	228
تالبینماق	224	تانلاماق	228
تالیقیب	224	تانکیزغامما	228
تامور	224	تانکیزغاب	228
تامش ماق	224	تانسوق	228
تامیزدیم	225	تانسوغ	228
تامیزماق	225	تانک	228
تاموغ	225	تانکلاییم	229
تاموغ	225	تانکیم	229
تاموق	225	تانکلا	229
تامجی	225	تانیر	229
تامیزیب	225	تانیشتی	229
تامیز	225	تانمای	229
تام	226	تانیریمنی	229
تانکیب	226	تانما	229

تاولغان	233	تانلادىم	229
تاياغ	233	تانيشماق	229
تايلاق	233	تانيشدىلار	230
تاياققان	233	تنقتار	230
تايىلغاج	233	تنىمغە	230
تايىلىب	234	تانقلمان	230
تايىلسا	234	تاندى	230
تايىلور	234	تانيب	230
تيىك	234	تانى الماي	230
تيبرادى	234	تانيلماس	230
تيبراندى	234	تانلاب	230
تيبراتا الماي	234	تانلامىش	230
تيبرانماك	234	تانوق	231
يىبرانور	235	تنبول	231
تيبرا	235	تنقال	231
تيپوك	235	تاوشالماق	231
تيبتى	235	تاوشالدىم	231
تيبە	235	تاووغ	231
تييتىك	235	تاوش	231
تييتراكوچ	235	تاوش	232
تير	236	تاوشالور	232
تير	236	تاوشقان	232
تيرىب	236	تواجى	232
تيركونك	236	تاولغا	233

تیرکاک	236	تیرکورماک	240
تیرکامیش	236	تیرکوزور	240
تیرماک	236	تیزی	240
تیرمادیم	237	تیزدی	240
تیرالکان	237	تیز	241
تیرکاب	237	تیز	241
تیربکلیک	237	تیزماک	241
تیر	237	تیزارمین	241
تیرکادی	237	تیزکوم دور	241
تیرکامیش	238	تیزیب	241
تیرکابان	238	تیزیلکای	241
تیری	238	تیزیلکان	241
تیریک	238	تیساً	241
تیرکوزکوجی	238	تیساً	241
تیری	238	تیشوک	241
تیراجی	238	تیش	241
تیرک	239	تیش	242
تیرناغ	239	تیش قاداب	242
تیرساک	239	تیش	242
تیرکاماک	239	تیشماک	242
تیرینک	239	تیشیلکان	242
تیرماندی	240	تیشیک	242
تیرماب	240	تیشلاردا	242
تیرمابان	240	تیشلارکا	242

تیشکالی	242	تیکیش	247
تیشکاری	242	تیکیرمن	247
تیشی	243	تیلاک	248
تینکری	243	تیل	248
تینکیز	243	تیلاب	248
تیکراسیده	243	تیلاین	248
تیکارکا	243	تیلاى	248
تیکتی	243	تیلار	248
تیکماک	244	تیلکان	248
تیکیب	244	تیل	248
تبکتی	244	تیلنی	248
تیکیب	244	تیلیمنی	248
تیکیب	244	تیلینکنی	248
تیکن	245	تیلماک	248
تیکین	245	تیلماک	248
تیکرو	245	تیلاىی	249
تیکرا	245	تیلاى	249
تیکماس	246	تیلامین	249
تیکوردی	246	تیلکوروب	249
تیکدی	246	تیلوک	250
تیکسا	246	تیلمورماک	250
تیک	246	تیلمورورمین	250
تیکیل	247	تیلموردی	250
تیکشار	247	تیلموروب	250

تيلين	250	تیندوروب	254
تيلبه	250	تينكانكا	254
تيلبه لاركا	251	تيناي	254
تيلبه ايب	251	تينسا	254
تيلباراماك	251	تينيب	254
تيلباراديم	251	تيندى	254
تيلباراديك	251	تينماغور	255
تينماق	251	تيورالماك	255
تيناي	251	تيوراليب	255
تيلبه راكان	251	تيوروك	255
تيلبه راكاج	251	تيورولوب	255
تيلبه راتكاج	251	تيورولدي	255
تيلبه راب	251	تيوراتاي	256
تيلبه رادينك	252	تيوراب	256
تيمور	252	تيوه	256
تيمورقانات	252	تييب	256
تيماغور	252	تييالماس	256
تيماغيل	252	تيسا	256
تيماغان	252	تيدى	256
تيم تيم	253	تيپچاق	257
تيمسى تيب	253	توپه	257
تينكلاى	253	توپا	257
تينك	253	توپى	257
تينج	253	توپ	257

توپسوز	257	توختادی	260
توبین	258	توختاتا	260
توبیکا	258	تورلوغ	260
توبن	258	توره	260
توبان	258	توری	261
توتماق	258	تور	261
توتمادی	258	تور	261
توت	258	توریکا	261
توتوبمین	258	توریکا	161
توتقوسی	258	تورمایین	262
توتماغوسی	258	تورماسینکغه	262
توتقوم	258	تورای	262
توتقونك	258	تورار	262
توتای	258	تور	262
توتانك	258	تور	262
توتقو	259	تور	262
توتوق	259	تورلانغان	262
توتای	259	تورلادی	263
توتغاج	259	تورما	263
توتاش	259	تورمای	263
توتاشیب	259	تورلوك	263
توتاشتی	259	تورماق	263
توختاماغ	259	تورمیش	263
توختاسون	260	توروب	264

تورغالى	264	توزاك	267
تورغان	264	توز	267
تورغان	264	توزوك	267
تورتالايى	264	توزلانغان	267
تورتالا	264	توزوك	268
تورتاولا	264	توزلوك	268
تورتونج	264	توزانك	268
تورتان	264	توزاتتى	268
تورغوزونك	264	توزاتاي	268
تورغوزماين	264	توزاتيپ	269
تورلوك	264	توس	269
تورغو	264	توشوك	269
تورغاي	265	توشكاج	269
تورادى	265	توشاماك	269
تورودى	265	تزشالكاج	269
توز	265	توشتى	269
توز	265	توشوق	270
توزمادينك	266	توشاب	270
توزكايمو	266	توشوب	270
توزاتماك	266	توشوبدوریده	270
توزاتاي	266	توشوبدوریدا	270
توزلوکيدین	267	توشاليپ	270
توزماك	267	توش	270
توزدى	267	توش اولغاج	270

توش	271	توقوشماق	275
توشلوق	271	توكماك	275
توشاركا	271	توكون	275
توش	271	توكولوجى	275
توشكاي	271	توقئادى	275
توشكالى	271	توكاباش	276
توش	272	توكان	276
توغ	272	توكان	276
توغماق	272	توكون	276
توغقان	272	توكانكانىلدى	276
توغقان اغاسى	272	توك	276
توغقانده	272	توكانكوجە	277
توغراماق	273	توكوز	277
توغراب	273	توكونسا	277
توغغان	273	توكونسا	277
توغغان	273	توككودىك دور	277
توغقان	273	توكوشماك	278
نوقغان	273	توكول	278
توغغالى	273	تولا	278
توفراغ	273	تولوق	278
توقوز	274	تولغوم	278
توقولماق	274	تولولوب	278
نوقولمىش	274	تولغانى	279
توقولغان	275	تولون	279

تولون	279	تونقطار	283
تولغای	279	توندى	283
تولوکوم‌هی‌تولوم	279	تونار	283
تولوکوم‌هی‌تولوم	279	تونکل	283
تولغانماق	279	تونکولوب	284
تولغار	279	تونک	284
تولغانور	279	تونک	284
تولغانورمین	279	تونبوب	285
تولغانماس	280	تونکوب	285
تولغانای	280	تونکار	285
تولغاندى	280	تونکلوک	285
تولغانیب	280	تونبک	285
تولغاب	280	تنبان	286
تولغاندوروب	280	تون	286
تولغاشیب	281	تون	286
تولکو	281	تواغ	286
تولوک	281	تون	286
تول	281	تویناق	287
تومان	282	تویغون	287
تومن	282	توی	287
تومشوغ	282	تویمایین	287
توموشتی	282	تویون	287
توموش	282	تویقارماق	288
توماغه	283	تویقارماس	288

تويماغ	288	چارلاتماق	293
تويغارمايىن	288	جرجرک	293
تويغارىيان	288	چارلادی	293
تويماغور	288	چارلابان	294
تويغارغالى	288	چارقب	294
= چ ، چ =		چشن	294
جا	288	چاغ	294
جه	288	چاغير	295
جبين	289	چاقير	295
چاپماق	289	چاغلاديم	295
چاپقون	289	چاغلي	295
چاپتى	290	چاغلماق	295
چاپشتى	290	چاغلين	295
چاپتوردى	290	چاغلابلان	296
چاپيب	290	چغداول	296
چاپماق	290	چنقىن	296
چاپارسيز	291	چاقتى	296
چاپقان	291	چاقماق	297
چاپان	291	چاقيلغان	297
چاپان	291	چاقين	297
چياليكار	291	چنكل	297
جت	292	چاقيرقانات	297
جر	292	چكمن	297
جرکه	292	چكوش	297

چكوش	297	جيجيغ	301
چك	298	چيدارماق	302
چكيم	298	چيدارمين	302
چنكاك	298	جيداغاي	302
چاك ليك	298	جيداب	302
چاك ليغ	298	چيريب	302
چال	298	چيراي	303
چالين	299	چيرماش	303
چلاير	299	چيرماب	303
چل	299	چرم	304
چلبك	299	چيريك	304
چوك	299	چيرن	304
چاودى	300	چيركا	304
چاون	300	چيكرايب	304
چايقالماق	300	چيرت	304
چايقاليب	300	چرغاب	304
چاينار	300	چرغالانكدين	304
چايان	300	جيري	305
چايقاتتى	301	چيقتوديك دور	305
چايقالدى	301	چيقتالى	305
چيت	301	چيقارغاي	305
جبين	301	چيقمائين	305
چپان	301	چيكماك	305
چيچان	301	چيكماكوم دور	305

چيڪوڄه	305	چوچوك	311
جيڪين	306	چوچوڪلوڪتين	312
جیلاى	306	چوچوتماڪ	312
جیلاى	306	چوچوركانماڪ	312
جیلاو	306	چوچون	312
جیلدام	306	چورڪوك	312
جلى	306	چوركاڪ	313
چله	307	چوركابان	313
چيمدير	307	چوڪور	313
چنكه	307	چوزكانماڪ	314
جين	308	چوزكانور	314
چينادى	308	چورتكه	314
چينام لای	308	چيورتكه	314
چناب	308	چورتكه	314
چينداول	308	چورپه	314
چيورٽڪا	308	جوركه	314
جيغ	309	چوشكوردي	314
جيغ	309	وشكورماڪيدین	
چوپرو شوب	309	چ	314
چوپوشتي	310	جوغ	315
چوب	310	چوق	315
چوپچوق	311	چوقونڪ	315
چوبولغان	311	چوقماق	315
چوپولماق	311	چوقاردين	315
		چوقوغاج	316

چوققى	316	خلخ	319
چوققى	316	ختايى	319
جوك	316	= د =	
جوكى	316	داغى	320
جولكه	316	داغى بىر	320
چول	316	دېقور	320
چول	316	دېنكور	320
جولدو	317	دارىيان	320
چولپان	317	دارىب	321
جوم	317	داروغا	321
چوم	318	دايى	321
چومغاي	318	دداك	321
چومغالى	318	دكلا	322
چوموردى	318	تكلا	322
جىنك	318	دك	322
چونغار	318	دواج	322
جوانه	318	داولغان	323
= ح =		داولغا	323
حوجك	319	دالغا	323
حوجك	319	دبيان	323
= خ =		دىالمان	323
خوبولله	319	دىالغايىمو	324
خو	319	ديب	324
خاده	319	ديب ايمش سين	324

ديكاي سين	327	دى الماس	324
ديكالى	327	ديب ايردينك	324
ديكونك	327	ديب ايدينك	324
ديكوجى	327	ديپساب	324
ديكاي	327	ديپسار	324
ديكىلاى	327	دى دورلار	324
ديك	328	ديركا	325
ديك	328	ديرنى	325
دين	329	ديرمين	325
دىلى	329	ديشكاي	325
ديمان	329	دى سوز	325
ديمالى	329	ديكاي	325
ديمانك	329	ديكين	325
دىى	329	ديكينجا	326
ديين	329	ديكانجا	326
دين	330	ديكونجا	326
دين	330	ديكايمين	326
دييلكان	330	دى الماس سين	326
دييالى	330	ديكوجى	326
دى	330	ديكاج	327
دوپدورون	331	ديكانيم دا	327
دېقو	331	ديلكوسى	327
درلوق	331	ديكوم دور	327
دوكولداماك	331	ديكاي لار	327

دلاڼه	331	ساچقونك	334
دلتو	331	ساچراب	334
دلتو	331	سارت	334
دولوغه	331	سارى	335
= ر =		سارغاردي	335
رجه	332	ساريغ	335
رخ رخ	332	ساريق	335
راب	332	ساريغ اغريغ	335
راب	332	سارغاريب	336
رم قيلماق	332	سرقود	336
تيلبه راديك	332	سراغ	336
رست	333	ساسىغ	336
روش	333	سراغچ	336
= ز =		سركاك	336
زىلى	333	ساغىنيب	337
= س =		ساغسىنماق	337
سپاغ	333	ساغىنيب	337
ساتقون	333	ساغىنغاچ	337
ساجباغ	334	ساغىنغاي سىن	337
ساتتى	334	ساغىنما	338
ساتقون اليب	334	ساغىنچ	338
ساچىق	334	ساغىنورغه	338
ساچىغ	334	ساغىن	338
ساچوق	334	ساغلىغ	338

سانامان	342	سقاق	338
ساناغان لار	343	ساقیزغان	339
سانار	343	سالوردین	339
ساناب بیز	343	سالورمین	339
سانای	343	سالماق	339
ساناغلیق	343	سالغوجی	339
سوغات	343	سالغاج	339
ساووغ	344	سالغای	339
ساووتماق	344	سالغونك	340
ساووت	344	سالینغاج	340
ساورغای	344	سالماق	340
سیغور	344	سالغادی	340
سیغور	344	سال	340
سیپاغوجی	344	سالنچك	340
سیپادی	345	سالكنچك	340
سایاب	345	سالادور	341
سایغه الغانجه	345	سالقین	341
سایلانیب	345	سلجه	341
سایغالور	345	سالغاج	341
سایغالغوديك	345	سنین	341
سایغالدی	346	ساناغلیق	342
سایغالیب	346	ساناب	342
سایغانه	346	ساتجقاي	342
سایغاماق	346	سان	342

سای	346	سيزماف اوچون	350
سای	346	سيزدی	350
سایي	346	سيزيب ایردی	350
سایي	347	سيزيب	350
سایقین	347	سيزغوروب	351
سایپالغان	347	سیسکانماک	351
سیپقاردی	347	سیسکاندی	351
سیپقاریب	347	سیغه	351
سیپتی	348	سیغوردی	351
سیپماک	348	سیغورغای	352
سیپارغه	348	سیغناق	352
سیپارماق	348	سیقناتتی	352
سیرماب	348	سیکریماک	352
سیرماماک	348	سیکریکان	353
سیرمادی	348	سیکریدی	353
سیرکاک	348	سیکیز	353
سیرکاک	349	سیلادی	353
سیرمادی	349	سیلاب	353
سیرمادیم	349	سینکیل	353
سیرد	349	سینکلی	353
سیرادی	349	سینکراماک	354
سیزماک	349	سینوقتوردی	354
سیزدی	350	سینغان	354
سیزسا	350	سینالیب	355

سوراب	358	سین	355
سورکانیب	358	سیورغان	355
سورتاریم	358	سیورغادی	355
سورتاالسام	358	سیورغال	355
سوروك	358	سیوماك	355
سوركوم	358	سیوار	356
سوردیک لار	358	سیوندی	356
سورقوت	359	سیوكلوك	356
سوران	359	سیوكان	356
سورون	359	سیوكانیم	356
سورغاج	359	سیوك	356
سزركاج	359	سیونجی	356
سورماغین بولسا	360	سیونجی	356
سوروق	360	سو	357
سرغوجی	360	سوت	357
سوراق	360	سوچ	357
سورغالی	360	سودرالماك	357
سورغان سایى	360	سودرالیب	357
سورکالی	360	سودراماك	357
سورماك	360	سودرا	357
سوروغ كونی	361	سودراسا	357
سوراغ	361	سودرالدی	357
سوزلاشماك	361	سودرادی	357
سوزلاشورمین	361	سودرالی	358

سوزلاشتى	361	سول	365
سوزلاتكالى	362	سولاكاي	365
سوزلا	362	سولدوز	365
سوزاول	362	سولوق	366
سوزكوج	362	سولاب	366
سوساب	362	سونك	366
سوستاتماق	362	سونكغى	366
سوستاييب	362	سونغاج	366
سوستادى	362	سونماك	366
سوستايمانغينك	362	سونكى جا	366
سوغوردى	363	سونكغى اويقو	366
سغورورغه	363	سونكاك	366
سورغاليب	363	سونكاي	366
سوغات	363	سونغار	367
سوقات	363	سوندى	367
سوقور	363	سونغان	367
سوق	363	سونه	368
سوقماق	363	سوار	368
سوقماغ	363	سوردى	368
سوقسور	364	سويورغالى	368
سوكتى	364	سويورغاي	368
سوكتى	364	= ش =	
سوكونچ	364	شغلا	369
سوكسوك	365	شغله	369

شیپال	369	غجرجی	373
شیباق	369	غزرجی	373
شیدورغو	369	غرواش	373
شغلا	369	غرو	373
شوشه	369	غا	374
شیرداغ	370	غنجی	374
شیلالغه	370	غونجی	374
شیغاول	370	غنکیشیب	374
شیش	370	غینه	374
شیشلاماک	370	غینه	374
شیشلادی	370	غول	375
شیمالیب	371	= ف =	
شوری	371	فریادیدین	375
شودرون	371	فلفس	375
= ط =		فرست	375
طغای	372	فله	376
طولغا	372	فلان نی	376
طوی	372	فلان لیق	376
= ع =		فلانغه	376
علالا	372	فلانقه	376
= غ =		فلان کا	376
غان	373	فلان بیرلا	376
غان	373	فلاندا	376
غازه	373	فرقیتیدین	376

قارو	380	= ق =
قراغ	380	قاآن 376
قراق	380	قابان 377
قارغادی	381	قاپا قالغان 377
قارغاغان سایی	381	قاپسامیش 377
قارغیش	381	قاپغاماق 377
قارغاش	381	قاپتان 377
قاریغدی	382	قاپوزاغ 378
قاریغماق	382	قاتیغ 378
قاری	382	قاتیق 378
قاری	382	قاتیب 378
قاریغان چاغده	382	قاتقان 378
قاریب	382	قاتلا 378
قاری	383	قاتلا 378
قارو	383	قاجیقیب 379
قارانکغو	383	قاجیر 379
قارجیغی	384	قاجقوسی 379
قرا	384	قادادی 379
قراق	384	قادالیب 379
قراغ	384	قراغ 379
قارالغودین	384	قرالی 379
قرالوب	384	قراق 380
قاراغوسی دور	384	قراغ 380
قارالغوسی دور	384	قاری 380

قارماشیب	384	قالماغاج	388
قاراباسقان	385	قاموق	388
قارماشماق	385	قانلیغ	388
قارام	385	قانلیق	388
قارماق	385	قاناب	389
قاردی	385	قان تیکاردین	389
قارماغیل	385	قانماغونک	389
قارچیغای	386	قالانک	389
قزاق	386	قالاماق	389
قاش	386	قالانماق	389
قاشقاغان	386	قالانیب	389
قاشقالغان	386	قالار	389
قاشیم دا	386	قالابان	389
قاشی دا	386	قالوی	390
قاشیب	387	قاوغونجی	390
قاق	387	قاوغون	390
قالیشماس	387	قالاماغلیغ	390
قالار	387	قاورسون	390
قاقشال	387	قاورماج	391
قالادی	387	قاوچین	391
قالای دورمین	387	قاوچون	391
قالاغای	388	قایو	391
قالباغ	388	قیغولوق	391
قالین	388	قایو	391

قایتارای	394	قای بیر	391
قایتور	394	قای	391
قایتارماق	394	قایاب توشوب	391
قایریلماق	394	قایداکه	391
قایریلورچاغدا	394	قای دین	391
قایئالدينك	394	قای	392
قایئالدينك	394	قای ساری	392
قایریلور	395	قایتارماق	392
قایغورماس	395	قیان	392
قایوق	395	قایدا	392
قاییق	395	قایتماق	392
قایغالدوروق	395	قایتيكين	392
قیجیشور	395	قایتارو	393
قیرچیلدا تماق	395	قاییتمایب	393
قیرچیلدا دورمین	395	قاییتماسون	393
قیجغیریشماق	395	قایتاروردا	393
قیجغیریشقای لار	396	قایتاردی	393
قیجیش سا	396	قایئالی	393
قیجغیریب	396	قایئقالی	393
قیراو	396	قایتاری	393
قیراق	397	قای الماق	393
قیراغ	397	قایتيب	393
قیزیقماق	397	قایتارور	394
قیزیق	397	قایتاتور	394

قىزىق	397	قىلغومىز دور	400
قىزىشتى	398	قىلالى	400
قىزغان	398	قىلمالى	400
قىزىتى	398	قىلغوم	400
قىسففە	398	قىلغونك	400
قىسقارماق	398	قىلماغوسى	400
قىسقارىپ	398	قىلغالى	400
قىسقاردى	398	قىوانماق	400
قغرات	398	قىلپلور	401
قغات	398	قىلپىلدى	401
قىلغوجە	398	قىلاو	401
قىلغالى	398	قىماچ	401
قىلاى	399	قىماچ	402
قىلغايىمو	399	قىن	402
قىلغوجى	399	قىنالغودىك	402
قىلىق	399	قىنالىپ	402
قىلغونك	399	قنە	403
قىلغولى	399	قويغە	403
قىلالماس	399	قوپتى	403
قىلالمان	399	قوپماق	403
قىلغاج	399	قوپغاي	403
قىلماغان بولسانك	400	قوپماق	404
قىلماغىن بولسانك	400	قوپارىنك	404
قىلالماسىنكىدىن	400	قوپوز	404

قوتور	404	قورجوق	408
قوتقار	404	قورچالماق	408
قوتوماق	404	قورچالدى	408
قوتولماس	404	قورغال	408
قوتولغايمو	404	قورون	408
قونقارماق	405	قوروشتى	408
قوتقار يې	405	قوروب	408
قونول	405	قوروغ	408
قوتقار دىنك	405	قوروق	408
قوتقارو	405	قوروغ نان	409
قونولغايىز	405	قوزغاماق	409
قوتقولوب	405	قوزغالاماق	409
قوتلوغ	406	قوزغالماق	409
قوتلوق	406	قوزغالان	409
قوتانلاب	406	قوزغادى	409
قوچقار	406	قوزغالاشتى لار	409
قوجاشلانغاج	406	قوزغاسا	410
قورغان	406	قوزغالان	410
قورقوش	406	قوزغانور	410
قورقزىج	406	قوزغاب	410
قورا	407	قوش	410
قوريا	407	قوش	410
قور	407	قوشولورغوجى	411
قورغاشون	407	قوشولغوجى	411

قوشانما	411	قونكرات	416
قوشونما	411	قونك	416
قوش قوش	411	قوناغ	417
قوشون	412	قوى	417
قوشوق	412	قوياش	417
قونكارماق	412	قويون	418
قونكاريب	412	قويان	418
قوطان	413	قويان	418
قولماق	413	قويى	418
قول	414	قويمايىن	418
قول	414	قويار	419
قول	414	قوى	419
قولداماق	415	قويى	419
قولدادى	415	قويان	419
قولدانكىز	415	قوى	419
قولدا	415	قويى	419
قولداينك	415	قويالى	419
قولداش	415	قويابير	419
قولاي	416	قويغىن	419
قولسانك	416	قويجى	420
قولىنجاچ	416	قوى	420
قولتورماچ	416	= ك =	
قونكاردى	416	كا	420
قونكاراي	416	كا	420

کاورکا	420	کیتیب	426
کاز	421	کیتارکا	426
کتک	421	کیتورکای لار	427
کت	421	کیتور	427
کتون	422	کیچه	427
کاج	422	کیچاک	427
کجه	422	کیچیک	427
کدایین	422	کیچیکتین	427
کداینیک	422	کیج قورون	427
کدایی	422	کیجیک	427
کړک	423	کیجتی	428
کزک	423	کیجکای	428
کزک	423	کیجکا	428
کز	424	کریاس	428
کیکولوک	424	کیرکاج	428
کی	424	کیرکای	428
کین	425	کیرکالی	429
کیین	425	کیرکوکا	429
کینجه	425	کیرکونک	429
کیمور	425	کیریشتی	429
کیبر	426	کیریشکای	429
کیتکوم	426	کیردی دین	430
کیتارکای	426	کز	430
کیتکولوک	426	کیزماک	430

کیزردا	430	کیایلیب	432
کیزکوجی	430	کیلتورکالی	432
کیزیب	430	کیلکونک	433
کیزاک	430	کیمسان	433
کیزدیک	430	کیمساند	433
کیس	431	کیمه	433
کیسکولادی	431	کیمور	433
کیسماک	431	کنه	434
کیسه کان	431	کینی	434
کیسلولاتینک	431	کینکاش	434
کیساک	431	کینکاشتی	435
کیسکالی	431	کینک	435
کیساموز	431	کیووردی لار	435
کیساک	431	کییک	436
کیک	431	کوب	436
کیلتورماک	432	کوبراک	436
کیاکان	432	کب	436
کیالالمان	432	کوپ	436
کیلولی	432	کوپلک	436
کیل	432	کوپروک	437
کیلادور	432	کب کب	437
کیلاتورغانین	432	کوتارماک	437
کیلمیشین	432	کوتارکونک	437
کیایب	432	کوتاردی	438

کورکلوک	441	کوتل	438
کورکلوکنی	441	کوجلوک	438
کورکه	442	کوچون	438
کورکه	442	کوچورکونک	438
کورکه بای	442	کورکان	439
کورکاج	443	کورکان	439
کورکوزماک	443	کورکوسی	439
کورچک	443	کوراردین	439
کوز	443	کورکاج	439
کوزنک	443	کورای	439
کوزلالی	443	کورار	439
کوزکو	443	کورای دورایردی	439
کوزلوك	444	کوردیک	440
کوساو	444	کورمایین	440
کوکسوک	444	کورکوزور	440
کوکلا	444	کورماک کا	440
کوک	445	کورکونک	440
کوکتہ	445	کورماکینکا	440
کوکراک	446	کوروک	440
کوکومتول	446	کورکالی کا	441
کوکارکونجه	446	کورک	441
کوکلتاش	446	کورکادی	441
کولاکا	447	کورکاتیب	441
کولاکانک	447	کورکاییب	441

كوڤدورماك	452	كولاك	447
كوڤدوراي	452	كولوملو	447
كويمانيب	452	كولو	448
كويدى	452	كولاكاج يوزليك	448
كويلك	452	كول كوموك	448
كويكاي	452	كول	448
كويكوجى	452	كول	448
كويوك	452	كولنى	448
كويكانكا	452	كوموردى	448
كوڤدوركالى	453	كوموك لوك	449
كويكاناك	453	كوماك	449
كويواو	453	كومراك	449
= ل =		كونكرانما	450
لاش	453	كونجى ليك	450
لا	454	كونش	450
ليك	454	كونج	451
ليغ	454	كوناندى	451
ليق	454	كوناندوروب	451
لچك	454	كويمش	451
لنك	455	كويمندى	451
لوك	455	كويمانما	451
= م =		كويمانيب	452
ماى	455	كويدى	452
مرس	455	كويماكيم	452

مرل	455	مينجاق	460
ماشمل	456	مندو	460
ماشاب	456	مينكيز	460
ماغ	456	مينكيزيتى	461
ملش	456	موندو	461
ماموغ	456	مونداق	461
منكا	457	مونك ديك	461
مينيك	457	موندا	462
مانكلا	457	مونك	462
مانكرا	457	مونكوز	462
مانكيش	458	مونك	462
مايروق	458	مونكالدى	462
مايروق	458	مونكلاشتى	462
مايوق	458	مونكرا	462
ميتين	458	مونكورغاب	463
مبينك	459	مول	463
ميكجين	459	مولدور	463
ميناي	459	موچك	463
مين	459	موشك	464
مين مين	459	موشوك	464
مينك	459	مونك	464
ميكيك	460	مونكداشماق	464
ميندورماك	460	مونكراتيب	464
ميندوركيل	460	مونى	465

موز	465	نيچوك	469
مو	465	نى	469
مورى	465	نيلار	469
مورچل	466	نيتوك	469
مونجه	466	نيشه	469
مونداق	466	نينك	469
موندو	466	نينك	470
= ن =		نوتوقجى	470
ناغو	466	= و =	
نارى	466	الواو	470
نارى راق	467	= ۵ =	
ناقجى	467	ھاردى	471
ناجو	467	ھاو	471
نيتى	467	ھمول	471
نيمه	467	ھرول	471
نيتاي	468	ھراول	471
نى ايردى ايركىن	468	ھورماك	472
نى	468	ھورار	472
نى اوچون	468	= ى =	
نيمه	468	ياپوشقان	472
نبتاك	468	ياز يغليق	472
نيكا	468	ياسانك	472
نيلاكامين	469	ياش	473
نيتى	469	ياش	473

ياروب	477	ياتيش	473
ياروشتى	477	يام	473
ياروغ	478	يامجى	473
ياروق	478	ياقتى	473
ياروماق	478	ياقماس	474
يارودى	478	ياقمه	474
يارور	478	ياقماق	474
ياروتماق	478	ياقار	474
ياروتتى	478	ياقماى	475
ياروتور	478	ياقماق	475
ياروتاي	478	ياقما	475
يات	479	يراتاشى	475
ياتلىق	479	يالغور	475
ياغدو	479	يالغان	475
ياسار	479	يالانك	476
ياساي الور	479	يارماق	476
ياوق	479	يارماغ	476
ياودى	480	ياراشماق	477
ياووسا	480	ياراشيب تور	477
ياوشور	480	ياندى	477
ياوومانك	480	يان	477
يانماغىل	480	ياندور	477
يانماق	480	ياروتونك	477
يانكى	481	ياروتغاج	477

ياڭكلاڭ	481	يالاوز	484
يانداشتاي	481	ياوماس	485
يىنماغىل	482	ياۋى الماس	485
ياشورماق	482	ياۋوتوب دور	485
ياشورغايلار	482	ياۋوت	485
ياشونمىش	482	ياۋتسا	485
ياشوندى	482	يارغو	485
ياشورون	482	ياقتو	485
ياشورغوسى	483	يارمانىب	486
ياشوراي	483	يازىلغان	486
ياشىن	483	يازغورماق	486
ياشون	483	ياۋوماق	486
يانكاغ	483	ياتوغ	486
يانكاق	483	ياتوق	486
ياراشا	483	ياۋچىن	486
ياراش	483	يانكليغ	487
ياتقوردى	483	يارغوچاق	487
يسال	483	يارغاچ	487
يساول	484	ياراغاچ	487
ياساغانلار	484	يازىغلىغ	487
ياسالماق	484	ياوق	487
ياسالسون	484	ياۋنوب	487
ياستانىب	484	ياۋايىتى	487
يالاو	484	ياۋامان	487

ياپورغان	491	يلنجقان	487
ياراي	491	يانجىلقان	487
يان	491	يانداشماق	488
يامغور	492	يانا	488
يامقور	492	يانا	488
ياغدو	492	يانايى	488
ياغىن	492	يانا	488
ياغىش	492	ياووشماق	488
يادارموايركىن	492	ياووشتى	488
ياقتى	492	يازغورورسىن	489
ياووشان	492	يالانك	489
ياوشقان	492	يالبارماق	489
يتتى	493	يالبارىب	489
يتكوروب	493	يازغورمانك	489
يتىلىب دور	493	يالىقدى	489
يىت	493	يالىنماق	489
يىكولوك	493	ياوغان	490
يىپارماق	494	ياوان	490
يىپاردىنك	494	ياسالدى	490
يىپاردى	494	ياساماق	490
يىنك	494	ياساب	490
يىتكاي	495	ياققونك	490
يىتكورماك	495	يالىن	490
يىتى	495	يارغاغ	491

ييتكاج	495	يېكان	498
ييتكوره بيز	495	يتكوركونجا	499
ييراق	495	يتكورين	499
ييراقتين	495	يتكان ديك	499
ييرقويى	495	ييتاك ديك	499
يىپ	495	يىنكىل	499
ييشىلدى	496	يىرليغ	499
يىغاج	496	يىرليك	499
يىغماق	496	يىوتتى	499
يىغدى	496	يىب	499
يىغ	497	يى	500
يىغارغە	497	يىرلاى	500
يىلاك	497	يىروش	500
يىمرولور	497	يىوسون	500
يىلجىلىق	497	يىوبان	500
يىغىلماق	497	يىوتوب	500
يىغىلدىلار	497	يىوزلانماق	500
يىغلاماق	497	يوقماق	500
يىمرولماق	498	يوقماغاي	501
يىمرولكان	498	يوق	501
يىغى	498	يومالاتىب	501
يىغ	498	يولوقتى	501
يىغلاريم	498	يولوقوشتى	501
يىغلاى	498	يولوقونجا	501

يورون	501	يوغاي	504
يوراي	501	يوالي	504
يومران	502	يوقار	504
يولوب	502	يوق ليرسا	504
يولوقتوم	502	يوماي	504
يولداماق	502		
يولدا	502		
يولدا بان	502		
يولدارى	502		
يوكلاب	502		
يوز كينه	503		
يوز كينا	503		
يوقلاميش	503		
يوقتى	503		
يوققارى	503		
يىرلاى	503		
يوزلندى	503		
يوكوردى	503		
يوكوروكونك	503		
يولوقماق	503		
يولدوز	503		
يوغان	504		
يوغان	504		
يوب	504		

4.2. Eser Adları İndeksi

Bedāyi'ü'l-Bidāye: 26, 35, 80

Bedāyi'ü'l-Vasat: 36, 38, 42, 45, 46, 47,
49, 50, 60, 61, 62, 67, 77, 86, 89,
93, 96, 99, 104, 110, 119, 139, 142,
150, 160, 170, 172, 179, 180, 185,
187, 193, 196, 218, 221, 234, 240,
245, 247, 255, 269, 276, 283, 298,
300, 302, 311, 312, 323, 329, 331,
339, 357, 358, 371, 373, 377, 384,
385, 393, 405, 417, 428, 446, 449,
450, 457, 458, 484, 485, 494,
497, 501, 503, 504

Çihil Hadis: 39, 44, 110, 143, 302

Divān-ı Cāmī: 97

Divān-ı Lutfi: 26, 58, 139, 249, 413

Fārisī Divān: 45, 376

Fārisī Münşeat: 45

Ferhād-nāme: 29, 37, 64, 82, 84, 91,
118, 155, 183, 202, 209, 220, 228,
231, 263, 277, 279, 293, 297, 319,
339, 341, 353, 372, 381, 397, 414,
418, 458, 476, 478, 482, 484, 490,
503

Ferhād u Şirîn: 24, 26, 33, 34, 35, 38,
40, 41, 44, 55, 56, 59, 62, 71, 73,
75, 77, 78, 82, 85, 91, 93, 97, 98,
100, 106, 111, 114, 120, 122, 123,
126, 129, 130, 134, 139, 144, 146,

148, 151, 152, 158, 159, 162, 164,
166, 167, 168, 171, 174, 175, 177,
183, 188, 193, 194, 197, 203, 204,
208, 211, 217, 222, 226, 227, 232,
235, 236, 237, 239, 241, 243, 244,
255, 256, 261, 262, 268, 270, 271,
277, 281, 282, 286, 289, 290, 291,
296, 298, 301, 306, 317, 320, 324,
327, 331, 333, 336, 337, 340, 342,
348, 349, 350, 351, 360, 364, 365,
367, 373, 374, 375, 379, 380, 381,
383, 385, 388, 390, 391, 397, 405,
406, 407, 413, 414, 415, 416, 420,
421, 433, 435, 437, 442, 446, 453,
455, 457, 465, 466, 473, 476, 479,
480, 481, 489, 491, 492, 494, 498,
500, 503

Fevāidü'l-Kiber: 36, 45, 48, 49, 50, 51,
57, 60, 67, 83, 87, 101, 105, 109,
127, 131, 151, 152, 158, 160, 166,
170, 172, 197, 199, 203, 204, 228,
255, 257, 260, 265, 282, 294, 297,
299, 305, 312, 319, 326, 336, 339,
342, 343, 352, 359, 370, 371, 377,
381, 389, 396, 400, 422, 427, 440,
454, 459, 463, 465, 472, 482, 487,
494

Garābü'ş-Şıgar: 32, 36, 39, 40, 45, 47,
48, 54, 57, 65, 68, 73, 74, 80, 83,
90, 91, 95, 96, 111, 124, 134, 142,
145, 147, 149, 159, 170, 176, 179,
180, 184, 186, 188, 189, 193, 203,
204, 205, 208, 213, 215, 216, 219,
220, 223, 225, 229, 230, 232, 236,
237, 241, 246, 255, 262, 264, 268,
271, 273, 274, 275, 277, 287, 292,
303, 304, 307, 309, 311, 317, 325,
327, 328, 331, 335, 337, 340, 341,
346, 347, 354, 355, 356, 357, 364,
371, 380, 383, 387, 389, 394, 396,
397, 398, 402, 403, 418, 419, 422,
428, 430, 445, 447, 450, 451, 454,
458, 462, 463, 465, 466, 486, 469,
471, 473, 477, 482, 485, 487, 489,
491, 493, 497, 499, 501, 503

Gül ü Nevruz: 82, 90, 112, 146, 247,
407

Gül ü Nevruz-ı Luṭfî: 27, 56, 58, 67, 76,
81, 88, 98, 104, 114, 140, 146, 149,
150, 151, 160, 161, 194, 198, 199,
201, 204, 210, 226, 228, 247, 257,
265, 273, 283, 290, 304, 308, 340,
356, 373, 419, 421, 428, 450, 451,
489, 501

Hâlat-ı Seyyid Hasan: 303, 434

Hamse; 44

Hamsetü'l-Mütehayyirîn: 60, 94, 97,
180, 212, 276, 329, 343, 421, 423,
500, 502

Hayretü'l-Ebrâr: 32, 33, 34, 40, 41, 44,
48, 49, 59, 60, 63, 68, 69, 73, 75,
84, 86, 87, 91, 96, 101, 104, 107,
109, 111, 113, 124, 125, 126, 130,
133, 135, 145, 148, 152, 153, 164,
168, 173, 176, 177, 182, 183, 184,
188, 195, 197, 203, 210, 222, 223,
226, 234, 235, 238, 244, 245, 250,
253, 256, 257, 261, 273, 276, 269,
270, 279, 281, 283, 285, 288, 290,
291, 293, 295, 303, 304, 313, 320,
323, 324, 326, 329, 330, 332, 334,
335, 338, 343, 345, 346, 350, 355,
365, 373, 377, 386, 388, 392, 399,
400, 407, 408, 412, 418, 423, 429,
435, 438, 440, 444, 445, 447, 448,
457, 463, 468, 469, 472, 474, 475,
480, 491, 500, 503

Hazâyinü'l-Ma'ânî: 70, 76, 103

Husrev ü Şîrîn; 482

İskender-nâme: 36, 203, 306

Kaside-i Şeybiyye: 60

Leylî vü Mecnûn: 95, 337, 492

Lisânü't-Tayr: 41, 44, 59, 64, 85, 92,
123, 143, 151, 196, 201, 202, 214,
216, 253, 260, 280, 281, 282, 283,
288, 302, 340, 345, 353, 367, 373,

385, 386, 389, 391, 396, 402, 406,
409, 424, 433, 454
Luṭfî Divānı: 237, 458, 480
Maḥbûbu'l-Ḳulûb: 31, 37, 42, 44, 56,
58, 67, 69, 80, 84, 91, 118, 120,
124, 125, 131, 135, 141, 142, 145,
149, 162, 178, 179, 195, 198, 224,
232, 234, 236, 242, 252, 257, 261,
265, 266, 268, 284, 287, 291, 302,
313, 314, 321, 322, 346, 348, 361,
365, 370, 378, 381, 409, 410, 411,
415, 420, 436, 437, 454, 464
Maḥzenü'l-Esrâr: 169
Maḥzen-i Mîr Ḥaydar: 29, 30, 59, 74,
89, 94, 104, 108, 186, 189, 190,
200, 215, 228, 247, 250, 274, 291,
299, 303, 336, 345, 369, 387, 391,
424, 441, 444, 469, 486, 499
Mecâlisü'n-Nefâ'is: 29, 31, 44, 66, 77,
98, 115, 128, 129, 140, 147, 155,
156, 159, 175, 178, 186, 205, 232,
233, 290, 303, 321, 335, 363, 372,
374, 385, 402, 408, 430, 433, 501
Mecnûn u Leylî: 24, 32, 42, 43, 45, 46,
51, 53, 66, 69, 70, 71, 79, 81, 88,
95, 96, 99, 109, 110, 112, 128, 130,
134, 136, 158, 163, 166, 171, 185,
186, 191, 192, 196, 209, 211, 224,
238, 240, 244, 245, 247, 249, 272,
273, 275, 282, 285, 286, 287, 294,

297, 299, 303, 310, 314, 315, 317,
318, 325, 328, 330, 331, 333, 334,
335, 341, 342, 350, 351, 353, 354,
358, 363, 365, 366, 368, 369, 374,
382, 386, 391, 397, 403, 404, 409,
413, 414, 420, 434, 448, 453, 458,
461, 462, 463, 466, 471, 473, 475,
477, 479, 481, 487, 488, 492, 493,
495, 496, 498

Menâkıb-ı Evliyâ: 85

Menâkıb-ı Mîr Seyyid Ḥasan: 45

Menâkıb-ı Pehlivân Muḥammed: 45

Mîr Ḥaydar Maḥzeni: 83

Mizânü'l-Evzân: 45, 117, 141, 163,
166, 307, 412, 458

Muḥâkemetü'l-Lügateyn: 24, 26, 44,
45, 47, 68, 101, 110, 114, 115, 116,
121, 150, 194, 197, 198, 199, 224,
260, 263, 266, 285, 309, 313, 314,
338, 352, 354, 368, 377, 381, 443,
445, 455, 459, 467

Münâcât-nâme: 44, 54, 131, 133, 139,
152, 182, 214, 234, 292, 357, 374,
399, 407, 415, 438

Menşeat: 33, 45, 46, 83, 92, 94, 96, 102,
103, 104, 112, 128, 130, 168, 180,
181, 198, 207, 212, 228, 237, 269,
280, 289, 294, 295, 308, 337, 341,
355, 380, 384, 398, 401, 418, 429,

432, 449, 450, 467, 473, 479, 483,
497, 500

Nazmü'l- Cevāhir: 37, 40, 44, 103, 105,
189, 213, 224, 267, 278, 308, 352,
382, 383, 451, 465

Nesā'imü'l-Muḥabbe: 44, 54, 85, 118,
128, 163, 173, 324, 464

Nevādirtü'ş-Şebāb: 35, 38, 39, 45, 47,
48, 61, 69, 84, 86, 92, 94, 100, 102,
106, 115, 121, 125, 127, 129, 135,
137, 138, 141, 143, 168, 176, 178,
191, 194, 200, 206, 216, 222, 224,
225, 232, 239, 246, 252, 253, 259,
261, 262, 280, 284, 294, 298, 301,
312, 317, 321, 322, 323, 332, 336,
338, 340, 345, 349, 355, 362, 366,
375, 379, 387, 395, 396, 402, 410,
411, 416, 419, 422, 423, 425, 427,
435, 436, 444, 446, 449, 450, 453,
456, 468, 472, 480, 485, 491, 494,
496, 499

Rübā'iyāt-ı Luṭfî: 268, 444

Sākî-nāme: 34, 45, 329, 359, 376

Seb'a-i Seyyāre: 25, 27, 28, 31, 37, 45,
51, 54, 57, 60, 65, 68, 69, 73, 78,
79, 85, 99, 104, 107, 114, 116, 119,
128, 129, 134, 142, 148, 155, 161,
167, 173, 175, 181, 182, 188, 190,
191, 195, 200, 206, 209, 225, 229,
231, 239, 242, 243, 245, 250, 257,

262, 283, 284, 286, 293, 295, 304,
305, 310, 318, 325, 326, 330, 334,
337, 344, 347, 351, 353, 354, 361,
364, 367, 369, 377, 379, 384, 392,
393, 394, 397, 406, 408, 414, 415,
417, 420, 421, 424, 425, 426, 428,
431, 433, 435, 438, 442, 443, 447,
454, 455, 456, 460, 463, 464, 465,
466, 471, 476, 477, 480, 481, 488,
490, 493, 494, 495, 496, 504

Sedd-i İskenderî: 25, 36, 45, 56, 59, 61,
63, 64, 67, 92, 99, 105, 117, 132,
133, 135, 137, 141, 143, 149, 152,
153, 166, 184, 185, 193, 195, 196,
199, 203, 214, 218, 220, 221, 222,
226, 231, 233, 239, 244, 247, 254,
260, 261, 276, 289, 291, 292, 296,
299, 302, 306, 307, 309, 310, 311,
316, 318, 319, 320, 321, 322, 323,
325, 326, 327, 332, 333, 359, 363,
368, 369, 372, 375, 378, 381, 382,
383, 385, 388, 395, 399, 401, 407,
411, 412, 415, 417, 422, 423, 433,
441, 442, 456, 459, 460, 461, 462,
464, 467, 470, 472, 476, 483, 484,
485, 488, 490, 491, 496, 502, 503

Sirācü'l-Müslimîn: 43, 44, 63, 80, 132,
159, 162, 195, 241, 272, 300, 457

Tārîḫ-i Enbiyā: 86, 94, 122, 127, 131,
140, 161, 173, 176, 192, 193, 204,

205, 213, 240, 269, 276, 280, 308,
309, 315, 316, 366, 388

Tārīḫ-i Mülūk: 66, 74, 79, 94, 99, 103,
116, 119, 120, 125, 135, 139, 155,
177, 181, 213, 223, 249, 256, 264,
275, 294, 296, 297, 306, 311, 321,
379

Terceme-i Nefehāt-ı Ūns: 85

Tevārīḫ-i Enbiyā: 26, 27, 43, 44, 153,
156, 167, 177, 390, 403, 406, 411,
451

Tevārīḫ-i Mülūk: 29, 43, 44, 112, 154,
386, 390, 396, 413, 425, 435, 449,
453

Vakfiyye: 35, 45, 100, 115, 117, 144,
171, 177, 181, 185, 216, 219, 238,
259, 268, 285, 292, 293, 299, 301,
317, 335, 344, 368, 392, 416, 424

Vuşlat-nāme: 323

Zāfer-nāme: 218

4.3. Kişi Adları İndeksi

- ‘Abdu’r-rezzāk: 29
 ‘Abdu’l-vahhāb: 29
 ‘Abdu’l-vahhāb Suhāyī: 372
 ‘Abīd Hān: 25
 Ādem: 95, 161, 163, 411
 Azer Nemrūd: 122
 ‘Azrā: 345
 Bābūr Şāh: 217
 Bābūr Mīrzā: 72, 146, 221, 252, 272, 273, 352, 364
 Bahāe’d-dīn Nakş-bendī: 350
 Bārīk-ı Berberī : 412
 Bāyezīd-i Bīştāmī: 96
 Bedāyi‘ü’z-zamān Mirzā: 195, 384, 399
 Behlül: 186
 Behmen: 76, 150, 275, 289
 Behrām: 77, 104, 116, 190, 242, 284, 446, 494
 Behrām Bey: 79
 Behrām bin Huşenk Yezdcer: 275
 Behrām Çupin: 390
 Behrām Dilāver: 122, 351, 367, 415, 494, 498
 Behrām Gūr: 78, 114, 116
 Behrām-ı Kūrī: 167
 Behrām Şah: 28, 45, 51, 65, 68, 69, 73, 104, 119, 128, 155, 195, 225, 243, 257, 326, 330, 337, 344, 408, 417, 426, 438, 443, 454, 481, 488, 495
 Belinās Hākīm: 105
 Belkıs: 276
 Benāyī: 160, 187, 222
 Būlbül: 88, 90, 247, 283
 Büzürk Ümid: 144
 Cābir-i Hārāmī: 420
 Cābir Nu‘mān Şāh: 181
 Cāmī: 117, 329, 421
 Cebrā’il: 315, 406, 411
 Cem: 469
 Cemşīd: 153, 451, 488
 Cemşīd Şāh: 294, 431
 Cenāb-ı Mevlānā: 343
 Cengis Hān: 439
 Cevher: 373
 Cingiz Hān: 376
 Çipur: 293
 Civān-ı Şāhib-dil: 143
 Cuki Mirzā: 316
 Cüne Şāh: 425, 435, 442, 471
 Çöne Şāh: 57, 428
 Dahhāk: 103, 119, 297, 364, 396
 Dahhāk-ı Mārī: 396

Dārā: 25, 67, 92, 203, 233, 244, 254,
320, 321, 323, 333, 378, 401, 467,
483, 484

Dārāb: 29, 112

Devlet-yār Beg: 136

Dilārām: 51, 68, 73, 79, 85, 104, 116,
134, 142, 167, 190, 195, 225, 229,
242, 243, 284, 286, 304, 334, 337,
344, 417, 426, 438, 443, 454, 463,
466, 476, 494, 504

Ebrehe: 449

Ebu'l-Vefā-yı Hāzremī: 54

Efrāsiyāb: 135, 139, 264, 286

Ehrimen: 98, 232, 270, 291, 296, 364,
491

Erdşir Bebek: 66

Eyyüb: 308, 336

Fahre'd-din: 385

Ferāmürz: 135

Ferhād: 24, 33, 35, 38, 40, 59, 73, 75,
80, 82, 84, 85, 91, 93, 97, 98, 100,
106, 107, 111, 114, 118, 120, 126,
129, 130, 139, 146, 148, 155, 158,
162, 166, 168, 171, 174, 175, 177,
183, 193, 197, 202, 204, 208, 211,
222, 226, 227, 231, 232, 236, 239,
244, 245, 255, 256, 261, 262, 270,
277, 290, 291, 293, 295, 296, 298,
301, 316, 317, 319, 333, 337, 340,
342, 349, 350, 351, 358, 367, 372,
373, 375, 380, 383, 392, 397, 405,

413, 414, 415, 416, 421, 435, 436,
446, 453, 454, 476, 479, 480, 481,
484, 489, 491, 495, 496, 498, 503

Feridun: 43, 44, 103, 119, 154

Ferruh: 347, 367, 392, 394, 442, 493

Ferruh Āhī: 354

Ferruh Şāh: 129, 173, 191, 329, 305,
353, 397, 460, 481

Ferruh-zād: 120, 390, 425

Filkos: 29, 306

Fir'avn: 315

Firüz: 327

Firüz Şāh: 56, 421

Gāve-i āhen-ger: 298, 364, 396

Gül: 98, 140, 146, 210, 308, 373

Güştasib: 413

Habil: 161, 240

Haccāc: 361

Hvāce Āhī: 173, 397, 460

Hvāce Bahāü'd-din Nakşī-bendī: 263

Hvāce Kelān: 217

Hvāce Kutbu'd-din Ahmed: 159

Hāfız Sa'd: 218

Hākan-ı Çin: 61

Halil: 137

Hām: 381

Hārūt: 78, 384

Hāzrem Şāh: 104

Hātefi: 218

Hātem: 463, 494

- Hâtem-i Tayî: 113, 486
 Havvâ: 163
 Haydar: 300
 Helvâyî: 303
 Hızr: 120, 173, 255, 342, 397
 Hüd: 86, 366
 Husrev: 24, 26, 34, 55, 59, 80, 93, 106,
 107, 144, 164, 168, 174, 183, 222,
 236, 237, 243, 271, 290, 311, 317,
 320, 360, 367, 380, 466, 469, 473,
 476, 479
 Husrev-i Pervîz: 177, 311, 321
 Hüşenk Şâh: 94, 99, 256, 435
 Hüdhdüd: 85, 123, 281, 283, 316, 345,
 353, 385, 389, 402, 424
 Hümâ: 275
 Hümây: 112, 116
 İbrâhîm: 122, 131, 156, 177, 192, 406
 İbrâhîm Sa'îdül-Alevî: 128
 İbni Selâm: 53, 112, 249, 337, 342, 498
 İlyas: 204
 İmâm-ı Âzam: 118
 İrec: 43, 154
 İsâ: 341
 İsfendiyâr: 125
 İsmâîl: 156, 406
 İskender: 25, 29, 36, 38, 56, 59, 62, 67,
 74, 92, 99, 105, 117, 129, 149, 152,
 153, 159, 166, 171, 193, 199, 220,
 221, 239, 244, 247, 249, 254, 260,
 292, 302, 306, 307, 310, 311, 318,
 321, 322, 327, 332, 333, 359, 360,
 368, 395, 411, 417, 451, 460, 467,
 470, 474, 483, 485, 488, 491, 502
 İskender Mirzâ: 29, 35, 228
 İsmet-penâh: 60, 116, 262
 İvâz: 126
 Kâbîl: 161, 240
 Karîb-i Sâlim: 166
 Kârûn: 43, 148, 170
 Kayser: 413, 453
 Kebk: 345, 402
 Kemâlî: 175
 Kemâl-i Ümmî: 166
 Kenîzek-i Çînî: 326
 Kerşab: 139
 Kevmebî: 28
 Keyhusrev: 135, 195
 Keykâvus: 296
 Kuşbî: 55, 157
 Lâh: 99
 Lebnan: 413
 Leylî: 32, 53, 70, 71, 88, 95, 96, 112,
 128, 134, 158, 171, 185, 186, 224,
 238, 247, 249, 285, 310, 315, 341,
 345, 351, 358, 363, 374, 381, 386,
 403, 404, 413, 434, 453, 458, 461,
 475, 477, 481, 487, 498
 Liya: 413

Lutfî: 29, 30, 42, 43, 47, 78, 90, 101,
112, 126, 130, 152, 159, 162, 203,
204, 211, 215, 216, 222, 227, 238,
259, 278, 283, 288, 296, 301, 306,
351, 381, 384, 387, 404, 441, 447,
460, 461

Lehrāsib: 453

Lührāsib Şāh: 155

Mālik: 153

Māni: 65

Mānī-i Nakkaş: 128, 155

Mānī Şāh: 494

Mecdü'd-dīn Muḥammed: 212, 402

Mecnūn: 24, 32, 42, 51, 53, 66, 69, 70,
79, 80, 95, 97, 112, 133, 136, 163,
174, 185, 186, 192, 196, 209, 224,
238, 244, 245, 273, 286, 287, 288,
310, 315, 318, 325, 334, 335, 351,
353, 354, 358, 368, 374, 382, 386,
397, 404, 413, 414, 434, 448, 453,
462, 473, 475, 477, 481, 489, 495,
496

Mehīn Bānū: 26, 33, 73, 93, 144, 164,
183, 236, 243, 290, 333, 413, 473,
481

Mehmed 'Alî: 371

Melev Şāh: 56

Melîk-ārā: 29, 98, 129, 162, 208, 293,
316, 365, 476

Melîk-i Ermen: 168

Melîk Reyyân: 176

Menât: 99

Mesîh: 153, 160, 330, 378, 427

Mes'ud: 57, 173, 293, 364, 422, 424,
425, 428, 442, 476, 477, 496

Mes'ud Çāh: 293

Mes'ud Çöne: 31, 54

Mezdekî: 289

Mevlânâ 'Abdu'l-ḳahhâr: 205

Mevlânâ Cāmî: 94, 115, 180, 212, 276,
377, 500

Mevlânâ Celâle'd-dīn-i Belḫî: 464

Mevlânâ Celâle'd-dīn-i Rûmî: 85

Mevlânâ Cevherî: 374

Mevlânâ Eşref: 430

Mevlânâ Melik: 155

Mevlânâ Mesîhî: 363

Mevlânâ Muḥammed Cāmî: 115

Mevlânâ Nâşirtü'd-dīn Aḥmed: 178

Mevlânâ Şafâyî: 434

Mevlânâ Şeref: 408

Mihr ü Süheyl: 27

Mîr Hâcî Sogdî: 233

Mîr Haydar: 40, 47, 66, 178

Mîr Husrev: 392

Mîr Sa'îd: 31

Mîr Sühiylî: 372

Mirzâ: 356

Muḥammed: 80

Muḳbil: 119

Mūsā: 27, 213, 315, 316

Muṣṭafā: 356, 482

Mükerreme Hātun: 179

Mürgāb: 85

Naʿīmī: 66

Nemrūd: 177, 379

Nevāyī: 28, 35, 40, 44, 47, 49, 57, 65,
72, 73, 101, 102, 110, 114, 115,
116, 119, 121, 135, 137, 147, 150,
153, 159, 167, 170, 172, 187, 189,
194, 198, 205, 208, 215, 223, 224,
235, 247, 248, 262, 263, 265, 266,
274, 275, 276, 283, 313, 317, 328,
329, 330, 335, 338, 343, 351, 352,
354, 357, 359, 362, 363, 365, 368,
371, 373, 376, 377, 381, 383, 385,
389, 394, 404, 405, 411, 415, 422,
428, 430, 445, 452, 453, 455, 456,
459, 468, 469, 471, 472, 474, 475,
477, 481, 489, 490, 492, 495

Nevfel: 66, 71, 134, 185, 186, 334, 335,
351, 354, 413, 434, 495

Nevrüz: 67, 76, 82, 88, 90, 98, 104, 140,
150, 210, 228, 247, 283, 340, 421

Nigār-ı Çinī: 218

Nūḥ: 26, 40, 94, 156, 167, 346, 381,
384, 388

Nuʿmān: 414

Nūrez: 414

Nuşinrevān: 33, 135, 181, 257, 449

Nūzer: 420

Nūzir Şāh Cābir: 200

ʿOsmān: 367

ʿOvc bin ʿUnuḫ: 316

ʿÖmer: 288

Penāhī: 217, 218

Perviz: 390

Piše Nigār Aṭbārī: 135

Ray-ı Hind: 159, 203, 306, 310, 318

Rüstem: 125, 400

Rüstem-i Zāl: 369

Saʿādet-yār Beg: 136

Şādık: 455

Saʿīd: 68

Şālih: 193, 280

Sām: 167

Selām: 381

Selem: 43, 154

Selmī: 105

Sevdābe: 296

Seyyid Caʿfer: 408

Seyyid Ḥasan Erdeşīr: 335

Seyyidim ʿIrakī: 423

Simurg: 281

Siyāvuş: 79, 296, 386

Sokrāt: 261

Sokrāt Ḥakīm: 38, 148, 331, 337

Sultān Bābūr: 474

Sultān Hüseyin: 37, 64, 87, 119, 123,
145, 174, 186, 192, 197, 201, 211,

- 251, 252, 254, 263, 265, 266, 310,
358, 360, 393, 406
- Sultān Hüseyn Baykara: 29, 32, 223,
275, 281, 283, 329, 341, 386, 416,
463, 481
- Sultān Maḥmūd: 407
- Sungur: 283
- Süheyl: 97, 414
- Süheylā-yı Hākim: 40
- Süleymān: 127, 309, 447, 451, 470
- Süsen: 82, 265, 273
- Şabūr: 73, 77, 122, 231, 237, 350
- Şabūr-ı zü'l-Eknāf: 213
- Şabūr-ı zü'l-Ektāf: 213
- Şāh Behrām: 142, 286, 466
- Şāh-ı Bedehşān: 98
- Şeh-i Rūm: 203
- Şeh-zāde Nevruz: 112
- Şeyḥ Aṭṭār: 202, 323
- Şeyḥ Bāyezid: 29
- Şeyḥ Ebū Saʿīd Ebu'l-Ḥayr: 173
- Şeyḥ İbrāhīm Ācurī: 163
- Şeyḥ Kemāl: 363
- Şeyḥ Nizāmī: 169, 392, 466
- Şīrīn: 33, 78, 84, 85, 106, 158, 164, 166,
211, 243, 290, 301, 306, 317, 333,
345, 350, 388, 405, 414, 416, 454,
479, 489
- Şirüye: 494
- Şīr Veyh: 122
- Şuʿayb: 27
- Telev Ḥan: 218
- Timur: 439, 486
- Timur Ḥan: 129, 200, 218, 232, 290,
439
- Toğan: 389
- Tur: 43, 154
- Ṭus: 135
- ʿUbeyd Ḥan: 25, 90, 106, 114, 170, 260,
325, 335, 379, 478
- ʿUzeyr: 140
- Üveys: 43
- Vahṣī: 326, 411, 491
- Yaḳūb: 205, 413, 440, 498
- Yāsef: 167
- Yeʿcūc: 36, 222, 276, 316, 332, 388,
490
- Yūsuf: 79, 153, 176, 205, 269, 319, 403,
440
- Yūsuf ʿAlī: 337
- Yūsuf Ḥʾāce: 315
- Yūsuf Şeyḥ: 482
- Zāhirī: 155
- Zehhāb: 99
- Zekerıyyā: 390
- Zerdüştī: 289
- Zeyd: 42
- Zeyd Zehhāb: 188, 431
- Zeyd ü Zehhāb: 318
- Zü'l-Karneyn: 173

4.4. Yer Adları İndeksi

- ʿAd: 86
 ʿAden: 105
 Arlas: 35
 Arlat: 35, 189, 430
 Bağdād: 25
 Bābil: 78
 Barlas: 35, 171, 365, 430, 456
 Belh: 502
 Bilküt: 35, 189
 Calayır: 298
 Ceyhūn: 404
 Çağatay: 108, 384, 398, 416
 Çin: 59, 160, 193, 228, 254, 292, 307,
 368, 461, 465, 484
 Dilli: 217
 Erken: 351
 Erlat: 365
 Ermen: 498, 503
 Ermeniyye: 34, 55, 77, 144, 231, 271,
 320, 360, 406, 466
 Eymen: 374
 Gaznī: 217
 Gehek: 474
 Haleb: 347, 367, 442
 Hārzem: 32, 104
 Haṭāyī: 491
 Haten: 491
 Hayber: 139 Herāt: 345
 Heri: 34, 344
 Hıṭā: 228
 Hind: 54, 199, 217, 218, 231, 247, 307,
 369, 423, 462, 467, 488
 Hind-ustān: 177, 421
 Hōrāsān: 44, 275, 314, 316, 323, 387
 Hutēn: 149
 Iṣṭahr: 294
 İrān: 25, 74
 Kābe: 131, 132, 146, 192
 Kara Çirik: 314
 Keşmir: 56, 103, 143, 196, 309, 311,
 319, 325, 327, 476, 502
 Kığar: 398
 Kığrat: 398
 Kırım: 407
 Kisrā: 390
 Kişmir: 265
 Kiyāni: 275
 Kōlıncaḡ: 416
 Kōnğrat: 416
 Kudūs: 481
 Kūh-ı Necid: 79
 Māverāʿe'n-nehr: 474
 Medāyīnğ: 390
 Mekke: 128, 156, 363
 Merv: 390, 425
 Mısr: 25

Minkal: 289

Nıl: 137, 213

Nüşad: 25

Rüm: 36, 74, 149, 203, 413, 453

Semerband: 44, 387, 474

Seyf-i zî'l-Yezen: 449

Sind: 218

Sulduz: 365, 430

Şehruhiyye: 500

Tarhan: 365, 430, 456

Turan: 386

Türk-istân: 168, 189, 279

Uṭārid: 181

Yasağlık: 314

Yemen: 104, 105, 308, 449

Yunan: 98, 130, 175, 203, 208, 232,
316, 340, 368, 414

5. BİBLİYOGRAFYA

- ABEL Pavet De Courteille. Dictionary Turk-Oriental , Amsterdam , 1972.
- AKALIN, Mehmet. Tarihi Türk Şiveleri , Yeni Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları No: 73 , Ank. 1988.
- ARAT, Reşit Rahmeti. Atebetü'l-Hakayık, TDK Yay., Ank. 1992,
- ; Kutadgu Bilig III, İndeks, İst. 1979.
- ATALAY, Besim. Divanü Lügati't-Türk Tercümesi I-II-II-IV , TDK Yay. , Ank. 1992.
- , Abuşka Lügati veya Çağatay Sözlüğü , Ank. 1970.
- BANARLI , Nihad Sami. Resimli Türk Edebiyatı Tarihi , Destanlar Devrinden Zamanımıza Kadar , Devlet Kitapları , İst. 1978.
- BOROCKELMAN, Carl. Osttürkische Grammatik der islamischen Litteratursprachen Mittelasian (Orta Asya İslami Edebî Dillerinin Doğu Türkçe Grameri) , Zeitschrift der deutschen Morgenlandischen Gesellschaft , 1951 , s. 301-332.
- BOROVKOV , A.K. Alişer Navoi kak osnovopolojnik Uzbekskogo literaturnogo yazıka (Özbek yazı Dilinin Kurucusu Ali Şir Nevāi) , Çev. Rasime Uygun , TDAY-Belleten , Ank. 1954, s. 115-126.
- CAFEROĞLU , Ahmet. Çağatay Türkçesi ve Nevāi , TDED. C. IV , S. 4 , 1952 , s. 331-334.
- , Türk Dili Tarihi , Enderun Kitabevi , İst. 1984.
- , Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü , Erderun Kitabevi , İst. 1993.
- CLAUSON, Sir Gerard. An Etimological Dictionary of Pre Thirteenth Century Turkish , Oxford At The Clarendon Press.
- ÇAĞATAY, Saadet. Türk Lehçeleri Örnekleri II, Ank. Üniversitesi, DTCF Yayınları: 214, Ank. 1972.
- DEVELİOĞLU , Ferit. Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat , Aydın Kitabevi , Ank. 1992.
- DİLÇİN , Cem. Yeni Tarama Sözlüğü , Türk Dil Kurumu yayınları , Ank.
- Drevnetyurskry Slovar , Sovyet Bilimler Akademisi Enstitüsü , Leningrad , 1969.

- ECKMANN , Janos. Çağatayca El kitabı , İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 3412 , İst. 1988.
- _____, Çağatay Dili Hakkında Notlar , TDAY-Belleten, 1958 , s. 115-126.
- _____, Çağatayca Yardımcı Ünlüler , TDAY-Belleten , 1959 , s. 27-58.
- _____, Çağatay Dili Örnekleri I , TDED IX , 1959 , s. 33-64.
- _____, Çağatay Dili Örnekleri II , TDED X , 1960 , s. 65-110.
- _____, Çağatay Dili Örnekleri III , TDED , 1963 , s. 157-173.
- _____, Çağatay Dili Örnekleri IV , TDED XIII , İst. 1965 , s. 43-74.
- _____, Küçük Çağatay Grameri , TDED X , 1960 , s. 51-64.
- _____, Çağataycada İsim-Fiiller , TDAY-Belleten , 1963 , s. 51-60.
- _____, Çağatay Edebiyatının Son Devri (1800-1920) , TDAY-Belleten , 1963 , s. 121-156.
- _____, Das Tschaghataische (Çağatayca) , Philologiae Turcicae Fundamenta I , Wiesbaden 1950 , s. 139-160.
- EREN , Hasan. Çağatay Lügatleri Hakkında Notlar , Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Dergisi , VII/1-2 , Ank. 1950. s. 145-163.
- _____, Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü , Ank. 1999.
- _____, Türklük Bilimi Sözlüğü, (Yabancı Türkologlar), Ank. 1998.
- EYUBOĞLU , İsmet Zeki. Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü , Sosyol Yayınlar , İst. 1991.
- HACIEMİNOĞLU, Necmettin. Türk Dilinde Edatlar, MEB Yayınları, İst. 1992.
- _____, Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller, Kültür Bakanlığı Yayınları, 1348, Ank. 1991.
- İNAN , Abdülkadir. Çağatay Edebiyatı , Türk Dünyası El Kitabı , Ank. 1976 , s. 484-501.
- _____, Çağatay Yazı Dilinin Kuruluşu Tarihine Dair Düşünceler , Türk Dili- Belleten , İst. 1946 , seri : 3 , sayı: 6-7.

- JOZSEF , Thury. A közepazsi Török Nyelv Ismertetesei (Orta Asya Türkçesi Üzerine tetkikler) , Çev. Ragıp Hulusi Özdem , Milli tettebular Mecmuası , İst. 13321 , C.I , Sayı: 2 , s. 207-233.
- _____, Az"Abuşka Lügati" ezim ü esagataj szatar : Keleti szemk v, z.
- _____, A "Behdsetü'l-lugat" czimü csagataj szotar ("Behçetü'l-Lugat" adlı Çağatayca Sözlük , Budapeşte , 1903.
- _____, A Közepasziai török irodalom (Orta Asya Türk Edebiyatı) Budapeşte , 1904.
- KABAKLI , Ahmet. Türk Edebiyatı , C. 2 , Türkiye Yayınevi , İst. 1968.
- Komisyon. "Abuşka" , İslam Ansiklopedisi, Milli Eğitim Basımevi, İst. 1965 , C.I , s. 116.
- KÖPRÜLÜ , M. Fuad. Türk Edebiyatı Tarihi , Ötüken yayınevi , İst. 1981.
- _____, Çağatay Edebiyatı , İslam Ansiklopedisi , İst. 1963 , C. 3 , s. 270-323.
- KUNOS , Ignaz. Şejx Sülejman Efendi's Cagataj-Osmanisches Wörterbuch (Şeyh Süleyman Efendi , Çağatayca-Osmanlıca Lügat) , Budapeşte , 1902.
- LEVEND, Agah Sırrı. Ali Şir Nevāī , C. I , Ank. 1965.
- ÖZDEM, Ragıp Hulusi. Dil Bilimi Yazıları (Haz. Recep TOPARLI) Türk Dil kurumu yayınları , Ank. 2000.
- ÖZKAN, Mustafa. Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi , Filiz kitabevi , İst. 2000. , s. 33-38.
- PARLATIR, İsmail. Türkçe Sözlük Çalışmaları ve Sorunlarımız , Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi , 1995 , sayı: 517 , s. 1-19,
- RADLOF, Wilhelm. Versuch Eines Wörterbuches Der Türk-Dialecte , Mouton and Co. 1960-s-GRAVENHAGE 4 cilt.
- Romaskeviç, A.A. Noviy çağataysko-persidsky slovar (Yeni bir Çağatay-Fars Sözlüğü) , Sovyetler Birliği Akademisi , Mir-Ali-Şir Dergisi , Leningrad 1928. , Çev. Abdullahoğlu Hasan , Türkiyat Mecmuası , 1943 , C.IV ,s. 281-293.
- SADIK , Mehmet. Üss-i Lisan-ı Türkī ,(Çağataycanın Grameri) , İst. 1313.
- SAMOYLOVİÇ . A.N. K istorii literaturnogo sredneaziatskoturetskogo yazıka (Orta Asya Edebî Türkçesinin Tarihine Dair) Sovyetler Birliği

- Akademisi , Mir-Ali-Şir Dergisi , Leningrad 1928. Çev. Abdülkader İnan , Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları yillığı , Ank. DTCF , 1940-1941.
- SERTKAYA , Osman F. Abuşka Lügati , Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi , İst. 1988 , C.I , s. 312-314.
- ŞEMSEDDİN SAMİ . Kamus-i Türkî , İst. 1988.
- Şeyh Süleyman Efendi. Lüğat-i Çağatay ve Türkî-i Osmânî , İst. 1298.
- TİMURTAŞ, Faruk Kadri. Osmanlı Türkçesi Grameri III , İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi yayınları , İst. 1983.
- _____, Tarih İçinde Türk Edebiyatı, Vilayet Yayınları, İst. 1981
- TOPARLI, Recep. Kıpçak Türkçesi Sözlüğü , Erz. 1993.
- _____, Harezmi Türkçesi, Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Yayınları, Erz. 1992.
- VAMBERY, Armin. Abuşka , Osoqotojtörök Szogyejtemeny , Pest. 1862. Cagataische Sprachstudien , Leipzig , 1867.
- _____,
- YÜCEL, Bilal. Babür Divanı , Atatürk Kültür Merkezi Yayını No: 81 , Ank. 1995.
- ZERNOV, V.V. Velyominov. Slavor djo-Gotoysko-Tureksky (Çağatayca-Türkçe Sözlük) , Petersburg , 1868.
- _____; Dictionaire Djagatauturc, Petersburg , 1869.

6. ÖZ GEÇMİŞ

15.12.1945 tarihinde Erzurum'da doğdu. İlk öğrenimini Erzurum'da İnönü İlk Okulu'nda , orta öğretimini Erzurum Gazi Ahmet Muhtar Paşa Orta Okulu'nda , Liseyi Erzurum Lisesi'nde tamamladı. 1965 yılında Erzurum Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydoldu. 1969 yılında buradan mezun oldu. Aynı yıl Malatya Akçadağ İlk Öğretmen Okulu'na Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni olarak atandı. Burada 3 yıl çalıştı. 1973 yılında Erzurum İmam-Hatip Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak atandı. Bu okulda on yıl Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni ,müdür yardımcısı ve müdür vekili olarak çalıştı. 1983 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'nın teklifi ile açılan sınavı kazanıp Pakistan Pencap Üniversitesi Türk Dili Okutmanlığı görevine getirildi. Bu görevde dört yıl çalıştı. Bu dört yıl içinde hem Türk Dili Okutmanlığı görevini , hem de bölüm başkanlığı görevini sürdürdü. 1987 yılında kadrosunun bulunduğu Erzurum İmam-Hatip Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliğine geri döndü. 1989 yılında Atatürk Üniversitesi'nin açtığı Türk Dili okutmanlığı sınavını kazanarak bu göreve atandı. Halen bu görevini sürdürmektedir.

1995 yılında Cefâyî'nin Dakâyıku'l-Hakâyık adlı eseri üzerinde Gramer İncelemesi – Metin – Gramatikal Index çalışmasıyla yüksek lisansını tamamladı. Aynı yıl Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Programı Türk Dili bilim dalında doktora eğitimine başladı.

İyi derecede İngilizce , orta derecede Almanca ve Urduca bilmektedir. Evli olup biri kız , biri erkek iki çocuk babasıdır.